Muzica era la maxim in micuta garsoniera confort doi pe care o cumparasem din banii facuti in strainatate,bineinteles,nu prin munca cinstita ci prin combinatii din care iesea banul rapid.Viata imi suradea.Cutreierasem Germania de la un capat la celalalt.Pe atunci regulile nu erau atat de stricte la ei.

Increderea in noi,cei din “cealalta lume” era mare.Profitam de bunatatea lor in cele mai josnice moduri.Ne primeau bietii oameni in casele lor luxoase,ne ospatau bine, ne ofereau un loc cald de dormit,uneori un loc de munca,uneori bani de buzunar pana ne puneam pe picioare.Drept rasplata ii furam pe din dos sau ii bateam pana ne dadeau bunurile de valoare.Alte ori profitam de nevestele lor sau de fetele lor neincepute,le luam cu forta cuprinsi de euforia libertatii si a alcoolului consumat in cantitati mari.Dupa aceea dispaream fara urma.Scapam cu bine de fiecare data.Romanii se adapteaza la orice situatie ca sa scape nepedepsiti-pentru moment.Eram ca o turma de salbateci care nu cunosteau bunul simt al civilizatiei.

Aceste ticalosii ,care ni se pareau normale,au luat sfarsit in toiul unei spargeri.Politistii ne-au ridicat sub amenintarea pistoalelor.Era sa facem pe noi de frica.Legea si metodele de aplicare a acesteia erau altele in tarile vestice.Un cuvant daca suflam sau daca faceam un singur gest ni se zbura capul.Cativa amici care au incercat experienta au fost trimisi de urgenta la SF PETRU.I-au transformat saci plini de plumb si i-au trimis acasa.Pe noi trei ne-au bagat la inchisoare.Dupa doua luni de trai pe picior mare-caci puscaria acolo era cam ca o statiune penru noi-ne-au trimis in tara.Pe pasaport ne-au pus interdictie pentru Germania.Tara lor nu mai era pentru noi o destinatie de produs bani.Oricum mai tarziu lucrurile s-au stricat rau acolo.Romanii nostri au gasit alte destinatii profitabile.Eu insa am ramas in tara.Dupa ce am stat la racoare doua saptamani cativa dolari m-au scos si eram un om liber.

Odat iesit din incurcatura am inceput sa fac afaceri pe cont propriu,cu masini la mana a doua,”bisnita” cu dolari si marci,haine din strainatate si orice

lucru care aducea bani la buzunar.Dupa o perioada de afaceri stradale m-am hotarat sa deschid un bar select destinat celor cu bani.

Am realizat acest proiect destul de repede.Poarta a fost deschisa si odata cu ea si poarta catre o noua etapa a vieti mele.Banii curgeau fara incetare.Din pacate,ce castigam,prea putin reinvesteam.Femeile,bautura si anturajul in care am intrat m-au terminat in doi ani de zile.Am ajuns falit si fara prieteni.Singur.Plus de asta am mai capatat si un alt “hobby”de care nu mai puteam sa scap:drogurile.La inceput fumam cate o tigara de marijuana,apoi am vrut ceva mai tare.Cocaina a fost cea care mi-a deschis drumul spre pierzanie.Cand s-au imputinat banii am bagat in vena heroina.stradaniile mele nu au fost in zadar caci dependenta nu s-a lasat asteptata.

Am vandut tot ce aveam de valoare.Spirit afacerist,ca sa pot duce acest sport mai departe am devenit dealer si imi iesea o particica buna din activitatea aceasta.

…….

Langa mine Doru,Giani si tarfa de Susana stau lungiti si “terminati”.Efectul heroinei a fost pentru ei devastator.Desi erau tineri,trupurile le erau subrede ca lemnul mancat de carii.Eu inca ma tineam bine.

De undeva din alt apartament cineva striga sa dau muzica mai incet.Prea greu fiindca ma simteam ca un soldat de plumb.O lasam sa se auda infernal.In fond,acel bloc era plin de nebuni:betivi,curve,hoti,puscariasi care nu rezistau in libertate mai mult de o luna,o multime de suflete pacatoase adunate la un loc.

Efectul heroinei ma cuprindea…Ma simteam mult mai bine.

…..

O mahmureala ma facea sa ma simt ca dracu’.Ceilalti doi

pustani plecasera intre timp.A ramas doar Susana care se uita la mine cu cu niste ochi mari si rosii de parca ar fi stat cu privirea in flacara de sudura o zi intreaga.

-Ce te holbezi la mine?-ii spun in sictir.

-Ca sa intrebi tu!

-Deja te-am intrebat idioato!

-Tampit esti tu! da-mi mai bine un pahar de vodka!

-Poti sa-ti iei si singura ca nu-s chelner!

-Tipic barbatesc!-incheie turnandu-si singura.

-Asa sunteti toate.

-Sigur!

Paharul plin pana-n buza l-a date peste cap ca o adevarata profesionista.Nu a strambat mutra nici o clipa.O bause ca pe apa

-Vad ca esti insetata.

-Sunt!

-Alta data vii cu sticluta de acasa!Aici nu este bar pe gratis pentru betivii orasului!

-Du-te dracului!

Tupeul ei ma enerva.Palma mea s-a lipit de fata ei palida ca lamaia care a devenit o portocala coapta instanteneu.Urmele degetelor mele persistau comic pe fata ei mica si rotunda.

-Mai du-te dracului inca o data!-a venit riposta.

-Taci!-i-am urlat enervat la culme de insistentele ei.Te pot pocni la nesfarsit tarfa ordinara!

-Drogatule!

-Tarfa de doi bani!

-Drogat infect ce esti!Traiesti ca un sobolan!

-Cel putin am un acoperis!Tu ai?

-Esti cel mai mare rahat de caine!

La fel de nervoasa se ridica si se plimba de-a lungul si de-a latul camerei.Incepea sa tremure.Avea nevoie de inca o doza dar nu spunea nimic.Voia sa fie mandra.Stiam ca pana la urma nevoia de droguri bate orice sentiment de mandrie.O lasam sa ceara ca sa ma amuz.

-Da-mi o doza!-spuse cu ochii in lacrimi.

-Nu pot.Abia te-ai trezit.

-Da-mi naibii o doza!

-Nu.

-Da-mi!-apoi se repezi asupra mea cu un torent de palme zdravene.

-Usor tarfa ieftina si proasta!

-Nu vezi ca vreau o doza?!-continua sa tipe cu tonul tot mai ridicat.Simt ca explodez!

-Daca nu-i dai tu doza i-o dam noi!-se auzi o voce groasa de barbat din apartamentul vecin.

-Sa i-o dai lu' tarfa de nevasta-ta!-i-am raspuns stiind ca vecinul,Tinta,tine la gluma.

Tacu dupa asta si am ramas cu Susana care plangea si transpira.

-Te-ai hotarat?intreba mult mai calma.

-Scoate banul!

-N-am.Iti dau dupa ce vin de la produs.

-Atunci vei primi si doza.

-Te rog!

-Nu.Ti-am date deja doua gratis.Este suficient.Nimanui nu dau pe gratis.Ce naiba crezi ca-s farmacie si dau retete gratuite?

-Una!

S-a asezat in genunchi in fata mea ca un om care nu poate trai o secunda in plus fara medicament.

Era dezbracata complet.Cei doi pustani cu siguranta profitasera de ea.Nu cred ca si-a date seama de acest lucru fiindca la cat de terminata era nu putea tine o geana deschisa.Pana atunci nu o observasem atat de bine.Sedus de sanii mici si rotunzi,cu sfarcuri mari si tuguiate de culoarea visinei coapte am inceput sa-i mangai cu o pofta greu de descris. Nu era rea de trantit la pat.O doream.

-Ce faci?Esti un pervers!-riposta fara a-mi indeparta mana. -Scumpo,afacerile sunt afaceri:dai – primesti.Nu dai-nu primesti dcat o cana de apa ca sa te racoresti!Eu dau marfa pe marfa!

-Nu am facut-o niciodata cu tine!

-Si ce,crezi ca sunt diferit fata de ceilalti?

Cuprinsa de nevoia acuta de medicament femeia cantarea situatia.Asta era mai mult de fatada fiindca pentru a-si injecta doza era in stare sa se culce cu jumatate de pluton.Cand esti in ultimul hal esti in stare sa-ti vinzi si parintii ca sa simti lumea care ti se deschide in fata pentru o clipa.

Transpiratia i se prelingea pe corp.Devenise din nou palida si tremura ca un bolnav de malarie.

-Astept un raspuns!-am spus fluturandu-l plicul in fata ochilor.Nu pot sta dupa fundul tau o zi intreaga !Ciripeste!

Isi arunca privirile spre mana mea.Parea ca inauntrul ei se duce o lupta.Voia sa para dura.Nevoie de droguri aveam si eu dar le luam cu mai multa atentie.Asa imi puteam pastra si statutul de dealer.Eu trebuia sa conduc afacerea!

Susana cu ochii la momeala se dezbina complet.Se ridica privindu-ma fara a clipi macar o data.Asa puteam sa o observ mai bine.Formele trupului erau inca proeminente pentru felul in care slabise.Daca nu o priveai la mutra jurai ca e manechin.Avea toate sansele sa faca o cariera in domeniu.Ratase sansa.

-Da-mi doza!-spuse ea cu repeziciune incercand sa mi-o smuceasca cu repeziciune.

-Sa inteleg ca accepti!

-Intai da-mi plicul!

Bucuros ca voi avea parte de o mica aventura cu o tarfa de doi bani,dar care,dupa noile mele standarde arata demential,m-am dezbracat la urgenta.Abia atunci i-am inmanat mancarea ei prefereta.A insfacat-o ca un caine flamand mirosind carnea.Cu multa stangacie din cauza tremuratului si-a preparat praful injectandu-l in vena.Gresisem.In cateva secunde efectul drogului se instala in mintea Susanei care pleca in lumea viselor.

Cheful de sex se dusese pe apa sambetei.O priveam cum statea intinsa pe pat lipsita de inhibitii,lipsita de orice sens in viata.Imi parea rau pentru ea fiindca din spusele ei nu avea decat douazeci de ani.Inca o cauza pierduta.-mi-am spus oftand in timp ce ma jucam cu sfarcurile ei intarite.

Astfel de clipe erau rare pentru mine. Cand mintea nu-mi era prea plina de heroina reuseam sa gandesc limpede,dar asta era pentru putin timp. Eram asemenea unui alcoolic care nu isi recunoaste problema. Un alcoolic ce isi jura dimineata ca nu mai bea dar care,odata ce trece pe langa crasma nu ezita sa intre.Asa eram si eu:un drogat nenorocit care a vazut multe la viata lui,care supravietuia ca distribuitor doar fiindca isi dezvoltase un instinct animalic si mirosea ticalosii de la distanta.

Dupa o jumatate de ora de gandit la nemurirea sufletului altora m-am pomenit jucandu-ma cu maimutica paroasa si neagra a Susanei care dormea dusa.Imi reveni cheful de sex.Aveam la dispozitie toate ingredientele unei partide reusite cu o femeie gonflabila.Sa o fac de unul singur eram obisnuit.Cate tarfe trecusera prin patul meu,mai mult de nouazeci la suta au fost in starea asta.Moment propice pentru un ticalos ca mine.

Fara a mai sta pe ganduri am inceput sa o calaresc cu o pofta anormala simtimd placere adevarata dupa ceva timp.Susana avea ceva aparte.Era mai stramta si asta ma facea sa o doresc si mai mult si sa termin mai repede.La fix pentru ca efectul heroinei incepea sa dispara.

Incepu sa maraie deschizand ochii albastri spalaciti,care pastrau doar o urma din vechea lor intenitate.Nu trebuia sa stie ca profitasem de ea.

-Cum este?-am intrebat-o ambiguu,mai mult pentru a i-o lua inainte cu remarcile.

-Ce sa fie?..Asa am ramas,dezbracata?-intreba cautand cu disperare o bucata de patura sa se inveleasca.Din pacate pentru ea,asa ceva nu aveam.Cu atatea “placeri” la indemana nu aveam nevoie de nimic altceva.

-Sunt o ticaloasa!

-Nu esti decat o victima …a propriei tale minti…Stii,asa sunt si eu dar nu ma plang asa ca tine!

-Parsivule!Cred ca te-ai holbat la mine din toate partile!

-Da…ma pot inscrie linistit la medicina!

-Esti un…

-Usurel!Nu am facut nimic!Am facut si eu curat prin casa… am spalat vasele…

-Sigur!Si eu sunt Maria Magdalena devenita sfanta!

-Ce dracu' crezi ca sunt de piatra?Normal ca te-am privit si m-am jucat cu accesoriile tale!

-Perversule!

-Draguta,inca sunt normal!Nu sunt pe invers ca sa stau indiferent la bucile si tatele tale.

-Am plecat idiotule!

-Intre noi fie vorba,cine pune laba pe tine noaptea nu are nimic de pierdut.

-Cum?Ai profitat de mine!N-ai suflet in tine?

-In meseria asta crezi ca este loc de sentimentalisme?Daca nu stii sa joci o patesti rau de tot.Ti se atarna boasele de ceasul primariei ca sa le manance ciorile.Nu-i atat de simplu.

Pe neasteptate Susana imi tranti o palma zdravana peste fata cat sa mi se umezeasca ochii.A date cu putere tarfa.

-Esti dura!

Intre timp se imbraca gata de plecare.Era suparata.Eu eram vesel ca un adolescent care a facut sex pentru prima oara.Ma durea in cot de parerea ei.Scopul propus fusese atins.

-Am plecat dementule!

-Mai vii si maine dimineata?Iti pregatesc un ceai cald!Vei avea nevoie de odihna!Ha!Ha!Ha!...am terminat intr-un ras in cascade,parsiv,insuportabil de care rasuna tot apartamentul.

Raspunsul a ramas in suspensie.Susana iesi pe usa ca o furtuna.

-Va veni.Sunt sigur.Cainele nu-si paraseste stapanul.Aici are mancare si un loc de dormit.mi-am spus oprindu-ma brusc din rasul grotesc,cazut pe ganduri.

Afara o ploaie de toamna se instala nemilos.Era anotimpul poetilor.Noaptea se apropia.Din holul blocului razbateau niste strigate de femeie aflata sub palmele si pumnii unui barbat.Asta era la ordinea zilei.

Plictisit am dat drumul la televizor unde o gargara politica

plictisea lumea.M-am asezat pe patul ravasit depanand cateva amintiri ce s-au petrecut cu cativa ani in urma.Toate imaginile pareau vechi,mucegaite,de varsta unui secol.Din pacate nu puteam face difrenta intre viata de atunci si cea de acum.Existenta isi urmeaza cursul firesc.Destinul meu era acesta.Ma lamentam ca saracul care viseaza bani si mancare traind cu speranta ca ca intr-o zi DUMNEZEU isi va intoarce fata catre el.Mintea mustea de atatea droguri.Drumul ales inconstient ma tinea intr-o astfel de realitate distorsionata.Plictisit mi-am rasucit o tigara.Pentru mine acestea erau slabe.Trecusem de multa vreme de stadiul incepatorului.Nu mai radeam prosteste ca altii.Ramaneam doar cu un ranjet prostesc desenat pe mutra acra ca lamaia.Bucuria cea mai mare era cand simtam acul penetrandu-mi pielea injectand lichidul simtit ca o fierbinteala teribil de placuta.In rest,cand nu-mi luam portia,lumea pentru mine era un munte imens de rahat.

La un moment date doua batai usoare in usa urmate de una puternica m-au adus la realitate.

-Cine este oare la ora asta?-am marait enervat de deranj.

Scartaitul usii se auzi ca de obicei sacaitor in urechi.In prag stateau doua gorile inalte si late cat usa.M-am prins imediat.De dupa ele a scos capul rahatul de Canabis.Un distribuitor care in ierarhia noastra era a doua mana.Eu eram a treia.Asta o stiam noi,dar pana a ajunge pe teritoriul nostru marfa trecea prin alte cateva maini care adaugau partea lor de comosion.Canabis era unul din mafiotii care ne alimentau mereu cu marfa.Un idiot lipsit de neuroni.Nu stia decat gustul drogurilor si sa numere banii.

-Ce faci ratatule?-se auzi vocea pitigaiata a piticului negru la figura cu rasul parsiv.

-O fuck pe ma-ta!-i-am raspuns sictirit de prezenta lui.Ce vrei?

-Ce?O faci cu mama?-s-a ratit su spume la gura ca un taur furibund.Stiam ca orice vorba despre ma-sa il enerva.Imi placea sa vad cum fierbe si cum ii devine culoarea pielii rosu inchis.Nu-l puteam suporta pe tip.Era o antipatie reciproca.Il tachinam de

fiecare data.Mai presus eram eu cu gura mare.A facut un pas inainte poftindu-se singur in grota plina de mizerie.Cele doua gorile au inchis usa blocandu-mi orice tentativa de fuga.

-Cum dracu traiesti in cotetul asta mizerabil?Nici un porc n-ar putea sa supravietuiasca aici, -remarca el cu o nesimtire caracteristica.

-Mai bine ti-ai pune gorilele sa faca putina curatenie decat sa stea cu mainile in fund!

-Ai tupeu!Stii ca te-as putea face praf.-continua voindu-se amenintator,inaintand cu fiecare pas.

-Praf!...adica asa,pentru injectat?

-Ia**-a**uzi la basina asta!-spuse intorcandu-se catre cei doi care stateau incruntati gata sa intervina.Se crede cel mai tare din parcare! Asculta rahat cu ochi! Daca nu te potolesti o s-o incasezi rau de tot!

-O.K. Hai sa trecem la afaceri! i-am taiat elanul stiind ca orice remarca in plus ar fi starnit asupra mea o ploaie de lovituri din partea celor doua namile.

-Afaceri spui? Ce ai pentru mine?

-Am banii pe marfa vanduta.Tine!

Din buzunarul pantalonilor am scos un sul de bancnote legate cu elastic. Ii lua oftand.

-Ma mir ca nu-i pui la chiloti!-continua cu o gluma acra la care au ras cele doua brute.

-Daca vrei data viitoare ti-i dau cu aroma de rahat! Sa nu spui ca banii n-au miros!

Din senin am fost servit cu o palma care se opri la urechea dreapta ce incepu a tiui.

As fi vrut sa-i intorc serviciul cu un pumn sau sa-l lipesc de perete ca pe un afis cu figura unui clown, dar tot la fel de bine stiam ca riposta garzilor de corp ar fi fost mult mai dura. M-am abtinut cu mare greutate.

-Ti-am spus sa taci! -spuse fluturand degetul aratator.

-Sau ce, poponarule! Vezi ca esti imbracat ca un papagal? -i-am spus uitandu-ma la costumatia lui ca de circ, care era

compusa dintr-un pardesiu alb cu blana de chinchila pe post de guler si un costum sidefat care se voia a fi imaginea lui de mafiot.

-Sefule, il altoim? s-a repezit una dintre gorilele sale.

-Vezi, vierme ca o s-o patesti rau de tot daca nu-ti vezi de lungul nasului! -zice Canabis.

-La fizicul tau ai noroc cu gorilele astea fara creier care te pupa-n fund toata ziua! Piticanie intunecata!

Asta fusese picatura care a umplut paharul. Bodyguarzii tiganusului s-au pus peste mine si au pornit la altoit. Intr-un final Canabis i-a oprit de frica sa nu ramana fara distribuitor probabil. Ca sa fiu servit cu tot meniul m-a mangaiat si el putin cu un sut in posterior, dupa care mi-a aruncat marfa pentru data urmatoare.

-Esti smecher cu namilele astea! Papagalule! Mai vezi ce zdrente pui pe tine cand vii data vitoare ca nu vreau sa creada cartierul ca vin la mine toti homalaii! -am urlat la el cu ura ca sa-l provoc.

La auzul vorbelor mele „malaii” lui s-au repezit spre mine si m-au pus la pamant indesandu-mi pumi si picioare.

-Fii atent ca ma c... in marfa ta daca se mai ating astia de mine! Iti arunc marfa in wc!-am urlat din nou tinand pachetul in fata lui gata sa-l rup. Asta l-a bagat in sperieti. I-l fluturam inaintea ochilor ca sa-l potolesc si eram hotarat sa ma tin de cuvant.

-Lasa gargara jegule! Nu fa prostii ca ai in mana marfa de o groaza de parale!

-Mars afara de aici si sa nu mai pui laba pe mine ca ai dat de dracu' auzi?!

-Ai castigat! -exclama marait. Cu coada intre picioare s-au repezit spre usa. I-am urmat indeaproape. Eram atent la orice miscare. Una dintre gorile nu a vrut sa ramana mai prejos incercand sa-mi lipeasca un pumn de mutra dar dibacia mea a fost decisiva. Am inchis usa imediat. Pumnul dat cu forta a nimerit in usa. Un strigat de durere si injuraturi se auzeau pe hol. -Va sta mult timp pe tusa ,mi-am spus satisfacut.

-Sefule! Il fac bucati! Lasa-ma sa-l snopesc!

-Misca tampitule! Crezi ca asta-i asa prost ca voi!-se auzi

vocea lui Canabis.

Bucuros de reusita m-am asezat pe pat incercand sa ma calmez.Curand un tremurat combinat cu transpiratie rece m-au cuprins .Era timpul pentru un nou tratament. L-am peparat din chiar marfa proaspat primita.Voiam sa-i simt calitatea. Calatoria incepu repede. Efectul era garantat. Marfa era de prima mana. Gasise probabil vreo noua sursa fiindca pana atunci avea doar nimicuri.

Oboseala si drogurile ma terminasera pentru ziua aceea.M-am trezit abia dimineata in zgomot de batai insistente in usa. Aveam nervii intinsi la limita.

-Cine-i?-am intrebat abia putand sa deschid gura.

O ameteala si un soi de durere ma tinura pe loc pentru moment. Simteam ca se invarte casa cu mine. Puternica marfa! Era combinata, -ma gandeam frecandu-mi ceafa transpirata.

Bataile incepura la fel de strident rasunandu-mi in urechi ca tunetul. Eram ultrasensibil: fie ma rablagisem, fie marfa era prea buna.

-Atunci cara-te daca nu raspunzi! N-am chef de glume!

M-am intors hotarat sa ma intind inapoi pe culcusul devastat, cand o alta serie de batai incepu la fel de enervant.

-Ce vrei!? Spune dracului cine esti! -am urlat exasperat de acest joc copilaresc.

-Eu! Susana, prostule! Ai uitat semnalul?!

Vocea femeii m-a dezmeticit putin. M-am indreptat spre usa cu toata viteza de care eram in stare in acel moment.

-Semnal pe dracu'!! N-avem asa ceva!-i-am raspuns in timp ce ii deschideam. In casa intra Susana, tarfa intoarsa de la treaba. Era mult mai vesela fata de cum plecase. Asta insemna un castig destul de bun pe noaptea aceea.

-Puteam pune pariu ca vei veni iar!

-Puteai dar nu aveai cu cine.

S-a asezat pe fotoliul zdrentuit, dandu-si haina de piele si bluza jos, ramanand la bustul gol. Invatase poezia. Raceala din camera nu parea sa o deranjeze.

-De cat timp vii pe aici?

-De doua luni.

-Cam mult. .... am pierdut notiunea timpului...

-Daca ai mintea mereu afundata in droguri! Mai fa si tu o pauza!

-Eu ma pot lasa oricand!

-Si eu la fel. Este doar o chestiune de timp. Pana imi gasesc o slujba buna.Atunci,toate obiceiurile astea vor fi istorie!La gunoi cu ele!

-Dar pana una alta, nu prea platesti marfa consumata.

-Ce sa fac? Stau prost cu banii! Ma revansez!

-Sigur! N-am nici o indoiala!

-Promit!

Exasperat de tonul zeflemitor pe care-l folosea cu mine,am apucat-o de par tragand-o spre mine.

-Asculta,tarfa ordinara,daca nu platesti pentru datorie si pentru ce ai sa mai iei pe viitor zbori de aici.

-N-am bani! -a raspuns cu o figura neputincioasa care cerea mila.

-In cazul asta vei sta la dispozitia mea cand am chef. Faci ce-ti spun fara mofturi!

-Te referi la sex?

-La ce altceva? Doar nu la construit OZN-uri!

-Nici o problema! Dar da-mi drumul la par daca nu vrei sa devii soprana! -spuse cu mainile inclestate pe pantalonii mei.

Se smuci cu putere lasandu-mi cateva fire de par intre degete.

-Si acum da-mi o doza. -spuse cu un zambet prefacut.

-Nu .Intai facem o partida! Apoi te servesc.

-Ma simt mai bine cu ceva la bord!

-Eu nu o fac cu carpele! Daca vreau marioneta imi pot lua o papusa gonflabila.

-Nu pot altfel!

Excitat, nu i-am mai ascultat mofturile si am inceput sa o trag de pantaloni. Continua sa ma implore dar eu nu mai auzeam

nimic. In cateva clipe a ramas cum venise pe lume.

Pe zi ce trecea,oasele soldurilor i se cunosteau tot mai mult.A incetat sa ma mai roage odata ce am ajuns in interiorul ei. Partida mult visata s-a redus pana la urma la un simplu act normal. Ca sa se razbune pe mine a stat inerta lasandu-ma sa ma desfasor singur. Dar nici eu nu cedam. Puteam sa o servesc fara sa imi dea ceva in schimb?

-Acum da-mi marfa! -a spus taios imediat ce s-a terminat distractia.

-Tine. Esti multumita? -am mustrat-o la final intinzandu-i pliculetul.

-Dar tu esti multumit?

-Ai o pasarica minunata! Faci bani seriosi cu ea. Ce-ar fi daca te-as cumpara si am imparti profitul intr-un avantaj mai mare pentru tine?

-Nici sa fiu muritoare de foame nu m-as asocia cu tine!

-Cum vrei.

-Du-te naibii!

-Intai te duci tu, apoi poate merg si eu dupa tine.

Fara nici o stangacie, de data aceasta, si-a preparat doza cautand locul cel mai bun pentru a si-o injecta, lucru greu de facut caci mana ei arata mai rau decat o sita. Se ducea din nou in lumea ei roz. Era clar pentru mine ca in ale sexului nu avea o experienta atat de mare.Probabil se prostitua din nevoia de droguri.

La scurt timp dupa ea, mi-am preparat si eu o doza, urmand-o.

.....

-Uite cum arata! Au bagat mare!- se auzea vocea unui tip in urechile mele.

Refuzam sa deschid ochii. Ascultam doar. Nu voiam sa stiu cine erau.

-Uite si la tarfa asta! E dusa rau!

-Arata trasnet! Ce-ar fi sa o luam o tura?-se auzi o voce pitigaiata de copilandru.

-Fii cuminte! Cauta ceva marfa! Poate nu mai platim. Atata timp cat dorm ne facem treaba si plecam. Cauta prin buzunarele pantalonilor! Sigur are ceva acolo!

Aceste vorbe m-au readus la linia de plutire. Nu puteam permite asa ceva. Marfa este de valoare iar restul de profit acumulat nu-l puteam pierde. Asa ca am intredeschis ochii privindu-i pe cei doi care cercetau zona. Erau doi tineri de cel mult saisprezece ani. Unul era slabanog, ghebos, brunet si cu un par ca de sarma. Celalalt era blond, cu o tunsoare nedefinita,putin legat la trup. Ii puteam anihila dintr-o lovitura. I-am lasat sa se aplece asupra mea. Cand a pus mana pe buzunare ,lovitura mea porni ca un fulger direct in barbia blondului care s-a dus pe spate ca un sac de nisip. Celalalt speriat s-a dat inapoi un pas, dar piciorul meu stang il pocni direct in nas. Sangele fierbinte ii curgea abundent ca din beregata unui porc taiat. Spectacolul era la discretia mea. Regia si scenariul le faceam eu.

-Asa tarfelor! Vreti sa furati? Atunci luati cate o doza!

Imediat, prins in euforia evenimentelor,am articulat cu putere o bata peste spatele brunetului care se indrepta rapid printr-un trosnet de oase. Blondul cu un ultim efort se incalci cu mainile in parul meu.Tinea strans. Ma durea. Pentru moment raportul de forte se inversa.Eram la discretia sa. Insa cateva momente mai tarziu intra in scena pe nepregatite, Suzana. Sari de pat cu picoarele in spatele agresorului meu. Printr-un scancet, mai mult interior, isi desclesta mainile din parul meu, cazand in genunchi. Ma privea stramband de durere.

-Lasa-l in pace se repezi Suzana punand mana pe bata chiar in momentul cand ma pregateam sa-i aranjez putin dantura.

Avea dreptate. Pentru prima data am ascultat-o. Puteam face o mare nenorocire. O crima! Pentru ce? Pentru o amarata de doza sau pentru cativa banuti pe care nu am vrut sa-i dau! Nu merita!

-Roiu’, rahatilor! –am urlat eliberand furia acumulata pe parcursul, ostilitatilor. Plecati la tarfele voastre sa va aline suferinta! Taraturilor!

Pofta sadica din mine se risipi. Imi placuse imaginea in care idiotul statea in genunchi in fata mea si astepta sentinta. Era la discretia mea. Il prindeam din plin. Capul i-ar fi trosnit ca un pepene copt. I-ar fi zburat creierii peste tot. I-as fi curmat viata inca de la inceput. Chiar atunci cand incepea sa descopere adevarate senzatii. In acele clipe nu mi-ar fi pasat. Eram hipnotizat de ideea crimei. Numai glasul Suzanei, aparte, imi schimbase decizia. Avea dreptate fiindca asa imi puneam eu capat vietii. As fi putrezit in inchisoare pentru restul zilelor. Pentru moment fusese o decizie inteleapta.

-Da,sa nu mai veniti! –se auzi si glasul ei ce se vru a fi o amenintare.

-Asta a fost tare! Cred ca i-ai pus pe fuga!-i-am raspuns pufnind in ras.

-Du-te-n ma-ta! Taranoiule!-incheie aratandu-mi semnul cu degetul mijlociu.

Dupa aceasta izabanda ne-am aprins cate o tigara”aromata”, relaxandu-ne. La al cincilea fum ma simteam perfect. Relaxarea era totala. Nervii se destinsera placut. Pluteam din nou.Suzana incepu a rade ca o nebuna. Nu se oprea.Avea reactia incepatorului .Situatia era destul de anormala in conditiile in care baga in vena bine de ceva timp. Am lasat-o sa se distreze copios. Tigarile au incins atmosfera. Doua pahare cu vodca au fost turnate pe gat imediat. Eram in forma maxima. Viata devenise din nou roz. Devenise suportabila.

Ametit , in minte au inceput sa-mi incolteasca ganduri negre. Ma transformam. Efectele drogurilor puteau sa-ti sucesca mintile negativ sau in sens pozitiv.

La mine astfel de stari alternau. Nu stiai la ce sa te astepti.Acum o priveam pe femeia din fata mea, care radea ca o scolarita, stand dezbracata fara jena in fata mea. O priveam atent lipsit de orice zambet, de orice urma de sentiment uman,cum isi

unduia trupul subtire, aproape scheletic, dar inca atractiv prin formele proieminete.

Suzana nu remarca nimic suspect la mutra mea. Continua sa se distreze, pana cand ca o fiara orbita de ganduri negre m-am repezit asupra ei incepand a-i saruta sanii albi si reci care se miscau ca doua meduze. I-am prins intre dinti sfarcurile mari incepand a i le umple de saliva.

-Ce faci cretinule? –a ripostat reusind cu greu sa-mi articuleze o palma, incepand sa vad mii de culori in fata ochilor, intr-un dans haotic care ma bulversa si mai tare.

Riposta ei ma incita si mai mult. Am continuat prin a-i imobiliza bratele subtiri, piciorele invinetite de la frig, apoi cu aceeasi placere animalica am continuat sa o sarut pe sanii rotunzi greu de lasat in pace. Ma infierbantasem.

-Opreste-te! Ce dracului faci? –mai riposta inca o data , numai verbal.

-Te vreau imediat! Chiar in clipa asta vreau sa te penetrez ca un barbat adevarat! Ma exciti tarfa ieftina!

-Ma-ta este tarfa! Eu sunt....

-Taci!

-Nu vreau acum...nu vreau sa ma culc.... nu...

-Esti a mea! Nu scapi! Vei face ce spun eu! Avem o intelegere! Trebuie sa o respecti!

-Si ce daca avem o intelegere? Crezi ca la orice ora...Ah! Nu....

Deja era prea tarziu. Orice impotrivire era zadarnica. Deja „micutul” se balacea in caldura trupului ei. Suzana mai vocifera de cateva ori, apoi toate rugamintile i se opreau in gat. Statea cu ochii inchisi scrasnind din dinti. Durerea ei ma infierbanta si mai tare. Statea inerta sub trupul meu, asteptand deznodamantul. Finalul chinului! O fi fost ea tarfa, dar un viol tot un viol ramane. Numai ca stia rasplata unui astfel de moment. O doza si totul devenea o simpla amintire. Socul era mare pentru moment. Mai apoi efectul heroinei risipea orice demnitate morala. Acest moment ar fi semanat cu un vis.

-Ai terminat, bruta ce esti?-intreba la final deschizand ochii inrositi.

-Am terminat. A fost...

-Te-ai comportat ca un caine in calduri! Nu ai pic de stil cu femeile! Crezi ca daca ma prostituez ,sunt din cauciuc, nu am sentimente, nu am si un suflet care se chinuie...

-Sa lasam vrajeala asta! Spune-mi daca ti-a placut! Stiu ca a fost bine! Recunoaste!

-Nu. De ce toti barbatii, de fapt toti porcii de barbati, au impresia ca ne plac brutalitatile lor? De credeti ca vrem intotdeauna numai sex! De ce?Ce, sunt o nimfomana?

-Ce poetic? Cand o faci pentru bani nu simti durerea? Mai cauta scuze draga mea! In fond avem o intelegere. Ma doare-n ot de ceea ce simti tu.

-Ar trebui sa ma duc la politie. Ar trebui sa te denunt.! Practic m-ai violat!

-Practic, da. Dar in principiu, dupa lege, nu te-am violat!

-Desteptule

-Tarfa!

-Porcule!

-Iti repet pentru ultima data! Am facut ceea ce ne-am inteles.Dupa parerea mea te poti duce si la Vatican sa te spovedesti Papei. Afacerile sunt afaceri scumpo: sex contra droguri! Daca nu-ti comvine regimul, dispari din ochii mei! Gasesc tarfe la un pret de nimic. Le cumpar pe un pachet de biscuiti! Toate sunteti la fel. Nu ai nimic in plus fata de o femeie obisnuita. Doar ca esti putin mai ingusta...

-Porcule! Dobitocule! Gandesti ca un psihopat!

-Draga mea bun venit in lumea reala! Toti suntem niste porci:barbati, femei, tineri, batrani,numai ca uni sunt mai curati, mai stilati si freza data cu gel!

-Da-mi plicul promis.

-Nu. De asta data primesti doar pastile.

-Fac ceva pe pastilele tale. Vreau heroina!

-Nu.

-Vreau sa bag in vena idiotule!

-Atunci ia pastilele si baga-ti-le in fund! Altceva nu primesti. Clar?

-Du-te dracului! Nu vreau decat sa fiu relaxata. Vreau...

Inebunita de refuzul meu, m-a prins cu gura de mana. Isi infinsese coltii adanc.Nu glumea. Durerea ma lovi sub forma unor sageti infipte direct in piept.

Urmatoarea mea reactie la asaltul ei parsiv si tipic feminin, a fost sa-i sterg o palma zdravan peste cap izbind-o de podea.

-Tarfa!Daca mai faci asa ceva te bat de nu te mai recunoaste nici ma-ta!!

-Ai zis sa bag. Am bagat.

Sari din nou ca o salbatica asupra mea.Era ca o fiara infometata si urla nebuneste.Nu o vazusem niciodata atat de disperata.I-am oprit elanul cu un picior in stomac care a trimis-o in usa.A scos cateva sunete neintelese si se chirci vaicarindu-se.

-Unde te crezi tampito!?

-...bruta....!

Dupa cateva minute m-i s-a facut mila de ea.Am dus-o pe pat. I-am preparat pana la urma o doza si i-am injectat-o. In cateva clipe se simtea mai bine. Ii trecuse si supararea.

Pe mine m-a trosnit o foame acerba. Imi dadeam seama ca nu ma mai incercasera astfel de senzatii omenesti cam de mut timp.Pentru mine era ceva neobisnuit sa-mi fie foame.

Instinctiv m-am dus la frigider. L-am deschis insa un miros greu s-a raspandit in jur. O bucata de carne cruda era acoperita de multi viermi albi mari cat o jumatate de deget. Aveau un festin pe cinste.Inafara de carnea aceea frigiderul mai adapostea patru oua si un pachet de margarina ,de mult sarite din termenul de valabilitate.”Cam putin!”mi-am spus dezamagit sa mancarea gasita nu imi pute satisface foamea.Am luat cele patru oua lasand garmada de viermi sa devoreze bucata de carnea vanata.

Nici urma de ulei...In loc sa le prajesc le-am fiert continutul in tigaie.Bruma de mancare am inghitit-o pe nerasuflate, fierbinte si cu o pofta nebuna.

Nu mancam prea des...

Imbacsit de droguri si de alcool nu simtem prea des foamea. In drum spre fotoliu, inevitabilul s-a produs.Stomacul meu se dezobisnuise sa fie hranit si refuza mancarea.Cateva spasme, cativa pasi pana la chiuveta...o secunda mai tarziu aruncam totul „peste bord".Iar eram flamand!Am trecut peste asta cu cateva injuraturi de consolare.Mirosul carnii se simtea ingrozitor.Am apucat farfuria plina de miscatori si am aruncat-o cu totul peste geam.La sol, doi caini au inceput sa se bata pentru ea.Lupta pentru supravietuire se dadea peste tot.

Scarbit de spectacol m-am asezat langa Susana care nu avea nici o reactie.Zacea ca o meduza.

.....

Somnul a fost lung si greoi.Cateva vise m-au framantat in continuu.Asa pateam de fiecare data cand ma culcam lucid.Visam ca inot intr-o apa rosie si rece incercand sa ajung la mal . Intotdeauna ma trezeam speriat si transpirat.Ma inconjura un val de frig. Afara era inca lumina. Ce era curios era faptul ca Susana lipsea.

Am aruncat o privire prin camera deloc primitoare.Nu era de gasit.Afara o noua ploaie isi facea de cap.

Imi era foarte sete.Am cautat o gura de apa.Injuram de zor.Degeaba, paharele erau goale ca,de altfel, si sticla de vodka.Mi-am amintit ca o lasasem pe jumatate...Se ocupase Susana de ea.

Cu mult noroc si uitand de sete am gasit pe noptiera doua tigari normale.Ca un ritual de dimineata sau pentru cand ma trezeam, fumam.

-Oh!Parca mi-a fatat motanu-n gura!am urlat reusind sa ma ridic.

Mai mult taras am ajuns pana la chiuveta murdara prin care se plimbau doi gandaci.

-Ai scos-o la primbare nataraule!Unde vrei sa o duci?Ia

vezi, pe conducta o plimbi cu barca?-m-am trezit vorbind u cele doua ganganii.

Apa ii lua pe traseul ei firesc.

O bataie tare in usa m-a scos din delir.Pana am ajuns eu la usa, cel de dincolo a mai batut de doua ori.Cu un efort am reusit sa o deschid larg,neobisnuit pentru mine.In prag statea o piticanie de om ,tuciuriu, cu ochii bolditi ,fara sa clipeasca, imbracat intr-o camasa alba si o pereche de pantaloni prafuiti.In picioare avea adidasi cu botul rupt.Pe ochii mei persista o ceata care-mi obtura vederea.

-Ce vrei?l-am intrebat iritat.

Raspunsul lui se lasa asteptat.Continua sa se holbeze la mine ca la o amenda.

-Esti surd?Sau pana la tine la subsol nu ajunge sunetu'!? In spatele lui, doua fete de cel mult saisprezece ani cu fete de tarfe proaspat intrate in bransa, ca altceva nu aveau ce cauta in acel loc, s-au uitat la mine si au inceput sa rada.

-Voi ce dracu' aveti?!va mananca!Si tu, pigmeule, cine esti si ce dracu vrei?Nu te mai holba ca un taur in calduri!

Refuza sa vorbeasca.Nu schita nici un gest .Parea surd si nebun si orb pe deasupra!

-Auzi, esti din cauciuc sau ce esti?-am continuat vrand sa-l ating cu mana.

Speriat, persoanjul s-a retras un pas.Devenea o scena penibila si enervanta trebuia sa-l trimit la plimbare.

Atunci un val de frig a pus stapanire pe mine.Mi-am arcuit istinctiv mainile in jurul pieptului dar frigul era prea puternic.Cand mi-am aruncat privirea spre picioare, imaginea jalnica a goliciunii mele s-a lipit de retina...ochii m-i s-au limpezit imediat.Picioarele imi erai vinete de frig, iar mai sus, „micutul „ aproape ca nu se mai cunostea stand ascuns intr-o padurice deasa si deloc ingrijita. Punea stapanire pe mine jena si il priveam pe pitic pe sub ochi.

-Ce te uiti? N-ai mai vazut barbat dezbracat?Tu arati mai bine?urlam la el pentru a-mi alunga rusinea.

-Ma uit ca esti un idiot fara limite!i-am raspuns piticaniei

taios.

-Hopa!Stii si sa vorbesti?

-Sunt eu!BUTELIE! prostule! Drogurile astea ti-au mancat mintile!Du-te la un doctor!Nu esti intreg la minte!-continua la fel de taios si deloc entuziasmat de felul in care l-am primit.

Dupa cateva clipe de gandire profunda mi-am adus aminte cine era.Butelie statea la coltul palierului pe colt.Venea din cand in cand sa cumpere ceve droguri pentru nevasta-sa care arata chiar mai rau decat mine.Era slaba ca o stafie,fume, bea,se droga, toate astea in ciuda faptului ca avea o ciroza de o frumusete rara.

-Mai bine da-mi ceva si plec.Cu tine se discuta greu de o bucata de vreme.

- Cu nevasta-ta nu-i la fel?

-Amandoi sunteti niste ratati,niste drogati... Daca vrei ti-o dau tie ca ai cu ce s-o „hranesti".

-Pastreaza-ti-o idiot mic !Intra si inchide usa.N-am chef sa vada toti ce fac aici.Inca nu deschid taraba.

Fara sa pun ceva pe mine m-am dus la caietul cu datorii.Mai erau unii carora le dadeam pe datorie.Butelie figua cu o sume frumusica.

-Nu pot!Ai datorii cat bugetu' Angolei!

-Hai da-mi o doza!

-Nu pot.Cand imi dai banii?

-Peste cateva zile cel mult...Am un pont mare!Da-mi te rog, ca face criza nebuna asta!M-am saturat de ea pana peste cap!Nu mai crapa odata!

-Bine.Vezi ca e ultima data cand te sevesc.Daca nu dai banii cum ai promis chem recuperatorii!Nu te iert.

-Promit!Salveaza-ma c-a luat-o razna!Face criza!

-Cati sunteti la intelegere?

-Zece.

-Cum?Nici daca jefuiti o banca nu capatai mare lucru!Cat o sa castigi? Zece lei?

-Nu!De data asta e ceva mare!Va fi perfect ,ne vom umple

de bani!

Ai grija sa nu te umpli de „buzunare”.Si vezi sa aduci datoria altfel...-si i-am facut semn cu degetul aratator asupra gatului.

-Daca iese treaba plec de aici!O las naibii de vaca!Las ghetoul si plec departe...M-am saturat, vreau sa traiesc linistit.

-Tine.-i-am taiat visele intinzandu-i plicul de pe coltul masutei fiindca pantaloni nu-i gaseam si acolo aveam cheia de la „cutia viselor”.

-Mersi.Esti baiat valabil.Daca vrei iti fac loc si vii si tu la potul cel mare!

-Nu.Nu vreau.Am deja destule belele pe cap.

-Daca aveai griji...

-Acum dispari!Filosofeaza cu nevasta-ta .

Cu un ranjet mare pe fata Butelie deschise usa bucuros ca i-a facut rost nevese-sii de marfa.Va avea o noapte linistita.

-Butelie!!! Se auzi vocea ei de la capatul palierului.Unde ma-ta e-ai dus, in Columbia?!

- Sa te ia moartea de gat.-se auzi vocea joasa a lui.Vin acum! Continua mai tare pentru a-i inchide gura.

Cu capul plecat a luat-o la fuga spre camera lui unde nevasta-sa era in pragul unei crize.Urletele presarate cu injuraturi au continuat o perioada dupa care s-a asternut linistea.

Inghetat de frig am inceput sa-mi caut blugii jegosi intai cu privirea si apoi rascolind cu mainile printre hainele zdrentuite de pe jos.Fara noroc.Exasperat am inceput si eu o serie de injuraturi.Punea stapanire pe mine panica.In pantaloni era o parte din marfa di banii pe care-i datoram Ucigasului!Un alt mafiot care ma aproviziona.Cu el dadeam de dracu’.Langa pat erau doar blugii patati ai Susanei...

-Tarfa naibii a luat pantalonii!O omor! Am rabufnit pierzandu-mi controlul.

Groaza mea atingea culmile paroxismului.Am inceput sa scotocesc prin buzunarele ei dar tot ce am gasit a fost un pachet de servetele.Imi daduse un tun...Nu-mi venea sa cred asa ca ma

invartem nauc prin camera incercand sa gasesc o solutie.

In graba m-am imbracat cu blugii ei de dama ce aveau ca model o floare brodata pe piciorul drept.In rest am luat un pulover alb care mai scapase de jeg, si deasupra o geaca din piele de culoare neagra roasa pe la coate, guler si mansete. Era in degradeu.

-Am intrebat cine a dat telefonu? Sunteti surzi? Am numarul ! Il localizez cu un singur apel! Cel mai bine ar fi sa ne scuteasca de efort. Este ceva serios!

Tupeul imi disparu. Imi parea rau ca am dat frau liber unei idei nebunesti. Devenisem la fata alb ca varul, siroaie de transpiratie incepura a-mi brazda fruntea si spatele.

-Atunci vom pune in aplicare .....

-Eu am dat telefonul!. -am strigat incepand sa pasesc nesigur spre locul unde se afla cadavrul si intreaga echipa de criminalisti.

Palierul era cu ochii pe mine. Ma urau fiindca le-am stricat asa zisa liniste. Le era frica de represaliile autoritatilor.

-Misca mai repede! Nu stau sa astept toata ziua! Misca rahat ambulant! - urla din nou seful mult mai nervos

Dupa un minut ma aflam in fata celui care conducea ancheta.

Acesta era un tip grasun cu o chelie mare, scund, neajunsul acestei infatisari stranii era completata cu o mustata neagra si stufoasa. Arata anormal. Vederea sa iti putea starni oricand amuzamentul. Nu era nici chel complet, nici barbos, nici impunator la inaltime, avea din toate cateputin. Cel mai de temut lucru al acestui chip erau ochii. Mici, maronii, ascundeau siretenia excesiva si o rautate exorbitanta. Nu putea sa aiba la inima astfel de oameni de la marginea societatii. Dar cine ne putea iubi!? Nici macar DUMNEZEU!

- Ce te uiti ca un magar la mine?- ma apostrofa dupa cateva clipe de privit insistent unul la altul.

Era confruntarea masculilor. Niciunul nu cedam. Ma tineam deocamdata destul de tare. Razboiul abia acum incepea.

-Ma uit pur si simplu. Sunt un medium, poate.

Intreaga asistenta formata din multi vecini pe langa copoii care stateau la capatul holului, incepu a rade cu pofta. Atmosfera se destinse pentru cateva clipe. Radeau de sticleti ori de cate ori aveau ocazia. Momentul nu era propice. Insa la cat de mult ne pasa de soarta semenilor, orice gluma desucheata nu era contraindicata.

-Esti un idiot notoriu!. Zi mai bine cum stau lucrurile! –asta era momeala lui...

-Ce crezi, ca dai la peste? Mai bine incepem cu inceputul.

-Asa...

-Pai...-incepeam sa intru in panica,tremura si carnea pe mine dar ascundeam acest amanunt destul de bine prin zeflemeaua pe care o afisam nonsalant.

-Pai ce ma-ta tot ingani?Scuipa dracului tot!

Zis si facut. Am tras o flegma direct la picioarele politistului.Nu stiu ce-mi venise. De asta data asistenta nu a mai ras. Au mutit .La fel de trasnit, am inlemnit si eu. Cu siguranta eram primul care a facut un astfel de gest in istoria lunga a politiei moderne. Am inceput sa regret gestul. Imi venea sa ling intreg mucusul verzui ce semana cu o meduza, numai sa se dea uitarii aceasta fapta necugetata.Inevitabilul s-a produs imediat. Un pumn mare cat o manusa de box ,imi trosni maxilarul si asa subrezit. Fata imi amortise instantaneu, ca la anestezie. Ochii m-i s-au umplut de lacrimi fierbinti care refuzau sa coboare pe obrajii invinetiti. Nu aveam nici o reactie. Am fost luat prin surprindere de forta loviturii. Ochii tuturor se atintira asupra noastra. Uitasera cu siguranta pentru cateva clipe scopul vizitei lor aici. O scena tragi-comica se desfasura.

-Imputitule! Gunoiule! Cu cine crezi ca vorbesti? Ce, eu reprezint una din gastile voastre de tembeli?

Interventia sa verbala a readus lumea la realitate. Agentii incepura din nou sa se

miste ca furnicile, scarbiti vizibil ca sunt nevoiti sa rezolve aceasta chestiune intr-un loc atat de imputit.

-Intra in casa!- mi s-a adresat taios impingandu-ma inauntru ajungand langa femeia dezbracata ce ramasese cu ochii pironiti in tavan si cu gura .cascata. Groaza se instala mult mai brutal izbindu-ma la fel de puternic ca si pumnul primit. Nu-mi venea a crede ochilor. Tarfa slaba semanand cu o scandura zacea intr-o balta de sange. Ma apucase greata. Stomacul incepu sa forfoteasca gata sa decartez sucul gastric, fiindca altceva nu putea exista in burduful meu stramtorat. Ma abtineam cu greu. Cineva ii facuse felul acestei femei. Cineva s-a asigurat ca nu va mai sufla. Dar cine?Planul meu a avut o scapare. Ma temeam sa nu fiu dat in gat. Baietii albastri aveau multe cartite care sa scuipe tot ce se petrecea prin diferite locuri ale orasului. Nu -mi ramanea decat sa continui sa-mi apar pielea indiferent de situatie.

-O recunosti?Spune!-imi rasuna din nou vocea comisarului in urechi tresarind.

-Da.

-Cine este?

-O curva. Sotia lui Butelie.

-A cui?!

-A unui gainar ordinar. Nu conteaza, este la ,'bulau acum''. Stati linistiti .

-Asta este bine.-isi umfla pieptul ca un curcan veritabil trebuindu-i o salba rosie la gatul scurt varat intre umerii lati.

-Pentru unii este bine. Cine stie!

-A mai fost cineva de fata cand ai vazut cadavrul?

Intrebarea era capcana. M-am prins si de asta data.Atunci am hotarat ca este momentul sa intre in joc, Suzana. Imaginea femeii era grotesca. Continuam sa ma intreb cine a vrut sa o lase fara cap. Cine?

-Raspunde!

-Suzana. De fapt aici am gasit-o....

-Care Suzana?

-Tarfa mea. O drogata...Sta la mine din cand in cand.

-Drogata!?-i s-a aprins ledul instantaneu.Rumega inceputul acestei grozavii.Continua!

-Pai...nu prea stie ce face cand este turmentata...se comporta foarte ciudat...este geloasa cred, fiindca eu o mai ajutam pe amarata asta...era bolnava...nu mai avea mult de trait. Stiti... Butelie a fost prietenul meu. Cand l-au saltat i-am promis ca o voi ajuta pana in ultima clipa fiindca amandoi stiam ca aceea avea sa fie ultima lor intalnire.

-Foarte trist! Ma p... pe sentimentele voastre. Sunt sigur ca o regulai pe haita asta ca un caine . Va cunosc eu! ...Si, unde-i fatuca asta cu mintea tulbure?

-La mine in apartament.

-Poate la tine in closet, voiai sa spui! Dar las`ca mergem noi. Tu..-a facut un semn scurt cu ochii catre doi jandarmi inalti, legati bine cu figuri intransigente si pline de acelasi dezgust.

M-au ridicat ca pe un fulg ducandu-ma catre scarile abrupte.

Nu am opus rezistenta. Orice vociferare din partea mea ar fi fost inutila O luasem in freza destul si in ritmul acela nu m-ar fi recunoscut nici SF.Petru. Asa ca m-am lasat flancat cu brutalitate. In mainele agestor roboti senzatia placuta a unui zbor usor era placuta. Coboram scarile cu un ranjet copilaresc pe figura.Daca nu ma intelegeam eu uneori, dar cei din jur...

Cei din categoria ‘’visatorilor’’ traiam im alta lume, cu alte idei, alte principii, o viata cu orizonturi inguste,se creia un reflex animalic, totul reducandu-se la propria nevoie psihica, mai ales.

De la etajul meu vocea isterica a Suzanei razbatea infiorator pana la urechile mle.Nici macar nu avea idee despre ce-l vorba. Momentul ales este propice! Va pica in capcana ca un soarece. Nu va avea scapare!-imi spuneam cu sufletul impacat.

Planul mergea bine. Trebuia sa fiu tare pentru inca ceva timp.Apoi imi puteam relua viata de dinainte. Avea sa devin din nou fericit.Cat despre cel care i-a facut capatul puteam sta linistit fiindca nu orice amarat s-ar fi pus cu mine. Daca pateam ceva marfa mafiotilor era in pericol. Imediat ar fi reactionat. Aveam o oarecare protectie atata timp cat marfa isi urma drumul stabilit. Ei ma veau la mana ,eu ii aveqam pe ei. Un schimb echitabil. Perfect pentru mine. Contrar ostilitatilor devenisem calm. Neobisnuit de nepasator.

Suzana semana cu o nebuna scapata din ospiciu.Drogurile consumate ii vor aduce multi ani de puscarie,mai ales ca-i vor pune in carca si omorul!-continuam sa gandesc cu ticsalosie situatia fara a-mi pasa catu-si de putin de tarfa. Nu aveam scrupule fiindca nu mai aveam constiinta. Ceata persista peste neuronii mucegaiti din cap .

Zborul continua peste scarile inguste ale blocului. Cand ajungeam in drepul fiecarei usi ,gura-casca intrau speriati inaunru.Le zambeam superior.Aitudinea mea mira si pe cei doi’’ gabori ‘’care lasasera mutrele acre deoparte.Ma simteam important. Imi placea sa fiu in centrul atentiei.Jos la iesire din boc, Soptica impreuna cu Besleaga radeau satisfacuti.Imi venise si mie randul.

-Odihna placuta la bulau!-imi ura ultimul razand apoi in hohote.

-Multumesc.Poate o intalnesc pe sora-ta.Amcu cine sa ma distrez!-iam raspuns contrandu-l ranjetul rautacios.

-Gura zdrentelor!-urla unul din cei doi musculosi din nou incruntati.

La scara ma astepta ‘’limuzina”. Cofortul mxim oferit deligventilor. Un ARO vechi ,ruginit,cu 0 cusca intunecata in spate isi deschise usile primitoare. Imprejurul blocului misunau politistii iritati. Calcau injurand prin muntele de gunoaie putrede ce iprejmuiau ghetoul. Primeau ce meritau. Satisfactia noastra era enorma. Tot ca pe un fulg am fost aruncat in duba.Usa scartai imediat asurzitor, infricosator pentru cei neinvatati cu “rigorile legii”.Odata cu instalarea intunericului zambetul imi pieri. Luasem din nou contact cu adevarata realitate. Cateva lacrimi aparura in coltul ochilor umflati.Situatia nu trebuia sa-mi scape de sub control. Daca deveneam vulnerabil catusi de putin baietii ma miroseau de urgenta. Aplicau tratamentul cu”pulanul”din dotare si scupai tot. Iti aminteai si cum ai venit pe lume. Nu glumeau cand voiau sa scoata ceva de la tine. Atunci scoteau la iveala toate cunostintele in materie de “legislatie”. Aplicau propria lor filosofie. Nu aveai scapare.Tremurand , cu incercari disparate de revenire m-am ghemuit intr-un colt punand capul greu pe gennunchii stransi gramada la piept. Tablaria rece imi ingheta spatele dar imi facea si bine psihic. Putem gandi limpede. Cu autocontrolul mai trebuia sa lucrez. Aveam timp pana la sectie.

La nici doua minute aparu si Suzana tipand si injurand pe cei care o tineau strans. Devenise principalul suspect. Aveau grija sa trateze cu mult respect. Cu cat se zbatea mai mult suspiciunule asupra ei cresteau. Asta nu putea decat sa ma bucure. O bagasera in alta duba. Tipetele se incalceau cu lovituri dure aplicate in caroseria masinii. Un intreg spctacol agreat de toti ratatii iesiti afara. Odata gasiti suspectii stiau ca erau inafara oricarui pericol. Puteau sta pentru moment linistiti. Nu putea

salta nimeni in acea zi. Cteva ore de respiro pentru “gainari “insemna ca au atins o parte din rai.
Masina impreuna cu o parte din escorta porni spre sectie. Sirenele rasunau ingrizitor. Baietii se simteau in elementul lor. Importanta atingea cote maxime. Mandria li se putea citi pe fetele acoperite partial de castile enorme pe care le tineau pe fruntea ingusta.
Timp de zece minute doar atat am reusi sa aud. Abia dupa ce au strabatut in viteza orasul masina s-a oprit. Ajunsesem la sediul politiei de pe B-ul Eminescu. Locatia era amplasata destul de ciudat. Vis-a-vis de parcul central al orasului, recunoscut dupa acelasi nume cu al petului national .Dar din pacate cum nimic nu este la locul sau in tara,asa nici acest loc nu avea ce cauta acolo.Usa metalica se deschise la fel de asurzitor facand loc luminii naturale care patrunse brutal iauntru luindu-mi ptin vederea si asa obturata. Pentru cateva secunde am simtit ce simte un orb. Este ingrozitor! Jandarmii au facut in jurul masinii un cordon uman, co o carare pe mijloc pentru a impiedica eventualele tentative de evadare.Probabil nu vedeau bine cu cine au de a face, fiindca mai aveam putin si deveneam invizibil la cat de ‘’gras eram’’.
barbat inalt cat un copac sparse randurile, afisandu-se in fata mea. Ochii negri tradau atitunea unui om plin de sine, serios, dispretuind intotdeauna pe cei ca mine. M-a examinat atent scrasnind din dinti ca un caine flamand dupa care printr-o injuratura ciudata m-a impins spre randurile asezate ordonat, care s-au deschis larg putand sa pasesc nestingherit spre intrare. Semanau cu niste roboti care la o simpla bocnitura din degete se miscau intr-o formatie compacta. Instructia le-a prins bine. Aveau cu siguranta destui ticalosi care sa le manance zilele.Fiecare cauta sa striveasca personalitatea fiecaruia. Trebuia sa devii o masinarie de batut, chinuit, de executat ordinele bascalioase ale superiorilor, o masinarie de aflat adevarul sau una de compus minciuni si de silit nevinovatii sa-si asume fapte pe care nu le-au comis. Si toate aceste lucruri se faceau numai ca oamenii legii sa iasa bine in fata publicului orbit de respectul nemarginit ce-l aveau pentru haina de culoare albastra curata si calcata.Nimeni nu stie mai bine ca noi cei de dincolo,mai multe despre adevaratele lor personalitati duble. Nimeni nu stie dintre ei ,legea mai bine ca noi. Fara cartulia cu regulamentele de sanctiuni ii “bagai in padure’’.
Escortat de aceeasi namila grasa cu ochii ca funingina, paseam apasat pe holul gol si linistit de la partierul sediului. Ne-am oprit dupa ce am lasat in urma cel putin cinciprezece birouri. O usa din stejar masiv lipsita de modele, diferita de a restului birourilor, dezvaluia ca acolo nu statea orice gradat. Era cineva cu o functie importanta. Cineva care ma va ancheta fara mila, care va incerca sa-mi puna fundul pe piste gresite numai sa scap o vorba de care sa se poata lega. Viclenia lor se inrudea adesea cu prostia adevarata invocata in fel de fel de scenarii idioate in care chiar credeau. Imi placeau fetele lungi, dezamagite pe care le afisau in momentul cand presupunerile nu se adevereau.Acestea erau momentele savuroase ale unei anchete , momente in care puteam rade de acesti ganditori inganfati.
Incaperea era lunga, destul de ingusta, un biou-tip, mirosind ingrozitor a tigari din varul gri al peretilor. Masa masiva despartea taberele ce se confruntatau mereu pana la excesele de zel din partea autoritatilor. Intrai ca intr-o menghina. Nimeni nu te putea salva, decat tu insutii printr-o dibacie a mintii ce trebuia sa o ai. Muscat te puteai lasa, insa nu si mancat de caini.Cu spatele la geamul micut, prafuit prin care nu putea patrunde soarele cu adevarat, stea un tip slab, cu riduri pe fruntea larga-un inceput timid de chelie ,un tip ce frunzarea un dosar subtire.
-Este al dumneavoastra sefu’!-rosti din spatele meu barbatul inalt care m-a adus.
-Poti pleca!-raspunse celalalt fara a ridica privirea din dosar. Tu ia un loc. Infinge-te

bine in el altfel te ia vijelia!Ai dat de dracu'!
-Mai vedem noi.-i-am raspuns prinzand putin tpeu. Mai vedem….
Raspunsul meu ii atrase atentia. Ridica ochii albastri din dosar, cascandu-i ciudat la mine Raspandea fiorii unui razboi abia declansat.
-Care-ti este numele?-intreba privindu-ma direct in ochi vrand sa ma citeasca din prima ca un profesionist al anchetarilor asa cum se credea.
-Budeanu.-am raspuns promt ,sec, deloc relevant pentru copoi.
Dintr-o data Vocea isterica ,ragusita a Suzanei isi facu aparitia pe holul lung puternic luminat de neoane. Era glacial, neprimitor asa cum trebuia sa fie un asfel de loc pentru a te inspaimanta iainte de a da piept cu legiuitorii statului.Nu s-a oprit convoiul la usa mea ci a continuat drumul cel puti vreo alte zece birouri. Nu ne puneau fata in fata pentru a nu ne intelege. Jucau parsiv. Ce nu stiau era ca si eu jucam la fel. Le intelegem gandire , smecheriile, trebuia sa le tai elanul.Ma pricepeam la diversiuni.
-Ce cautai in apartamentul victimei?-intreba direct fara ocolisuri, bazandu-se pe prima reactie.
-Cand?
Se incrunta.Isi arcui buzele vinetii gandind urmatoarea abordare. Daduse gres.Intelesese ca nu sta de vorba cu orice amarat lipsit de materie cenusie.
-Te cunosteai bine cu decedata?-continua pe ocolite de asta data.
-Destul de bine.
-Ai declarat ca barbatu-sau iti era prieten. Aveai grija de ea cat acesta trebuia sa stea la puscarie. ,nu?
-Bineinteles.
-Puteai sa ai grija de ea pentru tot restul vietii tale. Barbatu-sau nu se mai intoarce-scoase un zambet triumfator.

-De ce? Pentru un jaf nu iei pedeapsa pe viata. Mai mult de zece ani nu stai. Faci pe-a sfantul cu BIBLIA in mana o perioada si primesti gratiere conditionata. Este simplu maestre

-Cum ai spus nenorocitule?-se urla scotand flacari pe nari.

-Domnu'ofiter…voiam sa spun. M-a luat valul. De ce sa nu mai vie?

-A murit, ba cap sec. S-a dus pe topogan tampitule!I-au facut baietii buni capatul in parnaie. A sifonat si a primit rasplata. Stia ce-l asteapta. Si-a dorit acest lucru.

Vestea ma deruta putin; nu prea mult fiindca nu era prietenul meu. Si chiar daca ar fi fost nu eram genul de om care sa ma strofoc prea tare pentru buna-starea celor din jur. Eram egoist si fercit cu mine insumi. Un narcisisit convins.

-Voi l-ati obligat sa toarne tot. Voi i-ati promis protectie si ca va scapa de puscarie. Acelasi truc de doi bani care la fraieri da intotdeauna roade. –m-am agitat jucand teatru, pozand intr-un fel de victima.

-Asculta papagal cacacios!NU te mai prefa ca esti un sfant, ca stim amandoi ce implicatie ai in rahatul asta. Cineva a vrut sa o lase fara cap pe zdreanta ai rapanoasa. Stii despre ce este vorba. Nu veni la mine cu texte fanteziste ca nu tine. Poti fi tu smecher dar cel care conduce sunt eu. Te am la mana.!-puncta inca o data ofiterul infuriat ca un taur in calduri.

-Nu stiu la ce te referi. Sunt curat.Curat ca un halat de doctor.-i-am raspuns luind o atitudine de zeflemea, ascunzand trairile interioare, lupta ce se ducea in sufletul cuprins de teama.

-Mai vedem noi cand vei canta la pian! Daca nu corespunzi ai dat de dracu'! Si asa…

Cuvintele i-au ramas in suspensie.Era clar ca avea multe dubii asupra mea.O

singura miscare gresita ma putea trimite dupa gratii. Un nou regret m-a cuprins fiindca am chemat politia, astfel bagandu-ma singur in rahat.

-Da o declaratie.-spuse din nou cu o privire simtind ca scunde ceva,in timp ce-mi intindea o foaie alba si un pix.

La o prima reactie m-am conformat fiind gata de scris.Insa nu stiam ce sa scriu. Ma uitam intermitent cand la foaie, cand la ofiterul devenit incruntat ,nerabdator,gata sa ma infulece ca un animal de prada. Trebuia sa fac ceva, sa scap din acest clinci. Tipul era tare. Isi cunostea meseria bine. Ma fumase deja , insa astepta primele probe care sa ma incrimineze direct.Isi dorea acest lucru, dar pana atunci spera sa scoata mizeria asta la capat inainte de decizia criminalistilor de la laborator.

-Ce te uiti asa idiotule?Ce-i cu fata asta de cretin dormit in boscheti?

-Alta nu am!-i-am raspuns obraznic ,scapand aceste cuvinte enervat de felul cum decurgeau lucrurile.

-Ce?! Iti bati joc de mine? Ai uitat unde te afli? Ce te crezi mai presus decat noi?Eu comand aici! Scrie!

Suparat de obraznicia mea se ridica in picioare peste birou catre mine.Abia atunci am observat cat de inalt era. Asemenea unui plop. Incepu a se manifesta cu adevarat ca ,ceilalti “gabori”.Nu era diferit. Isi dadea armura pe fata. Pentru ei, cei de dincolo de aceste ziduri , adica noi cei obisnuiti, suntem niste nimicuri. Doar ei au impresia ca sunt stapani peste lume. Multi amarati nevinovati au cazut sub unghia lor daca nu au decartat “dreptul”.Aceasti reprezentati ai ordinii publice, te puteau baga la bulau nevinovat, si invers. Banul era sfant pentru ei.

Pana sa spun ceva o palma imi masa figura. Din vinetiu m-am facut aproape negru.Urmele degetelor sale lungi mi-au ramas pe obraji. Cateva lacrimi incepura sa prinda viteza pe obrajii fierbinti. Nu din durere ci mai mult fiindca ma simteam umilit. Pentru un barbat este intotdeauna greu sa accepte umilirea din partea altui barbat.

-Ma voi adresa instantei pentru gestul acesta!-am spus imtr-o incercare de riposta. Te dau in judecata!Te fac de tot rahatul!

In urmatoarea clipa, o data pornit as fi vrut sa-l pocnesc peste mutra pana ce sangele l-ar fi busit pe urechi. Voiam sa simta aceeasi stare de jena amestecata cu ura-combinatia perfecta pentru a stalci o mutra antipatica de copoi.

-Sa o dai pe ma-ta in judecata! Pot fi si mai dur jigodie ! Te crezi in filme? Nu tine cu mine nici vrajeala asta.

-Am perseverat mult de la Revolutie!Pentru asta am lupta pe strazi in timp ce voi astea cu caietul in mana va cacati pe voi de frica prin vizuini de soareci!Acum sunteti tari? Pentru tampeniile voastre am luptat securisti imputiti!Ma sterg la fund cu institutia voastra pa ce nu se va matura gunoiul ramas . Aduceti tineret. Nu stati si dospiti dupa birouri afisand ca sunteti stapanii lumii, chiar insusi DUMNEZEU!

Zambi parsiv. Cuvintele l-au atins fara nici un dubiu.Incepu a bate din palme.

-Frumos discurs!Nu ma impresionezi. Cei care nu au stiut sa se orienteze mananca de la gunoiul facut de noi. Tu esti unul dintre amaratii astia. Un sobolan!Rahati ca tine mananc in fiecare zi.

-Nu ma indoiesc. Cred ca-ti suntem pe plac.

Dandu-si seama de gafa facuta se abtinu de la alte comentarii, in schimb inainte de a se aseza pe scaun ma spala pe mutra cu o flegma forata din adancul sufletului. Inca o data trebuia sa recunosc in sinea mea ca ticalosii astia stiau sa-ti taie elanul fara prea mult efort.

-Acum scrie!M-am saturat de coate goale care se dau rotunzi ca mingea si se dezumfla la primul sut in fund. –completa pe un ton moracanos afundandu-si privirea

in hartii.

-Pensioneaza-te ! Sau ti-e frica ca nu te descurci dintr-o amarata de pensie cat doua salarii minime pe economie?Multumeste-te si cu atat. Altii au inghitit otrava o viata intreaga si nu iau atata banet!

-Daca nu incetezi aplic alta metoda! Scrie naibii odata!-se rasti neprvazator rasunand biroul , sculandu-se pentru a doua oara in picioare.

-Scriu doar in prezenta unui avocat. Nu mai tine vrajeala ca alta data! Nu mai spun un cuvant fara apararator.

-Ce!?

-Ce-ai auzit. Si nu te mai zborsi la mine ca o tarfa la produs!

Prindeam tot mai mult curaj. Simteam cum ma scapa din mana. Drogurile ma faceau sa fiu departe de realitate, fara sa-mi pese unde ma aflu si cu cine vorbesc. Pluteam ca intr-o vraja.Stiam drepturile de care tebuie sa ma bucur, asa € ca o data apucat pe acest drum nu mai voiam sa dau inapoi. Scaparea doar in asa fel putea sa vie. Clinciul incepea sa se largeasca. Nu mai puteam fi sufocat de aceasta situatie.Orice amenintare din partea anchetatorului ma lasa rece. Eram hotarat sa-l infrunt cu orice pret. Pana la urma trebuia sa cedeze si sa-mi acorde un avocat.Culoarea naturala a pielii sale era maslinie. Pe masura ce se enerva capata nuante vinetii , ochii afundandu-se in orbitele mici, semanand tot mai mult cu un mort.

-Scrie! se rasti ridicand palma pentru a ma lovi din nou.

-Nu tine!Daca ma mai lovesti o singura data iti va turui curul ca la o tarfa regulate pe la spate de cinci amarati,cum le spui .

-Iar eu te voi acuza de obstructionarea anchetei. Te acuz de ultraj!Politia nu este o institutie pe care sa o calci in picioare dupa bunul plac si de toti golanii orasului.

-Nici asta nu tine. Nu ai dovezi. In schimb eu cu un Certificat medico-legal te fac praf!Iti voi lua toata averea pe care ai “trudit-o” stand cu fundul pe scaun!

-Porcule!

-Adu avocatul din oficiu. Aici stau pana imi aduci aparatorul, daca vrei sa scoti ceva de la mine!

Anchetatorul se aseza inapoi pe scaun care trosnea din toate incheieturile, continuind sa-mi arunce sageti . Probabil eram o noutate pentru el. Cineva il facuse sa dispere.Cine probail pentrul el, pentru prima data, isi cerea drepturile .Noile legi intrau cu greu in sangele vechilor securisti deveniti politisti, chiar daca de la revolutie trecusera ani buni. Obiceiurile nu au fost date uitarii. Cei tineri respectau cuvantul legii si acest lucru nu putea sa fi decat laudativ,chiar si din partea unui infractor.

Cand obosi sa mai continuie acest joc puse mana pe telefon cerand sa fie adus un avocat. La capatul firului se auzi un raset lung si copios. Cazuse de fraier si-n fata colegilor. Ma multumea rezultatul incapatanarii mele. Nu numai eu am suferit o rusine, ci si el care se dadea rotund. Satisfacut am schitat un zambet in coltul gurii, insa fara a reusi sa ma bucur prea mult de izbanda. O fisura nestiuta din interiorul buzei de jos ceda presiunii. Gustul metalic si sarat de sange imi invada intreaga gura. Imi venea sa vomit. Fierbinteala lui era insuportabila. Continuam sa ma schimonosesc incercand sa stopesz izvorul acesta rosu aparut pe neasteptate.

-Executa ordinul si nu te mai hilizi ca un tampit!Nu stiu ca va invata la scoala ! Nimic nu mai este ca inainte!-incheie punand telefonul in furca.

-Mai este destula mentalitate invechita!-am completat printre dinti aproape muteste.

-Ce-ai spus?

-Nimic. Doar respiratia imi este cam zgomotoasa din cand in cand !

Maraind cateva injuraturi printre buze , baga inapoi capul in hartoagele asezate ordonat pe biroul generos in spatiu.

Plictisit de asteptarea intarziata a avocatului mi-am aruncat ochii pe peretii incaperii, plini cu articole de lege si un panou cu fotografiile unor infractori periculosi neprinsi.Acelea erau cazuri nerezolvate.Insumau cel putin douazeci astfel de personaje.

-

.

****

Avocatul veni abia dupa jumatate de ora. Intra fara a mai bocani la usa, direct, afisand o figura superioara, lipsita de orice grimasa. Imbracat intr-un costum negru , croit exact pe marimea lui , apoi urma peste piele o camasa albastra , toate curate, fara pic de praf Arata impecabil!Ca proaspat scos din cutie. Cu siguranta femeile erau moarte dupa el!
Tipul era inalt de aproape doi metri, cu o burta proeminenta, incadrandu-se perfect cu restul tiparului, 0 tunsoare scurta soldateste, mazilarele fetei late, strajuite de o gusa mica , semn al traiului indestulat care-l ducea. Semana mai degraba cu un fost culturist de performanta, lat in spate , legat proportionat din crestet si pana-n talpi.Imi placea de el. Era exact omul in care te puteai increde, cel putin dupa o prima impresie.
-Ia loc langa ticalosul asta!-ingana ofiterul dur, intr-un exces de zel,in dorinta de a se impune si in fata lui.
-Pardon!Luati loc se spune. Iar clientul meu nu este un ticalos!Pana la pronuntarea unui verdict nu poate fi asemuit cu nici un diminutiv.
-Ma rog! Sa incepem!Uitati dosarul.Nu se afla deocamdata sub incidenta niciunei acuzatii. Dar rahatul asta face….
-Poftim?!-interveni din nou avocatul, dur si promt, semn ca era ultima afirmatie de acest gen la adresa mea.
-Cetateanul Budeanu Constantin refuza sa dea o declaratie cu privire la versiunea proprie a evenimentelor produse , decat cu avocatul de fata. Nu este pus sub nici o acuzatie!Repet acest lucru!
-Este dreptul sau Constitutional. Si nu este nevoie sa repetati fiindca nu sunt nici prost si nici surd. Voi studia intai dosarul apoi voi hotari ce are de facutclientul meu.
-Bine….
-Bine, ce?Nu stiti legea?Am dreptul sa vorbesc cu intre patru ochi.Ori iesiti din birou, ori puneti la dispozitie alta camera.Ce discut cu el este confidential.
Anchetatorul intra in ceata.Ramase ca la fotograf , cu gura cascata si ochii larg deschisi.Nu era o zi prea fasta pentru el. Nimic nu mergea asa cum dorea sau cum era obisnuit.
-Ei bine?-rupse aparatorul tacerea simtind ca este pe val.
Alta data v-as fi mancat cu fulgi cu tot.-spuse negru de suparare sculand-se de la birou Pasiind spre usa. Un sfert de ora!-incheie scurt si intolerabil.
Urma , contrar asteptarilor un moment de liniste. Avocatul ma examina din cap si

pana-n picioare, incercand sa-mi desluseasca totodata si sufletul.Fata de el aratam oribil. Aveam pe mine niste zdrente murdare ,raspandind un miros greu pentru un nas asa fin invatat cu parfumuri scumpe.Isi pastra figura serioasa. Puteam sa jur ca tipul nu zambea niciodata. Era atat de serios si rece de parca ar fi fost sculptat dint-un bloc de geata.Insa increderea in el nu ma parasi. Tocmai aceasta infatisare misterioasa si felul cum la pus la punct pe ofiter m-a facut sa nu ma indoiesc de calitatile sale profesionale.
-Sunt avocatul Augustin Dumbrava. Apar pe cei ca tine de japitele astea securiste.Te rog sa ai incredere in mine.,indiferent de cat de greu va fi. Nu-mi las clientii niciodata singuri. Ce ai spus astora?
-Nimic. Imi cunosc drepturile. Stiu ce le poate capul.
-Ai facit bine.
Lua dosarul cu cateva hartii in el, incepand a-l rasfoi atent. Expresia fetei era mereu aceeasi.Nu trada nici un sentiment. Aveai impresia ca nu are pe vigura nici un nerv. Putin palid , nu de boala sau emotii, nemiscat , arata ca o maca de cauciuc. Cidat si misterios!-am exclamat in gand cu admiratie.
Cele cateva foi au fost parcurse imediat, ca un adevarat meserias.
-N-au nimic. Este o cacialma. Daca spuneai ceva , puteau interpreta orice impotriva ta.Esti un tip perspicace!
Complimentul m-a facut sa tresalt de bucurie,intarindu-mi convingerea ca voi scapa.
-Povesteste-mi exact ce s-a intamplat. Abia dupa ce aud versiunea ta, iti voi spune ce sa scrii.
-Pai…-am tras aer in piept, facandu-mi curaj, apoi am inceput sa povestesc minciunile pregatite cu minutiozitate.
Avocatul continua sa ma priveasca atent , cu mult interes, fara sa clipeasca, gandind o strategie de atac.
-….apoi am dat telefon si au aparut “curcanii”…ma rog…politistii- am incheiat istorisirea mincinoasa , extenuat.
Barbatul tuguie buzele, semn ca avea ceva nelamuriri.Acest gest m-a nelinistit.Inima incepu sa-si schimbe turatia, simtind-o zgomotos in piept, simtind fiecare pulsatie sufocanta, transpirand mult, iluziile placute ale libertatii devreme, se pierdeau rapid in negura. Ma simtem iarasi singur impotriva tuturor.
-S-a intamplat ceva?-am reusit sa ingan printre buzele tumefiate si dureros de uscate.
-Trebuie sa fac rost si de celalat dosar. Abia atunci voi putea face o analiza justa pentru a vedea unde ne aflam.
Se ridica pasind spre usa. Un gol imens si friguros se instala in locul sau. Ma simteam pierdut. Sansele de a mai prinde cateva clipe de libertate deveneau nule.Gandul ca voi putrezi intre patru pereti cu da0uazeci de insi in celula, fara prafuri, fara bautura, fara bani, fara nimeni alaturi decat cu multi dusmani pe care niciodata nu-l adunam greu, m-a coplesea trimitandu-ma intr-o stare de semilesin.Nu voi putea razbate detentia!Strengul la gat si voi pluti cu adevarat!-mi-am spus cu cateva lacrimi fierbinti aparute in coltul ochilor.
-Unde va duceti?-am soptit fara vlaga, ca un copil ce-si pierde parintii.Ce fac, raman ca un cur de vaca in ploaie?
-Nu. Ma duc sa aflu ce au despre tarfa aia. Daca apare Zaharia, nu spui nimic.Nu dai drumul la gura indiferent ce-ti spune. Este un ticalos cu minte multa. Te intoarce pe toate fetele pana scuipi ce ai mancat acum doua luni. Ai grija!
-Ce-l drept in ultimul timp nu prea am mancat.-am scapat aceste vorbe ingrozit de acest personaj cu insigna.

-Suntem pe muchie de cutit. Atat pot spune. O greseala si te-ai ars. Ori scapi, ori te afunzi. Un simplu cuvat!Atat! Pricepi?Ce-l rau, este ca punctul slab ce-l ai te poate rostogoli in bratele sale. De tenacitatea ta depinde soara ce o vei avea de acum inainte.
-Am inteles.Daca iease treaba bine vei primi o recompensa babana. Nu te mint! Felul de a-mi vorbi ma reinprospata. Luptam iarasi. De asta data eram decis sa castig si acest duel periculos. Nu voiam sa dau satisfactie copoilor.
-Sunt sigur. -a raspuns evaziv, semanand neincredere.
. Usa se inchise ca o poarta de castel,veche, ruginita, un film de groaza simtind ca incepe iarasi, eu fiind actorul ce joaca pe-a victima.Nu-mi statea in caracter dar eram obisnuit cu lupta. Toata viata am luptat pentru viata mea. Mereu fiind la limite. Jonglam mereu in extreme.
-Vei vedea baiatu' ca ma tin de cuvant!Mai am ceva sinceritate in carnea asta intoxicata. Sunt baiat bun!Sunt …destept….sunt pierdut daca cedez o secunda!-continuam sa ma lamentez ca un nebun ramas cu o singura placa in minte.
Nici n-am reusit sa respir de cateva ori aerul infect al incaperii, ca a si aparut Zaharia cu o figura ce nu aducea nimic bun.Arata ca un diavol , rasarit din Iad, gata sa insface un suflet de om. Acest smecher mirosea vrajeala imediat ca un lup flamand ce-si incolteste prada.Stia ca am o inplicatie majora in tot acest circ insa nu ma putea inhata fara probe suficiente. Asta il enerva. Toate metodele sale erau expirate pentru mine chiar daca le faceam fata cu greu. Asteptam sa vad ce i-a mai fata teasta cheala si lucioasa ca un bec.
-Te-ai intors?Ce-ai facut,ai pandit pe dupa vreo usa pe gaura cheii?-m-am trezit dand drumul la gura.
-Da…Ce-ar fi sa iesi tu din camera asta prin gaura cheii ca un gandac imputit?
Din doi pasi a ajuns langa mine, croindu-mi un dos de palma peste gura crapandu-mi iarasi buzele imense ca ale unui elefant.Gustul neasemuit de scarbos al sangelui il simteam din plin. Curgea in cascade asemenea unui baraj distrus.Nu mai aveam saliva. Sangele rosietic iesi printre buzele amortite. Il simteam siroaie in colturile gurii, prelingandu-se pe gat. Aratam ingrozitor!Insa cel din fata mea nu tinea cont de suferinta mea. Ba chiar ii facea placere. Sadismul iesea la iveala.
-Daca nu recunosti de buna voie, te fac sa ti-o amintesti si pe ma-ta cand te-a fatat!Crezi ca sunt unul din porcii aia cu care te scalzi toata ziua in mocirla?

1.

Un pumn se lipi de stomacul meu amortindu-ma complet. Anestezie totala. Am cazut intr-o fractiune de secunda in genunchi. Privirea se intuneca mai intai, apoi un curcubeu de culori inchise se dezlantui miscandu-se haotic. Ma luase cu ameteala. Durerea Incepu sa ma cuprinda in valuri, trupul se raci , simteam stomacul cum fierbe, pumnul ca o ghiulea intrand in mine. Ma facuse K.O .Stiau aceste bestii unde sa loveasca fara a lasa urme.Loveau in punctele vitale. Ceea ce nu stia era faptul ca indiferant de tratament nici mort nu as fi scos o vorba. Credeam cu adevarat in puterea miraculoasa a avocatului.
-Recunoaste fiu de tarfa!Recunoaste ca tu si haita aia drogata i-ati facut capatul scorpiei aleia!Recunoaste!-se urla crezand ca speculeaza un moment de slabiciune. Gresit. Nu nimerise bine momentul. Ma incapatanasem ca un catar.Mainiele mari si puternice si le infasura cu parul de pe ceafa tragandu-ma in sus,ca pe un sac. N-am apucat sa deschit bine ochii si sa articulez un „au"infundat ca un alt pumn se propti direct in barbie lipindu-ma de perete.Simtisem impactul din plin asemenea unei tornade ce te izbeste fara veste.Ceafa se umfla ,in zvacniri fierbinti si dureroase. O ameteala ma cuprinse in valuri aproape sa cad jos. Picioarele se inmuiasera singurul

punct care ma tinea in picioare era mana acestei bestii. Nu slabea deloc stransoarea . Simteam cum firele de par ramaneau unul cate unul in mana lui.Nervii erau intinsi la maxim . Avocatul intarzia sa apara. Ceva trebuia facut. Dar ce?

Inopinat salvarea veni tot de la el. Cu aceeasi forta m-a tras asezandu-ma pe scaun. Un moment de respiro. Imi reveneam . Puteam sa iau o decizie rapida in caz ca violenta ar continua.

-Recunosti?Spectacolul poate continua si altfel!-scoase la iveal un baston de cauciuc, din setarul biroului.

Aceasta era arma secreta ce te facea intotdeauna sa „scuipi" tot. Fiorii fricii ma navalisera iar. Tremura carnea pe mine. Cateva astfel de „injectii"si as fi spus ce-am facut cu zece ani in urma. Ochii mi se lipira de obiectul rotund , elastic, lung de jumatate de metru,pe care-l flutura amenintator.Nu-i mai pasa de regulile nonviolentei. Era decis sa ma schilodeasca numai sa recunosc. Metodele stravechi si totusi actuale. Excesele de zel erau frecvente. Daca recunosteam orice efort ulterior de a-l da in judecata pentru tratamentele dure aplicate, ar fi fost in zadar.Nici o instanta nu ar mai fi luat in consideratie plangerile mele. Acolo sus la Parchet stau si mucegaiesc pe scaune cu ocheleri pe varful nasului, uitandu-se in sictir la tine, altii birocrati ce te bat cu legea. Te trimit ia „statiune" fara sa stea prea mult pe ganduri. Si aici spaga te poate scoate curat. In fata acestor „broscoi" ai justitiei nu aveam sansa. Mureai cu dreptatea in mana.Romania, tara tuturor posibilitatilor!

-Ce zici?Il aplicam?-o lovitura se opri direct peste pulpele picioarelor.

Am sarit ca arcul de pe scaun, invartindu-ma ca un nebun in cerc, sub privirile sale mandre. I se citea satisfactia. „Bulanul" da intotdeauna rezultate!-isi spunea satisfacut.

Printr-o insfacare de par ma opri din alergat. Pulpele pulsau ca o inima obosita.Ma usturau ingrozitor. Imi lasa vanataie. Dar la ce bun daca in ritmul acesta voi fi nevoit sa recunosc crima.Ma aseza din nou pe scaun.Cu privirea atintita spre usa ma rugam sa apara avocatul .Visam la o simpla apasare a clantei si sa apara. Nimic. Secundele deveneau ore infernale de chin. De durere ma sprijineam pe varfurile degetelor de la picioare. Doar asa mai puteam sa stau. Atata timp cat stiam ca avocatul trebuie sa soseasca mai exista o speranta. Metodele de tortura erau diverse. Te legau cu catusele de maini la spate intins pe masa si te bateau la talpi pana ce acestea sangerau , se umflau ca niste paini bine dospite, pana ce nu mai puteai merge cateva zile. Recunosteai absolut tot. Iti puneau in carca si alte fapte care nu-ti apartineau. Tot Politia Romana sa iasa bine! O alta metoda era sa -ti care pumni in ficat si la rinichi pana ce scuipai sange. La aceasta metoda erai un om mort-la propriu in cel -mult tei ani. Iti distrugea functiile vitale. Mureai in chinuri intr-o celula aglomerata fara sa-i pese cuiva de persoana ta. Ce conteaza acolo sunt doar lucrurile personale. Asta are valoare la parnaie. Tigarile , cafeaua, mancarea , hainele,drogurile ascunse in gura si apoi inghitite pentru a fi regurgitate mai tarziu. Banii nu prea aveau valoare. Schimbul de marfuri sau micile comosioane erau la mare pret. Cine se capatuia cu lucruri multe de tot soiul era tare. Acestia erau sefii acestor locuri. Gardienii faceau parte din decor. Nu puteau face fata unei revolte inopinate a detinutilor .Ii mancau cu tot cu uniforma!Pentru ca lucrurile sa decurga fara evenimente majore acesti aparatori ai legii se combinau cu detinutii. Facilitau intrarea de produse ilegale. Detinutii erau fericiti, ei linistiti ca nu se inregistreaza cu evenimente ce le-ar stirbi reputatia de gardieni responsabili. Astfel zilele treceau mult mai usor, iar la ei trecea luna isi luau leafa plus alte prmii., si toata aceata mare familie de dupa ziduri si sarma ghimpata traia fericita.

-Recunoaste!-urla infuriat.

-Recunosc ca ma-ta a fatat un rahat de securist intr-o buda infecta!-am urla eliberandu-ma de furie contracarandu-l.

Stesul si chinul m-au facut sa reactionez involuntar. Ma comportam ca un caine turbat. Eram incoltit. Trebuia sa scap.

Un alt pumn de otel ateriza in gura. Nu din plin fiindca reflexul functiona. M-am ferit din calea lui ratand de putin tinta.Il infurie acest gest. Eu era bucuros ca-l injoseam.

-Te crezi smecher?Iti scot eu smecheriile din teasta ai patrata!

-Fac ceva pe metodele tale !Atat stii!Mintea ta nu cuprinde mai mult!

Insfacandu-ma iarasi de par m-a ridicat in fata lui,pregatind o noua lovitura cu bastonul.De data asta am fost mult mai rapid ca el, articulandu-i un pumn in ficat, taindu-i „macaroana".Se ghemui rezamat de birou. Respira greu insa putin imi pasa.Satisfactia momentului era uriasa.

-Iti place?Uite asta simt si eu!-am continuat momentul glorios.Asta meritati si voi!Nu suntem animale! Sunteti niste munti de gunoaie!Atat!

-Iti vin eu de hac!Te rup in doua!Nimeni nu a indraznit asa ceva!

-Pentru toate este un inceput.

M-am departat precaut de el stergandu-mi buzele umflate si sangerande.Ma colorasem pe haine mai ceva ca un ou rosu de Paste.Nu ma mai putea recunoaste nici Sf.Petru. Doar dupa amprente ma puteau identifica.Zaharia isi reveni imediat. Era puternic. Un taur infuriat. Cu bastonul ridicat se napusti asupra mea intr-o cascada de injuraturi, gata sa loveasca. Usa biroului sedeschise salvator. In prag aparu avocatul cu un dosar in mana.

Inlemni in prag. Scena era grotesca. Dezordinea domnea peste tot in jur. Zaharia statea cu „bulanul"ridicat deasupra capului meu, cu privirea spre usa. Amandoi eram blocati cu ochii pironiti asupra usii. Timpul parca s-a oprit. Toti trei ne uitam unul la altul ca intr-un joc sinistru, comic, dureros,o scena anormala si totusi reala

-Ce-i asta? Ce naiba se intampla?Suntem intr-o institutie unde legea trebuie sa primeze!Astfel de manifestari sunt....

-Este vinovat!Trebuie sa recunoasca!-riposta dur ofiterul eruncand bastonul inapoi in sertar si asezandu-se pe scaun.

-Probele indica altceva!Este liber sa plece dupa ce da declaratie.Nu aveti nimic.-completa mandru avocatul.

-Este vinovat!Miros porcii de o posta!-continua Zaharia la fel de idarjit.

-Probele spun altceva .Asta conteaza. Nu ma intereseaza supozitiile tale.Dovada vorbeste.Sunteti zero!-incheie intinzandu-mi o foaie pe care era scrisa o declaratie .Citeste si apoi semneaza. Asta este depozitia ta.

Am luat hartia in care erau creionate niste fapte pe care i le-am relatat odinioara , plus niste completari esentiale ce ma pun intr-o lumina favoriza.Nimic mai perfect!-mi-am spus semnand bucuros declaratia ce ma scotea de sub orice acuzatie, abtinandu-ma sa zambesc din cauza buzelor unflate.

-Vreau sa-l dau in judecata pe animalul asta!-am rostit cu greutate .

-Vom scoate un certificat mai intai. Daca te mai apropii de el zbori din politie direct la „mititica". Ai inteles?Pentru asta te scot dator pana la ultimul leu.Iti trimit familia direct in strada. Stii bine ca nu glumesc!

Zaharia inghiti in sec. Stia ca a gresit si ca se afla in gheara noastra. Revenea la adevarata realitate. Aceea in care vanatorul devine vanat. Gandul ca ar putea sa ajunga muritor de foame sau la „bulau"devenise un soi de cosmar. Acolo si-ar fi pus capat zilelor inca de la primele ore. Acolo avea multi „prieteni"care-l asteptau cu

bratele deschise. Multi ii voiau capul. Bagase la zdup multi nevinovati sau le bagase pe gat alte fapte neadevarate. Un ticalos ce nu trebuia iertat.

Intelesesem intr-un final unde bate avocatul . Era pe cale sa se puna la cale un troc. Cel care iesea sifonat era Zaharia insa acest lucru ramanea intre noi. Ce ma interesa era sa ies bine din mocirla in care intresem pana la gat.

-Acum cere-ti scuze!-spuse aparatorul pentru prima data cu un zambet satisfacut in coltul gurii.

Scena il multumea pe deplin.Ii placea sa ridiculizeze. Mai ales pe unul din calaii anchetatori ai politiei. Profesionanalismul sau era de necontestat.Insa excesele de zel, reminescente ale trecutului comunist, il faceau sa decada brusc,sa se injoseasca in fata propriilor anchetati.

-Ce sa fac!?-sari ca ars contrar asteptarilor prins in propria capcana.

-Atunci ne vedem la proces!Hai sa mergem!-arunca pastila, intorcandu-se gata de plecare.

Dupa cativa pasi , aproape de usa, cuvintele mult asteptate s-au ridicat in aerul putred.

-Stati!

-Doriti ceva domnule.....-ranji iarasi avocatul nefiresc in discordanta cu fizionomia avuta.

-Nu te mai rade ca un idiot!Nu arati bine! Arati ca un idiot!

Dumbrava isi relua mimica serioasa ce-l caracteriza.

-Ascult.

-Imi pare rau !-marai ofiterul cu capul plecat spre biroul ravasit din urma confruntarii.

-Mai tare si pronunta numele celui caruia te adresezi.

-Scuteste-ma de porcariile astea!Ce crezi ca sunt papagal?-riposta mult mai putin convingator.

-Atunci ne intalnim la procesul de calomie , abuz in serviciu, privarea de drepturile fundamentale ale omului.

-Domnule Budeanu imi pare rau!

-Acceptam. Nu a fost greu!Acum poti sa ma injuri cat vrei!S-au dus vremurile alea cand bataia rezolva totul!Mai bine cere-te afara. Este un sfat!

Umilinta a fost maxima. Scopul a fost atins.Contrar asteptarilor Zaharia se aseza pa scaun ca un elev cuminte, ganditor, parca luand aminte la vorbele si sfaturile mele.Il facusem sah-mat.

-Si inca ceva!-completa avocatul cu degetul atratator intins spre birou.Daca te iei de clientul meu, nu personal, intr-o ora cel mult primesti o citatie la proces. Iti voi tabaci fundul ca la porc!-ofiterul nu mai avu puterea sa ridice privirea.

Fara a mai lungi agonia acestui specimen barbar, am iesit din incapere pe holul lung puternic luminat.

-L-ai terminat!-i-am spus trecand printre puhoiul de politisti care ne priveau uimiti,apoi incrancenati gata sa ne manance de vii.

-Ii va trece. Peste cateva ore va fi ca nou. Dincolo de ticalosia de care da dovada este un profesionist bun.

-Vreau sa va rasplatesc.V-am promis niste bani. Cum putem lua legatura?

Ne-am oprit chiar la iesirea din cladire in fata unor usi metalice groase ,in loc de geamuri avand sudata tabla, apoi gratii.Nu intelegeam rostul unui asemenea decor sinistru, de parca nu politistii erau cei ce trebuie sa pazeasca hotii. Numai la puscarie vezi asa ceva.!

-Nu vreau nimic.Considera aceasta treaba ca o favoare. Mai fac din cand in

cand cate o fapta buna.Pune o lumanare la biserica pentru sufletul meu. Sunt un pagan ca si tine. In rahat intru si eu odata cu nemernici ca tine. Te-a mirosit Zaharia ca pe un rahat de caine.Stim amandoi ca esti implicat in aceasta crima. Alta data te infund chiar eu.!-incheie tuguind buzele scarbit, in timp ce eu am inlemnit cu gura intredeschisa.

Iesi trantind usa cu nervozitate .Nu ma puteam misca. Scapasem ca prin urechile acului. Suzana nu se mai auzea. Din clipa cand a fost saltata nu am mai vazut-o. Intrase la „apa". Puteam sta linistit. Insa emotia momentului nu se stingea usor.Beleaua creata de aceasta tarfa nu putea fi uitata usor. Primise ce meritase.Nu avea sa-mi pese deloc de soarta ei. Incepeam o noua viata.

Odata iesit din sediul politiei lasam in urma un munte de suferinta, de umilinta, o multime de dusmani. Cu sufletul strans si aflat mereu sub asediul privirilor curioase ale celor din jur am pornit spre casa.Raceala zilei de toamna ma invalui nemilos de parca eram permanent biciuit. Ranile de pe fata ma usturau, picioarele abia le puteam tarai, simtindu-le umflate ca niste mingi de fotbal.Ma simteam usor intimidat de lumea curioasa din jur. Punand capul in jos mi-am facut loc printre oamenii de rand, incercam pentru scurt timp sa-mi fac loc prin lumea aparent normala. Dincolo de toate aceste stari , gustul librtatii depline era de neegalat. Viata este cu mult mai usoara intre acei patru pereti ai blocului unde locuiam. In ‚Vietnam'' ma descucam de minune.Aici ‚pe strada,pe la politie, printre cei cu mintea limpede eram stangaci. Timpul trecuse peste mine cu repeziciune. Nu puteam tine pasul cu schimbarea. Preferam sa stau ascuns in grota mea si sa evadez in lumea colorata. Peste acea lume puteam fi stapan.Timpul devenise nemilos cu mine. Vagi amintiri petrecute cu doar cativa ani in urma parea a se fi petrecut in alta viata. Toate locurile frecvatate, parcul central al orasului, monumentele din fata paimariei, barurile pline tineri cheflii, teatrul, cinematograful , toate pareau trecute de povara anilor, toate aceste locuri pareau mucegaite, ascunse sub stratul de praf al timpului.Mi se parea un decor sinistru, completat si de frunzele copacilor cazute pe strada, asfaltul umed de la bruma cazuta cu o seara inainte, natura devenise aspra cu aceste locuri.Parea ca se asterne moartea incet peste acest oras micut , un oras de provincie neindustrializat, sarac, dar plin de smenari ce faceau afaceri ilegale.Cei destepti prosteau pe cei slabi de inger. Iluziile se vindeau bine. Cand esti sarac lipit pamantului ori te afunzi in bautura daca nu ai bani mai multi ‚ori te droghezi . Aplici aceste tratamente un timp, te tii tare de el pana ramai pe drumuri, apoi daca nu mori singur , fortezi mana destinului si te sinucizi. Evadezi din aceasta lume indiferent.Astfel se desfasura viata in acest loc uitat de lume.Viitorul nu exista.Doar clipa prezentului conta. Un „carpe diem"u alte conotatii decat cele nomale.Un fel de lamentaare a sufletului ravasit. Un fel de chin prelungit, o agonie ce duce in final la evadarea suprema.

Cu cat ma apropiam de cartierul meu prindeam mai multa putere. Eram mai stapan pe mine. Ridicam capul din piept cu fiecare pas facut. In zona mea o astfel de infatisare era ceva normal. Ba chiar daca nu aveai din cand in cand urmele unei confruntari erai luat drept suspect de baietii buni si te machiau la urgenta. Nu scapai fara atingeri.Aceata era moda locului. Trend-ul.

.

In fata blocului se aflau vreo treizeci de oameni: femei, barbati, juniori murdari ca niste porci, cativa mai batrani cu parul alb ce se credeau inteleptii pamantului, de fapt niste coate goale care nu au realizat nimic in viata.Asta era boala tuturor. Toti dadeau sfaturi dar niciunul nu facea ceea ce regurgitau pe gura.Niste idioti notorii, cu fumuri in creiere la propriu si la figurat. Niste ratati!Majoritatea ma injurau in toate modurile posibile .Nemultumirea era evidenta. Ma enervau . Eram hotarat sa-i infrunt. Reusisem in acea zi imposibilul. Sa fac praf o ceata de nespalati cu testele goale ca galeata, trebuia sa fie floare la ureche.La vederea mea fetele jegoase, umflate, alungite anormal de mult, s-au oprit din vociferari.Se asternu tacerea .Intr-un fel le dadeam dreptate fiindca le-am spulberat linistea , fie ea si aparenta. Nimeni nu dorea sa aiba prin preajma politia. Erau prea expusi. Multi erau cautati de copoi si riscau sa fie prinsi.Cazusem in mijlocul lor. Cu toate astea nimeni nu avea dreptul sa ma injure, sa ma renege in acest mod. Se facusera si alta data razii in forta si au cazut multe capete. Acum tebuia sa fie multumiti , deoarece nu a picat nimeni in gheara lor. Dupa expresia lor sperau sa nu ma mai vada niciodata. Le-am dat din fericire planurile peste cap.

-De ce va uitati la mine ca la o fantoma?-am ripostat agasat de acele priviri taioase greu de digerat.Problema s-a rezolvat. Nu eu sunt autorul acestei crime. Tarfa aia a facut asemenea circ din cauza geloziei.Drogurile i-au luat mintile.

-Gargara ieftina!Nu stiam ca esti un sfant!-exclama o femeie maruntica, din primul rand, ranjind gretos fara dintii din fata.

-Nici eu nu stiam ca te-ai facut peste noapte din curva o sfanta!Ce nu-ti mai merge cu datul din fund si dai numai cu gura acum?

-Nesimtitule!-incheie scuipandu-ma cu dispret, fara a ma nimeri.

-Dispari din aria mea vizuala!Hai mana mai departe si lasa pe altii sa vorbeasca.

Gloata incepu a rade la scandalul iscat intre noi.Atmosfera se detensiona imediat.Si-au dat seama ca sunt acelasi om , ca am innotat in aceeasi mocirla , si ca m-am intors acasa dupa ce am invins autoritatile.Cel care-i aproviziona mereu cu vise s-a intors. Pentru prima oara de cand traiam in acest bloc am simtit fiorii blanzi ai iubirii lor fata de mine.Devenisem unul de-al lor fara indoiala. Situatia nu era chiar atat de rea precum parea. Aveau nevoie de o explicatie.Le-am dat pe tava sa rumege exact laturile ce le voiau.

-Oricum tarfa aia a primit ce a meritat!-interveni un tigan cu mustatile lungi aratandu-si dintii de aur.L-a facut praf pe Butelie! Iar cealalta merita respectul nostru. Pana la urma se gasea altcineva sa-i faca felul.

-Eu ii luam „hasul”!-interveni un roman marunt cu o figura de puscarias ce avea ani buni de bulau.

-Taci, ba Nasparliule!-il contra un alt barbat mult mai inalt cu o barba lunga , stufoasa de culoare rosie.

-Ce-i Gorila?Ti s-a urat cu viata?Acum scot sisul si te transez ca pe porc!Sunt in stare!Ma doare-n cot de libertate!Abia astept sa plec!Am de terminat niste socoteli!Te trimit la ma-ta in cateva clipe!

Diferenta dintre cei doi era evidenta. Insa piticul era dur. Stia sa faca fata oricui. Avea exact tupeul unui criminal!Nu-i lipseau instinctele.Gorila se lasa pagubas. Nu voia sa aiba cateva buzunare in plus, sau sa aiba o alta gura putin mai jos.Se linisti. Apoi fara sa mai comenteze ceva pleca. Nu erau de el astfel de personaje.Cu Boschet nu se puneau decat cei care erau prieteni vechi. Acelora le accepta orice vorba.Restul se fereau de el ca de raie. Putini se aflau in anturajul sau. Teama de a avea de-a face cu el ma cuprinse. Multi incepura sa trancane prostii, sa se certe intre ei, momentul propice sa dispar din mijlocul lor.

Gurile a doua femei grase cu plete albe, mirosind a transpiratie statuta, murdare si cu flanelele rupte,se auzeu peste multime. Aveau ceva impotriva lui Butelie.Nimeni nu accepta asa ceva. Cateva palme incepura a curge cu repeziciune. Nu voiam sa mai primesc un set. Luasem destule.Nu mai exista loc pe fata mea unde sa infingi un ac.

Mirosul de sange se simtea in interiorul blocului ,mai luminat ca niciodata. Pana la etajul meu m-am intalnit cu Soptica, Zoro,Sacosa,si alti cativa hoti de rand care nu-si riscau pielea pentru mai mult de doua-trei luni de puscarie. I-am salutat intr-o zeflemea, ei raspunzndu-mi la fel. Am trecut pe langa ei.

Apartamentul avea usa deschisa larg , de unde ieseau acordurile muzicale ale unor manele porcoase, combinate cu niste rasete infundate, ce-mi sunau in urechi destul de sfidator.M-am enervat instantaneu. Aproape tremurand am intrat in interior pregatit sa iau la bataie pe oricine iesea in cale.Acolo surpriza!Agheu impreuna cu alti doi amici stateau pe canapea, fumand iarba. Vederea mea i-a facut sa se inece cu fum. Sperau sa nu mai revin in aceste locuri mult timp. Nu le-am facut jocul.

-Interesant! Ma credeati „mort” si ce v-ati pus in gand?Sa-mi umblati printre jucarii! Sa va drogati!Stiti a cui este marfa?Va face praf pe toti! Va face hrana pentru viermi la urgenta!

-Lasa supararea frate!-interveni unul blond si alb ca varul la piele, cu vreo zece centimetrui mai inalt ca mine.Lasa!Bine ai revenit din morti!-apoi incepu a rade isteric si de neoprit din cauza drogului. .

Se scula inaintand spre mine impleticindu-se.Autocontrolul era zero. Sangele incepu a-mi firbe prin vene. Tipul era flenduri. Turbam de suparare.Rezerva mea ce o aveam stransa pentru a ma scoate din necaz era arsa de niste ratati, si inca pe gratis.Agheu mult mai putin atins de val continua sa ma priveasca uluit cu ochii mari, fara sa clipeasca,sorbind fiecare cuvant ce-l spuneam.Marfa consumata valora o groaza de bani. Parea ca intelege gravitatea situatiei. In cartier si in bloc era tare. Dar dincolo de acest perimetru nu valora nimic.Era o nulitate absoluta.Mafiotii nu glumeau niciodata cu banii lor. De la ei trebuia sa cumperi, nu sa furi.

Personajul „marele blond vesel” continua sa mearga si sa spuna tampenii, apropiindu-se vertiginos de mine.Ma invita la distractie pe banii mei. Cand a dat sa ma cuprinda , i-am articulat un pumn zdravan in barbie, trimitandu-l la podea intr-o secunda. Acolo jos a mai marait ceva, apoi a adormit nelipsindu-i de pe masca zambetul idiot.Nu a inteles oricum pentru moment ce se intampla cu el.Abia cand se va trezi o sa cada in realitatea cu care nu-i de glumit!A dat de dracu’!- mi-am spus dupa ce m-am asigurat din priviri ca respira.

Ceilalti trei in frunte cu Agheu s-au ridicat de pe canapea ca hipnotizati, venind spre mine. Nu ma puteau speria, paradoxal fata de alte situatii. Nervii imi erau intinsi la maximum. In fond trecusem prin atatea situatii limita incat trei fraieri nu mai reprezentau nimic. Pe masura ce inaintau imi umflam pieptul slab ca de gaina subnutrita. Aratam comic. M-am dat jumatate de metru spre dreapta pentru a le face loc de trecere .Bucuria ca am reusit sa-l pun la punct pe Agheu mi-a cuprins sufletul. Il dadusem gata. Tupeul meu functiona. Ma simteam superior. Simteam ca eram unic in acele clipe. Ranjeam miseleste in coltul gurii. Eram un dur in sinea mea.

-Luati si gunoiul asta!-aratand catre prietenul lor care dormea departe de lumea noastra.

Cei trei s-au oprit la picioarele lui. Agheu ridica privirea spre mine apoi le facu semn cu ochiul, celorlalti, sa-l scoata afara pe visator.

Nu cedam. Il simteam deloc periculos, il simteam moale ca o bucata de cauciuc, putand sa-l manevrez cum doream. Betia acestui moment de profunda inaltare a spiritului meu dorit de razbunare si orbit de propria mandrie , ma facea sa nu slabesc fraiele. Ma simteam excelent, exact ca pe vremurile cand faceam parte din „lumea de dincolo”. Putini imi stateau in fata atunci.Namila mai facu un pas micut in fata privind podeaua murdara si rupta , ce intampina pe orice musafir inca de la intrare.

-Doar...inca ceva!-sopti oprindu-se la jumatatea urmatorului pas. Avem un secret de impartit!

-Da....si...

Cuvintele mi s-au risipit ca fumul unei tigari.Ceafa incepu sa-mi zvacneasca dureros, suflam greu ca un cardiac supraponderal, aflat in pragul unei crize dupa putin efort. Eram ametit. Cand ceata din priviri incepu a se mai risipi, l-am zarit pe Agheu stand cu mainile inclestate pe gatul meu. Nu slabea stransoarea deloc.Avea figura fioroasa, expirind furia extrema adunata fata de mine de-a lungul anilor. Pana acum refuzase contactul direct cu mine. Drogul il facu agresiv. Avuse efect invers.

Tupeul nemasurat ce-l aveam, puterea suprema ce o simteam in mine, toate simtamintele s-au transformat in tandari.Devenisem iarasi un om slab, lipsit de importanta,devenisem marioneta acestui monstru, acestui munte de prostie.

-Cine ma-ta te crezi?Ce crezi ca daca vii cu gargara in fata mea , fac pe mine de frica?Ma slobozesc pe talentele tale si pe tot ce insemni tu!Nimeni nu-mi tine piept!Eu sunt ala smecher, iar tu un paduche jegos ce umbli cu mintea flenduri mereu!

Figura mi-o simteam ca pe o bucata de carne incinsa pe gratar. Eram rosu ca un mar tomnatic. Abia puteam sa suflu. Mainile ii intepenisera pe gatul meu.Nu –i pasa ca ma putea omori.Mintea ii juca feste. Nu putea sa se controleze.Incercasem cateva miscari, insa eram paralizat complet. Trebuia sa-i suport iarasi ideile marete despre personalitatea sa. Un smecher cu minte!-asa ii placea sa se catalogheze.Insa el nu stia sa rezolve o banala adunare. Cand mintea nu-l ajuta aplica forta. Devenea o adevarata fiara. Numai nevasta-sa il putea imblanzi.Atat!

-Avem de incheiat o socoteala!-continua ridicandu-ma ca pe un fulg, apoi cu un picior inchise usa de la intrare.

Stransoarea mai slabi. Rasuflam usurat pentru moment fiindca avaritia dupa aer devenise axcesiva. Trebuia sa-mi revin. De la atata efort zadarnic am inceput sa tusesc mai rau ca un TBC-ist.Voiam sa trag cat mai mult aer pentru a-mi recapata simturile.Printr-o impinsatura scurta asupra pieptului m-a trantit pe canapea.

Fortandu-ma sa nu mai tusesc, cand pulsul inimii se regla, am incercat sa-l ascult. Perea serios. Ii fatase mintea un plan. Acum asteptam sa vad ce este. Limpede era ca avea nevoie de mine. Altfel nu ma aborda sau o pateam mult mai rau.Un pumn nu era de ajuns cand se enerva si incepea sa dea. O patisem mai rau ca niciodata. Atata bataie intr-o zi nu luasem niciodata.Totusi rezistam . Cel putin pentru moment.In ecranul televizorului imaginea fetei mele era de nerecunoscut.Isi dublase volumul.Ma ingrasasem in cateva ore.Sa mai zica cineva ca daca mananci bataie nu te ingrasi!

-Asculta rapanule! –spuse intinzand spre mine degetul aratator al unei palme mari si cioturoase, voindu-se a fi cat mai convingator.

Intre timp a luat o cana de pe masa , aruncand in casetofon, reducandu-l la tacere.Momentul devenea iarasi tensionat.Agheu se fastici intr-o clipa.Nu-si gasea cuvintele. Din dur arata ca un idiot.Marele dur nu stia ce sa faca.Marele dur avea emotii. Viata are si ea cararile sale nedeslusite! Trecea mereu de la o starte la alta. Toti cei instabili psihic au astfel de momente.

-De ce naiba te plimbi ca o gaina de colo pana colo?-l-am intrebat dupa cateva minute exasperat de acest maraton neinteles.Spune ce vrei?Ma scoti din sarite!Imi tocesti parchetul pana la beton!Nu ca ai fi prea departe de el!

Interventia mea il facu sa se opreasca. Ma privea fix in ochi, ca un lunetist, apoi schita un zambet fals in coltul gurii. Asta nu aducea ceva bun. Cunosteam acest ranjet parsiv. Il foloseam si eu cand aveam vreun gand nebunesc. Il folosesc toti golanii.

-De azi inainte lucrurile vor sta altfel!Totul se va schimba in acest ghetou!-spuse taios, ferm, uluitor, fara ca eu sa am o reactie de impotrivire.

Imi captase atentia. Nu stiam ce-l apucase. Imi oferea un plan.Avea nevoie disperata de mine, dar fara a se injosi in fata mea.Stia cat sa se lase prostit.Daca nu acceptam, cu siguranta aplica metoda dura prin care erai nevoit sa cedezi.Nu exista cale de mijloc. Te agatai la caruta lui indiferent de situatie.Intrai la bulau odata cu el chiar daca erai intr-un fel nevinovat.Niciodata nu cadea in plasa gaborilor de unul singur.Era o tarfa ca si nevasta-sa.

-Ce fel de lucruri?Ce ti-a slobozit mintea aia tampita?-am spart momentul pentru a ma salva de o noua sarja de lovituri.

-Nu intinde coarda!

-Bine , ma retrag.

-Ce faci?!

-Nimic. Este o expresie , cap –sec.

-Ma rog....Ai legatura cu mafiotii aia ce vand droguri, nu?

-Mm...da....-i-am raspuns ambigu bagandu-ma putin in ceata.

Nu stiam unde voia sa ajunga. Nu-l interesasera niciodata afacerile mele. Plus de asta se ferea intotdeauna de baietii care ma aprovizionau. Nu voia sa aiba de a face cu ticalosii aia mai stilati decat ordinarii de aici.Erau niste lupi cu blana schimbata.Avea teama de ei, iar in plus coada ce o avea , o legatura cu acestia iar fi adus ani grei de puscarie.

-Mi-a venit o idee geniala de imbogatire. Vom fi cei mai tari!
Lua avant pe masura ce mintea ii zbura spre niste culmi sora cu nebunia.Priveste spre viitor!Vom trai ca o familie de gangsteri!Noi doi...

Ochii incepura sa prinda viata. Ieseau din orbitele larg deschise, Arata ca un mort sugrumat.Era oribil, diabolic, scarbos, intreaga imagine iti provoca greata, frica , aveai senzatia ca te afli in" lumea intunecata de dincolo".Mi se facuse pielea de gaina.

-Linisteste-te cretinule!-am urlat din senin punand capat acestui moment „inaltator". Spune ce plan ai!Mai ai inca putin si-ti iei zborul!M-am saturat de prostiile tale . Cred ca iarba a fost prea puternica pentru creierul tau minuscul. Marfa asta nu-i pentru cei lipsiti de neuroni!

Intr-un final Agheu reveni cu picioarele pe pamant. Ochii revenira la dimensiunile normale ,figura-i se facu din nou serioasa, gata de a expune planul ce-l avea in cap.

-Doamne mai aveai putin si te pierdeam!Te-ai dilit!

-Gura putregaiule!-incheie pledoaria, articulandu-mi o palma zdravana, ce-mi provoca durere si aparitia unor lacrimi.Acum sunt gata de afaceri!

N-am ripostat.Am suportat-o barbateste.Contrar asteptarilor se asternu tacere. Astepta un raspuns din partea mea.O aprobare.

-De ce taci?-se rasti din nou.

-Ascult prostule. Ai spus sa tac.Asta fac!

-Bine...-mormai suparat. Cu mintea ta si cu trupul meu , putem face „cascaval" fara probleme.

-O iei de la capat?Treci naibii la ce-i important!Ma enervezi,ma pictisesti, ma termini!

-Bine, bine. Stiu ca mai ai marfa!Pentru inceput avem cu ce porni.

-Da...

-Gura! Eu iti aduc clienti, deci bani. Tu faci rost de marfa. Parteneriatul nostru ne va aduce buzunarele pline. Aici va fi cartierul general!

-Te-ai dus la vale rau de tot!Tu auzi ce spui?Ce crezi ca aia-s baloti de paie?

-Te bagi sau nu?-o scurta incruntat.

-Nu.

-Ba da. Imi datorezi o favoare!-continua prinzandu-ma de gat, ceva mai usor ca data trecuta.

-Favoare?!

-Cine crezi ca te-a scapat de haimanaua aia?Daca nu eram eu ajungeai dupa gratii. Erai fetita unor prietenasi de-ai mei. Multumeste-mi!

-Nu stiu despre cine vorbesti.

-Nu fi porc ca-ti iau gatul acum!Eu i-am facut capatul tarfei lui Butelie!N-ai omorat-o!A lesinat doar. Nu esti in stare sa omori o musca!

-Ce ?!-am tresarit la auzul aclor vorbe , iesind din stransoarea lui Agheu, incepand a ma plimba prin camera repetand intrebator „cum de este posibil „.

Prindeam viteza. O luam razna. Cineva ma descoperise. Deci planul nu fusese perfect asa cum credeam. Ce era intr-un fel bine era faptul ca m-a vazut el, dusmanul si prietenul meu deopotriva. Pe de alta parte acum ma aflam la mana lui. La mana unui sarlatan.

-Opreste-te tampitule!O iei razna! –interveni fara succes.

Nu-l ascultam. Eram teleghidat, hipnotizat de aceasta scapare.

-Am spus sa te opresti!-urla exasperat punandu-mi piedica.

Contactul cu pamantul a fost sec, fara veste, dureros, un zgomot infundat, aducandu-ma inapoi la momentele tensionate dintre mine si ticalosul care incerca sa ma santazeze.

Bruta se napusti peste mine ,lasandu-se cu toata greutatea corpului, strangandu-ma iarasi de gat , mult mai brutal.

Culuoarea fetei din palid cu vanatai (socul momentului fiind puternic imi schmba aspectul pentru moment) se schimba in rosu inchis, incepand acelasi calvar , cu respiratia greoaie, transpiratie, si ceva nou , o pofta nebuna de a fuma o „tigara indiana”.Aveam nevoie de relaxare. Toate aceste evenimente, scene de cosmar, devenisera mult prea mult pentru mine. Voiam o evadare. Dar din pacate situatia era alta. Ticalosul nu voia sa cedeze. Voia ca planul sau sa fie pus pe roti cu orice pret. Daca nu cedam situatia degenera. Dupa felul cum se comporta era in stare de orice cu mine.Daca franse gatul unui om , mie era floare la ureche. Nu ar fi pasat nimanui. Daca nu s-au gasit amprente, urme la locul crimei insemna ca tipul stia sa actineze prudent. Isi facuse ucenicia alaturi de profesori buni cat a stat la parnaie .La astfel de situatii il ducea mintea!

-Asculta rahat cu ochi!Putin imi pasa de persoana ta. Tu aduci marfa, iar eu banii. Ii impartim juma’-juma’.Este echitabil pentru amandoi.Daca ar fi fost alta solutie jur ca te omoram cu mana mea pentru tambalaul creat in acest bloc!Ai inteles? Gandeste-te!

-Nu pot .Am si asa destule probleme.Cu tine alaturi dau de belea imediat. Nu pot sa intru nici macar la un wc public, ca sunt luat pe sus!

-Eu sunt seful aici. Am oameni peste tot. Va fi o fortareata acest loc. Nimeni nu va ataca....

-Ce naiba ai in cap?Gunoi?Unde te crezi in filme?Ce-i cu tine?Daca se infinge politia in noi , ne fac sita intr-un minut!Vor ataca cu tot arsenalul din dotare!Te-a afectat rau marijuana fumata!Stii cum sunt mercenarii astia!Nu suntem in salbaticie!

Il crezusem cu idei tampite dar un astfel de plan ,intrecea toate asteptarile.Era de domeniul fantasticului.

-Nimeni nu ne va deranja. Banul rezolva toate problemele. Stiu pe fiecare sticlete.Fiecare isi are pretul sau. Ei tac si iau banul, noi ne vedem de afaceri linistiti. O mana spala pe alta!Ce zici?

-Sa nu fie ochi pentru ochi si dinte pentru dinte!Atunci am dat de dracu. Cat crezi ca poti castiga din intermediere?Trebuie sa vinzi tone de marfa ca sa-ti permiti luxul ce-l visezi. NU este simplu deloc!Ce crezi ca daca castigam atat de mult , dormeam in mocirla asta?

-Tu poti sa ai avere nemasurata ca tot in gunoi te culci. Ai mintea prea inglodata in droguri.

-Multumesc pentru compliment. Atunci de ce ma-ta te incalti cu mine?NU ti-e frica ca voi claca?

-Te omor cu mana mea. Nu mai prinzi urmatorul rasarit.Ai inteles?

-Nu poti castiga atat din intermediere.

-Pe dracu!Cine spune ca vom intermedia?Noi vom fi capii!

-Nu gandesti sanatos!Sunt deja pe piata multi mafioti. Crezi ca se vor da la o parte din cauza a doi cacaciosi ce nu au un sfant in buzunar?Sunt vechi si cu relatii!

-Tu vei face pentru moment intrarea pe piata. Apoi de restul am eu grija. Tu le vei cumpara , iar eu le voi vinde. Egali-egali!Ce zici?

Planul m-a lasat cu gura cascata. Avea in el un sambure de realitate. Nu era imposibil , dar nici sortit izbanzii fara a cadea capete.O singura miscare gresita si ne putea trimite pe noi impreuna cu armata de izmene rupte ,direct la stele intr-o secunda. Nu-si lasau afacerile pentru simple amenintari cu moartea. Erau duri. Acestia trebuiau eliminati de pe piata. Stiam ca atunci cand apare un nou concurent se produce o intreaga urgie. Fiecare se teme de fiecare. Piata paralizeaza. Atunci se fac aliante, se impart teritorii,orasul devine nesigur, iar politia intervine doar sa culeaga pe cei cazuti de papagali.Banii si poturile grase sunt ale lor, pentru a-si face planul anual.Arestau doar pe cei care plateau mai putin.

-Raspunde sobolanule!-se urla din nou mult mai aproape de figura mea umflata ca o minge de fotbal.

-Ce?

-Te bagi sau nu?

-Nu...nu cred...

-NU fa pe-a eroul!Daca nu te bagi te omor chiar acum si-ti tai gatul ca tarfei aleia!Asa ca gandeste ca un barbat destept:viata sau moartea?

-Doar nu ma vei omori pentru ca nu intru in jocul tau !

-Ba bine ca da.-Scoase un briceag ascutit si mi-l puse la jugulara.

Lama rece incepu a-mi cresta pielea. Ma ustura. Teama ma stapani. O simpla miscare de un centimetru , a lamei, la dreapta ori la stanga ar fi pus capat existentei mele.Nu voiam acest lucru. Era un mod crud sa mor. Chiar daca fusesem un ticalos intreaga viata nu meritam un astfel de sfarsit.Adrenalina se pompa din plin in intreg trupul. Tensiunea devenise maxima.Eram pus in fata imposibilului.

-Numar pana la trei. Daca nu.....adio!Eu nu raman niciodata de fraier. Ai inteles vierme!Unu...

Ideia mortii devenise obsedanta. Masinaria s-a pus in miscare. Cale de intoarcere nu era. Acum la cat de maret se dadea un pas inapoi i-ar fi stirbit din reputatie.Eram doar noi doi intr-o incapere banala. Nimeni n-ar fi aflat cine m-ar fi ucis. Nu puteam accepta asa ceva. Sa mor de mana unui ticalos, unui criminal, unui gainar notoriu, chiar daca nici eu nu eram prea departe de aceste apelative.Chiar daca planu insemna 90% sinucidere curata, hotarasem sa incerc, macar pentru gandul ca mai pot apuca inca vreo cateva saptamani de viata.

-Trei!-rasuna vocea rece a brutei care se pregatea sa-mi puna capat zilelor.

Numarul „magic” suna ca o sentinta definitiva la moarte.Totul in jur devenise rece, simteam ca-mi pird cunostinta. Trupul ramase intact, ca un bloc de gheata. Pustiuri polare se deschideau in fata ochilor. Mintea deraiase.Socul fusese puternic. Drogurile si lipsa mancarii ma facusera flenduri. Eram o epava. Nu mai puteam face fata unor astfel de situatii. De undeva de departe vocea ascutita a lui Agheu rasuna sfasietor. O liniste ciudata a pus stapanire pe mine. O clipa placuta de existenta. O clipa placuta sa mori fara chin!-imi spuneam cu nonsalanta. Incercam sa ma impac cu mine.

-Raspunde!Nu glumesc!Faci pe-a victima?Nu-mi este mila de tine. Te strivesc ca pe un gandac!-incercand sa ma salveze.

-Stai.....-am reusit sa ingan in ultimul moment, simtind lama pornind apasat milimetru cu milimetru.

-Accepti?

-Da....am raspuns mai mult inclinand capul afirmativ.

Stransoarea de la gat disparu, raceala lamei se stinse, greutatea enorma ce-mi apasa pieptul se risipi, simtindu-ma eliberat . Doar un firicel cald, un izvor minuscul la gat il simteam prelingandu-se spre piept.Gustul amar al vietii incepeam sa-l simt nemilos. Starea de semiconstienta persista spre uimirea lui Agheu care se uita la mine ca la o amenda.Acum ca afacerea vietii sale se putea concretiza nu ma putea pierde.Eram o comoara. O mina de facut bani.

-Ce ai?Ce dracu ai luat? Iti bati joc de mine?Arati ca dracu’!Nu arati mai bine decat un cadavru!Esti alb, vanat,galben, un curcubeu sinistru de culori...Spune naibii ceva!

-Apa...-atat am putut sopti dupa care s-a naruit totul in minte, asternandu-se bezna.

Noaptea polara ma invalui nemilos fara a mai sti de mine o clipa. Liniste deplina. Liniste rece si placuta, o plutire continua a trupului. Un zbor de noapte!

****

„Plimbarea nocturna” lua sfarsit abia dupa cateva zeci de minute, mult mai odihnit, dar nu ma aflam pe pat asa cum credeam, ci in acelasi loc, ud pana la piele din cap si pana-n picioare.Stateam im mijlocul unei balti, infrigurat, dar totusi bucuros ca am revenit printre cei vii. Prima evadare a fost placuta. A doua a fost mult mai fioroasa, fiindca levitatia sufletului ma ducea spre taramul celalat.Jocul devenise sinistru aproape de final. M-am intors printre cei vii, printre cei de teapa mea, printre infractori si afaceri ilegale. Asta era lumea mea, lume in care ma simtem bine chiar daca uneori strambam din nas.Nu era momentul sa dispar.

Ridicandu-ma pe sezut mi-am aruncat privirea catre locul de unde venea zgomotul agasant al unor bocanci care bateau in parchet sacadat,

militareste.Agheu statea pe marginea patului privindu-ma ingandurat. Asteptase mult timp acest moment.O usoara bucurie in suflet i se citi in priviri. Se simtea la fel de usurat de revenirea mea.

-Ce dracu ai facut?Uite cum arat!-am mormait suparat fiindca eram leoarca.

-Ai cerut apa , broscoiule!

-Apa?!

-Da. Apa ai cerut!Este lichidu pe care-l beau cei obisnuiti. Apoi ai decolat dintre noi!

-O cana cu apa era mai nimerit decat o galeata plina!

-Doua!

-Esti cretin? Acum poate fac pneumonie!

-N-am vazut pana acum drac bolnav. In plus trebuia sa te mai speli putin. Puteai ca uN tomberon plin cu rahat de caine!

-Frumos!

-De azi inainte te speli si te aranjezi ca un adevarat mahar!Suntem oameni de afaceri!

-Sa-mi pupi dosul!Ma imbrac si ma port cum doresc!

-Gresit!-imi arunca o fotograrie veche de cativa ani,aflandu-ma la kOLN,alaturi de Rica si Salgau, doi prieteni inca din copilarile , plecati in stele.Aratai binisor aranjat!Acum si ultimul gunoier este mai bine imbracat decat Tine.

Cu ochii pironiti pe fotografie, cateva lacrimi, incepura a-mi siroi pe obrajii umflati, acum rosii ca ouale de Paste.Avea dreptate. Aratam trasnet!Eram proaspat barbierit, curat, parfumat, imbracat in toale modene.candva tineam la blazonul meu. Decazusem mult. O clipa de luciditate rascoli amintiri dureroase ale unor clipe frumoase. Alaturi camarazii mei de furtisaguri pareau fericiti.Din pacate dupa cateva zile au fost impuscati de politisti. N-au ajuns acasa decat in urna. A fost jale in cartier. M-am mutat de acolo imediat. Prea multe amintiri vechi ale prieteniei noastre se impletea cu imaginea lor defuncta,plinide sange, ciuruiti nemilos de gloante. Dumnezeu ma ferise in acea zi fatidica sa ma alatur lor.Preferasem sa raman intr-un bar de striptease si sa ma imbat.Aici ,dincolo de granite lumea era altfel. Aveai placeri de tot soiul. Nu au fost indobitociti ca noi timp de cincizeci de ani sub comunism.Vestul era o alta lume. Cand am ajuns acolo ne simteam ca veniti de pe alta planeta.Niciodata nu visasem ca voi vedea asa minunatii.

Atunci in acea zi, Rica si Salgau hotarasera sa fure o masina pentru a o vinde la niste cehi care detineau un service auto.Aici o dezmembrau in mare parte, dupa care o reconstruiau. I se pierdea urma. Afacerea era periculoasa, dar profitabila pentru ambele parti. Ei se aflau la o a treia comanda. Din nefericire a fost ultima. Daca nu-mi era „sete”as fi fost alaturi de ei, „cenusa”in niste borcane de portelan.Asa am ramas singur fara prieteni. Doar amici care nu stiau decat sa soarba din buzunarul meu.

-Asa vreau sa arati!-rasuna vocea dura si intrensigenta a lui Agheu, in urechile mele, aducandu-ma iarasi la lumea reala.

-Nu pot.

-Ba poti. Cine crezi ca te va lua in seama imbracat asa?

-Ce conteaza!

Raspunsul dat in zeflemea l-a scos iarasi din pepeni. M-a luat de gulerul puloverului, si de turul pantalonilor, ca pe un sac de cartofi aruncandu-ma in cada plina cu apa. De asta data era bine. Apa era calda.Intreaga scena a fost pregatita minutios, de catre monstrul acesta, care in ciuda faptului ca locuia in cotet ca si noi, era spalat si aranjat din cap si pana-n talpi.Nu-i placea mizeria. Pentru moment nici mie nu-mi placea de felul cum aratam.

-Acum spala-te singur! Daca nu reusesti intervin eu. –arata pumnul mare cat un buzdugan de otel, iesind din baia micuta , plina de igrasie.

Abia dupa zece minute de trandavit, uitand cum este sa faci o baie normala am inceput sa ma dezbrac de toalele imputite , ca de o armura ruginita uitatia ani in sir pe mine.Jegul se risipea facand loc unei piele albe, fine, capatand infatisarea unui suflet uman.Aburii ridicau mirosul infect ce-l aveam . Faceam greata oricui cu un asemenea damf.Gandurile rele se risipeau, facand loc imaginilor luminoase de dinainte.Alt om , alte vremuri!-mi-am spus in timp ce ma frecam cu restul de sapun ieftin, mirosind intepator a trandafiri.Placerea unui scaldat in voie reveni.

La sfarsit cand apa se raci, m-am privit in oglinda cuprinsa de o ciuperca din cauza umezelei.Intr-adevar eram alt om. Dar unul palid, slab, umflat de lovituri, machiat natural si persistent, cu ochii incetosati, pupile dilatate ca la extraterestri. Oricum era o diferenta. Barba eram hotarat sa o las. Imi placea cum aratam cu ea.Aranjata putin...-maraiam in sinea mea impresionat de noua infatisare curata , ce o expuneam propriilor ochi.

-Esti gata jigodie?-se auzi vocea de dincolo de usa, care intra cu nesimtire peste mine.

M-am jenat . Incepu a rade ca un idiot.Ii facea placere sa rada de altii.

-Putoi ca tine am mai vazut. La parnaie vezi multe. Tine toalele astea!Nu marai!

-Esti un porc!

-Iar tu semeni cu o tarfa aflata la prima partida de sex cu necunoscutii.

Apoi inchise usa lasandu-ma din nou singur cu propria imagine si propriile ganduri incepand sa devina confuze.Nu mai doream atat de mult schimbarea asta. Dar nici alta solutie nu era. Gandul ca eram manevrat ca o papusa de catre un ticalos, nu-mi placea.Sunt superior lui!Ce dracu!-imi repetam exasperat lungind momentul iesirii din toaleta. Simteam ca odata iesit dintre acesti patru pereti jegosi, faceam pasul spre o alta treapta a vietii. Dar o treapta deloc morala sau care sa-mi convina.Aveam orgoliul daramat. Stiam ca dincolo de acest parteneriat voi fi doar un caine care va aduce stapanului ciolanul din care se vor suge bani frumosi.Treaba cea mai periculoasa o faceam eu.Voi gasi un plan sa scap de rahatul asta!-am incheiat uitand-ma pentru ultima data in oglinda.

De asta data tipul gol din imagine a fost inlaturat facand loc unui personaj sobru, imbracat cu o camasa bleu inchis,pantaloni negri dintr-o stofa moale,avand la nivelul buzunarelor emblema firmei. Costau o avere aceste haine, pentru bugetul nostru la un loc.Era Versace.Un Versace original.

-Sigur i-a cumparat pentru mine!I-a furat!-am exclamat temator.

Insa imaginea acestui barbat cu figura vanata era destul de apreciabila.Oricum dadea bine in lumea in care ma invarteam. Celor neavizati li se putea face rau.sensibilii nu aveau ce cauta in astfel de cercuri. Eu eram obisnuit cu astfel de figuri.

-Hai, iesi naibii odata!Ce, te duci la insurat? –se auzi vocea nerabdatoare de dincolo.

Tragand aer in piept am iesit.Trebuia sa fac putina parada a modei. Stanjenitor!Noul partener de afaceri ma astepta pe coltul patului cu ochii larg deschisi. Rezultatul muncii sale era evident.

-Splendid!-exclama ridicandu-se in picioare si batand din palme. Arati nemeipomenit!Nu stiu ce a fost in capul tau cand te-ai bagat in mocirla asta!

-Hai sictir!-am raspuns aflandu-ma intr-o situatie limita.

Cuvintele sale de intampinare m-au lasat fara replica. Poate fiindca avea dreptate. Insa oricum vremea ca sa indrept definitiv lucrurile in viata mea , trecuse.Odata intrat in hora , joci. Chiar daca slabesti ritmul de oprit nu te poti potoli decat intr-un cosciug.Totul este ca un labirint infinit.

-Minunata replica pentru un adevarat domn!rafineaza-te!-completa sarcastic ,fara suparare.

-Sigur asa voi face. Mai bine incheiem spectacolul. Parca am fi doi homalai la o parada. Suntem...

-Daca erai la „mititica”te puneau sa faci asa ceva de o suta de ori pe zi.Ai putea face cariera acolo cu un asemenea corp!Iuu...huu!!

-Agheule!-am urlat uluit de acest comportament nefiresc pentru el.Esti pe invers? Te-ai tampit in parnaie?

-Nu...faceam si eu o gluma....-incheie stanjenit.

-Sunt sigur de asta! Cauta alte funduri paroase!Eu nu am astfel de inclinatii!

Prins cu vrajeala,durul, tacu,asezandu-se inapoi pe canapea, aprinzandu-si un Kent lung din care tragea cu sete.In sufletul sau se dadea o adevarata lupta intre rusinea si mandria sa de ticalos fara scrupule. Eram singurul care stia de o astfel de apucatura. Cu siguranta prefera sa nu fi fost eu acela. Dar viata nu te acopera cand ai nevoie cel mai mult!Iti ofera surprize la orice pas.Neatentia si prea multa sinceritate intotdeauna costa!

-Nu voi spune niciodata nimic!-i-am soptit batandu-l pe umar cu o compasiune falsa.

Raspunsul veni prompt. Un pumn direct in stomac ma trimise din nou la pamant, chircit si vaicarindu-ma.transpiratia apru brusc pe tot corpul. Durerea era insuportabila. Simteam pumnul ca pe un glonte de trasor. O durere crancena.

-Nici sa nu te gandesti!Uita pentru totdeauna aceste vorbe!Te decapitez ca pe o gaina!Daca soptesti ceva esti un om mort!-venira amenintarile de rigoare.

-Ma doare-n cot de curul tau!Nu ma intereseaza cu cine ti-o tragi!Dupa mine poti sa iei si o coada de matura sa ti-o bagi acolo!Si tu vei plati pentru loviturile astea!Nu te iert!Partenere!-si-am scuipat peste adidasii sai pastrati impecabil de curati.

Gestul il surprinse.Nu riposta.Amenintarile le-a trecut cu vederea.Parea ca atunci cand este vorba de parteneriat astfel de scene trebuiau sa inceteze, chiar daca celalat nu se ridica fizic la nivelul sau.Conta doar respectul.Insa asa ceva nu se stia ce inseamna intr-un aemenea loc, fiindca a avea respect insemna a avea bun-simt. Aceste notiuni lipseau din dictionarul de jargon al acestui loc.

-Ridica-te!Imi cer scuze. –spuse cu o voce scazuta, usor miloasa doar de fatada, intinzandu-mi o mana de ajutor.

-Fac ceva pe scuzele tale!-apoi cu un ultim efort, mai intai pe coate, apoi sprijinindu-ma de coltul canapelei am reusit sa ma ridic.

Durerile scazusera in intensitate, dar undeva in interior duritatea loviturii persista pulsand in crampe taioase.

-Daca te mai comporti ca un retardat jur ca-ti iau piuitul fara pic de regrete!-am urlat eliberand durerea si furia acumulata.

Agheu tresari pentru prima data la amenintarile mele.Credea cu adevarat ca nu glumesc. Aratam ca un leu flamand si haituit. Mandria imi era calcata in picioare de un coate goale, de un gainar notoriu, chiar daca ucisese un om. Pentru mine in astfel de situatii exasperante nu mai conta cine se afla in fata mea.Nu exista comparatie intre noi.

-Bine...bine...M-a luat valul!acum ar trebui sa trecem la afaceri.-spuse vrand sa depaseasca momentul.

-Baga bine la bila ce ti-am spus!Nu glumesc!Banii si respectul!Asta vreau. Nu ma risc degeaba. Nu sunt mascota ta sau potaile alea cu care te injuri si te bati cand ai chef.aia nu sunt decat simple capete seci, care la prima confruntare vor face pe ei de frica. Jocul acesta este mult mai periculos decat iti imaginezi!Vor pieri multe siflete si va trenbui sa iesim de fiecare data curati.Trebuie sa suprvetuim noi in primul rand si nu numai prin forta, ci si prin inteligenta, daca stii ce inseamna asta!Asculti de mine ,fiindca stiu cum gandesc gangsterii aia parveniti, mult mai bine decat tine si de toti acesti amarati. Clar?Le stiu mintea !

-O.K.Nici o problema. –conchise intinzand mana si schitand usor un zambet, lucindu-i fata tuciurie.

Stiam ca sufletul sau este diabolic. Nu credeam in asfel de „floricele”. Nu era stilul sau. Trebuia sa fiu cu ochii in patru cu el. Era un sarlatan. Nimeni nu se schimba atat de usor, dupa ce intreaga viata a fost un depravat. Mereu ramane instinctul ticalosiei oricat l-ai ascunde. Aici lucrurile stateau diferit. Amandoi jucam niste roluri facand aparent pace.O pace de fatada, fiindca cu prima ocazie atat eu cat si el nu vom ezita sa scapam unul de altul mai ales cand afacerile se vor pune pe picioare cu adevarat.Cainele tot caine ramane!Avantajul mintii mele ascutite ma putea scuti de belele.Banul ia mintile oricui!

-Atunci de maine aduci clienti!Am marfa!-am sagetat pentru a prelua fraiele discutiei.

-Iti aduc....ai multa?

-Destula ca sa va faceti varza integ cartierul.-exageram voit-

-A cui este?

-Nu te priveste.

-Ba da. Este tare tipul?

-Foarte.

-Nu cred ca ma depaseste.

-Ce naiba vrei sa spui?Esti nebun? Te-ai tampit iar?

-Nu , ne tebuie un inceput. Marfa asta trebuie sa fie a noastra. De aici porneste totul. De aici incolo intram pe scena.

-Deja am cu al o socoteala de incheiat. Tipul este un profesionist!Este printre cei mai tari din oras. Nu avem sansa! Trebuie sa gasim un alt fraier!

-Gandeste putin. Esti baiat destept! Asa te lauzi!Hai scobeste-te in bostan si caca o ideie geniala.!

****

Zece minute mi-am stors creierii pentru o alta ideie decat cea pe care o intuisem din prima clipa. Nu gasisem alta. Restul nu puteau fi decat complicatii inutile.

-Ei?

Chiar daca nu voiam o astfel de rezolvare nu aveam incotro, mai ales ca eram prins la mijloc si bagat pana-n gat in aceasta afacere.Deja stiam prea multe!

-Bine. –am raspuns sec.

-Bine ce?Scuipa tot!

-Ii facem capatul. Asta voiai sa auzi, nu?

-Asa baiatule! Stiam ca esti inteligent.-ma batu peste obraz prieteneste.Cum facem?

-Ii dau telefon sa vina dupa bani.Noaptea. Ar fi o premiera. Dar incercam.

-Spui sa-ti aduca si ceva marfa fiindca ai un client important.Continua!

Figura i se schimba asemeneaunui cer, de la negru la alb;ochii din mici devenira mari cat mingile de golf,limpezi,ascunzand ganduri si planuri legate de bani.Asculta cuvintele ca un copil povestea de seara. Pe de alta parte chiar daca aveam inima cat un purice imi convevenea sa scap de Ucigasu' fiindca datoria ce o aveam la el nu aveam chel sa o platesc.La fel trebuia sa procedez cu toti ceilalti care nu acceptau o anulare.

-Tu aduni un stol de ciori. Asteptam jos la intrare in bloc. Stingem becurile. Cand aprind tigara sariti pe ei.Tu conduci ostilitatile.Ti-i servesc pe tava.Sa nu scape unul. Altfel vin ceilalti mahari si ne fac varza. Ai inteles?

-Da.Atat?

-T se pare simplu?

-Mai simplu nici ca se poate.Cine este tipul?

-Vei afla din ziare.

-Tii secret?Oricum nu conteaza.Il strivesc!

-merg pe mana ta. Intreg blocul este in pericol. Nu glumesc.

-Stai linistit ma ocup de toate.-spuse batandu-ma dupa ceafa, iesind din camera si lasandu-ma in suspensie.

Voiam o continuare, o parere despre plan. Nimic. Ori nu credea in planul meu, ori intr-adevar nu constientiza cat de periculoasa era opratiunea de eliminare de pe piata a unui contrabandist cu renume.Prostia din mintea lui chiar nu poate mirosi riscul?-mi-am spus oftand. Ca de fiecare data solutia era forta. Numai ca de asta data se ciocneau doua forte excesive.Fiecare va suferi pierderi.Trebuia sa existe un invingator. Aceia trebuia sa fim noi. Altfel radea locul acesta de pe harta orasului.

Un gol imens se instala in cmera. O furtuna rece imi invada trupul. Ma simteam ca o umbra intr-o pestera rece.Timpul, lucrurile din jur , parca disparusera.Simtem cum vine intunericul, cum venea vijelia ce semana cu sfarsitul.

-Imi trebuie un intaritor!Unul puternic!-spuneam tremurand in timp ce paseam ctre locul unde tineam proviziile.

In acea zi fusese seceta . Nu bagasem pe nas nimic.Simteam cum ma dezintegrez, cum mintea o ia razna. Turbasem. Umblam ca un tigru dupa mancare.

Langa geam , jos sub podea, gasisem ca de fiecare data solutia urgenta la problemele care ma depaseau.

Am tras doua linii pe nas, busindu-ma putin sangele , apoi lumea se scimba rapid si asta era bine.Senzatia ce o voiam se instala linistitor in mintea mea si in trupul ravasit.ma simteam din nou eliberat de greutati,de jocurile periculoase ajunse la extrem. Eram doar eu intr-o alta lume infinit mai buna.Pluteam atat de placut!Eram stapan pe mine si pe situatie.

****

Un strigat violent de femeie rasuna pana la etaj la mine.Ecoul blocului era puternic.Strigatele se propagau odata cu niste acorduri de manele. Jul isi batea consoarta in stilul caracteristic. Avea o melodie favorita:”Casa e asa de pustie, La masa in bucatarie, Cand tipa cineva cade si tencuiala.Tu esti tarfa de oras , Eu te bat cu scandura de la pat. Cine iti mai aduce o floare,Dupa ce te umflu cu bata la picioare....”Nimeni nu se baga. Fiecare proceda la fel.Eram obisnuit . Nu ma-indispus prea mult.somnolenta persista in mintea mea. Ma durea capul. Efectul halucinogen trecuse. Erau urmarile.Migrena ma tinea tintit pe canapea.Priveam tavanul intunecat. Dupa o privire mai etente a imprejurimilor, am sesizat ca afara se ingana ziua cu noaptea.Era seara.Planul lui Agheu imi reveni in minte. Il intorceam pe toate fetele. Nu trebuia sa existe nici o fisura in intreaga operatiune.

-Este greu!Suntem in rahat pana sub limba!Daca gustam din el suntem morti! Doamne apara-ne!-bolboroseam incercan dsa-mi fac curaj.

Cand durerile de teasta s-au mai ameliorat, m-am ridicat aprinzandu-mi o tigara normala , sorbind o gura de cafea mare de cafea din multitudinea de cesti si pahare murdare de pe masa.Avea ceva vechime insa in lipsa uneia calde, mergea si asa. Obisnuinta de a manca mucegaiuri ma calise. Nu conta decat sa fie stomacul plin pentru moment.

****

Dezmeticit pe de-a-ntregul mi-am adus aminte de banii ascunsi sub cada. Cu ei puteam trai o buna perioada fara griji si fara sabia lui Zamolxis deasupra capului.Puteam pleca oriunde lasand in urma cocina asta nenorocita ,banditilor cu care eram gata sa ma inhaitez.puteam sa trag clapa taraturii care credea ca ma duce cu vorbe frumoase.Cunosteam stilul.Eu trebuia sa fiu priul care-l fraiereste.

Cu imaginea teancurilor in minte m-am prabusit cu mainile sub cada.Ma rugam sa nu fi ajuns Agheu inaintea mea la ei.

Fosnetul pungii sub framantarile nervoase ale degetelor m-au facut sa ma linistesc.Erau acolo. Viitorul meu statea chitit la loc sigur si nu trebuia sa afle nimeni.De frica i-am impins inapoi. Mai aveau putin de asteptat. Urma sa caut momentul propice,sa prostesc gorila asta , si sa dispar pentru totdeauna. Nu mai voiam sa iau parte la planul sau. Aveam cu ce ma descurca. Cu banii acestia puteam sa devin eu sef peste mahari. Puteam cumpara o armata de ciomagari bine claditi , cu care sa fac ravagii printre mafioti.Dar preferam sa stau in banca mea si sa ma distrez intr-o noua viata mult mai luxoasa.

Bucuros ca sunt toti banii acolo am iesit precaut din baie, indreptandu-ma spre geam.M-am rezemat de perete ganditor,privind undeva in zare, unde doar cateva lumini se puteau distinge.Tanjeam brusc dupa lumea de dincolo. Acolo unde sunt alte culori, alte vise, alt aer de respirat.Cateva lacrimi fierbinti incepura a siroi pe obrajii reci de culoarea mucegaiului.Sufeream dupa libertate ca un copil dupa proprii parinti.Sufeream dupa multi ani , pentru viata mea.Alesesem calea exilului ca un lup singuratic,cautandu-si propriul teritoriu intr-o padure salbatica.

-Cine are nevoie de un drogat?!-am spus inspirand si stergandu-mi lacrimile.Cine?!

Cu sufletul ravasit m-am reintors la viata mea. Aveam de reglat niste conturi mai intai.

-Maine vor face capatul lui Ucigasu'.Il vor face zob.Apoi voi disparea cand increderea in mine va fi maxima.A doua zi dupa evenimente dand baietii vor sta ascunsi prin vagaunile de sobolani timp de cateva zile, voi disparea. Voi lasa prezentul in urma.Acesti depravati vor primi ceea ce merita!Nu-i va salva nimeni.!-imi spuneam zambind cu sadism.

Momentul meu de glorie trebuia sa apara. Creiasem deja toate prmisele pentru a reusi.Nu puteam fi un ratat intreaga viata.Puteam sa „visez” respirand si alt aer, fara a fi plin de obligatii.

_Sunt baiat destept!Destept!Un geniu!Un...-maretia clipei a fost sparta de o simpla bocanitura in usa si de deschiderea ei.

In prag aparu „prietenul” meu Agheu clatinandu-se. Era beat. Nu-l vazusem de mult in asa hal. Intunecimea camerei il bulversa si mai mult.

-Unde esti...bufnita amarata?-indruga punand palma pe coltul usii pentru un sprijin mai bun.

-Pe cosciugul tau idiotule!-am raspuns iritat. Inchide usa ca faci curent.Vad ca te clatini serios. Te distrezi!

-Te fac praf!-urla dintr-o data ca un nebun.

-Mai vedem noi! Esti un gainar rapanos!nu te ajuta nici fata , nici mintea ca sa devii cineva!-completam manat de imaginea obsedanta a banilor combinata cu viitorul ce ma astepta.

-Unde esti pui de catea?-urla plonjand in intuneric, imprudent.

Nu am ratat momentul de a-i articula un picior direct in maxilar, trimitandu-l la podea pentru cateva secunde fiindca namila se tinea bine in starea ce se balacea.Adrenalina imi curgea prin vene , fiind gata de orice riposta. Ma simteam iarasi invincibil.Pentru prima data aveam sentimentul ca pot dobori fizic aceasta bruta.

-Te mananc cu tot cu...

-Mai bine mananci restul!-un pumn dat cu sete il plesni in ochiul drept ametindu-l.

Dupa o piruieta ca la un concurs de patinaj se prebusi ca un munte de granit, scotand in aer tot praful din parchet.Ii dadusem somn.Cu figura schimanasita si sufland greoi ma simteam mandru ca un adevarat boxer.Doborasem omul de care imi era frica. Doborasem spaima ce o tinusem in mine mult timp.Acest inceput imi dadea aripi. Puteam realiza orice.Lumea de dincolo ma astepta.

Planul de a parasi ghetoul imediat dupa uciderea contrabandistului, se narui. Trebuia sa decolez imediat din acel loc.Nu puteam sta in calea acestei furtuni cand urma sa se trezeasca. Sansele de izbanda ar fi fost nule. Prinsesem intr-adevar momentul de glorie. Trebuia fructificat la maximum.Nu aveam de gand sa devin sclavul acestor paduchi ai societatii.

Mi-am tras imediat haina jerpelita din piele peste camasa de firma, fugind catre banii ascunsi sub cada.Teama ma facu sa tremur, sa ma precipitez, insa cu toate astea trebuia sa depasesc momentul delicat. Odata ajuns afara eram salvat. Nimic nu ma mai putea opri din drumul catre implinirea unui nou vis.Teancurile ma asteptau. Le-am burdusit in haina la piept, tinandu-le strans. Comoara vietii mele se afla la loc sigur.

-Adio loc imputit!-am spus din pragul baii cu o fata scarbita.

-Nu asa repede vierme!-se auzi o voce groasa,fioroasa, rece ca gheata.

Am inlemnit de frica. Inima incepu a galopa nebuneste, ochii se deschisera ca niste proiectoare uriase, trupul se racea cu cate un grad pe secunda, imaginea incepea sa se trensforme intr-un cosmar, eram pierdut!

-Credeai ca pleci asa de usor?Ma credeai atat de idiot? Ai o datorie la mine. Poti pacali pe altii , dar pe mine nu!Trebuia sa te convingi de atatea ori!

Incercam sa ingan ceva dar cuvintele inghetau undeva la nivelul gatului, iesind doar un harait rusinos.Altceva nu puteam face. Fusesem prins cu tot arsenalul la mine. Clacasem inca o data. Nu aveam noroc sa evadez in lumea noua. De la maretie la mocirla in care traiam. Decazusem in doar cateva minute.Cazusem ca soarecele in gura motanului

.Meritam un instantaneu. Aratam ca o statuie de ceara. O bataie de joc a sistemului in care ma integrasem ca un tampit.Regretam iarasi alegerea facuta cu cativa ani in urma. Viata era alta! Nimic din ce rumegam in aceste locuri nu putea sa se compare cu clipele traite candva.

-Ce sa fac eu cu tine?Ar trebui sa te omor.Ai vrut sa ma tepuiesti!De ce?

Raspunsul nu aparu. Taceam . Imi oprisem haraitul de mosneag,evitand sa mai lupt cu psihicul. Nu functionam si trebuia sa astept pana se vor repune functiile vitale in miscare.Deocamdata,paralizie totala.

Cu o usurinta fantastica am fost luat de gulerul hainei si tras afara din baie., lipindu-ma de peretele camerei.Eram la mana lui. Putea face din mine orice. Nu ma puteam impotrivi fiindca rezultatul acestui clinci ar fi avut acelasi deznodamant nefavorabil.Banii cazusera langa picioarele mele.Intunericul camerei disparu. Luminile lustrei si-au facut prezenta. Asa ne puteam vedea mai bine.

-Voiai sa o stergi miseleste!Vroiai sa ne lasi balta si cu buzunarele goale in timp ce tu te-ai fi distrat!Nu ti-a mers!-o palma cat o racheta de tenis imi masa figura.

Incepeam sa ma dezmeticesc. Odata cu revenirea mea incepeam sa simt si durerea loviturilor. Imi venea sa urlu, sa plang, sa ma tavalesc ca un copil. Eram in stare sa fac orice numai sa inceteze suferinta.Dar continuam sa stau pe fund , rezemat de perete, si sa ascund durerea.

-Te tii tare?Iti arat cine sunt eu cu adevarat!Credeai ca vorbele mele sunt aiureli!Uite si teancurile dupa care umblam!-lua banii in mana canatarindu-i din priviri.Ce sa fac cu tine? Acum am de toate!Tu esti trecut pe ultima linie a prioritatilor!

-Agheule.....jur pe mama ca nu am vrut sa te tepuiesc!-am reusit sa ingan incercand salvarea.

-Atunci ce ai vrut sa faci?

-Sa-ti aduc banii!Cu astia putem cumpara marfa multa.

-Ha, ha, ha...Ma crezi idiot?Sunt ai mei!Eu i-am facut capatul tarfei lui Butelie!Eu trebuia sa-i iau. Din pacate m-ai tepuit!Pentru moment....pentru moment.

-Sunt si ai mei!-m-am trezit vociferand.

Imaginea pachetelor colorate nu-mi dadea pace sa ma recunosc invins. Mintea nu concepea asa ceva dupa cat am tras pentru ei.Pana la urma el a avut partea cea ma usoara.

-Daca nu erai si tu o curva aveai mai mult de castigat, fiindca eram gata sa-i impart cu tine.Ai ratat sansa!

-Jur...

O alta palma dura imi plesni celalat obraz. Devenisem un sac de box. Se antrena gratis cu fata mea si asa lipsita de vreun contur normal.Eram rotund ca un balon.

-Luati gunoiul asta de aici!-tipa catre usa de la intrare de dupa care aparu doi slabanogi cu mutre acre tinand in maini cate un cutit mare lucind sinistru.

-Ce vrei sa-mi faci?Planul nostru....Bogatia la care visam....Unde ma duceti?-ma impotriveam ca un condamnat la moarte.

-Planurile alea.....De acum sunt pe val! Relatiile mi le fac cu bani si cu forta pumnilor mei!Nu mai valorezi nimic!Luati-l si ducetil jos!Cazati-l in camera de oaspeti!

-Ce fcem cu el sefu'?-intreba unul din cei doi slabanogi, cel mai invarsta, incruntat ca un bivol furios gata sa ma spintece cu iataganul ce-l tinea in mana.Il bagam in temelie?Vreau sa am onoarea de a-i zbura gatul !Merita razbunarea mea , pentru ce i-a facut sora-mii!

Am ramas stupefiat. Agheu bagase in cap tuturor faptul ca eu am omorat-o pe tarfa aia ordinara.Dadusem de ceasul mortii. Simteam degetele slabanogului cum se infingeau adanc in carne. Era gata sa ma aerisesca la un simplu pocnit din degete.Se abtinea cu greu. Avea in opinia lui in maini criminalul care i-a omorat sora. Aici se aplica de obicei „legea talionului".Ma aflam atat de aproape de moarte incat instinctiv am inceput sa spun o rugaciune in minte ,inventata pe loc. Din pacate totul era sec. Cuvintele nu urcau spre cer ci coborau , spargandu-se de parchetul prafuit.

Slabanogul incepu sa tremure de nervi. Ochii negri i se afundau in cap aratand infricosator. Cu creu se stapanea sa nu dea drumul cutitului in mine.Doar asa i s-ar fi luminat chipul hidos.Semana cu un criminal insetat de sange. Avea vana si tupeu pentru a infaptui asa ceva. Nu aveam nici o indoiala.

Examinandu-l mai atent am putut observa pe bratele fibroase nume de femei,tatuate cu acul in stilul detinutilor. Asa ceva era necesar la parnaie daca voiai sa ai oarece respect. Procedeul este altul decat in lumea libera. Acolo se face cu urina si culoare extrasa din orice era natural. Un astfel de tatuaj nu iese decat cu laserul. Nu se sterge cu timpul. Porti emblema asta pentru vecie. Mandria tuturor puscariasilor.Cu siguranta pielea de pe restul trupului nu se mai cunostea normal, fiindca undeva la nivelul cefei se terminau alte tatuaje, mai precis doua cozi de dragon.Un criminal feroce. Asta era in realitate.

Uimit de aceste personaje l-am privit pe Agheu care zambea fericit.Era mandru de realizare. Imi daduse pe cap doi criminali feroce, rezervandu-mi alte surprize.Pusese acest plan la punct cu multa chibzuinta. Nu voise decat banii. Jucase teatru ca un adevarat profesionist. Ma fraierise.Imi era totodata ciuda, frica, traiam o ura fata de aceasta aratare monstruoasa, aproape ca tremuram ca o potaie jigarita.

-Il turnam sefu?-intreba din nou slabanogul cu pofte sadice.

-Ce daca il turnam crezi ca se intareste temelia blocului?Nu vezi ca arata ca o scandura putreda?Du-l in „sufragerie" si vom vedea maine ce facem cu el.

Cei doi si-au infipt si mai mult degetele in bratele mele slabanoage, ca niste cangii, tarandu-ma fara a putea opune rezistenta.Orice impotrivire ar fi fost zadarnica. Viata mi-ar fi fost curmata in urmatoarea secunda.

-M-ai trantit cu bucile depamant idiotule!Tura asta ai fost tare!-am vociferat prinzand la putin curaj.

-Mareu sunt cel mai tare fraiere!

-Mereu vei fi un nimic!Nu te duce mintea mai mult!Crezi ca in fata banditilor alora valorezi ceva?Poti avea bani cu sacii, tot nu te vor baga in seama.Eu sunt de-al lor ticalosule!Fara mine iti va crapa fundul de frica!Iti vor trimite un glonte direct intre ochi!-continuam o incercare de reglementare a situatiei.

Jucam unltima carte. O solutie trebuia sa prinda la mintea aia minuscula din capul ala mare.Continuam sa torn vorbe de duh combinate cu adevaruri si amenintari. Din pacate personajul capcaun ,ramanea impasibil. Continua sa ranjeasca sinistru, facandu-i placere chinul meu de la granita dintre viata si moarte.

-Odihna placuta!Ha, ha , ha...

Rasul pofticios, se auzea diabolic si dupa ce am iesit din apartament.O liniste ciudata se asternuse in tot blocul.Cu siguranta intreaga gloata se uita pe vozor cum sunt tarat spre pieire. Unora nu le parea rau. Altora le eram indiferent. Puteam sa ma duc dracului fara sa le pese .

-Unde vreti sa-mi faceti capatul?-i-am intrebat sofaelnic,greu in picioare, sufland zgomotos, lacrimand inopinat.

-Vei vedea. Nimeni nu te va gasi nici peste o suta de ani.-raspunse cumnatul luoi Butelie taios.

-Nici macar nu te vei imputi ca hoiturile de sobolani!-completa diabolic celalat slabanog cu o figura la fel de acra.

-Poate chiar ma veti urma in curand daca nu va debarasati de gorila aia.Sunteti carne de tun!Stiti cine sunt aia ce va vor face sita intr-o clipa!

-Niste papagali ca tine!-raspunse incontinuare slabanogul, in timp fratele tarfei cazuse usor pe ganduri.

Vrajeala prinsese. Trebuia sa continui pentru a starni indoiala si mai mult. Dupa felul cum reactionase ,el era veriga slaba. Mintea ii era pusa la incercare pentru prima oara dupa multi ani. Parea ca instinctul facuse loc logicii.Unei logici de trombon.

La partier ne-am oprit. De afara razbatea un aer rece,reconfortant ce-mi invada plamanii imbacsiti cu miros de gunoi, sange, mucegai, jeg uman,simteam cum ma spalam de toate greutatile. Cei doi s-au uitat unul la altul , apoi la mine,incruntandu-se .Ceva nu era in regula. Nu se puneau de acord. Aveam impresia ca pot fi lasat in pace. Instinctul de ultima ora era mereu norocos pentru mine. Trebuia sa incerc dupa cat ii ametisem pe scari cu vrajeala .Simtem ca erau pe punctul de a ceda.Avem ocazia sa scap. Dincolo de noi , la nici patru metri era libertatea. Gustul ei ma facu sa visez. Eram aproape. Nimai ca eram tinut in loc de patru brate ca niste menghine blocate.

-Ce ar fi sa-mi dati drumul? –am spus catre cei doi car se schimonoseau comic unul la altul.Stiu ca asta vreti?Nu ma mai vedeti niciodata!Hai frate, nu fi fraier, cruta un suflet!

-Sa-ti dam drumul, fraiere?-interveni cumnatul lui Butelie razand monstruos.I-a auzi la el?

-Cu cine crezi ca vorbesti?Ce suntem noi amaratii aia de dgrogati?Visezi carnatarule!Noi nu stim ce sa facem cu tine, fiindca eu vreau sa-ti iau gatul acum, iar el vrea sa te mai pasuiasca. Acum intelegi cum sta treaba?Misca!-m-a impins cu manerul cutitului catre scara ce ducea la subsol.

-Dar Agheu a spus ca inca nu este momentul .

-Daca te omor, ce o sa faca el.Ii iau „hasul" la urgenta. Pot omora si zece oameni intr-o zi.I-a arata-i Sarpe lista de nume pe care le-ai trimis la Doamne-Doamne!Oficiala catre gabori este mai mica. Aici se afla adevarata dovada a celor care si-au dorit sa moara.El a indeplinit o simpla formalitate.Sa vezi privirea lor rugatoare!Asta este partea cea mai placuta. Sa-i vezi ce mielusei devin in fata mortii!Asa ca tine!

-Nu-mi este frica!-am ripostat sa par stapan pe mine.

-Asa spun toti. Dar cand le pui lama la gat se pisa pe ei de frica.Ai pulsul 200 acum!Nu-mi vinde gogosi!Misca mai repede!

Vazand ca am dat gres cu acesti calai am tacut.Coborasem scarile imputite de la subsol intr-o semibezna continuiand sa fiu flancat .Pe un coridor lung si plin de sobolani, apa clocita, multe gunoaie,miros ce se simtea sufocant de urat, mergeam pe culoarul mortii.Eram singur cu aceste brute.Nmeni nu ma mai putea salva. Chiar si cel ,mai animalic strigat de ajutor ce l-as fi putut scoate nu s-ar fi auzit. Aceasta parte a blocului nu avea ecou.Ne aflam sub pamant.Drumul continua fara ocolisuri. Mergeam de-a lungul uor bocse parasite. Doar incaperi goale, lipsite de lumina, toate semanau cu niste anticamere in care salasluiau sufletele unor prapaditi in drumul lor catre Dumnezeu.Imi mai trebuia un preot in spate si tabloul sinistru era complet.Mergeam si ma intrebam ce-mi vor face. Ii stiam porniti pe mine. Nu voiam sa intind coarda. Speram la o clementa din partea lor. Speram pentru prima data ca vorbele lui Agheu sa se adevereasca.Asta era scaparea mea, cel putin deocamdata. Mai putem trai cateva ore.Pentru un murito aflat la limita destinului putea fi deajuns.

Ne-am o[rit in fata unei usi metalice, ruginita, luminata de un bec chior,deasupra tocului, o altfel de usa fata de cele ramase inca in picioare pe la unele bocse.Aici se termina tunelul. Un sentiment straniu, teama se combina cu trairile sumbre ale ultimelor clipe de viata. Simteam exact sentimentele ce le are un condamnat la moarte inainte de a intra in camera fatala.intreaga viata de cand am reusit sa disting lumea, imi aparu in fata ochilor pentru cateva secunde.O viata traita la maxim se perindase intr-o clipa.Un gol imens se deschise in piept, parca incepand sa plutesc. Povara acestui trup imbacsit se lepadase.Voiam o impacare cu soarta. Instinctiv am inceput sa fac trei cruci mari cerand iertare Domnului.Imi recunosteam infrangerea, imi recunosteam pacatele, imi condamnam viata de desfrau in care m-am scaldat impasibil.

-Ce face asta? –interveni Sarpe ,pufnind in ras.Ti-am spus ca devii un soarece ud de frica la fund?Nu mai crezut!

-Este o impacare cu viata!-am raspuns incet sa nu sparg linistea atat de placuta.Am facut rau multora!Asta ar trebui sa facem toti , macar in al doisprezecele ceas.

-Ai devenit profet in doar cateva minute!Atunci ti-am pregatit o chilie unde sa te rogi si pentru noi!Intra!-ma indemna dupa ce intre timp celalalt a deschis usa imensa.

M-a impins cu forta sa patrund in intunericul rece, unde apa clipocea sub talpile pantofilor.Nu am putut observa decat ca aceasta incapere nu avea decat cel mult patru metri patrati.Niciodata nu-mi trecuse prin minte ca sfarsitul mi-l voi gasi intr-o cusca la subsolul blocului.Refuzam sa ma intorc catre calai. M-am lipit de pretele din fata, murdar de mucegai,siroind pe el apa rece urat mirositoare, m-am lipit ca un evreu de „Zidul plangerii". O noua rugaciune incepu a-mi nascoci mintea incalcita,dar tot degeaba. Cuvintele se inecau in apa murdara ce-mi ingheta picioarele. Nici Dumnezeu nu poate ajunge aici!-mi-am spus cu lacrimi fierbinti in priviri, cu o ura enorma in suflet fata de mine pentru viata ce am irosit-o.Nu facusem nimic in acesti ani.Facusem umbra pamantului degeaba, afundandu-ma in belele ca o adevarata scursura a societatii.Sansa de a face ceva o irosisem odata ce am dat de gustul prafurilor.Ele devenisera crezul suprem.Acum nici ele nu ma puteau salva si nici cei carora le-am adus saci de bani de pe urma vanzarii.Ma aflam singur la pragul dintre viata si moarte.

-Terminati odata cu mine!Sa fie repede!Atata sper ca puteti intelege!-am spus cu o voce scazuta sperand ca acesta ultima dorinta sa-mi fie indeplinita.

Nu voiam decat sa inchei socotelile cu viata rapid , fara durere, fara chin,contrar a ceea ce am facut in aceasta lume.Eram pregatit sa spun adio .

-Asta s-a dilit!-spuse celalat slabanolg catre Sarpe.Ce dracu are?

-Asa sunt toti in ultimele clipe.

-Gata cu teatrul. Da-l in ma-sa ca se duce la vale rau. Deocamdata nu –i facem nimic.Lasa-l dracului sa depene la rugaciuni.Oricum nu-l poate salva nici Sfantul Duh.

Usa metalica se inchise zgomotos facand loc beznei totale. De dincolo se auzeau comentarii pe seama mea si rasete copioase.Executia se amana.Ma simteam usurat.Am cazut in genunchi, in apa rece si imputita, facand o cruce mare si multumind lui Dumnezeu.Minunea se produse. Mai exista o sansa sa scap din clinciul intrat. Cateva cuvinte bisericoase imi iesira pe gura. De asta data le-am simtit cum se inaltau. Ma simteam mult mai bine. Hotarasem ca daca voi scapa cu viata din acest loc, imi voi schimba viata . Ca voi lasa drogurile, desfraul, acest loc plin de „sobolani", ca voi deveni ceea ce nu am fost niciodata.sperantele cresteau. Voiam sa-l multumesc pe Cel de sus pentru minunea ce a infaptuit-o.Chiar daca inca eram in mocirla si la propriu,ieea schimbarii nu putea intra la apa.Mintea o simteam cum se lumina, ma lepadam de pacate, de ura, de ganduri negre, de aceasta aura diavolica ce ma stapanise intreaga viata.Voiam sa simt puterea si bunatatea lui Dumnezeu, acele simtaminte calde, placute, unice pentru un pacatos impins spre pocainta.Simteam ca nu mai eram eu cu fiecare clipa trecuta, cu fiecare cuvant sfant rostit, cu fiecare lacrima varsata incontrolabil.

-Asta este putere Ta. Esti aici cu mine si nu vrei sa ma lasi!Iti voi arata recunostinta!-am strigat atingand un prag superior al credintei.

Exaltam.Bucuria acelor clipe era unica. Nu mai simteam nici frig, nici foame, nici durere, intunericul nu ma mai speria, totul in jur devenise inaltator.

Euforia , trecu abia dupa cateva zeci de minute.din pacate receala incaperii incepu sa se instaleze peste trupul slabanog, mirosul insuportabil reaparu intorandu-mi stomacul, clipocitul enervant al apei isi facu prezenta, momentul profun inaltator plecase ca un nor de fum. Eram din nou singur, ratacit prin ganduri, bulversat total. M-am ridicat din apa jegoasa lpindu-ma de peretele din fata. Si acesta era rece ca gheata. Haine de firma erau doar niste zdrente ordinare. Nu mai aveau nimic din luxul de odinioara. Ma udasem pana la piele incepand sa tremur ca un bolnav de malarie.Nu mai eram stapan pe mine. Ma lasasam incet fara sa-mi dau seama , din nou in voia sortii. Daca nu ma rapusera cei doi nemernici , ma putea rapune propriul trup.Psihicul imi era la pamant.Cand mintea nu mai este lucida, ea devine cel mai mare dusman al omului. Senzatia de „looser”era tot ce traiam in acele clipe de cosmar. Jonglam in extreme. Din pacate se aflau la granita fatalului.

Traiam doar momentul cu orice implicatie interioara si exterioara.Incercarile de-ami aminti ceva frumos din tinerete se soldau cu esecuri. Nu puteam sa ma salvez cu amintiri pentru a nu mai simti frigul si duhoarea in care ma fortam sa rezist.Amintirile erau undeva departe, mucegaite, trecutul era asumns intr-o alta camera sigilata. Eram condamnat sa suport inca o portie de realitate mai mult decat groaznica.Trageam suferinta Suzanei care cazuse fara a avea sansa sa se apere.Doi calai au reusit sa o bage dupa gratii nevinovata.Banul iti ia mintile. Talharisem , ajutasem la ucisul unui om,furasem bani, si asta fara sa simtim vreo frustrare.Mizeria ni se parea ceva normal.Puteam baga la inghesuiala pe oricine ne pica in cale, pentru a ne atinge scopurile.Numai ca singurul care suferea cu adevarat eram eu. Ca de obicei atii se distrau , iar eu patimeam.Culegeam resturile din urma lor.Din acest punct de vedere ma simteam nedreptatit. Simteam ca trageam si pacatele lor.Cele de pe pamant erau mai grele decat cele din Ceruri.Pana acolo traiam in lumea reala, respirand .

Aceasta ambiguitate a gandurilor ma obosi de tot. Ma simteam extenuat, cu picioarele tremurande, abia reusind sa nu ma prabusec din nou.Ca sa evit un astfel de accident m-am lipit cu tot spatele de perete simtindu-i raceala din plin, dar macar stateam confortabil.Capul cazuse in cosul pieptului , greu cat o piatra de moara. Nu mai faceam efortul sa-l ridic. Amorteam dureros cu fiecare secunda scursa , incercand din rasputeri sa nu urlu, sa nu mai fac un pas, sa nu schimb pozitia fiindca peretele de sprijin se incalzea sub presiunea trupului meu.Raul se combina cu binele.Asa am reusit sa atipesc fara sa vreau, odihnindu-ma ca soldatii aflati pe front.Imi pusesem in gand sa incerrc si aceasta situatie aproape imposibila.Cum au rezistat inintasii , asa trebuia sa rezist si eu!

****

Am inceput sa tusesc convulsiv.Capul ma durea insuportabil.Trupul impietri intr-o pozitie incomoda.Apa rece imi uda corpul pana la jumatate.Hainele scumpe nu mai aveau nici un farmec.Devenisem boschetarul de alta data.Usor

am deschis ochii umflati,odata cu ei am ridicat si capul greu ce-l simteam enorm.De sub usa , pe unde trebuia sa fie un prag, acolo unde apa facea vidul cu usa, se zarea lumina.Becul functiona.Degeaba, fiindca aici era tot intuneric.Frigul acestei incaperi ma cuprinse din nou mult mai brutal , incepand sa tremur din toti muschii si toate incheieturile.

Prin apa mizerabila se auzi un clipocit puternic.Mai era cineva cu mine in camera. Nu eram singur.Dar cine?Speriat de moarte m-am ridict iarasi in picioare.Abia atunci am sesizat ca adormisem in mocirla aia statuta pe care pluteau gunoaie , de la excremente umane pana la hartii si pungi de ambalaj.Parca ma aflam intr-un closet defect.Oboseala excesiva ma facuse sa cad jos.Macar ma simteam ceva mai odihnit, chiar daca migrena era destul de puternica.Momentul penibil se consumase deja.Nimeni nu stia de isprava mea.Asta ma linisti pentru moment.

Cu ochii mari,atat cat permiteau pleoapele,imi concentrasem atentia asupra locului de unde venea clipocitul insistent.Un suflet inota alaturi de mine in aceasta „piscina de lux.”Pe masura ce deveneam mai atent inima incepea sa bata cu putere. Sentimentul de frica se instala usoar in suflet,mai ales ca eram prizonier intre acesti patru pereti.Daca voia sa ma atace nu aveam scapare.Hotarasem sa stau nemiscat, chiar sa-mi controlez respiratia zgomotosa,sperand sa scap fara leziuni, dar si curios sa vad ce vietate ma vizita incalcandu-mi teritoriul.

Vibratia apei o simtem aproape de picioare.Se apropia prudent.Avea si ea emotii ca mine.In dreptul varfurilor de la pantofi valurile zgomotoase se oprira.Din luciul apei aparu un cap blanos, micut,cu mustati emorme,gri la culoare, ochii ca doua margele negre straluceau in razele betege ale becului de afara.Privirea imi inlemni peste chipul firav,dragut, ce ma privea curios.Instinctul animalic iesi la iveala din interiorul trupului.Instinctul de coservare apare inopinat. Omul simte pericolul si reactioneaza chiar daca unii stimuli dorm.In momentul cand vietatea isi puse ghearele pa pantaloni vrand sa se catere am sarit in sus, scuturand picioarele.Speriat am inceput sa alerg in jurul camerei ca un nebun tipand , injurand, cerand ajutor din exterior,care bineinteles nu veni.Goana nebuna se transforma intr-o balaceala nebuna, nestiind cine dupa cine fuge.Sobolanii imi provocau teama chiar daca contrar uzuantelor ii consideram frumosi.Insa pericolul de a fi muscat ma facea sa evit contactul cu ei.Asa ca fugeam fara incetare, intr-o cursa dementa care nu stiam cum se va termina.Fortele care se intalneau erau egale.Se afla in mediul sau, cunostea locurile, nu puteam sa-l infrunt direct.Nu aveam macar un par la indemana sa pot sa ma apar.

Fara exagerare timp de jumatate de ora am facut acest maraton jenant,in speranta ca voi scapa.La final , obosit , sufland greu,m-am pitit intr-un colt,spre usa asteptand reactia dusmanului.Acesta se opri in mijlocul camerei, clipocind nervos sau obosit,scoase capul din apa uitandu-se in jur,ma fixa cascand ochii ca la desene animate,apoi se scufunda in luciul jegos.Ii puteam distinge umbra lunga de circa douazeci de centimetri,care lua directia usii, iesind pe dedesubtul ei.Scapasem neatins din aceasta confruntare stranie.Necontrolandu-ma m-am lasat din nou pe vine atingand apa,pentru a-mi trage sufletul.Obosisem Nu facusem atata sport de cand eram in scoala generala.Nu ma simteam bine

facand miscare.Preferam sa stau ca trantorul si sa trag pe nas sau in vena,decat sa-mi scot plamanii la aer curat. Imbacseala nu ma deranja.Dovada ca ma obisnuisem cu aerul imputit care domnea nemilos peste acest loc.Daca nu ar fi fost apa clocita conditiile de viata m-ar fi multumit.

Cu ochii pironiti pe undele de lumina ce perforau timid intunericul,am cazut pe fund,inchizand ochii deveniti greoi. Ma usturau, imi lacrimau,oboseala se instala nemilos,incontrolabil,adormind ca un prunc.Nu mai conta ca ma udam iarasi,ca racesc,ca ma imbacsesc si mai mult, tot ce conta era sa am un somn lung si odihnitor.Alta activitate nu aveam.Macar sa plec din aceasta lume odihnit!Doar asa n-am sa le dau pace ticalosilor astora!-mi-am spus inainte de a ceda in fata somnului.

****

Raceala de gheata a apei ma trezi bulversat,nestiind pentru cateva clipe unde ma aflu.Cazusem pe o parte cu capul in apa.Atunci contactul cu realitatea se produse.Revenisem din somnul lung si atat de placut.Refugiul meu in calea acestei lumi se sfarsi.Observasem ca becul de la intrare nu mai functiona.Se pierduse si ultima farama de lumina ce putea patrunde in incapere.Hainele erau fleasca.Tusea se instala din nou.Curand se cuibari si tremuratul.Frigul ma cuprinse iarasi.De asta data se simtea si lipsa acuta a heroinei,cocainei sau macar a catorva fumuri de marijoana.Simteam cum incep sa ma storc ca o leguma.Imi perdeam mintile incet si sigur.Nervos m-am ridicat in picioare plimbandu-ma imprejurul ei.Simteam cum secatuia sufletul, cum plamanii se atrofiaza, cum mintea pleaca in alte dimensiuni.Frigurile se simteau ca in timpul iernii dezbracat afara.Disperarea isi puse amprenta pe mine.Eram in stare de orice pentru o doza cat de mica.Numai ca nu puteam alege nici varianta asta, Stateam prizonier in aceasta boxa ce semana cu Iadul.Lipseau doar flacarile.Instinctiv am inceput sa urlu cat puteam de tare.Apoi bateam cu pumnii in usa metalica,cerand indurare.Nu se auzea nici macar musca.Stateam undeva pierdut de restul civilizatiei,departe de lume.Puteam putrezi acolo fara probleme.Puteam fi uitat aici fara ca ,cineva sa-mi simta lipsa.Pana si traficantii s-ar fi oprit din cautari intr-un final,tepuiti,tragand banii de pe alt parlit.Nu pierdeau de-adevaratelea niciodata. Totdeauna gaseau metode sa castige pentru a-si diminua pagubele.

Suferijta mea psihica atingea cotele paroxismului.Transpiram continu, rece,tremuram ,aveam dureri de cap,stari de voma,nimic nu putea opri declinul meu,simteam ca-mi dau duhul.Situatia era insuportabila.De fapat ma dezintoxicam.Nu voiam asa ceva.Voiam sa renunt la promosiunile facute inainte de a fi inchis aici.Asa cum niciodata nu-mi respectasem cuvantul,de ce as fi facut rabat tocmai cand drogurile m-ar fi salvat de la suferinta.Drumul spre limpezirea mintii era anevoios greu de parcurs.Din auzite credeam ca-i floare la ureche.Insa nici o suferinta nu se compara cu aceasta,in care senzatia de nebunie persista

amenintator.Ma aflam in bataia sortii.Organismul trebuia sa reziste si el.Se ciocneau doua sfere:una negativa care dorea desfraul,si cea pozitiva care aparuse inopinat ,fortat de imprejurari,era forta care ma voia sanatos.Cine va castiga? Fiindca cale de mijloc nu exista.

Suferita ma molesi.Continuam sa ma tarai lipit de peretii umezi,lingand din loc in loc picaturile de apa gretoasa,umezindu-mi gura uscata.Imi lipseau si cele mai elementare lucruri pentru supravetuire.Am mai facut trei ture de camera dupa care am cazut inconstient in mocirla.Noroc ca nu era adanca,si stateam mai mult rezemat cu ceafa de perete.Pericolul de inec era mare ,insa oricum nu as fi simtit nimic in starea de inconstienta in care ma aflam.

Un vis ciudat se porni a se depana in mintea tulbure,un vis despre mine,o dorinta de a consuma o doza puternica de haroina care sa ma dea pe spate pentru o lunga perioada.Se perindau in minte scene ciudate de cand traiam astfel de momente,clipe unice de adevarata libertate.Priveam toate scenele ca pe un film.Deasupra aparura fluturi albi care misunau vioi deasupra mea.Apoi se auzeau strident strigate de oameni disperati,vedeam demonii cum se perinda imrejur,atmosfera se intuneca,devenind sinstra,vedeam cadavrul trafei cum baltea decapitat,vedeam criminalii aia doi care radeau de mine bucurosi ca-mi vor lua piuitul.Toate maginile se succedau cu repeziciune,chinuindu-ma.In vis reusisem sa iau doza.Eram fericit.Rele disparusera.O liniste interioara se asternu placut.Adormisem.Reveria se stinse.Pentru moment situatia devenise controlabila. Acesta era doar inceputul.Pana la final nu toata lumea poate sa reziste.Eram ca un butuc de lemn stat in ploaie ani in sir care se sfarma la cel mai mic soc.Chiar daca nu luam o perioada, insetat de „marfa”,poti lua o doza puternica si spui adio acestei lumi imediat.Situatia era cu doua taisuri.

Zgomotul infiorator al usii ,ma scula din somn.Dormeam in aceeasi pozitie.Lumina becului patrunse ca un balaur mancand intunericul neprimitor.Ochii ma dureau sub sctiunea razelor artificiale .Ii inchideam sii deschdeam mereu ca un miop.Obisnuinta dura ceva timp.Intr-un tarziu i-am zarir pe cei doi calai care ma excortasera pana aici, cum ma priveau badjocoritor.De asta data nu mai fluturau cutitele stralucitoare,ci se uitau scarbiti.

-Ce vreti?-am imtrebat speriat crezand ca a sosit clipa.

-Sa-ti iau jugulara!-raspunse Sarpe taios, facand un pas in fata.

Instinctiv m-am ridicat pe fund,tragandu-ma spre colt.Un fel de scapare, prin a cere indurare.Ma recunosteam invins,pentru a trai.

-Ce-i cu tine?Te-ai dus la vale?Cred si eu ca in 24 de ore de stat pe intuneric fara....-scoase un plic mic cu praf alb...era o linie de cocaina.

Am intins mana nebuneste sa i iau.Aveam la indemana leacul.Trebuia sa fac rost de el. Aratase cainelui ciolanul.Sarpe imi articula o palma peste fata naucindu-ma pentru o clipa.Ratiunea scapa de sb control.Dadusem drumul la monstru. Strigand, plin de adrenalina, m-am repezit asupra lui pocnindu-l peste gura,de unde disparu singurul dinte de aur din fata.Ramase chel.Praful il scapase in mizeria ce plutea deasupra mocirlei.Pana sa se dezmeticeasca Sarpe si celalat care continua sa priveasca din pragul usii,eu faceam scufundari,pentru a castiga ratia de „sanatate”.Uitasem de toate promisiunile.Devenisem un animal.Instinctul de a face orice pentru o doza nu disparu.Acum avusesem

ocazia.Numai ca un pumn dat cu putere peste ceafa, inopinat,ma ameti, cazand cu fata in apa.Apoi asaltat de injuraturi, si de alte scufundari si reveniri fortate,primisem pedeapsa pentru nesupunere.O singura raza de bucurie imi ramase in suflet, aceea ca i-am scos dintele de aur.Pierdusem amandoi.

Aerul il primeam cu portia.Nu parea sa fi bagat de seama Calaul ca si-a pierdut dintele fiindca din vorbele sale nu faceau parte aluziile la acest lucru.Intr-adevar asa si era fiindca ranjind la colegul sau,abia atunci s-a produs adevaratul soc.

-Ce te razi ,ba tampitule?Ai tras si tu la nas ceva?-urla Sarpe crezand ca a dat peste doi nebuni drogati.

-Arati.....

-Ce ma-ta am?Care este treaba?Esti smecher?-nervos ma lasa in pace imdreptandu-se catre cel care facea bascalie.Care-i treaba sobolane?Ti s-a urat cu binele?Vrei sa o prinzi pe ma-ta la cimitir?

-Hooo...fraiere!Ce te agiti ca un spumos?

-Iesi la interval!Te fac salam !

-Hooo...Ce te arunci ca schiopu' in carje!-riposta pierindu-i zambetul.Te transez eu pe tine daca nu-ti inghiti limba!Mai bine nu mai ranji la mine ca ai ramas chel in gura!Esti casbec mosu'!De acum can' razi se vede pana-n cur!Nu mai ai frana!-rase iarasi.

Sarpe baga degetul aratator in gura controlandu-se. Lipsea aurul.Casca ochii mari, pupilele negre se marira ca la martieni,capata figura de taur gata sa impunga.Isi scoase cutitul de la spate incepand a-l flutura amenintator.M-am ridicat in picioare, prinzand forta,gata sa ma apar.Atentia imi era captata de lama curata ce curmase destule vieti.Urmam eu pe lista.Simteam cum raceala mortii imi sufla in ceafa.Lista cu realizarile si nerealizarile vietii o facusem deja data trecuta. Nu mai pierdeam timp cu asa ceva.Nu voiam decat sa parez cat mai multe lovituri.

-Hai tarfa!Vino sa terminam o data povestea!Vino sa vezi ce bine te simti cand cineva iti ia gatul, sa simti lama cum taie soricul si dai drumul la sange!Vino sa –ti iau glasul si sa te zbati ca o gaina beteaga.Vino la tata!-se apropia usor, atent la orice miscare,nu voia sa rateze lovitura.

Prudent ma plimbam pe langa perete,un fel de distragere a atentiei adversaruui.Urla ca un barbar facandu-ma sa tresar,fiind gata sa contracarez atacul.Lama viza gatul.M-am ferit, lovind in perete.Tensiunea crestea si mai mult. Ii era ciuda ca nu capitulez ca si celelalte victime.Nu vroiam sa-mi dau viata atat de usor, fara lupta cand intraga viata m-am zbatut pentru supravetuire.

-Esti tare,nu?Data viitoare nu mai ratez!Numara secundele!-marai cu ochii inrositi de furie.

Dupa doi pasi ataca din nou, de asta data la ficat. Reusisem sa ma dau intr-o parte, el trecand milimetric pe langa mine. M-am uitat sa vad ce am patit, dar locul nu avea decat o zgarietura cat un fir de ata.Mai puteam sa respir o perioada.Deja turba de furie.Injura. Se facea de rusine in fata prietenului, ceea ce insemna intre criminali ca nu ai valoare.Un rateu de acest fel te putea trimite sa speli picioarele altora mult mai dibaci,cand ajungea la racoare.

-Daca era pe mana mea....deja urca cu liftul la Sf.Petru!-completa la misto colegul din usa.Vrei putin ajutor?Nu esti in stare sa omori o gaina!Numai gargara este de tine!

-Crezi?Priveste!-apoi lovi in usa metalica, aproape de amicul sau care se albi ca varul.

Inecrcasem ceva din filme. Era sa mearga. Inca putin si se omorau unul pe altul. As fi vrut sa am asemena noroc. As fi scapat de doua pramatii.

-Ce vrei sa faci?Ma omori pe mine sau pe el?Daca nu esti in stare, lasa-te de meseria asta!Esti o javra ticaloasa care spune numai minciuni.

-Da !Acum te aerisesc ca pe porc!

-N-ai timp! Nu ma poti atinge nici cu varful cutitului!

Pe neasteptate cei doi au fost proiectati pe peretele din fata boxei scotand un zgomot infundat, apoi se prelinsera ca doua meduze pana jos in apa.Erau ametiti de impact.O forta distrugatoare le facuse si lor felul.Stiau si ei acum ce inseamna durerea.Mi se parea extraordinar.O scena mai ceva ca in filme.

-Am spus sa va tineti sisurile in buzunare lichelelor!Eu sunt seful vostru!Data viitoare va inec cu mana mea.Dispareti din ochii mei!-ii lua de gulerul flanelelor zrentuiie si le da-du cate un sut in fund pentru o mai mare viteza.

Cei doi inca socati de cele patite au disparut imediat .Smecherii se dovedira a fi niste fetite care fac pe ei de frica cand dau nas in nas cu cineva ma puternic.Lovisera doar in persoanele slabe, lipsite de aparare. Din tatuajele de pe brate se dovedea ca victimele erau majoritate femei. Insa pentru mine erau periculosi.Trecusem inca o data pe langa moarte.Eram curios sa vad cine ma salvase.Cand am cascat ochii mai bine in prag se afisa impunator , Agheu zambind mandru. Imi radea in fata. Forta se dare daduse dovada, era un avertismant ca poate face orice cu mine.Semna ca el este singurul sef in acest ghetou.Pentru cateva secunde am uitat sa respir.In camera se asternu iarasi un semiintuneric, sfasietor, senzatia de groaza in care traisem in ultimele ore.

-Mai traiesti pocitanie?Cum este sa o faci pe-a scafandorul?Nu ti-a fost bine sus!Acum aveai de toate!Marlania se plateste!Arati ca un sobolan murat!

-Altceva.Doar n-ai venit pana aici sa-mi spui niste rahaturi.Ce vrei?Cand mor te vor anunta paduchii aia.Mai asteapta putin.-i-am raspuns furios fara sa cedez teren.

Chiar daca muream , voiam sa o fac cu fruntea sus.Nu merita supunere in fata lor.Mila era un sentiment absent prin asemenea locuri.

-Vad ca dai incintinuare ca papgalul din gura!Nu ti-a venit mintea la cap din cur de unde ti-a cazut!Ai dormit pe ea pana acum!Ma gandeam ca te aduc pe drumul cel bun!Am rebdare.Daca nu cedezi in fata mea, vei ceda in fata mortii!Nu mai glumesc.

-Sa inteleg ca-mi oferi o a doua sansa!

-Nu suntem la emisiuni TV .Colaboreaza si apoi vom vedea daca meriti...

-Fac ceva pe sansa ta!-am raspuns inopinat fara sa vreau, mintea luand-o razana din cauza nervilor si a lipsei acute de droguri.

-Atunci ma te voi stri ca pe un gandac infect!Uite ce as putea sa-ti fac daca ma cobor la mintea ta aiurita!Ba,sconcsule, eu sun tartorul aici!Nu valorezi nimic!Nimic ,cap patrat cu mintea-n colturi!

Se enerva.Nu era bine fiindca de obicei in astfel de momente punea in practica ceea ce gandea.Din salvator se putea transforma foarte usor in criminal.Pentru el era aceeasi treaba.

Simtind pericolul m-am abtinut cu greu de la orice comentarii.Nu era momentul sa risc.Voiam sa mai traiesc.Imi facusem calculul imediat in mintea,si-mi dadusem seama ca voia sa fiu alturi de el incontinuare.Planul sau avea nevoie de mine.Asta ma bucura.Singurul sentiment placut din ultimul timp.Speranta te ajuta intotdeauna sa traiesti.Cand omul nu mai are nimic pe lume, se ineaca in speranta.Speranta moare ultima!

-Veniti trantorilor!Hai banda de neispraviti!-spuse autoritar, incruntat,catre directia de unde aparuse.

Prin apa se auzeau pasii unor picioare tarainde,zgomotul unei respiratii asemenea unei crize de astm.Erau cateva persoane ce se miscau incet fara vlaga.Domnea extenuarea si nerabdarea lui Agheu.

Intr-adevar in fata usii,fecandu-le loc intrand inauntru,s-au oprit sase oameni, inghesuiti,cu fetele zgariate pana la carne, parca sfasiate de caini.Toti sase sveau fetele turnate intr-o singura forma a expresiei.Se citea dezamagire si amar.Mustrarile parsive ale lui Agheu nu-i incantau dar teama fata de el ii facea sa inghita orice vociferare interioara.Tirania domnea peste acest loc.Ideile de prea –marire ale sale incepeau sa prinda contur.

-Ii recunosti, fraiere?-spuse uitandu-se la mine.Cara-i aici!-ordona subalternilor.Basculatii aici in mijloc.

Cei sase se bulucira unul langa altul spre iterior.Abia atinci am vazut ca greutatea ce oduceau erau trupuri umane, lipsite de viata.M-au apucat fiorii.Tremuratul mainilor il facu sa rada pe „marele sef de trib”.

-Ce ai , parchenson?Nu sunt decat niste hoituri!

-Ce treaba am eu cu asta?

Cei sase au livrat marfa, retragandu-se inapoi pe hol asteptand noi ordine.Isi trageau sufletul cateva minute.Unii si-au aprins cate o tigara altii s-au lipit de perete gata sa cada in apa.Oboseala ii extenuase si pe ei.Caratul cadavrelor si cine stie ce au facut inainte, fiindca se aflau in ultimul hal de desfigurati,le storsese toate puterile.

-Nu te ambala ca o rabla stricata!Surpriza vine chiar acum.Priveste la cacaciosii astia!Ii recunosti?

Cele trei cadavre stateau unul langa altul.Erau imense.Oameni de calibrul lui Agheu. Avusese adversari ce acelasi gabarit. De asta erau toti atata de sifonati.Pana si el avea un dinte lipsa. Mai precis un canin,observand-i golul abia cand m-am apropiat temator de defuncti.Ranjea satisfacut.Pregatise o surpriza.Cunasteam mutra asta.

-Hai, curaj !Tremuri ca o gaina!

Luindu-mi inima in dinti m-am apropiat de cei trei pacatosi pana la capul lor.Imaginea lchipurilor desfigurata,busturile pline de „buzunare”,sangele curgand fierbinte,amestecandu-se cu apa,mirosul greu de mate stricate...imi procara o greata teribila, facandu-ma sa ma retrag brusc pana m-am lovit de perete.Speriat am cazut in fund direct in apa clocita,amestecata cu lichidul rosu.Inima pulsa nebuneste,ma albisem ca varul,ochii iesisera duin orbite ca unui

sugrumat,aratam la fel de rau ca prapaditii aia lipsiti de viata.Acolo, plutind ,zaceau trupul Ucigasului si al celor doi bodyguarzi ,mereu nelipsiti de langa el.Plecasera dincolo, impreuna.Nimic nu i-a despartit.

Aveam 24h de cand ma aflam in acel loc imputit.Coborasem in Iad, si inca traiam.Agheu se tinuse de cuvant.Il omorase pe unul din cei mai importanti traficanti,din oras.Razboiul a fos declarat.Ce era curios, era faptul ca reusise sa-l aduca aici fara ajutorul meu.Singura explicatie putea fi aceea ca a facut rost de telefonul sau si s-a dat drept persoana mea.Cazuse in plasa.Mult prea usor fata de cum il stiam .Unul cazuse din schema.Urmau altii , mult mai precauti,pe care trebuia sa-i caute si-n gaura de sarpe ca sa scape de ei.

Acum il credeam in stare de orice pe acest munte de otel, pentru a-si atinge scopul final ,de a fi lider de piata in lumea subterana.Afacerile banoase si ilegale il tentau.Dupa aceasta demonstratie de macabra il credeam in stare se de reusita.

-Ce, nu-ti vine acrede?Crezi ca tu esti totul?Uite ca stiu sa scap de adversari si fara mintea ta.!

-Esti constient ca ai inceput un razboi sangeros?Ai intrat intr-un joc din care ori iei totul, ori mori la fel ca ei.Numai ca te vor chinui pana ce-ti va ceda organismul.Sunt mult mai cinici decat tine.Tu, termini repede, lor le face placere sa vada oamenii suferind!

-Nu ma peria, ca nu tine!-o taie scurt, vazand ca incep cu linguselile.

-Ce faci cu ei?

-Pai, daca tot va cunosteati,te las in compania lor!Poate aveti sa va spuneti cateva secrete.Trage-i langa tine si palavrageste.Ai timp berechet.

-Cum?!Eu...nu pot...

-Daca esti suparat pe ei impaca-te!Sunt sigur ca vor intelege!

Agheu se indrepta spre iesire.Chiar voia sa ma lase singur, pe intuneric in compania acestor cadavre mutilate.Nu glumea, iar eu nu aveam chef sa stau tremurand si pantalonii pe mine.Asa ceva nu credeam ca voi pati niciodata. Lasand mandria la o parte m-am aruncat la picioarele sale cerand implorare, mila,iertaciune.Eram in stare de orice numai sa nu fiu iarasi uitat in acest loc cu o asa companie.Ma ghemuisem la picioarele sale ca un caine zdrenturos.Asa il puteam imbuna.Injosirea era cheia spre inima sa.Ii placeau oamenii care se rugau pentru bunatatea lui.Asa puteai sa-i demonstrezi supunerea.

-I-a uitativa la potaia asta!Mars paduchiosule!-scutura piciorul vrand sa se debaraseze, insa fara efect.

Continuam sa ma tin scai de el.Nu voiam sa scap ocazia de a scapa din acel buncar mizerabil.Cele trei cadavre ajunsesera langa mine, gratie valurilor facute de zbuciumul meu.Imaginea lor infioratoare ma plesni iarasi luandu-ma cu spasme la stomac.Stransoarea mea slabi. Prilej pentru Agheu sa se debaraseze de mine.Se opri in usa privindu-ma satisfacut cum ma chinui. Daca era o lectie, reusise sa ma aduca la disperare.

-Ai mare grija de sobolanii astia!Nu-i frumos sa le arati dezgustul pe fata!Ramai cu ei, fraiere!Inchideti, si haideti sclavilor!Nu stati ca momaiele!Miscati, ce credeti ca ati raschit muntii!-incepu a rade apoi usa se inchise ca o poarta de Iad.

Rasul parsiv se amplifica pe hol,la comanda sefului se sfortara toti sa-i fie pe plac.Nebunia domnea peste locurile astea.O luase razna intreg blocul.

Raceala locului in care stateam imi sfarma mintile.Staeam singur cu trei cadavre intr-un loc stramt,plin de apa si sobolani.Viata imi arata inca o data adevarata ei fata.Niciodata nu credeam ca voi trai astfel de clipe.Ma asteptam ca viata sa fie curva cu mine, insa nu intr-atat de jos sa cobor.Eram practic dezumanizat de niste banditi.

O teama imensa ma cuprinse.Simteam cum o iau razna.Nu aveam nici un intaritor la mine ceea ce-mi facea trairea un calvar.M-am ridicat de-a lungul peretelui curatandu-l de mucegai,incercand sa disting ceva imprejur. Semiintunericul nu ma ajuta.Vedeam doar umbrele celor trei cadavre care faceau pluta.Se apropiau iarasi de mine.Nu voiam sa le ating.Imi era frica de ei si dupa moarte.Figurile dure de odinioara ale acestor traficanti, nu se mai cunosteau.Erau desfigurati rau.Ii casapisera bine.Ma intrebam cate vieti a pierdut armata de „izmene rupte”formata ad-hoc.Ucigasul si ai lui erau profesionisti.Niciodata nu se luptau fara sa lasa in urma mutre stalcite, vieti pierdute,chin si suferinta pentru cei care i-au cazut in gheara.Dupa felul cum se manifestase Agheu, situatia armatei sale nu era una favorabila.Imi parea bine ca pierduse forte.Imi parea bine ca lucrurile nu mergeau atat de simplu precum crezuse.Imi parea bine ca vor fi altii cu cere va da piept, iar acestia ii vor provoca si mai multe pagube.Veneau din urma alti mahari mult mai dotati ca armament si ca persoane gata sa sara la ordinele sefilor.

Regretul ca m-am incapatinat sa particip alturi de ei la lupta,ma sufoca.Acolo sus in strada lucrurile erau simple:ori traiai ori mureai.Aici viata era complicata, simtind ca mori subit.Chinurile lipsei de narcotice ma faceau sa delirez.Ma apuca criza, vrand sa-mi iau viata .Nu puteam sa suport astfel de momente.Promisiunile facute de renunta la prafuri fusesera uitate.Mai important era clipa in care traiam si trebuia sa supravetuiesc calvarului psihic.

Poate au animalele astea ceva la ei!-imi spuneam tanjind ca un caine insetat.Poate ticalosii aia au lasat si pentru mine o portie!Uitand de frica si de orice alte temeri, fiindca astfel de momente delicate te fac sa devii un animal fara sentimente,m-am napustit asupra uzunarelor.La Ucigasul nu gasisem nimic.Era chel ca si pe cap.La ceilalti se inregistra aceeasi situatie.Fusesera deposedati de toate bunurile.Nimeni nu se gandise la el sa-i lase ceva de tras pa nas macar.Lacrimile incepura a siroi jenant pe fata mea schimonosta.Plangeam ca un prunc dupa buberonul cu lapte.Am inceput sa ma tovalesc prin apa maloasa,exasperat.Simteam cum mi se desface capul, cum sufletul voia sa iasa si nu putea,simteam cum efectul realitatii lovea din plin fara mila.

Simteam ca nu mai pot.M-am ridicat brusc incepand a injura si a turna picioare in cei care zaceau fara suflare.Ii blestemam, ii faceam raspunzatori pentru situatia mea,ii uram,ii scuturam ca pe niste saci,prinzand la un moment dat forta.Mintea imi juca feste.Adrenalina plonja nebuneste prin vene facandu-ma din nou invincibil.Sterile de extrema se inlantuiau.Plangeam,apoi injuram, apoi loveam cu piciarele in ei, apoi boxam perete umflandu-mi monturile mainilor,apoi cadeam iarasi extenuat in apa.Dupa cel mult doua minute reluam antrenamentul

pana iarasi cadeam sufland din greu.Criza devenise teribil de groaznica. Niciodata nu ajunsesem pana in aceasta postura .

Intr-un final cand mainile se umplura de sange,iar oboseala devenise adversarul decisiv pentru mine,am renuntat.Bolborosind fel de fel de injuraturi am adormit rezemat langa perete,alaturi de cadavre.Ma pazeau.Nu-mi mai era frica de ele.

Somnul a fost aproape sec,amintindu-mi doar cateva scene de vis,in care ma aflam pe culmea unui deal singur, in bataia unui vant puternic,ploua zdravan,iar eu spuneam o rugaciune catre cer.Imploram Divinitatea sa ma ierte.Raspunsul erau tunetele si fulgerele ce se inlantuiau fioros,alungandu-ma ca pe un nimic de pe culme.Din verde, iarba devenea maronie, uscandu-se ciudat de repede.Cand furtuna se dezlantui si mai tare am luat-o la fuga coborand.De frica tipam,imploram sa fiu lasat in pace,dar spre uimirea mea la capatul de jos al dealului, drumul se inchidea cu doua porti negre, inalte pana spre cer,incuiate cu un lacat imens, aurit.Eram prins in mijloc.M-am oprit in fata lor , la fel de speriat, incepand o alta rugaciune.Simteam cum pe umeri apasa o forta puternica,cum aluneca spre piept ingreunand respiratia,era o forta care ma lovise cu trupul de pamant.Aici m-am trezit.Imaginea se pierdea incet facand loc seintunericului ce ma inghitea fara mila.Dormisem in aceeasi pozitie incomoda,pe fund,sprijinit de perete.Amortisem.Ma dureau toate oasele din corp,muschii parca se atrofiasera,iar sangele il simteam aproape coagulat, inaintand cu greu prin vene.Ma simteam ingrozitor .Ma simteam ca dupa un somn intr-o cutie.Oboseala nu-mi lasa alegerea de a dormi si in alta pozitie. Poate asa a fost mai bine, fiindca stand pe o parte cadeam cu fata in apa si ma puteam ineca.Cineva avea inca grija de mine.

Cand am deschis ochii mai clar ,iar creierul a inceput sa functioneze,un zgomot ciudat se auzea in boxa.Prima reactie a fost sa sar in picioare ca ars.Ma speriasem.Un cor de chitaituri domnea strident,enervant, temator.Nu pot fi decat sobolani!-mi-am spus facandu-mi o cruce mare, cascand ochii ca doua faruri,incercand sa disting ceva.Nu se auzeau decat plocaituri in apa,acest zgomot,semnul unei invazii neasteptate.Devorau cadavrele.Cei trei ajungeau in burtile altor sobolani.Se facea o scena de canibalism.(dupa inchipuirea mea a acelor momente).Imi placea acest moment.Ma bucuram pentru ce pateau.Chinuisera pe multi oameni.Primisera ce au cautat.Traisera ca niste paraziti, ca niste paraziti dispareau.Bucuria era mai mare cu cat imi dadusem seama ca prin decesul Ucigasului,am scapat de o datorie catre un mafiot.Ramasesera altii.Numai ca aveam toate sansele sa nu pot ajunge acele clipe fiindca viata mea in astfel de conditii nu ar fi durat prea mult.

Pentru moment drogurile au fost date uitarii.Ma simteam mai bine.Insa stiam la fel de bine ca sevrajul se va produce imediat ce intreg organismul va functiona la capacitate maxima.Nu asteptam acel moment cu in9ima deschisa.Pana la cele clipe trebuia sa traiesc momentele de luciditate ce-mi navalisera in minte.

Primul gand a fost sa evadez din acest buncar.Trebuia sa scap cu viata din acest loc.Simteam cum zilele imi sunt nimarate.Fara apa, fara mancare, fara lumina, fara aer curat, intoxicat cu mirosul de mizerie si alaturi de trei trupuri

aflate in descompunere,nu puteam rezista.Organismul slabise in imunitate ceea ce nu era un avantaj.Nervos ma plimbam pe langa pereti cautand o solutie.Nu-mi venea nimic in minte.Capul era gol ca un borcan.Nici cea mai banala ideie nu se nastea.Drogurile imi omorasera neuronii.Creierul functiona ca o masina veche. Avea momentele ei de glorie .Insa de scurta durata.Restul timpului mi-l invarteam in jurul prafurilor.Ele reprezentau viata mea.Profunzimea gandurilor nu mai exista.Gandeam superficial ca un analfabet, ca un om lipsit de educatie si trait psihic departe de civilizatie.Traiam dupa instincte ca un animal.

-La dracul!Parca am o masa de noroi in loc de creier!Atunci cand trebuie sa gandesc ,patinez ca un paduche pe chelie!Sunt terminat!-am exclamat trantindu-ma usor cu fruntea de perete.

Lipsa de solutii ma facu sa intru iarasi in aceeasi situatie:dorinta unui drog reveni inspaimantator.Nerebdarea, teama,tremuratul incontrolabil, senzatia gurii uscate,simteam ca ma dezintegrez ca o bomba in momentul impactului.Numai ca eu ramaneam intact,acumuland energia negativa in interior.Injuraturile si lovitul cadavrelor nu erau o solutie.

Stresat am inceput sa-mi car palme cu putere peste figura.Ma durea.Vanataile se accentuau ,semanand cu o placinta rumena,pufoasa,dar toxica.Lacrimile nu conteneau sa curga de ciuda si nu din cauza loviturilor.As fi dat orice numai sa trag un banal fum dintr-o marijoana ieftina, facuta de amatori prin gradinile din spatele casei.Nevoia senzatiilor unice era tot ce-mi trebuia ca acea materie gelatinoasa din cutia craniana , sa functioneze din nou.Acesta era combustibilul de care avea nevoie.Din nefericire ,motorul ramase gripat.Stateam rezemat de ziduri,simtind o greata teribila in stomac,durerile de cap fiind mult mai violente,trenspiram rece ca gheata,intr-un cuvant simteam ca-mi dau duhul.

Crizele deveneau insuportabile.Atingeam apogeul.Ca sa trec mai usor m-am apucat de cantat.Apoi ma gandeam la fel de fel de intamplari amuzante,pufnind in ras,apoi iarasi plangeam.Starile ciudate se succedau rapid,facandu-ma sa par un retardat.Intr-un final obosit, am cazut aproape lesinat peste cadavrele umflate.Incepeau sa raspandeasca un miros greu.Apa ajuta descompunerea.Temperatura si aerul inchis se dovedisera a fi liantul perfect.Traiam intr-o groapa alaturi de cadavre.

De adormit nu am putut.Eram mult prea agitat mental.Stateam cu ochii deschisi privind intunericul ce izbea tavanul din care curgeau stropi de apa, continu,ca o ploaie .Nu mai conta fiindca oricum eram ud din crestet si pana-n talpi.Foloseam burta de doua ori marita a Ucigasului drept perna.Teama de la inceput nu o mai simteam.Eram prieteni cu ei.Ei taceau iar eu ii injuram, ma confensam,ii loveam, erau amicii perfecti.Inca putin si voi arata ca voi!-mi-am spus anormal de linistit.

Cazusem intr-o stare de letargie totala.Nu reactionam.Devenisem ca o planta.Continuam sa bolborosesc in legea mea,privind in gol spre tavan,cand un gadilit usor la nivelul urechii ma sperie, aducandu-ma in simtiri.Am sarit ca ars, li[indu-ma de perete.Cascam ochii incercand sa disting ceva.In fata ochilor n u vedeam pentru moment decat culori inchise ce se succedau haotic, ametindu-ma.Imi reveneam cu greu.Cand disparusera acele jocuri de imagini ciudate,am distins grozavia.Patru sobolani mari cat niste pui de iepuri bine crescuti,se

plimbau pe pipturile celor defuncti.Hoiturile ii atrasesera din nou in acest loc.Dadusem de dracu.

-In cateva minute se vor aduna cu zecile!-am exclamat intr-o combinatie de sentimente de uimire si teama.

Nu stiam cum sa reactionez.Ma blocasem.Asteptam cu sufletul la gura sa vad ce se intampla.Musafirii veneau in carduri la festin.Aveau hrana din belsug.In zece minute trupurile celor trei nu se mai vedeau.Devenisera o masa miscatoare de blanuri maronii ce chitaiau asurzitor.Fiecare devora in legea sa cate o bucata de carne grasa si satoasa pentru burtile lor.Asa ceva nu servisera de mult timp.Speram in mintea mea ca se vor satura numai cu ei si ca nu vor ajunge si la mine.O muscatura ma putea infesta cu trichineloza.In conditiile date m-ar fi distrus.Nimeni nu ar fi intervenit sa ma salveze.Uluit de spectacol am continuat sa stau cuminte si sa stept terminarea ospatului.Nu miscam nici macar varful degetelor.Amortit ma transformasem intr-o statuie.

Timp de o ora veneau si plecau sobolanii fara pic de stres.Se adunasera din tot blocul.Dupa ce au plecat si ultimii doi abia atunci m-am linistit revenindu-mi din soc.Puteam sa ma misc si sa respir normal.Cel putin pentru oment fiindca odata ajuns langa lesurile celor trei,m-a apucat greata, incepand sa vomit sucul gastrig din stomac.Asa ceva intrecea orice imaginatie.Nici macar filmele de groaza nu pot reproduce imaginea de impact ce o aveam in priviri.Figurile celor trei erau ca dupa ce le-a explodat o bomba in gura .Ucigasul ramasese cu dintii schitand un zambet sinistru,fara ochi, fara urechi,fara a mai avea chip.Coborand spre abdomen imaginea devenea grotesca, semana cu un trup aflat in descompunere.Matele spanzurau pe parti ca la porc.Mancasera ficatul , splina, pancreasul,inima,si muschii de pe burta.La fel patisera si ceilalti doi.Aratau ca dupa un atac al unui banc de pirania.Daca i-ar fi gasit politia cu greu le-ar fi dat de urma identitatii.Nu ramasesera decat niste lesuri lipsite de carne.

Imaginea ma tranti iarasi de perete, sufland greu.Ne mai putand suporta teroarea la care eram supus am inceput sa tip dupa ajutor.Acest sistem aplicat de ticalosii de sus ma invinse.Inca de la primele cuvinte m-am izbit in usa ,batand cu pumnii.Disperarea ma cuprinse .Nu doream sa mai raman in acest loc. Venise momentul cand trebuia sa accept orice propunere din parte lui Agheu.Dar pana atunci trebuia sa ies din mocirla si sa ma intalnesc cu el.Trebuia sa ma auda cineva, iar daca se considera ca am zacut de ajuns aici,puteam avea o intrevedere cu seful.

Disperat am continuat sa bat in usa sperand imposibilul.Monturile mainilor se umflasera cat niste manusi de box.Ma dureau,sangerau,dar nu ma dadeam batut.Eram fixat pe acesta idee a eliberarii din vagauna in care zacusem.Nu am dat coltul atat de repede cum sperau unii,asa ca pedeapsa primita imi putea fi de invatatura.Imi primisem lectia de viata,sa nu ma pun cu talharii si criminalii ce au ani buni de parnaie.

Din nefericire strigatele disperate nu aveau nici un efect.usa din tabla ruginita nu se deschidea.Continuam sa raman captiv in incaperea minuscula ce o imparteam cu trei cadavre desfigurate.Tentativa de a starni mila fiarelor de dincoloesuase.Dupa mai bine de jumatate de ora de strofocari am renuntat extenuat,cu mainile umflate si lacrimi siroind pe fata.Ma prabusisem iarasi in

balta maloasa,rezemat de usa.Lumina din hol nu mai patrundea in grota.Bezna se instala de-a buinelea.Gandurile zburasera departe.Capul ramase sec ca o cutie goala.Nu gandeam.eram pierdut intr-o ceata greu de risipit.Aratam ca un nebun.Pentru moment criza de droguri nu ma cuprinse.Eram inert.Nu reactionam la nimic.Treaiam ca intr-un vid.Pentru moment pierdusem contactul cu realitatea.Amnezia se instala.Psihicul fusese solicitat si socat de atatea avenimente comasate in doar cateva ore.Notinunea timpului nu o mai aveam.

******

-Revino-ti ! Ce dracu' are asta?Sta cu ochii deschisi si nu reactioneaza la nimic!-rasuna o voce pitigaiata in urechi.

-Parca este nebun!S-o fi dilit in borta asta infecta!De respirat respira.Da-i doua palme cu piciorul !-completa alta voce mai groasa dar fara a avea darjenie in glas.

-Daca vede sefu' ca arata in halul asta,am dat de belea!Nu ne iarata cretinul ala!

-Da-l in ma-sa de tampit!Va veni si timpul lui!Sarpe si cu Sacaz nu-l vor ierta!

-Ii va cadea capul ca la gaina!Nimeni nu-l iarta!

-Apuca de picioare!Il scoatem afara la aer curat .Ce a mai avut si cu amaratul asta, nu stiu!Era baiat bun.Aproviziona cartierul cu vise!Acum stam la mana cioroiului asta.

Putere nu aveau in brate.Erau din ce puteam distinge de la granita realitatii cu inconstienta ,ceva mai facuti ca mine.Cateva kilograme in plus.Simteam cum spatele imi atinge luciul apei reci.Pe masura ce inaintam catre iesire simteam cum aerul se schimba,devenind proaspat, usor respirabil,placut plamanilor imbacsiti,practic ma curatam.Mintea o simteam pusa in miscare, functionand de la relanti' spre turatie maxima.Ii priveam pe cei doi oropsiti cum ma carau stramband mutrele,bolborasind injuraturi,se chinuiau sa-mi duca oasele la suprafata.Era semn bun.Agheu voia o intrevedere cu mine.Nu s-a debarasat de mine!-mi-am spus schitand un zambet dureros din cauza umflaturilor fetei.Trebuia sa ma controlez putin si eram scapat de condamnarea la moarte.Nu voiam sa fiu hrana pentru sobolanii de la subsol.Pana una alta ma lasam purtat de acesti doi parliti.Confortul drumului era bun.Decat pe propriile picioare obosite , mai bine tarat ca pe un covor .Nu depuneam efort.In plus meritau un asemenea tratament, la cat chin am indurat.

Drumul dura ceva timp ,la fel ca la inceput cand am fost adus in acest loc.Si atunci mi se parea interminabil.Acum nu mai aveam rabdare sa ajung la lumea de sus.Imi era dor de fetele palide, tuciurii,de scandalurile din bloc ,de mutra acra a lui Agheu,de viata dusa inainte.Voiam sa iau iarasi contact cu ea,fie si sub comanda tiranului care visa la formarea unui adevarat imperiu al drogurilor.Speram ca acest plan sa cuprinda si persoana mea.Deja imi demonstrase ca se putea descurca si fara mine.Totul se reducea la forta.Planul

sau incepu cu dreptul.Dar putina diplomatie si unele ponturi grase nu le-ar fi obtinut decat cu ajutorul meu.Relatiile mele puteau consolida pozitia noastra pe piata.Cu ajutorul meu se puteau face aliante, fie ele si de fatada.Traficantii din clasa superioara erau mai greu de prins.Aveau formate baricade umane si nimeni nu sufla o vorba cand erau prinsi.Pueai sa folosesti orice metoda de constrangere , ca tot nu se rasufla nimic.daca ofereai ceva in schimb,tradarea se producea.Banul si puterea atragea pe oricine.

Totodata trebuia sa fie atent , fiindca disparitia Ucgasului a pus pe jar intreaga lume interlopa.Intrarea noastra pe piata zdruncina sistemul dintemelii.Trebuia o noua organizare.La un moment dat se va face o sedinta pentru clarificarea situatiei.dar inainte va curge mult sange si vor pieri multi capi.Abia atunci se vor reimparti teritoriile si se va alege liderul de piata.Duritate si diplomatie!Asa vom pune la punct piata!-mi-am spus cu sufletul plin de speranta.

Ne-am oprit in holul blocului iintunecat , lipsit de spectatori.De afara razbatea un aer curat.Cei doi m-au asezat pe mozaicul rece si plin de noroi proaspat.Nu mai conta la cat de murdar eram Nu mai conta nici udeala de pe hainele lipite de trup.tremuram usor dar nu voiam sa renunt la placerea acestui moment.Imi reveneam cu fiecare inghititura de aer luat cu hapsaneala.

-Isi revine mortul!-comenta unul din cei doi.

-Bine ca este intreg la minte!Reactioneaza!Ne punea sa-l facem ca nou.-raspunse cel cu vocea pitigaiata.

-Poti sa vorbesti?Zi si tu ceva!-interveni cel cu vocea de bariton.

Tacere.Continuam sa savurez momentul , privind afara noaptea senina si friguroasa.Dincolo de acele usi era libertatea.Acolo voiam sa ajung.Din nefericire destinul nu ma lasat sa alerg intr-acolo.Nu mai aveam nimic.Eram iarasi singur pe lume ,alaturi de vagabonzi, de tarfe ieftine, de talhari si criminali,de plicurile cu droguri, situat la limita dintre puscarie si asa-zisa libertate.

-Raspunde!-continua aceeasi voce.Ce ti-ai inghitit limba?

-Ce vrei sa spun?-am inganat in soapta.Vorbesc cand am chef.Adulmec aerul...

-Adulmeca si rahatul ala de caine din prag!-se porni pe ras.

-De asta nu vreau sa vorbesc.Cu voi sau cu peretii astia jegosi,tot aia este.

-Atunci scoala!-se rasti cel pitigaiat.

-Nu pot.Vreau o mana de ajutor.Nu vedeti in ce hal sunt?In fond unde mergem?-spusesem facand pe-a prostul.

-Unde mergem !? Mergem la insusi Dumnezeul nostru!

-Ce!?

-Ai auzit bine!Avem un sef!Cine se pune cu el ....

-Am auzit si ce vorbe a-ti spus despre el mai devreme.Daca nu ma duceti la tot ca pe o targa scuip si fiecare virgula spusa de voi.

-Ce!?-mirarea a fost stupefianta,la unison.

-Ma credeti chiar atat de idiot ca voi?Moare trupul si mintea nu putrezeste.Mai bine apucati de maini si de picioare, ca m-am saturat de stat la aer.

Tacere deplina.Erau surprinsi de intorsatura pe care au luat-o lucrurile.

-Astept.-am continiuat lovind din nou.

-Hai sa caram rahatul asta!-salva situatia cel cu voce de bariton.

-Puteti spune orice.A-ti cazut in plasa mea.

-Il omor-interveni celalat suparat ca a luat o teapa asa mare.

Teama de Agheu era evidenta.Indiferent de cat ar vocifera, stia ca orice vorba scapata sefului i-ar fi ras de pe fata pamantului.Nu suporta barfele la adresa lui din partea unor amarati de slugi.Seful trebuia respectat!

-Nu merita sa-ti murdaresti cutitul cu sange de sobolan.Este de-al lor!Daca nu a fost inca devorat, inseamna ca este din sangele lor!-completa cu desteptaciune baritonul.

-Ai noroc jigodie!Prinde dracului de picioarele astea imputite.Miroase a groapa comuna desfundata!

-Deshumata tontule! Esti prea cretin pentru secolul asta!-i-am replicat simtindu-ma pe val.

Conversatia se incheie aici.Nimeni nu mai scoase un sunet.M-au apucat de maini si de picioare, dar m-au lasat jos ca pe o lada de gunoi dupa cativa pasi, in apropierea usii de la intrare in casa scarii.Oasele au trosnit in mine.O durere la nivelul spatelui,in zona rinichilor,ma indrepta brusca printr-un scancet surd.Chiar daca gura mergea inca bine, trupul era rablagit.Apa rece isi facuse efectul nocuv asupra oaselor.Scapasem cu viata dar nu fara urmari dureroase.

-Ce faceti sclavilor aici!-se auzi inopinat, speriindu-ma,vocea dura si inconfundabila a lui Agheu.

Aparuse ca o furtuna.Era gata sa spulbere tot in cale.Nervii ii erau intinsi la maxim.Ceva nu i-a mers bine.asa se comporta mereu cand treburile nu ieseau bine.Acum ca avea puterea absoluta aspupra acestui loc devenise mult lai violent si mai neaindurator.Trufia sefiei il ridica pe un tron, de unde nu auzea suferinta celor de jos, un tron de unde conducea cu o mana de fier intreaga afacere.

-Sefu'...-dadeau in balbaia amandoi ca niste copii foarte speriati.Noi voiam sa aducem acest schelet....

-Ma credeti prost?Ma vorbiti pe la spate!

-Nu sefu'.Noi nu putem face asa ceva....

Ca un adevarat animal de prada, gata sa loveasca oricand si oriunde,ma prinse de gat cu o forta uluitoare,si ma ridica asezandu-ma pe propriile picioare.Nu ma mai dureau, puteam sa ma lasa pe ele cu intreaga greutate.Imi trecuse orice suferinta , cel putin pentru moment.eram speriat.Inima batea nebuneste.Picioarele incepuara a-mi tremura zdaravan ca la un bolnav de artroza.

-Sa vedem de esti in stare scumpule!-spuse aproape de gura mea.sa vedem daca ti-ai invatat lectia.Statul la racoare ti-a mai spalat putin creierul imputit?

-Ce vrei de la mine?-am replicat scurt.

-Vreau sa-mi spui tot ce au mancat la rahat astia doi despre mine.Daca omiti ceva in urmatoarea secunda te trimit la stele.Spune!-incheie rastindu-se si zguduindu-ma cu putere.

Inghetase sangele in vene.Ochii se pironisera pe figura intunecata a bossului.Era diavolul in persoana.Numai ochii licareau in intunericul holului,si o parte a figurii incruntate.Nimeni nu mai rostea un cuvant.Cei doi preferau in sinea lor sa devina invizibili fiindca Agheu le va aplica o corectie zdravana.Tupeul celor doi disparu.Teama plana peste intreaga asistenta.

-Spune imputitule!-se rasti din nou la mine.Te trimit iarasi la subsol!Nu vei iesi viu de acolo!Sobolanii te vor sfasia ca pe un hoit!Spune!

-Au spus...-am inceput timid privind apoi catre cei doi ghinionisti,care asteptau mila din partea mea.

-Ce?

-Au spus cuvinte naspa' despre tine .-trebuia sa-i dau in vileag pentru a-mi salva pielea.Au spus ca esti cretin, ca-ti va cadea capul ca la gaina....Nu esti un sef bun.Ai deja multi dusmani!Alti doi..-m-am oprit fiind gata sa gafez dand in vileag si alte doua nume.

-Continua!-ma prinse iarasi de gat.Te omor!Nu glumesc vierme de closet!

-Sarpe si cu Sacaz te vor mort.!-am scuipat totul dintr-o suflare.Multi te vor mort.Asa vorbeau despre tine.

-Altceva?Continua!

-Atat stiu.Nu am mai auzit nimic.Daoar astia patru au comentat impotriva ta.Sunt cu siguranta mult mai multi cei care-ti vor capul.Nu esti pe placul nimanui.

-Nu....Luati-l pe gunoiul asta si duceti-l sus.Merita o pomana.Ceilalti duceti cainii astia jos.Vor primi ce au cautat.Nu iert tradatorii!

Din intuneric,din ambele parti ,au aparut sese barbati masivi,pe care nu-i cunosteam,toti cu figurile ce scoteau in evidenta ferocitatea ce o aveau in suflet.Doi m-au flancat pe mine,ceilalti patru i-au luat in primire pe ceilalti doi nemernci.

-Ei sunt noii mei bodyguarzi:Torpla si Maleaua-aratand catre mine,-iar dincolo,Testosu',Sclipici,Diliman si Chinezu.Ei sunt baietii mei de incredere.Cu ei daram muntii!Nu incepeti spectacolul fara mine!Tocmai v-ati semnat condamnarea la moarte taraturilor!-urla catre cei doi razand apoi.

Cu ajutorul meu reusisem performanta de a trimite in ceruri doua suflete. Sarpe si cu Sacaz vor avea mai tarziu aceeasi soarta. Dadusem in vileag patru vieti pentru a salva una.Buna afacere!Bucuria ca am scapat cu viata era mai presus decat orice sentiment negativ.Agheu ma pasuise.Trebuia sa joc dupa bunul sau plac.Asa aveam de gand.Alta cale pentru a rezista si a trai bine, nu exista.El era seful inconjurat de batausi si criminali profesionisti.Nu glumeau cand cineva le incalca cuvantul.Erau neinduratori.

-Hai plecati odata!-se racni autoritar.

Ceilalti patru calai impreuna cu victemele lor au pornit spre subsol. Regretele incepura la gura condamnatilor.Se milogeau de Agheu ca de insusi Dumnezeu.El dispunea acum de viata lor.Acele guri slobode ,pline de tupeu semanacu cu niste animalute mici ce se uitau la stapan cersind crutare.trebuia sa dea o lectie tuturor.Devenise ca o stana de piatra.Inainte mai avea omenie in el .Acum betia puterii il cuprinse asemenea unui drog.Nu mai distingea binele de rau.Se credea cel mai mare mahar.

-Vreti indurare viermilor?Asa ceva nu admit.Singuri v-ati facut-o!Am fost om cu voi?V-am oferit bani si mancare?

-Da sefu'!-au raspuns la unison in gura intrarii la boxe.N-am vrut sa spunem asa ceva. Totul este din cauza taraturii aceleia.Din cauza lui!

-Sigur, sigur...Miscati paduchilor!-le articula cate un sut in fund,prevalindu-se pe scarile inguste pana ce se auzi clipocitul apei.Odihna placuta!Betonul va prinde bine la oase!-incepu a rade pofticios.

Am ramas la fel de mut in fata acestui spectacol grotesc.Figura lui incepu a se distinge mult mai bine.Ochii s-au adaptat regimului de lumina.Vedeam la fel ca un animal nocturn.Parca se schimbase totul in mine si in acest loc.Oamenii devenisera niste fiare insetate de putere si de sange .

-Tu urca sus!Vom avea o discutie dupa ce voi termina cu scursurile astea.

Fara alte vorbe gorilele ce ma tineau de maini au luat-o la talpa pe scarile blocului .Linistea domnea ca intr-un mormant.Nimeni nu mai facea scandal,nimeni nu mai asculta muzica pana in toiul noptii,donea o ordine desavarsita.Luminile de pe paliere erau aprinse.Niciodata nu a fosta atat de luminat acest bloc.Urcam rapid, mai mult pe sus,zburam peste treptele jegoase.Nu eram o povara pentru aceste brute lipsite de minte.Pe la etajul doi am indraznit sa-i iprivesc mai atent.Amandoi purtau costume negre, croite pe masura lor,camasi albe si cravate, semanand cu niste actori de filme aflati in plin rol.Fetele erau serioase, nu aveau nici un fel de grimase,privirea incruntata.Amandoi aveau o tunsoare zero,dandu-le si mai mult aerul de duri lipsiti de scrupule.

Ne-am oprit abia la etajul patru ,ultima usa din bloc,exact la capatul palierului.Trecusem de etajul meu fara sa pot zari macar usa aprtamentului meu.Se grabeau sa ma duca la destinatie, pentru a scapa de un jegos ca mine.Le murdaream hainele scumpe.

Aici, in camera micuta,nu era un aartament de dimensiuni normale,ci mai degraba semana a fosta magazie,m-au asezat pe un pat lipsit de asternuturi.Apoi au aprins lumina.In dreptul geamului era o masa coscovita,pe care domnea apetisant un baton de salam si o paine proaspata.Amandoua raspandeau un miros unic.Stomacul se puse in miscare incepand revolutia.Chioraia zgomotos,facandu-ma sa rosesc ca o scolarita.Cei doi s-au postat in usa ca doua porti gigantice.Priveau catre mine.Un usor zambet am intrezarit pe figurile lor.Nu le statea bine.Nu aveau fete de oameni veseli.Nimic altceva nu compunea acest peisaj dezolant.Frigul se simtea pana in maduva oaselor.Revenit printre cei vii am inceput sa tremur.Cei continuau sa ma priveasca trecand de la o stare sufleteasca la alta.Acum ma priveau cu dispret ingretosati de felul cum aratam:mai rau decat cel mai jalnic cersetor.

Cateva minute am stat cu mainile lipite de piept incercand sa-mi pun sangele in miscare.Trebuia sa ma incalzasc.Macar temperatura cor[ului sa creasca cu cel putin doua grade.Hainele ude ma impidicau sa pot iesi din starea de semisoc termic.Conta ca traiam,iar acest lucru imi impulsiona stimulii de la creier.cnd creierul merge, atunci si restul organismului poate sa lupte.Imi faceam o autosugestie,venindu-mi in minte imagini petrecute pe plaja , vara la malul marii.Imi repetam mereu ca trebuie sa ma incalzesc.Dupa alte zece minute

efectul incepea sa se simta.Deveneam alt om.Frigul se risipea usor atat cat sa nu mai tremur.

Profitand de rutina in care ma cufundasem ,pacalindu-i pe cei doi,m-am napustit asupra mesei.Am apucat imediat salamul si painea, inapoindu-ma pe pat.Muscam din el lacom,inghitind bucati mari cu tot cu ambalaj.Era gustos.O masa dupa atatea zile.Timpul nu putuse fi contorizat, dar dupa desfasurarea evenimentelor intuiam ca am zacut in boxa ceva timp.Cele doua namile nu au schitat un gest.Se jucasera cu mine asemenea unui caine.Au pus momeala la vedere,lasandu-ma sa salivev si asteptand asaltul meu.Fetele serioase s-au destins iarasi.S-au uitat unul la altul dand din cap.Parea ca au pus un pariu intre ei.Unul din ei pierduse.Ii intinse mana in care se afla o hatie alabastra.Apoi tot fara alte cuvinte si-au reluat figurile dure.Ma lasai sa mananc linistit.Agheu imi oferise printr-o buavointa ciudata ,un colt de paine si aceasta bucata de salam.Eram fericit.Stomacul se umpluse.Mancase intreaga cantitate.Foamea nu-mi dadu de ales.Dupa alte cateva minute imi simteam stomacul umflat ca o inge de fotbal.Nu ma durea insa abia puteam sa ma misc.Ce era inca bine,faptul ca tremuratul si frigul au disparut, facand loc unei raceli suportabile.

Incepeam sa ma enervez de atata asteptat.Atmosfera anosta,paznici deloc vorbareti,peisajul dezolant,nimic care sa ma atraga, sau sa-mi capteze atentia.Intr-un tartziu am hotarat sa indrug cateva cuvinte la adresa bodyzuarzilor.

-Voi nu vorbiti niciodata?Sunteti muti?Parca a-ti fi niste marionete!Sunteti caraghiosi!

Cei doi s-au uitat surprinsi unul la altul, apoi iarasi la mine facandu-se ca nu inteleg. Voiau sa ma evite.Erau stangaci in astfel de situatii.O slabiciune pe care hotarasem sa o exploatez.Asa trecea timpul mai usor si ma pregateam pentru confruntarea cu sefu'.

-Mergeti impruna si la curve?Aveti o relatie foarte apropiata si ciudata!Sunteti parteneri?Gay bodyguarzi , mai rar imi este sa vad.Cine este femeie in familie?Tu?-am arata spre cel mai scund cu cele mult cinci centimetri.Ai trasturi feminine....scumpule!

Scrasnea zgomotos din dinti.Era gata sa sara ca un dulau la gatul meu.Se abtine cu greu.Voiam sa-i iau la misto.Nu aveam nimic cu astfel de personaje.NU ma interesau iclinatiile altora.

-Tu esti barbatul presupun!-am aratat catre celalat.Usurel ca nu-ti iau nevasta.Folosesc altfel de gauri!Imm...ham,ham-faceam ca un caine cate ei.

Eram comic.Semanam cu o potaie alungata de lume ,flamanda,infrigurata, slaba,dar care inca avea o usoara demnitate in ael si nu se lasa doborat atat de usor.

Faceam circ.Amandoi scrasneau din dinti ca o moara defecta.Mai aveau putin si maraiau de-a devaratelea.Aratau si ei la fel de comic.Se opreau unul pe altul sa nu sara la mine.

-Usor ca o sa rupeti lesa!Daca nu va aratai coltii nu va cred!Hai latrati si apoi maraiti !Va sta bine!V-ati cuplat doua javre!Lasati-va de meseria asta!Mai bine plecati in oras si ve-ti trai linistiti!Acolo ve-ti avea o familie fericita!

Pana aici a fost cu binele.Nu s-au mai putut stapani.Dintr-o data au luat calea spre mine.Bascalia se risipi.M-am albit ca varul, cascand ochii mari ,si in semn de aparare mi-am acoperit capul cu mainile umflate.Daca nu dadeau la cap puteam scapa cu brio si din acest clinci.Gura prea sloboda imi provoca numai necazuri.Trebuia sa o cos.Alta solutie nu aveam.Imi facea placere si nu puteam sa ma abtin sa nu i-au fraierii la misto.Doza excesiva de superioritate ce o aveam in mine iesea la iveala cand nu trebuia.

Cel mai inalt ma apuca de gat ca pe un pui de gaina si ma ridica fara efort in sus.Eram la mila lor.Asa ceva nu cunosteau.Intr-o fractiune de secunda ma tranti de peretele din spatele patului.Spatele incepu a ma durea.Am scancit scurt,dupa care celalalt scund a preluat ostilitatile tragandu-ma inapoi la margine.Voia si el sa aiba o contributie. Nu voia sa ramana dator.Numai ca usa camerei se izbi zgomotos de perete aparand in prag insusi mai marele sef.Nu ramase uluit.Se asteptese la o astfel de scena.Imi stia meteahna.N u eram atat de usor de stapanit.

Cel care preluase fraiale incaerarii imi dadu drumul.Nu mai continua,desi i-ar fi facut placeresa-mi articuleze un pumn zdravan.Rasuflasem usurat. Scapasem cu o zgaltaiala usoara.

-Treceti la locurile voastre!-spuse Agheu autoritar.Nu merita sa va murdariti mainile cu un rahat ca asta!

Am ramas in picioare.Asteptam confruntarea cu el.Se apropie cu pasi minusculului si apasati lungind moment si sporind nelinistea in suflet.

-Cu el v-ati gasit sa va jucati?Este expert in a enerva omul.V-ati prins in plasa lui.Ii place sa-si bata joc de oameni.

-Da' sefu'...el a inceput!-se milogi cel mai inalt schimonosindu-si figura semanand cu un copil mic cand i se face o nedreptate.

-Uite ca mutul are si glas!Si as fi jurat ca nu vorbesti!-am replicat in zeflemea fara sa vreau.Si tu stii sa ciripesti?-mi-am indreptat privirea catre celalalt.Cand va faceti declaratii de dragoste tot asa duri sunteti? O faceti pe-a mazochistii? Sau aveti si momente de tandrete cand...

Cuvintele s-au imprastiat in neant.O palma mare si grea se lipi de figura mea.Agheu ma linisti, amintindu-mi ca nu sunt in postura sa fac gat.eram inca sub obsrvatie.Trebuiau clarificate niste lucruri intre noi doi.Era momentul cand limba trebuia sa ia o pauza.Cu el nu puteam face bascalie.El ma putea trimite inapoi la subsol si sa sfarsesc ca Ucigasul impreuna cu a-i lui, sau puteam ramane la suprafata traind bine, participand la afaceri.Avea nevoie de mine pentru intermediere.Altceva nu aveam de facut.fizicul nu ma avantaja ca sa port un razboi deschis cu treficantii.Noi doi lucram din umbra.Altii erau platititi pentru a fi carne de tun.Cam asa imi imaginam planul la care voiam sa particip.

-Iesiti afara!-ordona gorileleor.Vreau sa vorbesc cu el intre patru ochi.

-Esti sigur sefu'?Daca...

-Ce poate sa-mi faca un pui de tantar?Nu te uiti la el ca arata mai rau ca o umbra!

Cainii de paza au iesit imediat fara comentarii.Seful stia ce face mai bine ca ei.Ordinul trebuia respectat .O puteau pati si ei la fel de rau ca altii daca nu se supuneau vorbelor sale.Puteau fi doborati oricat de mari ar fi fost .

-Ti-ai trimis gorilele la plimbare?Asculta ca niste ....

-Taci naibii!-o scurta vrand sa treaca direct la subiect.Nu despre ei vreau sa vorbesc.

-Ascult.

-Situatia in oras a devenit crancena.S-a aflat ca scursura aia a fost ucisa.Ti-a placut cum am actionat?

-A fost...Sobolanii si-au facut treaba bine!I-ai hranit !Aveau sa ma insface si pe mine!

-Nu era o pierdere asa mare.

-Sunt sigur!-am replicat in sictir stiind ca nu este adevarat.

-Am scapat de unul din dusmani.

-Stiu cine l-a omorat?

-Am avut grija sa se afle.Nimeni nu se pune cu mine.

-Aceeasi placa.Sa vezi cand va aparea intreaga retea.Iti va turui fundul ca la un poligon de tregere!

-Nu.Am nevoie de tine.Imi trebuie un om care sa faca intrarea gruparii noastre in retea.Ii cunosti bine.

-Nimeni nu va mai veni aici.Deja stiu ca aici este capat de linie .Nu-si baga nimeni capul in cartierul asta.Afacerile se vor face pe teren neutru.

-Este riscant!

-Ar mai fi o solutie

-Care?-casca ochii nerabdator.

-Daca iti spun de unde stiu ca nu vei scapa definitiv de mine?Nu spun un cuvant fara a avea siguranta vietii!

M-am trezit punand conditii.Situatia mea se ameliorase doar.Gura mea bogata lovi din nou.Era prea tarziu pentru a retrage spusele.Asteptam consecintele.Agheu se incrunta ,tuguie buzele in stilul caracteristic.Se gandea.Calcula.De obicei nu ierta o asa nerusinare.Ma crutase deja si ii puneam conditii.Miscare gresita pentru moment.

-Un glont in teasta,ce spui?Este de ajuns sa vomiti tot ce stii?-urla scotand un pistol negru de calibru 39mm ,dupa dimensiunea gloantelor aurii ce stateau in butotiasul rotund gata sa se invarta.

M-am racit intr-o fractiune de secunda.Nu fusese amentat niciodata atat de aproape cu un pistol.Asta nu glumea.Nebunul avea o arma in mana.Acum il credeam in stare de orice.Intelesesem in sfarsit ca nu valorez prea mult pentru el.Vorbele sale erau adevarate.Chiar il durea in cot de viata mea .

-Tu nu glumesti!-am spus in soapta privin crucis la teava rece lipita de frunte.

-Bingo fraiere! In sfarsit ai inteles ca nu glumesc!Iti fac un favor!Atat!Nu am nevoie de tine prea mult!Afcerea se poate derula si fara tine!Gasesc o modalitate de a prelua piata!Te vreau alaturi fiindca candva ai fosta baiat de treaba cu mine!Altfel iti rupeam gatul de mult!Ce spui?Decartezi sau trag?

-Merg alaturi de tine.Te ajut sa acaparezi intreaga piata.

-Asa suna altfel.Scuipa!

Cobora teva pistolului la nivelul abdomenului, fixandu-ma in schimb cu privirea rece.Astepta mai multe detalii despre urmatoarele miscari.Eu, incercam

in interior sa ma calmez.Trebuia sa ma reculeg pentru a gasi cuvintele potrivite,pentru a-mi aminti intregul plan de atac.Socul a fost destul de mare.

-Una din solutii ar fi sa le faci capatul astora chiar pe terenul lor sau in oras cand sunt in toiul chefurilor pe la restaurante.Trebuie sa fim prudenti.Sa actionam din umbra.Asa nu ne punem in cap itreaga haita de fiare.Nu mai spunem nimic deocamdata.Ne trebuie bani,tarfe,droguri.Asa putem ajunge la masa lor.Trebuie sa negociem!Vom duce un razboi de gherila!

Planul a fost ascultat.Nu mai avea nici o reactie pe chipul masliniu proaspat barbierit.Gandea adanc.Eu, asteptam verdictul. Toti muschii din corp ii simteam incordati.Tensiunea crestea.Agheu nu dadea nici un raspuns.Nu mai clipeam,stateam in loc, aproape cu respiratia taiata.Viata mea iarasi depindea de un simplu cuvant.Limita extrema reveni.Credeam ca voi aborda viata si de pe o cale de mijloc, mult mai echilibrat.Dar se parea ca sunt condamnat sa traiesc cu pulsul peste normal.

-Interesant!-a exclamat intr-un tarziu.

-Atat?

-Ma gandesc.Ne trebuie un arsenal intreg!

-Avem destui oameni pe care sa-i bagam la inaintare.Ai marfa de la Ucigasul?

Intrebarea il surprinse.O clipa se schimba ,dar isi reveni intelegand unde vreau sa ajung.

-Sunt cateva grame si .....

-O suma de bani?-am spus intuind continuarea.

-Da.

-Avem cu ce ne descurca.Daca suntem pusi sa aratam banii sau marfa pentru afacere,suntem scapati.Nimeni nu trebuie sa afla cat avem cu adevarat.Trebuie sa jefuim!Omoram si plecam cu buzunarele pline.Vom afla ascunzatorile lor.Acolo este adevarata mina de aur.O vom comfisca!

-Gandesti bine! Imi place!Pedeapsa te-a facut sa gandesti pe placul meu!

-Ajut si eu afacerea!

-Ca sa-ti demonstrez cat de baiat gigea sunt,te las pe tine sa conduci operatiunile la fata locului.Eu intervin cu forta!

Raspunsul ma suci putin.Ceve ascundea.Nu era el genul atat de generos intr-un timp atat de scurt.

-Si care este vrajeala?-am continuat circumspect.

-Vrajeala!?

-Hai nu te prface!Sunt si eu la fel de bandit ca si tine!Nu ma duci pe mine!

-Daca este gargara, afla singur raspunsul!

-M-am prins!-mintea lucra imediat.Ma vrei carne de tun.Sunt bagat in prima linie impreuna cu gusterii aia .Buna smecherie!

-Nu esti in situatia de a pune conditii.Nu uita ca eu sunt stapan peste multe vieti!Ori accepti planul meu. Ori te duci dracului in pamant!De data asta nu mai glumesc.Vreau un raspuns acum.Altfel intr-o fractiune de secunda esti fara suflare!

Primeam un ultimatum.teava pistolului incepu sa urce iarasi spre fruntea plina de transpiratie.Inima reincepu alergarea.Teama se instala din nou cu tremurat.Ma afla la o fractiune de secunda de moarte.

-Raspunsul bulangiule!

Din pacate acesta nu iesea din piept.Se auzea doar un ragusit comic si enervant in acelasi timp.Voiam sa spun da.Insa acest gungurit era tot ce puteam raspunde.

Agheu zambi satisfacut.Ma speriase rau si acest lucru ii facea placere sadica.Parea ca astepta de mult timp acest moment.

-Da sau nu?

„Da”-am reusit sa inclin capul afirmativ renuntand la a mai vorbi.

Gestul a fost norocos pentru mine.Scapasem cu viata.Pistolul disparu sub flaneauna neagra,pus la brau.

-Inteligenta miscare!Stii sa alegi.Schimba-te ca puti mai rau ca un weceu!Scoate hainele de sub pat! Inca putin si te pisai pe tine!De data asta te-as fi omorat!

Imi dadu o palma prieteneste peste obraz dupa care disparu din camera.Ramasesem singur,ca o gaina plouata,incercand sa inteleg ce sa petrecut cu adevarat. Incercam sa inteleg ca norocul fusese inca o data de partea mea.Pret de cateva minute am stat lemn ,aproape de pat pentru a putea sa-mi revin.Cu greu trecusem si de acest hop.Alaturarea de grupul nou format insemna dedicare totala.Nu trebuia sa-l supar pe marele sef nici macar o secunda.Clementa de care a dat dovada imi era deajuns.Viata era mai presus de orice.Nu merita sa fac talente de dragul mandriei prostesti ce o aveam in mine.

Infrigurat am luat hainele pregatite de sub patul zdrentuit.Nu era mare lucru!Doar o pereche de blugi negri purtati de altcineva inainte,putin jegosi,un pulover albastru pe gat, mai mare decat marimea mea,si o pereche de adidasi negri murdari de noroi.Nu erau de firma asa cum fusesera cele date jos de pe mine mirosind ca un sobolan mort.Le-am aruncat pe geam aterizand pe movila de gunoi din dosul blocului.Acum era mult mai bine.Caldura trupului incepea sa fie simtita.Ma incalzeam.Satul si imbracat puteam sa gandesc altfel.Nu mai aveam decat constrangerea libertatii.Nu puteam iesi din aceasta camera. Fusesem iarasi inchis ca pe un prizonier.Pedeapsa nu a fost ridicata.Macar aveam satisfactia ca pot vietui intr-un mediu uscat,luminat,destul de curat si mult mai calduros. Nu aveam altceva de facut decat sa astept urmatoarea miscare.

Dupa o lunga inspectie a camerei m-am asezat pe pat, obosit cu o pofta nebuna de somn.Extenuat am adormit la urgenta.Am lasat deoparte toate grijile si problemele.In sfarsit prindeam cateva ore de somn dupa atatea zile de chin!

******

Afara era soare puternic.Se simtea un frig zdravan in camera semn ca dincolo de peretii acestia ciuruiti, temperatura era aproape de zero grade Celsius.Zgribulit si chircit m-am trezit din somn.Capul ma durea ingrozitor.Organismul il simteam iarasi slabit.Stresul si oboseala acelor zile se simtea din plin.Aveam pofta de o cafea fierbinte si de o tigara „speciala” pentru a incepe ziua cum trebuie.In clipele bune asa obisnuiam sa fac.Ritualul oricarui dependent de cofeina sau unuia care mai tanjeste dupa momentele de evadare.

Cu mintile imprastiate am rememorat pentru cateva minute visele din timpul noptii.Pofta de a ma droga nu era din semnin.Dorinta imensa de a priza ceva ,izvorase iarasi din depresiunile ascunse ale creierului.Dependenta nu se alunga atat de usor.Momentele de realitate au fost placute, insa esenta drogului era sa devii cineva in lumea ta.Nu apartii acestei civilizatii.Deci preferi o viata in care sa fii stapan pe situatie, fie ea si iluzorie.Asta o stiu doar cei care nu se drogheaza.

Temperatura scazuta din interior o resimteam mult mai acerb din cauza crizei care incepuse.O noua runda de chin se prefigura.Nu puteam opri asaltul psihicului asupra trupului.Eram prea slab pentru o lupta atat de dura.M-am sculat de pe pat cu ochii rosii,abia tinandu-ma pe picioare.Ma plimbam prin camera fara un punct de reper cautand solutii, zadarnice insa, pentru a face rost de o doza sau de o simpla tigara de calitate indoielnica.De multe ori prosteam si cu astfel de marfa.Cine era experimentat nu punea botul si cerea marfa buna.Pretul crestea insa si efectul era altul si nu miroseai atat de imbacsit.

Curios sa vad iarasi cartierul m-am napustit la fereastra.speram sa pot lasa cateva minute deoparte gandurile si dorintele necurate.Acelasi cartier sarac, murdar,cu oameni de joasa speta,mi se deschidea in fata ochilor.Saracia domnea confortabil in fiecare apartament.Cativa copii se jucau prin movila de gunoi din spatele blocului din fata geamului.Radeau ,se injurau,doi puradei au inceput sa se bata barbateste cu pumni si picioare,viitorul arata sumbru.Din capatul movilei privea zambind o fetita cu hainele rupte si murdare,incaltata intr-o pereche de tenisi fara sireturi.Privea spectacolul oferit de cei doi baietandri special pentru ea.Dusmanina se instala de la varste fragede!

Ridicand privirea mai departe peste alte doua blocuri,moartea lovise inca o data in acest loc.Cel mult zece oameni conduceau pe ultimul drum capul familiei.Un cortegiu funerar format din doua femei batrane,probabil soacrele,una tanara la cel mult patru zeci de ani,urmata de cinci copii care mergeau cu capul plecat.Defunctul nu avea nici macar preot in frunte.Doar o caruta transporta sicriul nevopsit si doua podoabe jerpelite trimise de biserica mai mult din mila decat ca asa ar fi crestineste.

In carier nu-ti opteai permite nici sa mori.Si ingropatul devenise un lux.La distanta mica grupul familial era urmat de trei barbati batraini,cu barbile lungi, hainele ceva mai curate,abia tarandu-se.pentru moment tristetea va dainui in sufletele lor.Nu mai mult de doua zile.Fiindca trebuiau sa se descurce.Viata le va fi cu mult mai grea.Un barbat putea tine in spate o familie prin diverse combinatii.Insa o femeie in carier nu valora nimic.Era considerata o tarfa daca voia sa castige ceva bani trebuia sa se prostituieze dar nu fara a se afilia la

gruparea unui peste.Care nu voia sa traiasca astfel,parasea cartierul.Nici dincolo nu o astepta clipe mai bune cand se afla unde a locuit.Ca sa poata supravetui celeilalte lumi, ii trebuia o cunostinta apropiata care sa o tina langa ea.Dar rare erau persoanele ce se inhamau la un astfel de drum cu astfel de oameni.Sfarseau dormind prin gara, pe la subsolulri,prin canale, cersind, cazand in patima bauturii daca nu avea astfel de inclinatii,si ca sa poata supravetui se prostitua.Putine femei au reusit sa se descurce dincolo de cartier.Aceasta va fi supusa ruletei.

-Va veni inapoi cu burta la gura cerand indurare la fiecare usa!-am dat verdictul aruncandu-mi ochii inapoi la movila de gunoi de la spatele blocului.

Aici lucrurile se precipitasera serios.Aparusera tatii celor doi batausi.Cearta se transfera la un alt nivel .Injuraturile se tineau lant.La cateva minute se porni seria de pumni .Nu ceda niciunul.Se bateau fara mila.Sangele ii busi pe amandoi.Fetita continua sa stea nemiscata, zambind in continuare.Nu o misca deloc acest spectacol.La cativa metri tabloul era intregit de copii lor.Incepusera si ei o lupta darza, fara a curge sange.Doar figurile sufereau.Vanataile si umflaturile nu intarziasera sa apara.de la geam spectatorii strigau entuziasmati.Puneau pariu pe cine va castiga.Strigatele satisfacute ale asistentei ii faceau pe cei patru sa nu se opresca.Unul putea iesi invingator si sa castige respectul celor din jur.

Cu un gust amar, m-am retras spre mijlocul camerei.Nu voiam sa aflu sfarsitul.Criza reincepu ,facandu-ma sa ma invart in cerc pe o arie de doi metri patrati.Usa camerei se deschise brutal aparand in prag cei doi malai de asta-noapte.M-au privit atent,au intrat circumspecti,lasand pe masa un borcan cu cafea aburinda,doi carnati si o jumatate de paine.S-au retras pana in prgul usii ramase deschise, privindu-ma insistent.Asteptau reactia mea.Aveau chef sa-mi faca de petrecanie.Il citisem.Aveam experienta cu astfel deoameni si stiam sa ies din situatie.Nu voiam sa intind coarda.O astfel de atitudine insemna ca erau singuri.Seful plecase de pe teritoriu.Aveau momentul propice pentru a se distra cu mutra mea.Incercand sa-i ignor m-am lipit de masa,luand cei doi carnati si bucata de paine.Mancam cu pofta redusa.Aveam mintea prea tulbure pentru a mai simti dorinta de a manca.Pana la urma am terminat ospatul.Cafeau nu mai aburea insa se pastrase calda.Era destul de tare ceea ce-mi revigora organismul.Era singurul drog cel puteam primi.Nu avea efectul dorit insa destul cat sa ma incalzesc pentru a mai atenua tremuratul.

Nervii se incordara la maxim.Prezenta celor doi body-gay,ma irita. Simteam cum rabdarea se apropia de limita.Am inceput sa-i privesc insistent.Nu ma puteam abtine.Ma enervau prea tare.

-Ce te uiti asa?-se ratoi cel mai inalt.

Reactia mea intarzia.Refuzam jocul lor.Nu voiam probleme atunci cand nu puteam fi salvat.Taceam.

-Ti-a disparut piuitul?-se baga in seama celalalt.Nu mai comentezi tarfa?

Continuam sa ma abtin.Cu greu rezistam .Fetele lor zambitoare imi atenua din furie.Aratau ca doi dobitoci.Nu aveau in cap decat tarate.Mintea lucea ca becul.

-I-au mancat sobolanii limba!-comenta ca o gluma de doi bani cel masiv catre partenerul sau de viata si de lupta.

-Zmeul s-a transformat peste noapte intr-o potaie rapciugoasa.

Taceam.

-Asa este?Raspunde cur de maimuta!-se rasti cel scund in plin tupeu.

-Mai bine iti manca tie scula ca sa fii femeie cu drepturi depline!Sau faceti cu schimbul si regulezi dosul gorilei asteia ce-i spui barbat?-am ripostat dintr-o data exasperat.

Pentru moment au ramas cu gura cascata la replica mea.Nu se asteptau sa ripostez atat de rapid si cu directie la inclinatiile lor sexuale.Intrasem in jocul lor.Ma prinsesra in capcana.dar nu puteam suporta prea mult marlania si prostia grosolana.Eram cu o clasa mai sus ca ei.Mandria juca iarasi rolul decisiv.Mandria care imi daduse mereu bataie de cap.Acum ma asteptam la ce era mai rau.Dar nu voiam sa cedez atat de usor.Ma voi lupta cu ei pana la sfarsit!-mi-am spus incercand sa ma imbarbatez.Diferenta dintre noi era evidenta in favoarea lor.

Nervosi si plini de trufie s-au napustit ca niste lupi in camera spre mine . Doua ziduri miscatoare voiau sa ma taseze ca pe un covor de asfalt.Situatia scapase de sub control.Nu-mi ramanea decat sa ma rog ca Agheu va aparea inainte de a imi face felul acestia doi.

-Acum chiar ca ii vei ajunge din urma pe ceilalti trei pacatosi!-striga cel inalt gata de asalt.

-Serios?Nu asa de repede!Luati de aici !-am raspuns cu acelasi ton,ridicand masa deasupra capului aruncand-o spre ei.

Lovitura a fost puternica pe nepregatite.Riposta mea ii ameti.Au cazut ca doua blocuri de granit cu un zgomot surd,tremurand podeaua.Si ca sa nu le las timp de ragaz pentru a se dezmetici,am sarit deasupra lor cu picioarele pe scandura mesei.I-am presat bine.Nu puteau sa respire normal.Fetele celor doi se schimba la culoare ca pielea unui cameleon.

-Mai vreti tarfelor?Ce credeati ca sunt ?Va omor ticalosilor!Va fac capatul! Va omor!-strigam ca un nebun in culmea gloriei.

Picioarele mesei au sarit in parti.Impactul a fost devastator pentru cei doi „body-lovery”.Abia la cateva zeci de secunde scurse au deschis ochii umflati.Semanau cu doi broscoi aflati in suferinta din cauza lipsei de apa.Erau comici!Doi hosmalai ce se dadeau rotunzi erau pusi la respect de catre o scobitoare.Exteriorizat continuam sa injur si sa urlu fara incetare.

Cand cei doi au vrut sa se ridice un picior le reteza „zambetele”.Ii busi sangele.Aveau buzele ca la elefant.am stalcit dintr-o lovitura.Pusesem la zid doua brute, printr-o conjunctura inexplicabila.In mod normal m-ar fi facut piftie.Acum eram calare pe ei la propriu.Pentru inca jumatate de minut.Fiindca acestia nu se lasau atat de usor doborati.Si-au unit fortele si au aruncat masa cu tot cu mine.Ca doi roboti programati sa ucida s-au ridicat venind spre mine.M-am albit pe loc.Miscarea lor m-a luat prin surprindere.Trebuia sa gasec o solutie.Trebuia sa-i domin,trebuia sa-i dobor.Trebuia sa le dau o portie de „somn”.

Cand au ajuns la jumatate de metru de mine, privindu-i de jos ca pe doi munti semeti,am pus mana pe unul din picioarele de la masa.Fara a mai sta pe

ganduri intr-o fractiune de secunda eram in picioare.In urmatoarea secunda taifunul se dezlantui.Am inceput sa lovesc fara incetare in stanga si in dreapta.Loveam cu sete si putere in testele lor tari ca otelul.Dintii le-au zburat ca niste boabe de fasole.Ii lasasem stirbi.Imi parea bine.Prindeam la curaj cand vedeam ca stradaniile mele aveau efect.Nu era momentul sa ma opresc.Voiam mai mult.Asa ca am continuat tinandu-i in loc.Fetele se schimbau de la o lovitura la alta.erau ametiti.Nu ripostau .Nu spuneau nimic.Erau terminati.nu mai puteau intoarce situatia. Meciul era al meu.Eram invingatorul acestor malai.Meritam lauri.Din pacate spectatorii lipseau.Inafara de Agheu care statea smirna in pragul usii cu ochii mari,tinandu-si respiratia,sprijinindu-se bine de tocul de la intrare.Asa ceva era unic.Spectacolul acesta nu era peste asteptari.

-Somn gusterilor!-am urlat in incheiere articulandu-le inca o lovitura peste mutre facandu-i k.o.

Au cazut ca doi plopi retezati bolborosind ceva printre „pauzele” din gura, apoi odihna!

Mi-am orientat atentia catre seful care statea in acelasi loc uimit.Dintii celor doi se imprastiara pana la picioarele sale.Ii privi la fel de sedus de moment,intrand fara a spune nimic ,oprindu-se langa cele doua gloabe.fetele erau distruse.Nu ii recunostea nici Cel de Sus.Primisera o bataie crunta.Eram fericit.Imi descarcasem intreaga furie.Viata se lumina.Devenisem cineva.Clipa aceasta a fost momentul cand respectul fata de mine insemna ceva si pentru Agheu care continua nauc sa privesca imprejur .

-Acum este timpul pentru afaceri!-am spus oftand sprijunindu-ma de peretele stropit cu sange prospat.Ce zici, sefu ?

S-a intors, m-a privit, apoi si-a mai aruncat o data privirea catre gramada de nerecunoscut,a cantarit in minte avantajele si dezavantajele aliantei,ca intr-un final sa rosteasca cteva vorbe.

-Nu stiu cum ai reusit sa dobori acesti dulai, dar te felicit!Nu ma asteptam!-m-a batut prieteneste pe umar.Acum am un partener pe masura asteptarilor mele.Imi place!Pe astia doi nu o sa-i mai vezi!Nu am nvoie de foto-modele pe langa mine!Vreau oameni cu sange-n vene!

-De acum suntem parteneri!Sper ca ai inteles ce fel de om sunt!Vreau si eu malai din afacerea asta!Nu imi sparg capul degeaba!Amandoi impartim jumi-juma!

-Imi convine!Cum procedam?

-Pentru inceput vreau haine curate si stilate, bani si....

-Fara droguri!Daca iei ceva te trimit in lumea de dincolo-arata spre cer-fara sa te mai tolerez o secunda!

-...un pachet de tigari vroiam sa spun.-am intors-o suparat.

-Sunt sigur!

-Ma doare-n cot de parerea ta!Maine mergem la Acvariu!Acolo se aduna cretinii aia cu „faina” de calitate!In restul locurilor sunt doar boschetarii ce iau tarata!Ne intereseaza calitatea si sa vizam pe cine lichidam mai intai!Avem treaba!Mergem inarmati pana-n dinti.Inconjuram cladirea!Nu scapa nimeni!Ori cedeaza teritoriul si afacerea, ori ii luam hasul! Va curge putin sange nevinovat!

-In public!?

-Nu in paricular idiotule!Asa putem face impresie!

O palma ceva mai serioasa , deloc dureroasa,ma atentiona ca stau de vorba cu superiorul.

-Nu te intinde prea tare cu clontul ca te dau cu bucile de pamant pana ce-ti ies ochii ca la crocodil!Ne-am inteles?

-O.K! M-a luat valul!

-Vezi sa nu te ineci in valuri! Daca incerci sa-mi tragi teapa un glonte va ateriza direct in teasta ta!Ne-am inteles?

-Fii fara grija! Suntem parteneri, nu?

-Trebuie sa-mi demonstrezi acest lucru!Nu eu am vrut sa trag teapa la inceput! Data viitoare te trimit la Hristos!Nu te mai iert!

-Nu voi mai incalca regulile.Sunt alaturi de tine!

Fara a mai raspunde isi arunca iarasi privirea catre cele doua trupuri inconstiente,apoi urla catre celelalte garzi de corp care stateau pe hol asteptand ordinul sefului.Au aparut In aceleasi haine negre si camasi albe ,cu figurile intransigente,Testosu' si Diliman.S-au oprit in fata celor doi porumbei visatori.I-au pufnit rasul.Figurile dure se descretisera.Gheata se topise.Erau si ei umani.Prin trupul lor curgea sange.Mintea nu functiona prea bine, insa asta era specific zonei.

-Tu le-ai facut felul?-intreba Diliman catre mine.Nu stiu cum ai reusit, dar meriti felicitari.

-Luati rahaturile astea de aici!Lasa pe alta data laudele!-se rasti Agheu intrerupand momentul amuzant.

Situatia nu-l satisfacea,fiindca cazuse de prost in fata noastra.Alesese niste garzi idioate,lipsite de perspicacitate in lupta.Culmea o atinsesem eu.Un cadavru ambulant ii doborase.Nu putea trece atat de usor cu vederea scena aceasta.

-Pe viitor va aleg personal.Va pun sa faceti exercitii putorilor! Sunteti niste mamaligi!

-Sefu' –interveni Chinezu'-noi ce vina avem? Eu il omoram!Nu scapa viu...

-Daca continui iti zbor capul ala sec!Minte nu ai in el!ce-i drept nici Agheu nu avea prea multa dar stia smecheriile vietii mai bine decat multi altii.Luati mai repede....stiti ce aveti de facut!Fara urme!Curat, da?

-Nu-i putem ierta?-se trezi plin de mila Sclipici,un omulet slabut,alb ca varul dar un par negru pe cap si sarmos.Sunt si ei din gasca noastra....

Figura sefului se schimba intr-o fractiune de secunda.Ochii fulgerara chipul lipsit de culoare,scoase alt pistol de la spate, indreptandu-l catre fruntea ingusta a guralivului.Era un pistol cu omortizor.Putea lucra cu el fara zgomot,fara a sti cineva ca un suflet a zburat catre nori.Trase piedica, inchise ochiul stang,se pregatea sa puna capat unei existente neinteresante.

Sclipici facuse ochii mari, albastrul lor se spalaci brusc,devenea incolor.Incepea sa se transforme intr-o stafie.Restul, cei din jur, priveam la fel de muti si de curiosi care va fi finalul acestei scene.

-Daca preferi sa mori tu in locul lor, alege pe unul din ei.Unul scapa iar tu dispari de pe planeta! Ce alegi idiotule? –spuse alternativa schitand un zambet fals.

Era zambetul care ma urmarise o perioada de timp.Zambetul care nu anunta nimic bun.Cine reusea sa-l citeasca stia de dinainte urmatoarea miscare.Eu, puteam jura ca lucrurile nu vor ramane asa intre ei.Dar speram.Prea multe vieti se pierdeau cand aveam nevoie de oameni pentru lupta.Din nefericire nu puteam sa contrazic deciziile sale.Ma putea lichida imediat.Inca nu eram partener cu drepturi depline.Mai aveam pana la statutul acesta.Pana atunci nu-mi ramanea decat sa inchid ochii si strang din dinti pentru a rezista in fata unor astfel de scene grotesti.Sangele era peste tot! Intreaga noastra viata capatase un scop:sa curga cat mai mult sange pentru a trai noi bine! Sinistru!Nu puteam renunta.Voiam sa traiesc.Compromis pentru compromis, fiindca si fara mine ar fi facut acelasi lucru.Mecanismul diabolic din mintea sa ,incepu a sa se puna in miscare.Odata pornit doar moartea il putea opri.Iar asta nu era usor sa infaptuiesti.Ajungeai greu la el.Pornise in acest razboi cu tact, stiind cand sa apara si cand sa dispara.Doar prostii aia lipsiti de minte care pentru cativa banuti, isi riscau viata .Ei mureau,iar noi traiam.Imi comvenea schimbul.Asta daca intervenea in apararea mea armata din spate.Daca nu, trebuia sa fiu rapid si sa trimit glontul in fruntea celuilalt primul.Cine era iubit mai mult de viata scapa cu bine! Asta era filosofia noastra!

-Cer iertare pentru nesabuinta mea!-reusi sa spuna amaratul gata sa faca pe el de frica.Omoara-i! Nu-mi pasa!

Agheu baga pistolul inapoi la spate.Isi reveni la figura la fel de repede.Era alt om.Pentru moment.Gura mare a „sclavului” nu putea fi trecuta cu vederea.

Instinctiv, telepatic Testosu’ si Diliman au apucat cate un trup moale,aruncandu-l pe umeri ca pe un sac,iesind pe usa.Sclipici ii urma nestiind cum sa dispara mai repede din ochii marelui sef.Chinezu’ ramase in urma.Stia pentru ce.Cunostea si el fiecare reactie a sefului.Traia in subconstientul aceluia.

-Vino la mine!-spuse catre el in soapta.

Mutra de metis se intoarse razanda catre cel care-l hranea.Era cainele cel mai credincios.Un om care nu vorbea prea mult, un suflet rece ascuns sub o mutra parsiva,o persoana care omora fara a sta pe ganduri.Un ucigas lipsit de scrupule.Un profesionist al crimei.

-Dupa ce-i omori pe aia doi,il lichidezi si pe „Sclipitorul” asta cu gura mare. Fa-i o gura pana la ureche si umplei-o cu pamant!Nu va ciripi nuci in fata lui Dumnezeu!

-S-a facut sefu’!Demult vreau sa-i fac capatul! Nu este unul de-ai nostri!-raspunse satisfacut ca stapanul il lasa sa se desfasoare ca o fiara.

Intelesesem de cine trebuia sa ma feresc in primul rand.Ceilalti pareau ceva mai inversunati impotriva lui si in caz de nesabuinta mai aveam sansa sa nu ajunga nimic la urechile lui Agheu.Pe acestia ii pputeam atrage si de partea mea.Mi-i puteam face prieteni.dar deocamdata eram decis sa dovedesc ca pot fi unul de-al lor.

La fel ca la inceput disparu fara a spune un cuvant lasandu-ma in suspans.Avea un obicei tampit de a te lasa cu ochii in soare.Cel mai rau era ca putea reveni ca o furtuna si sa mature totul in cale.Trebuia sa-mi ascut si mai mult spiritul vigilentei.Cu astfel de molii nu era de glumit! Ramasesem singur in mijlocul incaperii privind silueta masiva cum dispare odata cu trecerea

pragului.Lasase usa deschisa.Nu o mai inchisese.Ma lasase oarecum liber.Ma punea la incercare.Un truc ieftin usor de dedus.Nu ma lasam dus de nas tocmai dupa ce o patisem atat de rau cu cateva zile inainte cand viata atarna de un fir de par.

Oftand am inchis usa pentru a nu intra mirosul de rapan de pe hol impreuna cu frigul.Masa rupta a fost aruncata sub pat curatind locul.Arata mult mai bine camera.Singur, scapat de aceasta incaierare,am rasuflat usurat.M-am lipit de geamul prafuit privind afara.Circul de pe movila de gunoi unde mai devreme cei doi parinti se bateau ,degenerase intr-o incaierare in toata regula.Copii disparusera.In jurul lor se formase un ring strajuit de un cordon uman care facea galerie.Se paria, se injura mereu, se radea de cel care incasa o lovitura puternica.Nimeni nu ceda.Se comportau ca niste animale dresate sa se bata pana la epuizare.O noua portie de sange era prea mult, oricat de obisnuit as fi fost cu astfel de imagini.Scarbit m-am retras intinzandu-ma pe pat.Voiam sa ma odihnesc.Voiam sa evadez macar asa din cotidian.

******

Usa camerei se deschise zgomotos.M-am speriat.Am deschis ochii larg intorcandu-ma catre usa ce statea deschisa strajuind o umbra mare.In interior era bezna si un frig groaznic.Stateam in pat zgribulit cu mainile incrucisate la piept.Frisoanele nu incetasera.Ma simteam rau.Imi venea sa vomit.Nu puteam sa ma concentrez asupra acelei persoane.O ceata enervanta imi risipea claritatea privirii.Cu toate astea continuam sa stau in aceeasi pozitie asteptand o reactie din partea acelei persoane.Nu-i puteam distinge figura.Aceasta continua sa stea intr-un loc fara a spune ceva.O scena ambigua, enervanta sau comica pentru unii.Frica nu se mai instala in suflet.Ma enerva starea asta dar ramaneam pe pozitie.Voiam sa faca ea prima miscare.

Lumina de pe palier patrundea timid in camera micuta mangaind saracia care domnea.Numai frigul nu-l putea alunga.Caloriferele nu functionau in acest bloc.Iarna te incalzeai la resoul confectionat din BCA ,cu cateva canale prin care puneai o rezistenta legata la un cablu bagat in priza.Asa te puteai incalzi peste noapte.O camaruta ca aceasta era perfecta pentru un astfel de obiect confectionat artizanal.Curentul nu era o probema fiindca fiecare familie se lega la panoul central ilegal.Cei de la electricitate nu indrazneau sa se apropie de cartier.Asa ca curentul era consumat fara grija.datoriile se ridicau la ordinul sutelor de milioane ,insa nimeni nu-si facea vreo grija.Acum in situatia data nu se putea gandi nimeni de la compania electrica sa treaca la debransari deoarece Agheu impreuna cu „soldatii” recrutati i-ar fi facut ferfenita.Doar mascatii ar fi putut rezolva ceva.Si acestia erau plictisiti si scarbiti de noi.Intr-o propozitie,eram lasati de izbeliste sa convetuim dupa bunul plac.Din cand in cand politia mai dadea tarcoale ca sa-si faca planul la amenzi sau sa mai prinda cate un gainar.Asta se intampla rar.Este plina lumea de infractori mult mai periculosi!-isi

spuneau a lehamite abandonand orice gand de a inteveni in mijlocul comunitatii noastre.Daca nu se intamplau cazuri de infractiuni grave,crime,nimeni nu ne dadea vreo importanta.Violurile sau bataile nu erau considerate fapte grave.Traficul si consumul de droguri nu ajunsese la urechile lor inca.Altfel ar fi venit baietii sa-si ceara dreptul.Ofereau protectie retelei.Asta pana ce sarea la cap alt traficant cu mai multi bani pentru a infunda pe altul mai slab.Din aceasta cauza trebuia sa ne consolidam pozitia pe piata pentru a ni se sti de frica.Trebuia sa fim duri!Niste fiare!

-Scoala-te dracului de pe cuibar! Ai dormit ca o closca toata ziua!-rasuna vocea autoritara risipindu-mi orice urma de indoiala asupra persoanei care se hotari sa intre pana la mijlocul camerei.

Era bineinteles „marele sef" cu mainile in solduri.Ceata din priviri se risipi imediat din cauza temei care reveni instinctiv ,eu incepand sa disting in penumbra figura incruntata ce ma fixa.

Nevrand sa-l mai fierb in suc propriu m-am ridicat de pe patul zdrentuit luand pozitia de drepti ca a un soldat in fata superiorului.Asteptam ordinul.Intr-o secunda imi trecuse si greata si durerile de cap, devenisem „fresh", gata de atac.Seful nu trebuia suparat.Il cunostem si in astfel de clipe mai bine iti inghiteai limba. Il suparasem deajuns in ultimul timp.Nu aveam nici o sansa in fata lui.Devenisem aghiotantul sau.Era lucru bun fiindca nimeni altcineva nu avea acces la tainele sale.Eram practic al doilea in rang in aceasta grupare mafiota aflata la inceput.Unul venea cu mintea, celalat venea cu trupul, amandoi formam un tot unitar ce putea deveni indestructibil.

Aliura mea il facu sa schiteze un zambet scurt.Apoi reveni la aceeasi figura intransigenta.Ma examina din cap si pana-n talpi de cateva ori tuguie buzele,se incrnta,apoi reveni la expresia initiala.

-Arati ca dracul! Abia ti se cunoaste mutra!-spuse nemultumit.

-Nu eu sunt de vina.Ai contribuit din plin la acest model.Credeai ca am fata din plastelina!Uite ca ....

-Foarte glumet mai esti! Vad ca nu ti-am stirbit nimic din ironie! Te voi face sa arati ceva mai bine!

-Cum!?

Eram bulversat.Nu intelegeam nimic din discutie.Ma bagase in ceata. Devenise enigmatic pentru moment,dar si ciudat in acelasi timp.Fara a se debarasa de vechiul obicei,tacu ducandu-se la intrerupator.In urmatoarea secunda s-a facut lumina in camera dezolanta.Stateam ca o paiata in mijlocul ei asteptant cuvantul sefului.Deveneam un caine credincios.Cel pe care il uram si-l contrazisesem de atatea ori devenise stapanul meu.Ciudat! Asa devenisem si eu.Un ciudat greu sa ma recunos.Mintea mi se bulversase total.Parca imi spalase creierul.Nu acesta era stilul meu.

-Asta seara mergi cu mine!-continua Agheu afisandu-se iarasi in fata mea.

-Unde?-veni replica mea prompta.

-Mergem la Acvariu.Vom fila pe porcii aia! Le vreau capul tuturor.Si nu-mi spune ca nu se poate fiindca iti stalcesc mutra si mai mult!

-Inca o vanataie si o umflatura nu s-ar cunoaste.

-Te aranjezi frumos.Lepezi hainele aste imputite si pui pe tine cateva toale de firma.Mergem sa operam!

-Trebuie sa ma spal! Put ca un sconcs mort!

-Se rezolva! Apoi te imbraci si iti aranjez mutra !

-Unde pot sa ma debarasez de jegul de pe mine? Nu vad nici o baie!-am spus privind in jur cu aceeasi ironie.

-Vino cu mine!

Ma lua de bratul drept tarandu-ma dupa el.Am iesit pe palier.Lumina mult mai puternica decat inainte ma facu sa ametesc putin.Eram naucit.Linistea donea peste aceste locuri altadata pline de viata.Ne-am oprit la usa de vis-avis. Agheu intra direct fara a mai bocani.Parea familiarzat cu apartamentul. Iauntru se afla o femeie de cel mult treizeci de ani care statea pe o canapea noua in discordatnta cu celelate lucruri,uitandu-se la televizor.Cand aparu seful se ridica schitand un zambet fals.Era imbracata intr-un halat de baie albastru cu niste flori galbene scotandu-i in evidenta chipul alb ca varul.Parul lung carliontat ii stea lasat pe spate .Era proaspat baita.Mirosea a sapun si sampon proaspat. Mirosea apetisant.Duceam dorul apei calde si a unui sapun .Jegul devenise dupa mult timp o povara pentru mine.Voiam sa fiu curat.Nu mai voiam sa miros ca o ghena de gunoi.

-Ai grija de el!-ma arunca in fata ei ca pe o carpa.Fa-l sa arate ca iesit din cutie!Ai inteles?

-Sigur.

-Cand sa vin?

-Peste doua ore.-rasunse fara a-i pieri zambetul de vampa.

-O.K!

Agheu disparu ca o furtuna trantind usa de la intrare.Femeia ma privi cu ochii mari si caprui,se apropie apoi se departa stramband din nas.Mirosul emanat de mine o deranja.M-am simtit usor jenat.Nu voiam decat sa ma arunc in cada cu apa calda.

-Unde este baia?Trebuie sa arunc jegul de pe mine!

Zambi din nou.De asta data mult mai calduros.Aprecia nerabdarea mea.Isi schimbase parerea despre mine.

-Unde ai fost?-intreba cu mai mult curaj.Ai dormit prin tomberoane?

-Este o poveste lunga.Mai bine nu ti-o spun.Arata-mi unde este baia ca incep sa ma sufoc.

-Imm ..da...si pe mine!-incheie tragandu-ma de mana dupa ea pe un holisor situat dupa o usa masiva din stejar si aceasta noua.

De fapt erau doua aprtamente lipite unul de altul,doua aprtamente devenite unul singur,formand un apartament mai spatios.Parfumul femeii imi invada plamanii.Am inchis ochii adulmecand mirosul de capsuni ce-l raspandea.Halatul scurt pana cu o palma sub fund dezvaluia picioarele fine si albe.Mergeam ca un orb sedus de acest suflet pe a carui mana am fost lasat.Nu o mai vazusem niciodata pe aceasta femeie in acest bloc.Era noua.Nu avea ce cauta cineva ca ea aici.

-Am ajuns!-se auzi iarasi vocea ei facand sa dispara imaginile din minte.

Cand am deschis ochii zambea larg dezvelind dintii albi. Stia la ce ma gandisem.M-am inrosit putin schitand si eu un zambet atat cat puteam.

-Baia este aici.Ai pregatita o cada plina cu apa.Toate produsele de curatat sunt pe etajera de la oglinda.

-Multumesc.

Femeia a carui nume nici nu-l cunosteam disparu mergand usor,miscand fundul pronuntat in stil provocator.Ma excitasem.Nu mai avusesem o femeie de ceva timp.Putina compasiune din partea sexului frumos nu mi-ar fi stricat.Abandonand gandul fiindca apa fierbinte ma atragea pe moment mai mult,m-am dezbracat si am plonjat in cada.Era placut.Minunat! Asteptasem clipa asta de mult timp.Trupul se incalzi imediat.Aburii imi desfundau plamanii imbacsiti de mirosul gunoiului de la subsol.Abia dupa un sfert de ora mi-am dat jos jegul.Ma simteam usurat, parfumat,parca plutind.Relaxarea se produse in interior.Eram destins.

-Vad ca rapanul a disparut! Miroase mai frumos!-se auzi din nou vocea femeii care statea in pragul usii privindu-ma.

Intrase ca o felina.Nu o auzisem.Mi-am pus mainele la zona pudica inrosindu-ma pana la varful urechilor.Tipa nu aveai nici un fel de jena.Avea tupeu Imi placea de ea!

-Nu te jena ! Am mai vazut „unelte”! Vreau sa te spal pe spate!

-Ma pot spala si singur!-am replicat iritat si jenat in acelasi timp.Nu este nevoie de...

-Nu esti pe invers, nu?

--Nu, nici vorba. Doar ca...

-Multi barbati ar da orice sa le fac un astfel de serviciu!

-Imm...

-Acum relaxeaza-te! Te vei simti mult mai bine!

Nu puteam sa mai spun nimic.Insistentele ei ma lasasera fara replica. Orice i-as fi spus avea raspuns.Nu accepta un refuz.Imi era putin frica sa nu afle Agheu de acest serviciu.Nu stiam ce este cu ea.O puteam incurca rau de tot . Seful avea inclinatii spre ambele sexe.Deci daca era una din femeile lui o dadeam in bara bine.Voiam sa fiu precaut.Voiam sa ripostez mult mai puternic! Numai ca mainile fine se lipira de umerii mei incordati,miscandu-le atat de placut incat am renuntat la orice impotrivire.Facea minuni cu trupul meu.Rezultatele erau evidente inca de la inceput.Nimeni nu ar fi refuzat un astfel de serviciu.

-Este bine?-intreba usor aproape de urechea mea.Lasa-te condus de mainele mele.Stiu ce fac!

Cuvintele spuse duios m-au convins.Eram al ei.Cale de intoarcere nu mai era.In fond ea incepuse tot circul.Eram un spectator care se simtea bine.Aveam nevoie de un asmenea masaj.

Mainele catifelate unse cu ulei parfumat adus din Orient coborau usor pe pieptul slab ,urcand inapoi pe umeri, coborand pe spate,pe burta, totul intr-un ritm ce te transpunea intr-o alta lume.Minunat!

-Te simti bine, nu ?-continua provocator.

-Da...foarte bine...-maraiam cu ochii inchisi plin de placere.

-Se cunoaste, taurule!

Ultimul cuvant m-a adus la realitate.Vraja disparu intr-o secunda.M-am intors catre ea cu ochii mari putin speriat.Era dezbracata complet.Sanii albi si cu sfarcurile micute de culoare maro deschis,ma atrageau.Arata trasnet! Cu parul negru lasat pe spate,scoteau in evidenta o frumusete rara.O femeie fantastic de atragatoare, de curata, de blanda,un vis printre atatea mizerii.Nu avea ce cauta o asemenea fiinta intr-un asemenea loc.

-Existi sau esti o iluzie?-am spus sovaielnic atingandu-i chipul cu o piele perfecta.

-Tu ce crezi?-raspunse zambind.

-Nu stiu, dar tu nu ai ce cauta aici!

-Sunt pentru tine!

-Prostii!

-Sunt salvarea ta....

-Pe dracu!Ma crezi idiot?

-Te vei convinge singur!

-Cred ca am halucinatii de la lipsa de droguri! Asta este explicatia! Tu nu poti fi reala!

-Nu fi atat de sigur ca nu ai tras nimic! Esti relaxat ,nu?

-Ce vrei sa spui?

-Priveste pe masuta scumpule!

Langa peretele faiantat in albastru deschis ca cerul vara, era o masuta neagra semanand cu lemn de mahon-o imitatie- peste care statea un bol micut din tabla aurita.Un fum albicios se ridica lenes spre tavan contopindu-se cu putinul abur emanat de apa calda.

-Opiu?-am intrebat surprins.

-Este bine, nu?

-Este.

Mainele au coborat catre mijloc in zona fierbinte.Atunci m-am opus ceva mai inversunat chiar daca era mai mult de complezenta. Intr-un fel nu voiam sa cad iarasi intr-o capcana.Din parte lui Agheu ma puteam astepta la orice.Stia sa se folosesca de oameni in cele mai josnice moduri.Nu avea scrupule.

M-am ridicat in genunchi in mijlocul cazii privind-o pret de cateva clipe. Incercam sa disting ceva in ochii aceia caprui care ma priveau fara sa clipeasca. Ceva se intamplase.Toate aceste desfasurari de gesturi nu puteau fi intamplatoare ,mai ales ca nici nu-i cunosteam macar numele.Era ciudat.Traiam ca intr-un vis.Nu voiam sa cred o clipa aceste momente.

-S-a intamplat ceva?Nu-ti place?-completa clipind pentru prima data dupa ceva timp.

-Nu pot sa fac asa ceva!-am replicat fara sa gandesc prea mult.

-Ma indoiesc, fiindca ceea ce vad dovedeste cotrariul.

Lovise.M-am jenat ca un adolescent aflat pentru prima data in fata unei femei dezbracate care ii face avansuri.Am pus mainile in locul intim,dar palmele ei nu voiau sa dea la o parte.Zambea.Ii placea acest joc. Tipa nu ceda deloc.Asta sporea si mai mult rusinea din mine.Nu intalnisem decat tarfe care se purtau cu clientii ca niste mahalagioaice.Erau satule de meserie si in felul acesta isi

puteau manifesta dispretul si ura adunata in suflet.Ea era mai mult decat o tarfa.Simteam acest lucru.

-Nu cedezi!-am exclamat infierbantat de masajul care incepu.Tu nu esti o prostituata de rand.Ai mai mult stil! Rafinament! Nu stiu cum ai ajuns pe aici!

Expresia ochilor ei ramase la fel.Nu am vazut nici o reactie negativa.Era ciudata! Clinciul in care intrasem nu putea fi rupt.M-am lasat dus de val.Intra si ea alaturi de mine in cada. Ma saruta bland pe gura, apoi cobora pe gat.Gasi locurile demult uitate ce-mi rascolira sentimentul de a dori o femeie si cu sufletul, incercand sa nu o privesc ca pe o necesitate.Simteam ca explodez.Ma servise la fix.Stia sa lucreze bine .Imi placea.Asa ceva traisem doar cand vremurile bune faceau parte dun viata mea. Nu stiu cat de bine se simtea ea insa cel putin eu eram in al noualea cer. Placerea suprema a vietii.Cine stie sa o atinga stie sa traiasca cu adevarat.Aburelile despre dragoste la nivel platonic sunt doar porcarii pentru snobi,dragostea este ca un tort uns cu frisca din care te infrupti pana ajungi la mijlocul sau unde se gasesc cele mai alese arome.Asta este dragostea sau drumul pe care poti sa ajungi la momentul suprem:sexul.

******

Partida de amor se termina cu o strangere in brate.Amandoi eram extenuati.Meritase efortul!Amandoi gafaiam de parca ne alergase o haita de caini. Constatasem cu mirare ca apa din cada se racise .Cand pasiunea se stinse aparu si frigul. Incepeam sa tremuram.Euforia momentului si efectul drogului ars se dusera.Totul deveni sec, ne invaluia realitatea.

-Hai sa iesim!-a spus sarind din cada.

M-am conformat dorintei ei.Dezbracati ,fara halat sau macar un tricou am iesit din baie patrunzand in camera frumos mobilata si plina de caldura.Asa era mult mai bine.

-Treci pe scaun in fata oglinzii!-spuse autoritar schimband atitudinea ce o avusese inainte.

Se pare ca jucase un rol.Nu ma inselasem in privinta ei.Mintea ii era tulbure. Avea ceva pe suflet.Desi ma manca limba sa o intreb amanunte, am decis sa nu ma bag.De fiecare data cand ma interesam de viata cuiva ,o pateam rau. Nu mai voiam belele.Ma simtisem bine cu ea si acest lucru era cel mai important.Am avut doar de castigat.

Fara alte comentarii m-am lasat in baza acelor maini fine pentru a-mi infrumuseta chipul inuman. Incepu a ma da cu alifie si cu farduri ce-mi ascundeau vanataile.Primise ordin de la sefu'.Trebuia sa ma faca baiat frumos.Avea planuri mari pentru acea seara. Nu puteam sa ma duc in halul in care eram.

Power-lifting-ul dura aproape o ora. Cand m-am vazut in oglinda am ramas uluit.Acele maini au facut minuni. De bucurie am sarutat-o direct pe gura.Miscarea a luat-o prin surprindere.Nu a avut timp sa riposteze.S-a lasat in voia simtamintelor.Stiam sa sarut ca un adevarat cuceritor.Putine femei mi-au ramas reci. Cand ne-am desprins buzele avea ochii inchisi.A raspuns sarutului cu

aceasi pasiune.Nu-i displacuse. Numai ca de sub acele pleoape albe se scurgeau rauri de lacrimi fierbinti.Coborau pe obrajii deveniti rosii, apoi pe barbie si de acolo se pierdeau pe gatul lung si delicat. Avea fata trista.Pentru prima oara sarutul meu provocase lacrimi .De ce anume nu stiam.Refuza sa comunice cu mine.Nici nu voiam sa o oblig sa mi se destainuie.

-Nu ma intrebi de ce plang?-spuse sughitand.

-Nu ma intereseaza.-am raspuns sec, fara a ma misca prea mult starea ei.

-Inseamna ca esti la fel ca majoritatea celor de aici.Nu ai nici tu suflet!

Vorbele ei m-au lasat aproape perplex.Se atasase de mine atat de rapid? Nici macar nu ma cunostea si astepta din partea mea sa arat mila.Chiar daca ma rascoleau putin sufleteste lacrimile ei,eram hotarat sa pastrez discretia.Asa consideram ca este mai bine.

-Nu ai nici tu suflet!-exclama deschizand ochii albastri incetosati de lacrimi.

-Incep sa-l recapat! Eram foarte aproape sa raman fara el.Nu vezi ce mutra am?

-Nu este cazul sa fiu luata la misto! Sufar!

-Si eu am suferit dar inca traiesc si nu vreau sa ma intorc in Infern! Prefer sa pastrez distanta.

-Nici macar nu ma intrebi de ce plang? Nu te intereseaza cum am ajuns aici?

-De ce m-ar interesa? Fiecare are viata lui.Aici daca nu-ti pazasti viata esti o cauza pierduta! Esti calcat in picioare fara mila!

-Credeam ca esti diferit! Cand te-am vazut mi-am imaginat ca ai un suflet bun!

-Stii ce scumpete? Aici nu suntem la biserica sa ne destainuim sub sutana popii! Si nici nu facem acte de caritate! Si nici nu suntem la psiholog! Aici tii in tine, ori te razbuni cand ai ocazia, ori daca traiesti macinandu-te cu amintiri ajungi sa-ti pui streangul in gat! Totul capata un rost! Nimic nu este trecut cu vederea ! Nimic nu ramane neplatit! Daca nu stii sa te dai dupa cum bate vantul o iei razna sau esti lichidata! Fii fata desteapta si vei duce o viata buna! Cel putin fata de nivelul de trai din acest ghetou care nu degeaba este denumit Vietnam! Ai inteles draguta?

Dupa aceasta pledoarie m-am ridicat indreptandu-ma spre scaunul pe care stateau hainele mele noi. Eram proaspat! Chiar daca sub aceasta masca se ascundea chipul desfigurat al unui dependent de droguri.

-Esti un ticalos!-riposta cu intarziere afisandu-se in fata mea.

-Sunt! Si nu am negat asta niciodata! Crezi ca o partida de sex ne face sa devenim confidenti? Daca o faceai din placere poate! Asa te-a pus Agheu sa te culci cu mine! Sunt siret! Chipul acesta este doar o fatada! Sunt o puslama si imi place sa fiu asa!

Nu am mai spus nimic.I-am inchis pliscul.S-a asezat pe pat punandu-si mainile pe fata si incepand o noua partida de bocit. Nu am bagat-o in seama. Eram extaziat de hainele minunate care ma asteptau. Trebuia sa arat ca in vremurile bune.Asa puteam sa fiu luat in serios la masa traficantilor. Mutra si haina contau in primul rand.Apoi accentul de smecher, banii si influenta.Toate

astea ti le insuseai dupa ce-ti faceai ucenicia prin astfel de cercuri.Fusesem scolit.Avusesem o ucenicie buna in domeniu si era momentul sa intru in actiune alaturi de acesti tartori. Spatele imi era asigurat de Agheu si armata de izmanari . Asta o stiam doar noi.

Fara a mai sta pe ganduri am inceput sa ma imbrac.Mai intai camasa bleu deschisa calcata impecabil,apoi pantalocii negri la dunga dintr-o stofa moale si prietenoasa pielii,si in penultimul rand pantofii maro inchis de lac ce straluceau de-ti puteai face freza in ei. Sacoul negru la doua randuri de nasturi aurii incheie aceasta imagine de vis pe care si-ar fi dorit-o orice barbat bogat sau sarac. Eram imbracat cu gust. Privindu-ma in oglinda am ramas uimit. Aratam ca un adevarat mafiot.Cu privirea putin incruntata, mutra brazdata usor de un suras ironic,un tip cu care nu trebuia sa te pui.Aveam impact asupra celor din jur. Fusesem modelat asa cum trebuia sa arat pentru un astfel de moment.

-Baby arat trasnet, nu? –am spus intorcantu-ma cu o pirueta catre pat acolo unde femeia continua sa planga aproape fara zgomot.

Nu a raspuns.Continua sa stea nemiscata in aceeasi pozitie. Nici de asta data nu m-a miscat imaginea ei deznadajduita. Devenisem iarasi un suflet impietrit in obsesia mea dupa a demonstra ca sunt unul de-al lor. Aveam o sete nebuna de putere , de a distruge pe toti in drumul catre glorie.Piata trebuia acaparata. Telul suprem al meu si al lui Agheu. Promisiunile facute Celui de Sus pe timpul cand ma aflam in boxa plina de sobolani au fost date uitarii. Lupul isi schimba blana dar naravul ba! Asa eram si eu.Din ticalos ce am fost o viata intreaga nu puteam sa fiu peste noapte un inger de bunatate. Dar nici nu incercam. Preferasem sa fiu acelasi om parsiv lipsit de scrupule ,sperand chiar sa devin si mai fioros. Ma luase alt val! Ma injectasem in creier cu un altfel de drog mult mai letal.Nu pentru mine ci pentru cei din jur.Deveneam pe timp ce trecea demonul de care organizatia avea nevoie.Imi placea noua ipostaza. Potential exista din belsug. Planul acesta ma acaparase cu totul.Devenisem sclavul unei idei criminale. Sclavul unei „betii” atat de placute. Nu sesizam pericolul.Eram un fel de robot exact ca oricare din armata de izmanari de care radeam. Numai ca diferenta consta in rangul pe care il ocupam. Eram in prima linie si o puteam incasa primul. Restul mai aveau timp sa fuga. Dar acceptasem fara sa constientizez , acest rol. Discernamantul se spulbera pe masura ce minutele se scurgeau si se apropia timpul plecarii pentru a avea o prima confruntare cu lumea adevaratilor interlopi. Ma inoculasem cu o inconstienta grosolana,stupida pentru unii, si nu in ultimul rand cu un curaj nebun de a infrunta pe oricine.Toate acestea izvorau de undeva din intuneric. De undeva din sufletul meu had pe care il redescopeream rascolind si mai mult in „Sacul Luciferic” care exista de fapt in fiecare om.Unii isi reprima sentimentele negre, altii si le scot la iveala mereu ajungand la mijlocul lor unde este adevaratul rau ce te transforma intru-un demon ascuns sub un chip firav de om. Asa eram eu. Deveneam demonul propriei mele minti, propriului meu suflet, demonul ce se inalta din strafunduri spre culmea ideii de absolut .

-Lacrimile sunt pentru proaste, tarfo! –am spus razand pofticios starnind frica acelei fiinte care se opri din respirat si din plans, privindu-ma pret de cateva clipe.

Casca ochi aceia plapanzi, umeziti de lacriml.In ei se putea citi sufletul. Un suflet bun, dar chinuit de o nenorocire: era nenorocirea propriei existente . Viata ii intorsese spatele.Daca era fata desteapta singura scapare era sa-i intoarca si ea spatele vietii.Asa faceam toti de aici.Traiam dupa cum voiam, dupa propriile noastra reguli si idei despre viata.Era o notiune relativa.Eram doar noi si atat.Noi, care trebuia sa traim bune si rele.

Cu un mers intepat fata de cel cel obisnuit- m-am indreptat spre usa.Voiam sa ies din camera.Nu mai aveam rabdare sa astept.Voiam sa ies in intampinarea sefului numai ca mi-a luat-o inainte.Cand sa deschid usa aparu el.Ma privi uluit.Aratam diferit fata de ceea ce lasase cu doua ore in urma .

Apoi se incrunta, ma privi ganditor.Ma schimbasem si in atitudine.Parea sa accepte o astfel de purtare.Pentru cauza noastra!-probabil si-a spus incercand sa se calmeze.

-Ce spui boss? Iti place cum arat? –am spus vesel, arogant facand o pirueta de 360 grade ca la parada modei.

Zambi.Acru. Apoi satisfacut de rezultat. Probabil si datorita faptului ca ma dadusem pe brazda. Asta era foarte important pentru el. Asa ii era foarte usor sa treaca cu vederea smecheriile mele .

-Sa mergem! -replica rece intorcandu-se catre gorila din spate ce-l seconda ca un scut.

Lipsa unui compliment ma intrista putin.Asa era Agheu.Un tip spontan. Un ins de la care nu stiai la ce sa te astepti . O persoana care iti curma bucuria fara remuscari.

Primul iesi el, apoi eu, si la urma namila urata cu o figura de capcaun. Holul era la fel de trist.Nimeni nu mai facea galagie.Numeni nu mai deschdea casetofonul sa puna manele. O liniste de mormant.

-Mai locuieste cineva in acest bloc?-m-am trezit intreband.

Seful se intoarse zambind pofticios. Nu se suparase.Gluma il ridica in slavi. Se simtea bine cand cineva il recunostea ca stapan absolut al acestui loc.

-Mai locuiesc....da, dar nu pentru mult timp. Acest loc este al nostru! Va fi o adevarata fortareata!

-Ce vei face cu ei? Unde se vor duce? Nu-i poti alunga atat de usor!

-Crezi? Uiti de ce sunt in stare! Barbatii ori vor lucra pentru mine, ori daca nu vor disparea in doua moduri posibile!

-Dar femeile si copii?

-Unele vor fi tarfe! Copii vor face mici furtisaguri! Fiecare isi va avea rolul sau in organizatie!

Desi suna aberant nu l-am contrazis.Era inca una din utopiile sale ce urmau a fi puse in practica. Deci ne asteptau vremuri si mai grele. Hotarasem deja sa fiu alturi de el.Nu puteam sa ma impotrivesc dorintelor sale de preamarire.Intrecuse limita realului. Dar cu un psihopat nu te puteai pune, mai ales ca avea puterea in maini.

-Cine este tarfa aia!-am intrebat schimband subiectul.

-Iti place ,nu?-raspunse razand .

-Destul.Nu arata ca parasutele astea de aici!

-Daca ai sti cine este !

-Cine?

-Iti voi spune la momentul potrivit. Te-a lucrat bine!

-A fost....

-Bucura-te ca esti primul de aici care a pus-o cu ea!

-Ce!?

-Asta a fost cadoul meu pentru tine! Este a ta! Daca merge bine treaba si nu o iei iarasi razna vei aveai si mai multe!

-Nu vreau harem! Imi ajunge o singura femeie.Asta face cat zece la un loc!

-Nu la femei ma refeream idiotule! Ma refeream la bani! La avere! Cu tine sunt darnic atata timp cat pui umarul la treaba! Altfel...

-Sunt de partea ta.Iar pentru tarfa iti multumesc. O voi proba de cate ori voi vrea.

-Simte-te bine ca nu este oricine.

Discutia se curma odata ajunsi la parter .Am iesit afara in racoarea noptii.O masina neagra in patru portiere, una de lux, un BMW printre ultimele tipuri, astepta la scara blocului. Namila din spate se repezi sa ne deschida portiera din spate. Primul intra Agheu apoi eu.Capcaunul intra langa sofer. Ma simteam ca un adevarat mahar.O masina de lux , haine de firma, o afacere ce incepea sa se puna pe roate, toate capatau un sens.Efortul nu era zadarnic.Sansele de reusita erau mult mai mari decat la inceput.In scurt timp au fost facute multe lucruri. Mai era mult de munca si de indurat , insa si rasplata fiecarei reusite avea sa fie pe masura.

-De unde ai masina asta smechera? –l-am intrebat uluit de confortul din interior.

-O afacere.Treaba merge bine.Sunt smecher.Am minte in teasta asta.La combinatii ma descurc.

-Atunci de ce mai ai nevoie de mine?

-Ca sa te simti bine, nu ma descurc cu acesti ticalosi.Tu ai ceva sarm in a aborda leprele astea.

-Un moment de confesiune.Un adevar...

-Taci!-replica articulandu-mi o palma cu blandete fara a-mi strica machiajul. Nu te umfla prea mult in pene ca un curcan fiindca esti inca o gaina fricoasa. Cu mine nu fa grandomanii de doi bani.Daca nu eram eu nu te plimbai cu aceasta masina si nu te imbracai la tol festiv. Multumeste-mi!

„Daca nu erai tu era mult mai bine!”-mi-am spus ca drept raspuns suparat.

Drumul catre Acvariu a fost lipsit de alte discutii.Fiecare a stat in banca lui cufundat in propriile ganduri. Masina rula incet pe strazile luminate ale orasului lipsit de animatie. Imaginea lui era trista.Ma pregateam sufleteste pentru o runda decisiva a existentei mele. Atmosfera de aici nu era deosebita fata de cea de la noi din ghetou. Doar decorul era altul. Curatenia si ordinea existau in aceste locuri. Nu imi mai placea. Imi dadusem seama ca nu am ce cauta in viata normala a orasului. Apartineam altui sistem de oranduire sociala. Cine se naste sobolan, tot in vizuina infecta moare! Noaptea ii conferea imaginea unui oras imbacsit cu tot felul de gunoaie care ziua stau ascunse. Totul se contopea perfect

cu imaginea groazneca a noptii,incepand cu blocurile, strazile si terminand cu aoamenii. O scena Apocaliptica!

Dupa un sfert de ora de mers masina s-a oprit in fata restaurantului.A parcat in fata alaturi de alte masini de lux, marci cu renume mondial.Inauntru cheful era in toi. Muzica si rasetele se combinau perfect. Veneau doar cei cu bani in acest local si cei care aveau de incheiat niste afaceri. La usa doi bodyguarzi cu mutrele incruntate,aratand ca niste buldogi, fiindca erau si grasi la figura, ne priveau insistent.Cine eram noi in acest loc.Starneam curiozitatea oricui.Mai ales ca nu veneam insotiti de un cunoscut al locurilor.

Agheu isi lua mutra de caine turbat, inegrindu-se la figura si mai mult, bagand putin spaima in cei doi.Eu eram sarmant.Un idiot cu figura de burghez.Un sarantoc fara o letcaie in buzunar. Aparentele trebuiau sa insele de fiecare data. Doar asa puteai sa devii unul de-al lor, sa intri in combinatii periculoase dar banoase.

-Unde mergeti?-ne opri unul din cei doi punandu-mi mana in piept .

-La bar sa o vedem pe ma-ta cum danseaza.

-Ce!?

-Mergem sa o vedem cum da din curul ala tarsit.

Agheu aflat langa mine zambi satisfacut.Asa eram noi.Momentul cand trebuia sa atragem atentia celor din jur. Nu trebuia sa trecem neobservati. Aici aveam ocazia sa intram in afaceri. Nimeni nu ar fi stiut de unde suntem.Imbracati la patru ace aratam intr-adevar a tipi cu banet greu si combinatii barosane.

Celalat vru sa-mi articuleze un pumn peste figura, in apararea colegului care ramase masca la vorbele mele.Surprindeam mereu cu astfel de vorbe.Stiam sa le combint asa incat puteam provoca iritare imediat in jur.Mai intai aparea un fel de hipnoza de cateva secunde cand interlocutorul era facut varza.

Seful bara lovitura cu talpa pantofului.Avea elasticitate in el! Riposta sa a fost atat de puternica incat bratul vanjos al chelului imbracat in costum negru si camasa alba, se izbi puternic de mutra colegului sau care inca nu-si reveni din socul dat de vorbele mele.Lovitura il nauci si mai mult, izbindu-l de usa de termopan,rosie, a localului.Zgomotul a fost asurzitor atragand privirile curioase ale celor din interior.

Cand chelul vru sa loveasca cu celalat brat figura sefului, acesta fiind mult mai rapid il prinse cu mainile de dupa gat articulandu-i un cap in frunte si ametindu-l atat de bine ca a cazut in fund alaturi de colegul sau.Nu a vrut sa-i sfarme nasul fiindca a fost doar prima lor confruntare.Daca s-ar fi ridicat de jos si ar fi continuat riposta , atunci mutra aceea incruntata i-ar fi fost stalcita ca dupa calcatura unui tren.

-Frumos lucrat!-am exclamat zambind sarcastic.

-Au cautat-o singuri.Acum afiseaza schemele tale de mahar. Ai grija sa nu te miroasa astia.

-Dupa o astfel de intrare suntem bine-veniti.Nu se vor intreba prea mult de originea noastra.Le-am acaparat atentia.Ce a fost mai greu a trecut.

In local lumea fremata.Ne priveau examinandu-ne din cap si pana-n picioare, apoi susoteau despre noi.Asta voiam. Cu o astfel de aparitie succesul era garantat.Papagal aveam pentru conversatie.

Din spatele tejghelei de la bar aparu un tip slabut cu o figura serioasa, imbracat elegant, tinand o tigara in coltul gurii si pufaind ca o locomotiva in gara . Nu schita nici macar un zambet ironic in coltul gurii.Ne intampina cu raceala.La fel l-am privit si noi.Ne durea in cot de persoana lui.

-Vrem doua mese.Dar nu in capatul dughenei ci la mijloc.-ii ordona Agheu acru.

-Cred ca ati gresit adresa.Aici nu au ce cauta ....

-Lichele ca tine?

-Eu sunt patronul acestui local. Va rog...

-Ma doare la trisca de statutul tau.Baga-ti in fund toate hartiile si titlurile. Noi vrem doua mese situate in centru.

-Toate sunt rezevate.

-Daca nu faci rost de doua mese in zece secunde, iti faci rezervare direct la Urgente.Misca-ti hoitul si fa-ne loc printre oamenii astia...

Se opri.Nu mai continua cu apelativele vulgare fiindca putea strica totul inca de la inceput, iar spectacolul oferit in deschidere ar fi fost zadarnic.

Patronul din alb la figura, se facu vinetiu.Turba de furie. Era pus intr-o ipostaza nefireasca.Nimeni pana atunci nu-l luase atat de tare si atat de parsiv in limbaj.Avea pretentia sa i se vorbeasca cu respect fiindca era seful unui local in care se invarteau oamenii cei mai tari ai orasului.

Nestiind cine suntem, intuind ca avem mintea tulbure si suntem in stare de orice a facut imediat rost de doua mese situate chiar in mijlocul multimii pentru a auzi ceea ce se vorbeste si pentru a fi in centrul atentiei.

Scuturile noastre formate din sofer si capcaun au luat loc in spate supraveghind zona. Noi ne-am asezat si am comandat un rand de gin cu apa tonica.

-Cine sunt maharii astia?-intreba Agheu in soapta sorbind din pahar.

-Deocamdata nu sunt nume importante.Ceasul este abia unsprezece p.m. Mai avem de asteptat pana apar cretinii cei mai de soi.Astia nu ne intereseaza.Au alte afaceri.

-Poate ne lipim si noi de o combinatie.

-Vrei sa faci afaceri cu salam,cu masini noi,cu tamplarie de aluminiu?

-Cum!?

-Astia sunt cu alte preocupari.Aia rai vin pe la miezul noptii.Astia pleaca si vin cei mai de soi banditi.

-Bine...-mormai iritat. Au bani multi?

-Au. Ce ai de gand?

-Vei vedea rezultatul maine dimineata.Cum crezi ca am facut rost de masina si de bani atat de repede?

-Am o banuiala !

-Atunci tine pentru tine.Inghite tot ce stii.

-O.K

Discutia lua iarasi sfarsit.Ne-am aruncat privirile imprejur. Trantorii paraseau localul. Agheu se foi putin in scaun, apoi lua mobilul si suna.

-Cine este umflatul asta care iese cu tarfa aia siliconata?-ma intreba scurt.

-Cel mai mare producator de carnati din judet. Zaharia il cheama. Un ticalos...-imi facu semn sa tac fiindca vorbea la telefon si timpul il presa.

-Il urmariti pana acasa.Acolo vreau discretie.Stiti ce aveti de facut.!

Ordinul era clar.Vorbea cu cineva din exterior.Semn ca nu eram singuri in oras. Avea echipa de soc undeva afara privind din umbra orice miscare.Intr-un fel ma linistisem.In alta ordine de idei ma ingrijoram fiindca se desfasura o actiune de amploare. Venise la vanatoare . Nu scapa ocazia sa nu ciupesca din avutul altora.

-Mai da-mi detalii despre impostorii astia.Hai repede! Cine sunt aia doi parveniti care se ridica de la masa?

-Aia doi elefanti sunt dealerii cei mai importanti de masini. Cumpara ,vand, si masini vechi si masini noi, plus multe alte combinatii ascunse printr-o firma de credit si un super-market. Este tare! Lungu il cheama!

Agheu anunta alta echipa ca este timpul sa intre in actiune. Un nou jaf se punea la cale.Seful se gandise la toate. Pusese bazele unei caracatite. Unei benzi care actiona pe toate fronturile. Pentru prima data m-am recunoscut in sinea mea ,inferior acestui specimen. Nu era prost deloc. Avea fler in afaceri dubioase.Il duce mintea la ticalosii si stia sa miroasa o prada de la distanta, asemenea unei hiene.

-Unde sunt baietii nostri? Nu i-am vazut cand am venit.

-Nici nu trebuia sa-i vezi.Daca nu i-ai dibuit tu, inseamna ca totul va fi o reusita deplina. Ii storc pe bogatanii astia de ceva parale. Nu se va cunoaste prea mult. Au de unde !

-Numai sa nu cazi in gaura! Au si astia antenele lor!

-Stai linistit! Mai spune-mi ceva despre un ticalos! Mai am o echipa la dispozitie!

Ochii se lipira de Banulescu.Un tip care detinea vreo douazeci de peco-uri in tot judetul, plus alte cateva magazine prin care invartea afaceri banoase. O persoana plina de bani care se credea buricul pamantului. Avea o fata ce trebuia sa se marite si o nevasta cu gura mare mai ceva ca o tata. Erau in acea seara toti trei la restaurant. Se pregateau si ei sa plece fiind condusi de insusi patronul localului. Combinatiile cu petrol i-au adus in conturi miliarde bune. Era genul de tip ce trebuia calcat in picioare cu masina dupa ce-l jefuiai. Merita sa fie pradat. Era un ticalos mare dincolo de figura blanda ce o afisa.

-Aia de acolo care se imbraca sunt cei mai tari in petrol. Alimentezi mereu masina de la statiile lor.

-Astia sunt...-se opri din comentariu.

Era cert ca a avut o altercatie cu afacerile sale.Il voia de mult la cotitura. Sosise momentul razbunarii. Vestea il umplu de o bucurie sadica. Imi placea gandirea sa. Pret de cateva clipe l-am admirat sincer.

-Iese acum rahatul ala care ne-a facut bele alataieri...Ii vreau capul! Dupa ce furati, aduceti cu voi si pe tarfa aia de fica-sa. O vreau pentru mine. O lectie pentru tata-sau. Actionati cu prudenta. Aveti grija la haimanaua aia batrana. Are gura mare!

-I-o astupam cu un bocanc sefu'!-raspunse razand vocea din telefon.

Actiunea incepu. Asta era de departe echipa cea mai dura. Intotdeauna pastra pe cei mai buni oameni la urma. Avea incredere in ei.

-Acum sa toastam !-a spus ridicand paharul de gin. Pentru reusita. De acum este randul tau sa intri in actiune!-conchise razand cu gura pana la ureche. Chelner! Inca un pahar! –urla apoi catre patron care se uita cu coada ochiului la noi din spatele tejghelei.

Am pufnit in ras. Faceam zgomot pentru a atrage iarasi atentia. Se incrunta . Scotea fum pe nari ca un taur din desenele animate. Era comic. Ne durea la spate de nervii lui. Intre timp in local aparu Cracana:un mahar ce detinea partea de est a orasului. Acolo avea tarfe de lux, marfa de calitate. In partea aceea stateau cei bogati. Acolo isi avea carierul general. Din cate stiam nu era o prada greu de inhatat. Era ingust la minte. Era mare cat un porc de Craciun, vorbea intotdeuna parsiv, era un badaran. Zgomotul facut de noi ii atrase atentia si lui. S-a asezat in fata noastra la doua mese. Eram novici. Il mira tupeul nostru si mai ales faptul ca inca nu am disparut de pe faleza pana la acea ora. Incepeau sa vina baietii tari! In opinia lor nu aveam ce cauta in acest loc.

Patronul veni la masa noastra pastrand o franchete falsa. Semana cu o marineta. Il mai trebuia un papion rosu si era numai bun de pus in vitrina pe post de papagal.

-Domnilor va rog sa parasiti localul! De acum vin doar cei care au rezervare.

-Mai adu un rand!

-Va rog...

Agheu il trase de gulerul camasii pana aproape de gura si-l privea in ochi fara sa clipesca. Lua alura de criminal. Asa inspaimanta pe toti. Pana la a curma viata cuiva era doar un pas.

-Daca nu aduci inca un rand, iti indes teava asta in gat si golesc incarcatorul ca intr-un sac cu rahat! –spuse dand la o parte sacoul si dezvaluind un pistol argintiu cu amortizor.

Ochii slabanogului se marira devenind albi ca gheata. Se schimbase la figura instantaneu. Casca gura sa spuna ceva dar inlemni. Miscarea il surprinse. Nu se asteptase sa avem arsenalul la noi. Credea ca suntem doi soareci care se dadeau mari pe la botul motanului.

-Acum mars si adu inca un rand dublu!

Il impinse cu putere in spate izbindu-l de masa vecina. Noroc ca nu era nimeni. Localul era aproape gol. Doar doua perechi intr-un colt,noi,maharul, si alti doi trantori ce se uitau plictisiti la scena oferita in dar.

Patronul aduse imediat bautura, schitand un zambet amar, apoi se duse la masa lui Cracana caruia ii sopti ceva la ureche. Evident despre noi. Acesta din urma se incrunta , apoi se prefacu uimit, apoi intr-un final ne privi cu dispret. Vru sa se scoale . Insa Agheu il potoli.

-Daca te ridici iti zboara creierii si boasele in strada! Stai in banca ta sau daca nu, dispari din privirile mele! Usurel fiindca nu glumesc cand am pistolul la mine! Te fac sita!

-Imm...-ingana individul ca un urs somnoros.

-Ce, nu stii limba romana ?-dezveli inca o data sacoul scotand la iveala revolverul stralusitor.

Asa se linisti. Continua sa ne priveasca incruntat sorbind guri mari din propriul pahar si tragand cu sete din tigara. Proprietarul localului continua sa ne priveasca din dosul barului, nelinistit. Daduse gres. Nu puteam fi potoliti. Asa ceva nu traise. Insa noi stiam ca atunci cand artileria grea isi va face prezenta ne va fi mult mai greu sa facem fata ofensivei. Ma bazam pe intuitia lui Agheu. Iar el cu siguranta se baza pe flerul meu de negociator. Nu voia sa apeleze la solutia extrema de a baga in actiune trupa de criminali ce ne pazea fundul de afara. Ar fi facut ravagii. Speram sa fim primiti la masa negocierilor. Pentru asta venisem. Speram sa se intample acest lucru de buna voie. Daca nu ii obligam sa faca afaceri cu noi. Ar fi cazut multe capete. Ce era de laudat si de remarcat era faptul ca reusiseram sa fim luati in vizor. Nu mai eram niste nimeni. Atraseseram atentia. Cand musuroiul avea sa se umple cu ticalosi, atunci treceam la mutarea decisiva.

Intre timp am golit si al doilea rand de bautura.Aparusera inca trei tipi smecheri pe care nu-i cunosteam.Cu siguranta erau noi in bransa. S-au salutat cu Cracana apoi s-au asezat la masa de alaturi sosotind la ureche despre noi. Cei trei dulai ne priveau cu dispret si o mandrie sora cu scarba rasilala de pe timpuri. Mintea mi se incetosa. Aburii alcoolului si aceasta scena facuta de acesti tilicari ma infirbanta. Voiam actiune. Stateam ca pe ace.Voiam sa ma scol si sa le articulez cata un picior in gura tuturor. Le voiam dintii in farfurie. Voiam sa le dau o lectie. Niciodata smecherii adevarati nu se dau pe fata! Pastreaza tacerea si actioneaza doar cand este momentul. Daca situatia nu este favorabila raman in umbra. Asa arata un adevarat smecher cu bani ,putere si afaceri periculoase. Este discret fiindca nu vrea sa-si puna numele pe prima pagina a ziarelor sau sa fie gasit mort intr-un sant. Acestia erau incepatori sau doar niste coate goale cu parfum de smecher.Preferam a doua varianta.

M-am uitat la Agheu cu coada ochilor, acesta statea rezemat de spatarul scaunului,cu o mana in interiorul hainei pe revolver, si cu cealalta pe masa batand cadenta cu degetele. Privirea era sfidatoare si mult mai convingatoare in duritate decat a lor la un loc. Nu erau in fata lui decat niste furnici. Niste gandaci ce trebuiau striviti.

Pe usa localului aparura doi dintre maharii de seama ai orasului:Rechinul si Tatarul. Doi dintre cei mai influenti interlopi care se ocupau de tot felul de afaceri dubioase din care trebuia sa iasa banul gros. Acestia faceau parte din reteaua ce aducea droguri in aceasta zona. Ei livrau pe banda rulanta femei ce trebuiau sa se prostitueze in occident. Fraierii care credeau ca viata dincolo de granite este mai dulce se inselau. Le promiteau salarii decente contra unor munci usoare. Fals. Racolau atat barbati cat si femei care apoi erau vanduti ca sclavi. Unii pentru sex, altii pentru diferite activitati ilegale aflati sub o alta identitate. Nimeni nu le mai dadea de urma odata plecati de pe taramul tarii. Se formase o increngatura greu de rupt. Singurul mod de a prelua afacerile lor era sa fie ucisi. Nu era usor lucru , dar nici imposibil. Noi incercam sa ciupim ceva din afacerile lor pentru inceput, dupa care ii lichidam. Preluam tot ce detineau.

La vederea lor sangele imi cam ingheta in vene. Am facut ochii mari tinandu-mi respiratia pentru cateva clipe. Agheu ma linisti cu un cot in coaste. Vazuse reactia mea si asta insemna sa-l dau de gol. El afisa impasibil aceeasi figura smechera,sfidatoare, gata sa sara la gatul tuturor la cea mai mica atingere verbala. Nu suporta prea multi smecheri in jurul sau. Nu ii era frica de nimeni. O adevarata masinarie de lupta.

Cei doi s-au asezat la masa lui Cracana care ii saluta politicos dupa care le facu semn cu ochiul referindu-se la noi. Aparu Instantaneu si slabanogul ce avea localul. Le sopti zambind la ureche probabil purtarea noastra dupa care se retrase. Toti sase se benoclau incruntati la noi. Erau gata sa sara ca niste caini salbatici la beregatele noastre. Intreaga zona era una aflata pe o falie tectonica gata sa erupa din clipa in clipa. Seful meu statea relaxat-aparent, fiindca misca piciorul ca un baterist profesionist-sesizand pericolul apasa pe tasta telefonului sub masa inchizandu-l imediat. Acesta era un semnal dat catre cei de afara. Abia atunci mi-am dat seama de naivitatea mea. Nu venisem aici sa filam ticalosi ci sa ii vanam pe acesti caini rapaciugosi. Viitorul imediat nu suna bine. Eram sigur ca va urma o adevarata furtuna. Va fi prapad!-mi-am spus incordandu-ma pentru a nu ma lua cu tremurat. De frica sa nu ma dau de gol am refuzat sa mai golesc si paharul. Puteam tremura mai rau decat un bolnav de parckinson. Pentru asta imi trebuia Romparckin. Un medicament, pentru unii tratament , pentru altii ca mine uneori si drog. Unul puternic daca se lua in cantitati mari. Avea efect asemanator drogurilor usoare. Si in plus era mult mai ieftin.

Inevitabilul se produse. Mai intai s-au ridicat de la masa cei trei „gusteri” cu mutrele sictirite, inaintand spre noi. Aveau pumnii incordati gata sa loveasca. Mergeau incet, pasind apasat , asemnator cowboy-lor . Erau penibili. Ma pufnise rasul. Niste idioti ingamfati care credeau ca sunt cei mai tari din zona. Agheu pufni si el intr-un ras isteric, badjocoritor,scuipand cu dispret inaintea lor. Stia sa le taie maul. Vazuse destui trantori la viata sa. Nu mai putea fi impresionat de nimeni. Se calise mai ceva ca otelul.

Toti trei s-au oprit la un metru de masa noastra. Scrasneau zgomotos din dinti. Asteptau ceva. Dar ce? Greseala a fost fatala. Amadoi ca printr-o telepatie ciudata, ne-am ridicat strigand animalic si impingand masa peste ei. Socul i-a prins din plin. Au cazut ca secerati. Apoi Isi facu amenintator aparitia pistolul cu amortizor ce-l tinea sub haina. Ii ameninta pe ceilalti trei care se uitau la noi ca la urs. Nu credeau ca suntem chiar atat de nebuni. Doborasem trei dintr-o singura miscare. Nu era lucru rau.

-Acum vom juca dupa propriile reguli!-tipa Agheu in culmea delirului. Se vor schimba multe lucruri. Nimic nu va mai fi ca inainte.! Va toc pe toti daca nu colaborati!

Cei trei mahari se uitau la fel de uluiti, nestiind la ce se refera. Un strain a aparut facand prapad in cale si ii ameninta cu pistolul. Direct nu au avut niciodata un astfel de contact. Nu era confortabil sa aiba pistolul plin cu gloante aproape de frunte. Un simplu glonte aflat pe teava si o infima apasare pe treagaci i-ar fi trimis pe lumea cealalta. Asemenea situatii ar fi starnit frica oricui, indiferent de cat de dur ar fi fost si cel mai de temut mafiot. Cu moartea nu se joaca nimeni! Odata plecat, plecat ramai pe veci!

Cand s-au dezmeticit cei trei,Agheu era deja langa dansii. I-a cuprins pe dupa gat cu bratele sale lungi si groase, zambindu-le parsiv. Reactia lui Creacana aparu. O lovitura in plex il indeparta de langa ei. Il luase prin surprindere .Una din rarele sale momente de neatentie. Insa se stramba putin, apoi isi relua ofensiva si mai inversunat. Burtosul de Cracana facu un gest necugetat. Cu seful meu era ca la urs. Ori il lovesti o data si bine, omorandu-l, ori stateai in banca ta si poate scapi cu viata sau cu mai putine urmari fizice.

Fara veste plesni cu tocul pistolului, in plin, peste gura razvratitului.Doi dinti s-au rupt intr-o fractiune de secunda cu un zgomot ce-ti zgaria timpanul. Sangele tasni pe botul zdrobit ca dintr-o fantana arteziana. Incepu a urla ca un copil speriat de moarte. Lacrimile i se scurgeau pe obrajii inrositi, contopindu-se perfect cu sangele rosu ce se prelingea in cascade pe gatul nebarbierit. Arata ca un porc sacrificat. O imagine de cosmar, dar haioasa pentru noi cei care eram obisnuiti cu astfel de scene. Cand eram in culmea gloriei deveneam o bruta fara suflet , asa cum era si Agheu. El era mereu o astfel de persoana instabila psihic. Eu ma controlam cel putin o perioada de timp. Cand sangele curgea si eram unul din cei care lovea din plin psihicul imi devenea unul animalic. Nu mai aveam contact cu realitatea. Nimeni din Vietnam nu era normal la cap.Fiecare avea lipsa multe „angrenaje” la nivel cerebral.

Imediat dupa ce razboiul incepu am sarit ca un acrobat direct la beregata patronului care se prgatea sa dea telefon politiei. I-am smuls telefonul din mana, apoi receptorul i l-am „lipit” brutal de gura. Nu a fost impactul prea puternic . I-am spart buzele subtiri, transformandu-i-le in niste ventuze uriase, putand sa se ia la intrecere cu Cracana care statea pironit cu ochii la agresor, lasand bocetul deoparte. Tatarul si Rechinul au inghetat cu zambetul sfidator pe fata. Acum erau doua statui de ceara . Aratau palizi , speriati, uimiti de aceasta scena , neputand sa intervina pentru a-si apara pielea. Intre timp l-am aruncat si pe slabanog -stapanul locului- alaturi de ceilalti mahari. Cei trei pustani dormeau ca niste ingerasi in bratele mamei. Visau !

-Acum asteptam sa apara si alti jegosi!-spuse Agheu rece gata sa mai stalceasca niste mutre. Vom avea o intrunire!

-Ce fel de intrunire?-se scapa Rechinul.Cine sunteti voi? Stii ca afara te asteapata o armata de oameni? Nu ai scapare!

-Cu cine am onoarea?-raspunse seful schitand un zambet larg ce nu prevestea nimic bun. Iar afara nu sunt decat cel mult patru amarati care dorm deja in tufisuri.

-Cu Rechinul. El este Tatarul, iar el este Cracana. Asta nu-i decat un soarec-arata catre patron- un sobolan imputit.

Al doilea” raspuns” a fost si mai dur ca primul. Mutra isi schimba infatisarea brusc. Din rechin deveni un pestisor fricos lipsit de patru dinti din fata. Nu scoase decat un scancet surd. Se abtinu sa nu cada in derizoriu. Putin ne pasa. Conta ca l-am linistit si ca arata ca dupa ce i-a explodat o bomba in gura.

-Eu sunt Don Fabrizzio, iar el este Don Antonio!

-Cine!?- se trezi vorbind si Tatarul uimit de ceea ce aude.

La fel de uimit eram si eu , insa am tacut. Ne luasem nume de mafioti adevarati. Imi placea cum suna:Don Antonio! Ma simtem undeva sus pe valul implinirilor! Senzatie unica si extrem de placuta. Tatal mafiotilor!

Don Fabrizzio- adica Agheu- se facu ca ii stalceste si lui mutra . Acesta stiind la ce sa se astepte a pus in semn de aparare mainele la figura. Incerca sa fie vigilent si sa scape de o noua operatie estetica facuta gratis. Agheu zambi iarasi satisfacut. Lasa arma jos langa corp. La fel facu si Tatarul cu mainile cand constata ca pericolul a trecut. Numai ca smecheria asta nu o stia. Imediat Don Fabrizzio lovi cu sete peste mutra sfidatoare, si nu o data , ci de doua ori. Nu mai avea in gura decat cateva masele ce nu i-au fost atinse de metalul stralucitor. Asadar aveam trei stirbi. Dantura ii va costa mult sa si-o refaca.

-Acum va sfatuiesc sa puneti mana de la mana si sa inchiriati un cabinet pentru cateva luni bune. Veti avea nevoie de multa rabdare si de o dantura noua. Numai sa nu va puneti din aur ca am o slabiciune pentru metalele scumpe!-incheie razand in hohote.

Pe Tatarul paradoxal , lovitura il ametise bine. Abia cand Agheu incepu a rade monstruos, acesta se trezi privindu-se plin de sange: peste flanea, pantaloni, si tinand in brate cei cativa dinti albi avuti in gura pana mai devreme. Se sperie ca o femeie aflata in ghearele proxenetilor.Facu un atac de panica. Vru sa se scoale de pe scaun si sa o ia la fuga insa un pantof de lux aflat pe piciorul meu, il plesni direct de-a lungul tamplei ametindu-l de tot. Se lasa moale pe scaun, dupa care se pierdu usor in lumea viselor alaturi de ceilalti trei prapaditi care dormeau in continuare ca niste prunci.

Cracana si Rechinul au luat pozitie regulamentara. Erau pregatiti sa asculte de cel care le-a facut viata un iad in doar cateva minute.Au lasat deoparte durerile dentare, nervii provocati de calcarea in picioare a mandriei lor mafiote.

-Sunteti niste tarfe lipsite de orice tupeu! Niste cartofi stricati!-ii dojeni Agheu plin de sine.

-Nu crezi ca este cam pretentios numele ales?-starui Cracana la un moment dat cu capul plecat in semn de supunere.

-Numele de Ucigasul, Jamaica, Canabis si inca multi altii de aceeasi speta , iti spune ceva?

Cei doi s-au uitat unul la altul, apoi cu figurile uimite si-au indreptat privirile catre noi. Care stateam falnici asteptand elogiile.

-Unde crezi ca sunt acum?-am intervenit tantos. Mare parte din ei sunt cacareze de sobolani! Restul oase pentru caini vagabonzi! S-au transformat in ceea ce au fost intreaga viata!

-Voi i-ati facut capatul? Pe tine te cunosc de undeva!-sesiza Rechinul catre mine. Te stiu...

-Am facut parte candva din retea. Apoi am fost cel care va aducea lovelele in timp ce voi stateati si petreceati prin crasme. Teapa, se cheama fraierilor!-am urlat razand isteric.

-Voi sunteti cei din...Vietnam! Noua grupare....Nu aveti sanse pe piata!-incheie ca un judecator „marele” Rechin.

Agheu a scos pistolul si i-a lipit teava rece de frunte transpirata si patata de sange. Trase piedica. Glontul putea iesi de pe teava in orice clipa. Se afla la o fractiune de secunda de moarte. Raceala tevii semana cu raceala mortii. Doua lucruri diferite dar care se pot ajuta reciproc la nevoie. Una provoaca pe cealalta. Valoarea vietii este cat a unui glonte!

-Daca trag imi fac imediat loc pe piata, nu? Ce spui, incercam?—spuse bagandu-i in sperieti pe amandoi.

-Este adevarat. Ce doresti de la noi? Suntem o mica parte din sistem. Cei mai mari inca nu sunt de fata! Doar ei .....

Discutia s-a intrerupt. Rechinul refuza sa continuie. Era pe pielea lui. Ca sa fie mai convingator Agheu tinti genunchiul unuia din cei doi barmani care stateau lipiti de bar, in fata, cu mainile ridicate in semn de predare. Desi stiau ca acest loc este periculos nu se asteptau ca lucrurile sa degenereze. Tanarul nevinovat cazu ca secerat. Se vaicarea in urlete animalice, cu sangele siroind in jurul sau. Colegul sau se uita cu mila la el,neputiincios preferand sa nu se amestece. Tinea mult mai mult la viata sa decat a altuia.

Amortizorul pistolului functiona. Aproape ca nici nu se auzi plecarea glontului. Astfel putea ciurui pe oricine.

Cracana se sperie si mai mult. Isi desclesta gura imediat. Voia sa scape cu viata din acest clinci. Lipsa dintilor si mutra stalcita ii era de ajuns. Nu voia sa primesca si un glonte in scafarlie .

-Noi sutem o mica parte din organizatie. Avem teritorii mici. Ciupim si noi de la castronul celor mari. Orasul are inca cel putin doi tartori! Noi suntem pe la coada! Se merge pe cale ierarhica! Bani, marfa, piata, apoi teritorii dupa punga fiecaruia. Aia doi sunt asociati! Ei aduc, ei impart.... Este greu sa dai de ei! Nu-i gasesti aici. Cei care vor veni pe aici sunt doar niste ....

-Gainari!-am completat scurt vazand ca evita raspunsul total. Imm. ..da ... niste gainari...Niste gaini care la un loc au un cuvant de spus!Atunci le vei spune tuturor smecherilor, sa vina la Groapa de Gunoi, peste trei zile. Adica sambata la ora doisprezece noaptea. Daca nu vin ii cautam si se aleg cu cate doua incarcatoare de mitraliera in teasta. Nu glumim! Veniti si voi ! Sa vina toti cei care conduc orasul! Altfel sunteti morti!Va luati de manuta si va aliniati in fata noastra!-am incheiat amenintarile articulandu-i un pumn in figura patronului, lungindu-l langa masa.

La final aparura pe usa localului , in rand, zece namile alese dupa criterii precise, imbracate in salopete negre, si cagule suflecate de aceeasi culoare cu restul echpamentului.Fiecare avand dosite pe sub gecile bufante cate un automat. Era una din echipele ce o avea mereu la indemana.Cea mai buna!

-Se apropie politia. M-a sunat Spaga si a spus ca un cretin a dat telefon . Sunt pe drum patru echipaje! Trebuie sa plecam!-rosti cel care parea a fi seful, un individ inalt , musculos, cu machilarele patratoase ce se miscau incontinuu nervoase.

Un adevarat dur printre alti duri!-mi-am spus surprins de aceste siluete aparute din senin. Agheul organizase bine intreaga retea. Prietenii lui din parnaie faceau parte impreuna cu izmanarii din cartier, din aceaste benzi mafiote. Cu astfel de figuri , ma simteam mai in siguranta.

Vederea trupei de comando care ne astepta, nauci si mai mult pe cei prezenti. Aveam o intreaga retea organizata perfect militareste. Ceva nou in acest colt de lume.

-Mai am destule echipe cat sa va fac praf pe toti de la cel de sus pana la ultimul parlit ce vinde marijuana la colt de strada! Tineti minte tarfelor: sambata la Groapa de Gunoi la ora doisprezece noaptea. Prezenta obligatorie!

Fara a mai provoca alte stricaciuni faciale celor din jur, am disparut amandoi cu masina ce ne astepta afara. Din urma ne escortau alte doua masini straine. Echipa ne pazea!

- Lucrurile au iesit mult mai bne decat ma asteptam! –am exclamat plin de trufie.

Agheu nu spunea nimic. Continua sa se uite ganditor pe geam. Nu privea „minunatiile" orasului ci altceva il macina. Probabil regandea situatia. Voia sa fie mereu cu o miscare inaintea adversrului. Din pacate nu se consulta cu mine niciodata in astfel de chestiuni. Stiam ca in momentele de meditatie nu trebuia sa fie deranjat. Inca nu eram pe picior de egalitate cu el. Asa ca l-am lasat in apele sale sa se scalde. Bucuros de reusita am rememorat intreaga scena.Totul fusese mai ceva ca un film. Merita sa toastam pentru reusita. Insa nu aveam cu cine. Mi-am urat in minte noroc si atat. Ma gandeam in continuare la confruntarea de sambata.

Groapa de Gunoi era un loc situat in afara orasului, pe vremuri acolo fiiind sediul firmei de salubritate a orasului. Au ramas niste cladiri parasite, devenind locul unde se adunau mafiotii, locul unde se faceau cele mai tari schimburi, locul unde mafia isi ascundea unele marfuri. Aici femeile erau traficate in „conserve"-adica in containere pentru marfa ce erau trimise in Spania, Italia, Germania, Japonia, Anglia. Pe ele se luau bani frumosi. Multe dintre acestea erau rapite. Altele sub forma unor contracte de munca in strainatate erau prostite dupa care drogate si trimise peste granita. Filiera incepuse la Sarbi.Cand s-a terminat cu vecinii nostri, mafia s-a indreptat spre vest. „Malaiul" era mult mai mult si se putea prosti mai usor tarfele culese in special din mediul rural.Acolo nivelul de viata si de cultura era scazut, iar cu cateva vorbe si cativa euro fluturati pe la buric, fetiscanele de treisprezece, paisprezece ani , pana la varsta majoratului, cadeau pe spate la propriu. Odata prinse in grupare nu mai scapau. Puteau sa uite de casa si de familie. Nu mai aveau viata. Deveneau roboti sexuali pentru excentricii straini. Cand nu mai dadeau randament erau omorate. Dispareau fara urma. Racolasem pentru nemti cateva transporturi, dar m-am lasat in momentul cand o domnisorica imi cazuse cu tronc. Am regulat-o mai intai eu, apoi am dat-o si cumparatorului. Ne-am batut joc de ea cum am vrut. Numai ca imaginea ei suferinda nu a disparut din minte. M-a bantuit aproape un an de zile. Nu mai puteam sa continui astfel. Asa ca am lasat meseria asta si m-am orientat spre alte afaceri. Acum roata vietii parea sa se intoarca. Avea sa fiu iarasi unul din pionii principali in astfel de operatiuni ingrozitoare. Speram sa fiu mai tare ca data trecuta. Viata mea conteaza cel mai mult!-imi repetam obsesiv de fiecare data cand panica era pe cale sa se instaleze in sufletul meu. Asa treceam momentul, devenind o bruta, o masinarie ce nu mai avea scrupule. In felul acesta depaseam momentele cand sentimentele umane erau pe cale sa

ma cuprinda. Nu voiam sa fiu slab. Voiam sa fiu un dur.Voiam sa fiu ca Agheu. El devenise un model in acest joc pornit fara voia mea ,dar care a fost repede indragit.Pornise pentru a-mi salva viata dar se termina cu placerea sadica de a avea putere ,bani, tarfe si droguri. Acesta era adevaratul nostru Rai.Cei care traim in lumea asta de dincolo de realitatea cotidiana ce o vad muritorii de rand,nu dorim decat aceste patru lucruri in viata. Daca le avem suntem cei mai fericiti oameni de pe pamant.

****

BMW-ul opri in fata blocului in „carierul nostru general" ,urmat imediat de cele doua masini folosite ca escorta. Cei zece se aliasera in rand gata pentru onor. Nimeni nu a scos un sunet.Seful, Don Fabrizzio, intra imediat in bloc fara a-mi adresa un cuvant. Acest gest ma nelinisti. Incercam sa vad unde gresisem. Oricat am incercat sa-mi storc creierii nu am gasit nimic acuzator in atitudinea mea. Il racaia altceva. Nu ma interesa. Hotarasem sa-l las singur in lumea lui bolnava. Eu traiam cu a mea.

El impreuna cu opt din baieti s-au oprit la etajul unu. Nu a spus nimic nici de asta data. Nu l-am urmat. Nu voiam sa ma bag in borsul sau. Escortat de doi bodyguarzi am urcat pana la ultimul etaj . Linistea blocului era enervanta. Nu eram obisnuit cu o asemenea tacere, mai ales ca prinsese putin la gheara si aveam chef de distractie. Instinctiv mergeam spre locul de unde venisem. Nu m-am oprit la apartamentul jegos ce-mi tinu drept adapost dupa ispasirea condamnarii, ci m-am afisat in fata usii de vis-avis, acolo unde statea femeia frumoasa ce-mi relaxa trupul. Ma atragea frumusetea ei, parfumul fin, acel trup perfect, conturat de Dumnezeu pentru un chip impresionant de delicat. Ma atragea si enigma sufletului ei. Imi placeau provocarile. Imi placeau femeile care se dadeau in „barci" fie si constranse. Aici era vorba de altceva. Acea femeie avea un magnet ce te atragea sub forma unei hipnoze sau sub forma unei telepatii uluitoare. Voiam, in sfarsit, sa fiu in bratele ei, sa beau sampanie si sa fac dragoste. Planul pe acea seara trebuia dus la indeplinire. Meritam o rasplata.

Cele doua scuturi s-au asezat langa usa, militareste, ca niste adevarati profesionisti. Nu-i cunosteam pe acesti calai. Nu erau din zona.Nu puteau fi decat cunostinte de ale lui Agheu. In plus nu ma interesa persoana lor. Trebuiau sa-si faca treaba pentru care erau platiti.

Fara pic de respect am dat buzana in apartamentul frumos mobilat si atat de calduros. Atmosfera era pe placul meu. Femeia frumoasa nu era pe patul desfacut ci se auzea de undeva din baie maraind un cantec . Avea vocea calda. Minunata. Imaginea aceste fiinte ma fascina. Ma simteam ca un caine in lesa in fata ei. Dar de frica sa nu clachez ma infatisam ca un dur. Instabilitatea mea psihica ma ajuta sa supravietuiesc.

Paseam incet, fara zgomot prin locul minunat ales exact pe masura fiintei ce-l locuia. Un miros fin de parfum imi calauzea pasii. Pe masura ce inaintam acel marait se transforma intr-un cantec melancolic,de dragoste, placut urechilor.

Usa de la baie era intredeschisa. Aburii apei calde invadasera intreg locul. Nu se vedea aproape nimic. Facea dus. Avea probabil o manie: atunci cand era suparata facea baie. Un moment de deplasare psihica:te speli de toate pacatele, de toate mizeriile care le traiesti sau le simti. In general cei care traiesc pe propria piele o molestare sexuala se manifesta astfel. Acum nu stiam exact care era reactia ei. Dar oricum bine nu-i era.

M-am lasat vrajit de acea melodie, de acele rotocoale de abur, de acel parfum combinat cu toate trei elemente ce dadeau atmosfera perfecta. Dupa cel mult patru pasi marunti facuti in directia cazii, de unde apa se auzea clipocind, am zarit silueta minunata a fiintei pe care o doream. Cu mainile intinse, ca hipnotizat, eram gata sa o cuprind de mijloc. Am facut cu multa pasiune acest lucru in urmatoarea secunda dupa ce i-am urmarit linia spatelui ce cobora armonios pana la nivelul feselor. Mai jos arata si mai trasnet. Ma imbolnaveam singur. Atingerea trupului fierbinte si umed, a declansat stimulii din intreg organismul meu. Ma pierdusem cu firea. Trupul a tresarit speriat, apoi s-a rasucit la 180 grade, deschizand ochii larg, apoi lasandu-se moale ca un aluat in proprile mele maini pentru a o modela dupa bunul plac. Raspunse la avansurile mele pozitiv. Parea ca ma asteptase. Nu ma interesa daca juca teatru sau chiar avea pentru mine unele sentimente de atractie. Ce conta era doar momentul. O voiam la pat. O voiam pentru mine. Mai ales ca Agheu mi-o facuse cadou. Aceasta fiinta putea fi a mea chiar si cu forta. Dar dupa reactia ei nu avea sa fie nevoie de brutalitati. Intelegea situatia. Nu era oricare rapandula de pe centura, lipsita de creier. Aceasta era o adevarata doamna!

Cazand usor in genunchi, in apa fierbinte, ajungand la nivelul meu, buzele noastre reci si umede s-au lipit brutal, senzual, un sarut unic. Amandoi eram manati de o dorinta nebuna ce nu mai putea fi stapanita. Ne intelegeam de minune in astfel de momente. In mai putin de cinsprezece secunde mainile ei dibace ma debarasara de hainele ce devenisera incomode. Amandoi eram goi in cada plina cu apa, sarutandu-ne,mangaindu-ne peste intreg trupul , exploatand din plin zone cu stimuli sexuali, sporindu-ne placerea si mai mult. Gemeam amandoi ca niste adolescenti care traiau pentru prima data astfel de clipe. Descopeream zone necunoscute ale fiintelor noastre. Amandoi deveniseram pentru moment alte suflete. Ratiunea sau impulsurile criminale, erau departe de noi. Aveam o alta viata mult mai placuta ce nu voiam sa se termina niciodata.

Cu un efort supraomenesc pentru mine, am ridicat-o din cada pe femeia ce continua sa ma sarute pe gat, mutand intreaga scena in camera une rozul domnea pasional, acolo unde ne astepta un pat mare. Nu ne sfiam de goliciunea noastra. Ea arata trasnet! Eu, un cadavru mergator-un zombie- care inca sufla dupa cate a patit.Sarutarile au continuat mult timp,iar cand amandoi eram pe punctul de a exploda,contactul, contopirea noastra s-a produs,totul dezlantuindu-se in doar cateva minute, ca o explozie nucleara,proiectandu-ne in ceruri, de unde coboram lin, ca doua frunze, jucause,atingandu-se usor, sarutandu-ne tandru, fiecare ascunzand in coltul ochilor cate o lacrima. A mea era de placere. A ei....combinata.

Obositi niciunul nu a mai scos o vorba. Caldura camerei ne invaluia placut. Fiecare a inchis ochii adormind. Dar nu imbratisati asa cum era normal,

ci fiecare separat, pe o particica de pat, cu fata in sus. Momentul trecuse. Trupurile se raceau, sentimentele se pierdeau, ramanea doar amintirea. Joaca se duse. Amandoi devenisem straini, cel putin in aparenta. Jocul continua la fel de parsiv, de placut, de atractiv o combinatie ucigatoare pentru unii. Nu aflasem nici macar cum o cheama. Facusem de doua ori dragoaste dar numele ei era o enigma. Insa nu si trupul ei! Descoperisem noi dimensiuni ale fiintei ce o avusem pentru o perioada de timp, pana spre zorii zilei. Chiar daca nu recunosteam amandoi eram topiti unul dupa altul.

****

Mirosul de cafea fina ma scula. Imi invada plamanii placut. De foarte mult timp nu ma mai trezisem cu o astfel de aroma in jur. Am deschis usor ochii sa fiu sigur ca nu visez, ca sunt in aceeasi camera frumoasa si calduroasa, alaturi de femeia cu care am petrecut o noapte grozava. Toate erau la locul lor. Langa trupul meu statea intinsa mai mult pe fund, ca un pasa pe pernute, fiinta cu pielea alba si fina, parfumata, care ma privea insistent, insa cu mai putina inversunare ca data trecuta. Ceva se scimbase. Nu-mi dadusem osteneala degeaba. Era o chestiune de timp pentru amandoi ca sa dam arama pe fata. Pana atunci ne jucam de-a soarecele si pisica.

-Buna dimineata frumoaso!-am spus ridicandu-ma la fel ca ea.Ce faci?

-Buna. Bine.- a raspuns sec. Tine cafeaua!-intinse ceasca colorata din care se ridicau aburii contopiti cu aroma de cafea scumpa. Este calda!

-Multumesc!

Ca un hapsan ce nu a baut cafea de luni de zile, am sorbit doua guri mari cat jumatate de cana, starnind rasul partenerei. Figura i se schimba radical. Asa arata senzational. Ochii albastri te incalzeau cu razele lor, trupul se misca in voie, era relaxata iarasi. I-am raspuns cu aceeasi pofta nebuna de a face haz pe seama mea. O voiam vesela.

-Asa iti sta cel mai bine! Nu te prinde bine imaginea trista!-am spus incercand un compliment cam ciudat.

Rasul se opri brusc. Figura i se intrista. Devenise femeia de piatra,de cu o zi inainte. O schimbare brusca, ce ma derutase putin. Nu credeam ca era inca cu putinta ca dupa o noapte de amor, de veselie, dupa cateva clipe de caldura sufletesca traite la maxim, sa devii intr-o secunda din nou o „Dochia”. Insa femeile sunt intotdeauna pline de neprevazut! Sunt mult mai greu de citit decat barbatii!. Au un alt psihic!

-Ce ar fi sa dam cartile pe fata scumpo!-am spus taios atragandu-i privirea rece.

Acei ochi albastri,mai devreme calzi, devenisera un cer de iarna polara, gata sa se dezlantuiasca intr-un inghet total. Simteam cum se face rece in jur, cum atmosfera si lumina camerei se disipa, facand loc unu semiintuneric ireal, dar temator. Ma bulversase, insa voiam sa expun pana la capat ideea ce-mi venise in minte.

-Eu sunt indragostit lulea de tine! La fel esti si tu! Hai sa terminam cu jocul asta stupid si adolescentin!-am scuipat totul dintr-o suflare, prinzand pe parcurs la curaj, indepartand norii reci ce planasera deasupra noastra.

Eram pe baricade. La vorbe ma pricepeam . Stiam sa sucesc mintile oricui daca eram lasat. Acum voiam sa le sucesc acestei femei, dar nu cu minciuni ci cu sinceritate mai mult ca oricand. O priveam fix in ochi. Raceala lor nu ma impresiona. Caldura sufletului meu pentru ea trebuia sa topeasca acea bariera glaciara . Si se parea ca reuseam dupa zece minute de trancanit. Se topea,in lacrimi fierbinti, apropiindu-se tot mai mult cu capul de pieptul meu scheletic.

-Sunt si eu indragostita de tine!-spuse aproape in soapta ca un gand scapat cu voce tare. Pentru mine este bulversant. Am tinuut la cineva....dar a fost doar o aventura care s-a prelungit.....Ma aflu si intr-o conjunctura aparte! Tu cum te-ai simti? Imi este frica uneori!

-Frica!? Dupa cum te-ai comportat aseara ....nu cred ca frica este problema ta. Mi-ai demonstrat de doua ori ca stii ce faci cu trupul tatu! NU esti chiar atat de naiva precum pari!

-Nu sunt! La inceput , in prima clipa cand te-am vazut...erai dincolo in camera aia...dormeai...mi-a placut de tine fiindca suferisesi o drama ca si mine. Apoi dupa partida de sex , m-ai jignit si mi-ai demonstrat ca nu ai suflet. Ce mai pot crede? Nu vreau sa fiu iarasi o proasta!

-Deja cuvintele magice le-ai soptit! Nu mai poti ascunde sentimentele pe care le porti pentru mine.

-Adevarat! Dar iti pot refuza avansurile!

Avea capul tare ca si mine cand nu voia sa inteleaga ceva simplu. Punea intrebari sacaitoare ce ma enervau. Te voi avea proasto indiferent ca vrei sau nu de buna voie!-am tipat in interiorul meu exasperat. Insa calmul reuseam sa mi-l afisez fara a starni dubii. Voiam sa epuizez mai intai calea amiabila . Cu ea duritatea era doar o solutie extrema.

-Ce spui? Incercam?-am concluzionat fara sa-i mai dau motive sa continuie fuga asta in cerc.

-Bine.-spuse cu mai multa tarie, dupa cateva secunde de gandire. Dar mai este ceva ce trebuie sa-ti spun. Ceva legat de mine. Trebuie sa afli de la mine!

M-am incruntat, apoi m-am hotarat sa nu stric momentul cu vreo veste nasoala. Nu ma interesa trecutul ei. O voiam din clipa aceasta. Putea sa fi facut orice in trecut. Nici eu nu puteam fi prea mandru de trecutul meu. Asa ca nu ma destainuiam nimanui. Viata mea era un capitol inchis pentru oricine indiferent de cat de apropiat era. Asa voiam sa fie si viata ei.

-Nu ma intereseaza trecutul tau. Asa ca sa nu te intereseze nici trecutul meu. Nu suntem parvenitii aia din oras care n-au ce face si borasc toata ziua la barfe despre prieteni. Niste snobi! Nu! Aici este altfel viata!

-Esti sigur ca nu vrei sa stii nimic despre mine?

Ridica capul de pe pieptul meu-o usurare pentru mine ca puteam respira normal-privindu-ma serioasa, apoi ma saruta usor pe buze drept multumire. Cand intreaga poveste s-a pus la punct,interveni penibilul. Nu aveam ce face. Trebuia sa ma recunosc un idiot si speram intr-o reactie moderata din partea ei.

-Te rog sa-mi spui cum te numesti! Nu am facut cunostinata!

Femeia se ridica in genunchi, isi arunca parul cret pe spate dezgolindu-si figura, ma privi mirata,apoi furioasa, dupa care chipul alb se limpezi afisand bunatatea. O reactie in lant. Nu puteam sa trec atat de usor de la o stare la alta. Numai ea si cu Agheu reuseau acest lucru. Eu pana nu ma descarcam nu reuseam sa-mi schimb infatisarea.

Rusinat am pus capul in cosul pieptului. Meritam zeci de palme pana sa nu mi se mai cunoasca nici ochii. Te culci cu cineva fara sa ii stii macar numele. Si o tarfa ieftina iti spune cum o cheama sau o intrebi tu inainte de a face sex. Trebuia sa ma recunosc inca o data un idiot fara scapare in a da cu piciorul in ocaziile perfecte.

-Milena Trifu ma numesc! –spuse schitand un zambet de intelegere.

-Eu ma numesc...

-Stiu. –o taie frangandu-mi elanul, dar am reusit sa ma redresez chiar intr-o secunta.

-Don Antonio sunt de azi inainte pentru tine!

A pufnit in ras in secunda urmatoare. Intr-un ras scarbos, badjocoritor, ce ma facea sa fiu un nimeni in fata altui nimeni. Nu puteam accepta asa ceva. Mi se facea greata. Isi batea joc de mine.

-De unde ai mai scos si prostia asta!-a spus tragand o gura de aer si reluandu-si rasul.

Nu mai puteam indura o asemenea rusine. Un pumn osos, plin de furie, manat de adrenalina izvorata in exces, ateriza ca un supersonic, direct in gura micuta, suava ce saruta excelent. In clipa urmatoare imaginea ei se schimba in una de groaza. Sangele tasni peste piptul si sanii vinetii, peste asternuturile mirosind a parfum, apoi ametita de impactul devastator cazu jos langa pat. O lichdasem. Il luasem piuitul. Am privit-o ingretosat, apoi m-am ridicat pentru a ma imbraca. Nu am intervenit.

Acolo jos, horcaia ca un porc, plina de sange, scapand injuraturi la adresa mea. Nu ma mai deranja. Putea sa spuna orice fiindca ma descarcasem de furie.

Cand mi-am tras pantalonii aparu pe usa una din santinelele lasate asta noapte langa usa. M-am enervat iarasi. Acesta se uita la femeia care statea acum cu ochii deschisi , privind tavanul alb, nu mai spunea decat „imi pare rau”.

-Tu ce dracu’ mai vrei cap patrat de caine! –am urlat exasperat. Nu stii sa bati la usa? Te trezesti la bordel?

Acesta se incrunta maraind fioros, fara a ma impresiona. Eram seful lui. Puteam sa fac ce vreau cu el.

-Nu te marai ca o potaie ca-ti zbor creierii! Eu sunt cel care iti da ordine! Mars din fata mea! –am incheiat imbracandu-ma cu camasa noua gasita in sifonier.

Putea apratine oricu. Era marimea mea.Toate hainele erau pentru trupul meu. Perfect!-mi-am spus mandru de garderoba si de viata mea care luase o intorsatura favorabila.

Prezenta namilei care se holba la mine , ma enerva tot mai mult. Din cand in cand isi arunca privirea catre Milena, starnindu-i mila. Voia sa ma ia in gheare. Nu indraznea.

-Ce-i amorezule? Iti este mila de ea? O iubesti? Ai admiratori, iubito!-am inceput a scoate un ras fatarnic si plin de zeflemea.

Bodyguard-ul se napusti asupra mea printr-un raget ca de leu. Venea cu mainile direct la beregata mea. Avea ochii iesiti din orbite, turbat de furie. Discernamantul nu mai lucra in mintea lui. Ajuns la mai putin de jumatate de metru m-am ferit deschizand usa de la dulap. Pumnul pregatit izbi palul colorat in visiniu inchis. A scos un scancet tinandu-se de mana. La vederea mea a scos cateva injuraturi, apoi se repezi sa ma puna la pamant, dar lama cutitului sustras din teaca pantalonilor sai ii sectiona carotida instantaneu. Ii facusem aerisire. Se prabusi ca un bolovan facand zgomot. Crima ma tinti in marginea sifonierului. Priveam cutitul, apoi cadavrul, sangele aburind se preligea grabnic in valuri spre picioarele mele. Milena se scula incepand a plange. Nu tipa. Nu intrase in panica. Semn ca mai traise astfel de clipe. Cand aparu celalat „soldat”, urmat de Agheu , frica imi trecu. Ma linistisem.Voiam sa dau dovada ca sunt un sadic ca si el. Partial reusisem. Asta pana sa vina sa–mi ia cutitul din mana. Zambi apoi ma saruta pa ambii obraji.

-Acum esti ceea ce mi-am propus sa fac din tine. Te-ai prins repede! –apoi imi dadu o palma usoara peste obraz pentru imbarbatare. Capul sus...Don Antonio!

La auzul acestor cuvinte am zambit. Au avut efect pozitiv. Intr-adevar eram un mafiot nu un covrigar notoriu ce face pe el .Mi se cerea sa fiu necrutator.

-Vino cu mine! –imi sopti luandu-ma pe dupa gat si indreptandu-ne catre iesire.

Prin cateva semne facute „baiatului cu paza”, intelesesem ca locul va fi curatat si nimeni nu va pati nimic.Tarfa isi va tine gura.Iar restul nici nu trebuiau sa stie de incident. Grijile se spulberau alaturi de el. Era ca un parinte care iti lua toate trairile negative in momentele dificile.

-Ai implinit majoratul! Te asteapta o cariera lunga! Data viitoare va fi mult mai usor. Acum pot avea incredere in tine! –continua sa vorbeasca incet si accentuat

-Merita sa fie ucis ticalosul ala!-am replicat in dorinta de a spune ceva concret.

-Un idiot mai putin pe lume! Mare paguba! Castigul esti tu!

-Ce se va alege cu el?

Intrebarea il irita putin , insa faptul ca ii produsesem o surpriza placuta il facu sa se calmeze. Avea un partener de baza. Merita sa stie si el totul. Asta gandea in timp ce strabateam palierul coborand spre etajul unu.

-Se va alege un salam delicios! Craciunul nu este departe! Fraierii vor sarbatori cu carnati, salam si alte bunatati. Avem propria noastra masina de tocat. Iese o pasta excelenta! Pentru....caini binanteles! Ce credeai?

-Nu-mi pasa ...dar nu voiam sa gust din carnea altuia. Prostia se molipseste!

Agheu porni intr-un ras pofticios. La fel am facut si eu, numai ca la mine era doar o masca. Nu puteam rade la gandul ca acei caini pomeniti de el, erau de fapt bodyguarzii ce ne aparau. Acesta era un secret. Trebuia sa-l pastrez. Seful aruncase pastila. Eu trebuia doar sa ma prind. Si asa am facut spre marea

mea nenorocire, fiindca din produsele alea puteam sa fi mancat si eu. Ce-i drept au fost gustoase, dar posibilitatea de a fi mancat un ficat ,sau un rinichi, sau o pulpa, era foarte mare.Simteam cum stomacul incepea sa fiarba,sa mi se ridice cafeaua in gat,burduful era gata de expulzare din clipa in clipa. Fruntea transpira, culoarea fetei se facu alba, abia puteam sa mai rezist.

Don Fabrizzio observa imaginea groaznica ce o afisam, se stramba putin, apoi zambi, batandu-ma usor pe umar.

-Linisteste-te! Am glumit! Tie nu ti-am dat sa manaci „produsul Zero”! Il mananca doar fraierii! Trebuie sa scapam cumva de cadavre!

Confirmarea ca nu am mancat asa ceva ma linisti. Stomacul incepea sa nu mai vocifereze, glandele sudoripare secasera pantru moment. Organismul se regla dupa un asemenea soc.

-Dar erai pe aproape daca mai continuai!-completa ghiontindu-ma cu cotul in plex.

Intreg procesul a fost reversibil din secunda doi. Am „decartat” tot de inghitisem in ultimele ore. Ma rasteam la papuci sprijinit de blustrada scarilor. Voma de culoare neagra se duce in jos spre subsol. O pata de mizerie in plus printre ale tone de gunoi nu mai insemna nimic.

Agheu radea fara incetare. Avea si de ce. Isi batea joc de mine. Nu indrazneam sa ma iau cu el la prea multe glume. Nu inca! Mai aveam de asteptat putin.

Cand spasmele s-au oprit rasul disparu si de pe fata lui. Devenise sobru. Era timpul sa lasam glumele la o parte si sa trecem la fapte concrete. Mirosul nu-l ingretosa. Continua sa ma tina de brat si sa inaintam pe palierul lung luminat intens de razele soarelui. Aici lumina de afara era maiputernica decat oriunde in alta parte a blocului. Ne-am oprit la jumatatea palierului in fata unei usi jegoase pe care a deschis-o cu greu fiindca dincolo de placajul jerpelit se ascundea o usa din fier masiv. Nu putea fi sparta decat –poate-cu proiectile de tanc sau daca daramai peretele. In interior nu existau decat rafturi . Locul era mult mai mare decat fosta mea locuinta pe care o ignorasem total de la revenire. Nici nu ma interesa acea cocina, fiindca domneam ca un imparat in alta locatie. Cutii de diferite marimi erau situate pe rafturile metalice, cutii ce ascundeau lucruri furate. Am ghicit acest lucru de la prima vedere. Eram expert. Nu trecusem degeaba prin viata de borfas.

-Asta este prada de aseara!-a spus aratand satisfacut cu mana catre intregul apartament. Ce crezi ca am adunat aici?

-De la aur, la obiecte de valoare ce pot fi vandute imediat pe piata neagra! Banii ii tii in seif!-am raspuns la fel de zambitor.

-Asa este! Ma bucur ca ai inca simtul umorului dupa cate ai tras!

-Ma adaptez usor la noile reguli!

-Pentru ca mi-ai dovedit credinta si ca ai ajuns la maturitatea mafiota, iti ofer aceasta cutie! Impartim din prada! Ma tin de cuvant! Cand voi crede de cuviinta vom face socoata altfel!

Am deschis cutia -douazeci / zece cm, la dimensiuni- cu o nerabdare uriasa. Era un alt cadou promis. Bucuria era asemanatoare cu cea a unui copil. Tata imi daduse un cadou! Mai trebuia sa sar in sus de bucurie. Dar ceea ce era

inauntrul cutiei ma lasa perplex. Un pumn de bijuterii din aur, de la lantisoare stralucitoare, pana la bratari ornate cu diamante scumpe,perfecte pentru o femeie distinsa. Eram bogat cu adevarat. Cantitatea de aur ma facea sa fiu mandru de realizarile mele. Am stiut cu cine sa ma aliez si cui sa-i sarut mana. Nu m-am strofocat degeaba. Crima comisa mi-a adus recunoasterea statutului de partener in aceasta organizatie, cu insusi seful si fondatorul ei.Devenisem un pion principal in care de acum se putea avea incredere.

-Si ca sa nu spui ca sunt baiat rau, tine si rahaturile astea. Nu depasi lumita!-imi inmana patru tigari de marijuana de culoare maro, calitate superioara. Daca nu stii sa pastrezi bunatatea mea si o iei razna iarasi, te omor in urmatoarea clipa! Ai inteles... partenere?-intinse mana zambind de asta data cu tot sufletul.

Gestul sau m-a stupefiat. Intr-adevar cu acest om nu era de glumit.Intelesesem cu adevarat ca la el totul se reducea la incredere. Nu voia decat loialitate si de restul bunastarii tale se ocupa el.Tu nu trebuia decat sa-i fii alaturi in momentele dificile si prin devotamentul si darzenia in lupta sa-i aduci niste profituri financiare consistente. Formase o increngatura greu de distrus. Avea oameni in toate pozitiile. Intr-un timp scurt reususe ce altii nu au reusit niciodata. Ori era un geniu, ori cineva il invatase candva ce inseamna o organizatie mafiota. Imi placea stilul sau. Ma potriveam cu cerintele sale. Deja aveam la activ o crima in toata regula si o tentativa dupa spusele lui Agheu. Asta aici in vagauna asta . Inainte fusesem mereu la un pas de ucidere. Ma retrageam la timp. Lasam pe altii sa duca la final misiunea. Eu doar impingeam victima pe marginea prapastiei. De acolo cale de scapare nu mai era. Doar ladul mai putea alege ceva din sufletul coborat printre fantomele altor neispraviti.Decat sa mor eu mai bine loveam primul si scapam cu viata. „Da primul si scapa!” –acesta era unul din scloganurile mele. Viata o pretuiam prea mult ca sa o pierd. Reusisem sa ies din Purgatoriu si sa ma ridic printre cei vii.

-Acum hai sictir la tarfa aia si daruieste-i un latisor! Asa o mai imbunezi putin! I-ai facut o mutra unica! Tu esti seful! Astazi te las sa te distrezi! De maine facem planul de atac! Sa fii baiat gigea! –termina dandu-mi inca o palma prietenească peste obraz apoi pleca lasandu-ma singur in incaperea cu obiecte valoroase.

Nu-si lepada obiceiul de a ma lasa cu gura cascata. Ma uitam cum inchide usa si vrand sa mai adaug ceva m-am oprit. Degeaba incercam o discutie cu el , ca nu se putea acest lucru. Numai cand avea chef de palavre fara sens, atunci puteai sa te apropii mai mult.

Am privit din nou aurul ce stralucea demonic,apoi am bagat cutia in buzunar, aprinzandu-mi o tigara. Gustul unic de canepa fina imi invada plamanii doriti de o astfel de marfa. Am tusit putin la primele fumuri insa mi-a trecut. Placerea reconfortanta se instala. Eram in alta dimensiune. Mult mai usor, mai vesel ,mai cu privirea in valuri. Fiecare fum era o desfatare. Il tineam in plamani cateva secunde apoi il expiram usor. Esenta ajungea la creier. Acolo procesul era continuu, spre atingerea unor culmi noi. Ma simteam in elementul meu.

Tigara de calitate superioara ma prinse bine. Vraja drogului era seducatoare ca o femeie plina de pasiune. Ametit am plecat spre apartament.

Speram ca ramasitele pamantesti ale celui ucis sa fi fost transate. Voiam locul curatat. Daca se putea sa die distrus si spiritul celui plecat in Iad.

Urcam scarile clatinandu-ma si tinandu-ma strans de balustrada. Efectul se prelungea, mintea se afunda in ceata tot mai mult. Nu era un drog obisnuit! Insa placerea ca am gustat din el ma facea sa uit orice . Lumea era a mea. Eu eram stapan peste toti amaratii. Zambeam prosteste, ma incruntam pentru o secunda, apoi imi descreteam fruntea,plutind ca intr-o simfonie de Vivaldi. Pentru mine era Vara. Simfonia pe care o simteam in tot trupul!

Din colt in colt, rezemand peretii, am ajuns la etajul unde era apartamentul.Usa statea inchisa. Nu ma astepta nimeni. Am deschis-o trantind-o de perete.Apoi am inceput sa rad pofticios. Milena nu era de gasit. Nu era nimeni in prima camera. O lumina placuta dansa in privirile mele calduroase. La fel de turmentat m-am dus catre cealalta camera situata de fapt in celalalt apartament.

Acolo abia am gasit-o stand intinsa pa un pat stramt, asemanator cu o jumatate de canapea. Asternututile albastre conturau trupul frumos al femeii ce nu voia sa ma bage in seama. Figura ii era desfigurata numai la nivelul buzelor destul de proeminet, insa nu atat cat sa-mi pese prea tare. Stiam ca isi va reveni curand. Suparea ei nu ma interesa. O voi avea mereu indiferent de dorinta ei! Bine ar fi sa vrea mereu sa corespunda dorintelor mele!-imi spuneam rezemat de tocul usii continuand sa privesc ca un idiot peisajul dumnezeiesc.

Nu spuneam nimic, ci doar ma clatinam, zambeam fara inteles, asteptam ceva din partea ei. Asta doar la nivel instinctual fiindca nu puteam discerne prea multe.

Enervata de prezenta mea si de gesturile mele ciudate, s-a ridicat in fund dupa care s-a incruntat si a inceput „cutremurul”. Figura ei , privita direct ma sperie. Am facut un pas inapoi. Nu ma asteptasem la o asemenea schimbare de imagine. Dadusem bine cu pumnul! Nu asta era problema pentru mine ci faptul ca trebuia sa-i alung suparea. De obicei bijuteriile furau ochii si sufletul oricarei femei indiferent de cat de infipta era. Fiecare om isi are pretul sau! Pretul multora se traduce in bani sau obiecte de valoare. Pentru mine mai trebuia adaugat si putina cocaina sau heroina de calitate. Pe astea doua ingrediente nu le bagasem de mult timp. Nu fusese de aruncat nici marijuana aia amestecata cu ceva mai puternic! Senzatia a fost dementiala. Ma facuse aproape K.O.

-Ce vrei ticalosule? Uite ce figura mi-ai facut! Ce sunt pentru tine sac de box si o femeie gonflabila pe care poti sa o regulezi de cate ori ai chef? Nu ai pic de suflet!-zbiera cat o tineau puterile asurzindu-ma.

-Am suflet! Dar unul diabolic! –i-am intors replica cu acelasi zambet idiot ce-l aveam de fiecare data cand luam cate ceva.

-Esti un dobitoc! Cum arat!

-Nici eu nu aratam prea bine. Insa cu trecerea timpului imi revin! Timpul le rezolva mereu pe toate!

-Spuse savantul din tine! –completa cu o ironie sora cu ura. Nu vreau sa mai vorbesc in veci cu tine! Pleaca din orizontul meu!

Cuvintele dure nu m-au impresionat. Ameteala placuta din cap se mai domoli pe masura ce spiritele se incingeau. Imi pastram calmul si zeflemeaua ce o aveam mereu . Acum iesea la iveala mai mult ca oricand. Intre timp, cat tinea

„cuvantarea”, m-am apropiat de patul ei, simtindu-i din nou parfumul fin, caldura trupului acoperit doar de un halat de baie, simtind atractia ce se producea ca un camp magnetic intre trupurile noastre.

-Ca sa scurtam povestea fiindca are acelasi final, uite ce iti daruiesc!-am scos cutia din buzunar deschizand-o in fata ochilor ei.

A mutit. Ultimele silabe s-au pierdut undeva in aerul placut al camerei. Vorbele erau de prisos. Casca ochii mari cat proiectoarele de ceata, vru sa intinda mana dar se abtinu, lasand-o pe piciorul usor dezgolit . Aurul ce stralucea jucaus in irisul ochilor ei, o ameti de cap,o hipnotiza. Nu vazuse niciodata atata aur la un loc, transpus in bijuterii frumos lucrate. O serveam cu o bogatie aleasa. Supararea ar fi trecut oricui. Cine ar mai fi suparat cand rupt de foame , cineva iti ofera o comoara? Milena nu facu exceptie de la regula.

Ce-i drept nici eu nu am avut alta reactie cand mi-a fost inmanata cutia. Avusesem mult aur la viata mea ,dar atata la un loc ,nu. Era al meu si puteam face ce vroiam cu el. Puteam cumpara multe. Dupa greutatea cutiei aveam pe aproape de cinci sute de grame. Banet insemna, nu gluma!Intr-adevar Agheu se tinea de cuvant. Vroia sa ma imbogatesca. Nu vorbise prostii. Merita intreg respectul meu.Si eram decis sa il ofer. Ajutorul oferit insemna pentru mine bani multi la buzunare si o putere de invidiat. Unul din capii orasului! Visul era pe cale mai mult ca oricand sa se implineasca.

-Alege-ti doua bijuterii!-i-am spus observand cum saliveaza ca un caine la ciolan. Alege o bratara si un lantisor. Sunt cateva care au prinse si cate un diamant micut, veritabil. Este cadoul meu pentru tine!

-Si un mod placut de a-ti cere scuze!-completa cu aceeasi figura flamanda.

-Cum spui tu!-i-am raspuns nepasator, alegand eu pana la urma cele doua piese din cel mai pretios metal.

O bratara inchistrata cu trei diamante pe mijloc, cu o impletitura lucrata la comanda unui bogatan excentric. Lantul era subtirel cu o cruciulita din aur alb ce stralucea platinat luandu-ti privirea in razele soarelui. Amandoua se potriveau perfect pe gatul si mana Milenei. Contactul senzitiv cu metalul scump o aduse inapoi la realitate. Era langa mine,lipita, privindu-ma cu un zambet ce aducea a impacare. Supararea se risipi. Imi placea felul ei de a fi. O profitoare printre profitori. Eu profitam ,profita si ea! Numai ca eu detineam controlul. Profita de ceea ce-i serveam.

-As vrea sa te sarut!-am exclamat sedus de farmecul ei chiar daca mutra era botita.

-Pentru cel putin doua saptamani imi vei saruta talpile! Crezi ca botul meu poate sa suporte ....-se razvrati amintindu-si de momentul cand impactul cu pumnul a fost devastator.

-Atunci coboram mai jos cu sarutarile! Ai din belsug arsenal!-am intors vorba privindu-i sanii umflati, rotunzi, albi, ce asteptau atingerile mele pasionale.

Jocul lua sfarsit brusc, cand fara veste m-am napustit asupra ei tragandu-i halatul jos de pe corp, ca apoi sa-i masez tatele tari si mari ce-ti luau mintile mai ceva ca un drog. In urmatoarea ora am intors-o pe toate fetele. Am adus-o acolo unde cale de intoarcere nu exista. Culmea placerilor izvori din nou din adancul sufletului. Raspunse avansurilor cu o pasiune dezlantuita. Supararea se

transforma in iubire, in magia unor momente traite intens. Continuam ceea ce incepusem cu o noapte in urma. Nu ne saturam unul de altul. Chimia dintre noi lucra intens. Era placut. Ma lasam dus de val, usor ametit de droguri, plutirea spre momentul unic al unei partide de amor, eram usor, simtindu-ma ca o pasare ce inoata in vazduhul albastru din ochii, din sufletul acestei fiinte atat de feminine care gemea mereu usor, parca cu bun simt, amandoi dorindu-ne sa ajungem la orgasmul ce incununa darnicia pura a trupurilor noastre. Ne iubeam cu adevarat! O iubire pe cat de ciudata in momentele de luciditate, pe atat de inaltatoare in clipele cand revarsam sentimentele izvorate din cotloanele sufletului. Eram ingeri si demoni! Alte doua ciudatenii ale acestui pamant.

****

Amandoi stateam cu ochii pironiti in tavanul alb-galbui de la fumul de tigara, contempland la viata noastra ce se desfasura intr-un ritm alert si cu o multime de evenimente traite direct. Convietuiam in aceasta lume asa cum voiam:in extreme, la limita dintre viata si moarte. Sfidam din nou legile nescrise ale vietii.

Milena tragea din cand in cand dintr-o „tigara” frumos lucrata, ce raspandea un parfum aparte, inlaturand mirosul greoi de canepa ce-l avea marfa proasta. Era una din tigarile mele. De asta data nu am mai gustat din acea combinatie de „arome”. Fusese destul pentru mintea mea care abia isi revenise. Voiam sa-mi pastrez luciditatea macar o perioada. Cu Don Fabrizzio nu era de glumit, fiindca in momentul cand i se nazarea cate o idee si avea nevoie de tine, trebuia sa fii la datorie. Asa ca nu aveam de ales! Imi daduse preaviz! Sa nu depasesc limita!

Reactia Milenei se lasa asteptata. Nu avea nici cea mai mica urma de grimasa pe fata. Se tinea tare. Eu as fi pufnit in ras de mult timp!-mi-am spus curios privind- o cu admiratie. Avea experienta. Nimeni, aca nu era invatat cu drogurile nu putea sa se tina atat de bine. Eu incepeam sa ma maimuteresc inca de la primele fumuri.

-Esti din cauciuc? Ai un ventilator in plamani si scoti fumul pe fund? Inghiti aproape tot si nu vad nici un efect! Ciudat!-am exclamat la fel de sedus de taria femeii .

A fost pentru o perioada, cat a terminat tigara.La finalul vorbelor mele inevitabilul s-a produs. A inceput sa rada cu pofta, cu o voce pitigaiata, rasunand a isterie. Nu se putea opri. Radea in hohote, se uita la mine apoi incepe mult mai tare si mai enervant. Are in gand numele noastre! Tarfa!-maraiam in interior macinandu-ma ca o moara stricata. Eram gata sa o lovesc inca o data. De asta data mult mai puternic si nu o singura data ci de cateva ori , cu furie, cu dispret, pana cand ii va disparea zambetul ala prostesc. Strangem pumnii cu putere, abtinandu-ma cu greu.Simteam cum muschii incordati dadeau sa plece ca niste fiare turbate, insa doar urma de constiinta ma opri. Buzele aratau urat. Inca o runda de box, ar fi bagat-o in spital direct la chirurgie plastica. Ca sa depasesc

momentul m-am ridicat de pe pat indreptandu-ma catre dus. Voiam sa simt apa fierbinte, voiam sa ma relaxez. Inainte de asta am trecut si prin fata oglinzii mari din holul catre baie, examinandu-mi mutra. Se vindeca. Noua viata imi pria. Organismul raspundea cerintelor asa cum tebuia.

-Curand voi arata ca un adevarat domn!-am rabufnit plin de o bucurie fara margini.

Aburii apei calde ma invaluira placut. Ma simtem excelent. In ultimele ore tensiunea din trup atinsese cote exorbitante. Viata este scumpa! Insa pana la urma nu valoreaza nimic! Momentan ne dorim sa traim, iar apoi cand intram in mocirla ei ne dorim moartea! Traim un lung sir de contradictii. Poate asta este si una din partile ei palpitante! Esenta este ca nu suntem fericiti niciodata! Nu suntem multumiti pe deplin de nimic! Cum nu exista lucru ideal pe lume, Asa sunt si dorintele noastre, trairile noastre, amandoua diabolice sau pasnice. La mine erau diabolice, ascunse sub o masca linistita.

Cand am revenit in camera dupa baia fierbinte , scena se complica. Milena statea la marginea patului ca o placinta din care curgea un lichid galbui direct pe covor. Apoi incepea sa rada iarasi pret de cateva minute, intorcandu-se la „decartare”. O scena de ras cu greata! Mirosul de alcool se impanzi in intreaga camera. Bause ceva inainte. Dupa reactia avuta consumase o cantitate apreciabila. Bautura in exces si cu marijoana trasa cu pofta nu faceau casa buna. Mereu iesea asa ceva. O combinatie de voma cu ras isteric de neoprit. Am calculat ca mai avea jumatate de ora de distractie. Dupa care o zi intreaga de regrete. Ce dulce ii va fi propria razbunare!-imi spuneam ranjind la ea cum se chinuia.

Hotarasem sa ies la aer. Aurul voiam sa-l vand. Pentru asta mi-am luat din garderoba speciala o pereche de panataloni negri , putin evazati jos, stramti sus, ceva din moda anilor 70, apoi un pulover bleu-marin mulat pe coastele mele, si nu in ultimul rand o pereche de pantofi de lac. Deasupra o geaca de piele pana in talie semanand cu una clasica de blugi. Luasem putin moda inainte. Ma bazasem pe tendintele din marile orase. Hainele confiscate de la diferiti bogatasi nu erau ieftine si nici facute fara cap. Revistele de moda erau singurele „carti” pe care le rasfoiau. Acesti trantori nu stiau decat bani, masina, haine si tarfe. Aveau destule cat sa ma imbrace si pe mine.

Aranjat, scotandu-mi ceva din frumusete in evidenta, chiar daca urmele confruntarilor se mai cunosteau, am plecat lasand-o pe femeie in lumea ei ce era pe cale sa se prabuseasca. Adevarul o va durea!

Afara, la usa, un alt tip, ceva mai scund ,ras pe cap, cu maxilare late pe care le misca nervos mereu, astepta un ordin. L-am privit in sictir, apoi l-am intrebat de Agheu. Se afla la etajul unu!-a raspuns acru ,in soapta, dand capul intr-o parte. Atitudinea sa ma infurie. Dadusem peste inca un dobitoc. Stateam la cumpene: sa-l atentionez sau sa tac si sa-l astept la cotitura. Hotarasem sa aplic a doua varianta. Ma aflam singur cu el si-mi putea face felul. Comportamentul sau imi suna a provocare. Probabil aflase de colegul sau. Voia sa se razbune. Insa eu aveam mai multa minte in cap ca el si am ignorat intepaturile. Te voi intepa cu un glonte intre ochii aia pe care ti-i dai in toate partile!-rasuna o voce razbunatoare din adancul sufletului meu. Razbunarea era dulce. Ii simtem gustul

si placerea. Stiam ca asta va fi o chestiune de ore. Il voi imprastia cei doi neuroni din „greseala”! Sambata!

Cu un mers tantos, tinand spinarea dreapta, cu papucii infipti bine in fiecare pas facut pe coridorul pustiu,mi-am vazut mai departe de drum. L-am lasat pe „fata-lata” cu ochii in soare. A cascat putin gura sa comenteze ceva, insa si-a dat seama ca a cazut de fazan. Smecheriile erau punctul meu forte.

Aurul era la loc sigur in buzunarul de la piept, in interiorul hainei. Aveam comoara vietii mele de pana atunci. Insemna o multime de bani. O multime de bani de distractie.

Il gasisem pe Agheu in aceeasi camera de la mijlocul palierului, impreuna cu un individ inalt cu o freza ce continea prea mult ulei de par, imbracat la tol festiv. Amandoi s-au oprit din negocieri asupra unei statuete din aur ce-l intruchipa pe Budha. Avea masivitate. Cantarea pe putin un kilogram si jumatate. Plus ca avea si o vechime considerabila. Valora mai mult decat o avere obisnuita. Cine o lua avea bani cat pentru a cumpara intreg orasul cu tot cu oameni si blocuri la un loc. Imaginea ei ei ma lovi. Nu imi puteam dezlipi ochii de la ea. Don Fabrizzio a observat acest lucru si a pus-o ianapoi in cutie. Odata cu ea disparuse si vraja . Ma simteam mai bine.

-Morro, ti-l prezint pe partenerul meu de afaceri, Don Antonio!

Uriasul, care avea o pereche de ochelari scumpi carora nu le observai nici lentilele si nici ramele, scoase de la mucegai un zambet de complezenta inclinandu-se usor, apoi intinse mana in semn de prietenie.

-Eu sono Paolo Morro! Conduc o afacere cu piese vechii!

-Colectionar!-am completat zambind cu gura pana la ureche.

-Certamente!

-Pe dracu! –mi-a scapat printre dinti apropiindu-ma de figura lui simuland un sarut pe obraz.Colectionezi piese de masini de cusut, piese de sah!

Tipul era italian. Unul venit aici in Romania sa faca avere pe spinarea noastra! -replica mea l-a naucit. Dupa cateva clipe de ameteala s-a incruntat si a rabufnit spre surprinderea lui Agheu. Eu stiam ce avea sa urmeze. Tilicarul intotdeauna riposteaza cu zgomot cand il atingi. Un mafiot adevarat iti ia marfa, apoi te ucide si iti ia si banii. Asta nu era un mahar veritabil. Era o puslama trimisa la cacialma. Capul era altul.

Dupa ce a scos cateva injuraturi cu adresa directa la mamele noaste, i-am inchis pliscul cu un papuc de lac fixat direct pe dintii din fata. Caninii si incisivii se clatinau odata cu el. Semana cu un plop aflat in plina furtuna. Era ametit. Don Fabrizzio a inteles si el cum sta treaba ,insurubandu-i din plin si cu sete un pumn direct sub barbie,proiectandu-l sub raftul de jos. Acolo scanci, sangele se scurgea fara incetare, facand o mizerie ingrozitoare.

Cu o forta demna de Hercule, Agheu l-a tras in mijlocul camerei de unde l-am preluat eu cu piciorul apasandu-i mutra.

-Cine dracu’ te-a trimis!-iesira cu tarie cuvintele din piept. Esti un cacanar ud la cur! Raspunde!-ii apasam mutra si mai mult.

-Nimeni! Daca scap de aici va omor! Nu stiti cine sunt eu in Italia!-incerca sa impresioneze.

-Stim ce esti in Romania! Acolo mai mult de atat nu poti fi!

-Sunt unul din cei mai de temuti mafioti! Am putere! Sunt ....

-Atunci cred ca ar trebui sa te omoram. Asa mai avem o sansa sa nu murim. Nu va afla nimeni! Mafia este...

-Ce!?-se opri deschizand ochii,aproape iesindu-i din orbite.

Mersesem bineinteles la cacialma. I-am pus pistolul la tampla, amenintandu-l cu mutre fioroase si hotarate ca-i facem capatul daca nu colaboreaza. Cand am tras piedica pistolului, oratorul din el se dezlantui.

-M-a trimis Seful, stiti cine este....

-Stiu!-replicand scurt pentru a ascunde faptul ca sunt impresionat.

Seful meu, Agheu, ma privea tamp, neintelegand mare lucru. Ne privea ca un caine prost cand pe unul cand pe altul. Astepta o explicatie fara succes insa. Nu se baga peste mine si asta era de apreciat. Tupeul meu dadea roade. Stiam sa devorez o prada si inainte sa ma joc cu ea.

-Hai mai scuipa ceva! De ce te-a trimis la noi?

-Pentru ca ....

Tocul pistolului ii distruse un dinte in urmatoarea cipa. Vru sa se vaiete insa teava rece ,lipita de tampla il facu sa inghita orice durere.

-Ati furat de la prietenii lui! A vrut sa se convinga ca este asa inainte sa declanseze atacul! Va vrea testele pe masa puse pe platou!

-Atunci ii vom da cate un fund de sconcs sa miroasa inainte de masa! Poate asa va avea pofta!

-Radeti dar viata voastra atarna...

-Atarna la fel de firav ca a ta! Mai intai vei deschide tu usa Iadului, apoi vom veni si noi! Da' impreuna cu Seful! Ce crezi ca suntem o adunatura de cizme rupte! Daca am facut atatea valuri fara sa patim nimic, inseamna ca avem ceva minte in capetele astea! Acum sa continuam discutia!-o alta lovitura de pistol ii secera canini din stanga. De acum incepi sa refulezi! Scuipa tot ca te las fara frana in gura!

Durerea il facu sa se miste sub piciorul meu, insa fara ganduri marete de evadare. Isi dadu seama ca putea incasa un glonte oricand. Ce nu-si dadea seama era faptul ca il puteam lasa fara dantura si pe deasupra cu ciolanele rupte, puteam sa-l chinui in stil mafiot pana ce-i ceda inima si devenea ca o carpa, moale, fara articulatii tepene, mai usor de malaxat.

-Ce combinatii ai tu cu „marele sef"? Ceva smecherii ai in bila, insa nu pe masura noastra!-am schimbat putin foaia.

-Imm...sunt partener de afaceri . Eu aduc marfa din sud(Sicilia) si o plasez pe piata din est. Sa nu crezi ca glumesc cand spun ca sunt unul din capii....

-Esti un vierme ciunt de minte ! Termina cu gargara facuta cu rahat ca pute! Nu esti decat un prost care face comisioane! Maturi wc-urile sefilor tai! Scoate altceva din tartacuta fiindca nu tine!-ridicasem stacheta fara a ma lasa fraierit. Marfa nu vine din Italia! Marfa are alta filiera! Acolo este centrul afacerii pentru Europa!

-Acolo sunt cei mai de temuti mafioti! Nu te pune cu ei! Nu le place sa le fie furata marfa!

-Fiorosi? Sunt de acord, dar tu nu esti decat o pampalau,speriat si de propria umbra! Aici te-am prins! Piata este altfel!

-Nu stii...

Cuvintele i-au fost curmate de inca o lovitura puternica cu patul pistolului,zburandu-i si caninii din dreapta! De acum il batea curentul in gura! Lovitura nu o mai suporta. Izbucni intr-un iures de tipete combinate cu injuraturi pe italiana,busindu-l pana si lacrimile. Durerea era insuportabila. Ramasese fara cativa dinti intr-un mod dur,neasteptat pentru el. Imi faceam doar meseria. Doar asa puteam sa ne impunem in fata acestor mercenari ce stateau in spatele afacerilor. Isi trimeteau papagalii cu mesaje tampite crezand ca facem pe noi de frica. Gresit! Si eu si Agheu stiam sa speculam orice moment. Eram niste actori desavarsiti si jucam intr-un film adevarat, in care mureau oameni si cadeau capete de demoni ce se credeau invincibili. Viata se intoarce mereu impotriva oricui. Acum este bine, maine este rau!Stiam ca viata loveste direct sau indirect! Noi incercam sa fim indirect deschizatorii acestei intorsaturi, sa ajutam destinul sa se desfasoare mai usor, si sa se rasfranga dureros asupra celor pe care trebuia sa-i inlaturam.

Agheu se retrase si statea cu mainile in san privind cum scena se desfasoara asa cum obisnuia intotdeauna sa abordeze pe cei care se intindeau mai mult dect ii tinea. Ultima lovitura il lamurise ca nu este de joaca cu noi, iar amenintarile sunt doar vorbe de copii. Nu a mai comentat decat ca este de acord sa ne ajute cand avem nevoie de el. Simtind o oarecare detensionare din partea mea dadu sa se scoale.

-Unde vrei sa pleci?-l-am oprit lipindu-l de rafturile din spatele sau. Ti-a trecut durerea?

Imaginea era jalnica. Un urias era tinut in loc de gulerul camasii patate de sange,de catre un pitic. Ma putea spulbera cu o singura lovitura. Insa se abtinu. Stia pana unde putea sa se intinda. Spera la viata sa. O astfel de miscare i-ar fi adus un glonte direct in frunte.

-Mai ramai cu noi!-am continuat zambind smechereste, facandu-i cu ochiul sefului care ranjea satisfacut ca o tarfa dupa o partida se sex. Vrem sa mai discutam putin, sa ne cunoastem mai bine!

-Da-o dracului de durere! In fond mai am ceva timp la dispozitie!-s-a uitat la ceas de vrajeala. Ce vreti sa mai stiti despre mine!

-Ce spui, cred ca scoatem cateva navete de batoane!-m-am intors catre Agheu .

-Iese mai mult! Cred ca iese si gras! Suculent! Are de unde!

Morro se uita la noi ca la masini sparte. Se incrunta storcandu-si creierii cu aceasta enigma, fara rezultat. Asa ceva nu producea oricine. Aveam intaietate pe piata.

-Daca ma gandesc bine, cred ca sunt in intarziere. La revedere!-spuse simtind ca situatia se complica din nou.

Facu cativa pasi spre usa, insa un pumn plasat bine in stomac il chirci pe parchetul murdar. Seful lovi din plin. Pumnul sau de fier facea intotdeauna ravagii. Dobori un munte intr-o clipa. Paolo Morro scancea fara incetare. Noi il priveam amuzati.

Don Fabrizzio a scos telefonul din buzunar, dand un bip gorileler ce stateau in alerta in diferite colturi ale blocului. Artileria aparu la nici jumatate de

minut. M-a mirat promptitudinea lor. Agheu ii lucrase bine. Imi placea cum reactionau.

Pe usa intrara patru dulai chilugi, cu fetele brazdate de taieturi adanci, vechi de cateva luni,aratand de parca trecusera prin sarma ghimpata. Te mirai cum de nu si-au scos ochii. O imagine infioratoare. Ma lua cu frica chiar daca aceste brute erau si sub comanda mea. M-am ferit, pentru a prelua comanda seful. Eu imi facusem numarul. Mai departe el era dirijorul orchestrei de criminali.

-Luati gunoiul asta si duceti-l la reeducare! Aveti grija de el!-apoi pufni intr-un ras parsiv impreuna cu ceata de caini flamanzi. Vreau sa fie tratat ca un adevarat oaspete! Cine nu tine minte confortul nostru !

-Cine scapa sefu'!-completa cel care parea a fi seful echipei.

Acesta a fost si cel care l-a apucat pe trantorul care se vaicarea mereu, acum mai mult ca sa starneasca mila noastra. „Tratatie" , era un cuvant ce nu aducea ceva bun. Si ei aveau tratatiile lor asemnatoare cu ale noastre. Numai ca la noi dispareai fara urma. Trebuia sa cauti batoanele de salam! Ei ori ii ingropau,ori ii zideau prin temeliile caselor, ori ii lasau undeva in afara orasului. Nimeni nu era banuit de ceva. Nu se lasa niciodata vreo urma. Se lucra curat si cu profesionalism.

Cand il ridicara pe amarat, surpriza se produse. Namila abia sufland recunoscu intreg grupul ce statea gata de a prelua marfa. Nimeni nu riposta pret de cateva secunde bune. Toti au cascat ochii ramanand ca statuile.

-Ce faceti ticalosilor! V-ati vandut seful si ati trecut in tabara asta! Ucigasul v-ar fi mancat de vii! Mai ai paduchi de astia? –facu catre Agheu care era singurul incruntat scotand furia in evidenta. Tu esti cel care ai facut capatul si lui Canabis si lui Jamaica, si lui ....

- Si tie daca mai comentezi mult!-spuse Seful napustindu-se asupra sa cu o serie de lovituri la ficat si figura, scotandu-i inca un dinte.

Muntele se prabusi in bratele vanjoase ale celor care se trezisera imediat din adormire. Dulaii l-au luat pe sus ca pe un fulg, scotandu-l din imagine. Jos la subsol isi va primi o alta portie pentru ca a desconspirat un secret. Va primi o portie buna de macel, dar nu-l vor omori. Va fi marfa de schimb pentru intalnirea cu Seful si ceilalti pacalici care inca mai traiau gratie bunatatii noastre.

Agheu ,dupa plecarea alaiului, puse capul in jos si incepu a se plimba. Nu scotea un sunet. Incercam cu greu sa ma abtin de la intrebari . Stia ca am nevoie de unele lamuriri. Nu voiam sa intind coarda prea mult. Situatia era tensionata si se putea rasfrange asupra mea. Acum ar fi fost penibil sa fiu batut de partener. Prestigiul mi-ar fi fost redus la zero. Iar un sef mafiot fara prestigiu este un nimic. Ipostaza aceasta nu ma incanta. Abia reusisem sa ingrop securea. In fond nu aveam nimic de castigat din secretele astea. Doar niste lamuriri as fi vrut.

Mai facu cateva tururi ale camerei , isi aprinse un Marlboro lung din care tragea fumuri mari, iar dupa aceea se opri in fata mea. Ma privi serios, puse din nou capul in jos expirand fumul inecacios, ma privi din nou si incepu. Eu eram cu inima cat un purice. Preferam sa nu fi auzit nimic. Preferam sa nu fi fost de fata la aceasta scena. Trebuia sa am un contact cel putin verbal . Uram astfel de clipe.

-Te intrebi de cum suntem atat de puternici! Acum ai aflat adevarul. Am ucis cativa tilicari ce se credeau contrabandisti, le-am luat marfa, banii, tarfele, teritoriul, masinile, oamenii! Sunt platiti regeste! Credeai ca pot face fata cu ciorapii astia rupti din ghetou? Ma crezi sinucigas?

-Nu. Ma intrebam cum de ai reusit sa inchegi o adevarata armata pe langa soarecii astia. Atat. Eram doar curios. Am aflat fara sa intreb nimic!-bateam in retragere.

-Acum stii povestea! Dar sa nu te aud spunand ceva de ei fiindca te omor! Sunt baietii mei de incredere.Ei m-au imbogatit! Ei sunt cei care ne apara! Ei sunt cei care fura pentru noi! Intelegi?

-Usurel. Nu este cazul sa te ambalezi. Ma doare-n cot de toata povestea asta. Razbuna-te pe prapaditul ala! Eu sunt bucuros ca ai reusit sa-i dresezi dupa naravurile tale. Nota zece!

Vorbele mele spuse direct si cu seriozitate l-au calmat brusc. Nu mai pufnea ca un taur, nu mai tragea din tigara cu sete, figura ii reveni la normal, se sprijini de unul din rafturi, ma privi din cap si pana-n picioare, apoi continua pe un ton moale. Nu eu eram dusmanul.

-De ce ai venit aici? Nu ai venit special pentru Morro. Oricum multumesc pentru ca l-ai desconspirat. Ai miros bun!

-Cu placere. –complimentul intors il facu sa se indrepte de spate, stand mandru acum ca o stanca. Am venit sa-mi schimbi aurul in bani. Cu astea nu pot cumpara nimic. Trebuie sa-l vand, ma pot prinde gaborii imediat. Tu ai relatile puse la punc ,cand este vorba de furturi. Eu sunt meserias in alta directie.

Ultima afirmatie il incrunta iarasi. Gandea intes, cu incetinitorul asa cum facea de obicei. Cand concluzionase ca am dreptate isi reveni. Zambetul reaparu, mult mai fatarnic.

-Du-te la Peste,la parter si iti va schimba el. Sub pretul pietii. Oricum te alegi cu ceva bani! Acum pleaca! Nu vreau sa-ti mai vad mutra! Te caut eu!

Imi dadu un ultimatum. Am disparut in doua secunde. Se enervase. Trebuia sa-l las sa se calmeze de la sine. Se va distra cu una din tarfele pe care le racolase o data cu afacerile celor pe care i-a ucis. In minte imi veni faptul ca a dat ordin sa fie rapita fica celui care detinea piata de carburanti. Un mafiot caruia Agheu trebuia sa-i plateasca o polita. Il luase ce avea mai drag pe lume. Nenorocirea il lovise. Si el lovise pe altii! Fica-sa avea sa devina o alta piesa neimportanta in planul urzit de catre Don Fbrizzio.Dupa ce se va distra o perioada cu ea. Atunci o va trimite in strada la produs bani. Dar nu aici in oras ci undeva departe in alt capat de tara. Banulescu avea sa ramana fara lichiditati si fara fica-sa. Asta lovitura!-mi-am spus coborand la partier pentru a schimba aurul.

Peste era un tip scund,slab cu o figura amarata, cu o pereche de ochelari mari pe ochi, tras la figura ca o pruna uscata, ce statea mereu la o masa plina cu hartii, calculand de zor. Din ultimul idiot al blocului a ajuns unul din pionii importanti care tineau evidenta marfurilor. Era contabilul nostru. Deci si omul de baza a lui Agheu.

-Salut pestanule!-am zis deschizand usa din lemn masiv groasa cat un perete de beton. Ce ma-ta faci? Esti contabil? Ai reusit sa inveti numaratoarea pana la o suta?

Glumele mele l-au lasat perplex. Ma privea fara sa schiteze un gest, pe sub ochelarii cu dioptrii marite, intepeni cu pixul in mana.

-Te-ai blocat? Ce faceai completai integrame? Lasa ca nu te spun lui Agheu! Va ramane secretul nostru!

-Tot un tampit ai ramas! –raspunse intr-un tarziu miscand usor pixul, nervos. Ai obrazul gros!

-Scobeste altceva! Vezi nu scrie in revista vreo poanta smechera? Iti trebuie alt limbaj! Sau am uitat! Acum esti un intelectual!

-Nu se poate discuta cu semiananlfabetii!

-Intr-adevar! Mai invata sa citesti!

-Despre tine era vorba!

-Asculta harciogule!-l-am prins de pieptul puloverului negru si l-am tras peste masa. Aici nu suntem la salonul cu snobi ce-si povestesc cartile citite sau ce ma-sa si-au mai cumparat din strainatate! Din dobitoc ai devenit peste noapte intelectual? Nu uita ca si eu iti sunt sef! Iti iau piuitul la urgenta!

-Asta nu va ramane asa!-se smunci asezandu-se pe scaun.

-Alegi cum vrei. Te trimit la Cel de Sus sau ramai cu noi si-ti tii gura. O vorba spusa lui Don Fabrizzio si te trimite el la ingeri! Nu esti curat! Stiu ce s-a furat ! un mic inventar ar descoperi ca ai pus deoaparte sume frumusele de bani!

Peste-asa era numele de familie- inlemni pentru a doua oara. Isi scoase ma intai ochelarii ce devenisera prea grei pentru fata mica si schimonosita, apoi ma fixa cu privirea pe sub gene. Voia sa ma intimideze. Fara succes. Un soarece nu poate speria o pisica flamanda. Ma pufni rasul in hohote. Figura sa era demna de o emisiune de diverisment. Un natang! Un afon in ale smecheriei.

-N-ai talent! Nu te mai screme ca o sa faci pe tine. Smecheria trebuie sa o simti in suflet! Mai bine te apuci de pescuit! Sau nu, ia-ti un acvariu si te scalda!

-Foarte nostim!-seca distractia cu vocea pitigaiata ca de copil. Ce doresti?

-Scoate cantarul! Am niste metale! Agheu m-a trimis sa schimb aurul in bani! Misca-te repede ca nu am toata ziua la dispozitie sa-ti miros picioarele! Curge apa la robinet! N-ai incercat? Acum este si calda!

Remarca il lasa fara glas. A scos de sub masa un cantar electronic de dimensiuni mici, pentru cantarit cantitati mici de produse, pe care il baga in priza. Am scos cutia de la piept pe care am deschis-o sub privirile miselesti ale contabilului. Cantitatea il nauci. Credea ca am un lantisor si vreo doua inele. Isi lua ochelarii fara de care era chior ca o cartita, apoi incepu a cantari piesele bucata cu bucata. Era aur pur de 24K. Stralucea ca razele soarelui. Bijuterii rare si minunate. Dar pe mine ma multumeau mai mult banii. Cu ei aveam ce face. Pentru ei ma luptam. Diamantele si aurul le consideram a fi capriciul femeilor. Barbatilor le statea bine cu „caramida” in buzunar. O astfel de caramida voiam sa port si eu .

Peste cantarea, scria pe o foaie, apoi se uita la fiecare piesa examinand-o asa cum fac expertii. Numai ca aceia stiau la ce se uitau, in schimb el privea cum

stralucesc. O facea de fatada, ingreunand procesul de a intra in posesia banilor. Tragea de timp. Ma enerva. Se razbuna.

-Asculta fund de sobolan! Alege-ti o piesa si fa mai repede cantarirea ca vreau sa plec.Ia-le pe toate la un loc si pune-le pe cantar! Calculeaza si da-mi banii!

Ideea ii surase. Asta astepta. Figura i se lumina ca o dimineata de vara. Problema statea altfel. Isi alese o bratara din aur alb cu aur galben, pe care erau inchistrate cateva diamante albe cu reflexii albastre in lumina. Arata magnific. Dar nu pe mana unui schelet ce putea a hoit.Avea nevoie de mana unui barbat stilat cu succes in viata. Insa intelegerea era intelegere. Ca sa scap mai repede am acceptat targul. Viata nu este dreapta niciodata!

In urmatoarea clipa mainile lui Peste incepura sa se miste cu o rapiditate fantastica. Lua cateva bijuterii , le cantarea , scria pe foaie, apoi repeta procesul pana cand termina intreaga operatiune. La final a tras linie si cu ajutorul calculatorului a dat rezultatul final.

-Doua sute de milioane! Atat trebuie sa iei! –marai ca un porc in timp ce rama.

-Cat? Nu crezi ca-i putin? Sunt si diamante acolo! Mai pluseaza inca cincizeci! Macar cu un sfert de mila sa ma aleg!

-Daca vrei mai mult du-te in oras!-pufni in ras, bucuros ca m-a prins.

-Ma duc la Agheu. Sunt partener!

-Sigur!

Discutia am curmat-o cand intra pe o turnura nefavorabila. Ma prefaceam ca gandesc. Oferta era execrabila. Jaf la drumul mare. Dar aveam nevoie de bani. Nu aveam incotro. Imaginea caramidei imi bloca mintea. Nu era una mare, dar era de ajuns si asa. Voi avea dublu in fiecare zi!-mi-am spus cuprins de ganduri triste.Candva!

-Accepti sau te cari de aici ? –comenta Peste de sub ochelarii cat jumatate de fata.

-Accept! Dar este teapa!

-Astea sunt regulile! Joci sau nu joci! Ca la discoteca! Simplu! Acum tu esti cretinul si eu sunt desteptul!

Soarecul a scos banii din seiful situat in spatele sau camuflat de un dulap masiv din lemn de stejar sculptat cu motive traditionale. Inauntru se gaseau pungute cu diamante –putine dar scumpe-, saculeti cu inele, lantisoare, plus teancuri de bani, de la bancnote romanesti pana la euro si dolari. Toate insumau o cifra uriasa. Cu siguranta nimeni nu stie ce face ticalosul asta aici! Sefu' este chiar asa de prost? –imi spuneam zgariindu-ma pe suflet. Placerea de a sta printre bani reveni obsesiv. Voiam sa am eu grija de vistierie. Mirosul lor ma imbata! Nu-mi mai trebuia nimic pe lume cat stateam in preajma lor. Un jaf ar fi fost perfect! Insa putin probabil sa-l reusesc! Puteam ajunge aici numai daca voia Agheu. Increderea nu permitea inca realizarea acestui vis. Mai aveam de asteptat. Inca eram vioara a doua. Asa ma considerau toti. Dar nu era deoloc rea nici postura asta. Beneficiile erau multumitoare. Insa eu eram invatat sa tintesc mereu mai sus. Monotonia nu era placuta pentru mine. Actiune voiam! Mereu actiune si bani!

Peste imi inmana plicul cu bani.Verzisorii stateau teanc asteptand sa fie cheltuiti. Voiam sa ma desfat in oras . Voiam sa cheltui bani ca un adevarat barosan. Imi placea postura aceasta. Contabilul ranji satisfacut de afacere, dupa care pentru a-mi face si mai mult in ciuda lua bratara primita drept mita si o examina. Ochii ii sticleau ca unui psihopat. Ii curgeau balele ca la caine. Incepu a mangaia diamantele cum face un libidinos cu o pereche de sani. Mi se facu scarba.

-Esti un pervers. –am incheiat iesind din incapere.

Imaginea acelui sobolan ce se lingea pofticios pe bot, mi se intipari pe retina. Voiam sa ma intorc si sa-i articulez un pumn intre ochi. Nu credeam ca unii pot fi chiar atat de grotesti, atat de inapoiati mintal,mereu intorcandu-se la epoca primitiva cand descopereau ceva si divinizau acel obiect pana la paroxism.Ii furasera mintile acele diamante mici

Pe hol facea patrula Carbune , un tigan negru ca un african pur. Era inalt, iesind cu mult din tiparul obisnuit al rasei, tuns scurt, maxilarele acoperite de o barba subtire, ingrijita cu atentie. Trupul bine legat era acoperit de haine negre. Asa parea mult mai masiv. Impresiona prin tinuta si aliura. Carbune nu radea niciodata. Trecuse pe langa puscarie de zeci de ori. Avea minte in teasta. Fenta legea perfect. Imi placea de el. Nu comenta, nu isi batea joc de tine, nu te privea in zeflemea fara motiv. Imi oferea respect. Stia rangul meu in organizatie. Il stiam de dinainte de a se forma aceasta gasca de criminali. Fusese printre primii recrutati din acest bloc. Prestigiul sau valorase mult pentru Agheu. Erau apropiati dar se respectau. Aveau un fel de frica unul de altul . Niciunul nu intindea coarda. Isi stiau limitele si puterile.A venit direct spre mine. Inima imi pulsa la turatia unei masini de curse. De fiecare data cand ma aflam in prejma sa ma apuca un sentiment de teama, fiind impresionat de imaginea acestei masinarii greu de doborat. Vocea puternica intarea aceasta impresie.

-S-a intamplat ceva?- intreba incruntat citind tot pe chipul meu devenit alb ca varul.

-Ce sa se intample? Totul este bine!-am raspuns stapanindu-mi cu greu emotiile ce ma puteau face de ras.

-Esti sigur? Ceea ce vad duce a minciuna!

Replica lui mi se paru murdara. Nu voiam sa fiu luat la misto de oricine.Trebuia sa pun piciorul in prag.

-Asculta gloaba paroasa! Tu confunzi marfa cu ambalajul, ori nu vezi bine ce grade am pe umeri! Inghite-ti limba cand vrei sa ma iei la vrajeala!

Figura i se lungi ca un balon umflat .Mirarea se impletea cu stupoarea.Tupeul rabufni ca un vulcan din adancul sufletului. Ma revarsam. Carbune privea incercand sa inteleaga atitudinea mea. Facuse niste remarci obraznice. Eu eram seful sau si al tuturor ticalosilor care compuneau aceasta gasca .Doar doua capete dadeau ordinea aici.Nimeni nu mai voiam sa-mi incalce ordinele. Duritatea nu ma caracteriza din pacate doar in unele clipe. Orice riposta a sa ar fi fost sortita eseculului. Stia asta foarte bine. Ar fi zburat ca un glonte din viata asta. De unul singur, nimeni nu avea vreo sansa inafara de Agheu. Dar cand contra lui se adunau cinci capete inguste la minte si la fel de mari sansele

deveneau zero. Inainte de a se ajunge la astfel de lupte un mic cartus plasat in tampla i-ar fi adus la tacere fara prea multe eforturi.

-Eu iti sunt sef! Daca nu te supui si faci smecherii te trimit in lumea de dincolo!Dracu' te asteapta la cazan !-am incheiat cu o amenintare puierila, care a prins.

-Am intrebat si eu...asa...-ingana nestiind cum sa salveze situatia.

Pentru el o vorba rea spusa la sefu' ar fi insemnat iesirea din organizatie. Soldatii sai trebuiau sa stie de disciplina. Castiga destul de bine pentru a face o prostie. Din namila de care te speriai cand isi facea aparitia, devenise un strut care isi baga capul in pamant numai sa termine odata tambalaul.

Ocazia perfecta se ivi chiar atunci. O idee mareata imi invada mintea. Exaltam. Un plan simplu care nu putea da gres. Mintea imi lucra. Venise ca o furtuna care voia sa alunge vechile ganduri si sa faca loc unora revolutionare prin care puteam sa devin partener egal, prin care sa ma bucur de respect, prin care puteam sa agonisesc averi considerabile. Un plan bun care depindea doar de o vorba si un raspuns din partea lui Don Fabrizzio. Asteptam un raspuns pozitiv care putea sa-mi schimbe viata . Aceasta era ocazia vietii mele. Parsivenia din mine se rascula vrand mai multa importanta. Asa imi statea bine. Asta era caracteristica persoanei mele. Doar cei slabi au scrupule!-imi urla constiinta intarindu-ma.

-Stii ce? –am spus catre Carbune care inca se holba la mine parca asteptand ceva. De fapt am o neliniste pe suflet! Ai citit bine!-il periam . Nu duci lipsa de minte! Te cunosc de mult timp!

Aratarea plina de muschi, incepu sa faca fel de fel de mutre ciudate. Nu intelegea intorsatura mea. Nu stia unde vreau sa ajung. Devenisem prea ciudat. Probabil se gandea ca sunt drogat.Eram dar nu de stupefiante ci de drogul puterii. Unul periculos de care nu te puteai lasa nici cand falimentul iti suna in urechi.Unii si-ar fi pus streangul la gat. Doar cei invatati si unsi cu toate alifiile supravetuiau luand-o de la capat. Eu o luasem deja de cateva ori. Dar nu invatasem nimic bun din toate acestea.Invatasem cum sa ma descurc cand buzunarele erau goale si trebuia sa le umplu iar. Viata dura din cartier si din contactele cu mafiotii ma calisera si ma invatasera cum sa traiesc la limita legii. Invatasem cum sa ies din belele. Invatasem cum sa ma iau la tranta cu sticletii. Nimeni nu valora prea mult in fata mea. Oferam doar respect fiindca asa era regula. Numai pana in momentul cand vulturii vroiau sa ma sfasie. Atunci scoteam la iveala adevaratele mele ganduri.Anihilam orice posibil dusman.

-Iti dau o misiune. Asa ca sa ramanem prieteni,ce spui?-am continuat atragandu-i atentia. Hai z,i cap de porc, te prinzi in joc?

-Spune! –marai enervat de expresie.

-Tocmai am fost la Peste si am schimbat niste aur si diamante. Multi dolari. Astia imi plac.Mirosul lor si cum suna in urechi cuvantul: dolar! Este extaz, nu?-Carbune se incrunta incepand sa-si piarda rabdarea, crezand ca-mi bat joc de el-Smecherul acela de doi bani face afaceri pe spinarea noastra! Fura de la noi!

-Cum?-se scutura enervat. Nu se poate! Seful stie?

-Stie pe dracu! Crezi ca nu-l manca? Datoria noastra care este?

-Este sa raportam orice incident sau orice lucru suspect!

-Bravo!-am exclamat aplaudand ironic fara a-si da seama.Acum du-te la Agheu si adu-l repede sa perchezitioneze intreg apartamentul si pe paiata aia! Va regreta si clipa in care s-a nascut!

Amandoi am inceput a rade satisfacuti de plan si de ceea ce urma sa fie.Pentru prima data l-am vazut razand pe Carbune. Din fericire s-a oprit la timp. Nu-i statea bine.

Suferinta crunta pentru Peste!-asta ne spuneam plini de mandrie. Merita din plin. Era un ticalos ascuns sub o masca de idiot. Asta a fost si inainte de a porni la drum cu planul.Prin nu stiu ce imprejurari s-a lipit de durul blocului care l-a facut unul din cei mai importanti oameni din organizatie. Il stiam ca pe un ticalos. Niciodata nu vorbea cu nimeni, niciodata nu-l vedeai participand la chermezele de sfarsit de saptamana, sau sa-l vezi cu vreo femeie. Era un ciudat, care traia intr-o lume interioara. Un inadaptabil. Isi facuse din apartament birou pentru contabilitate. Se credea important. Stia ca nu este chiar un coate goale.

-Din pacate pentru el si cu putin noroc pentru mine, lucrurile se vor schimba pentru totdeauna! Locul acela este perfect pentru stilul meu!-maraiam cu voce tare, nemaisuportand bucuria ce-mi izvora malefic din inima.

Carbune pleca imediat dupa sefu'. O lua la fuga. Era o chestiune de importanta capitala. Nimeni nu isi batea joc de munca noastra. Nimeni nu ne fura. Acelea erau bunuri platite cu viata de unii. Nu puteau fi dramaluite de catre cineva care dormea toata ziua pe scaun si lua bani multi furandu-ne tot pe noi. Asa ceva era inacceptabil pentru constiinta mea.

Artileristul sef aparu urmat de paznicul tuciuriu. Era o umbra neagra ce pasea mai mult alergand, cu niste luminite deschise ce apareau intermitent. O imagine comica, demna de un spectacol.Adevaratul spectacol insa tocmai era pe cale sa inceapa.

-De ce m-ai chemat? –se rasti parand deranjat ca a fost intrerupt dintr-o treaba importanta. Ti-am spus ca nu vreau sa fiu deranjat!

Din urma veneau zece dulai ,unul si unul,,imbracati in negru camuflaj,cu figurile fioroase. Semanau cu niste pittbuli turbati de furie. Desfasurarea de forte ma incanta. Japita aia putea sa se ascunda si in fundul pamatului ca tot il gaseam. Nu avea scapare decat daca se evapora.

-Raspunde ! Ti-ai schimbat aurul? –continua pa acelasi ton autoritar fara a ma impresiona de asta data.

Printr-un gest si fara alte comentarii, m-am repezit la usa lui Peste,izbind-o de perete. Elementul surpriza functiona.Cretinul statea cu coatele pe masa privind toate bijuteriile vandute. Erau mai putine . Ascunsese cateva. Momentul adevarului sosi. La vederea noastra se ridica de la masa, scapand ochelarii si luand o poza de milog chiar daca nimeni nu-iadusese vreo acuzatie. Ma aflam pe cai. Lovitura finala veni in momentul cand l-am prins de gat tragandu-l peste masa.

-Ce-i mascarada asta?-urla Agheu enervat.

-Avem un hot printre noi!-am reusit sa spun nu prea inspirat.

-Avem mai multi! –raspunse sefu' privind in jur si scotand un chicotit ciudat fara acompaniamentul celorlalti.

-Dar asta fura de la noi!

-Esti sigur?-intreba calm,lucru anormal pentru temperamentul sau.

-Foarte sigur! Are o bratara de aur cu diamante ascunsa la el.L-am vazut cand a palmat-o dupa ce am schimbat totul in bani. Combinatie de doi bani! M-a furat la pret, m-a furat la evaluarea bijuteriilor, totul a fost redus la aur,atat! Diamantele ce sunt, bucati de sticla?

Scena continua. Deznodamantul trebuia sa iasa asa cum voiam. Altfel adio parteneriat cu drepturi egale asa cum visam. Jucam pe o singura carte. Riscant, dar merita efortul!

-Trebuie dovedite acuzatiile! Daca nu esti sigur retrage-te la timp!

Atitudinea lui Agheu trada ceva. Nu-mi placea acest joc al sau. Din cand in cand il privea pe sub ochi pe Peste care se schimonosea. Ceva imi scapa dar m-am facut ca nu observ nimic din atitudinea sa.

-Stii cate bijuterii mi-ai dat! Uite cate mai sunt! Castorul asta le-a mancat! Ne fraiereste pe toti.

Voia buna ii disparu. Se incrunta. Mi-ar fi dat o lectie cu siguranta, dar stia prea multa lume de ticalosia savarsita de catre Peste.Orice ar fi spus era impotriva sa. Eu aveam intaietate. De la mine se asteptau ca acest hot sa le fie oferit pe tava! Pe semne ca nu avea prea multi prieteni!

-Dovedeste ca el este un talhar!-se incorda sefu' pentru a scuipa cu greu aceste cuvinte.

Peste statea pe masa ca o piesa de sah:era nebunul asteptand cu frica urmatoare miscare. Din pacate pentru el,nu-si dezvoltase nici mintea si nici trupul prea mult caci Dumnezeu l-a uitat inca de la nastere, lasandu-l pitic.

Bucuros ca aveam in sfarsit mana libera l-am tras jos de cureaua pantalonilor soiosi ,trantindu-l cu fata la pamant. Scanci ceva, apoi tot de curea l-am ridicat pe amandoua picioarele. Se clatina, dar fara sa cada. Ameteala il trosni insa. Sarutul pamantului a fost mai dur decat cel al diamantelor.

-Danseaza fund de papagal! Ne crezi prosti? Sari in sus ca mingea? Sari?

Palmele curgeau ca un iures pe fata lui. Capatase o culoare rosie-vinetie. Machiaj natural. Imi placea sa caftesc mutra acra, stalcita, enervanta. Prinsesem momentul si nu-l slabeam o secunda.

Din coltul ochilor aceia negri, intredeschisi, se prelingeau lacrimi mari, fierbinti, lacrimi de rusine. Il umileam asa cum ma umilise si el pe mine.

-De ajuns!-interveni salvator pentru el, Agheu, tragandu-ma usor deoparte. Nu am venit sa te vad tabacind un fund! Vreau dovezile! Glasul lui era rece. Ceva il intarata impotriva mea. Nu am mai continuat mascarada oprindu-l pe amarat din dans.Era momentul sa trec la atacul final.

-Vreau doi oameni care sa cotrabaie prin birou! –am spus sunand a ordin. Sertarele au cu siguranta funduri duble! Nu lasati un centimetru sa va scape!

Don Fabrizzio facu semn pocnind din degete ca in filmele cu gangsteri,lui Carbune si altui aghiotant aflat in apropiere. Mainile mari si fortoase incepura sa rastoarne tot ce intalneau in cale. Semana cu un buldozer gata sa niveleze orice. Privirile sefului erau aspre. Nu permitea dezordinea, dar in cazul de fata nu avea de ales. Intrase in jocul meu. Nu de buna voie ci constrans de prezenta armatei

ce-l pazea sau fura pentru el. Nu putea sa-i dezamageasca. Ar fi insemnat ca are ceva de ascuns. Din acea clipa s-ar fi starnit anarhia.

-Tu coate goale,dezbraca-te!-m-am adresat lui Peste care era tot mai cenusiu la fata.

Masajul isi pierduse efectul.Culoarea curcubeului disparu. Arata ca un mort,dar inca mai respira. Dorinta mea starni rumoare in jur. Asa ceva era nou pentru ei. Asteptau nerabdatori cu ranjetul pe fata:ticalosul va fi umilit. Aveau incredere in instinctul meu. Nu concepeau un esec. Asta ar fi dezlantuit furia lui Agheu asupra lor.Iar furia lor s-ar fi rasfrant asupra mea. Nu m-ar ierta si cand as avea nevoie de ei mai mult atunci vor contribui la lovitura finala.Imi puteau da in cap fara regrete!Erau o ceata de derbedei care aplicau legea junglei invatata la parnaie: sange pentru sange, ochi pentru ochi,dinte pentru dinte,glonte pentru glonte. Un ghid simplu pe care il aveam toti cei din acele locuri, intiparit in codul genetic. Era deviza vietii noastre.Uneori ne devoram asemenea canibalilor, alteori eram mai ceva ca niste frati.

Intre timp cei doi au cotrobait peste tot ce era in picioare. Nu au dat de nimic. M-au privit incruntati asteptand alte ordine. Carbune mai avea putin si devenea o eclipsa. Doar dintii albi ca laptele i se mai vedeau. Injurau printre buze fara adresa precisa,fixandu-ma. Solutia veni. Orice talhar are o ascunzatoare in podea. Asta era si una din metodele mele de a ascunde bunuri si bani.

-Da-ti la o parte covorul! Cautati orice bucatica de scandura care se misca. Trebuie sa fie o ascunzatoare.Sobolanul asta are cu siguranta o comoara frumusica!

Esecul celor doi, in prima instanta, il facu pe ticalos sa schiteze un zambet superior. Dar ideea mea il trimise in agonie. Direct la cazan. Era pe marginea sa, asteptand doar un mic imbold si se prajea. Ii urmaream fiecare grimasa. Acum ma aflam aproape de adevar. Simteam acest lucru. Insa inainte de toate trebuia sa aiba cadoul meu. Nu avusese timp sa-l ascunda. Iubea prea mult bratara. Voia sa o admire ca pe o stripteusa.Stralucirea acelor diamante era extazul sau.

-Hai mosu' ce astepti,sa treaca iarna? Jos textila! Ti-e rusine?-rasunau cuvintele mele perforand auzul tuturor. Gata cu vrajeala!

Ordinul meu era refuzat. Facea pe-a caposul. Din cand in cand privea catre Agheu. Acesta isi tuguia buzele copilareste, fara a spune ceva. Ajutorul sau inceta sa apara. Era blocat.

Enervat si gata sa ma dau putin in spectacol am inceput sa trag cu putere de hainele zdrentuite si putrede de pe el. Puloverul si camasa s-au facut flenduri inca de la primele fortari. Ramase la bustul gol. Un schelet ambulant, o bucata de piele zbarcita, semn ca a fost mai solid odata,insirata pe niste coaste subtiri ca de gaina. Apoi pantalonii soiosi negri ce luceau ca o piele veritabila,croita insa prost, s-au rupt la fel de repede.

-Ai trait holocaustul in toti acesti ani? Te-ai infometat?-am spus mirandu-ma de panorama gretoasa. Tineai cura de slabire? Nu esti intreg la minte si nici in rest! Te bate vantul! Nu esti bun nici de material didactic!

Rasetele incalzira putin atmosfera.Insa fara a ne abate de la telul cautarilor.

-Eu cred ca sunt mult mai intreg decat tine la corp! Tu esti un viermisor pe langa mine!-completa Peste vrand sa se simta din nou superior,intinzand coarda.

Corul pufni si mai tare in ras. Comentariile desucheate incepura. Nervii ma cuprinsera instantaneu.Nimeni nu radea de mine in asemenea mod. Ca drept urmare pedeapsa nu intarzie.L-am prins cu putere de madular,strangand fara mila.Din gri se facu rosu ca un rac fiert.Se ridica pe varfuri de parca ar fi vrut sa-si ia zborul.

-Stai ma jos! Unde vrei sa zbori? Zici ca esti mare in trompa! Ce zici, te fac soprana?

Ochii negri ii ieseau din orbite. Sufla greu. Nu putea sa intervina decat cu mainile. Se inclestara pe ale mele dar degeaba. Un cap in figura il facu sa abandoneze repede ideea. Statea in continuare pe varfuri privind in gol, probabil rugandu-se la Cel de Sus sa nu devina un „batal”. Inca mai avea dreptul sa functioneze.

-Mai comentezi? De ce taci? Ti-e cald? Ai transpirat? Unde iti este barbatia?

-Ah...a...-marai fara a reusi sa articuleze un cuvant.

-Mostenitorii se afla in mana la mine... Si... si...bratara!-am exclamat simtind metalul rece pus la „seiful propriu”. Buna ascunzatoare!

Descoperisem ceea ce cautam. Acolo era ceva de valoare. Una din piese. Nu mai conta daca era bratara sau altceva. Hotul fusese prins. Nicio scuza nu l-ar mai fi scapat. Peste inchise ochii ca pentru o ultima ruga, apoi il privi printre lacrimi pe sefu’ care ramase perplex, o statuie.

-Scoate ce ai acolo!-m-am tipat direct in urechea hotului care incepea sa-si recapete pulsul normal al inimii. Daca nu te supui, iti dau cu bastonul la buci pana rup chilotii si cade bratara sau ce drau ascunzi! Nu te iert!

Barbatul maruntel cu tupeu grosolan, care incerca sa prostesca pe oricine, crezandu-se peste intreg poporul care facea parte din organizatie, deveni umil,cerand indurare cu mutra puternic afectata de „furtuna”. Nu aveam incredere in el. Stiam ca noi cei de acolo nu ne von schimba niciodata. Doar ne caim pe moment. Apoi regretele se transforma iarasi in parsivenie. In plus cel care gresea platea. Asa pateau toti. Nimeni nu trebuia sa faca exceptie de la regula.

-Nu vrei sa scoti de buna voie aurul? Atunci tine o portie de „Ivan”!

Bastonul luat de la unul din bodyguarzi,plesni fundul lui Peste cu putere,zgomotos,rusinos pentru el si cu o imensa satisfactie din partea mea. Injoseam acel suflet hain. Ma simteam puternic.

Peste sari in sus ca arcul, tinandu-se cu mana de fund si tipand ca un salbatic. Incepu de durere sa faca ture imprejurul meu. Se schimba la fata mereu din negru in galben apoi spre rosu si revenea la griul morbid. Cand vru sa se opreasca durerea il contopi iar. De asta data se limita la sarit. Parea un acrobat nebun ce incearca salturi zadarnice, starnind amuzamentul publicului. Ii mai trebuia un nas de clown si arata perfect sonat.

Asistenta radea cu pofta. Doar Agheu se abtinea continuand sa priveasca incruntat spre nefericitul care se opri frecandu-si bucile fierbinti, ca un caine ranit care-si linge ranile. Gandea adanc. Acest lucru nu ma impiedica sa continui badjocura.

-Scoti averea sau continui! Inca cateva bastoane si-mi spui ce gust avea laptele de la sanul lui ma-ta jigodie! Nu fa in continuare pe magarul! Te snopesc in bataie! –am continuat amenintarile afisand o figura de animal flamand gata sa sfasie prada.

-Nu am nimic de.....

Cuvintele se oprira undeva la nivelul gatului dar le inghiti cand am ridicat bastonul.Il fluturam amenintator in aer,gata sa-l plesnesc inca o data. Nu putea continua la nesfarsit cu minciuna. De obicei la al patrulea baston scuipai tot. Doar cei ma tari de inger reuseau sa mai suporte inca patru bucati. Recordul il stiam :peste zece felii si data de vreo sapte ani. Tipul nu avusese de ales.Alte vremuri. Inca nu ajunsesem sa traiesc in acest loc. Eram printre oameni normali.

Atunci Piga, un fost puscarias ce se ocupase numai de contrabanda cu masini furate din vest, fusese prins de catre banda lui Bulet care facea aceleasi combinatii la nivel mai inalt. Piga se bagase peste mana lor. Paguba fusese de cateva mii de marci germane. Asa ceva nu putea fi trecut cu vederea. L-au filat pana ce l-au prins in barul meu chiar inainte de inchidere. Lumea s-a autoevacuat la urgenta. Eu, surprins de evenimente m-am dosit in spatele barului, si priveam cum loviturile curgeau una dupa alta, plus ca mutra nu-i mai era de recunoscut. Bateau cu picioarele la figura si cu „Ivan” pe restul corpului. Piga tipa ca la o operatii fara anestezie. Nimeni nu putea sa-i sara in ajutor. Idiotul venise fara trupa. Venise incognito, pentru a se distra fara sa atraga atentia. O miscare gresita si prostesca. Nu gandise. Cu siguranta nu banuise o clipa ce avea sa i se intample.

Cand au obosit cei patru, l-au lasat in seama mea intr-o balta de sange. Ce-i drept baietii au platit pentru deranj si ca sa-mi tin gura. Trei sute de marci au fost arhi-suficiente. Sa-i tot gazduiesti!-mi-am spus satisfacut numarand bancnotele verzui. Pe nefericitul de Piga l-am lasat intre blocuri,doua cartiere mai incolo. Treaba se musamaliza de la sine. Din acea zi, fata nu i-am mai vazut-o. Intrase la apa. Afacerile au fost preluate de altii noi, veniti din urma. El s-a ales cu o aerisire la beregata.” Rachetii” moldoveni l-au redus la tacere.Trasese in piept pe cine nu trebuia. Oricum nu l-a regretat nimeni afara de ma-sa.

-Ce dracu’ faci?am urlat articulandu-iInca un baston peste fund, la fel de tare. Vrei sa ma pacalesti! Atunci poftim vrajeala!

De asta data reactia a fost inversa. Se chirci pe jos ca un sarpe scancind sfasietor.Dar eu nu aveam mila pentru el. Am smuls chilotii de pe el lasandu-l asa cum il fatase mama-sa. Rasetele s-au oprit brusc ca la o comanda. Gestul meu ii lasa masca. Nu-mi pasa de nimic. Ce era atat de rusinos in a smulge o pereche de chiloti de pe un barbat.? Daca erai intr-adevar un dur fata scrupule trebuia sa demonstrezi acest lucru fara ezitare.

Bratara, impreuna cu doua ghiuluri din aur cu „pietricica” transparenta – difuza se imprastiara la picioarele noastre. Enigma fusese rezolvata. Ma simteam usurat. Numai Peste incepea sa simta greutatea vietii sale pe umeri.Se ghemui langa masa, rusinat, privindu-ne pe sub ochi. Durerile provocate de „Ivan” le ignora acum. Altceva il preocupa.

Figura lui Agheu se mai descreti putin,dar ochii aceia negri si reci devenira parca lipsiti de viata, uimiti, abatuti, dezamagiti, fara vreo reactie. Ciudat!

Niciodata nu a fost atat de tacut! De obicei nici nu statea sa vada spectacolul altuia. Sohw-ul il facea el de obicei. Acum statuse intr-un loc, fara a scoate un sunet, fara a schita un gest, ci doar facand mutre acre, incruntate, fierband in interior ca un cazan de otelarie. Numai ca el nu dadea pe laturi.

-Lasa ca trece si asta! Nu trebuie sa fii dezamagit de o cartita! Stim ce-l asteapta!-i-am spus cu glas moderat ca sa auda si asistenta.

Acesta ridica ochii din pamant, ma privi curios, nu spuse nimic si se dadu la o parte pentru a trece Peste flancat de catre calaii ce au intervenit fara vreun ordin. Actionasera din instinct. Imi placea acest lucru uneori cand nu eram vizat. L-au ridicat asa dezbracat cum era, indreptandu-se catre subsol. Acolo era sfarsitul sau „pregatirea" pentru viata de dincolo. Asta depindea de seful cel mare.

Carbune ramasese lipit de usa privindu-ne cu mult nerv. Mintea ii mergea brici. Nu voia sa se departeze. Mirosea ceva. Orice porunca l-ar fi scos din sarite. Asa ca l-am lasat sa se holbeze la noi. Nu ma deranja. Insa amandoi asteptam o reactie a sefului, care veni abia dupa un marait scurt ca de urs:ne privi pe amandoi schimbandu-si figura demoralizata cu una zambitoare,falsa.

-Va multumesc pentru ca ati prins inca un tradator! Fara ajutorul vostru nu cred ca m-as descurca! Meritati o prima!-voia sa se duca spre seif, dar se opri la mijlocul camerei cand Carbune a inchis usa zgomotos postandu-se ca o fortareata in fata ei.

-Chiar crezi ca suntem o adunatura de prosti cu totii? –am ripostat vehement, printr-un curaj dat de catre cel care se prinsese de smecherie si statea ca un zid fara a misca un deget, inca. Crezi ca esti cel mai destept din zona? Crezi ca daca ai pus la punct intreaga retea si planul de actiune ,esti cel mai smecher? Te inseli! Fara noi nu valorezi mare lucru! Fara mine esti un nimic! Eu ti-am vandut ponturile!

-Cum!?-se intoarse naucit spre mine. Indraznesti sa-mi ceri socoteala din nou?Cine te-a scos din ghearele mortii? Cine ti-a dat o noua sansa? Imi musti mana? Potaie ordinara!

-Dar cine naiba m-a obligat sa colaborez cu voi? Din ce cauza am trait cu sobolanii, alaturi de trei cadavre imputite? Cine a dospit in balta aia mizerabila si rece ca un ocean polar? Cine,munte de idiotenie?

Jucam iarasi pe o singura carte. Daca se ragandea Carbune, o mierleam. De asta data nu ma putea salva nici Dumnezeu prin nici o minune. Dar odata inceput jocul, nu mai puteam abandona. Trebuia sa merg iarasi pana la capat. Itreaga mea strategie de a asculta pe cel care mi-a dat o noua viata se risipi. Gandurile de razvratire izvorasera si nu mai puteau fi oprite.

-Retrage-ti cuvintele!-vocifera incercand sa-mi dea o ultima sansa.

Asta era momeala. Daca acceptam as fi fost o victima sigura. Carbune mi-ar fi facut capatul de tot. Asa ca riscam.

-Nu.-i-am raspuns taios si plin de hotarare. Nu am ce sa retrag! Esti un tradator! Tu ar fi trebuit sa fii in locul amaratului ala. Multumeste-mi pentru ca mi-am tinut gura! Nu faceai fata unei armate de nebuni! Te mancau la cina!

-Faci acuzatii grave! Te snopesc in bataie!-vru sa vina spre mine, dar un tusit zgomotos a lui Carbune il opri.

Era de partea mea. Nu mai aveam pentru ce sa-mi fac griji. Idiotul fusese prins in propria capcana. Noi detineam controlul. Eu il aveam pe „smoala' de partea mea, iar el avea intreaga armata de partea lui. Nu avea nici o sansa. Putea scapa cu viata doar prin bunavointa noastra!

-Vad ca sunteti doi impotriva mea! V-ati aliat ! Frumos! V-am dat bani, putere, o noua viata! Veti plati!

-Renunta la idee! Fara amenintari! –interveni nervos Carbune care se apropia cu pasi mici si apasati spre el.

Se apropiau doi munti. Cutremurul era pe cale sa se produca. Isi aratau coltii unul la altul,maraiau feroce, nimeni nu clipea. Se infruntau ca doi boxeri inainte de meci cand fiecare incerca sa intimideze. Nu era cazul .Amandoi erau duri ,lipsiti de frica.

- Domnilor! De ce ne amenintam prosteste cand putem castiga ceva din afacere! Asta este scopul ,nu? Ganditi,va rog ,cu chestia aia de pe umeri, careia ii spune cap!

Amandoi s-au uitat catre mine, incruntati fiindca le stricam momentul. Insemna ca erau curiosi.

-Ca sa ne tinem gura, Agheule, ne vei dai cate zece mii de dolari! Iar de acum inainte fiecare dintre noi va primi cate cinsprezece la suta din prada! Va fi secretul nostru! Restul va ramane la visterie dupa ce vom termina cu cheltuielile aferente! Ce spui?

-Niciodata! –racni refuzand oferta.

-Eu zic sa te mai gandesti!Baietii vin satisfacuti de la subsol!-treceam la amenintari. Nu cred ca vrei sa primesti si tu o pensiune cu tot cu piscina si hoituri de sobolan drept mireasma! Nu-ti va prii confortul oricat de calit ai fi! Crede-ma pe cuvant! Lasa mandria de doi bani deoparte ca nu ai sansa de scapare! Secundele iti sunt numarate! Unu...doi....

Carbune ii sufla in fata zambind. Ideea mea il satisfacea pe deplin. Banii oferiti erau mai mult decat mana cereasca. Amandoi lucraseram printr-o telepatie extraordinara. Amandoi pricepeam smecheriile din priviri. Ne descurcaseram ca niste profesionisti.

-Daca nu accepti ramai cu buza umflata! La propriu!-intaream oferta.

-Am avut incredere in tine! M-ai tradat ticalosule!

-Vai, ce vinovat ma simt! Fac ceva pe gargara asta !Nici tu nu ai suflet! Incredere? Ce-i aia? Cand furi tu, increderea cade!Kaput! Hai ciripeste mai repede ca nu te astept toata ziua! Daca vrei jucam sah dupa ce rezolvam problema! Baietii inca nu stiu nimic! Dar se poate rezolva! Cateva cuvinte!Este de ajuns! Ii cunosti mult mai bine ca mine!

Agheu scrasni din dinti, lasa capul in pamant ,apoi ne privi taios pe amandoi dupa care dadu afirmativ din cap. Oferta fusese acceptata. Carbune ranji bucuros. Dintii albi ii ieseau din nou in evidenta. Nu era chiar atat de respingator acest tip. Hotarasem sa ma apropii de el cat mai mult. Sa-l fac omul meu. Intelesesem atunci ca el avea sa fie un pion important in ecuatie. Fara sprijinul sau nu puteam sa inot in mocirla . Armata era punctul forte. Si armata era condusa de el. Atata timp cat il momeam cu bani lucrurile nu aveau sa se schimbe. Revolta aceasta imi adusese o bila alba fata de Agheu. Trebuia sa mai

adun puncte importante si asta aveam sa o fac intr-un singur mod. Sa fiu dusmanul,dar si partenerul egal,recunoscut,al lui Don Fabrizzio care parea descumpanit.

Pentru prima data il vedeam invins. Il vedeam cum isi mananca nervii de ciuda ca i-am muscat mana.O merita. Viata a lovit inca o data intr-un mod neasteptat. De asta data a fost bine pentru mine.

Sefu' marai neputincios si lua drumul spre usa. In gand injuraturile si amenintarile la adresa noastra probabil se tineau lant. Stiam de asemenea ca mereu va incerca sa scape de unul din noi. Relatia noastra se racise. Din acea clipa incepeam sa jucam dur, sa fim neiertatori, sa fim cu adevarat sefi. Amandoi urmaream un singur scop: sa agonisim cat mai multi bani si sa cucerim cat mai mult teritoriu. Doar banul ne mai tinea uniti. Fiecare isi avea rolul sau in organizatie.

-Inca ceva! Don Fabrizzio! –rasuna vocea mea parca taind in carne vie.

Agheu se intoarse catre mine, gata sa sara la beregata mea. In opinia lui intreceam masura. Se oftica fiindca nu putea face nimic. Dupa el, ne-ar fi omorat pe amandoi.

-Ce vrei? Incepi sa-mi pui rabdarea la incercare!

-Si ce vei face? Vei fura inca o data?-o gluma lipsita de haz iesi fara voia mea. Noi suntem cei care dictam! Se pare ca devii presedinte onorific, nu?

Carbune zambi. Ii placea spectacolul, dar nu stia unde vreau sa ajung. Adevarata lovitura abia acum urma sa i-o dau. Asta il va face sa-si piarda mintile! Ma pregateam trup si suflet pentru orice riposta. I-am facut subtil cu ochiul namilei, ca urma ceva dureros . Intelese imediat . Se pregatea tinand trupul drept, incordat. Ma rugam undeva in suflet, sa-i pice si lui bine ideea. Altfel imi faceam doi dusmani.Toate intelegerile ar fi cazut.

Daca este sa joc, macar sa joc pana la capat ! Ticalos am fost ,ticalos sa mor!-mi-am spus strangand pumnii si tragand aer in piept gata de „speach".

-De astazi inainte eu voi fi cel care va avea grija de vistierie! Asa suntem siguri ca averile noastre nu vor disparea.

-Niciodata!-urla Agheu facand cativa pasi in directia mea, dar se opri la doi metri scrasnind zgomotos din dinti.

-Usurel! Iti vei rupe maselele! „Niciodata" nu este suficient! „Niciodata" nu ai de ales! Accepti sau vei lua drumul catre Infern!

-Oricum decizia este deja luata! Ce pot spune este ca treaba asta nu va ramane asa! Nimic nu las la voia intamplarii, si nici o datorie nu ramane neplatita! Va voi face praf! Mancare pentru sobolanii aia de jos!

-Poti fi sigur ca lucrurile nu vor ramane asa!

Dupa scena care-l aduse in pragul disperarii, iesi ca un tunet. Pe hol gasca de derbedei, astepta zgomotoasa noile ordine. Nu l-au bagat in seama pe Agheu. Intelesesem ca putini il inghiteau. Doar carpele astea din zona care s-au infiltrat in randurile adevaratilor criminali,mai aveau sentimente pentru el . Restul proveneau din armatele destramte ale celor pe care i-a ucis. Au trecut in tabara noastra. Doar Carbune,care-i conducea era de aici. Insa stiindu-l pe sefu' de mult timp ,nu crezu in balivernele sale si nu se lasa condus de unul caruia nu-i purta decat un simplu respect pentru ca avea aceeasi putere fizica. Care dintre ei era

mai tare nimeni nu putea spune. Ce-i drept amandoi sperau intr-o confruntare ce va avea loc intr-o zi. Inca nu era momentul fiindca banii erau la mijloc.Cand se va umple toata lumea atunci va fi lupta.Pana atunci se tolerau atat cat sa nu izbucneasca o revolta si sa se disipeze taberele.

Cand mai multe forte se uneau ,eram de neoprit. Despartiti, sansele de a tine piept mafiotilor s-ar fi injumatatit. Nimeni nu risca, iar eu nu as fi permis acest lucru. De asta inca nu l-am denuntat pe Agheu in fata armatei. L-ar fi linsat la un simplu pocnit din degete.

-Sper ca nu vei face aceeasi greseala ca si Peste! Iti iau gatul imediat! –spuse Carbune catre mine in timp ce se apropie de dulapul ce adapostea seiful. Nimeni nu ma fraiereste! Acum scoate malaiul de la seif! Baga zece miare la baiatu'! Zece ...vezisori sa fie! –incheie razand nerabdator sa-si primesca rasplata.

Fara comentarii m-am conformat dorintei. Era in fond partenerul meu si trebuia sa ma tin de cuvant macar de fatada. Cu atata banet pe mana stiam cum sa-i impart. Cine imparte, parte isi face!-mi-am spus numarand dolarii.

-Uite-i! Ai marfa ! Dar inca ceva!

Ochii lui Carbune se facura mari dezvaluind negreala lor ca o noapte mohorata. Incepeau sa sticlesca. Mirajul banilor il lovi in plin.Arata ca hinotizat. Probabil atata banet la un loc nu pomenise niciodata. Asta era cusurul sau. Trebuia exploatat. Asa il puteam atrage mereu de partea mea. Ma pusese pe mine:un hot,un vagabond, paznic la seif. Conjunctura astrelor!-mi-am spus cu amuzament.

-Ce anume mai vrei?-raspunse numarand banii cu incetinitorul admirandu-le frumusetea si adulmecand mirosul de hartie.

-Asculta! Lasa dracului putin hartiele alea! Mai ai putin si tipi ca esti bogat! Ar fi mai bine sa le bagi in buzunar, fiindca daca vad baietii ce detii , ne iau gaturile ca la gaina! –m-am rastit aducandu-l inapoi la realitate.

Amenintarile il trezeau intotdeauna. Hipnoza disparu facand loc unui frig imens in sufletul sau. Ochii mari si negri se inchideau usor,ranjetul salbatec se stinse, figura lua vechea infatisare fioroasa. Asa era mult mai placut. Entuziasmul si zambetul nu erau compatibile cu fata sa mult prea acra si sobra.

-Ce mai vrei?-imi spuse iarasi cu o raceala glaciara.

Atmosfera se incorda, aerul se raci ,camera parca lua infatisarea unei pesteri intunecate. Culoarea disparu. Problemele noastre erau serioase. Nu puteau fi acoperite de un miraj care putea sa te lase buza umflata intr-o singura noapte de chefuit. Un moment de neatentie si puteam ramane fara nimic si trimisi expres spre Cer.

-Trebuie sa avem grija cu Agheu! Il cunoastem amandoi! Nu se va lasa pana nu ne va vedea bagati in salam! Ne va momi pe amandoi,unul impotriva celuilalt! Trebuie sa fim uniti! Lasa doi baieti sa ma pazeasca! Javra asta este turbata!

-Nu-ti face griji! Eu sunt seful baietilor! Da-le cate o suta de marci si-ti vor pupa picioarel zi si noapte! Sunt baietii mei! Rahatul ala nu are atatia bani acum! Prada ajunge la noi, nu?

-Ce vrei sa spui? –m-am facut ca nu inteleg aluzia. La ce te referi?

-Ma refer la bani ! Cum ai spus:nu suntem chiar toti atat de prosti! Eu fur, aduc, tartanul ala ia partea lui, iar noi impartim cate douazeci la suta pe putin!

-Nu se poate! Mai sunt si alte cheltuieli! Marfa trebuie platita, oamenii, comisionele, spaga pentru copoi!

-Baliverne! Il scapam de chinul vietii pe sefu'! Un glonte in teasta si bye, bye baby! Vaja con Dios, amigos! Preluam armata si vom fi doi calai la conducere! Avem minte amandoi! Iese ceva meserias mosule!

-Tocmai asta este una din probleme! Din doi destepti iese ceva prost cand este vorba de furat! Constiinta te face sa-l mananci pe celalat!

-Prostii! Nu stii nimic! Ma cunosti doar!

-Abureala de doua parale! Alta este problema!

-Lasa vrajeala ca nu tine! Nu este nici o problema! Faci gargara cu mine!

-Iar tu ma crezi un idiot! Ma crezi un caine prost care sare cu cracii in sus cand te scarpini la bile dimineata!

-Nu faci doua parale!

-Fara gura mea erai rupt in cur! Acum esti bogat fraiere! Daca nu stii sa gandesti lasa pe altul sa te imbogatesca! Tu ai grija de salbaticii aia de afara! De buzunarele tale am eu grija! De Agheu deocamdata nu ne atingem! Clar?

-De ce ? Ai vreo combinatie cu el si ati jucat putin teatru? Ati vrut sa vedeti reactia mea? Ma doare-n cot de mutrele voastre! Eu si cu baietii va tocam ca pe salata! Va bagam fundurile in salam! Nu stii ce tehnologie avem!

-Putem sa-l lichidam si sa ii luam armata, dar nu putem sa-i luam pilele ce le are la sticleti! Nu-i cunosc pe ticalosii aia! Are invartelile lui! Daca moare murim si noi in puscarie! Fara el nu facem mare branza!

-Relatiile se fac cu banul! Avem de unde!

-Mai tarziu ,poate. Acum trebuie sa ne tinem ciocul. Furam si tacem! Il tinem in sah! Este prea flamand ca sa faca vreo miscare gresita! Ii convine afacerea! Pana se umple mai este timp! Ii facem capatul ceva mai incolo!

Carbune cantari intreaga discutie. Aveam dreptate indiferent cat de greu i-ar fi fost sa recunoasca. Cearta ne intarata . Daca ne-ar fi vazut dusmanul, s-ar fi bucurat enorm.Asa se intampla de fiecare data cand doi destepti vor sa conduca. Nu iese nimic bun. Situatia trebuia clarificata inca de la inceput. Fiecare cu atributiile lui. Eu trebuia sa fac bani. El sa aduca baietii la nevoie. Agheu era bun doar ca piesa de muzeu si punte intre noi si curcani.

-Asculta malai crapat! Eu fac zarurile! Tu tii de sase! Atat! De restul ma ocup eu. Iti aduc bani sa te scalzi in ei. Asta iti doresti! Sampanie, tarfe si o baie intr-o cada cu bani!

-Minunat!-exclama scotand iarasi zambetul anormal,dupa ce i-am ghicit gandurile nebune. O.K! Facem cum spui! Dar sunt cu ochii pe tine!

-Mai bine fii cu ochii pe sefu'! Banii ii gaseti in seif la loc sigur cand vrei! Nu eu sunt dusmanul! El este cel care va incepe vanatoarea

-Atunci vanatoare va avea! Sa inceapa show-ul ! –deschise iarasi ochii mari si negri, semanand de asta data cu un psihopat ce cauta sa ucida.

Imaginea sumbra ma ingrozi. Avea satisfacitia grotesca in priviri,ura excesiva combinata cu placerea de a varsa sange. Mai trebuia sa se linga pe bot ca un vampir si tabloul de groaza ar fi fost complet.

-Hai tai-o de aici! Am treaba! Ti-ai primit rasplata!

-Sa faci bine sa nu ma uiti! –mai ameninta inca o data cu degetul aratator si iesi din camera.

Imediat locul incepu sa se lumineze, sa se incalzeasca din nou, placerea de a trai aproape de bani si de obiectele pretioase ma cuprinse ca intr-o vraja. Pungutele din seif straluceau demonic,placut. Acolo se afla o avere. Averea la care ravneam. Comoara pe care voi pune mana intr-o zi!-mi-am spus mangaind banii, aurul, diamantele, aceste lucruri micute dar extraordinar de importante.

Hartitle imprastiate au fost adunate si aruncate intr-o cutie in dosul altui dulap. Nu aveau valoare. Peste lucrase miseleste si acele calcule, inventaruri, erau niste minciuni desenate pentru prosti. Incepeam totul de la zero. Inventarul bunurilor incepu imediat. Eram curios sa stiu cata marfa aveam in stoc. Toate acele bijuterii scumpe trebuiau transformate in bani. Cu bani poti imparti lumea. Diamantele si aurul erau prea greu folosit ca piese de schimb. Traficantii urmareau de obicei banii,dolarii reprezentau forta afacerii. Cat mai multi dolari.

Acum aveam ocazia sa-mi demonstrez si iscusinta in a tranzactiona. Furam dar trebuia sa si castig. Lupii nu ma iertau daca nu le dadeam portia de bancnote verzi pe care sa le „devoreze”.

Intreaga operatiune de inventariere dura pana seara. Numarasem toti banii, toate diamnatele, toate lantisoarele, bratarile si inelele, rearanjate pe categorii. Munca fusese istovitoare. O munca de care puteam fi mandru.

Spre norocul meu,Peste imi lasase o mostenire destul de consistenta . Gasisem dupa lungi cautari o bucata de scandura din parchet miscandu-se. Era in dreptul seifului, in lateral, acolo unde nimeni nu ar fi banuit ceva.Numai covorul persan, gros, de culoare galbena –mustar cu flori negre, acoperea zona „fierbinte”.

-Desteapta miscare! Credeai ca prostesti! Te-am gasit maimutoiule!-am exclamat bucuros si sedus de un teanc cu doua mii de bolari alaturi de un lantisor subtire ce avea o perla in mijloc-nu stiu cat de naturale erau-plus doua perechi de cercei stralucitori cu un mic diamant in varf. Daca toate astea ar fi veritabile as fi un om putred de bogat! Trebuie sa scap de ele! Banii sunt mai usor de tinut! Am grija de ei!

Intr-adevar trebuia sa scap de bijuterii. Le voiam transformate in bani. Banii puteau fi dositi mai usor, putea fi dovedita provenienta chiar si printr-un simplu cuvant: combinatii.

Tarziu in noapte dupa cateva pahare de wisky si mai mult de un pachet de tigari fumat, mi-am terminat treaba in noul meu birou. Aranjasem lucrurile in ordine dupa placul meu, practic confiscand intreg apartamentul ,format dintr-o camera spatioasa, un mic hol mucegait, o baie ingusta lipsita de dotari, si o bucatarie plina de gandaci rosietici ce misunau in voie de pe tavan pana pe mozaicul de pe jos. Era o intreaga armata scarboasa ce-ti provoca repulsie, o usoara frica, uneori cand ii simteai pe tine chiar te apuca isteria. Nu-i puteam suporta. Am incuiat bucataria sigiland locul. Nu voiam sa patrunda in restul casei.

Bijuteriile le-am ascuns inapoi in podea, toate impreuna cu banii, cei doua mii de dolari si cei zece mii ca prima acordata dupa bunul plac mie si lui Carbune. La mine luasem doar cateva maruntisuri. Eram obosit si aveam chef sa

ma relaxez langa trupul unei femei. Si aceea era Milena, pe care nu o vazusem de dimineata.

Afara langa usa, stateau doi paznici,subtirei,cu fetele alungite de oboseala,care se uitau la mine mai mult printre gene. Abia se tineau pe picioare. Mi se facuse mila de ei. Am scos cate o suta de dolari pentru fiecare ca semn de recunostinta. Figurile triste cu ochii mici ca de chinezoi,se descretira brusc, aparandu-le un zambet sincer de multumire. Erau ai mei de acum. Banul le ia tuturor mintile in ziua de astazi! Bancnotele verzi faceau intotdeauna ravagii mai ales in lumea prin care ma invarteam. Pentru bani tradai pe oricine.

-Mergem sus? Faceti un schimb de tura cu altii!-le-am sugerat plin de bunatate falsa dar jucand bine rolul.

Cel cu o barba nerasa de vreo trei saptamani, care parea cel mai obosit, inclina afirmativ din cap.Apoi el o lua inainte si celalat mai scund dar ceva mai indesat, chel si cu niste priviri miselesti ce ascundea un suflet necrutator,imi forma scutul la spate. Ma simteam in siguranta cu ei.

Toti trei patrundeam in linistea ca de mormant din bloc. Ceva nu era clar cu aceasta stare. Nu-mi placea! Mai aveam de aflat niste lucruri. In timpul cat am fost exilat la subsol, ceva s-s intamplat in blocul acesta !-mi-am spus plin de curiozitate. Cei doi nu ma scapau din ochi. Intelesesera ca sunt o veriga importanta in sistem .Le-am salvat comoara! Le-am servit un talhar pe tava! Fusese pe placul lor! Nu mai eram privit ca un intrus sau parvenit! Imi castigasem respectul lor! Toate astea incurajate de catre seful lor, Carbune.

-De ce este atata liniste in acest bloc?-m-am trezit intreband de cei doi. Este ....Nu demult era mereu galagie! Muzica si distractiile se tineau lant! Voi nu stiti! Dar eu am trait acele vremuri!

Cei doi nu dadeau nici un raspuns. Mergeau pasind mai apasat, mai repede, mai nervosi. Intrebarea ii irita. Erau pusi intr-o postura delicata. Remarcasem acest lucru si curiozitatea din suflet spori. Adevarul trebuia aflat. Pentru mine nu mai era cale de intoarcere. Atmosfera se incorda. Acele vremuri pareau a se fi petrecut cu zeci de ani in urma. Imi era dor de golania amestecata cu prostia,de hotia amestecata cu bataia,de sex amestecat cu groguri si bautura. Vremuri frumoase!-mi-am spus nostalgic asteptand un raspuns.

La etajul trei am incremenit in pragul palierului. Am tras din prostie cu ochiul spre vechea mea locuinta. Insa privirea se lipi de alta imagine jalnica,uluitoare,ce-mi dadu raspuns la toate intrebarile mele legate de linistea apasatoare ce domnea peste aceste locuri.

Pe la jumatatea palierului un grup de zece oameni formati din femei si barbati, cupluri, aveau bagajele in mana. Din loc in loc in trecatul lor ieseau altii din apartamente ,la fel de incarcati.La o prima impresie nu am inteles ce faceau dar indata ce am zarit figurile badjocoritoare ale lui Calu',Bunicu',Franzela si Manga,inarmati cu niste bate lungi de un metru,cu care ii ghiontea pe deportati. Erau majoritate trecuti de cincizeci de ani.Viata le mai daduse o palma. Linistea devenea explicabila. Cei tineri au trecut de partea noastra sau cei mai cinstiti si care inca tineau la viata lor, au luat acelasi drum al plecarii definitive. Erau practic aruncati in strada. Erau lasati de izbeliste in pragul iernii, fara bani, fara mancare,

fara sa se poata incalzi. Primisera o lovitura dura. Pentru moment m-am simtit vinovat, profund,uman, fiind alaturi de ei, macar cu sufletul.

-Mergem sefu'?- se auzi enervant vocea unuia din cei doi bodyguarzi care ma insoteau. Ati primit raspunsurile! Sa-i lasam pe imputiti astia sa plece. Blocul este al nostru. Astia au fost ultimii! In fiecare noapte plecau grupuri!

Mut de uimire nu am facut nici un pas. Voiam sa vad fetele celor care paraseau corabia. Voiam sa-i vad pentru ultima data. Pe unii ii cunosteam destul de bine.Ma respectau . Avusesem discutii interesante cu multi dintre ei. Anii batranetii le dadusera un soi de intelepciune. Greselile facute la tinerete ii obosisera si incepeau sa dea sfaturi tineretului. Prostii de multe ori. Insa cand ma plictiseam ii provocam si totul se prelungea cateva ore.

Grupul se apropia cu pasi repezi de mine.Semanau cu un grup condamnati la moarte ce erau ridicati pe timpul razboiului de catre nazisti. O imagine greu de digerat. Primul era Buliga urmat de nevasta-sa. Aveau fiecare cate un geamantan vechi, pe care abia il puteau tarai, Luasera doar lucrurile necesare. Figurile alungite devenisera negre ca pamantul. Lacrimile curgeau siroaie pe obraji, iar femeile izbucneau in hohote sfasietoare. Cei patru care insoteau grupul radeau ca niste drogati. Le provoca placere ceea ce faceau.

La vederea mea grupul se opri. Zgomotul inceta. Se asternu pret de cateva secunde linistea. Ne confruntam din priviri. Era coplesitor. Peste treizeci de priviri unele taioase, altele ce raspandeau indurare, se intretaiau cu cea de compasiune. Nu era de ajuns. Voiau fapte. Eram pentru ei ultima speranta.

Buliga nu a spus nimic. Continua sa ma priveasca cu ochii incetosati de lacrimi fierbinti,asteptand reactia. Doar Chitic si cu Stan ,doi barbati ce se apropiau de saizeci de ani, au deschis gura,rabufnind.

-Sefu' ai te rog mila de noi! Nu ne azvarli in strada! Facem ce vrei! Tu esti ultima speranta! Tu!

Lacrimile curgeau si mai tare pe fetele lor descumpanite. Se porni un cor de bazaieli zgomotoase, un cor al suferintei care ma inmuie imediat. Nu le puteai face fata. Dar o decizie favorabila era imposibil de luat singur. M-ar fi linsat Carbune si Agheu.Acestia voiau sa elibereze zona. Voiau sa faca un cartier general asa cum planuisem de la inceput. Civilii nu aveau ce cauta acolo.Doar izmenarii recrutati,tarfele, drogurile, si banii aveau dreptul sa stea in bloc. Restul afara. Iar in fruntea lor trebuia sa stam noi:Don Antonio si Don Fabrizzio. Chiar daca intre noi relatiile se racisera aveam inca nevoie unul de altul. Nu am dat nici un raspuns.

-Esti un ticalos cu suflet de caine! Mafiotii au cuvant cand este vorba de oamenii lor! –spuse Buliga scuipand la picioarele mele scarbit.

-Nu esti decat un nesimtit!-vocifera altul din spate. Nu te deosebesti de ei!

-Te-ai ajuns marlane!-striga altul prinzand la curaj,de pe la capatul randului.

Spiretele se incingeau. Situatia se complica. Simteam ca se coace ceva in mintea lor. Buliga ma privea zambind ironic in coltul gurii. Avea satisfactia celui cazut dar care nu ceda fara lupta. Era momentul lor de glorie. Un moment care putea sa degenereze. Niciunul din noi, cei care faceam legea aici, nu ne-am pirdut complet capul.

Atat paznicii cat si oamenii asteptau un semn din partea mea. Cu o inclinare a capului iuresul porni. Cei patru calai incepura a imparti pumni si picioare in toate partile. Nu conta cine cadea la inaintare, femeie sau barbat. Batele inca nu erau puse in functiune. Acestea erau de rezerva. Ar fi facut genocid cu ele . Buliga cu un ultim efort se napusti asupra mea cu pumnii. Era de statura mea, indesat, puternic in ciuda varstei, cu o alonja lunga de boxer, fara succes insa. Rata tinta. Nasul meu scapa. Dar al sau nu. Ciolanele mele de la pumn nu iertara tentativa. Lovi din plin.Instinctul animalic din mine reveni frenetic. Radeam si imparteam pumni. Era o placere sadica ce ma satisfacea. Imi descarcam adrenalina. Eram unul din bossii acestui loc. Trebuia sa dau dovada de vitejie. Scupulele disparura odata cu revolta lor.La amenintare am raspuns cu pumnii. Ma pricepeam sa anihilez dusmanii.

Grupul a fost condus in asemenea mod pana la iesirea din bloc. Acolo totul se raci. Usile au fost incuiate pe dinauntru. Nu mai iesea si intra nimeni fara permisiune. Era de acum locul nostru. Cuibul de vipere!

-Hai sus! Vreau sa ma odihnesc ! Cand ajungem chemati schimbul! –le-am ordonat celor doi care ma pazeau,curmand distractia tuturor.

Fetele redevenira serioase, incruntate, fara pic de nerv. Din nou niste roboti perfecti pentru a ucide! Am urcat catre apartamentul unde dormisem in urma cu o noapte. Speram ca Milena sa ma astepte. Aveam nevoie de putina mangaiere. Relaxarea dupa o zi de munca. Mersese bine si eram multumit. Voiam sa impart bucuria cu ea.

-Anuntati prin statie sa vina ceilalti baieti! Nu misca unul de aici! Daca ies si lipseste cineva, va iau hasul! Va trag buzunare si aerisiri de nu va recunoaste nici Fecioara Maria! Ati inteles?

Ordinul era serios. Teama de a nu fi omorat de catre Agheu, ma facu sa fiu prudent cu orice. Il stiam pe cretinul ala in stare de orice. Trebuia sa ma incred in cineva si aceia erau acesti barbati inalti, musculosi,ce pareau de neinvins. Acestia prezentau incredere. Banii ii momisera de partea mea, fara dubii. Carbune avusese dreptate. Daca le aratai cateva bancnote in plus,erai unul de-al lor. Fusesera invatati asa. Fusesera convertiti gruparii noastre si trebuia sa le castigam increderea. Erau inca flamanzi. Asa se faceau aliantele. Eu imi atrasesem deocamdata pe soldatii profesionisti, iar Agheu pe cei recrutati din masele de jos ale acestui cartier. Erau multi dar ineficienti. Echipele speciale erau in subordinea mea. Dar nici ceilalti nu erau de ignorat fiindca sobolanii ataca mereu pe dedesubt. Apar si dispar. Puteau fi surprinzatori.

Cei doi s-au conformat ordinului ,astfel ca am intrat linistit in casa. Acolo era cald si bine.O muzica se auzea in surdina.Demis Russos canta suav,linistitor, placut urechilor.Ceva nou in peisajul acesta obisnuit cu manele si hip-hop.Un soc placut.

Milena statea intinsa pe pat in prima camera,citind intr-o revista de moda, despre ultimele trend-uri in materie. Fata ii era zambitoare fiind placut impresionata . Din nefericire trecusem prin dreptul ei fara a fi bagat in seama. Figura ii era umflata colorandu-se intr-o combinatie de galben cu albastru inchis,in niste straturi subtiri. Arata urat, fara sa ma ingretosesze. Creasem o opera de arta pe un chip uman. Supararea ei inca nu trecuse. Aurul primit cadou

a fost pentru o perioada liantul apropierii dintre noi. Acum avea nevoie de alte lucruri de valoare. Stiam cum gandeau femeile de teapa ei.

Ramas in pantaloni la bustul gol langa dulap pe taburete stateam si o priveam atent, examinadu-i fiecare forma ce ii iesea in evidenta prin tricoul alb putin larg, lung pana aproape de genunchi. Era o pijama moderna. Linia corpului era perfecta. O femeie de care nu te puteai dezlipi usor.

Din buzunar la un moment dat am scos teancul de bani. Verzisorii incepeau sa fosneasca placut si sa raspandeasca mirosul inconfundabil de atragator . Ma ungea la suflet prezenta lor in mainile mele.. Am numarat o mie de dolari pe care i-am aruncat peste trupul Milenei. Aceasta lasa revista usor pe pat privint imprejurul ei. Figura i se lumina. Uluiala o cuprinse. Incepu a culege hartie cu hartie.Ii numara apoi se uita la mine intrebatoare.Ochii ii scanteiau. Supararea fusese inlaturata pentru a doua oara. Ma jucam cu sufletul ei dupa cum vroiam. Aveam la indemana mijloacele necesare.

-Sunt mafiot scumpo! Trebuie sa ma descurc, nu? Iar unui mafiot respectabil ii sta bine alaturi cu o femeie ca tine! Ai toate calitatile!-i-am facut un compliment care o facu sa roseasca pe pometi.

-Numai ca in lume trebuie sa ies cu alta fata!-puncta inca o data la capitolul ironie. Nu poti sa ma modelezi la fiecare intalnire importanta!

Sangele mi se urca la cap accelerat. Fierbeam de furie. Nu era momentul propice sa ma intepe. Ii facusem cadouri scumpe, cadouri pe care si le-ar fi dorit o multime de femei. Nu asa voiam sa fiu rasplatit. Imi cerusem iertare dupa un mod cat se poate de rafinat.

Observa diferenta de nuante ale figurii mele, care se schimbau de la o clipa la alta si inceta cu acuzele. Se ridica din pat afisand-si picioarele albe, drepte,extrem de sexi, ce ma infierbantau. Imaginea ei ma transpuse intr-o alta stare. Voiam sa fiu alaturi de ea,pe patul sifonat,in care sa ne unim trupurile sub semnul suprem al sexului. Doream amandoi acest lucru. O excitau cadourile scumpe si banii de culoare verde. Se daruia cu pasiune. Acum era clipa cand puteam sa actionez. Acum era in bratele mele. M-am ridicat ca ars de pe scaun si fara veste a fost luata pe sus si trantita usor pe pat. A scos un sunet de sperietura, apoi acesta se transforma in ras, dupa care in gemete adanci pline de placere. O driblam subtil. O aduceam acolo unde voiam . Experienta isi spunea cuvantul.Preludiul fusese scurt, trecand in revista sanii carnosi cu sfarcuri tari, apoi m-am oprit la buricul rotund care trepida la fiecare sarutare.

Intr-un sfert de ora amandoi ne contopeam deja, placut, transpirati, gata sa ajungem la „stele”. Drumul era deschis pentru amandoi, servindu-ne mereu cu ce avea mai bun celalalt.

Un sarut lung incheie momentul unic, pe care tinde sa-l traiasca orice muritor. Fusesera atinse astrele care se perindau placut prin fata ochilor,colorate in zeci de nuante, relaxandu-ne intr-o plutire continua, asemenea ingerilor ce stau pe norii albi si pufosi. Asa am adormit. Lipiti unul de altul cu un zambet satisfacut pe mutrele mai mult sau mai putin stalcite.

****

Mirosul de cafea proaspata si scumpa ,imi invada plamanii vertiginos facandu-ma sa deschid ochii. Din bucatarie venea un marait sub forma nereusita a unui cantec . Era glasul Milenei care pregatea cafeaua. Am ascultat intreaga pledoarie, incheiata cu o injuratura desucheata probabil din cauza ca a varsat cafeaua pe foc. Dar buna dispozitie persista. Aparu tinand in mana o tava mare spoita cu aur, care lucea dezgustator pentru acele clipe. Semana a o falsa grandomanie, o imitatie grotesca a bunului gust nobiliar. Asta dispretuisem o viata intreaga. Sa ma comport ca un parvenit, care sa uite de unde a plecat. Nervii mi i-am stapanit. Nu stia de meteahna mea. Nu voiam sa stric aceste clipe care pareau sa-i faca placere.

-Scoala trantorule!-spuse razand fara a mai tine cont de leziunile gurii. Ti-am pregatit masa! De cand nu ai mai fost servit ca un rege!

Nu stiam ce replica sa-i dau. Era excesiv de bucuroasa. Ceva plutea in aer. Ma privea cu alti ochi, mult mai malefici. Ascundea ceva. O cunosteam dupa mimica si privirea ce o afisa. Nu mai era supusa.Devenise increzuta, mandra,dar slavindu-ma ca o pisica ce-si adora stapanul cand are mancare.

Privirea imi zbura catre pantalonii de pe scaun. Erau putin miscati. Ii lasasem intr-un fel si ii gasisem deranjati.Semnele mele nu mai existau. Umblase la ei. Nu-mi placea acest lucru. Momeala o atrasese. Imi facuse contabilitatea cat timp am dormit.

-Ce zici , mergem in oras sa cumparam cate ceva ? Iti alegi un cadou scump! Te fac o femeie eleganta! Frumusetea ta trebuie combinata cu o imbracaminte pe masura.-i-am facut propunerea pe care vroia sa o auda.

Zambi cald. Diferit de figura ce o avea inainte. Se inrosi ca o adolescenta timida,apoi ma saruta scurt pe gura ca drept multumire.

-Poftim cafeaua si ceva de mancare! –intinse tava stralucitoare pe care erau doua cesti de cafea aburinda,alaturi de cateva felii unse cu pasta de icre, puse intr-o farfurie colorata tipator.

Imaginea asta nu o gandisem niciodata. Semana cu o scena din filme unde familia traia minunat de bine, unde armonia domnea, unde viata era normala. Pentru mine era o stangacie. Imi trebuia timp de acomodare. Nu voiam sa refuz un astfel de serviciu,”la botul calului”.Tremurand din incheieturi,am luat ceasca cu lichidul cald si parfumat, incepand sa-l sorb cu o delicatete comica. Milena nu rata momentul sa rada de mine. Acum m-am inrosit eu pana in varful urechilor. Imi venea sa arunc intreaga tava si sa beau o cafea in stilul meu lipsit de maniere .

-Esti putin cam neindemantic! Asa este la inceput! Dar dupa cateva mese te vei obisnui! Asa fac marii domni! Asta vrei sa devii! –intari propriile sale convingeri sau badjocore la adresa mea.

-Nu pot suporta! Ma simt ca un prost printre intelepti! Nu sunt facute pentru mine manierele elegante! Sunt un ticalos si mananc ca un porc! –veni replica mea taioasa, refuzand orice alta sugestie.

Figura i se schimba. Deveni intunecata. Tandretea si ideea cu invatatul manierelor elegante daduse chics.

-Invata-ma altceva.Da-mi o tigara! Cafeaua fara tigara este ca nunta fara lautari! Asta trebuie sa fie mereu prima mea placere a zilei! O cafea buna si o tigara la fel de fina! Iar daca decorul este completat cu o femeie seducatoare nu pot spune decat ca sunt fericit! Viata merita traita!

-Daca ai bani ai si lucrurile astea! –marai suparata.

-Stii foarte bine ca am. Am bani multi acum! Si voi avea mult mai multi! Am nevoie de cineva pe masura mea! Inca un loc mai am pe drumul catre suprematie! Daca il vrei este al tau! Te voi scalda in bani!

Propunerea o lasa masca. Nu mai marai nimic. Se schimba ca un cameleon. Ma privea atent , cauta un raspuns, dar nu-i venea nimic pe scoarta. Se lasa in voia mea. Lovisem decisiv. Speram sa nu ma insel in privinta ei. Cunosteam oamenii si aceasta femeie era tot ce-mi puteam dori. O voiam alturi.

-Astazi mergem si facem cumparaturi ca marlanii aia cu bani! Astazi suntem boieri! Maine suntem mai presus de toti!

Ma umflam in pene ca un curcan . Ma dadeam rotund ca balonul. Speram sa nu ma dezumflu din prostia mea prea curand. Insa clipa trebuie traita. Viata este scurta in ipostaza in care ma aflam. Un glonte mi-ar fi spulberat toate visele si lucrurile care incepeau sa prinda contur in viata mea.

Flamand dupa noaptea infirbantata traita intens,am golit intreaga tava. Foamea se domoli. Am mai bagat cate o tigara dupa care urma dusul fierbinte. Amandoi ca doi indragostiti, -ca niste idioti-,ne-am spalat si sters pe spate unul pe altul. Ce stupiditate! Eram doua suflete care aplicau prosteste scene din romane siropoase sau filme in care dragostea unea orbeste un barbat si o femeie. Niste momente placute! Dar stupide privite de pe margine! Pe atunci pareau pure.

Amandoi ne-am aranjat cu cate o pereche de pantaloni de blugi, tragand peste bust cate un pulover stramt din lana fina,iar toate astea acoperite de cate o geaca din piele bufanta si blanita prin interior. Asa nu mai semanam cu sarantocii de altadata. Nimeni nu ar fi stiut de unde venim. Miroseam a parfumuri scumpe, eram stilati si plini de bani.

La usa schimbul de peste noapte era la datorie. Stateau drepti ca niste statui privind undeva departe, cu mintea, asteptand o reactie din partea mea. Erau obositi. Imi placea ca si-au tinut promisiunea si au ramas lipiti de post asa cum mi-a fost dorinta.

-Cheama celalat schimb!-i-am spus celui din stanga care de oboseala nici nu mai clipea,arata palid,gata sa cada. Si pregateste alti doi baieti sa vina cu masina! Plecam in oras!

Galbejitul anunta fara vlaga prin statie urmatorul schimb sa se prezinte, si pe cei responsabili cu masina. La celalalt capat cateva maraituri confirmara ordinul. Baietii ascultau de glasul meu si asta era bine. Aveam putere in fata lor. Sentimentul placut al tiraniei!-mi-am spus pasind pe palierul tacut si friguros.

Milena ma privea admirativ. Imi umflasem pieptul din nou, pasind tantos, putin cracant, asa cum merg cei smecheri.Copiam de la altii. Asa puteam sa

impresionez. Statura nu ma ajuta. Doar figura sictirita ,banii si bodyguarzii tineau piept oricarui dusman. Imi pazeam bine fundul.

In fata blocului un BMW negru,proaspat spalat, astepta sa fie ocupat. Doi barbati imbracati in pantaloni si pardesie negre,ne-au intampinat cu un zambet larg, calduros. Nu-i cunosteam personal. Ii vazusem de cateva ori. Au deschis usile pentru a intra, dar un gand nebunesc a dat peste cap orice buna desfasurare a lucrurilor. Mi-a venit cheful de condus. Asmenea masini scumpe si silentioase nu condusesem de mult timp. In Germania aveam asemnea marci oricand la indemana. Dadeam o spargere si plecam cu ea. Apoi o vindeam treficantilor care ii pierdeau urma. Sofatul fusese una din pasiunile mele. Dar cu timpul prafurile luasera locul acestei placeri si conduceam doar o mica afacere care imi permitea sa ma droghez de cate ori aveam chef. Nu mai conduceam de mult nici propria viata. Acum incercam sa recuperez timpul pierdut. Voiam sa renunt la prafuri si sa trag din cand in cand in cate o tigara de marijoana. Una de calitate. Pana in acel moment parea ca planul meu sa dea roade.Ma tineam de cuvant fata de mine. Puteam fi mandru de asta.

-Nu. Voi veniti cu alta masina in urma. Eu conduc astazi! –m-am rastit autoritar, fara prea mult succes in fata acelor munti de muschi.

Figurile lor s-au incordat pe loc. Ochii aruncau suliti de foc. Nu voiau sa auda de asa ceva. Glasul meu nu conta pentru ei prea mult. Asa ceva era de neconceput. Pusesem la zid destui ticalosi. Era timpul sa-i anihilez si pe ei.Eram unul din capii retelei, iar seful lor direct era de partea mea. Totul se inlantuia perfect si se ajungea la ordinul meu si a lui Agheu, care trebuia respectat fara comentarii.

-Asculta sac de rahat! Stii cine sunt eu!-amenintam apropiindu-ma de cel care statea inca lipit cu mana de usa portierei. Cand spun ceva te tarasti si pe burta si pe cur numai sa indeplinesti ordinul! Eu sunt seful tau! Eu sunt Don Antonio! Tu nu esti decat o simpla marioneta care este platita sa execute ordinele mele! Ai inteles malai crapat!

-Cum!?-spuse uluit in prima instanta. Ce spui?

Incepea sa-si revina. Cuvintele mele fusesera dure. Erau baieti trecuti prin multe belele care de regula nu se speriau atat de usor. Tineau piept chiar si sefilor care in opinia lor nu erau decat niste papagali. Asa eram considerat in mintea lor bolnava si ingusta. Atuul meu intra in scena. Inima incepu a bate cu putere atat in pieptul meu cat si in al lor. S-au inrosit ca niste raci fierti, scrasneau zgomotos din dinti,erau gata sa sara la beregata mea. Insa pistolul negru cu piedica trasa ,avand un glonte deja pe teava care era gata sa strapunga testele lor lipsite de materie cenusie ii oprea din instinct. Nu voiau sa faca o prostie. Eu insa eram gata sa duc taraboiul pana la capat. Nu-mi pasa daca ma vede cineva strain. Nimeni nu ar fi indraznit sa cheme politia . Lucrurile incepeau sa se rezolve tacit in cartier. Fiecare isi tinea gura. Cine ciripea ramanea fara grai. Metodele erau diverse si dureroase.

Pistolul rece ca gheata se lipi de tampla uriasului care incepea sa se inmoaie ca un calup de untura tinuta la cald. Transpira intens chiar daca afara erau aproape zero grade. Ochii albastri inchis se deschideau treptat, se mareau ciudat, deveneau ca a unui taur aflat in fata macelarului. Unul era gata sa faca

pe el de frica! Dar cine nu face pe el cand viata ta atarna de o secunda asemuita cu traiectoria unui glonte! O secunda traseul glontelui, o secunda pana ce treci pe lumea aialalta. O existenta depindea de o simpla apasare pe tragaci!

Cel care trebuia sa fie soferul, de dincolo de masina, simti ca gluma se ingroasa iar o nebunie de moment ii poate trimite in ceruri. Nu voia sa riste. Se departa de masina usor, cu mainele ridicate, veni langa prietenul sau care arata ca un cardiac, sufland greu.

-Te lasa motorul !-i-am spus razand. Iar tu sa nu faci vreo prostie fiindca nu vei avea timp de regrete. Viata prietenului tau depinde de tine mai intai.

-Cred ca am inteles mesajul! Putem pleca?-reusi sa inganel care inca transpira.

-De acum masina asta o voi conduce eu! Cand vreau sofer chem pe unul din voi! S-a inteles?

-Da. –a raspuns soferul dand sa plece.

-Unde crezi ca pleci? –i-am pus pistolul la frunte.

Reactia a fost aceeasi. Incepu sa se simta ciudat, simtind cum suflul mortii i se zbate in piept. Tensiunea i se ridica vizibil. Capata acelasi rosu aprins, incepea sa trepideze din picioare, inchidea si deschdea ochii intermitent. Nu era obisnuit cu astfel de situatii. Postura de victima nu era pe placul lor.Amandoi stateau lipiti de aripa masinii asteptand sa termin povestea.

Balciul scoase pe la ferestrele blocului vecin locatarii speriati. Altadata se faceau pariuri. Acum toti aveau fete posomorate.Distrusesem spiritul acestei zone. Duritatea devenise cuvantul de ordine. La majoritatea geamurilor am recunoscut pe cei napastuiti, emigrati din blocul lor. Nu plecasera departe. La doar cativa pasi. Viata lor incepuse aici si tot acolo trebuia sa se termine. Erau ca niste animale pe care daca le scoteai din mediul lor, mureau. In lumea de dincolo de acest carier jegos,putini ar fi rezistat, chiar si cu un maldar de bani. Erau deja condamnati de societate. Tot cei de dincolo faceau legea si aveau ultimul cuvant cand se lua o decizie. Noi nu puteam decat sa ne aparam. Eram viermii care misunau sugand din seva lor mult mai gustoasa.Ei aveau totul iar noi ne serveam din agoniseala lor.

-Stiti cine sunt?-mi-am continuat pledoaria. Raspundeti! Va rad testele!

-Seful nostru! –raspunsera la unison.

-Nu. Sunt Don Antonio! Don Antonio! Repetati ticalosilor!

-Don Antonio!-la unison.

-Inca o data! Mai tare sa auda toti smenarii din zona!

-Don Antonio! Seful nostru!-au urlat cat au putut de tare, ca niste soldati adevarati.

Strada rasuna. Se auzi bine. Devenisem cunoscut pentru restul omenirii care nu stiau de statutul meu. Am zambit satisfacut afisand o superioritate greu de egalat. Ma simteam cu adevarat un mafiot. Eram sigur pe mine. Respectul mi-l castigasem deja.Cu o asemenea scena nimeni nu mi-ar mai fi incalcat cuvantul.

-Acum stergeti-o ratatilor! Nu vreau sa va mai vad in fata ochilor o perioada! Daca mai faceti nazuri, va trimt pachet spre Iad! Asta este valabil de azi inainte si celorlati amatori! Nu mai dau avertismente! Cate un glonte intre

coarne si kaput!-strigam nebuneste in urma lor, in timp ce se indreptau catre intrarea in bloc.

Un ras isteric care imi facea placere se porni din pieptul meu. Milena ma privea cu o admiratie infinita. Veni langa mine. Fusese spectatoare la intreaga scena. Cu putin noroc avea sa fie si martora unei crime. Lucrurile se calmara. Un sarut lung, un sarut frantuzesc, ma calma, imi aduse pulsul la normal. Cumparaturile asteptau. Voiam sa-i cumpar ceva de valoare. Orice.

BMW-ul porni in tromba pe straduta ingusta, lasand in urma ghetoul imputit. Masina mergea trasnet. Siliontezitatea ei ma fascina. O masina nemtesca care imi amintea de vremurile trecute. Aceasta masina imi dadea mai multa putere si incredere de sine. Te facea sa te simti mare. Aveam ceea ce visasem:putere, bani, o femeie frumoasa, o masina scumpa, perspectiva unui viitor in fruntea mafiei. O oferta deloc de nglijat din partea vietii. In ultimul moment hotarasem sa plec in oras neinsotit de garda. Ma riscam, dar traisem mereu la limita mortii si aveam de gand sa sfidez moartea si de asta data. Din cauza grandomaniei ma credeam iarasi invincibil Speram sa-mi mearga! Jucam iarasi viata pe o singura carte.Asa cum fac adevaratii mafioti!-mi-am spus apasand acceleratia si mai tare.

Bolidul trecu in cealalta parte de oras,prin Calea Grivitei un cartier la fel de rau famat aflat la limita dintre lumi. Aici se intrepatrundeau lumile noastre cu ale lor. Traiau la un loc si cei buni si cei rai. Apoi am rulat intrand pe strada Calea Nationala,o sosea mare ce strabatea orasul de la un cap la altul. Era forfota. Masini luxoase, tramvaie scartaiind asurzitor, oameni care se grabeau catre servici. Asa arata lumea de dincolo de noi. Blocurile aratau mult mai ingrijite, strazile mereu curate,intreg orasul-centrul- era ingrijit. Milena privea nepasatoare la toate aceste lucruri. Era invatata cu frumosul, iar eu paream picat din jungla. Aici nu era lumea in care sa ma desfasor in voie. Aici era inchisoare pentru mine si cei care stateam acolo in marginea societatii, la propriu.Nu vazusem cu acesti ochi limpezi de mult timp orasul care inflorise cu lucruri noi si scumpe. Insa saracia se simtea in aerul inspirat. Mirosea ingrozitor!

Masina am parcat-o in fata hotelului Rapsodia. Un hotel elegant, singurul de gen din oras, in care se invarteau doar strainii si delegatiile de la Bucuresti. Nu aveam ce cauta in acel loc. Era plin mereu de SRI-isti deghizati in turisti. Acestia erau dintr-o alta categorie de sticleti, dar pe care ii uram deopotriva cu ceilalti mult mai vizibili.

Pietonalul Unirii era la fel de plin ca si restul strazilor din oras. Aici era unul din locurile de cumparaturi preferate de localnici. Erau magazine de haine si cateva terase cu preturi si marfa pentru toate buzunarele. Gaseai haine facute de firme celebre sau de atelierele micute din diferitele garaje a caror patroni se sustrageau de la platile impozitelor. Fiecare alegea ce credea ca poate cumpara. Noi ne-am oprit la GINO, un magazin vestit pentru lucrurile sale scumpe si de calitate. Avea marfa adusa de la Milano, Paris, Londra, din capitalele unde moda este un mod de viata. Patronul era un italian comic, slabut, mic de statura, carunt la barba si la podoaba capilara destul de deasa,imbracat mereu in camasa de matase larga si o pereche de pantaloni negri ,bufanti, totul in stilul anilor 80. Vorbea intr-una. Rupe binisor romaneste, dar cand explicatiile erau amanuntite,

italiana si romana se combinau comic. Din respect te abtineai sa pufnesti in ras. Ii raspundeai cu un zambet si ascultai pledoaria de negustor iscusit.

Mai intrasem in magazin cu daoi ani in urma. Imi luasem o pereche de blugi si o camasa VERSACE,trebuindu-mi la o intalnire importanta cu unul dintre dilerii ce ma aproviziona cu marfa. Din pacate intalnirea cu mine nu i-a fost prielnica. A fost lichidat de catre concurenta la o saptamana. Din afacere trebuia sa pasa cascaval mult. Deveneam un partener. Insa piata nu l-a acceptat. Atunci nu eram atat de puternici.

-Bona ziua! Poftiti va rog in minunatul meu magazin! Tocmai am primit marfa! Minunata!0ne iintamoina Gino cu aerul sau de boem extravagant,destul de expansiv cu clientii. Ce doriti?

Primirea ma sperie putin. Uitasem tacticele lui de a atrage lumea. Milena ii schita un zambet larg,dupa care toti trei ne-am indreptat catre raionul cu rochii. Ochii femeiei se umezira de fericire. Machiajul aplicat pe figura ascunsese destul de bine urmele loviturii mele,dar nu in totalitate. Umflatura nu ceda. Gino se stramba putin, apoi ma privi incruntat. I-am facut semn cu degetul la beegata. Daca scoate o vorba ii dau drumul la sange. Intelesese mesajul. Ne lasa singuri printre atatea lucruri frumoase.

-Alege ce vrei! Nu conteaza pretul!-i-am spus cu o darnicie in suflet de neinteles.

-Multumesc!

Se afla in elementul ei. Incepu a proba mai intai o rochie lunga de seara din catifea fina ,albastru inchis ,pe care erau cusute multe perle sub forma de flori. O lua. Apoi tecu la costumatia de zi pentru vara, o rochie colorata in multe nuante deschse,pareau niste flori. Aceasta era pana la genunchi, stransa pe talie,si larga jos. Ii scotea formele rorunjite in evidenta. Era sexy. As fi sarit pe ea imediat. Insa lumea se perinda discreta pe langa noi.

In cele din urma isi cumpara pentru sezon doua perechi de pantaloni dein stofa goasa, de culoare crem si verde inchis. Steateau stramti pe solduri,cazand larg peste pantofii cu bot ascutit alesi la sfarsit. Se inoise din cap si pana-n picioare.

La iesire un parfum frantuzesc incununa intreaga desfatare. O simteam fericita. Cheltuisem mai mult de cinci mii de dolari pe aceste tesaturi de firma, insa nu-mi parea rau.Stiam ca orice nume de marca ar costa. Iar femeia mea merita orice sacrificiu. Voiam sa o pregatesc pentru marile intalniri cu mafiotii. La diferitele receptii se mai puteau pune la punct unele relatii. Cu o femeie frumoasa la brat succesul era garantat.

Masina fusese umpluta cu pungi si cutii. In drum spre casa am zabovit pe la Cokteil, un bar in care se servea o pizza excelenta. Nu era un bar accesibil oricui. Preturile sareau sus. Numai cei cu buzunarele pline se puteau apropia de local. Inauntru nu erau decat trei cupluri raspandite in colturi. Noi ne-am asezat in mijloc. Masina de afara lovi bine in mintile chelnerilor, care ne oferisera un serviciu prompt. Se cunostea ca nu eram coate goale. Aveam banet la noi cat sa mancam toata mancarea din galantare. Atrasese atentia asupra noastra si asta era bine. Voiam sa ma stie cat mai multa lume. Un Don adevarat!

Distractia se prelungi pana la orele dupa-amiezii. Timpul a trecut pe nesimtite. Ne distram bine. Descoperisem ca puteam discuta despre multe lucruri Interesante. Numai despre trecutul nostru nimeni nu pomenea nimic. Asa consideram ca era mai bine.

In Vietnam, ne-am intors noaptea. Era dezolant. Mi se frangea inima. Clipele petrecute dincolo erau minunate. Sorbisem lumea aceea cu o sete nebuna. La inceput ma simteam stingher, dar apoi ma reobisnuisem Vremurile petrecute prin localuri revenira in mine sub forma unei dorinte de a reinoda firul rupt odata. Tot drumul rememoram ziua ce se incheia.Eram plin de sperante. Insa toate aceste imagini calde se risipira odata cu intrarea in blocul intunecat . Luminile scadeau in intensitate pe zi ce trecea. Era sinistru. Milena se lipise de mine. Il era frica. Si mie.Niciun bodyguard nu ne intampina. Simteam suflul mortii batandu-ne in ceafa. Mergeam mai mult pe varfuri. Degeaba ne chinuiam fiindca oricum eram priviti pe dupa usi. Inimile bateau zgomotos,marind si mai mult teama. Ne aflam la un pas de a face atac cardiac. Reusisem sa ajungem pana la ultimul etaj. Acolo cei doi paznici, trimisi dimineata sa schimbe tura, stateau rezemati de usa ca niste caini credinciosi. Susoteau intre ei ceva comic. Timpul trebuia sa treaca cumva. La vederea noastra figurile li se facura din nou serioase, cu maxilarele stranse, fara a clipi o singura data. Privirea era pierduta pe usa de vis-a-vis.In prima instanta am rasuflat usurarati. Imediat am luat aceeasi figura de dur. Teama trecu. Nu voiam sa par slab in fata lor, mai ales ca incidentul de dimineata facuse inconjorul cartierului. Ii ridiculizasem pe doi dintre colegii lor. Nu le picase usor, insa stiau la fel de bine ca si noi, ca acela care nu executa ordinul, este impotriva noastra. Aici aveau ultima sansa sa castige un ban practicand meseria pe care o perfectionasera o viata intraga. De iesit din organizatie nu puteau iesi decat cu picioarele inainte intre patru scanduri, ori daca erai iubit de Dumnezeu reusind sa dezertezi. Rar se putea duce un asa plan pana la capat. Ii miroseam ,atat eu cat si Agheu, imediat pe cei care aveau ganduri nebunesti si erau eliminati inainte sa apuce sa faca primul pas catre libertate. De asemenea probleme se ocupa personal. Nu ma interesa sa tin evidenta disparutilor.

-Puteti trimite pe altii! Luati cate o bere! –le-am intins cate o hartie de zece dolari. Dar nu plecati pana nu vin ceilalti! Va agat de tavan daca faceti vreo prostie!

Fara alte discutii am intrat in apartamentul caldut,primitor imprastiind cutiile pe pat si pe jos. Oboseala ma lovi. O zi petrecuta normal Fusese o zi minunata, dedicata unei singure persoane, care ma tranti pe pat si incepu sa ma sarute cu patima. Sentimente incepura sa fiarba din nou. Prevestea o noapte de pomina. Am lasat frau liber hormonilor in fata acestor avansuri. Asa iti trecea orice durere sau oboseala. Aveam alaturi o femeie care ma dorea. Pentru un barbat acest sentiment este intotdeauna inaltator.

****

Ziua cea mare a intalnirii cu cei mai influenti mafioti din oras, veni. Forfota si tensiuna era imensa in bloc. Agheu parea ca a uitat de raca dintre noi si colabora. Organiza baietii pentru orice represalii. Deja trimisese doua echipe speciale in teren, sa-i transmita orice miscare. Noi trebuia sa mergem la miezul noptii inarmati pana-n dinti. Facusem rost de planul cladirilor din zona. Acolo in incinta fostei intrprinderi de administrare a gunoiului,se aflau patru hale lungi, dezafectate. Una dintre ele avea marfa de contrabanda.Era hala Sefului. Zona trebuia sa fie pazita bine, de undeva din dos pentru a nu atrage atentia. Baietii nostri aveau ca drept scop sa anihileze armata inamica. Se grupasera niste trupe de comando. Din ea faceau parte niste tipi pe care nu-i vazusem decat la Acvariu. In rest au stat ascunsi. Carbune le facu instructajul specific apoi pleca impruna cu ei. El era baza noastra de legatura continua cu zona. Trebuia sa punem mana pe marfa ascunsa in cladire. Valora pe putin doua milioane de dolari din informatiile noastre. Marfa odata confiscata ne-ar fi facut putrezi de bogati.Practic voiam sa tragem o teapa la finalul intrevederii. Speram ca in urma negocierilor sa prindem, o bucata mare de tort,la masa bogatilor. Piata trebuia impartita in cat mai putine parti.Dorinta noatra era sa acaparam cat mai mult teritoriu si marfa. Astfel puteam deveni lideri. Dusmanii trebuiau sa dispara. Pe rand. De capii mari nu ne puteam atinge deocamdata. Scapam intai de viermii cei mici apoi de sobolanii aia mari.

Emotiile ma cuprinsera. Momentul decisiv se apropia. Desi eram imbracat gros, tremuram ca un bolnav. Ma albisem la fata ,ochii se afundau in orbite, semanam cu o stafie. Agheu nu ma baga in seama prea mult. Pusese la punct planul in privinta noastra, apoi isi vazu de alte treburi. Suna la alti ticalosi de la care spera ajutor in caz ca operatiunea nu reusea.

Extenuat m-am retras din apartamentul situat la etajul doi,unde o masa mare ce imita mahonul trona in mijlocul unei camere aranjate cu gust. Luxul domnea vanitos, de la ceasuri mari de aur situate pe perete,la aparatura de ultima ora, sisteme ce tineau legatura cu echipa permanent. Nimic nu ii putea scapa. Eu eram numai cu gargara, iar el cu arma. I-am lasat sa se balaceasca in mocirla lor. Vorbeau o limba care ma enerva in acele clipe. Sporea si mai mult presiunea pe umerii mei.

Abia pasind m-am indreptat spre apartamentul de la ultimul etaj acolo unde voiam sa ma desfat la sanul Milenei. Era alinarea mea. Aveam in suflet o deznadejde capatata peste noapte. Incepeam sa dau inapoi fara sa vreau. Ceva ma impingea sa renunt. Dintr-o data ma simteam slabit, lipsit de orice vointa de a mai duce la capat proiectul. Ma retrageam de pe scena in speranta ca-mi voi reveni. Nu voiam sa par slab in fata lor. Un astfel de moment l-ar fi facut pe Agheu sa ma loveasca decisiv. Furia asupra mea nu se domoli decat pe moment, fiindca reusita operatiunii era mult mai importanta. In conditiile date s-ar fi descurcat si fara mine.

Tremurand , pe la etajul trei m-am oprit in dreptul intrarii pe palier.- Imagini cu oamenii care se distrau fara grija pe aceste holuri, certuri intre soti, puradei murdari ce se injurau, tarfe care ieseau la o partida contra unui pachet de tigari, toate aceste momente imi apareau aievea, facandu-ma sa regret acele vremuri peste care s-a asternut praful si care pareau a se fi petrecut cu zeci de ani in urma. Nimic din acele clipe nu mai exista. Doar un palier lung, intunecat, friguros, cu apartamente goale, o imagine dezolanta. Cateva lacrimi imi alunecau peste obrajii inrositi instantaneu, brazdandu-mi figura ce se vindecase aproape complet.

Ca hipnotizat, lipsit de contactul cu realitatea, asemena unei plutiri peste mozaicul inghetat, m-am indreptat catre apartamentul meu, lasat de izbeliste. Nu mai voisem o perioada sa intru in cocina in care imi dusesem zilele o perioada din viata. Ajunsesem la un alt nivel, devenisem mandru, lipsit de scrupule, dand uitarii locului de unde am plecat. Ma comportam ca un adevarat mafiot.

Dar nu si in acele clipe. Devenisem slab, si fricos ca un soarece. Aveam niste slabiciuni care izvorau din suflet independent de dorinta mea. Ma lasam cuprins de acest val ce ma facea una cu pamantul.

Ceva se intampla cu mine. Ceva inexplicabil ma tinea in aceasta stare. Eram prizonierul propriei mele minti insa nu puteam sa constientizez acest lucru si ma comportam anormal. Fugeam de lume, refugiindu-ma in vagauna mea.

Ajuns in fata usii coscovite, murdara de noroi, cu urme de talpi pana la jumatate, am tras aer in piept si am intrat. Aici ma lovi mirosul de gunoi, aspectul morbid al peretilor murdari de la fum, lucrurile rasturnate ca dupa un bombardament. Nimic nu mai era la locul lui. Cineva, adica Agheu scotocise pentru a gasi ceva de valoare. Din fericire nu gasise, fiindca locul unde se afla adevarata valoare, nu fusese descoperit. In dreptul geamului, covorul era dat la o parte insa nu si parchetul unde tineam dozele mele . Chemat de acel loc, ca un caine flamand de mirosul mancarii, am dat la o parte sipcile scotand la iveala cutia cu minuni, Cutia Pandorei, cum ii spuneam. Artata intacta. Inauntru se aflau cinci doze de cocaina si doua de heroina. Perfect! –am axclamat cu ochii mari plini de lacrimi, ce sticleau demonic.

Vederea lor imi lua mintile. Nu mai aveam control. Gasisem mina de aur. Gasisem medicamentul ce-mi putea aduce salvarea si iesirea din aceasta stare. Tigarile de marijoana primite cadou fusesera bune dar putine. Organismul cerea iarasi dupa o perioada ceva mai tare. Devenisem iarasi slab. Nu puteam face fata realitatii decat cu o doza in minte. Tremurand m-am asezat in dosul canapelei rasturnate, langa perete pentru a nu fi descoperit, in cazul unei razii, am luat un plic de cocaina rasturnandu-l in palma. Pai pentru a trage pe nas nu aveam. Am folosit metoda directa. Am pus nara dreapta in plama rece acoperita de un strat subtire si lung de culoare alba, tragand cu putere. Ma busi apoi putin sangele, dar continutul se absorbi in mine. Plecam iarasi pa alte culmi. O ameteala placuta ma cuprinse, pluteam ca o pasare. Senzatia era placuta. Visam. In sfarsit un moment de relaxare!-parea sa–mi spuna mintea incetosata. Devenam usor ca un fulg. Asta imi trebuia in momentele dificile. Cu asta imi hraneam mintea. Altfel nu puteam fi decat o leguma.

O perioada de timp,lumea mi s-a parut minunata,Am sperat ca m-am vindecat de dependenta. Acum aveam convingerea ca de aceasta slabiciune n-am sa scap niciodata.

-Asa vreau sa traiesc! Asta este viata mea ticalosilor! Ce stiti voi... ratatilor si rahatilor de caine!- bolboroseam in cosul pieptului, vrand de fapt sa urlu.

Vazut din afara,probabil ca aratam jalnic,insa eu ma simteam un adevarat print peste o lume construita dupa propria imaginatie. Ei nu dadeau doi bani pe mine, eu nu dadeam nimic pe ei. Ce stiu ei?-am incheiat in minte revolta. Ma relaxam. Voiam sa uit totul pentru moment.

******

Strigatele de pe hol m-au alertat. Am deschis ochii probabil inrositi, avand o durere crancena de cap. Ma dureau toate oasele, din cauza pozitiei in care am adormit. Asa pateam intotdeuna. Eram prea slab ca sa rezist intregii situatii. Dar cat dura sevrajul ma simtem excelent.

M-am speriat . M-am ridicat strangand pliculetele de cocaina si bilele de heroina. Aveam provizii pentru o perioada. Oricum ma puteam aproviziona cand vroiam. Cu tigara aprinsa in coltul gurii am iesit din barlogul unde zacusem. In hol am dat cu ochii de Agheu impreuna cu alte cinci matahale care ma cautau in fiecare apartament. Incercam sa fiu la inaltime. Ma simteam pe pozitie, mult mai stapan pe situatie. Gandeam limpede cu tupeu nemasurat. Doza imi dadu elan. Nu-mi mai pasa de nimic. Devenisem omul de dinainte. Simteam cum transformarea s-a produs.

-Unde dracului ai fost?-se rasti Don Fabrizzio postandu-se la mai putin de cinci centimetri de gura mea.

Duhnea infiorator a tutun ieftin si a nespalat pe dinti. Imi intoarse nasul.

-Te-am cautat peste tot! Spune unde esti cand dispari! Ce dracului cauti in cocina asta?-continua iscoditor, facand o scena in fata tembelilor imbracati in negru, armata lui de chilotari culesi din cartier.

-Ma plimb pe unde vreau. Sunt major, vaccinat, uns cu toate alifiele! S-au te temi de ceva? De cand sunt atat de important pentru tine? –incercam sa-i tin piept.

-Ce spui? Esti drogat? Dupa ochi nu arati a fi normal!

-Dar dupa popou? Eu sunt normal, dar tu?

Se incrunta fiind gata sa ma pocnesca. Eram singur impotriva lor. Gasca mea nu era de fata. Sangele imi curgea prin vene cu o viteza de formula unu. Insa cu greu pastram aprentele calme. La spate simteam raceala pistolului. Aveam macar un mijloc de aparare. N-ar fi indraznit nimic sub amenintarea pistolului. Agheu facu o miscare pe care am intuito. Stiam manevra. Se dadu un pas inapoi, pregatindu-se sa-mi dea un pumn direct in figura. Voia sa termine cu mine. Avea ocazia perfecta si nu avea chef sa rateze momentul. Numai ca stupoare pentru el si compania. Pistolul meu iesi la iveala intr-o secunda. Glontul

statea sa iasa. O fractiune de secunda si-l trimeteam pe alta lume. Izmenarii din spate s-au retras cativa pasi. Le era frica. Nimeni voia sa moara prosteste.

-De ce fugiti javrelor? Va este frica de un glonte in find? Nu are curaj sa traga! Este un las ca si voi!-se rasti la deruta.

-Incearca o miscare si iti zboara creerii pe hainele lor! Te vor pastra ca amintire, mereu aproape de pieptul lor!-am raspuns taios depasind momentul fricii.

-Incearca! Ce crezi . daca ai facut capatul unui amrat, poti ucide cand vrei? Iti trebuie tupeu si arta! Nu oricine poate trage!

-Serios? Priveste!

In urmatoare secunda glontul iesi de pe teava , oprindu-se in bratul unui amarat din grup. Casca ochii. Nu simti pe moment durerea din cauza socului. Apoi sangele siroia ca la un animal taiat. Incepu sa urle ca un nebun. Tipetele sale ii ingrozi pe ceilalti. O luara la fuga. Nu voiau sa primesca aceeasi soarta.

-Fugiti leprelor! V-am dat bani si mancare! Acum ma lasati singur?-urla rasunand blocul.

-Cred ca este momentul sa lasi teatrul asta si sa nu te mai casti atata, fiindca nu tine! Stiu ca-ti tremura si matele de frica! Toti suntem viteji ona ce pistolul apare in scena. Viata depinde o fractiune de secunda! Asa ca termina cu mascarada asta! Te-au parasit pana si scursurile tale. Totul din prostia de care dai mereu dovada! Nu sunt sclavii tai! Si tu nu esti Dumnezeu! Esti un idiot care se crede tatal maharilor! Esti un nimic! In fata mea nu valorezi mai mult decat un rest de mancare intre dinti pe car o scuip !

Bocancii voluminosi se auzeau sacadat pe scarile imobilului. Veneau baietii mei, inarmati pana-n dinti. Strigatele acelor fricosi ii alertasera. Ma simteam plin de trufie. Aveam baza intr-o armata de criminali profesionisti. Zambeam satisfacut. Agheu incremeni, stiind cine sunt baietii care intrasera deja pe palier. Apoi intoarse privirile spre min, schitand si el un ranjet, nu prea convingator. Oricum incepea sa se relaxeze pe masura ce acestia se apropiau.

Trupa se opri la un metru in spatele lui Agheu. In frunte era Spada, un barbat nu prea inalt, cu o burta destul de proieminente, cu bratele groase iesint in evidenta,purtand doar o vesta neagra peste o maleta de aceeasi culoare. Bustul sau impresiona. Era trecut de patruzeci de ani,incaruntise, dar se tine bine in forma. Fusese in Legiunea Straina timp de zece ani. Se calise. Mentalitatea i se schimbase. Avea sange rece. Fusese spalat. Acum lucra pentru noi,adus de catre Carbune. Erau prieteni buni,dar atat. Se respectau ca niste adevarati profesionisti.

-Ce se intampla aici, sefu'?-se auzi vocea lui groasa, puternica ca un tunet. Aveti probleme?

Pistolul inca era atintit asupra lui Agheu. Amenintarea nu trecuse. Ceilati soldati stateau pregati pentru represalii. Un simplu cuvant si s-ar fi pornit haosul.

-Maimutoiul asta face pe durul....-vocifera Don Fabrizzio zambind acru spre mine.

Imi voia capul. Spera la o razbunare mult mai dureroasa decat cea din care scapasem. Pentru cateva clipe sangela inceta sa mai circule. Respiratia mi se taie. Ramasesem inert.Stateam in picioare ca o statuie astepatand ajutor. Nu

mai aveam reactie. Mintea imi juca inca o data feste. Ma blocasem. Desi mental as fi vrut sa sar in apararea mea, sa nu ma las prada acestor viclesuguri si manipulari la cere el era expert.

-Nu cu tine vorbeam !-replica salvator Spada. Tu nu esti seful nostru. El este cel care da ordine. Pe el il ascultam!

-Cum!?-se incalci in propriile ganduri fara a putea spune ceva concret, pentru o clipa.

-Noi colaboram cu tine. Carbune da ordinul de atac! El este cel care sare cu banul!-arata spre mine- Armata ta de iepuri, nu sunt buni de nimic! Acum esti voiara a doua!

-Nu pot crede!-se mira naucit de vorbe.

In spatele sau se tesuse o alianta care il putea lasa pe dinafara oricand. Zambetul ii disparu de pe mutra intunecata. Il vedeam cum devine mic cat o furnica, cum nu mai are insemnatate, cum se retrage incet lipit de perete, umilit pentru a doua oara de catre mine. Mai castigasem o runda contra sa. Il sapasem. Cel care ma asuprise si imi badjocorise personalitatea devenise rusinea acestui ghetou. Insa il mentineam in friunte. Avea inca un cuvant de spus. Fara el politia ar fi fost calare pe noi. Acum era timpul sa preiau fraiele organizatiei.

-Baieti, eu sunt cel care taie si spanzura de acum incolo! Seful cel mare eu sunt! Carbune va fi aghiotantul meu! –am strigat rasunand intreg blocul.

Ecoul pluti infiorator, o perioada. Ti se ridica parul de pe brate si de pe cap. Ma ingrozi si pe mine. Insa noul meu statut nu permitea sa se intrevada o slabiciune. Imi mai trebuia o coroana si un tron, la trufia ce o aveam in suflet. Realizasem un vis. Inlaturasem de la conducere un dusman de care imi fusese frica. Acum cel care trebuia sa stea mai in umbra era el.

-Nu voi lasa lucrurile sa se termine asa!-vocifera fostul sef,in timp ce se retragea ,ajungand la iesirea de pe palier.Eu am avut ideia unei astfel de organizatii! Voi sunteti niste idioti! Eu sunt capul! Armata mea de izmenari va va rupe fundurile cat de curand!

Vorbele amenitatoare il facu pe Spada sa fiarba. Puse pistolul la ochi, gata sa ocheasca. Il vroia mort. Nu suporta o astfel de defaimare a renumelui sau.

-Te omor paduche!-marai cu degetul pe tragaci, cautand momentul oportun pentru a-l trimite dincolo de lumea asta.

-Nu. Lasa-l in pace! Mai avem nevoie de el! –am pus palma peste teava pistolului, oprind in ultima clipa „plecarea” lui Agheu catere cosmos.

In capatul holului, acesta inlemni cand vazu ca un glonte este gata sa-l tinteasca. Nu ar fi avut sansa de scapare. Nu era atat de rapid incat da fenteze un glonte. I-ar fi zburat teasta in mii de bucatele.

-Acum suntem chit! –am racnit trezindu-l din amortire. Data viitoare il termini!-am continuat soptit catre Spada care ma privea uluit. Un adevarat Don, stie ce este respectul si cuvantul! M-a crutat, l-am crutat si eu! Acum aveti mana libera!

Dintr-un munte de om ,Don Fabrizzio se facu cat un pitic, rupand-o la fuga catre etajul unu ,acolo unde isi avea armata sa tabara. Noi plini de sine ne uitam unii la altii, asteptand o reactie din partea mea. Eram seful. Aveam sustinearea

lor. Devenisem in scurt timp piesa cea mai importanta din acest mecanism mafiot.

-De astazi ascultati de cuvantul meu!-am spus cu glas raspicat,vrand sa impresionez.

-Stim!-se auzi vocea zeflemista a unuia dintre soldatii satui de vorbe goale. Pe noi ne intereseaza cascavalul!

-Voi avea grija de voi. Eu si Carbune suntem parteneri. Voi imi sustineti fundul, eu va hranesc buzunarele. –m-am redresat fara sa stranesc suspiciuni,acceptand oferta .

Astfel deveneam cel mai aparat om din zona. Ca un adevarat mafiot.Cu intreaga echipa dupa mine am urcat sus in camera. Acolo avea sa ma intalnesc cu Milena, femeia cu care voiam sa cinstesc evenimentul. Lucrurile insa nu mergeau asa cum voiam. Pe baieti i-am lasat sa stea pe hol, impartindu-le cate o suta de dolari drept multumire. Eram sub protectie sigura.

Inauntru Milena statea intinsa in pat cu ochii pironiti pe tavanul alb. Semana cu un mort. Ii mai trebuia mainile pe piept si tabloul nu se putea confunda cu realitatea. Medita sau se ruga. Oricum pentru moment am ramas perplex, apoi vazand ca sunt trata ca un nimic, m-am infuriat. Voiam sa deanseze asa dupa cum spineam , la orice ora din zi si din noapte. Acum devenisem bossul si femeia mea nu avea voie sa iasa din cuvantul meu. Nimeni altcineva.

-Ce ma-ta pe gheata faci acolo! Citestti in stele ? –m-am rastit tragand-o de mana jos din pat. Stii cine sunt eu? Nu stii?

Gestul o aduse la realitate. Iesi din starea ciudata in care se balacea, printr-o riposta dura, neasteptata. Asta ma infurie.

-Esti un jegos, un hot de doua parale, un ticalos, un papagal care se prtinde a fi cineva. Toti sunteti o scursura, o mocirla in care va tavaliti ca porcii! Asta esti! Un nimic!

Simteam cum sangele accelereaza prin vene, urca din talpi direct la cap.Inrosindu-ma,transpirand intens,am ridicat incontrolabil bratul drept pregatit sa o lovesc cu pumnul in cap cat de tare puteam. O voiam la pamant sa se zbata ca o pasare ranita, sa se zbata in agonie pentru viata sa. Aveam infatisarea unui nebun. Nu mai vazuse niciodata o asemena imagine. Era chipul unui om care era gata sa ucida cu sange rece. Se afla la un pas minuscul de a pasi peste nori. Se sperie. Casca ochii albastri mari, cerand indurare, dar in acelasi timp se pregatea pentru moarte. Isi dadu seama ca a gresit, ca a intins prea mult coarda, ca eu vorbeam serios si aveam nevoie de respect.

-Iti iau hasul tarfa nenorocita! Ti-am oferit aur si toale scumpe iar tu imi multumesti facand nazuri! Nu esti decat o stricata ce sta la pomana mea! Te omor!

Chipul acela ma facu sa intarzii lovitura fatala. Ma gandeam daca merita sa fac acest gest. Duritatea din mine se mai diminua. Incepeam sa fiu pe masura ce secundele se scurgeau ,mai rational. In fond imi atinsesem scopul, acela de a o pune la respect. Stia de acum ca eu sunt seful ei, iar ea trebuie sa faca intocmai cum spun eu.

-Indura-te de mine! Am gresit! Am fost o proasta! –intari ea slabiciunile mele. Voi face ce spui tu! Te voi sustine! Jur!

Rugamintile ei imi ajunsesera la inima. Am cedat. Mana cobori usor, inclestandu-se in parul ei, si tragand-o in sus. A scos un usor tipat, apoi cateva lacrimi siroira peste obrajii albi ca laptele. Cazu pe pat. De sub halatul maroniu cu flori albastre, iesi la iveala un san rotund, cu un sfarc visiniu, aparu nevinovat, luandu-mi mintile. Corpul ei superb imi aparu iarasi in minte. Ma topeam deja ca un cub de gheata. Sesiza reactia mea si nu-l acoperi. Inca juca pervers. Imi convenea atata timp cat obtineam de la ea o partida de sex teribila,fara a fi nevoit sa o oblig. Schimb pe schimb.

-Fa-l pe rege fericit! –spuneam mangaindu-i sanul rece plin de savoare. De astazi sunt un adevarat Don. Don Antonio ma numesc pentru toata lumea!

Milena casca iarasi ochii aceia albastri care isi mai pierdura din intensitate, neintelgand nimic din ce maraiam, abia daca mai puteam atinge pamantul. Imi luam rolul in serios. Mandria oe care o aveam inainte devenise excesiva. Devenise impunatoare si periculoasa pentru cei din jur.

-Stii ca de azi sunt regele acestor ticalosi si a zecilor de tarfe pe care le am in strada? Daca nu te porti bine, ajungi si tu pe centura! Ce preferi? Un pat caldut si un singur partener, care iti satisface orice pofta, sau o turma de rapanosi care sa te tarasca prin noroaie, imbracata ca o zdreanta! Si in plus sa-mi aduci tu bani! Care este decizia ta?

Femeia se ridica schitand un zambet de felina, dandu-si imediat seama de situatie, si incepu a se undui pe langa mine. Era un semn de supunere. Asta voiam. Imi placea raspunsul ei tacit, chiar daca era de fatada. Targul era cum nu se putea mai bun pentru ea. Care femeie isi doreste sa ajunga in strada si sa faca bani pentru altul cu propriul trup?

-Iti voi oferi tot ceea ce doresti! Sunt ...-vru sa spuna niste cuvinte pe care nu le credeam.

-Mai bine taci si saruta-ma! Te vreau acum!

-Putina sampanie?

-La sfarsit! Toastam dupa ce ne vom tavali!

In clipa urmatoare m-am aruncat asupra ei ca un leu infometat „devorandu-i” gatul fin, frumos parfumat, coborand usor pe sanii dezgoliti carora le-am luat fara mila sfarcurile intre dinti,fara a provoca leziuni, alternand cu sarutari si muscaturi pasionale sub indemnul gemetelor sale in valuri fierbinti.Traiam puritatea.Fiecare partida cu ea era o placere neasemuita. Stia sa scoata ce era bun din mine.

****

-Acum este momentul sa toastam! Trebuie sarbatorit Don Antonio! Pentru putere!-a ridicat paharul cu sampanie in sus sarutandu-ma scurt pe gura. Trebuie sa-mi povestesti cum ai reusit performanta!

-Ce, nu credeai in mine?

-Sincer nu credeam ca vei ajunge seful acestei organizatii si mai ales intr-un timp atat de scurt! Ai intrecut toate asteptarile! Esti cel mai tare! Agheu va cauta sa-ti trimita mereu cate un glonte in freza!

Scapa aceste cuvinte fara sa vrea. Se asternu tacere. M-am schimbat putin la mutra insa nu-mi atinsese orgoliul. Asta era bine. Nu am vociferat. Am lasat lucrurile sa mearga firesc. Am zambit. Se linisti. Credea ca o voi pedepsi. Nu voiam sa stric frumusetea momentului si sa dau uitarii atat de repede partida de sex care abia se terminase.

Amintindu-mi de marfa am sarit imediat din pat. Momentul cerea si o desfatare. Un plic de cocaina ar fi fost cireasa de pe tort. Milena ramase ighetata cu zambetul pe fata. Nu stia ce sa creada. Continua sa se uite la mine ca la o cometa. Nu mai clipea, uitase sa respire, lucrurile luau o turnura ciudata.

-Luam cate o linie scurta! Cu sampanie merge la fix! –am spus revenind in pat alturi de ea, care abia isi desclesta gura.Vom fi alti oameni! Incerca senzatia!

-Te-ai apucat iarasi de prostiile astea?-replica scurt, posaca, vrand sa-mi atraga atentia asupra pericolului.

Insa eu nu vedeam nici un pericol. Ele erau antidotul meu. Fara ele lumea se prabusea. Viata avea un gust amar.

-Nu. Iau doar ocazional! In ultima vreme am mai consumat?

-Da.-veni raspunsul dur, dar adevarat, si nu cel pe care-l speram.

-Bine. Si ma vezi ca sunt mereu flenduri?

-Nu.

-Asta e bine, ca suntem de acord macar acum!

-Nu crezi ca drogandu-te, iti pui viata in pericol?

Insistentele ei ma enervau. Nu avea nici o sansa sa ma convinga sa renunt. In plus aveam dorinta de a lua si ea o linie cu mine. Nu voiam sa prind putere singur. Distractia era pentru amandoi!

-Trage direct pe nara!-i-am intins palma mea cu cele doua dungi albe.

-Nu. Trebuie sa te pregatesti pentru intalnirea ....

-Nu-mi purta de grija! Trage!

-Nu.

-Trage!-am prins-o de par apropiind-o de palma.

Nu mai avea scapare. Nu putea sufla fiindca asta era sinucidere curata. Nu puteam sa-i iert o asemnea imprudenta. Asa ca nu risca . Mai ramanea o singura variata:decolarea.Strangeam de podoaba capilara tot mai tare. Nu avea incotro.Ichise ochii si cu o nara lasata libera a tras inteaga linie. O busi putin sangele, insa isi reveni. Lua o gura mare de sampanie si incepu sa se simta mai bine. Fara alte vorbe am facut disparuta si portia mea. De asta data nu ma busi sangele. Era mult mai bine deja. Inca mai aveam in sange esenta drogului, luat mai devreme. Ma simtem liber si atotputernic. O senzatie unica de maretie si idestrucbilitate. Alaturi Milena era ametita rau. Nu se ridica la nivelul meu. Inca era la inceput.

-Un traficant de droguri trebuie sa stie marfa ! Nu poate fi fraierit! Eu o cunosc cel mai bine!-spuneam.

Gluma a fost buna. Am ras cu pofta. Pluteam. Semanam cu un izvor de energie. Era perfect!

******

Cateva ore mai tarziu un bocanit in usa puternic, asemantor cu cel de bocanci,facu sa se asterana linistea in camera. M-am speriat pentru moment. Aburii de alcool si cocaina ma faceau sa nu simt aproape nimic. Contactul cu lumea reala se situa undeva la cativa zeci centimetri de sol.

-Don Antonio!-se auzi o voce subtire de dincilo de usa. Este timpul sa mergem!

Cateva chicoteli intretineau scena. Baietii faceau probail glume pe seama a ceea ce se petrecea dincolo de usa. Nu aveau acces aici. Era barlogul sefului.

-Don Antonio, ma auziti?-continua bocanind mai insistent, devenind serios.

Le trageam eu teapa. Ma faceam ca nu aud. Reactia a avut efect, fiindca au incercat sa deschida usa. Erau usor panicati, dar si gata sa intervina pentru a lamuri situatia mea.

-V-am tras-o fraierilor!-am tipat incepand a rade zgomotos. Credeati ca s-a dus sfeu' pe topogan?Teapa!

De dincolo rasetele au pornit usor, apoi tot mai zgomotos, in cascade, eu de ei, iar dansii de cel care crezuse ca am patit ceva impacientandu-i pe toti.

-Vin imediat!

Ceasul indica ora opt si jumatate seara. Mai aveam putin si momentul mult asteptat cu tensiune, avea sa se produca. Speram sa iasa bine chiar daca ma asteptam la ce era mai rau. Mafiotii adevarati, traiti prin lumea sbterana,erau unsi cu toate alifiile. Doar eliminarea lor sau banetul mult le-ar fi schimbat opiniile. Atunci erau in stare sa tradeze sau in prima varianta sa nu mai aiba cuvant. Atunci prelua altcineva afacerile,se imparteau teritoriile, piata,ordinea lucrurilor devenea alta,in caz ca nu avea un mostenitor sau un partener care sa-i continuie munca. De obicei urmasul era lichidat imediat. Ramanea totul in seama noastra. Asta vroiam sa facem si noi. Dar in primul rand sa stam la aceeasi masa si sa discutam. Daca nu, abia atunci se aplica aceasta metoda.

Considerandu-ma un adevarat conducator, m-am imbracat ca atare. O camasa alba cu guler mare a la Elvis Prislley,un costum negru cu o dunga teapana la pantalon,o pereche de pantofi cu varf lung lacuiti,totul acoperit de un pardesiu negru, lasat descheiat. Parul nu mai statea valvoi, dezordonat ca unui artist aflat in culmea creatiei, ci era dat cu ulei ce mirosea placut, schimbandu-mi frizura, si dand-o peste cap. Aratam ca un adevarat mafiot. Imi scotea in evidenta maxilarele pe care le miscam mereu nervos, imi scotea in prim plan si ochii reci ca de lup.Capatasem figura fioroasa ce o doream.Eram cu adevar un gangster! Imaginea conteaza mult in astfel de cercuri ale crimei! Aici prima impresie conteaza mai mult ca oriunde.

Iesind pe hol cu noul meu look ,baietii s-au dat in laturi impresionati de infatisarea mea. Acum eram cu adevarat conducatorul fioros de care aveau nevoie. Le simteam privirile peste intreg corpul.. La inceput erau glaciare, apoi se

schimbau treptat in calde, blande, ma acceptau ca pe unul de-al lor. Randurile s-au tesut bine. Cativa erau in fata ca un scut protector, restul pe parti si in spate. Nimeni nu mai putea sa ma atinga. Aveam adevarate ziduri umane in jur. Cu un zambet usor ironic in coltul guri, paseam pe scarile inguste, sperand sa-l intalnesc pe Agheu. Nu s-a intamplat. Putina dezamagire. Voiam sa vad ce mutra face la vederea noii mele infatisari. Nimeni care ma cunoscuse inainte nu m-ar fi recunoscut. Aveam mai multa incredere in mine. Un dur printre duri!-cum imi placea sa ma cataloghez.

Afara se simtea in aer gustul iernii. Era un ger usor, o noapte de inceput de iarna.Toamna fusese scurta. Era anul schimbarilor bruste, majore si neprevazute. Dupa mult timp am observat ca la celelalte blocuri era iluminatie puterinca. Rasunau cateva acorduri de manele combinate cu hip-hop. Lumea incepea sa prinda putin curaj. Schimbarea se simtea in aer. Roata se invartise. Nu aveam sa fiu absurd cu vecinii, atata timp cat nu atrageau raziile politiei prin zona. Cine gresea platea cu viata! Nu-l iertam. Aveau libertate mai multa dar si riscuri mai mari. Cine tinea la viata lui ,se distra sau se comporta cumpatat.Dupa o lunga privire aruncata asupra imprejurimilor,m-am urcat in BMW-ul personal,de asta data condus de doi bodyguarzi mult mai placuti ochiului. Masina demara cu scartait de roti. Seful pleca. De la ei am aflat ca Agheu plecase cu jumatate de ora inainte, direct la Groapa de Gunoi,unde vroia sa inspecteze zona personal.

Ma prinsesem .Era o cacealma. Era prea devreme pentru plecari direct in zona,si plus de asta,el nu se baga niciodata in vizuina ursului fara sa stie exact cum sta treaba.Singur nu putea sta la discutie cu ei.Imi voia capul si pusese la cale o ambuscada. Ma omora, apoi cu banii l-ar fi putut momi pe Carbune si ai lui pana ii facea si lui felul. Astfel ramanea singur. Atunci ar fi introdus in joc ideea „care pe care”. Cine nu moare ia ceea ce are cel ucis. Un haos, din care spera sa iasa invingator.

-Nu mergem direct la Groapa! –se auzi ordinul meu sigur,taios neacceptand comentarii.Este o capcana! Murim cu totii daca intram pe poarta! Agheu ne vrea testele!

-Ce!?-se mira cel care conducea pe centura orasului,prin mahalaua jegoasa plina de case tiganesti,biserici jerpelite,blocuri fara usi si geamuri, ansamblul grotesc culminand cu un liceu pedagogic care se inalta sinistru pe un deal,ca un castel medieval in care bantuie vampirii.

-Oprim in dreptul cimitirului evreiesc. Tragem pe dreapta cu farurile stinse si dam un apel prin statie lui Carbune! El ne va spune situatia!

Cei doi s-au uitat uluiti unul la altul,au confirmat dand din cap ca au inteles ordinul,apoi au taiat drumul prin marginea centrului vechi al orasului,pe langa Cracii Goi, iesind cu masina pe o alta centura ce dadea direct in apropierea Gropii de Gunoi. In dreptul cimitirului bolidul opri. Inspectam zona. Era liniste. Din spate alte doua BMW-uri negre, pline cu baietii din trupa de comando,s-au alaturat filajului.

-Ce facem sefu?-intreba cel din dreapta putin stresat.Poftim statia!

-Nu. Nu iau legatura cu ei. Agheu poate afla imediat si ne termina. Vom face o miscare la care nu se va astepta nimeni. O surpriza care ne va aduce si dusmanul direct in plasa fara a mai avea cale de scapare.

-Nu inteleg.

-Asteptam sa vina Seful! Apoi din spate intram noi . Il luam prin surprindere. Il flancam!

-Interesant!-marai soferul calculand situatia. De unde stim care este masina lui! Poate veni singur, fara escorta!

-Daca tu ai fi plin de bani si de putere, ce fel de masina ai avea?

-O limuzina scumpa! Una lunga cu femei, sampanie,muzica...

-Raspunsul l-ai dat chiar tu!

-Perfect sefu'!-intari cel din dreapta.

-Desteapta tactica!-confirma si soferul cu imaginea descrisa inca in minte.

-Acum asteptam cat este nevoie. Asteptam baieti! Asteptam!

Cu o figura aparent calma, mi-am aprins o tigara. Un Marlboro lung,rosu, din care trageam cu putere.Apoi urmara latele. Le savuram din plin. Taria lor imi dadu o ameteala placuta.Cercuri de fum dens,albicios ca o ceata se ridicau usor spargandu-se de tavan. Ne plictiseam si ne conservam plamanii cu toxicitatea acestui viciu. Fumam si ascultam radioul care raspandea acordurile unei chansonete cu un mesaj trist.. In scurt timp masina era cuprinsa de o ceata inecacioasa. Toti trei trageam din tigari scotand fum ca locomotivele. Nici cel mai infocat fumator nu ar fi rezistat mult.La scurt timp dupa ce nu ne mai vedeam unii cu altii am inceput sa tusim. Ochii mi se inlacrimasera. Nu mai aveam aer. Stateam ca intr-o camera a mortii cum erau candva lagarele de concentrare.Cu greu, cuprinsi de ameteala aproape sa vomitam,i cu un ultim efort am deschis geamurile inspirand aer curat. Ne simteam mai bine. Inca putin si ne puneam singuri capat zilelor. O miscare imprudenta care era sa ne coste prea scump. Interiorul masinii se improspata urgent. Ne reveneam. Trecusem prin niste clipe teribile. Plamanii se relaxasera usor in contact cu aerul rece.Nu-i mai simteam ca de piatra. Cei doi s-au intors catre mine cu niste fete umflate sa vada daca sunt bine. Imaginea ne facu sa pufnim in ras. Era sa o facem lata.Trecusem pe langa asfixiere.Exersasem fara sa vrem pe pielea noastra o noua metoda de a omori un om fara sa-l atingem.Radeam de prostia noastra si semanam cu o turma de cretini,retardati psihic care nu aveau contact cu realitatea.Aveam mintile tulburi. In organismul meu efectul cocainei inca dainuia. Era un fel de rasu-plansu tot acest circ.

In spatele masinii noastre celelate doua vehicule de paza stateau asteptand semnalul nostru. Nerabdarea crestea. Afara frigul noptii se inteti. Copacii frematau infiorator. Alaturi de noi cimitirul evreiesc era cufundat in bezna si tacere. O panorama sinistra care ne strangea inimile si ne dadea o impresie de film de groaza. Oricat de duri am fi fost ,lucrurile legate de miturile cu varcolaci care ies noaptea din mormant te puteau speria mult mai tare decat un incarcator plin cu gloante. Toti trei ne framantam nervosi. Rabdarea atinsese limitele. Cei din spate au pornit motorul masinii inaintand usor. Speram sa nu fim descoperiti. Era clar ca trebuie sa fac ceva. Acesti calai erau oameni de actiune. Nu puteau fi tinuti inchisi atata timp intr-un loc. Erau ca niste caini de lupta plini de energie.

Salvarea veni mai repde decat speram. In jurul orei douazeci si trei,isi facura aparitia trei masini de lux, negre,cu farurile aprinse, mai precis doua Mercedes-uri clasa limuzina, care rulau incet,circumspect,intrand inautru.

-Astia sunt!-am exclamat triumfator. Dupa ce intra pe poarta te repezi dupa ei! Bagi farurile in functiune! Au venit mai devreme. Voiau sa ne traga o teapa! Au cazut ei in capcana!

Soferul nu raspunse. Era concentrat pe desfasurarea actiunii. Masinile au intrat luand-o spre hala unde stiam ca Seful are ascusa marfa valoroasa si mult ravnita. Acolo trebuia sa se desfasoare si intrunirea. Cine voia sa fuga era blocat. Trebuia sa stea de vorba cu noi indiferent de situatie. Elita orasului se intalnea cu noi. Insemna acest lucru ceva.

-Baga viteza mare! Blocheaza-le spatele! –am urlat la sofer stresat.

Acesta intra in tromba ,urmati de celelalte doua masini,postandu-ne in spatele masinilor lor. Din ele nu cobora nimeni. De altfel nici noi. Agheu intarzia sa-si faca aparitia. Cazusem in fata dusmanului. Daca se intorcea roata noi eram primii care puteau sa moara. Trebuie sa-i surada mustata ticalosului!-mi-am spus scarasnind dintii zgomotos.

Ceva asteptam sa se intample. Se intarzia prea mult iesirea din masini. Cu siguranta nu se asteptau ca noi sa fim primii. Din spate nu mai auzeam nimic. Linistea domnea iarasi sinistru. O cucuvea isi incepu concertul inspaimantator. Am scos cateva injuraturi apoi cu o mitraliera micuta de fabricatie artizanala, impreuna cu alti zece baieti din masinile oprite in lateralul limuzinelor,am iesit gata de o eventuala riposta. Teatrul acesta ieftin semana a bataie de joc si acest lucru nu-mi placea. Ma aflam in bataia pustii lui Agheu,insa nu mai constientizam acest pericol. Eram viteaz. Drogurile imi faceau sa fiarba din nou sangele in vene. Aveam un exces de adrenalina ce trebuia consumat. Ma putea ucide pe loc, insa spera ca aceasta onoare sa o aiba unul din baietii Sefului. Voia sa culeaga laurii.

-Iesiti dracului din masini ca va fac sita! –si-a facut simtita prezenta vocea mea ingrosata. Am doua grenade pe care jur ca vi le fac cadou, cu cuiul scos! Facem un foc de artificii mai ceva ca de Anul Nou! Nu glumesc capete seci!

Din masini nu se vedea nici o reactie. Imi puneau nervii la incercare. Rabdarea mi se sfarsi. Le trebuia o demonstatie de forta. Eram calaul lor. Ascuns in cutia aia metalica puteau muri ca sobolanii in vizuina. Mitraliera porni in rafale zgomotoase si continue, asupra primei masini din coloana. Fiecare centimetru era facut gaura. Nu ramasese minic. Un morman de fiare facute vizor. Aerisire completa.

-Mamulas, du-te si vezi ce a mai ramas din hoiturile alea! –m-am adresat catre un baietan tanar de cel mult douazeci de ani,inalt ca un baschetbalist,legat la trup ca un halterofil, cu o figura de criminal innascut. Ma privi strangand din maxilarele late, executand apoi ordinul ca un caine credincios.

Mamulas era unul din baietii luati de la Jamaica,un distribuitor de droguri, un peste cu tarfe multe, un mafiot mic in comparatie cu acesti sacali,dar periculos. Fusese un mercenar care traise prin strainatate, fusese garda personala a unui alt mafiot din Italia, de la care invatase arta afacerilor ilegale. Insa si-a gasit sfarsitul spanzurat de una din grinzile localului sau.Fusese batut mar, apoi obligat de catre proprii bodyguarzi sa se spanzure. Toate acestea sub dirijarea lui Agheu, in timpul raziilor sale in care o omorat multi borfasi fara influenta prea mare. Aici, cu astfel de oameni trebuia tratat. Ceilalti puteau fi

inlocuiti oricand. Afacerile lor mergeau incontinuare. Agheu luase toti oamenii si o parte din tarfe carora le percepea taxa. Nu erau tinute ostatice insa avea supra lor o evidenta si fixata o suma de bani pe care trebuia sa o dea zilnic. O metoda usoara,fara sa se murdareasca pe maini in caz ca politia voia sa-l salte. Bineinteles tarfele erau atent monitorizate, sa nu dispara. Niciuna nu indraznea, fiindca asta i-ar fi adus sfarsitul intr-un mod groaznic. Mai intai isi bateu joc de ea cat mai multi baieti din echipa, dupa care cand devenea un nimic atat moral cat si fizic, un glonte in frunte rezolva situatia. I se pierdea urma.

Mamulas deschise portierele masinii cu grija pregatit sa traga. Noi eram curiosi, dar in acelasi timp atenti la celelate doua masini. Eram incordati la maxim. Asteptam un cuvant din partea lui.

-Sunt morti sefu'!-striga zambind satisfacut. I-am facut stropitoare! Daca te uiti la ei vezi partea cealalta. –incepu a rade cu o pofta sadica.

-Scoate-i afara! Ii asezi in spatele masinii ca sa vada si rahatii astia de ce suntem in stare! Credeau ca glumim!

-Sunt sase! Sase matahale! O sa fie greu!

-La forta ta sunt doar niste fulgi de gaina! Ai forta ce dracu! –l-am imbarbatat. Vei primi o suta de dolari daca ii scoti imediat!

Prima oferita il entuziasma. Cu ochii mari, plini de o ura draconica, incepu a scoate cadavrele celor sase ticalosi care se incapatanasera sa nu iasa. Primisera o portie buna de plumb ce le curma vietile. Eram fioros, hotarat sa distrug tot pentru a fi cel mai mare mahar de pe piata. Cu mitraliera in mana si imbracat asemnea unui gangster, facem impresie oriunde. Asta combinata cu actiunea efectuata ma inalta.

-Astia sunt toti! –spuse Mamulas la fel de vesel, venind sa-si primesca banii. Masina poti sa o dai la fier vechi! Nu mai este nimic inauntru care sa ne intereseze!

Dandu-i din mers hartia de o suta de dolari, m-am dus sa vad cadavrele, in speranta ca-l voi recunoste pe Seful. Ar fi fost o situatie perfecta. L-as fi lichidat din prima. Un noroc chior. Ajuns la fata locului imaginea lor era infioratoare. Fetele pline de sange, gaurite, bucati de craniu lipsa, cratere pe unde iesea abur ce mirosea a sange fiert. Aveau in ei fiecare cel putin jumatate de kilogram de plumb. Nar fi avut cum sa scape. Seful nu era printre ei. O usoara dezamagire ma cuprinse, insa intelelsem ca sansele unei asemnea reusite sunt una la un milion.

Mi-am aprins o noua tigara,tinand-o in coltul gurii. Fumul era scos usor, parand ca gandesc intens. Soarta lor era in mainile mele. Ma simteam un Dumnezeu al mafiei. Aveam ocazia sa dispun de soarta unor suflete pacatoase.

-Astia sunt partenerii vostri! –aratam catre cei sase asezati in rand la vedere. Sunt ciuruiti din cap si pana-n taltpi! Daca nu iesiti veti putrezi alaturi de ei. Am si ingredientele necesare!

Ma jucam periculos cu doua grenade negre. Cuiele nu erau trase.Insa eram pregatit. Asta urma sa fac daca in cinci minute nu ieseau din masini cu mainile ridicate. Le-as fi detonat sub sasiul lor.

-Iesiti sau va prajesc fundurile! Va ard ca pe niste gunoaie!-continuam joaca macabra. Va arunc in aer beregatele! Mai aveti doua minute! Cronometrul a pornit!

Am dat drumul la ceas numarand secundele care storceau nervii tuturor. Incordarea se simtea in aer. Stresul ma macina. Ma aflam pentru prima data intr-o astfel de postura .Pentru moment ma descurcam bine. Intrebarea era daca puteam duce pana la capat aceasta treaba, deoarece nu stiam ce este dupa acele geamuri fumurii, nu stiam cum mi-ar fi reactionat psihicul in situatiile de criza. Pana in prezent fara droguri nu ma descurcasem prea bine. Fusesera doar cateva situatii favorabile. Nu eram stabil pana nu luam doza ce ma detasa de situatie, doza care facea sa dispara sentimentele umane. Efectul cocainei inca o simteam ca pe o stare de buna-dispozitie, nu tremuram, nu transpiram, ma comportam aparent normal,lipsit de mila. Ma rugam in interior sa duc spectacolul pana la capat indiferent de cati morti aveam sa mai fac.Doar asa puteam fi credibil.Credeam in forta mai mult ca niciodata.Credeam in rezolvarea problemelor cu ajutorul mitralierei. Elementele rele trebuiau inlaturate.

-Timpul s-a scurs!-am strigat ranjind satisfacut aruncand in sus ca un scamator grenadele si prinzandu-le speriindu-i pe toti din jur care s-au retras cativa pasi, instinctiv. Nu au cuiul tras! Iar voua v-a sunat ceasul ! Este momentul pentru teleportare! Sansa de a scapa cu viata s-a dus!

Ma pregatem sa scot cuiul primei grenade insa usile primei masini s-au deschis urgent iesind alti sase barbati imbracati in costume negre si camasi albe,tunsi zero, albi la piele, semanand cu niste arieni veritabili. Aveau fetele pline de" greata", insa ochii tradau trairile lor: erau mari, iesiti din orbite cerand crutare. Faceau pe ei de frica. Durii erau facuti praf. Fusesera prinsi in capcana si nu le convenea situatia.

-Nu esti intotdeauna castigator! Astazi sunt eu! Bun venit printre noi ticalosilor! Va credeati invincibili? –mi-am aruncat privirile catre cealalta masina din care refuza sa coboare cineva. Prietenii vostri nu vor sa coboare?

Stateam aproape de un tip scund, indesat, cu o privire patrunzatoare ce-ti ingheta sangele daca nu erai obisnuit cu astfel de lepre.Voia sa intimideze. Nu avea sanse in fata mea. Mitraliera micuta se lipi de tampla dreapta. Isi schimba brusc atitudinea. Nu mai incerca sa ma impresioneze. Acum arata ca un caine plouat ce tremura. Se speriase. Mitraliera cu teava subtire, rece ca gheata ,nu poate aduce decat mortea. Nu-si dorea asa ceva aratarea cheala.L-am tras de gulerul hainei pana la masina cealalta. I-am lipit mutra de geamul din fata presadu-i-o. Arma era pregatita sa riposteze,sa scuipe plumbul din incarcator. Ma exasperau aceste manifestari sfidatoare.

-Daca nu iesiti in zece secunde ....unu,doi, trei....-numaram rar,asteptand o ultima reactie din partea lor-...zece! Asta se intampla porcilor!

Zece gloante au iesit fara veste din mitraliera. I-am zburat capul acelui nenorocit. Ramasese doar gatul cu cateva oase rupte, maxilarere pe care inca stateau prinse cateva masele. Sangele se imprastie peste tot. Chiar si pe mine. Bucati de craniu, de creier, stateau aruncate peste capota masinii si pe asfaltul din jur.Priveam cu ochii furibunzi masina din care se auzeau strigate si injuraturi. Se miscau in interior.Unii voiau sa scape insa se impotriveau altii. Se ducea o

lupta intre ei. Unii mai credeau ca este o cacialma, altii intelesesera ca sunt dispus sa le iau glasul fara scrupule.

Intr-un final am rezolvat situatia facandu-i sa se linistesca. Am tras doua rafale in parbrizul din fata spargandu-l in mii de tandari. M-am retras langa baietii mei, precaut, sa nu fiu luat in vizor. Fara sa faca o prostie usile masinii s-au deschis aparand alti sase barbati inalti, imbracati in uniforma de camuflaj verde, cu fetele murdare de machiaj negru, tinand in maini cate o mitraliera de dimensiuni mari, nemaintalnite. Intelesesm .Erau baietii Sefului! Toti aveau figurile speriate. Murdari si cu figurile uluite aratau ca niste oameni ai strazii. Cereau indurare din priviiri. Viata le era in mainile mele.

-Lasati armele jos si nu incercati sa faceti prostii! –s-au conformat maraind ceva la adresa noastra- Voi sunteti baietii Sefului?

-Da.-a raspuns prompt unul situat cu un pas mai in fata de grup, ce parea a fi seful lor.

-Unde este barosanul?

-Nu a venit!

-V-a trimis sa ne terminati, nu? V-am tras-o idiotilor! Ceilalti cine sunt?-aratam catre grupul din fata.

-Ordinul era sa va omoram. Ceilati sunt baietii altor sefi de teritorii! Fiecare isi are oamenii lui!

-Frumos! Ati lucrat bine, dar rezultatul a fost o catastrofa! Cine este soferul?

-Eu sunt .Si in plus seful lor.-a raspuns acelasi personaj.

-Poti trimite un mesaj Sefului?

-Da. Ce fel de mesaj?

-Asta!

In acelasi timp printr-o sincronizare perfecta am inceput sa raspandim moartea. Ticalosii cadeau ca secerati. Mitralierele rapaiau zgomotos in mainile noastre. Plumbul rece le dezmembra intreg corpul. Nu se mai cunostea nimic din ei. Devenisera o masa inerta de carne sfartecata,aburinta ,din care se scurgea in siroaie subtiri sangele rosietic. Un miros de metal incins se ridica in aer invadandu-ne plamanii. Era mirosul mortii. Niciunul nu mai rasufla. In picioare a ramas doar tipul inalt, cu mutra galbena ascunsa sub machiajul negru ce se deteriora curgand din cauza transpiratiei, stand ca o stana de piatra, cu mainile ridicate privind cum iadul s-a dezlantuit in jurul sau,cum colegii au pasit in alta lume. El era unicul supravetuitor dar nu-si dadea inca seama. Era in stare de soc. O palma zdravana il aduse inapoi printre noi.

-Inca nu esti mort!-i-am spus razand. Ai scapat fiindca cineva trebuie sa duca un mesaj! Acela esti tu!

-Cum?!

-Vei incarca in masina pe toti acesti ticalosi si ii vei duce Sefului, mesajul nostru! Daca nu intelege ,ii vom lua piutul imediat! Inteles?

-Dar nu pot! Ma va omora el! Operatiunea nu a reusit! Nu va accepta asa ceva!-tremura. Luati-ma cu voi! Sunt seful celei mai...

-Erai!-i-am curmat monologul.

-Nu pot! Sunt terminat!

-Problema asta nu ne priveste! Te descurci tu cumva! Trebuia sa te faci altceva in viata! De pilda doctor! Nu ai oroare de sange! Puteai coase hoiturile astea! Castigai bani cinstiti!

-Nu pot!-aproape ca-i dadeau lacrimile.

Imaginea unui gigant, care se smiorcaia pentru viata in cel mai dezonorant mod cu putinta era comica. Ma dispunea dar imi provoca si o greata teribila. Nu mai avea pic de mandrie. Voiam sa-l omor cu mana mea, insa mesajul trebuia transmis direct la barlogul Sefului.

Baietii mei au indesat cadavrele in masina, unul peste altul ca pe niste saci,curatand locul de mirosul de carne si sange. Aerul se schimba brusc. Sufletele celor ucisi plecasera in neant. Viata mergea mai departe.

Sub amenintarea armei, namila intra in masina ,smiorcaindu-se la fel de penibil. Suferise o infrangere usturatoare. Greul pentru el abia incepea.

-Va rog! Nu pot! Fie-va mila!-continua cu rugile fara raspuns favorabil din partea noastra.

-Poti! Asa se rugau si amaratii pe care-i executai cu zambetul pe buze. Roata se invarte! Acum esti tu la rand! Daca vrea sa ia legatura cu noi,stie unde sa ma gaseasca! Ii dau ragaz doua zile! Luni seara oferta de a sta la masa tratativelor expira! Dupa ora doisprezece ultimatumul nu mai este valabil! Acum dispari! Zbor placut fraiere!-am urlat enervat de atatea taraganari copilaresti.

Masina pleca incet. Ducea cu el un mesaj consistent. Asta trebuia sa-l rascolesca pe Sef si pe ceilalti popandai care ligeau resturile din strachina lui. Traiau binisor de pe urma combinatiilor facute de mai-marele baron. Insa nu pentru mult timp, fiindca situatia nu avea sa ramana asa. Fusese castigata inca o batalie. Mai avem multe!-mi-am spus oftand si indreptandu-ma catre hala unde trebuia sa fie marfa mult ravnita.

Din departare se auzeau sirenele politiei. Dupa zgomotul facut de ele pareau a fi cel putin zece masini. Venea o intrega armata de baieti in albastru care vor scotoci zona, fara insa sa gasesca cadavrele. Vor avea o surpriza. Marfa era in drum spre Seful, trimisa cu retur. Il lasam pe el sa scape de lesurile imputite. Nu erau oamenii mei. Stiam ca in scurt timp locul acesta va fi plin de gabori. Trebuia sa actionam imediat.

Dupa ce am spart lacatul cu o rafala de mitraliera aparu si Agheu care radea sfidator, impreuna cu Carbune. Cei doi imi provocau greata cand ii vedeam impreuna. Ceva se schimbase. Ticalosul il momi cu bani sa treaca de partea lui. Lucrurile se schimbasera in doar cateva ore. Cuvantul era o simpla insiruire de litere pentru majoritatea de aici. Tradarea era ceva normal. In fond nimeni nu-si risca pielea degeaba. Banii formau si desfaceau aliante. Vederea lor in aceasta ipostaza, am incercat sa o ignor pentru moment. Ma faceam ca nu am observat nimic. Agheu intui gandurile mele si de asta ranjea ca un idiot. Isi relua vechea figura de prost.

-Nu incerca sa intri fiindca deja am facut-o noi! Era gol! A fost o alta teapa! –spuse invartindu-se imprejurul meu. Dar mi-a placut cum v-ati descurcat! Frumos!

Vorbele ma iritau. Baietii care au luat parte la spectacol scrasneau din dinti. Erau luati peste picior. Rezolvasera o problema serioasa. Nu voiau sa le fie

incalcata mandria. Intelesesera si ei situatia. Seful tradase. Stiau ca se va alege cu banet, iar ei nu vor primi decat o prima pacatoasa. Nu le placea ceea ce vedeau.

Sirenele erau tot mai aproape de Groapa. Trebuia sa disparem imediat. Iadul din jur ne-ar fi bagat la zdup pe viata.

Am trimis pe unul din baieti sa se convinga daca marfa nu era acolo ca sa nu plec cu inima neimpacata. Raspunsul veni imediat, fiind negativ. Teapa asta nu-mi convenea. Nu rezolvasem nimic in acea seara decat ca am trimis cativa criminali la Dumnezeu. Nu acesta era scopul misiunii.Maraind m-am uitat la Agheu care se opri in fata mea afisand aceeasi figura superioara fara sa ma impresioneze.

-Gluma asta nu va ramane asa! M-ai lasat balta! Ti-ai incalcat cuvantul! Eu am fost alaturi de tine cand ai avut de-aface cu leprele astea! –l-am amenintat cu ochii intredeschisi raspandind sageti otravite.

-Si ce! Crezi ca tremura pantalonii pe mine! Ce crezi ca daca ti-ai schimbat hainele si frizura esti de acum cineva! In fata mea nu esti decat acelasi soarece fricos si jegos! –se rasti vrand sa-mi articuleze un pumn peste figura.

Mitraliera il orpri cu mana ridicata. Inlemni. Casca ochii mari apoi privi catre slitul pantalonilor. Teava se propti direct la „talancuta”. Muti. Cuvintele i se oprisera in gat. Valuri reci de transpiratie se scurgeau de pe frunte pe gat, instantaneu.

-Inca o miscare si le gasesti pe stalpul electric puse la prajit! Ce alegi?Ramai barbat sau te transform in soprana?

Nu raspunse. Continua sa priveasca catre mitraliera care era gata sa-i umple pantalonii cu plumb. Idea nu-i mai suradea. Cazuse in plasa mea. Asistenta ramase la fel de inmarmurita asteptand deznodamantul. Miscarea mea ii surprinse. Tintisem punctul mort. Nu mai avea scapare.Orice incercare ar fi facut,era al meu.

-Continui? Nu cred! Tii prea mult la integritatea ta! Fara „obiect”, tarfa aia te va parasi de urgenta! Vei fi doar un decor ponosit! Lasa vrajeala si retrage-te! Sau poate preferi sa o incerc din cand in cand!Cand ma satur o voi trimite in strada! Ar face bani multi cu experienta ei!

Cuvintele mele il convinsesera. La fel facu si Carbune cu intreaga gasca . S-au suit in masini si au decolat cu scartait de roti lasand in urma un nor de praf. Era randul nostru sa plecam. Politia se afla dupa zgomot, la mai putin de un kilometru. Cu viteza avuta nu dura prea mult. Nu voiam sa fim vazuti. Se puteau gasi papagali care sa scuipe cate ceva superiorilor sau presei si am fi cazut imediat dupa gratii. Ar fi fost bucuria lui Agheu in primul rand. Ii ramanea intreaga organizatie. Trecusem de prea multe ori pe langa moarte ca sa renunt atat de usor. Pana la capat! Indiferent de rezultat!—mi-am spus imbarbatandu-ma.

Masinile noastre s-au pus in miscare urgent.Ramasesera doar fiarele contorsionate ale acelor nefericiti care credeau ca vor da lovitura vietii lor. Ghinion!

Baietii mei pareau speriati. Conduceau hazardati. Nu-mi placea dar trebuiau sa scape. Odata iesiti pe poarta Gropii se mai linistisera. Nu trebuia sa dea dovada de nesiguranta fiindca ar fi atras atentia. Rulau cu viteza legala. Era

prea riscat sa se aventureze cu o suta la ora prin oras. In spatele nostru la mai bine de trei sute de metri cerul se colora in rosu, albastru,alb, toate intr-un joc intermitent si zgomotos. Copoii sosisera. Imi imaginam fetele ce le vor avea in momentul cand vor descoperi masinile ciuruite fara cadavre. Imaginea cu creieri imprastiati si sange scurs, inchegat pe o raza de cel putin zece metri patrati ii va face sa dispere. Nu vor avea nici un indiciu cu privire la autori. Vor injura, vor promite fata de presa ca vor gasi cadavrele, ca vor prinde faptasii, ca politia isi va face datoria si vor nega ca exista grupari mafiote pe teritoriul orasului. Asta ar fi starnit panica in randurile populatiei, iar spaga lor s-ar fi redus. Ii obliga sa se puna in miscare si sa rezolve crimele, cu presa pe urmele lor. Discretia era tot ce trebuiau sa pastreze. Altfel odata cu noi ar fi cazut capete multe de la cel mai inalt nivel pana la sergentul care taia amenzi pentru circulatie in mijlocul strazii.

Masinile noastre silentioase strabateau orasul chiar prin centrul sau. Era riscant fiindca filtrele de politie erau gata sa se puna in miscare. Insa pe aceasta ruta nu atrageam atentia. Pe centura unde violenta atragea intotdeauna politia , era periculos. Ne-ar fi blocat calea imediat fiindca strazile erau inguste iar singura sansa de scapare ar fi fost sa fugim pe propriile picioare. Nu aveam chef sa fac efort, sa sar gardurile prin noroaie ca un gainar.In sinea mea eram un Don. Un conducator care nu se preta sa se murdareasca pe costumul de lux. Tot ce trebuia facut era sa nu atragem atentia. Celelalte doua masini au ramas in spate, intre noi fiind alte dpua masini necunoscute.Frica ma cuprinse putin stiind ca scutul nu mai era permanent in spate, insa alta solutie nu era. M-am lasat si mai mult in scaunul masinii, privind pe geam forfota orasului. Era anormala. In acea noapte ninic nu fusese normal. Ceva persista in atmosfera, care ne dadea tuturor o stare de neliniste.

Ajunsi pe strada Calea Nationala, am mers de-a lungul ei, pana la intersectia cu Calea Grivitei. Am patruns pe aceasta strada. Eram aproape de casa. Inca putin si eram salvati. Intrasem deja intr-o zona gri a orasului. Pe masura ce inaintam zonele se inchideau la culoare pana ce se ajungea la negru. Acolo stateam noi. Mafia nu statea niciodata la vedere.

La intersectia cu Parcul Tineretului, patru masini de politie blocau circulatia lasand-o pe un singur sens. Formasera un filtru. Nu opreau masini dar priveau atent la orice vehicul sperand sa distinga ceva. Frica se instala brusc in sufletele noastre. Tremuram aproape. Cu un astfel de filtru nu aveai scapare. Ce ne putea incrimina erau armele care puteau fi gasite dupa o cautare amanuntita. Acestea se gaseau in sasiul masinii, intr-un loc special conceput. Nu ar fi vazut nimic decat daca un ochi specializat s-ar fi uitat atent. Speram sa trecem cu bine de acest baraj.

-Nu intrati in panica. Nu trageti pe dreapta fara somatie. Nu bruscati masina. Nu incercati sa spargeti barajul fiindca ne fac ei pe noi sita. Ne intalnim cu rahatii aia Sus la Sf. Petru.-i-am incurajat pe baieti care stateau neclintiti ca niste roboti, afisand niste figuri speriate.

Glasul meu spus pe un ton bland ii relaxa. Soferul a deschis geamul la trecere fiindca acestea erau fumurii si ar fi trezit imediat susupiciuni. Cu o lanterna chioara, politistul inspecta in treacat masina,pe care o lasa sa treaca. Parea ca nu avem nimic de ascuns. Miscarea cu geamul a fost gandita bine. La

douazeci de metri am incetinit mai mult privind in urma la celelalte doua masini. Fusese oprita cea de a doua. Inima incepu sa bata iarasi nebuneste. Transpiram. Aveam emotii, fiindca legatura cu crima s-ar fi facut rapid. Legea tacerii nu functiona atat de bine ca in mafia adevarata. Eram inca la inceput. Mai aveam de lucrat cu pistolul ca sa instauram aceasta disciplina. Inca ne mai vindeam unii pe altii pentru a ne salva pielea. Asadar increderea in proprii subalterni nu exista aproape deloc. Carbune imi dovedise ca orice vorba era lasata uitarii. Nu mai conta demnitatea unui adevarat mafiot. Poate intr-adevar inca nu eram cu adevarat!

Dupa o inspectie amanuntita a masinii , ofiterii au dat drumul si ultimului autovehicul. Scapasem din clinciul acesta. Rasuflam usurat. Marind viteza, am intrat catre Vietnam, dupa mai mult de cinci sute de metri. Carierul unde ma simteam in siguranta. Aici petrecerile se tineau lant. Nimeni nu mai pastra linistea. Luminile celorlalte blocuri erau aprinse la fiecare apartament. Lumea uitase de chinurile prin care trecuse si mergea mai departe. Noul sef permitea putin dezmat, dar atat cat sa nu atraga politia prin zona. Problemele trebuiau rezolvate tacit. Altfel le rezolvam eu. Vestea ca eram noul cap al organizatiei, se raspandi imediat. La intrarea in bloc stateau trei barbati nu prea inalti, grasi,cu mustati lungi si rasucite, putrau palarii negre cu bor mare, imbracati in cojoace lucrate frumos si de calitate. Nu erau oricine. La vederea mea s-au inclinat usor in semn de respect, apoi tragand aer adanc in piept se pregateau sa ma abordeze. Bodyguarzii s-au postat de urgenta intre mine si ei. Au fost impinsi.

-Stai sefu'! Noi nu suntem baieti rai! Eu sunt Sandocan, el este Sadam, iar el este Bulau. –arata cel mai gras cu mai multi dinti de aur in gura, spre intreg grupul.

-Imi pare bine!-am raspuns inaintand spre intrare.

Eram obosit. O usoara migrena ma cuprinse. Voiam o cupa cu sampanie, o baie fierbinte combinata cu opiu ars, pe care sa-l inspir in voie. Alaturi de mine sa stea Milena, care sa ma maseze incet , care sa-mi relaxeze fiecare muschi.

-Sefu'! Vorbeste te rog doua minute cu noi!-insista Sandocan postandu-se iarasi in fata noastra.

-Ce vrei? Sunt obosit!

-Noi suntem sefii blocurilor din jur! Am aflat ca matale esti noul boss din cartier! Am venit sa-ti aratam respectul nostru! Esti altfel fata de Agheu! Tu esti un domn!

-Ma perii? Nu vreau frectie la fund si nici sa mi se puna covor rosu in fata!

-Vrem sa stii ca poti conta pe noi! Suntem alturi de tine!

-Ati fi fost alaturi oricum, fiindca doua-trei gloante in teasta unuia dintre voi v-ar fi determinat sa stati zid si in fata unui tanc! Altceva!

Replicile mele nu au fost cele asteptate de ei. Nu dadeam doi bani pe vorbele lor. In plus ma periau sa vada cu cine au de a face. Nu aveam renumele lui Agheu. Dar raspunsurile mele i-au pus la zid. Aveau de a face cu un om care nu lingusea pe nimeni. Figura si gesturile mele i-au inspaimantat. Ii priveam de sus. Nu insemnau nimic in fata mea. Smecheriile lor erau deja fumate de catre mine.

-Am vrea sa-ti demonstam ca vorbele noastre nu sunt minciuni! Ia te rog banii astia din partea noastra! Am strans de la fiecare cat a putut! Suntem calici!- intinse un smoc de bani, cred ca vreo trei milioane de lei.

Pentru cei ca ei era o avere. Rupsesera de la gura copiilor, de la gura lor, pentru a mi-i da mie in semn de respect.Asta era aparenta. Dedesubtul era altul.

-Imi dai acesti bani ca sa va las in pace nu? Vreti sa fiti liberi? Nu va opresc! Distrati-va! Ascultati muzica! Nu ma intereseaza ce faceti!

Figurie celor trei se inseninara. Tentativa lor parea sa dea roade. Le dadeam in acele clipe o alta impreise. Treceam de la rautate la bunatate. Eram un adevarat slujitor a lui Dumnezeu care intelegea pe oricine. Vorbele mele ii ungeau la suflet. Aveau in sfarsit un conducator bun!

-Dar, cine calca stramb este eliminat! Ii tai beregata! Cine aduce politia aici este un om mort! Poate fugi, se poate ascunde ,tot il gasesc! Pedeapsa este aceeasi!

Ultima fraza ii intrista iarasi lasandu-i masca. Nu mai intelegeau nimic. De la lumina trecusera iarasi in intuneric. Nu mai mergeau lucrurile cum vroiau ei. Sperantele capatate pentru cateva momente se spulberasera ca un nor de fum. O raceala imensa se asternu intre noi. Pusesera capul in jos si probabil ma injurau in gand. Putin imi pasa. La fel as fi facut si eu probabil cu voce tare. Ei nu mai aveau curajul si nici puterea sa-mi tina piept. Erau prea batrani pentru a muri degeaba, dupa ce intreaga lor viata traisera la brat cu moartea. Nu merita efortul!

-Banii astia ii impartiti celor de la care i-ati luat! Nu am nevoie de ei! Am destui! Conditiile mele sunt valabile ! Care nu vrea sa se supuna este liber sa plece inainte de a face vreo prostie! Impartiti pana la ultimul banut fiindca altfel va pun streangul la gat si va spanzur de marginea blocului sa va vada toata lumea! Clar?

Faptul ca au primit banii inapoi ii mai inveselira. Chiar zambeau in coltul gurii. Intelesesera ca trebuia sa fie cumpatati. Trebuia sa se abtina de la orice atata timp cat erau in cartier. Pe aici politia nu avea ce cauta. Cine fura nu se putea ascunde in aceste locuri. Risca sa fie prins inaintea gaborilor. Rezultatul parea sa-i incante. Era totusi ceva decat nimic.

Fara sa-i mai privesc, am intrat in bloc. Era cald si bine. Doar mirosul de gunoi putred de la subsol strica atmosfera. Cu acest iz nu ma puteam obisnui. Ajuns in dreptul scarilor un zgomot mi-a atras atentia. Venea din apartamentul lui Peste. Se auzi un hodorogit de masa. Era cineva acolo. Nimeni nu avea acces in incapere. Peste nu avea cum sa fie, fiindca fusese deja omorat. Era o alta persoana care nu putea cauta altceva decat bani. Si acestia se aflau in seif!

Pasind incet si facand oamenilor semn sa taca,am inaintat spre locuinta. Usa de la intrare era intredeschisa. Din interior se uzeau icnete de oboseala. Acum imi era clar ca cineva atenta la seif. La averea mea si a organizatiei. Fara a mai sta pe ganduri am intrat inautru. Baietii ma urmau. Cu totii am tabarat pe omul ce state in genunchi langa cutia din otel. Nu avusese nici o scapare. Fusese imobilizat prin forta care apasa asupra lui. Unul din soldati a aprins lumina. De sub noi se auzeau scanceli, o respiratie zgomotoasa, semn ca acea persoana nu avea aer.

Cu mitralirele scoase, ne-am ridicat pe rand destramand movila umana, ajungand la suspectul ce voia sa ne pradeze. Surpriza se produse, lovindu-ne pe toti in moalele capului, in sens figurat. Hotul nu era altul decat Carbune. Cel care trecuse de partea cealalta a baricadei, cel care se hapsanise la mai mult decat i-a fost dat. Banul il orbise. Acum era timpul sa plateasca. Imi cazuse in plasa la momentul oportun.

-Asa se face ca o fost candva odata o capetenie nesaturata de bani, aur si putere. Asa se face ca va sfarsi in batoane de salam!-spuneam starnind groaza pe fata lui.

Evident nu se asteptase sa fie prins. Decisese sa actioneze de unul singur. Din pacate strategia sa a fost eronata. Legea era lege pentru toti. Cine gresea ,platea. Si eu patisem, dar gratie tariei mele de caracter am scapat. Acum eu condamnam ticalosii.

-Luati acest munte de prostie si duceti-l la subsol. Stiti ce aveti de facut!

Fara sa vocifereze cineva, baietii s-au supus ordinului. L-au insfacat pe Carbune. Patru oameni de bratele sale lungi si puternnice pentru a nu le scapa. Acesta se zbatu insa doua paturi de mitraliera il ametira. Sangele ii pufni pe gura, cazandu-i doi dinti din fata. Era stirb. Nu stiam cum mai avea sa i se destainuie lui Dumnezeu in halul acela, insa cert era ca vor sta fata in fata.

Mai mult tarat, a fost dus la subsolul intunecat, pe culoarul de intrare, apoi luminat ceva mai tare pe masura ce ianaintam,locuri unde mizeria se reducea considerabil. Culoarele deveneau mai intortocheate, mergeam ca intr-un labirint. Locul acela nu era pentru cei slabi de inima. Eu inca rezistam. Trebuia sa rezist. Ma tineam de pluton vrand sa vad cu ochii mei executia lui Carbune si in plus laboratorul de preparate alimentare. Un loc inventat de cate Agheu, care isi avea meritul din plin dupa cum se vehicula.Era modul cel mai usor de a scapa de cadavre.

Dupa un sfert de ora de mers pe sub pamant, loc unde aerul era format din mai mult dioxd de carbon decat oxigen, am ajuns la carmangeria noastra. Aici luminile unor neoane puternice tineau vizibilitatea incaperii. Cu ele totul parea alb. Era infricosator. Lipite de pereti se gaseau cateva frigidere mari aflate in stare de functionare raspandind un zgomot metalic ca a unui tractor aflat in sarcina maxima. Carbune a fost intins pe masa lunga din tabla situata in mijlocul incaperii legandu-l cu niste chingi din piele la maini si la picioare. Raceala tabelei l-a adus in simtiri. Incepu sa strige, sa se zbata, intuind unde se afla. Mirosul mortii ii intra in nari, umplandu-i plamanii. Innebuni. Devenise victima propriei sale minti. Sansele de scapare erau zero.Soarta il condamnase la pedeapsa capitala. Asteptam ca baietii sa preia initiativa. Insa ei s-au retras spre intrare, cuminti ca niste elevi, lasandu-ma singur. Doar nu trebuie sa fac eu asa ceva!-imi spuneam strangand din pumni. Este prea mult pentru o seara! In plus una era sa umpli pe cineva cu gloante si alta era sa transezi pe cineva de viu. Iti trebuia mult nerv si cateva doage lipsa la minte.

Ii priveam putin deznadajduit. Soldatii pareau inerti. Asteptau ceva. Era un ritual de ei stiut. Ma simtem in plus, insa nu puteam nici sa dau inapoi. Nu eu eram cel care trebuia sa faca aceasta „operatie”. Din spatele unei usi mici, de cel mult un metru saptezeci, metalica, ruginita,cu apa pe ea din cauza diferentei de

temperatura, incepura sa se auda niste acorduri muzicale.O simfonie de Mozzart dupa vagile mele cunostinte. Cert era ca atmosfera se racea si mai tare. Devenea demonica. Mai trebuiau flacarile uriase si un butoi cu smoala , si puteam sa jur ca sunt in Iad. Instinctiv m-am retras catre baietii care stateau in rand ordonat. Nu se misca unul.Pareau ca se rugau. Totul devenise sinistru. Vocea care maraia melodia se apropia de usa miniscula. Pasii ii auzeam taraiti, abia miscandu-se. Curiozitatea ma cuprinse dar in acelasi timp si gandul de a fugi. Numai ca aveam blocata calea. Ma simteam mai rau decat Carbune care inchise ochii si medita, ascultand simfonia trista pe alocuri si cu explozii de ritm pe perioade intinse.

Printr-un scartait asurzitor ce-ti taiau timpanele, usa se deschise. De dincolo acordurile navalira barbar, deschizand ochii tuturor. Se speriasera. Acum erau atenti la ce urma sa se intample. Maraitul se opri sau era acoperit de sonoritatea infernala. Fiinta careia nu-i vedeam decat umbra inainta catre spatiul unde stateam noi. Tensiunea crestea in vene. Tremuram. Transpiram mai ceva ca amaratul de Carbune care incepu iarasi sa tipe, sa se zbata, dar in zadar fiindca muzica acoperea orice alt zgomot.

Persoana misterioasa isi facu aparitia,meticulos,mai intai vazandu-i nasul lung si umflat la capat,apoi ceafa pletoasa cu o podoaba capilara rara si soioasa. Inima imi statu in loc. Persoana era inalta de aproape doi metri, imbracat intr-un halat verde specific chirurgilor. Apoi surpriza se produse. Eram aproape de lesin. O figura hada, cu un ochi de sticla, un obraz ars, niste dinti lipsa in fata, un trup ghebos, o aratare sinistra, care ranjea ca un canibal gata sa-si devoreze victima.

-Ce dracu'!-am exclamat fara control lipindu-ma de unul din bodyguarzi. Cine ma-ta esti tu? De unde ai supravetuit! Ai fost la Cernobal, sau ai suportat experimente atomice?

Bestia radea sughitand de cuvintele mele. Nu pareau sa-l deranjeze. Se apropie la fel de incet de mine, examinandu-ma atent, apoi ii privi pe ceilalti soldati care zambeau fara frica.Il cunosteau. Eu inca nu-l vazusem pana atunci si nici macar nu stiam ca exista printre aceste taverne ale mortii.Pentru moment nu mai eram seful care era lipsit de scrupule, seful care era in stare in urma cu o ora sa infrunte o armata de mercenari. Figura oribila ma dadu peste cap. Nu stiam cum sa reactionez. Ma comportam ca un copil din filmele de groaza.

Duhnea ingrozitor a mancare stricata. Nu vazuse niciodata o periuta sau pasta de dinti. Dupa felul cum arata in rest nici prea nu-i placea. O specie de om ciudata, adusa de undeva. Numai in filme vedeam capcauni care erau folositi la astfel de munci de „autopsist".

Intr-o clipa de luciditate am scos la iveala mitraliera. I-am lipit-o de burta. Ma simtem mult mai sigur pe viata mea in acest mod.

-Daca mai faci vreo smecherie la adresa mea iti scot matele afara!-am urlat contracarandu-i orice gand care mi-ar fi atins integritatea morala sau fizica. Iti umplu ghiozdanul cu plumb!

Uratania mai zambi putin dupa care continua sa ma privesca atent din cap si pana-n picioare. Medita. Ma cantarea. Apoi se incrunta oribil dupa care s-a dus langa Carbune netezindu-i fruntea plina de sudoare.

-Tu esti noul sef?-marai capcaunul incet accentuind fiecare litera.El este....

-Este un idiot care a vrut sa pradeze organizatia!-am completat scurtand discursul plictisitor. Il vei omori! Acum!

Raspunsul nu mai veni. Atmosfera se incorda si mai mult atingand fortele paroxismului. Soldatii ne priveau pe rand. Nu mai intelegeau nimic. In schimb eu ma simteam oribil fiindca nu stiam pentru cine vor sari daca aceasta aratare ar vrea sa sara pe mine. Nu aveam sanse de scapare mai ales ca ma aflam in mijlocul pamantului. Aici imi puteau putrezi oasele, sau mai bine spus intr-un baton de salam. Trebuia sa fiu vigilent.

-Il omori sau vrei sa chem un preot sa-i faca o ultima spovedanie?-fraiele erau in mana mea. De ce nu-l omori?

-Vad ca esti nostim dragul meu sef!-raspunse razand cu gura mai mult goala decat cu dinti.

-Depinde din ce unghi privesti! Nu vezi ce rad! Sugruma-l, injunghie-l, impusca-l ,fa ce vrei numai hai sa terminam povestea asta!

-Te grabesti? Un sef trebuie sa fie rabdator cu subalternii! Trebuie sa gandeasca limpede....

-Baliverne mosule! Un sef asta face din prima clipa! –cateva gloante au iesit pe teava din senin, fara a avea timp cineva sa faca vreo miscare.

Asistenta a inlemnit. Se uitau la masa pe care statea Carbune, un trup din care izvora lichidul rosu aprins, aburind continuu,intrandu-ne in nari mirosul metalic combinat cu raceala locului. Seful haitei de mercenari plecase in „misiune” pentru totdeauna. Mandria si siguranta de sine imi aparura din nou pe chip. Deveneam iarasi seful neinfricat gata sa ucida pe oricine. Am iesit de la nivelul randului, indreptandu-ma catre masa si privindu-l pe nefericitul de Carbune. De departe nu arata rau. Insa de aproape arata grotesc. Fata ii fusese desfigurata. Ochii zburasera din orbite ca doua mingi de golf, iar dintii din fata capatasera o forma comica, rotunda , schita unui glonte care ii penetra bolta palatina si se opri in ceafa. Macar ramasese cu teasta intrega. Il mai putea recunoaste Sf. Petru!

-Am facut eu ce nu ai putut face tu!-i-am spus monstrului fluturadndu-i prin fata ochilor mitraliera micuta care facea minuni. Daca ti-a fost greu.... Ordinul meu se executa de urgenta! Nu face fiecare ce vrea!

Aratarea se incrunta infiorator, aparandu-i in frunte o boalfa ce o tinea scunsa sub pletele jegoase. Lucrurile se complicau. Dar nici eu nu cedam. Eram seful sau. In plus nu reprezenta nimic pentru mine.

-Nu te mai fornai ca un taur in calduri! Mai faci naibii un infart! Pastreza-te!

Baietii incepura sa rada de gluma mea. Imi erau alaturi. Nu mai aveam pentru ce sa-mi fac griji. Orice s-ar fi intamplat, ei ar fi rezolvat totul.

-Esti un ticalos arogant! Un catel pe care il voi manca de viu!-ameninta venind spre mine, de asta data fara a mai tarai picioarele.

-Serios? Uite micutul asta ce poate face din tine!-mitraliera rapai iarasi, de asta data s-au scurs cel putin cinsprezece gloante.

Nimerisera toate in burta. Cazu instantaneu. Nu muri dar chinurile erau groaznice. Se chirci tinandu-si matele sa nu iasa afara. Sangele iesi si el in cantitati mari. Hemoragia era puternica. In cateva zeci de secunde mijlocul

camerei era o balta de sange de la ei doi. Lichidul deveni gros, semn ca se inchega. Raceala cimentului produce fenomenul aproape instantaneu.

-Nu voiam sa te omor!-reusi sa mai ingane capcaunul inaite de a mai trage aer adanc in piept si sa-si dea duhul.

Un val de aer rece se ridica deasupra mea mangaindu-mi figura. Acesta se izbi de tavanul mucegait. Se dispersa . Fara a-mi pierde cumpatul inca o data m-am intors catre baietii care inca stateau nemiscati privind numai din ochi la unul si la altul. Numai ca niciunul nu se mai putea ridica. Erau terminati.

In acea seara de inceput iarna luasem viata catorva persoane. Renumele mi-l castigasem. Respectul se citea pe ochii celor din jur. Exersasem pe pielea mea vorba ca la primul om pe care-l omori, este mai greu iar apoi devine rutina. Intr-adevar se instalase rutina si la mine. Gratie cocainei care imi dadea aripi. Ucideam fara sa ma mustre constiinta. Traiam intr-o lume intunecata pentru cei de afara, dar in una plina de lumina pentru mine. Pluteam! Jocul puterii ma inalta.

-Curatati mizeria asta de aici!-m-am rastit catre baieti care inca priveau stupefiati la cele doua cadavre insangerate. De astazi inainte inchidem carmangeria! Pe cei care ii omoram le facem o baie in acid sulfuric, apoi le dam foc. Nu ramane nimic! Nu avem nevoie de atata gunoi in barlogul nostru!

Raspunsul lor nu veni. Fiecare pusese capul in jos ca o rugaciune spusa in gand . Uratul era prietenul lor. Intelesesem acest lucru prea tarziu. Insa pentru faptul ca nu mi-a ascultat ordinu a platit cu viata. Si asa se va intampla cu oricine!-mi-am spus fara a ceda in fata acestui tablou de convoi mortuar. Fara sa vreau devenisem un fel de Agheu. Diferenta era ca la mine se manifesta cocaina. Ma inselasem in privinta lor. Au ras la gluma insa nu mai eram sigur ca ar fi sarit in apararea mea daca viata mi-ar fi fost preliclitata. Trebuia sa sparg atmosfera care se crease. Imi trebuia o tactica.

-Hai sa mergem! Ce dracu’ suntem la priveghi? Curatati mizeria asta! Veniti sus la mine pentru a bea o tarie ! Meritati dupa ce ati realizat astazi! O prima va asteapta sus! Voi sunteti baietii mei! Lasati mortii sa plece fiindca vom urma si noi curand!

Cuvintele mele au avut efect. La auzul laudelor dar mai ales la o prima promisa ,tristetea din suflet le disparu. Nu mai regretau moartea monstrului. Pe a lui Carbune nici atat. Baietii imi erai iarasi alaturi. De asta data pareau sinceri. Ii momisem cu lucrul ce-l doreau cel mai mult. Nimeni nu rezista in fata banilor

Primii patru din fata mea s-au oferit sa spele putina. Restul m-au urmat ca niste catei credinciosi prin multitudinea de culoare din subsolul blocului. Labirintul alternand in lumina si intuneric imi provoca o frica teribila. Mintea imi juca iarasi feste. Un sentiment de clausfotrobie ma cuprinse. Spatiul inchis ma inspaimanta. Ma simteam ca intr-o menghina. Falcile ei ,adica peretii mucegaiti, ii simteam cum se apropie vrand sa ma striveasca. Voiam sa fug, dar un aftfel de gest mi-ar fi adus dispret din partea lor. Hotarasem sa ma abtin de la orice gest. Transpiratia se scurgea pe mine in rauri fierbinti simtind ca ma sufoc. Labirintul parea ca nu se mai termina. Teama crestea pe masura ce inaintam.Nu patisem asa ceva niciodata de cate ori am intrat in acel loc. Undeva in suflet ma rugam cuiva sa reusesc sa supravetuiesc. Nu voiam sa-mi gasesc sfarsitul in aceasta taverna jegoasa. Nu voiam sa fiu transat sau muiat in acid sulfuric! Era o

disparitie de pe fata pamantului mult prea josnica pentru mine. Altfel de moarte era pentru alti ticalosi.

Ameteala ma cuprinse, simtind cum picioarele se inmoaie, cum micsorez pasul, cum incetinesc, stergand cu umerii peretii reci asemenea unui betiv intors de la crasma. Baietii ma priveau nedumeriti. Convoiul s-a oprit pentru a-mi sari in ajutor. Incercam sa-mi revin pentru a nu ma face de rusine.

-Ce are!-intreba unul cu parul prins intr-o coada lunga de culoare neagra care statea aproape de ochii mei. A baut ceva in masina? L-ati drogat?

Vedeam in valuri. Ochii tindeau ca doi magneti sa se dea peste cap. Ma fortam sa nu-mi pierd cunostinta. Lipsit de control m-am ghemuit lipit de perete si rezemandu-mi barbia de genunchi. Priveam firul de apa clocita care raspandea un parfum gretos parca ametindu- ma si mai tare. In jur era forfota. Soldatii nu-si paraseau comandantul Asta ma bucura undeva in gand. Ma simteam ca intr-un vis din care nu mai puteam sa ies.

-Sefule!-acelasi personaj ma zgaltaia cu putere strigand panicat. Hai ce naiba ai patit! Sa-l luam pe brate pana sus ! Cat mai este zece metri! –se intoarse catre camarazi.

Glasul sau imi rasuna cu ecou in urechi. „Zece metri!”-cuvintele astea imi provocasera un stimul neconditionat. Creierul incepu sa functioneze. Neuronii se puneau in miscare incercand sa ma aduca la lumea reala. Cu greu mecanismul s-a pus in miscare facandu-ma sa ma ridic sprijinit de peretele pe care il curatasem de mucegai cu pardesiul de lux. Baietii s-au retras, mai putin de cel cu pleata si putina barba lasata artistic pe figura rece ca gheata. Sufletul parea sa-i fie altul.

-Hai sa-l ajutam sa urce scarile! Puneti mana si ajutati-l se rasti catre cei din jur care se fereau de mine ca de un monstru sau de un lepros.

Nervii imi pusesera sangele in miscare. Revenisem la lumea care ma inconjura. Atitudinea lor ma supara. Doar unul singur nu s-a dat in laturi. Unul singur care stiuse sa speculeze momentul . Locul lui Carbune era liber. Cineva trebuia sa-l ocupe. Hotarasem deja cine. Un necunoscut care imi oferise ajutorul, fie el si de fatada. Insa nu ma lasase balta. Asta era de apreciat. Intorcandu-mi capul catre dreapta zaream o lumina puternica care se vedea in sus. Un neon lumina holul blocului. Intr-adevar mai erau doar zece metri. Ma aflam in gura subsolului. Cazusem chiar la iesirea din labirint. Mintea imi ceda exact cand nu trebuia, dar se parea ca lucrurile iesisera bine pana la urma nestirbindu-mi imaginea.

-Lasati-ma! Pot si singur sa urc scarile! Iditilor,doar unul singur a sarit in ajutorul meu!-vociferam intorcand situatia. Restul v-ati ferit ca de ciuma! V-am pus la incercare! Nu ati trecut testul! Cine mai face o singura data asa ceva, jur ca-l ciuruiesc mai ceva ca pe o sita! Nu vreau sa fti o adunatura de prosti! O turma de animale care-si lasa camarazii in urma cand au nevoie de ajutor! M-ati dezamagit

Discursul ii atinse la inima. Au pus capul in piept rusinati. De asta data era pe bune. Dadusera chics cu mine. Mintea mea diabolica intorsese situatia la 360 de grade. Cazusem pana la urma tot in picioare.

-Pe tine cum ma-ta te chiama!-m-am adresat tipului care se ingrijise de mine. Nu te-am mai vazut prin zona!

-Tarzan.Asa mi se spune.raspunse zambind.

Am privit in jur. Ceilalti pareau ca zambesc cu capetele in piept. Mi se parea ca sunt luat la misto. „Tarzan”!Ciudat nume!-scormoneam in minte pus in dificultate.

Fara veste mi-am infasurat in pleata lui tragandu-l aproape de mine si fixandu-i mitraliera sub barbie l-am luat la intrebari.

-Cine dracului te crezi de faci misto din mine? Iti zbor si tie creierii ! Ai uitat cu cine vorbesti? Ce zici sa-ti indes in gura putin plumb? Iti fac o masca noua cu o aerisire drept in varful capului! N-ar fi misto?

Tipul se incorda. Nu era prea legat la trup dar avea vana in el. Facuse ceva sport la viata lui. Insa alesesem victima perfecta. Chiar daca nu ar fi fost bataia de joc adevarata, trebuia sa aflu cat de rapid se pierdea in fata mea si a mitralierei care abia astepta sa mai scuipe ceva gloante.

-Tarzan spui ca te numesti?-inclina afirmativ din cap drept raspuns-Bine Tarzane,si de unde ma-ta pe gheata ai venit? De unde ai aterizat in gasca noastra? Ca doar nu te-o fi adus barza!

Ceilalti scrasneau abtinandu-se sa rada in hohote,de cine anume nu stiam.

-Voi ce aveti?-am indreptat arma catre ei, pierindu-le cheful de ras instantaneu.Vreti sa-i urmati in calatorie pe ceilalti doi prapaditi?

Tacerea lor era raspunsul ce-l doream. Ochii si automatul se indreptara inapoi catre Tarzan care era rosu la fata, abia sufland fara insa a se pierde cu fierea. Se tinea tare. Nu se speriase.

-Daca glumesti cu mine jur ca nu se mai alege nimic din tine! Te spulber ca pe o galeata de cenusa!-am incheiat apasandu-i teava adanc in barbie.

Plictisit de spectacol l-am slabit impingandu-l in peretele pe care il sprijinisem inainte. Paradoxal in loc sa se frece pe gat acesta isi aranja pletele imprastiate. Gestul uimi pe toata lumea. Nu am mai completat nimic la adresa lui. Voiam sa termin spectacolul cat mai repede si sa ajung in camera. Aveam chef de o portie dubla de vodca si o tigara fina pe care sa le savurez intr-un fotoliu. Avusesem o seara teribila. O noapte in care nu am realizat nimic. Dadusem rateu in afaceri si in plus seful acestor mercenari voise sa ma fure dupa ce mai intai ma tradase. Nimic nu mersese bine. O noapte ticaloasa!

-De azi inainte pana ce voi decide o alta conducere, Tarzan sau cum dracu’ s-o fi numind acest individ va fi noul vostru sef direct. De el ascultati!

Raspunsul gastii se lasa asteptat. Nimeni nu voise sa zica ceva. In sinea lor fiecare sperase ca va prinde aceasta functie. Era una privilegiata. Nimeni nu primise vestea cu bucurie. Dar erau nevoiti sa accepte ordinul meu.

-Acum luati-o inainte. Ma asteptati sus in fata apartamentului. Tu Tarzan ramai in urma cu mine. Hai vira! Pas alergator puturosilor!-am urlat din toate puterile trezindu-i din amortire pe trantorii care inca sperau sa-mi schimb pozitia fata de chestiunea sefului de echipa.

Au plecat tropaind ca un grup disciplinat. Zgomotul facut de bocanci se auzea pe scarile blocului. Ii auzeam cum urcau etaj dupa etaj fara a se opri sau

comenta ceva. Fiecare isi tinea parerile pentru el. Nimeni nu-si risca pielea fiindca tradatorii nu stiau de unde pot aparea. Creasem intre ei o valva. Aparenta diversiune creata in subsol urmata de cearta mea ii facu sa nu mai aiba incredere unul in altul. Se comportau ca un grup insa fara a complota impotriva sefului cel mare.

-Sefule ,sunt la ordinele tale!-spuse luand o figura serioasa.

-Mai intai prima lectie!-o palma zdravana din senin i se lipi de figura lipindu-l inapoi de perete.

De asta data a pipait zona lasand parul dezordonat . Il durea mai mult obrazul decat look-ul . Figura i se inrosi intens, ochii incepura a scuipa flacari. Avea sufletul plin de venin. Arunca ochii spre iesire. Prinsesem smecheria.

-Ce-i ticalosule! Vrei sa-mi frangi gatul! Nu este nimeni! Primeste asta in testa daca incerci ceva!-mitraliera i se opri direct in gura facandu-l slab din nou.

Marai ceva neinteles. Nu l-am bagat in seama. Probabil voia sa-si ceara scuze. Nu aveam nevoie de asa ceva in acele clipe. Voiam sa-l pun la punct. Era seful armatei si trebuia sa-mi stie cu adevarat de frica. In plus voiam sa-l calesc. Nu voiam o marioneta care sa fie atrasa doar de bani. Voiam sa vad loialitatea fata de mine. Un om de incredere voiam. In caz ca nu corespundea cerintelor, isi putea lua adio de la viata. Un om slab nu putea tine piept unei armate de ticalosi care abia asteapta sa ai un moment de slabinciune ca sa-ti franga gatul. Trebuia sa se impuna in fata lor. Modul nu ma interesa. Ce voiam era sa nu se creeze anarhie.

-Nu am nevoie de pupatori in fund! Vreau barbati adevarati! Mintea te duce la vrajeala! Daca nu era locul lui Carbune liber te durea in fund de mine! Asa este?

-„Nu”.-veni raspunsul printr-o miscare a capului.

-Minti imputitule! Ma crezi idiot? Crezi ca am inlaturat pe cel mai sangeros ticalos prin prostie? Am minte ca pot sa dau fiecaruia dintre voi cateva grame! Mai gandeste-te!

-,,Da”.-isi schimba raspunsul inclinand din cap afirmativ.

-Asa te vreau! Ravnesti la functia asta ca un caine! Imi place atitudinea ta! Daca faci vreo prostie te spulber! Te voi chinui cu mana mea pana ce-ti vei da duhul! Nu vei avea parte de o moarte rapida! In plus daca nu te impui in fata ticalosilor astora te voi da pe mana lor sa-ti faca ei capatul! Nu cred ca vor fi milosi cu tine! Sunt ca niste salbatici pe care abia ii tii in frau! Niste fiare carora, daca le dai drumul te devoreaza! Asa ca vreau un raspuns!

I-am scos teava pustii din gura pentru a putea vorbi normal.

-Sunt gata sa conduc aceasta haita de caini !

-Pe dracu’! Iti tremura chilotii pe cur si tu te dai rotund!

-Nu este adevarat! Ii voi manca pe paine pe rahatii astia!

Era determinat. Isi crea singur senzatia ca este sef. Ca poate infrange ideile preconcepute ale grupului. Voia sa fie un lider. Se baga intr-o treaba urata. Iti trebuia tarie de caracter sa rezisti. Pare ca le are. Cel putin pentru inceput. Priml ordin conta. Daca stia sa fie dur putea sa controleze situatia. Putea sa controleze mintile acestor criminali . Daca nu ii dadeam sufletul lor. Numai asa puteam sa-mi pastrez autoritatea pe langa primele banesti.

-Un alt lucru important este sa nu-mi mai spui sefu', ci Don Antonio! Don Antonio! Repeta!

-Don Antonio!

-Inca o data si mai convingator!

-Don Antonio!

-Perfect! Acum o alta chestiune consta in a te feri sa faci trei lucruri la care tin si sunt in stare sa te omor daca incalci legamantul! Unul este sa nu ma furi, sa nu ma minti complotand impotriva mea fiindca nu va mai iert pe niciunul...va omor pe toti –am urlat accentuand momentul-...si sa nu-mi nesocotesti ordinele! Aici eu sunt seful tuturor! Don Antonio!

-Am inteles! Don Antonio! –raspunse cat putu de plin de avant.

Il montasem pentru urmatoarea runda ce avea sa fie intalnirea cu baietii in fata carora trebuia sa se impuna. Asteptam acest moment cu emotie. Voiam sa vad rezultatul. Imi era simpatic tipul fiindca imi amintea de mine. Avea ambitie. Acum trebuia sa vad rezultatele.

-Esti constient ca inapoi nu mai poti da! Nici macar acum! Deja ai intrat in hora! Dansul a inceput! Dansul mortii sau a izbanzii! Tu hotarasti!

Cuvintele i-au sters lumina din ochi. Reveni inapoi la realitate.Constientiza ca are o misiune dificila si ca se bagase carne de tun. El era in linia intai. Neajunsurie sau esecurile il vor viza in special pe el. O greutate imensa apasa pe umerii lui.

-Acum mars sus ! Esti garda mea de corp! Vreau sa nu-mi suiere vreun glonte pe la ureche!

Lua mai intai pozitie de drepti , nu ca in armata dar afisand respect fata de mine. Imi placea inceputul. In minte ii urasem noroc. Nimic personal cu el. Trecuse testul!

Am iesit din mocirla imputita urcand scarile catre suprafata. Pantofii erau uzi plescaind cinic in timpul mersului. Raspandeam un miros ingrozitor. La al doilea palier m-am descaltat si am aruncat pantofii pe geam . Ii dadeam de pomana unui amarat. Ramasesem descult simtind din plin cimentul rece care imi raspandea fiori pana in spinare. Nu era bine ce faceam insa talpile aveau nevoie de aerisire. Ma simteam de parca nu m-as fi spalat de cateva luni.

-Cine ti-a fost sef inainte sa vii in banda! –l-am intrebat sec surprinzandu-ma si pe mine intrebarea. De unde vii?

-De la Babanu'!-raspunse promt fara a se taragana risipind suspiciunile mele. Am fost cinsprezece. Cinci au murit incercand sa faca pe eroii, restul au plecat la alte tabere! Au cazut intr-o noapte trei capete de mafioti marunti! Agheu i-a terminat pe paduchii astia mici si a preluat teritoriile cu tot cu marfa, tarfe, bani arme, oameni! Din pacate .....

-Din pacate ce? Am preluat eu conducerea? Iti fac vizor in ceafa de urgenta! –tintisem deja teasta pletoasa.

-Nu asta am vrut sa spun. El are marfa buna si bani multi pusi deoparte. Ce este in seif este un maruntis. Esti sef dar fara suparare ,el are cateva atuuri in plus. Suntem puternici fizic dar banii iau mintile multora! Fara suparare!

-Fara!am raspuns in zeflemea fiindca stiam ca are dreptate.

Intuisem ca Agheu avea banet pus deoparte dar nu stiam ca in timpul cat am fost prizonier acesta rasese de pe piata o multime de capi carora le-a luat tot. Asta insemna ca avea combinatii multe iar ce ajungea in visterie era doar ce cadea printre degete. Situatia trebuia sa se schimbe. Declarasem razboi deschis. Nu putea fi decat un singur conducator. Ori eu ori el!

-Stai! Coboram inapoi!

Imediat am inceput sa cobor scarile ca un nebun fugarit de o turma de banditi. Nu mai conta ca eram descult, ca cimentul imi provoca raceala, nu mai conta nici faptul ca puteam fi o tinta pentru dusmani deoarece Tarzan nu putea tine in frau nebunia mea. Pentru mine nu mai conta decat ca trebuia sa ajung in apartamentul lui Peste.

In cateva secunde eram deja in fata seifului larg deschis ,din fericire lasat la fel ca in momentul cand Carbune a fost prins asupra faptului. In el erau bani multi si diamante furate, alaturi de aurul care raspandea reflectii ce-ti luau mintile. O simfonie de valori incontestabile se gaseau sub ochii mei.Tragand cuvertura de pe unul din fotolii am inghesuit toate aceste minunatii care dadeau intotdeauna un sens vietii. Tarzan ramase impresionat de averea ce o duceam in spate. Saliva ca un caine turbat. Pentru a-l linisti i-am aruncat trei sute de dolari si un lantisor din aur, gros luat de la gatul unui mahar necioplit, care se credea stapanul absolut al pietei. Un „impresionist„ care a avut ghinion!

-Ciocu' mic daca vrei sa traiesti bine alaturi de mine! Ticalosul ala mi-a tras teapa! Va plati! Noi vom aduna oamenii! Noi vom ataca pe ticalosii aia care impart teritoriile intre ei! Noi vom fi sefii pietii! –deliram intr-o frenezie de idei in care credeam si cand eram mai lucid.

Alaturi de mine Tarzan casca ochii mari imaginandu-si o noua ordine in mafie. Noi cei care conduceam ostilitatile si reglam piata locala.

-Acum sa plecam. Vom face un plan! Ii cunosc pe jegosii astia! Ii gasesc de urgenta! Este razboiul nostru contra tuturor!

Cu sarcina in spate am iesit in holul friguros plin de un miros greu ce venea de la subsol. Printre culoarele subterane se auzeau vocile baietilor care-si terminasera treaba jos. Erau veseli. Radeau mult, vorbeau in special de tarfe. Nimic altceva nu-i interesa decat tarfele, bautura si banii. Cu aceste trei ingrediente se simteau impliniti in viata. In fapt traiau clipa. Fiindca soarta lor atarna mereu de un fir de par. Cu totii traiam la limita. Ne placea acest lucru. Adrenalina pulsa prin vene si ne fericea chiar si in momentele de cumpana.

Inainte sa urc scarile am avut parte de o surpriza.Agheu intra in bloc alaturi de cinci malai cu fetele rosii miosind puternic a bautura. Ne priveam din cap si pana-n talpi ungandu-ne cu dispret ura si niste injuraturi spuse in gand. Ne incruntam, maraiam, incercand sa ne impresionam. Eu nu-l lasam sa urce el incerca sa ma manance din priviri. Numeric eram slabi. Ma putea face praf intr-o clipa. Insa avea retineri fiindca intotdeauna veneam cu cate o surpriza. Eram doi dar puteam fi zece. Ezita. Spre bucuria mea zmeii mei au tacut. Ii simteam aproape. Adulmecam aerul ca un lup. Din umbra intrarii in subsol am zarit mutra lui Camila ce astepta un semnal din partea mea. Baietii fusesera destul de destepti. Nu au picat in propria lor plasa. Dusmanii i-ar fi ciuruit imediat ce s-ar fi

aflat in bataia pustii.In urmatoarea clipa as fi salutat demonii. Nu m-ar fi iertat Agheu. Era ocazia perfecta sa scape de mine.

-Vad ca ti-ai facut rost de gorile!-am spus ranjind la misto. De unde le-ai luat de la Zoo? Unde iti sunt poneii aia rupti in fund! I-ai dat de mancare la malaxoarele astea?

Incruntarea se afisa pe chipurile lor. Voiau sa ma manance de viu insa Agheu mirosind pericolul, ii stapani printr-un semn cu mana.

-Razi tu dar nu faci doua parale in fata mea! Domnilor vi-l prezint pe Don Antonio! Un papa lapte care facea pe el de frica cand ma vedea si acum se crede seful meu! Gresit!-se intoarse catre bodyguarzii lui care se straduiau sa zambeasca, insa fara efect fiindca deja muschii fetei se atrofiasera pe o incruntare continua.Iti voi frange oasele unul cate unul !

-Ai gresit adresa fraiere! Iar eu iti voi face o aerisire din fund si pana-n gura! Apoi iti voi indesa paie si-ti voi da foc! Nu meriti nici sa-mi stergi jegul de pe picioare cu limba! Esti un idiot fara minte asa ca toti chilotarii tai! Acum sterge-o!

-Da...

Voi sa-mi articuleze una in figura insa mitraliera micuta il mai opri odata, ramanand cu bratul ridicat ca o statuie.

-Nu as fi atat de sigur! De data asta iti zbor boasele si ti le indes pe gura! Voi face un porc umplut pentru baietii tai! Sunt cam flamanzi!

Agheu marai ca un urs. Luase teapa a doua oara. Nu era prea placut pentru firea lui. Dar nici nu vroia sa riste cu mine.

-De azi inainte iti declar razboi sac de gunoi! Ai inteles ? Razboi!-m-am rastit in urechea lui. Eu sunt stapanul! Tu esti un simplu ocnas!

-Imi convine situatia! Fiindca am plecat definitiv din acest cartier imputit! Sunt cineva acum!

-Cu banii furati de la mine!

-Cu ei. Acum ai luat tu teapa! Am venit sa-mi iau unele lucruri! Insa m-am razgandit! Am bani, tarfe mai multe ca tine! Ceva marfa, m-am prins pe picioarele mele! Tu .....aproape nimic! Teapa de la depozit a fost buna, nu ? Seful mi-a dat teritoriu! Sunt cu el! Ai dat un spectacol reusit! Acum ma intorc la luxul meu! Jegul te caracterizeaza!

-Asta nu va ramane nerezolvat! Iti voi indesa capul in fund si vei cere iertare! Va voi lichida pe toti!

-Apropo! Seful iti ureaza bafta! Este un tip de treaba! –se intoarse lasand un gol in urma si pe mine deznadajduit.

Priveam scarsnind din maxilare. Eram nervos. Simteam ca inebunesc. Baietii au iesit de la subsol privindu-ma cu compasiune. Au trecut pe langa mine urcand sus pentru a-si lua rasplata. Tarzan ramasese privindu-ma gata sa ma ajute. Semana cu un caine credincios.

Sufletul mi se sfasie. Fusesem tradat si scapasem de sub nas un dusman pe care-l voiam mort. Inima imi pulsa nebuneste. O simteam zbatandu-se in piept parca vrand sa iasa. Raceala de sub talpi se transformase intr-un cuptor incins. Imi era cald. Tensiunea atinse cote alarmante. Trebuia sa ma calmez ,in primul rand pentru a gandi o strategie de atac. Lucrurile trebuiau sa inainteze. Plusurile

mele trebuiau scoase inainte iar minusurile eliminate. Ma bucuram ca baietii imi erau alaturi. Asta era important.

-Don Antonio! –se auzi vocea lui Tarzan care incerca sa ma scoata din starea in care intrasem. Cel mai bine ar fi sa urcam. Trimit cativa baieti sa pazeasca intrarea si fiecare etaj! Tu odihneste-te si gandesteste-te la un plan! Esti boss-ul nostru!-urla tresarind.

Iesisem din starea de melancolie brusc. Ma lovisem de aerul rece din jur, incepand sa simt picioarele inghetate ce se invinetira, sesizasem ca in spate duceam o comoara.

-Ai dreptate! Hai sus! Blindezi intreg blocul sa nu intre nici macar o musca! Vreau sa dispara cadavrele de la subsol! Lucram curat! Suntem in ochii politiei! Daca ne cauta dam de dracul!

-Nici o problema. Cunosc destui gabori care sa ne apere! Babanu, Ucigasu, Grasu', Jamaica, toti lucrau pe aceeasi mana. Eu eram cel care ducea plicul la ei. Ii cunosc!

-Serios!?-m-am intors cate el lipindu-l de perete fara a scoate mitraliera. Nu cumva esti o cartita! Nu cumva ciripesti si ce gust a avut laptele lui ma-ta cand te-a fatat? Scuipa tot!-intre timp am scos din manaca un cutit lung de cinsprezece centimentri subtire care putea penetra haina usor.Raspunde ! Acum iti croiesc niste buzunare, ultima moda!

-Nu. Sunt un ticalos care a facut comsioane multor politicieni, mafioti, sticleti....Majoritatea celor cu demagogia vietii in bila sunt niste escroci! Inchideau ochii! Eu te ajut! Sunt cu tine!

-Ce vei in schimb?

-Bani! Eu aduc baieti! Eu ii instruiesc! Eu rezov totul! Tu conduci operatiunile! Tu stii care sunt mafiotii ce trebuie lichidati! Afacerile sunt prioritatea ta! Eu te apar!

-Bine...-gandeam posibilitatile de reusita.

Tarzan era mai mult decat lasa sa se intrevada. Nu era deloc prost sau naiv. Avea minte, parsivenie, stia sa vorbeasca direct. Stia sa speculeze momentele prielnice. Acum aveam incredere in reusita lui fata de ceilalti colegi din echipa. Ca de fiecare data mai ales in lumea noastra a celor care incalca legea ,totul se rezuma la bani. Daca ai bani ai si putere si oameni care sa te apere in toate modurile posibile. Nici macar legea nu se atinge de tine. Traiam intr-o anarhie sociala in care cuvantul banului cantarea cel mai mult.

-Daca ma tradezi iti zbor teasta fara avertisment! Ce am vorbit inainte ramane valabil! Nu te iert! –l-am batut amenintator cu varful cutitului peste frunte.

-Sunt cu tine pana la capat! Nu sunt un tradator!

-Nici sa nu incerci!

Slabindu-l din clinci Tarzan se aranja din nou ca un narcisist starnindu-mi amuzamentul . Semana cu un homosexual care pleca la intalnire. Nu-i puteam intelege dragostea asta fata de sine. In fata cui trebuia sa arate bine?

O lua inainte ca un adevarat deschizator de drum.Primul el incasa glontul. Sau se putea si invers daca eram atacati din spate. Cu o usoara frica in suflet, parca mai multa decat atunci cand era Agheu pe faleza, decisesem sa traiesc in aceasta grota etajata, un Cartier General situat la marginea orasului. Ma aflam

pe cont propriu.Nu aveam voie sa dau inapoi si nici sa tolerez indisciplina. Afacerea trebuia sa se dezvolte numai dupa mintea mea. As fi putut fugi dar ucisesem deja destui oameni si facusem valva in randurile mafiotilor. In plus visul de prea-marire a lui Agheu ma atinsese si pe mine. Iar acum ca-i stiam dedesubturile, imi venea usor sa actionez. Daca renuntam eram un om mort. In cinci minute aveam un glonte in ceafa si beregata taiata.

Ajunsi sus fiecare a primit cate doua sute de dolari si cate un pahar mare de wissky, pe care l-au dat pe gat insetati. Erau multumiti. De restul organizarii trebuia sa se ocupe Tarzan. Baietii intelesera ca ne aflam intr-o situatie de criza si ca organizatia trebuia sa fie mai unita ca niciodata. Pana la urma Tarzan a fost acceptat drept sef.Il respectau fiindca nimeni nu s-ar fi legat la cap de asemenea functie cu asemenea conditii. Toti ravneau la sefie dar, ca sa faca ce vor. Asa ceva nu putea sa existe. Legea este lege, dar legea mafiei e si mai dura!

****

Apartamentul era cufundat intr-o liniste teribila . Milena nu ma astepta asa cum speram. Dormea in camera cealalta. Nu se trezi nici macar atunci cand baietii au intrat in locuinta facand destul zgomot cat sa trezeasca si mortii din somn. Probabil nu voise sa apara. Preferase sa doarma linistita. Obosit m-am asezat pe un fotoliu din piele neagra care fosni sub mine zgomotos. Caldura lui ma cuprinse. Mi-am aprins o tigara, alaturi intr-o cana mare tinand cafeaua rece dar inca parfumata. Somnul imi sari. Stresul situatiei ma macina. Semanam cu o moara. Gandurle erau sfarmate litera cu litera, cautand solutii. Planul de a cuceri piata trebuia dus la bun sfarsit. Pierdusem un aliat in aceasta lupta, puterea imi scazuse.

Zorii unei noi zile se distingeau temator la orizontul care nu cuprindea decat blocul din fata. Cerul se lumina usor intr-un sangeriu care aduce la iveala iarasi tumultul vietii. Problemele reinviau si fiecare trebuia sa se descurce. Viata era un sir de deceptii pentru majoritatea. Milioane de oameni preferam sa fie noapte incontinuare, sa dormim sau sa veghem, sa stam departe de problemele cotidiene. Noaptea grijile dispareau. Traiam mai aproape ca oricand cu suflul mortii in ceafa.

Aveam doua ore de cand meditam ajungand la cateva solutii. In primul rand hotarasem sa atac urgent chiar in acea seara barlogul unuia dintre capii mafiei. Incepeam cu cel mai slab. Finalul trebuia sa fie apoteotic:uciderea Sefului! O alta idee pentru a fi protejat imi propusesem sa ies din bloc si din cartier doar noaptea si cu scopuri precise. Puteam fi vanat in orice clipa. Un profesionist lunetist m-ar fi crutat intr-o fractiune de secunda si de la o suta de metri. Nu era nevoie sa se apropie de mine. Pentru a putea rezista pe piata imi trebuiau bani. Dupa ce-i lichidam voiam sa-i jefuiesc. Sa le iau tot ce putea aduce bani. Aveam loc de depozitat berechet. Astfel puteam sa fiu cineva in oras. Dintr-un vanzator amarat de a saptea mana voiam sa devin cel mai mare mahar. Era posibil.

****

Cu ochii pironiti pe cerul care se colora in alb-griu, continuam sa stau in fotoliul care imi provoca un somn adanc. Afara era ziua. Ceasul de pe perete indica opt fara zece. Multa lume se satura deja de munca. Milena abia se scula venind imbracata intr-un tricou alb transparent lung pana sub fund. Avea parul ravasit. Era cret si dezordonat. Combinat cu figura putin desfigurata nu arata mai bine decat o tarfa zdrentuita. Insa ce salva era corpul minunat care se vedea in toata splendoarea lui. Sanii rotunzi si mari ieseau in evidenta, la fel si abdomenul care desi nu avea talie era mai mult decat acceptabil, toate aceste dulceturi ale trupului se incununau cu locul unde avea fructul negru si cret care imi atragea privirea. Era locul unde pasiunea umana se dezlantuia. Ea putea fi relaxarea mea. Emotiile si incordare din trup se puteau risipi daca ea ma servea. Cand tensiunea se acumuleaza prea mult in interior se declanseaza sistemul de alarma care provoaca o descarcare de energie sub diferite moduri, instantaneu, surprinzator. Asa ma manifestam si eu in acele momente.

-Buna dimineata frumoaso!-am inceput cu vrajeala. Ce faci?

-Buna.- a raspuns ramand in loc, in pragul usii privindu-ma nedumerita.

Privi inapoi catre camera pentru a vedea daca intr-adevar nu sunt acolo, apoi se incrunta nedumerita stramband din nas la mirosul de mal ce-l raspandeam.

-Unde ai fost? –intreba punandu-si o cafea din filtrul aflat langa geam.

-Prin zona. Am avut o noapte agitata!

-N-ai dormit acasa. Unde ai stat, intr-o balta cu putregaiuri? Duhnesti a hoit! Parca te descompui! Fa un dus!

-De acum sunt pe cont propriu! Agheu m-a parasit! Singur impotriva mafiei! Un joc periculos care nu poate avea decat doua rezultate:ori traiesc si o sa fie bine, ori mor ca un cobai! Jocul nu mai poate fi intrerupt! Daca vrei poti pleca! Este periculos!

Nu ma mai intelegeam . Cu cateva clipe inainte o doream intens, acum ii spuneam sa plece. Ma apucasera sentimentalismele. Egoismul disparu pentru cateva momente. Apoi imi dadusem seama ca vorba desi intamplator aruncata putea avea alt efect.Nu avea unde sa se duca fiindca era saraca lipita pamantului. Inafara de a da din fund nu stia mare lucru. Asta facuse o viata intreaga. Naravurile nu si le mai putea schimba. Afara, nu era decat o tarfa ieftina care ingheta la colt de strada pentru o para chioara vanzandu-si trupul.Aici avea ce-i poftea inima. Merita riscul Chiar daca putea sfarsi cu un glonte in teasta riscul merita.

-Nu plec. Sunt cu tine! Raman sa te sustin! In fond toti murim la un moment dat! Depinde in ce mod! Un glonte si ai plecat! Nimic mai simplu! –raspunse cu nonsalanta, parand ca nu sesizeaza adevaratul pericol.

-Cum vrei! Doar noi ne putem face viata un adevar calvar sau sa traim regeste cand ostilitatile se vor sfarsi!

-Suna tentant!

Zambi seducator si se apropie de mine incet dandu-si tricoul jos. Trupul dumnezeiesc iesi la iveala in adevarata lui splendoare. Raspandea un parfum scump. Pielea alba lucea in razele timide ale soarelui. Inainta spre mine ca o felina care-si vroia prada. Am deschis ochii si mai mult. Imi ghicise gandurile. Zambetul ei ma dadu gata.

-Stiu ca asta iti doreai!-a soptit la ureche sarutandu-ma apoi pe gat.

-Da!?

-Aveai o privire patrunzatoare. Erai in stare sa ma devorezi! Ma doresti enorm. Te cunosc!

Imi ghicise gandurile. Conlucrasem la nivel telepatic. Acum imi saruta pofticioasa lobul urechii, prinzandu-l cu dintii si scapandu-l. Un joc continuu care ma infierbanta.Am inceput sa-i framant sanii cu o pofta teribila. Erau mari , rotunzi si reci. Sfarcurile intarite le simteam pe pieptul meu slab, ca doua stafide uscate si apetisante. Am inceput ca le simt gustul cu varful limbii.

Ma juca dupa bunul ei plac. Eu nu puteam decat sa ma las cuprins de frenezia momentului intim care imi provoca relaxarea de care aveam nevoie. Muschii desi erau supusi la efort devenisera moi, fierbinti, pulsand sangele fierbinte prin intreg organismul si starnind fiecare stimul ce-mi putea produce placere. La scurt timp au aparut si gemetele, mai intai scurte, apoi lungi si pline de dorinta. Pasiunea atinsese cotele cele mai inalte. Momentul uniunii dintre trupurile noastre fierbinti se produse imediat. Acesta era momentul prielnic cand fiecare fierbea ca o oala sub presiune.Trupurile noastre transpirate se frecau usor unul de altul intr-o miscare ordonata care ne aducea tot mai aproape de culmile placerilor.

„Explozia” s-a produs cateva minute mai tarziu prin niste spasme incontrolabile ale trupurilor aflate la o temperatura incandescenta. Ne-am strans puternic in brate, simtind orgasmul din plin. Milena tremura. Se lipi si mai tare de mine dupa ce ma saruta pe gura. Sufla greoi incercand sa-si regleze pulsul. Eu in fata ochilor nu aveam decat o ploaie torentiala de picaturi colorate care se prelingea in fata ochilor ca o cortina. Eram in alta dimensiune. Nu apartineam prezentului. Clipa revenirii o prelungeam amandoi. Momentan, atata bucurie mai aveam din partea vietii.

****

Restul diminetii am petrecut-o povestindu-i incidentele prin care am trecut cu o noapte in urma. Milena ma asculta cu interes absorbind orice cuvant. Era cuprinsa de pataniile mele ca un copil care urmarea un film. Eu ma simteam mandru ca eram in centrul acestui mic univers. Ma sustinea moral atitudinea ei. Nu comenta absolut nimic. Amandoi fumam scotand fum ca doua furnale,si povesteam. Era palpitant pentru cineva care nu a luat contact niciodata cu asemenea scene. Eu eram obisnuit. Viata mea a fost un circ mereu. Diferenta era ca inca nu omorasem oameni pana in acea seara. Ii injunghiasem, ii batusem pana la lesin, dar niciodata nu executasem niste oameni. Dar in astfel de situatii

era care pe care. Traia cel care era mai rapid. Deocamdata eu eram preferatul soartei. Cine stia pana cand!

-Ai trecut prin niste momente cumplite! -exclama miscata de firul naratiunii pe care abia o terminasem. Dumnezeule! Si nu ai nimic? Esti intreg?

-Sunt bine! De acum incolo nu voi mai iesi ziua! Voi fi o pasare de noapte! Un vampir care ii va omori pe ticalosii aia pana la ultimul! Eu sunt cel superior!- am urlat cuprins de euforia puterii.

-Sunt alaturi de tine!

Raspunsul meu a fost o sarutare. Ma multumea intelegerea ei fata de mine. Acum eram amandoi in aceeasi barca. Daca nu vasleam ne scufundam.

Amarat mi-am mai turnat o ceasca de cafea asezandu-ma din nou in fotoliul din piele care era fierbinte. Ma relaxa. Milena ma lasa singur cu gandurile mele. Pentru cateva clipe ma simteam singur in bataia vantului. Starile de deznadejde si de euforie alternau. Mintea o lua razna. Oboseala imi provoca reactii incontrolabile. Voiam sa dorm insa teama de a nu fi ucis, ma cuprinse in subconstient, facandu-ma sa stau intr-o stare de veghe. Evenimentele erau prea calde. Inca nu puteam sa stau linistit. In acele clipe nu-mi trebuia nici mancare, nici somn, doar cafea, tigari, si din cand in cand cate o portie redusa de vodca cu gheata . Mecanismul cerebral functiona la cote maxime. Eram ca un animal de prada ce statea la panda.

Intre timp Milena isi facu un dus fiebinte, se parfuma, si se imbraca cu o pereche de blugi stramti pe fund, si cu o bluza din mohair rosu aprins. Ii statea bine. Parul blond si carliontat lasat liber pe spate o facea sa arate ca o actrita de film. O facea distinsa. O femeie completa. Imi placea de dansa.Ma indragostisem chiar daca pe fata nu recunosteam acest lucru. Femeia imi intrase la suflet! O pretuiam chiar daca uneori ma comportam barbar cu ea.Devenise singurul meu sprijin pe lume.

Cateva felii de salam cu paine mi le-a pregatit pe o farfurie punand-o langa mine pe masuta. Nu voiam sa gust. Eram prea stresat si obosit. M-a lasat din nou singur in odaia calduroasa plina de lumina, dar trista, mirosind ingrozitor de la hainele mele . Inca nu vazusem apa. Ignoram acest amanunt. Problemele mele erau mult mai importante. Traiam o stare aparte. Mai precis ma balaceam intr-o apatie fara sa-mi dau seama. Linistea imi dadea fiori uneori, dar si un sentiment de siguranta ca puteam auzi tot ce misca in jurul meu. Toate simturile erau in alerta maxima.

****

In jurul orei zece isi facu aparitia Tarzan. Zambea. Avea o satisfactie ciudata pe mutra. Era enervant cu acest aer usor misterios. Intra dupa cateva bocanituri si cu acceptul meu verbal. In mana tinea un ziar pe care-l flutura cu acelasi entuziasm venind spre mine.

-Citeste Actualitatea! Masacrul de aseara este redat pe prima pagina!

Mi-l arunca in brate, asezandu-se pe marginea patului si asteptand un raspuns din partea mea.

Figura mi se lumina. Scria mare cu litere groase chiar in centrul paginii:REGLARE DE CONTURI INTRE MAFIOTI LA GROAPA DE GUNOI! Apoi cu litere maruntele se stipula ca politia nu stie nimic,ca suspeti si martori nu exista si ca ancheta va inainta greu. Alaturi se infatisau cateva fotografii cu cadavrele celor ucisi , gasite impreuna cu masina, in cealalta parte de oras, abandonate pe un camp. Figura amaratului care cerea indurare am zarit-o langa roata masinii. Fusese executat in ceafa, apoi i s-a taiat beregata. Seful nu l-a iertat!

Vestea ma bucura. Facusem treaba buna. Forfota incepu atat in sanul gaborilor cat si in sanul mafiotilor. Isi dadusera seama ca nu glumim. Era timpul ori sa se apere, ori sa cedeze o farama din afacere. Dupa cum stiam mersul lucrurilor, nimeni nu ar fi preferat a doua varianta. Pentru asta noi trebuia sa actionam primii si sa-i luam prin surprindere.

-Ce spui Don Antonio?-intreba Tarzan vazand ca tac.

-Spun ca este o veste minunata! Insa vrajeala s-a terminat! Suntem singuri impotriva tuturor!

-Vin vremuri grele!

-Ai facut rost de baieti? Platim bine!

-Am facut! Apar diseara!

-Diseara atacam! Este tarziu! Vreau sa-i cunosc mai intai!

-Fii fara grija!

Raspunsurile sale in doi peri ma nemultumeau. Fierbeam din nou. Sangele accelera prin vene, dozand adrenalina. In urmatoarea clipa m-am ridicat de pe fotoliu napustindu-ma cu mainile la beregata lui. Mi-am inclestat degetele chiar de mijlocul gatului strangand cu putere. Nu riposta fiindca nu avea putere. Il luasem prin surprindere. Figura i se invineti treptat, icepand sa capete culoarea mortului. Nu mai avea aer. Icnea incet incercand zadarnic sa prinda o gura de aer. Stransoarea mea nu permitea sa treaca nimic prin trahee.

-O faci pe smecherul cu mine, bai gainarule! Crezi ca ne tragem de sireturi cand ti se scoala tie! Esti un paduche pe langa mine! Si stii ce patesc parazitii astia! Ii omor cu mana mea!-am urlat atragand atentia Milenei care veni in graba din camera, fara a interveni.

Norocul ei. Intelesese ca nu avea voie sa intervina in treburile mele. Nu avea cuvant in fata mea in astfel de situatii. O patea mai rau decat victima .

-Mai vorbesti cu mine asa cum vorbesti cu parlitii aia de jos? Ti s-a urcat democratia la cap! Credeam ca stii sa conduci! Credeam ca esti istet! Insa vad ca esti o puslama care se da in spectacol cu cel care il are la degetul mic! Un glonte si te curat de pacate! Ce zici? Sau preferi sa te sugrum pana ce-ti ies ochii ca la broasca?

Ochii incepura sa i se incetoseze, devenind albiciosi, pe ei asternandu-se o ceata subtiere. Ii scapa peste cap intermitent, semn ca nu mai avea mult de trait. Se blegi. Muschii se relaxau unul cate unul. Devenea moale ca o bucata de cauciuc.

-Inca putin si te trimit expres in ceruri!

Sesizand ca gluma se putea termina prost, i-am dat drumul. Lectia a fost dura dar benefica. Oricine ar fi invatat ceva din asta . Incepu sa tuseasca,sa se tina de gat, tragand aer cu putere si zgomotos. Isi revenea cu greu. Culoarea pielii se schimba iarasi treptat din vinetiu in rosu intens. Sangele pulsa cu putere oxigenand creierul. Socul fusese mare.

-Cateva secunde si decolai! Vreau respect! Te platesc sa faci treaba! Ti-am oferit o sansa ,fructific-o! Nu fii fraier! De prosti nu duc lipsa in jur! Vreau oameni capabili, nu tampiti cu impresii!

Pret de un sfert de ora l-am privit din fotoliu cum se chinuia. Se lupta pentru viata sa. Imi placea spectacolul. Nu mai era tipul plin de sine, smecher, nimic nu mai aducea cu omul sigur pe sine care credea ca este nemuritor. In situatiile de criza toti suntem de nerecunoscut. Spectacolul o ingrozi pe Milena care se ridica si disparu in cealalta camera. Zambind sorbeam tacticos din paharul cu vodca si trageam savuros din tigara parfumata.

-Ajunge cu teatrul! Asta trebuie sa-ti fie invatatura! Eu sunt sus pe tron, tu nu esti decat un vierme care imi executa ordinele! In fata mea disciplina primeaza! Tu trebuie sa dai exemplu! Tine si da-l pe gat! -i-am intins paharul meu cu bautura pe care il inghiti dintr-un foc.

Reactia a fost asa cum ma asteptam. Se linisti. Lichidul rece ajuns in stomac facea numai bine. Fierbinteala provocata te linisteste mai ceva ca o pastila de calmare. Tarzan lua in scurt timp infatisarea dinainte . Doar urmele degetelor mele mai persistau in jurul bregatei ca un lant vanat.

De asta data nu-si mai aranja parul ci isi freca gatul usor dezmortind muschii lezati. Se stramba comic. Il durea, dar nu-mi pasa. Primise o pedeapasa pe masura nesabuintei lui.

-O perioada indelungata de timp vei purta lantul meu! Considera-l o amintire! Sa nu spui ca nu sunt generos si nu fac cadouri scumpe!

Glumele mele il amarau si mai mult. Nu avea ce sa faca. Tupeul ii disparu. Asculta ca un caine fara a gesticula sau marai ceva. Lectia a fost dura.

-In mafie nu te joci cu sefii ! Ei te omoara si te transeaza ca pe un porc oricand vor! Cuvantul lor este lege! Daca nu....-i-am aruncat ziarul cu fotografia celui care era capul echipei Sefului , care a sfarsit cu un glonte in teasta si cu o aerisire cat un horn - asa vei sfarsi! Nu uita pactul pe care l-am facut! Eu sunt Dumnezeul tau si al acestor ticalosi!Ai inteles?

-Da. Te rog sa scuzi comportamentul!

-Perfect! Mai ai o bruma de minte in capul ala patrat! Acum spune ce este cu trupa ce trbuie sa vina! Scuipa tot!

-Ei sunt...isi trase aer in piept, semn ca era extenuat si incerca cu greu sa expuna planul. Baietii astia sunt profesionisti! Au fost mare parte ori in cadrul trupelor anti-tero, ori in Legiunea Straina! Omoara fara sa clipesca! Lucreaza curat! Unul face cat cinci de astialalti! Sunt extraordinari!

-Lasa gargara! Cat vor?

Intrebarea il puse in dificultate pentru moment. Tusi nelinistit. Se foi pe pat incercand sa-si faca curaj. Cred si eu dupa patanie! Reactiile mele nu le putea intui. Pentru el inca reprezentam o enigma. Il citisem si de asta data. Raspunsul

mi-l daduse deja prin comportament, dar vroiam sa-l aflu de la el din gura. Vroiam sa-i vad barbatia. Un lider nu se teme sa vorbeasca!

-Ei bine? Spune dracului odata!

-O mie de misiune!

-O mie de ce? O mie de gloante in poponet?

-Nu . O mie de dolari misiunea! Ti-am spus sunt profesionisti!

Suma era putin cam mare. Il priveam ganditor incercand sa-mi dau seama daca nu era teapa. Pe de alta parte,daca isi faceau treaba dupa cum erau laudati isi meritau remuneratia. Ma aflam intr-o aparenta dilema.

-Bine. Ma invoiesc sa platesc o mie de dolari. Daca nu-si fac treaba nu primesc decat o mie de gloante in teasta fiecare! Nu glumesc! Si te voi pune pe tine sa-i executi!Apoi te voi omora cu mana mea! Targul nostru ramane in picioare! O iei pe barba ta!

Tarzan nu mai clipi. Ma privea ca un tampit nestiind ce sa faca. Riscul era enorm. Dar nu mai putea refuza. Isi daduse cuvantul fata de mercenarii care erau pe drum. Din acele clipe viata sa atarna de un fir de par. O greseala si se dezlantuia Iadul.

-Eu garantez pentru baieti! Ii cunosc! -raspunse incercand sa para hotarat.

-Atunci batem palma!

Cu un zambet fals pe buze i-am intins mana. Era o alianta formala. Ma durea in cot de el. Daca nu iesea treaba curata eram decis sa tai capete. Incepea sa-mi faca placere aceasta joaca de-a Dumnezeu.

La fel de fals am mai ciocnit cate un pahar de vodca incercand sa-i arat putina consideratie. O usoara incredere de sine. Nu credea nici el in acest spectacol de doua parale.Nimic din ce afisam nu convenea persoanei mele.In afaceri eram altul.Mult mai dur.Asa ca neavand incotro si cu mintea framantandu-i-se mereu juca in piesa mea.

Alcoolul incepu sa ma binedispuna. Din cauza oboselii si a cantitatii de tarie consumata mintea incepu sa o ia razna. Pluteam. O toropeala placuta, o debarasare de aceasta realitate. Eram ca intr-o vraja.Trupul mi se incalzi aproape de transpiratie. Inima pulsa. Ameteala gradelor consumate semana cu relaxarea de dupa o partida de sex. Fiecare betie isi are farmecul ei!

Tarzan nu pricepea nimic. Treceam de la o stare la alta. Probabil ma considera un nebun fara scapare. Poate asa si eram. Nimeni din cei care se cred normali nu fac asa ceva. Nimeni normal la minte nu duce viata ce o duceam eu. Nimeni omoara sadic, lipsit de scrupule, manat de o placere launtrica. Nimeni nu trece atat de usor de la o stare la alta. De la veselie la furie, de la piosenie la crima. Nici un om normal!

De pe hol la un moment dat incepura sa se auda niste guri comentand. Urcau scarile grabiti, cadentat, insiprand determinare. Ma speriase. Ameteala se risipi ca o ceata de vara. Ma raceam treptat. Mintea revenea la furia de mai devreme. Deveneam durul intransigent. Oricine ar fi fost trebuia sa fiu cu fruntea sus. Un lider adevarat!

Dupa zgomot pareau a fi o armata intreaga. Unii injurau pe cineva, altii strigau scandari neintelese, era un vacarm greu de inteles. M-am afundat mai mult in fotolui asteptand cu sufletul la gura deznodamantul. Nu sarea in ajutor

nici o garda de corp. Pe coltul patului Tarzan statea privindu-ma calm. Acum nu-l mai intelegeam eu. Ma temeam de tradare. Se putea intampla asa ceva. Ma rugam undeva in suflet sa mor rapid si fara sa fiu chinuit. Nu voiam moartea ce le-o facusem unora. Consideram ca ei meritasera asemena tratament. Ma consideram un sfant pe langa ei. Nu eram realist. Eram doar un cretin drogat in esenta!

Instinctiv am inceput sa ma foiesc nervos pe masura ce intelegeam injuraturile la adresa lui Agheu! Nu sunt pentru mine!-mi-am spus usurat. Insa nu intelegeam de alaiul se indreapta catre apartamentul meu. Si in plus cine puteau fi acele persoane care nu se temeau de nimic. Sa fie oare o multime dezlantuita care a trecut de barajul calailor mei? Sa fie o revolta interioara? Sau poate vin rivalii sa ma salte! Politia nu are cum sa fie fiindca sirenele ar fi fost primele care sa vesteasca sosirea sticletilor! -continuam sa ma intreb nervos fara a gasi un raspuns la aceste dileme.

-Ce ma-sa se intampla!-am rabufnit intr-un final ridicandu-ma de pe fotoliu. Stii ceva ?-m-am repezit la gatul lui Tarzan cu mitraliera. Spune vierme! Acum te omor!

Disperarea ma cotropi intr-o fractiune de secunda. O alta stare se instala in mintea mea. Cu ochi iesiti din orbite, alb la fata, slab ca un bolnav si cu parul ravasit ma rasteam isteric la baiatul care muti, cascand si el ochii impreuna cu gura,fara a continua nici un gest. Era perplex! Se bloca.

Vazand ca nu pot scoate nimic de la el, am inceput sa fac ture de-a latul camerei injurand, cautand solutii. Pe vizor nu se vedea nimic. Grupul inainta spre mine. Dar nu puteam distinge nimic. Totul era neclar. Astfel de situatii nu imi placeau. Cand nimic nu era sigur,deveneam agitat. Undeva in minte se instala o frica de moarte. Mereu consideram ca nu era momentul chiar daca faceam rau multora, lasand in urma sange si disperare.

Cand convoiul a ajuns in fata usii, bazaiala lor s-a intrerupt brusc, ca un semnal dat de cineva. Nu se mai auzea nimic. Asteapta sa dea asaltul! Cunosc tactica!-imi spuneam stand la doi metri de usa si tinanad mitraliera strans gata sa trag in oricine iesea in cale.

Momentul de suspans si de nervozitate crestea. Nu mai aveam rabdare. Asa cum fusesem invatat de catre situatiile vietii, cel mai bine era sa atac eu primul. Sa iau dusmanul prin surprindere. Asa facusem mereu. Asa reusisem sa scap cu viata. Fara alte idei, m-am napustit asupra usii,deschizand-o si urland ca un descreierat, am iesit pe hol. Nu mai aveam ce pierde. Daca era sa mor, muream luptand! Ca un adevarat mafiot care nu se preda niciodata viu daca situatia impune!

-Va omor pe toti parlitilor! Va ciuruiesc! Pana si sireturile de la pantofi nu vor ramane neatinse! Eu sunt nasul vostru! Nu scapa nimeni!

Euforia si strigatele s-au curmat dupa cateva secunde. Din nu stiu ce motiv nu am tras. Am urlat si atat. In fata mea stateau lipiti de pereti circa treizeci de barbati, tineri, batrani, pustani, cu totii imbracati prost si flamanzi. Pe unii ii cunosteam ca fiind fosti locatari ai acestui bloc. Pe altii ii vazusem prin cartier. Erau din partea locului.

Cineva ma impidica sa fac rau in acele clipe. Fusesem la un pas sa fac un genocid. Un carnagiu. Ar fi cazut multe capete nevinovate. Asta nu mi-as fi iertat. Erau prea multi ca sa nu ma miste moartea lor. Oricum Dumnezeu ma ferise de o asemena scena. Iar ei aveau ingeri puternici acolo Sus. Trecuse moartea razant pe langa ei.

Barbatii impreuna cu garzile de corp au ramas ca statuile in fata iuresului meu. Nimeni nu clipea, nimeni nu respira. Ma priveau cu ochii mari asteptand deznodamantul.

-Ce dracul vreti de la mine? Ce cautati aici? Voi lenesilor ce naiba paziti?-am inceput sa ma urlu reppliindu-ma fara a starni vreo banuiala.

Tot eu trebuia sa fiu cel care conducea ostilitatile.

-Vreau rapid o explicatie!-m-am intors catre Tarzan care statea drept, lipit de tocul usii privindu-ma speriat. Ce inseamna dezmatul asta! Raspunde!

Cu un pas mare m-am napustit asupra lui prinzandu-l de gulerul hainei si strangand cu putere. De asta data nu i-am oburat respiratia. Nervii ma cuprinsera excesiv. Aveam in mine o furie oarba. Nu primeam nici o explicatie si acest lucru ma inebunea. Pana si cel care era sef peste calai nu putea spune nimic. Paralizasem pe toata lumea. Timpul parea ca se oprise. O scena partial statica.

-Esti surd dobitocule? Te-am pus sef ca sa-ti faci datoria ,nu sa te doara-n dos de toate! Ma pazesti pe mine!-instinctiv un pumn zdrazan plesni figura lui Tarzan.

Abia in acele clipe isi reveni. Bajbai ceva mai mult in sinea lui, cateva injuraturi pe care le-am ignorat, apoi ma privi direct in ochi. Nu simteam furie. Nu simteam dispret ci parea un caine care cere stapanului indurare. Acum era gata sa sara pentru mine.

-Vreau o explicatie!-l-am zgaltait zdravan pentru a primi raspunsul.

-Sefule, asta trebuia sa fie o surpriza. -reusi sa ingane cu greu.

-Ce!?

-Da o surpriza. Ei sunt gata sa se alature gruparii noastre. Sunt niste oameni flamanzi care au pierdut tot! Acum s-a schimbat stapanul locului si spera ca vei fi cu mai multa mila fata de ei!

-Concret?

-Vor sa lupte pentru tine!

-Gargara de copii mici! Care este dedesubtul afacerii?

-Pai...

-Care este smecheria in toata aceasta afacere?-i-am lipit mitraliera de barbie. Raspunde fara ocolisuri!

-Vor ca in schimb sa le permiti sa locuiasca inapoi in bloc. Nu pot ramane pe drumuri! Sunt oameni simpli...

-Daca vrei sa fii pios, trebuia sa te faci calugar! Aici am nevoie de barbati adevarati! De criminali! Nu vreau fetite!

-Sunt gata sa te apere!

-Sunt gata sa ma dea in primire la prima rafala de gloante! Cunosc specimenele! Nu sunt de acord!

Intre timp am mai slabit stransoarea. L-am lasat liber. Barbatii stateau ca niste decoruri statice. Nimeni nu reusea sa faca un pas inainte. Privindu-i pe sub

gene ma plimbam contempland. Cautam o solutie. Cautam avantajele si dezavantajele unui asemena demers. Nu era o decizie usoara. Undeva in suflet ma misca nefericirea lor.

Nu puteau face fata unei lupte intre bande.Puteam sa-i bag la inaintare cand aveam sa ma infing in paduchii aceia care isi spuneau mafioti. Acolo imi trebuiau oameni duri. Singura lor ocupatie putea fi aceea de a sta de paza mereu in diferite puncte ale blocului, si de a riposta alaturi de baietii mei cand situatia ar fi impus-o.Puteau sa fie pe post de carne de tun. In fond, gandindu-ma mai bine,chiar aveam nevoie de carne de tun. Aveam nevoie de civili. Acestia trebuiau impinsi in fata mai ales atunci cand politia avea vreun gand de a-mi ataca barlogul. Nu ar fi tras in civili. Aceasta armata artizanala putea deveni un scut perfect impotriva sticletilor. Insa deveneau o masa de carne imputita pentru mafiotii care nu tineau cont de nimic... Despre acestia din urma... putin imi pasa. Puteau omori oricati vroiau. Pielea mea ma interesa cel mai mult. Dupa felul cum voiam sa blindez intregul cartier nu putea ajunge la mine nici macar musca. Hotarasem in acel moment ca era momentul sa-i momesc pe acesti amarati pentru a-i atrage langa mine. Cativa dolarei din cand in cand si reprimirea in propriile lor apartamente jegoase ar fi fost mai mult decat multumitor. Armistitiul era valabil doar pentru cei care erau dispusi sa lupte alaturi de mine. Restul puteau sa doarma afara. Nu ma interesa.

-Cati sunteti aici?-am intrebat catre multimea muta.

-Cel mult treizeci de insi!-raspunse un barbat maruntel cu barba carunta, lunga pana la piept, indesat la trup,care avea ochii inrositi de la plans. Te vom servi ca pe un adevarat stapan.

-Ce vreti mai exact in schimb?-o faceam pe nestiutorul.

-Stiti prea bine ce vrem. Nu discutam ca intre prosti!

-Cine esti dumneata?

-Sunt Dobrovat. Locuiam la etajul unu. Nu ma cunosti?

-Nu.-intr-adevar nu-l stiam, fiindca unii nici nu ieseau prea des din casa.

-Locuiam cu totii aici in aceasta groapa imputita. Nu ne place dar aceaste camere jegoase sunt singurele noastra averi dupa o viata de munca.

-Las' ca stiu eu cum ati muncit! La furat si la bulau ati fost intreaga viata!

-Mai face omul si greseli! La batranete te retragi!

-Devii intelept!

-Da.

-Daca ati fi intelepti ati aface bine sa nu tradati! Cine nu face cum ordon eu...

-Poate pleca! Il izgonesti! Iti dau dreptate! Si eu as face la fel!-barbatul se entuziasma pe loc, vazand ca discutia apuca pe fagasul dorit de ei.

-Nu mosule! Cine nu asculta sau tradeaza, pleaca direct in Ceruri! Il trimit in neant! Ai inteles!-i-am lipit teava rece de la mitraliera de fruntea transpirata. Iar pe tine, fiindca te vad purtatorul lor de cuvant, te spanzur de barba! Te voi chinui asa cum stiu eu! Vezi tu! In viata nimic nu este intamplator! Acum cine este intelept?

Am inceput a rade isteric de unul singur ca un nebun. Era un ras adevarat. Imi facea placere discutia si schimbul. Mosul nu mai zambea. Se incrunta

incercand sa inteleaga situatia in care intrase si din care nu mai putea da inapoi. Cazuse intr-o capcana. Cu el intrasera si alti douazeci si noua de insi nevinovati. Targul era neavantajos. Dar dragostea fata de aceste locuri si dorinta de a nu mai dormi sub cerul liber sau prin vecini, era mult mai mare. In fond nu mai am mult de trait!-isi spunea cu siguranta acceptand targul ipocrit. Macar mor in casa mea!

-Tarzan, vei organiza de astazi inainte paza in cartier! Vreau ca locul acesta sa fie o adevarat fortareata! Scapa imediat de elementele care se opun miscarii noastre! Ai mana libera, dar fii discret! Nu vreau sticleti prin zona! Vreau in special ca blocul sa fie blindat ! Vreau sa stii orice miscare din zona! Este resposabilitatea ta! Daca nu te achiti de sarcina incasezi acest incarcator plin direct in tartacuta. Te fac calaretul fara cap! Iar voi, roiul! Va mutati inapoi dar nu vreau galagie! Participati alaturi de baieti la paza, la lupta, la orice activitate vi se va da! Hai, valea zdrentelor!

Niciunul nu se misca. Steteau cu ochii tinta la mine. De la inceput si pana in acele clipe au stat smirna. Nu pareau decat niste statui de ceara. O imagine enervanta. Am apelat la ultima metoda. Am tras doua gloante in tavanul cu tencuiala cazuta. S-au speriat. Abia atunci au reactionat luand-o la fuga catre scarile ce duceau la iesirea din palier. Se starni isterie. O masa compacta de suflete speriate fugeau cat puteau de tare catre salvare. Nu voiau sa piara. Inca tineau la viata lor. Asta pana cand le voi arata adevarata fata a mafiei!-imi spuneam ranjind sub ochii inspaimantati ai lui Tarzan si ale gorilelor care s-au lipit de perete tinandu-si respiratia.

-Iar tu ce dracu' esti? O tarfa care face pe ea de frica sau seful armatei mele?-l-am apostrofat in treacat. Cand apar cadavrele astea mergatoare le iei datele si ii cazezi la diferite etaje. Niciunul nu va primi vechea locuinta! Care nu vrea poate renunta cat mai are timp! Restul vor face de paza mereu la etajele unde locuiesc! Nu vreau galgie, nu vreau ca hoastele alea batrane sa faca scandal! Raspunzi pentru orice! Daca nu rezolvi tu situatiile delicate, dispari odata cu ei! Te pupa ma-ta rece!

Scuipand scarbit de atatea axplicatii am intrat in apartamentul linistit care se raci intre timp din cauza curentului. Milena statea in fotoliul meu tinand intre buze o tigara lunga cu filtru alb, o tigara speciala pentru dame. Ma privea ganditoare. Asa voia sa se afiseze. Insa ochii aceia albastri spuneau altceva. Erau plini de o admiratie aparte. De o intreaga supunere. Mintea mea straluci inca o data. Intelesese planul mai bine ca oricine. Iesi la iveala si latura diabolica. Imi dadea o aura care o atragea.

Fara cuvinte se ridica, stinse tigara fumata pe jumatate, apoi incepu sa ma sarute. In cateva clipe limbile noastra se atingeau placut, pasional, intr-un joc care avea o singura finalitate. Ma mangaia usor tragandu-ma aproape de sanii ei mari si rotunzi. Incepu sa geama suav, dulce, starnindu-se in ea dorinta acerba de a ma avea. Trupurile noastre se frecau unul de altul si prin gesturi necontrolate cu mainile, am reusit sa ne dezbracam. Amandoi eram goi privindu-ne atent. Impinsi de focul pasiunii ne-am lipit brutal, plini de dorinta, cazand langa pat pe covor. Dar aceste amanunte nu mai contau.Transpiratia se prelingea usor in broboane fine,pe trupurile infierbantate. Deveneam un intreg.

Amandoi depasisem barierele realitatii. Gemetele prelungi anuntau momentul placerii supreme. Amandoi ne contopeam nebuneste, rapid, fara prea multe menajamente, dorindu-ne fara oprelisti. Eram manati de o dorinta arzatoare. Ne iubeam. Ne doream. Eram indragostiti unul de altul intr-o relatie ciudata, intr-o lume ciudata. Pentru moment eram altii. Era momentul nostru care se incheia fiecare data cu o strangere in brate. Orgasmul nu era o problema pentru Milena. Placerea de a face sex o invada mereu pana in cele mai ascunse unghere ale trupului. Mintea conlucra cu sufletul. Traia clipa. Stia sa se simta bine. Stia sa fie pe placul meu. Era o femeie totala care se mula dupa moment .

Revenirea la lumea reala se producea cu greu. Privirea imi era neclara, plina de culori miscatoare. Un univers de culori haotice, o pulsatie a inimii alerta, un lac de sudoare, si o senzatie de usurare placuta. Grijile erau lasate deoparte. Nu mai exista tensiune.

Pe masura ce timpul se scurgea camera devenea clara. Simteam usor frigul din camera. Nu mai era calduroasa caci caloriferele erau reci ca gheata. Sarutandu-ne prelung ne-am ridicat de jos fara jena, cu trupurile goale, mangaindu-ne usor ne-am indreptat catre baie. Voiam dusul fierbinte sa-l simt pe pielea ce capata culori vinetii. Voiam sa facem amandoi un dus relaxant.

Apa spala atat trupul cat si mintea. Masajul profesionist al Milenei impreuna cu fierbinteala picaturilor de apa, cazute din abundenta ma lasara bleg. Oboseala isi facu efectul. Orele nedormite se cunosteau pe chipul meu palid, cu ochii afundati in orbitele rotunde. Imi venea sa adorm sub dus. Era cald si bine. Insa constiinta reveni brutal imediat ce mi-am amintit de scenele petrecute cu o seara in urma la Groapa de Gunoi. Trebuia sa fiu neaparat in stare de veghe. Paranoia mortii si a tradarii ma navali. Trebuie sa stau treaz! Trebuie!-imi repetam obsesiv ca o autosugestie. Efectul se vazu la scurt timp. Imi revenisem. Locul apei calde fusese luat de cea rece pentru un minut. M-am trezit din starea de moleseala. Nu ma caracterizau astfel de momente decat atunci cand heroina era injectata in vena. Acum nu aveam nimic la bord. Deci trebuia sa fiu lucid. Trebuie sa fiu lucid ca un adevarat lider! Un conducator nu doarme niciodata! Un adevarat mafiot vegheaza la orice in jur! El este mereu tinta!-continuam monologul interior care avea efect pozitiv pentru psihicul meu.

-Ce faci? Ai inebunit? -se auzi strident glasul Milenei care sari de sub dus. Te speli cu apa rece? Vrei sa faci pneumonie? Nu esti in toate mintile!

Enervata pleca din baie la fel de libera, lipsita de inhibitii, miscandu-si fundul frumos conturat, provocator. Intrase in reflex. Oricum avea o carisma aparte. Era o femeie dotata cu de toate . O femeie care se descurca de minune in aceasta jungla.

Eu inca uluit de efectul apei reci am mai zabovit putin sub dus. Cand am iesit eram alt om. Mult mai vioi, mult mai limpede mental, gata sa dau piept cu fortele dure ale mafiei. Razboiul putea incepe!

****

Forfota celor exilati si care se intorceau la locurile de bastina se amplifica . Unii erau nemultumiti. Altii se inchinau Cerului ca reusisera sa-si primeasca casele inapoi. Cei nemultumiti erau injurati de catre gorilele ce supravegheau opratiunea de instalare. Pana la urma nimeni nu avea de ales. Un acoperis stabil deasupra capului era mai mult decat cerul liber. Zarva dura vreo patru ore. Apoi linistea se asternu. Nimeni nu se mai auzea. Fiecare intelesese ca trebuia sa pastreze ordinea daca voia sa stea aici.

Ce era de observat si curios, era faptul ca majoritatea celor reveniti erau oameni ce se indreptau spre batranete. Tinerii, majoritatea hoti de meserie nu veneau inapoi. Nu erau alturi de mine. Intr-un fel ma simteam tradat. Nu se aflau printre aceste rebuturi nici Soptica, nici Oala, nici Paganel, nici Auras....nu era niciunul din baietii veseli pe care ii ajutasem la greu. Imi intorceau spatele. Ma voi ocupa intr-un final si de ei!-mi-am spus oftand amarat.

Mi-am reluat locul in fotoliul confortabil dupa ce imi acoperisem trupul cu niste haine simple, o perche de blugi negri,dar curati, si un pulover albastru inchis din lana fina. Erau haine modeste dar cu gust. Doar figura sobra si cu maxilarele miscate mereu nervos, dezvaluiau ca dincolo de aparente se afla un tip dur, crunt la suflet. Un mafiot adevarat!-asa cum imi placea sa ma cataloghez.

****

Legionarii platiti special ca sa ucida, sosisera la Gara Centrala. Am trimis o masina dupa ei impreuna cu Tarzan. Stiam ca urma sa-i puna in tema cu metehnele mele si cu planul organizatiei. Stiam de asemenea ca banul rezolva totul. Ii plateam bine. Nu aveau sa refuze nici o misiune.

In asteptarea lor mi-am pus la punct in minte planul de atac asupra lui Cracana. Era primul pe lista. "Lista Mortii"!-mi-am spus zambind diabolic. In acea seara avea sa inceapa varsarea de sange. Trebuiau sa cada rand pe rand capetele celor mai mici dintre mafioti. Nu reprezentau individual mare lucru, insa la un loc ocupau teritoriu insemnat din oras si invarteau sume considerabile de bani. Ei trebuiau eliminati mai intai. Alaturi de mercenarii promisi cu atata fandoseala, nimic nu putea sa ma mai opreasca. Show-ul putea incepe!

Sub ochii incetaosati ai Milenei care statea intinsa pe pat, ma desfatam in propria minte. Zambeam mereu in cotul gurii, scrasneam din dinti enervant, fara a fi deranjat. Nu ma interesau lacrimile ei. Fiecare isi avea povestea lui de viata. Fiecare gandea viata dupa bunul plac. Nimic nu avea cum sa-mi mai schimbe planurile, decat moartea. Dar nu inainte de a vedea cladit acest imperiu! Imperiul drogurilor!-continuam sa cataloghez orice idee de preamarire.

Sorbeam din cand in cand cate o gura de vodca, ce aluneca fierbinte pe gat pana in stomac. Mi se urcau la cap vaporii , insa toropeala psihica era placuta. Pluteam iarasi.

-Ai capatat inca un obicei?-se auzi usor vocea Milenei care continua sa priveasca neintelegand mare lucru. Te lamentezi cu bautura? Frumos!

Reprosul ei ma lua prin surprindere. In mine si in jur se raci totul. Nimic nu mai avea culoare. Atmosfera se transforma in una glaciara. Isi facuse mult curaj

ca sa-mi reproseze. In plus trebuia sa fie un semn de saturatie. Nu-i placea sa devin un monstru. Voia sa fiu uman mereu. Insa asa ceva nu era cu putinta pentru cineva care avea in mana o intreaga masinarie de ucis. Nu era loc de sentimentalisme decat uneori.

-Ce vrei? Nu stii nimic!-i-am raspuns incercand sa evit orice confruntare.

-Vreau sa fii lucid. Nu vreau un betiv! Vreau un adevarat mafiot! Unu care este drept ca un brad! Nu vreau sa fii un golan care se crede cineva! Un mafiot adevarat care stie sa se poarte ca atare! Mafiot,intelegi? NU un borfas care are cateva tarfe, care bea,care se drogheaza, si care omoara fara sa stie macar de ce! Nu esti robot!- se rasti ridicandu-se de pe pat si oprindu-se in fata mea cu mainile in sold.

-Dispari din aria mea vizuala!-am mornait iritat de cuvintele dure care mi se rasucisera in minte ca un cutit in rana.

-Nu. Si eu sunt alaturi de tine! Am ales acest drum de dragul tau!

-Sigur!

-Am hotarat sa te sprijin! Sunt tarfa ta, femeia ta, orice vrei sa ma consideri, insa tot alaturi de tine voi sta! Asculta si de parerea mea!

-Cand vei fi in locul meu, atunci poti da ordine! Si asta numai peste cadavrul meu!

-Daca vei contiuna asa, vorbele tale se vor infaptui curand! -se intoarse si pleca in cealalta camera lasandu-ma in in imensul vid rece.

-Femeile!-am exclamat oftand.

Reprosurile ei m-au transpus intr-o strare aparte. Desi nervos vorbele imi rasunau in minte mereu. Avea dreptate. Intotdeauna marii mahari sunt persoane prezentabile. Nu vezi unul care sa arate ca un coate goale. Cei adevarati! Paduchi care se cred zmei sunt destui! Eu voiam sa fiu unul cu prestanta!

-Drum lung, nene! Drum lung!-am exclamat ridicandu-ma de pe fotoluil impunator si plimbandu-ma cu mainile la spate ca un pensionar prin parc.

Pentru acea seara hotarasem sa iau o garderoba chic. Voiam sa ma imbrac cu un costum negru, dungat cu fir subtire de matase alba, o camasa bleu deschisa, si incaltat cu papuci de lac cu toc tare ce rasuna la fiecare pas. Asa poarta toti stabii. Sunt Don Antonio! Viitorul cap al mafiei! Viitorul baron al drogurilor si tuturor afacerilor ilegale! Zis si facut.

Fredonand o melodie veche si mult mai dispus decat inainte, parfumat cu un Armani adus de peste granita, m-am afisat in fata Milenei care se uita la o porcarie de telenovela.

-Ce spui? Arat a mafiot? Sunt baiatul la care visai?

Raspunsul se lasa asteptat. Ma privi din cap si pana-n talpi, tuguie buzele vinetii si carnoase, apoi dadu verdictul.

-Arati ca un adevat conducator! Un adevarat Don! Asa iesi in evidenta! Minunat!

Drept rasplata intr-o fractiune de secunda sari din pat direct la gatul meu impingandu-mi un sarut prelung si apetisant care ma rascoli. O miscare surprinzatoare. O surpriza placuta!

Doar bocanitul insistent si hotarat in usa de la intrare curma momentul placut care era pe cale sa se transforme intr-o partida de sex salbatec asa cum faceam mereu cand ne ciocneam ca doua sfere pline de hormoni.

-Au venit baietii! Sunt curios sa-i vad la interval! Dau bani multi pe ei!

-Sa vin si eu?

-Nu stii ca femile nu au voie in afacerile astea! Regulile mafiei sunt sfinte! Eu tai si spanzur ! Nu vreau sa te vad pe faleza in timp ce pun la cale treburi importante!

-Simt putina gelozie!

-S-ar putea sa simti putin un dos de palma peste mutra!

Raspunsul o linisti. Ma stia in stare. Isi dadu imediat seama ca intinsese coarda prea mult. Nu toleram badjocura fata de mine. Ea isi avea rolul ei, dar numai in viata mea privata. In cea profesionala nimeni putea sa-mi impuna ceva. Nici macar ea!

Intorcadu-i spatele si incordandu-ma cu pieptul inainte ca un cocos gata de atac, scrasnind tipic din dinti, am intrat in camera de zi. M-am asezat pe fotoliul preferat, aprinzandu-mi o tigara ce-si raspandea parfumul inconfundabil de tutun englezesc. Expresia pe care o afisam era destul de puternica. Desi stapan pe situatie, emotiile ma macinau usor. Inima pulsa tare, transpirand putin pe sira spinarii. Raceala ei o simtem ca pe o ploaie acida care se prelingea pana spre mijloc.Ciudat moment!

-Intra!-am raspuns insistentelor din spatele usii.

In interior si-au facut aparitia cinci barbati inalti de aproape doi metri, ca niste baschetbalisti profesionisti, legati la trup, afisand niste mutre crancene. Semanau intre ei. Aveau niste mutre albe, cu par blond deschis ca spicul de grau, tunsi scurt,militareste, fiecare tinand in mana cate o geanta mare plina ochi.

Cu pasii mari s-au indreptat catre mine. Erau sobri. Nu schitau nici o grimasa. Erau infioratori. Nu aveau nici o teama. Erau siguri pe ei. Un grup inchegat care traise destule.

-Sefule ei sunt!-marai Tarzan entuziasmat, incercand sa destinda momentul.

Cu o superioritate specifica mie, m-am ridicat de pe fotoliu, fara a zambi, i-am trecut pe fiecare cu vederea. Direct in ochi, fara sa clipesc, ca un boxer aflat la cantar! Miroseau a ferocitate. Asa imi placeau! De astfel de specimene aveam nevoie! O armata ca ei si nu -mi putea face probleme!

-El este Canibalul!-incepu sovaielnic Tarzan prezentarile.

-Don Antonio!-am raspuns intinzand mana fara a schita nici un zambet macar de complezenta.

Canibalul era lat in spate cat doi rugbysti, drept ca un plop,cu maxilare late specific luptatorilor, lipsit de orice reactie. Nu puteai sti ce are pe suflet. Era o enigma. Nu puteam sparge bariera dura ce o afisa. Speram ca nici el pe a mea.

-El este Dinamita. -continua Tarzan cu aceasi voce ce trada emotia.

-Don Antonio! -la fel de scurt si fara a misca vreun muschi al fetei.

Evident ma abtineam. Nu eram omul care sa stea sobru prea mult timp mai indiferent de situatie. Ori tragedie, ori veselie, mereu trebuia sa zambesc.

Acum momentul teatral ma avea in prim plan. Nu voiam sa stric acest inceput de colaborare. Profesionalismul parea a fi cuvantul de ordine. Cel putin pentru moment.

Dinamita arata ceva mai slabut, doar cu pieptul mai impunator. Nu era atat de lat in spate sau atat de inalt ca primul sau coleg, insa nu era de neglijat. Avea dincolo de expresie o parsivenie greu de digerat. Un fel de sadism. La el puteam citi sufletul. Un personaj la fel de ciudat de care trebuia sa ma feresc. La el profesionalismul nu parea sa valoreze prea mult.

-Sper sa conlucram bine!-l-am apostrofat facandu-l sa inteleaga ca il citisem si-l aveam in priviri.

Nu raspunse. Casca ochii ceva mai mult, surprinzator. Nu se asteptase la reactia mea. Pentru moment il pusesem la punct.

-El este Malamut!-continua aghiotantul meu aproape tremurand, rugandu-se in sinea lui sa se termine odata momentul.

-Don Antonio!

Malamut semana cu un caine. Avea fata lunguiata, avea ochi albastri deschis, un scandinav in persoana. Nu semana cu un estic. Avea in el spiritul nordic. Era rece pana si la atingere. Refuza sa ma priveasca in ochi. Avea vederea atintita deasupra capului, ca in armata. Nu ma sfida. Un soldat care stia sa se comporte fara ascunzisuri. Isi lua banii pentru munca prestata, si pleca!-asta parea sa exprime prin atitudine.Minunat si exemplar soldat!-m-am gandit trecand la celalat cavaler, fara armura si cal.

-El este Marocanul!-continua prezentarile.

-Don Antonio.-am intins mana direct si ferm.

Marocanul era un tip la cel mult 1,80 cm, cu o moaca lata, bruneta, avand o barba lasata intetionat sa creasca cateva zile, mesteca guma incontinu. Nici el nu ma privea in ochi. Tintise un punct pe peretele din spatele meu, si continua sa fie usor nepasator, ceea ce starni putin iritarea mea. Nu-mi placea de el prea mult. Nu semana a om de incredere, asemenea Canibalului. Doua persoane care simteam ca ma pot trada oricand.Ceva scartaia. Inastinctul ma insela rar. Nu ma simteam bine in preajama acestor doi criminali care nici macar nu conteneau sa se poarte ceva mai umil fiindca eu eram cel care decarta banul gros.

Arata ca un Don-Juan, parfumat strident, care era cu ochii numai dupa fuste. Era genul care pentru cativa dolari in plus te trada.

Tarzan simtind adversitatea mea fata de el se grabi sa treaca la urmatorul mercenar care ii intrecea pe toti la inaltime. Avea pe putin doi metri si zece. Figura ii era falcoasa, ras pe cap, cu un cioc subtire in jurul gurii, o privire rece, de gheata care ma fixa fara sa clipesca. Nu era la intimidare. Se uita pur si simplu incercand sa vada seriozitatea mea. Felul meu de a fi. Tarzan ii starnise interesul pe drum. Singurul curios fusese el dintre toti. Imi placea de el. Parea de incredere. De astfel de figuri aveam nevoie. Doua dintre aceste personaje cadeau de la increderea mea. Imi puteau infinge cutitul in spate oricand.

-El este Legiune.-termina prezentarile schitand un zambet cald vazand ca imi placea aceasta figura dura care avusese curajul sa ma priveasca cu demnitate si fara ascunzisuri.

-Don Antonio. Imi pare bine! Pari baiat bun!-am scapat acest compliment fara sa vreau.

Din fericire Legiune ma salva rapid fiind pe faza.

-Sunt la ordinele dumneavoastra! Eu omor , dumneata platesti! Profesionist!

Tupeul sau ma amuza in mintea mea. Avea gura mare. Dar inca tolerabil. Cel putin pentru moment puteam sa trec peste aceste vorbe.

Langa mine Tarzan ii facea semne disperate cu ochiul sa-si inghita limba. Imi stia atitudinea imprevizibila. Orice lucru care nu-mi convenea era distrus. Multi murisera si pentru mai putin. Acum faceam rabat.

-Vezi sa nu chiorasti Tarzane! Lasa semnele ca iti fac o perche de ochelari la urgenta! Nu fii tampit!

Ceilalti zambira. Gluma a fost buna. Insa scurta. Nu voiam sa-l fac de cacao pe aghiotantul meu. Era seful armatei mele si prieten cu acest gorile ce ma puteau salva si propulsa in varful ierarhiei.

Dupa ce i-am mai trecut odata in evidenta pe cei cinci m-am in departat cativa pasi in spate. Ii priveam ingandurat. Tensiunea crestea. Fiecare continua sa se comporte dupa cum ii dicta mintea. Ceva scartaia in aceasta ecuatie.

-Voi sunteti prieteni sau lucrati pe cont propriu?

Intrebarea ii facu sa tresara. Toti si-au indreptat privirile catre mine. Nimeni nu mai facea nazuri sau sa afiseze figurile gretoase. Erau curiosi. Le captasem atentia.

-Sunteti pe cont pripriu?

-Suntem amici. Pe departe! Nimeni nu lucreaza in grup. Acum ne-am unit pentru acesta misiune. Nu-mi place ideea dar pentru bani....-raspunse parsiv Dinamita care facu un pas in fata instinctiv.

-Deci mai bine lucrati singuri!

-Intotdeauna. Fiecare este stapan pe situatia creata de el! Nu vreau sa fac fapte de bravura pentru altii! Daca nu existau banii asa multi la mijloc....-continua pledoaria Marocanul care iesi si el la interval.

Ceilalti trei scrasneau zgomotos din dinti. Evident erau enervati de atitudinea celor doi. Nu era etic caramadereste. Un soldat adevarat nu-si lasa colegul sa moara daca poate fi salvat. Egoismul nu are ce cauta cand este vorba de gloante.

-Nu prea va plac schemele ce cuprind prea multe persoane?

-Nu.-raspunse promt Dinamita.

-Cred ca tebuie sa facem un plan mai elaborat!-intari si Marocanul continuand sa molfaie guma.

-Planul este deja facut . Atacam asta seara. Atacam dupa cum spun eu! -am replicat taios, satul de atatea vorbe lipsite de sens.

Exact cei doi in privinta carora aveam dubii se dovedisesra a fi niste scursuri. Puteau deveni foarte usor alunecosi, puteau deveni niste cartite. Asa ceva era intolerabil. Un comportament idiot putea starni revolta in randul soldatilor. O decizie greu de luat . Aveam nevoie de oameni puternici, dar uram cartitele. Mintea imi macina aceasta dileme la care trebuia sa dau un raspuns imediat.

Figura mea devenise crancena. Legiune, Malamut si Canibalul, s-au retras inca un pas in spatele celor doi. Era un semn. Un semn pe care il intuiam dar nu eram sigur de el. Legiune imi facu semn cu ochiul.Totul era O.K. din partea lor.

-Tarzan, ai adus oameni buni, fara indoiala. Sunt multumit.

-Multumesc sefu'!-ranji satisfacut ca a trecut testul.

-Dar mai exista cateva probleme! Trei sunt la numar!

Zambetul ii disparu. Se incrunta ca un idiot care nu mai intelegea nimic. Puse capul in jos apoi ma privi intrebator.

-Una esti tu.....iar celelate doua sunt ei....

Gloantele iesira instantaneu din mitraliera secerand trupurile celor doi. Nu au avut nici o reactie. Nu au avut timp sa gesticuleze macar. Trecusera in lumea de dincolo. O mare balta de sange se forma in jurul lor. Aburii se ridicau usor spargandu-se in aerul rece din jur. Aveau fetele distruse. Pieptul le era o sita imensa . Asa putea sa le iasa sufletul mai usor.

Ceilati trei au privit scena la fel de rece. Nu atinsesera pe nimeni gloantele. Toti erau teferi. De ei aveam nevoie. Intr-un fel avusesem mana libera din partea lor. Raul trebuia distrus inca din fasa.

-Acum urmezi tu!-m-am intors catre Tarzan care se facuse alb ca varul, refuzand sa respire.

Arata ca o stana de piatra.

-Drace!-reusi sa exclame intr-un tarziu cand se mai dezmetici incepand a tusi de la mirosul pe praf de pusca ars.

-Il chemi pe dracul? Te trimit imediat! -i-am pus mitraliera la tampla.

-Nu vreau sa mor! Idiotii aia doi isi merita soarta! Eu ce am facut! I-ai ucis , foarte bine!

-Urmezi tu! Dar nu acum! Urmatoarea data iti trimit sufletul in Iad! Ai avut noroc ca-mi esti simpatic! Nu esti baiat rau! Te iert dar nu stiu de ce! Probabil sunt mai cretin decat tine! Tu ce ai face in locul meu?

-La fel....

-Pe ma-ta! M-ai fi lichidat din prima clipa! Cunosc mintea ta ! Esti un ratat!-Un caine!M-ai fi omorat, nu?

-Da. ..

-Mai tare!

-Da!

-Acum cheama-i pe ceilalti oameni si care dracului lesurile astea! Scapa de ele! Nu lasa urme!

Fara replica si cu capul plecat Tarzan pleca din camera in pas alergator. Teama fata de mine se amplifica. Asa il voiam . Mereu cu suflul mortii in ceafa. Trebuia instaurat regimul terorii in sanul armatei si al acestui loc. Situatia se complica. Agheu avusese dreptate. Cu capetele seci niciodata nu poti sta linistit. Teroarea ere cuvantul care putea face intotdeauna ordine.

-Voi treceti sa cinstim momentul colaborarii noastre! Sper sa fie una reusita! Apoi va voi explica planul de atac !

Cei trei barbati au pasit neimpresionati indreptandu-se catre mine. Aduceau suflul unei noi desfasurari a evenimentelor. Erau ca niste stalpi de otel. Duri si de incredere!

Fiecare a primit cate o jumatate de pahar de wissky dupa care am cinstit cu glas tare contrar mutrelor afisate inainte. Undeva in suflet erau si ei umani. Insa munca lor era mai presus de orice. Afacerile cu placerile nu erau amestecate.

Isetati am golit lichidele maronii dupa care am trecut la afaceri.

Cu glas domol si cu pixul in mana am creionat treseul si locul unde avea sa dam lovitura. Cracana nu era o tinta greu se ucis. Dar se putea starni zarva multa si nu vroiam politia pe cap. Atunci trebuia sa se vada profesionalismul lor criminal. Dupa expresia mutrelor nu parea o misiune dificila. Aveam incredere in ei.

Mizeria din pragul usii fusese curatata de baietii mei. Lasasera luna in urma. Nici urma de sange. Contrar asteptarilor Milena imi asculta cuvantul. Nu aparu pe faleza. Ma simteam bine deasupra tuturor.

-Planul trebuie sa fie dus la bun sfarsit!-am spus ca o concluzie.Pentru urmatoarea tinta vom elabora un alt plan. Urmatorul guster este ceva mai greu de rapus! Insa nu imposibil! Am baietii cei mai duri,nu?

Asteptam si un cuvant din partea lor. Asa imi puteau da incredere deplina. Cuvantul lor era tot ceea ce aveam nevoie. O confirmare inca o data a profesionalismului lor. Raspunsul veni din partea lui Legiune. Tipul care parea cel mai cumpatat.

-Daca planul este schitat bine, vom reusi. Fii fara grija Don Antonio! Insa daca se dovedeste a fi o tactica gresita , vina este numai a ta. De partea tehnica ne ocupam noi! Mergem pe mana ta! Sincer niciodata nu am mai actionat asa! Sper sa iasa o treaba super meseriasa!

-Este un plan fara cusur!-am incheiat discutia iritat de cuvintele sale.

Increderea mea in ei era totala . A lor in mine nu se situa la suta la suta. Un gust amar imi invada sufletul dar nu aveam incotro. Odata pusa in miscare masinaria trebuia sa continui. Pana la capat!

Baietii si-au scos din husele special confectionate armele automate de dimensiuni mari. Aratau ca in filmele cu comando. Aveau gloante cat cele de trasoare. Puteau dobora tintele de la un kilometru. "Jucarii" performate! Nimic nu le putea sta in cale cu astfel de ustensile. Aceste huse mascau perfect "moartea". Glontele rup, nu perforeaza carnea.

Aceste "fineturi" letale sunt folosite de obicei in cazurile de forta majora, cand situatia scapa de sub control, iar pentru a duce misiunea la bun sfarsit intra in functiune.

-Cu asta mergi intotdeauna la sigur!-excalama Malamut sarutand teava neagra ce lucea diabolic.

Ramasesem uimit de acest arsenal. Vazusem arme la viata mea ,insa atatea la un loc niciodata. Tipii sunt mana cereasca pentru mine!-mi-am spus cascand ochii fara a -mi ascunde uimirea.

Barbatii pareau incantati de atitudinea mea. Intr-adevar aveai ce vedea.

-Minunat! am exclamat cuprins de emotie neputand sa-mi stapanesc bucuria.

-Mai am inca ceva foarte im portant. Lucrez curat! -se lauda si Canibalul care scoase din dos un pistol lucios cu amortizor, lung ce raspandea raceala mortii.

Lucea dar era sinistru. Mirosea a sange. Metalul de gheata ce dadea drumul la robinet.

-Prinde sefule!-continua aruncand arma catre mine.

Perspicace, am prins-o. Era grea. Metal dur. Arata frumos. Lucratura de maestru.

-Pot ciurui pe oricine. Are gloante vidia. Trece si prin vesta. Prin zid chiar! Merg la sigur! Nu ramane pic de suflare in urma!

-Asa vreau sa fie! In urma sa cada vidul! Trimite la Sf Petru pe toti nenorocitii care-ti apar in cale! -i-am aruncat pistolul inapoi.

Toti trei au inceput sa-si stearga armele cu o placere nebuna. Ele le dadeau senzatiile cele mai tari. Senzatii unice. Ele le dadeau adevarata putere.

Tipii le mangaiau usor cu carpele moi, centimetru cu centimetru. Nici o portiune nu ramanea neatinsa. La urma acestui ritual au sarutat pe fiecare in parte si le-au ascuns sub husele care le camuflau perfect. Aveau figurile mult mai luminoase. Pareau fericiti ca dupa o partida teribila de sex. Niste criminali ciudati. Insa in aceasta meserie cine poate fi normal!

Cateva alte zeci de minute am mai stat la un pahar de vorba, despre diferite patanii ale lor. Destindeam putin atmosfera. Era linistea dinaintea furtunii. Baietii erau glumeti. Le placea si viata. Insa intamplarile povestite erau sinistre. Mi se facea greata uneori. Ei radeau cu pofta. Jucam rolul alaturi de ei. Incercam sa par mai dur decat eram. Voiam sa impun incredere si respect. Cateva minciuni i-au pus cu botul pe labe. Stiam sa mint bine. Eram profesor la asa ceva.

-Este timpul sa mergem.-m-am ridicat privind ceasul care indica ora 0:40. Era trecut de miezul noptii. Aveam de lichidat pe cineva. Trebuia sa fie prima victima din planul meu.

Urma sa mergem direct la el acasa. Locuia in marginea orasului, inspre Iasi, un cartier ce tocmai lua fiinta. Se preconiza ca va fi unul rezidential. Alesese bine locul unde sa-si ridice o casa cu cinci camere si mansarda. O casa moderna, plina de lucruri scumpe, apartinand lui Cracana unul din soarecii care sapa in cascaval pe la margine. Trebuia sa dispara!

Mi-am luat pardesiul lung pana aproape de glezne, aratam ca un adevarat Don. Pe palierul de la partier m-am intalnit cu Tarzan. Pregatise din timp masinile. Eram gata de lovitura.

Noaptea isi facea de cap. Era rece ca in miezul iernii, desi era abia la inceputu. Luna plina nu ierta nimic inghetind tot ce atingea cu razele ei galbui. Cartierul se cufundase intr-o liniste sinistra, Nu mai parea a fi in aceste cutii de chibrituri infecta, nici tipenie de om. Luminile erau stinse la fiecare apartament. Muritorii fara vina dormeau. Mare parte spera sa nu se mai trezeasca. Somul era singura lor scapare. Singura evadare din mocirla. Greutatile ii adusesera pe multi in pragul disperarii. "Vietnamul" era cufundat intr-o liniste sinistra.

Trei masini marca BMW, preferatele mele, toate negre, ticsite cu alte gorile insetate de sange, cele din staff-ul meu, baieti alesi riguros, incepura a rula pe strazile orasului. Frigul ii bagase la dos pe toti. Nu mai vedeai nicio pasare de noapte. Nici macar "gaborii" nu se aflau la datorie. In alte seri te intalneai cu ei la fiacare pas. Acum nu. Un moment prielnic pentru ca orchestra mea sa penduleze intr-o sinfonie unica a mortii. Plumbul va face legea in seara asta!-mi-am spus aprinzandu-mi un kent lung , asa cum fumeaza doar mafiotii stilati. Voiam sa fiu unul din cei mai faimosi gangsteri din aceasta zona a tarii. Orasul il voiam la picioarele mele. Incepeam sa prind la stil. Ma cizelam din mers. Asta era bine.

Planul de atac pus la punct consta in a lua prin surprindere pe Cracana, exact cand luminile din casa se stingeau. Inconjuram mai intai obiectivul apoi cand momentul permitea atacam decisiv. Totul fara zgomot. Lichidam pe oricine ne iesea in cale.

Masinile, odata ajunse in centrul orasului au cotit-o la dreapta pe o scurtatura, aproape de mahalaua veche, care era mereu cufundata in bezna. Pe aici era intotdeauna mult mai sigur. O zona plina de pitoresc exact ca Vietnamul meu. Numai ca aceasta zona se afla mult mai aproape de civilizatie. Una din zonele lui Cracana era acest loc. Pe aici isi faceau veacul fel de fel de personaje dubioase, toate luate la un loc formau o turma de prostituate, betivi, puscariasi, hoti, si ceva mai multe suflete cinstite decat la mine in cartier. Acestea din urma se gaseau in zona marginasa, parca anume izolate de destin.

Zona era o buna vaca de muls. Se consuma serios cocaina si heroina. Vanzarile aduceau profituri uriase visteriei lui Cracana.

Iesind din aceasta zona am intrat iarasi pe strada principala a orasului, aflandu-ne in marginea sa. Luminile puternice de pe strazile pustii, disparusera. Inotam intr-o bezna greu de patruns. Intram ca intr-un vid. Pe ici colo se putea zari cate o casa cu luminile aprinse, altele aflate deja in constructii semanau cu ghetourile de la capatul Vietnamului care nu au mai apucat sa simta mana lui Ceausescu.

Masinile au cotit apoi dupa un kilometru de mers, la dreapta pe o straduta pietruita, pe care se mai aflau doua case mari strajuite de garduri inalta din beton. Nu erau locuite. Batea un vant de pustiu, desi arhitectura lor parea desprinsa din reviste. Bogatanii locuiau in astfel de case. Cei mult prea bogati!

Luminile masinilor au fost stinse, si inaintam usor fara zgomot. Conduceau dupa instinct. Orbeste dar foarte bine. Planul mergea destul de bine. Distractia inca nu incepuse. In fata casei si imprejurul ei nu se afla nici un bodyguard. Doar o lumina slaba era aprinsa la intrare. In rest casa domnea cufundata in linistea intunericului. Masina mea a oprit langa poarta, celelate doua inaintind, pe langa ziduri pana ce au cotit. Mergeau in spate.Noi am vegheat imprejurimile. Nu se auzea nici musca. Doar crengile copacilor care frematau a moarte. O cucuvea ne mai lipsea din acest peisaj!

-Nu-mi miroase a bine!-a replicat Legiune cu ochii deschisi larg fara sa clipesca, privind in toate partile. Un bandit de talia lui nu sta fara sa fie pazit non-stop. Ceva se intampla! Baietii ne asteapta! Nu vor ataca decat atunci cand vom fi aproape.

-Sunt de aceeasi parere!-completa Malamut parca adulmecand aerul ca un caine, cu narile desfacute comic.Planul trebuie regandit. Niciodata in astfel de situatii nu s-a nimerit ca dobitocii sa nu fie acasa. Ne asteapta! Iar Cracana nu este cu siguranta acasa!

-Este!-scurta si Canibalul cu o figura de om lipsit de orice emotie. Este ascuns intr-o gaura de sobolan. Nu vrea sa piarda momentul cand ne vor intinde lesurile. Ticalosii astia nu iarta! Iti vor capul pe tava. Se ascund si cand razboiul se termina apar si pozeaza in eroi!

-Am auzit destule! Ce naiba facem? Ne dam cu parerea pana dimineata! Mai bine ne punem cate o "sutaca" si facem si "o carte" daca tot ne dam la cioace ca niste cretini! -m-am rastit plictisit de atatea palavre inutile.

Reactia mea ii lasa fara glas. Se asternu linistea. Erau deranjati de spusele mele. Nu asa lucrau de obicei. Dar tensiunea din interiorul meu era mult prea ridicata ca sa stau calm. Ei erau obisnuiti cu astfel de momente. Eu mai aveam de ucis multi ticalosi ca sa pot sta degajat.

-Va trebui sa ne tineti spatele! Cei din dos vor fi gata de atac daca sobolanii vor iesi din vizuina.-prelua initiativa Legiune, ferm ca un adevarat comandant. Trageti in orice misca! Noi vom intra prin fata, prin cele trei parti. Malamut tu intri pe usa principala,Canibalul si cu mine vom escalada balconul de la etaj. O.K?

Intinse palma pentru a intari spusele. Mai trebuia un cuvant de autoincurajare. Nimeni nu deschise gura. Se auzisera cateva maraieli ce semanau a aprobare. Oricum un alt plan nu exista.

Vila avea un etaj cu trei camere mari, o locuinta frumos lucrata, in mod sigur "luata" din revistele de specialitate. Cei de genul sau nu aveau viziunea arhitecturala. Ii interesau doar banii si afacerile dubiase din care puteau scoate o gramada de bani.

In fata casei se afla o curte spatioasa, pavata cu piatra de diferite culori, un curcubeu lipsit de gust. Pe margine cateva tufisuri de flori strajuiau un gazon uscat si brumat. Halogenele care trebuiau sa fie aprinse ramasesera inghetate. Doar beculetul chior de la intrare facea diferenta dintre intuneric si semiintunericul enervant.

-Vreti sa atacati prin fata...-am continuat mai mult pentru conversatie- nu va vad ? Or fi ei idioti dar chiori in nici un caz! Si cu niste arme bune in mana pot nimeri pe oricine! Nu iarta!

Canibalul schitand un zambet strengaresc deschise cativa centimetri geamul masini. A scos teava unei pusti cu luneta, confectionata artizanal, ca de altfel toate armele lor, astfel neputant sa fie identificate, si a tintit. A ochit perfect becul de deasupra usii. Noaptea se asternu brutal. Fiorii de teama ma strabateau de-a lungul sirii spinarii. Iti bagai degetele in ochi in aceasta bezna daca nu erai atent.

-I-am pus cu botul pe labe!-spuse incotinuare Canibalul razand cu o posta ciudata.

-Acum intram in actiune! Tu ramai aici!-interveni Legiune oarecum grijuliu. Este operatiunea noastra! Ti-l aducem viu! Tu ii faci capatul! Din dosul gecilor de

camuflaj negru, au scos fiecare cate un binoclu de dimensiuni reduse, care se atasa la ochii ca o pereche de ochelari. Ceva nou.

-Ce naiba sunt astea?-am intrebat nedumerit.

-O noutate indispensabila pe timp de noapte. Exact potrivite pentru acest moment.-conchise Malamut zambitor. Infrarosu! Cu ele poti vedea noaptea! Ii vezi exact ca pe timp de zi! Senzorii de caldura fac totull! Le ciuruiesc fundurile si testele de nu se vad!

Canibalul imi imprumuta acesti ochelari ciudati care pareau de domeniul sf-ului. Intr-adevar cu ei vedeai orice. Umbrele celor prezenti in casa se distingeau perfect. Doi se aflau in spatele feresterei de sus, gata sa ocheasca. Numai ca miscarea noastra cu becul ii derutase. Ii vedeam framantandu-se pe jumatate de metru patrat. Alti trei se aflau la parter la fiecare geam. Acestia stateau intr-un loc. Incercau sa distinga ceva cu mai mult calm.

In total se aflau cinci la o prima vedere.

-Priveste la tufisurile din spatele casei. -continua Legiune. Sunt alti trei ticalosi. Sfinte Petre primeste-i! Sunteti gata?

Geamul masinii a fost deschis mai mult. Trei tevi de pusca cu luneta, stateau afara. Moartea plutea in aerul rece al noptii.

-Acum! Drum bun fraierilor!-dadu semnalul Legiune.

Scurt, fara zgomot trei gloante au sters de pe fata pamantului trei suflete murdare de sange. Au cazut in acelasi timp pe spate. Nu mai miscau. Moartea survenise instantaneu si fara veste.Tehnologia noastra invinsese. Asta se chema arta. Arta sinistra si cruda de a ucide!

-Perfect!-exclama triumfator Canibalul aflat in extaz.

-Ramaneti in spate!-ordona prin statie Legiune care nu se bucura de aceasta reusita. Trageti in orice misca!

-Ramanem pe pozitie! -confirma Tarzan de la celalalt capat.

Cei trei mercenari s-au dat jos din masina si au sarit gardul ca niste atleti bine pregati. Mergeau tiptil. Nu se aflau in bataia pustii. Se strecurau pe margine atenti sa nu mai fie si altii prin preajma. Din fericire afara fusesera doar aceia care deja se urcau catre ceruri.

Lipiti de peretele casei au tras cu ochiul sa vada unde sunt cei de la parter. Fiecare isi luase tinta in primire. S-au postat in fata geamurilor, acolo unde se aflau cei de dincolo. Si-au fixat pustile si au tras printr-o sincronizare minutioasa. Baietii se simteau unii pe altii. Profesionistii actionau dupa instinct. Aveau aceeasi gandire. Pana in acele clipe dadusera rezultate. Insa pe mine nu acest spectacol ca la un joc de popice ma interesa. Voiam capul lui Cracana. Voiam sa-i iau piuitul cu mana mea. Il voiam mort cu un incarcator de gloante golit in teasta. Nu voiam sa-l recunoasca nici macar Dumnezeu. Voiam sa primeasca ceea ce merita.

Arcadele de la partier au fost escaladate imediat. Au sarit unii pe altii ca la circ pana la etaj unde se aflau alti doi barbati pregatiti sa moara. Din masina priveam cu sufletul la gura. Operatiunea se desfasura fara zgomot. Nici nu banuiau cei de la etaj ce se intampla jos.Asteptam momentul culminant cand mi-l vor aduce pe Cracana ca pe un trofeu.Eram pregatit sa-i acaparez intreg teritoriul

si toata marfa. Ii voiam intreaga afacere. Asta insemna inca un pas mai aproape de Seful.

La etaj cei trei mercenari inca nu actionau. Cercetau terenul. Voiau sa fie siguri ca nu mai sunt si alti ticalosi care sa-i poata surprinde. Nu voiau sa cada intr-o ambuscada. Legiune cerceta casa din dosul unui geam mare. Privea atent interiorul, vizualizand centimetru cu centimetru. Malamut si cu Canibalul s-au despartit in cate o parte disparand in dosul locuintei. Mergeau ca niste adevarati ninja. Scena semana cu un film chinezesc. Diferenta consta in armele folosite. Aici "vorbea" tehnologia de ultima ora. Pistoale confectionate special, mitraliere si pusti care nu scoteau zgomot prea mare. Cu ele nici nu simteai ca mori. "Plecai in concediu" fara sa stii cine iti facea invitatia.

Dupa cateva minute Malamut si Canibalul au revenit. Cu ajutorul degetelor au dat O.K-ul pentru a putea incepe distractia . Se voia a fi lovitura de gratie.Asta insemna ca inauntru se aflau doar cei doi amarati care-si asteptau moartea.

-Clipele le sunt numarate!-am marait zambind. Nu mai au mult! Cracana al meu esti!

In dreptul celor doi care stateau lipiti de peretele incaperii, se aflau geamurile mari.Pentru ei era bezana in continuare.Pentru mercenarii mei imaginile lor erau mana cereasca. O tinta perfecta!-isi spuneau bucurosi ca situatia era usoara.

Legiune a dat semnalul. Cu picioarele au lovit geamurile facandu-le tantadari. Imediat focurile de arma si-au facut simtita prezenta. Glontele au izbit fatal trupurile celor doi. Zgomotul si fumul de la praful de pusca se contopeau sinistru intr-un ecou prelung spargand noaptea densa. Mai aveau la dispozitie cel mult trei minute sa mi-l aduca pe Cracana. Politia nu ar fi intarziat sa apara. Din fericire la casele vecine nu se aprinsera luminile. Semn ca nu erau acasa. Asta era bine. Nu voiam sa fim vazuti. Tensiunea crestea. Sangele alerga prin vene ca o furtuna. Ma racisem ca un mort. Simteam cum palmele imi transpirau. Incercam sa raman calm. Dar momentul nu impunea acest sentiment pacifist. Cu privirile atintite in toate partile si cu urechile ciulite ,semanam cu un animal aflat la panda. Inca nu se auzeau sirenele.Pentru moment situatia era sub control Castigam timp. Fiecare secunda parea o vesnicie. Incepeam sa bat din picioare ca un copil mic care asteapta sa i se aduca jucaria.

In fata, la volan soferul chel ma privea transpirat. Avea si el emotii. Simteam cum voia sa scape. Un semnal cat de discret din partea mea, si ar fi plecat ca o vijelie. Era satul de actiunile mele.

Nu-mi placeau astfel de oameni. Nu voiam sa am oameni care se emotioneaza atat de usor. Trebuie scos pe dreapta!-mi-am spus tugiund buzele, ticul meu cand meditam.Nu-l mai iau cu mine. Poate ceda!

Lasandu-l sa se balaceasca in propriile temeri mi-am indreptat atentia spre casa. Ochii se obisnuisera cu intunericul. Pana la urma eram pasare de noapte. Puteam distinge patru siluete care se indreptau catre masina. Al patrulea trebuia sa fie Cracana. Imi aduceau trofeul. Sirenele politiei nu se auzeau inca. Anume parca pentru a-mi duce la bun sfarsit misiunea. Aveam la indemana momentul propice. Inima incepu sa bata cu putere in pieptul slab. Aveam ceva emotii. Eram gata sa omor primul ticalos cu rang. O onoare.

-El este!-am exclamat plin de extaz.

Siluata lui Cracana incepea sa se distinga. Luminile masinii au fost aprinse . Puterea lor orbi pe moment pe cei patru care s-au oprit pret de doua secunde. In cele din urma si-au continuat drumul catre mine.Era ultimul drum al unui mafiot,suna triumfator in mintea mea imbatata de gustul puterii. Decizia de a-l lichida pe acest ticalos era irevocabila.

-Ti-am adus sobolanul asta!-spuse schitand un zambet acru Legiune care astepta un cuvant de lauda.

-Bravo baieti!-veni si rasplata mea verbala. Puneti-l in genunchi!

O lovitura in coaste il chirci pe Cracana fara insa sa cada. Se tinea tare.

-Nu ingenunchez in fata unor nimicuri! Cine esti tu? -se razvrati crezand ca ma poate indupleca, prin a-mi da senzatia de frica.

-Eu sunt Dumnezeul tau prostule! Eu sunt cel care are in mana viata ta! Eu decid daca traiesti sau mori! Eu am in maini viata ta si a celorlalti gainari! Le va veni randul la toti! Soarta te-a ales pe tine primul!

Printr-o inclinare a capului catre Malamut i-am dat semnalul sa aplice legea martiala. Un pumn ca de fier tinti ficatul , apoi un pat de pusca ateriza in stomac. Scuipa sange. Cazu in genunchi ca secerat. Nu mai spunea nimic. Doar icnea de durere cu ochii inchisi. Incerca sa se tina si acum tare fara sa izbucneasca in urlete. Se voia a fi un mafiot adevarat care rezista torturii. Insa putin imi pasa. Nu voiam decat sa-l omor. Nu voiam sa aflu nici un secret. Ii voiam creierii imprastiati pe betonul inghetat.

-Spune-ti ultima rugaciune!-i-am spus dandu-ma jos din masina, coborand chiar langa el.

-Du-te dracului pui de tarfa! -izbucni a rosti printr-un efort de ultimele puteri.

-Mai intai te duci tu! Saluta-l pe Sf. Petru!

Fara alte cuvinte am scos din dosul hainei un revolver cu amortizor confectionat artizanal,indreptandu-l catre capul lui. Cei trei mercenari ma priveau cu sufletul la gura asteptand sa se termine povestea. Nu voiau sa fie vazuti prin preajma. Daca ii vedeau gaborii erau terminati profesional. Nimeni nu angaja criminali cautati de politie. Nerabdarea lor era vadita fiindca oftau, schimbau din picioare, Malamut si-a aprins o tigara, Canibalul maraia ceva neinteles, Legiune stramba din buze nervos.

Primul foc se auzi infundat. Glontul lovi stomacul lui Cracana. Ma razgandisem in ultimul moment. Voiam sa se chinuie. Stiam ca daca lovesc in stomac nu moare imediat.

-Este prea usor.Nu meriti o moarte rapida!

Cei trei priveau in toate partile. Din fericire sirenele politiei nu se auzeau. Nu era tipenie de om pe o raza mare . Eram singuri condamnand la moarte un ticalos. O scursura a societatii. Un caine lichida un alt caine.

Cracana cazu pe spate. Imaginea ma ingrozi.Ma luase pe neasteptate. Glontul fusese de calibru mare si perfora tot ce a intalnit in cale. Matele ii ieseau afara. Cu mainile pline de sange urla cat putea de tare. Aburii maruntaielor raspandeau un miros greu de sange cu fecale gata sa fie expulzate. Era moarte pe care o merita. Nimerisem perfect.

-Iti place surpriza? Ai o aerisire ca ti se vede dincolo! Semeni cu un tunel! Incepi sa te imputi! Mirosi a hoit!

In urmatoarea clipa am indreptat pistolul catre tampla, ochind. Jumatate de cat plesni ca un dovleac copt. Trecuse in lumea de dincolo. Aceeasi caldura , aburi combinati cu mirosul de sange se ridicau greoi de pe cadavrul unuia care a fost printre noi.

-Acum tu esti un nimeni! Haideti !-am ordonat celor trei care pereau satisfacuti de deznodamant.

Militareste, intr-o graba ordonata mercenarii au urcat in masina, urmati de mine. L-am mai privit o data pe Cracana dupa care scuipand peste hoitul sau am urcat alaturi de baieti.

-Sefu', sefu'!-se auzi vocea lui Tarzan pri statie. Am gasit o comoara in beciul puslamalei asteia! O intreaga avera! Am pus baietii sa care totul la masina! Care este situati la strada?

-Ce avere? Ce comoara?-am urlat mimand un moment de pura sefie exigenta.

Cuvinterle sale i mi atrasera atentia starnindu-mi nerabdare. Voiam sa aflu despre ce este vorba mai repede.

-Iti spun cand ajungem in Vietnam! Nu avem timp!-incheie printr-o injuratura catre cei din jurul sau.

Un usor zambet de satisfactie imi aparu pe chip. Simtem puterea. Banii si drogurile avute in cantitati mari plus teritorii bune, te faceau sef.Un adevarat Don. Simtisem refuzul sau ca pe o protejare fata de cei trei mercenari. Inca erau straini. Imi voia binele acest pletos ciudat care avea minte in cap stiind sa organizeze o retea. In el aveam incredere. Acum imi demonstrase ca este baiat valabil.

-Porneste idiotule! Ce dracu faci, dormi? Astepti sa vina politia? -se auzira cuvintele mele in interiorul masinii catre soferul gras plin de transpiratie si cu o figura speriata.

O palma peste ceafa il dezmetici. Se pierduse in fata scenei crimei. Slab de inger!-mi-am spus pregatit sa-l elimin din gasca odata ajunsi acasa. Cu greu porni masina, iesind in soseau principala ,urmati la cincizeci de metri de catre celellate masini burdusite cu averea gasita in beciul ghinionistului de Cracana.

Contrar asteptarilor grasanul incepu sa se piarda iarasi, incepand a goni masina pe strada larga, lipsita de circulatie. Nu era bine ce facea. Putea atrage atentia asupra noastra. Nu voiam belele tocmai cand reusisem misiunea atat de importanta.

-Ce dracului faci? Unde ma-ta te crezi la raliu? Vrei sa punem copoii pe urmele noastre? Ce-i cu tine? Te-ai tampit? -ma urlam in urechea lui bagand frica si mai tare in el. Opreste idiotule!

Ultimele cuvinte lovira adanc in mintea sa. Opri masina brusc cu scartaieli de roti. Linistea se asternu iarasi. Luminile stalpilor erau slabe. Nu puteam fi identificati decat de aproape. Si cine poate sa se apropie de noi la o ora atat de inaintata. Riscul era prea mare. Noi nu am fi ezitat sa-l lichidam pe cel care indraznea sa faca aceasta prostie.

Masinile din spate s-au oprit precaute. Nu voiau sa ne depaseasca. Aparent nu ne cunosteau. Asa era cel mai bine.

-Coboara prostule!-am continuat sa tip in urechea lui. Mars afara! Lasa pe altul sa conduca daca nu esti in stare!

-Gata sefule.....conduc eu....sunt un prost! Nu am gandit! M-am lasat dus de val cand nu trebuia! Stiu....

Pistolul i se lipi de tampla. Era rece ca gheata. Muti din nou. Incepu sa transpire si mai abundent. Se inrosi, tensunea era cu mult peste normal. Imi placea sa-l fierb. Nervii si badjocora pe care voiam sa o fac ma impingea sa merg mai departe.

-Coboara! Repede! Nu am timp de cretini care au tarate in loc de creier! Si erai un baiat de nota zece! Nu cumva esti un turnator? Ti-e frica de mine! Pentru cine lucrezi? Nu esti cel care erai odata!

Aruncam "pastile". Cuvintele mele loveau din plin. Tremura ca un munte in timpul cutremurului. Sunca de pe ceafa se misca comic. Era ud din cap si pana-n talpi. Simteam cum il presez ca intr-o menghina. Il strangeam. Simteam ceva neobisnuit la el. Eram un detector de minciuni. Voiam sa lamuresc situatia pana la capat.

-Pentru cine sifonezi? Raspunde!

-Nu...sefule...nnu...

-Minti! Stii zicala:fapta recunoscuta este pe jumatate iertata! Scuipa tot!

Cei trei mercenari priveau cu ochii larg deschisi spectacolul dintre noi doi. Erau incantati. Au uitat de politie si de orice alta grija. Voiau sa afle deznodamantul. Voiau sa vada cat fler am in a depista ticalosii. Pe doi dintre prietii lor ii eliminasem, dar sa descoperi o cartita era altceva. Un show palpitant incare unul avea sa fie eliminat din "concurs".

-Raspunde! Iti spun pentru ultima data! Cine este in spatele tau! Eu ti-am dat o bucata de paine fraiere! Macar o explicatie pot sti! Un nume!

-Tatarul ma momit cu bani sa te dau in gat!-raspunse scuipand totul dintr-o data ca la o spovedanie. Sa stii ca nu am spus nimic! Sunt curat!

-Sigur! Si ce ti-a mai promis inafara de bani?

-Ca ma ia la el. Este mana dreapta a Sefului! Persoana importanta in angrenaj!

-Vorbesti ca un prost! Nimeni nu este mana dreapta ca Sefului! Cat ai ce oferi esti baiat valabil pentru el! Cand nu mai esti de folos te trimite Sus la Ceruri! Te-a prostit! Voia sa se foloseasca de tine! Cand nu mai erai de folos te lichida!

-Da...Da, mare prost am fost!-repeta ca un papagal sperand sa ma induplece.Iertare! Implor iertarea ta!

-Ma mai gandesc. Acum porneste. Nu vreau sa prind dimineata pe drumuri. Curand gaborii vor da de cadavru! Sa disparem din zona!

Deznodamantul uimi pe toata lumea. Chiar il iertasem pe tradator?-pareau a-si pune intrebareai Malamut, Legiune si Canibalul. Usor descumpaniti s-au lasat pe bancheta meditand la scena ciudata. Eu continuam sa fierb in suc propriu. Nervii imi erau incordati. Priveam orasul luminat si cufundat in liniste. Frigul de afara imprastie pe oricine era avid de distractie. Cu siguranta toate

discotecile,restaurantele sau bombele jegoase erau pline. Lumea inca se distra. Eram calici dar mereu cu chef de distractie. O combinatie ciudata.

Masina intra iarasi pe teritoriul lui Cracana. Din acea clipa era al meu. Priveam mandru cum aveam la mana intreg cartierul plin de lichele ce consumau droguri . Aveam tarfe, traficanti marunti, o multime de personaje ce trebjuiau sa ma serveasca. Altfel aplicam pedeapasa capitala.

-Opreste in fata restaurantului! Trebuie sa dau de stire cine este noul stapan al teritoriului. Voi veniti cu mine! Tu fii pregatit!-catre sofer care raspunse prompt.

Restaurantul era de fapt un motel in care era plin de tarfe ieftine ce serveau patria. Restaurantul se afla la parter si era doar de fatada a intregii afaceri ilegale. Nu stiam exact cine era seful, dar speram sa aflu curand. Muzica rasuna atractiv inca din strada. Luminile erau partial stinse creindu-se atmosfera.

La intrare ne intampina un bodyguard inalt, legat, semanand cu Legiune. Tine mainile incrutisate blocandu-ne intrarea. Nu voia sa fie politicos. Statea ca o stana de piatra si ne privea sfidator. Scrasneam din dinti. Era furios mai ceva ca un uragan. Cu greu ma abtineam sa nu scot pistolul.

Masinile care transportau marfa, s-au oprit in fata localului. Am facut semn sa plece. Aveam prea mare valoare in ele ca sa riscam . La noi in Vietnam era mult mai sigur. Acolo putea fi dosita fara sa atenteze nimeni la ea.

Privirile noastre se intalnira din nou cu ale paznicului, imbracat in costum negru la doua randuri de nasturi, sa arate ca un bodyguard din filme. O replica nu prea reusita.

-Intram fraiere?-am intrebat provocandu-l. Ai face bine sa te dai in laturi!

-Cine sunteti voi! -raspunse incruntat. Cine va credeti?

-Suntem cel mai negru cosmar al tau! Inchide pliscul si da-te la o parte! Este spre binele tau!

-Si daca refuz?

-Te condamni singur! Mori fraiere! Mori!

-Ma credeti idiot?

Sincronizandu-ne perfect, am scos toti patru arsenalul. Eu pistolul cu amortizor, Legiune pusca cu luneta ce straluce draconic, Malamut un pistol-mitraliera, Canibalul un Magnnum cu cartuse ce distrug orice de aproape. Toate patru armele indreptate catre gatul paznicului care se albi mai ceva ca varul. Nu mai respira. Ingheta odata cu frigul de afara. Daduse de dracu'. Se pusese cu cine nu trebuia!

-Ce sa-ti fac? Stii ce meriti?

Inclina afirmativ din cap.

-Stii cine sunt eu? Nu stii? Sunt seful acestui teritoriu!

Casca ochii si mai tare. Nu maraia nimic. Isi inghitise limba si cuvintele.

-Cracana ne priveste dintr-o stea! De azi eu sunt tartorul! Cine nu se supune ii iau gatul! O.K?

Raspunse tot printr-o inclinare a capului. Era de acord cu mine indiferet de ceea ce spuneam. Era prins in capcana.

-Arata-i o mostra din ce suntem in stare! Baga mare Legiune!

Se conforma. Il articula un pumn intre ochi, busindu-l sangele pe nas. Ii curgeau sifoanele. Avea sa fie machiat o periaoda buna de timp. Apoi un pat de pusca il plesni peste gura , urmata de lovitura decisiva sub barbie, facandu-l sa cada in fund, ametit. Nu mai era cu noi. Realitatea era in valuri pentru el. Cazuse muntele.O scena care ar fi meritat sa fie filmata!

Bordelul cu fatada de restaurant se numea "Royal beach". O denumire pe care o stiam doar noi cei care ne invarteam in lumea interlopa. In realitate se chema simplu "Royal". Cladirea era mare, cu un singur etaj, La parter se aflau mesele de restaurant, iar la etaj mai mult de zece camere pline in zi si noapte. Clienteal se afla mereu prezenta. Aici gaseai tarfe de tot soiul. De la cele stilate care cereau sume mari pentru o partida de sex,ele erau elita localului,si pana la tarfe ieftine, urate, reesapate , marfa pentru cei care nu aveau prea ,ulti bani in buzunar. aici era toata lumea fericita. Nimeni nu iesea suparat pe serviciile oferite.

In interior mesele erau pline. Nu se servea mancare la mese. Bautura curgea in cascade pe gatlejurile uscate. Era o adunatura pestrita de oameni cheflii, de la mahari care abia scosesera capul in lumea ilegalitatilor, de la terfele care agatau clientii, de la d baietii din zona cu sepcile tinute pe o parte, pa la amarati care inca lucrau pe unde apucau si avand o letcaie in buzunare o cheltuiau pe femei si bautura. Asta insemna adevarata viata pentru cei prezenti in local.

Un nor gros de fum se contopea greoi cu mirosul de bautura , condimentate cu un hip-hop plin de injuraturi, protagonistii fiind Bug Mafia. Formatia de suflet a celor care nu se complaceau intr-o astfel de viata. Versurile le ridica spiritul. Se credeau stapanii peste orice.

La vederea noastra s-au intors toti.Aveau fetele mahmure, stalcite, niste urati care intrasera in clinciul capital al vietii de desfrau. Muzica incetini. Figurile noastre impresionau mai mult. In plus tineam in maini un arsenal intreg cat sa arunce in aer intreg localul. Barbatia din vene le disparuse. Din sitir se uitau uluiti, neintelegand nimic.

-Salut, adunatura de lepre!-am strigat acoperind muzica.

Luminile se aprinsesera brusc. Muzica se opri de tot. Nimeni indraznea sa miste un deget. Inghetasera toti.

-Cine-i seful acestui bordel?-am continuat fluturand pistolul cae lucea in lumina becurilor puternice. Sa iasa la interval imediat! Eu sunt de azi inainte seful acestei zone! Eu! Don Antonio! S-a terminat cu domnia lui Cracana!

Linistea persista enervant. Nu era nimeni suficient de barbat sa rosteasca ceva. Ma enervau. Un glonte tinti o sticla de la bar. Se sframa in mii de cioburi imprastiind lichidul verzui.

Zgomotul facut ii trezira din amortire pe o parte din ticalosi. De la o masa din marginea barului se ridica un barbat ceva mai scund decat mine, cu o musteata mare rasucita comic pe parti, a la anii 1900, un joben ii mai rebuia si un monoclu, chel pe cap, alb ca varul, incepu a pasi catre mine. Burta foarte proemineta se misca la fel de comic cum arata in rest. Ochii stateau mari fara sa clipesca. Ma sorbea din priviri incercand sa afle parca mai multe despre mine. Nu ma cunostea. Eram strain. Dar puteam deveni amici.

-Tu esti bossul acestui bordel? -l-am intebat sec, taios luandu-i si ultima farama de tupeu.

-Da.

-Vino cu mine! Unde iti este biroul?

Fara sa raspunda ma conduse pe un culoar situat langa usa, dosit de o perdea rosie, culoar inchis de o usa din lemn masiv. Nimeni nu mai spunea nimic. Eu marind suspansul si tensiunea, el fiind speriat nu indraznea nici sa respire mai zgomotos. Dupa cinsprezece metri am intrat intr-o incapere mare, luminata, in care se aflau doua canapele mari din piele neagra, trei fotolii in asorteu , intr-un colt o masa de birou lunga plina cu hartii. Incaperea era lipsita de geamuri. Totul parea etans. Insa atmosfera era relaxanta. Ma sevi cu un pahar de wyssiki cu gheata, apoi m-am asezat scaunul de la birou. Nu riposta. Se aseza pe unul din fotoliile situate aproape de masa. Astepta sa deschid discutia. Insa pentru moment il priveam intens. Voiam sa-l citesc. Aveam fler la sa ceva. Citeam pe oricine. Rar se intampla sa nu pot patrunde in tainele unui om.

-Cum te numesti?-am inceput dupa cateva minute de joaca, sorbind din pahar guri mici care-mi piscau limba.

-Sunt Piratu'! Asa imi spun toti! Stii chelia...musteata....privirea....

-Burta....Sigur ca inteleg! Asta este doar pentru prosti! Pentru mine nu asti decat un sac de rahat ce sta sa se imputa!

Replica il lasa iarasi in suspensie. Ii dadusem peste mutra iarasi. Luase usor avant crezand ca ma inmoi.

-Eu sunt Don Antonio! seful acetui loc!

-Cu Cracana ce s-a intamplat?

-L-am scos din circuit! As putea si pe tine sa te scot! Dar inca ma gandesc. Daca esti baiat bun, te crut!

-Ce trebuie sa fac? Iti platesc taxa de protectie, fac comisioane, iti dau tarfe....-incepu intr-un oures care indemna la mila.

-Asta cerea Cracana?

-Mult mai mult. Un mare ticalos! Nu avea pic de mila! Nu avea decat o inima de piatra! Indiferent cat il serveai!

Scuipa in scarba pe covorul persan de culoare rosie.

-Uite cum face. Iti suspend taxa de protectie, poti pastra cate tarfe vrei, nu ma intereseaza combinatiile tale. Vreau sa distribui marfa pe care ti-o dau.

-Atat?

-Nu. Imi vinzi marfa imediat. Aduci bani! Ma servesti si te las in pace! Culegi bistari multi!Ai inteles? Daca tradezi te lichidez imediat! Iti iau si bordelul si tarfele si nevasta si copii, tot! -am urlat cat am putut de tare speriindu-l. In plus culegi informatii despre orice. Imi raportezi mereu! Nu trada! Atat vreau! Pare mult?

-Imm....imm nu...- daduse in balbaiala nereusind sa articuleze propozitiile bine. Vorbele referitoare la familie il naucisera. In plus sa distribuie marfa nu era tocmai usor cand trebuia sa aduci profit substantial intr-un timp scurt. Oricum nu avea incotro.Daca vroia sa traiasca si sa-si pastreze afacerea trebuia sa se supuna cerintelor mele.

-Atunci bate palma!-i-am intins mana, barbatului care venea incet , circuspect.

Transpirase ca un porc . Abia se mai tinea pe picioare. Suferise un soc. Nimeni probabil nu il luase atat de repede sub amenintarea armei. Actiunea iesise perfect. Imi facusem intrarea in teritoriu cu mult fast. Numele meu avea sa stea pe buzele tuturor.Eram multumit!

****

Dupa intrevedere am plecat , lasand in urma uimire, motive temeinice de reflexie si o imensa teama de mine din partea tuturor.

Masina ma astepta in fata localului, care muti in urma mea. Nu mai semana a bordel, unde distractia era in toi. Nimeni nu comenta nimic in urma. Plecam triunfator.

Alaturi de mine mercenarii zambeau la fel de multumiti. Efectul prezentei lor fusese devastator. Eram ca o masina blindata pana in dinti. Un scut uman bine pus la punct deschidea drumul meu catre apogeul puterii.

Cateva masini de politie trecura in viteza catre marginea orasului. Dadusera de cadavrul lui Cracana. Cineva daduse alarma. Cu inima usor impietrita inaintam prin mahalaua pustie. Era sinistru. O intunecime greu de patruns. Parea un loc lipsit de viata. Aparent asa stateau lucrurile. In schimb daca te aventurai de unul singur ,pe jos, riscai sa ramai in pielea goala . Erai imediat deposedat de toate bunurile. Daca faceai ceva valva ti se croiau cateva "buzunare" si te aduceau la "tacere".Baietii flamanzi nu glumeau cand era vorba de jafuri sau daca cineva le incalca teritoriul. Aici fiecare gasca isi avea propriul teritoriu. Cand se incalcau teritoriile iesea de fiecare data cu bai de sange. Iar toate aceste gasti se uneau sub conducerea unui singur om. Acel conducator devenisem eu.

Masina care era plina cu marfa trecuse cu bine de orice obstacol. Nu era nicaieri pe traseu. Incepeam sa simt mult mai acerb gustul puterii. Marfa care fusese confiscata imi aducea consolidarea pozitiei pe piata. Aveam destul cat sa scot o avere din trafic. Puteam emite pretentii mult mai mari.

Iesind din mahala am trecut pe o scurtatura ,evitand centrul orasului,scurtatura care dadea aproape de Vietnam. Ma puteam considera salvat. Operatiunea fusese o reusita.

Cartierul calicilor era cufundat in aceeasi liniste ciudata. Afara vantul batea cu putere, aducand un miros greoi de gunoi. O zona imputita. Atmosfera era infecta dar si inconfundabila. Daca te pierdeai gaseai casa si dupa miros, ca un caine. Nimic nu semana cu alta zona. Eram unici.

Pe acoperisurile blocurilor stateau cateva siluete imbracate in negru. Eram pazit asa dupa cum cerusem. Tarzan organizase totul fara cusur. Plateam cu bani grei aceasta ordine, dar eram multumit. Puteam sta linistit.

Urmat de baietii duri inarmati ca in filmele de comando, am intrat in bloc. Aici era mult mai cald si mai placut. Mirosul de gunoi se mai diminua.Atmosfera

devenise tensionata odata cu aparitia mea. Bodyguarzii ma asteptau in frunte cu Tarzan. Fara cuvinte, maraind ceva ca un caine nervos, m-am luat dupa ei. Coboram iarasi la subsol, acolo unde aerul rarefiat din cauza putrefactiei unor stive de gunoi, imi provoca o stare de neliniste.Sufeream de clausfotrobie. Nu dadeam in extrema, dar teama de locurile stramte si inchise ma nelinisteau. Nu-mi placea acest loc.In plus era nesigur pentru mine. Nu aveam nici o scapare din acest labirint. Aici erai condamnat la moarte. Daca se complota impotriva ta acesta era locul perfect pentru lichidare. Puteai fi uitat in acest subsol pentru totdeauna.

Peretii umezitii si mucegaiti contribuiau din plin la atmosfera imbacsita. Tacerea celor din jur ma enerva. Insa orice discutie ar fi fost inutila. Temeririle mele nu puteau fi inlaturate.

O usa mare din metal inchidea culuarul. Era un tunel secret. Nu mai fusesem niciodata prin aceste locuri. Tarzan stia unde sa ascunda valoarea. Insa riscul de a ma aventura alaturi de el era mare. Bagasem precaut mainile in buzunarele pardesiului. Acolo tineam mitraliera micuta care pusa in functiune lichida orice aveam in cale. Cu ea ma simteam mult mai sigur. Chiar daca muream, luam cu mine si alte suflete. Pe Tarzan eram gata sa-l iau primul . Alaturi de el puteau urma cel putin doi dintre mercenari. Gloantele ar fi lovit in plin si in ceilalti baieti care faceau parte din garda.Un complot ar fi fost fatal pentru ambele parti. Nu aceasta era solutia.

-Am ajuns!-spuse Tarzan inmanandu-mi cheia de la usa. Aici este veloarea. Averea noastra este la loc sigur!

-Nimic nu este sigur pe lumea asta!-am replicat incruntat primind cheia. De ce ai ascuns marfa tocmai aici?

Intrebarea il lua prin surprindere pe Tarzan. Muti. Ma privea fara reactie. Se albi la figura ca un bolnav, si astepta. Ce anume, numai el stia.

-Ai ascuns aici marfa fiindca esti un idiot! Un mare idiot! Ai tarate sub pletele alea! Crezi ca este sigura ascunzatoarea?

-Cred...

-Ma doare-n cot de ceea ce crezi.

Suparat am deschis usa metalica. Iauntru se afla o stiva de pachete sigilate de culoare maro. Drogurile se aflau in mainile mele. Cu ele deveneam puternic. Miroseau a bani. A multi bani.

-Cocaina este a noastra sefule!-continua ceva mai sigur Tarzan vazand reactia mea la vederea marfii.

Am luat un pachet pe care l-am desigilat cu ajutorul unui briceag. Pe varful cutitului praful alb ma acapara. L-am gustat. era cocaina de calitate excelenta. Valora cateva sute de mii de dolari. O avere!

-Ce spui ?-continua accentuand momentul.

-Nu-ti intrece norocul!-i-am taiat macaroana. Nu sunt prost!

-Scuze sefu'!

-Banii unde sunt? -veni iarasi replica mea taioasa care incurca putin itele.

Mercenarii si bodyguarzii si-au intors privirile reci si taioase catre el. Asteptau un raspuns. Erau banii din care trebuiau platiti. Pe nimeni nu interesa cocaina mai mult ca banii. Voiau lichiditati.

-Astept un raspuns!-printr-o miscare fulgeratoare l-am apucat de pletele negre tragandu-l aproape.

Mitraliera se posta sub barbie amenintator.Aparitia ei uimi asistenta care s-a retras instinctiv un pas in spate. eram surprinzator pentru ei. Miscarile mele deveneau periculoase pentru ei. Ma impuneam.

-Ai mutit? Nu auzi ce spun?

-Ba da. Banii sunt in seif! Sunt legati in pachete asa cum i-am luat!-resusi sa maraie scancind de durere.Sunt sus in biroul lui Peste!

-De ce i-ai pus acolo? Stiai ca acolo nu mai este o zona sigura! Sunt siguri sub mana mea! Sunt banii mei ! Eu platesc, si tu joci dupa cum spun!

-Am gresit ! Dar nu stiam ce sa fac! trebuiau scosi din masina cat mai repede! Nimeni nu trebuie sa afle de existenta lor!

Vorbele sale si strambaturile din cauza durerii, m-au convins sa-l las in pace. Pe de alta parte avea dreptate. Nu gandise prost. Aici marfa era in siguranta. Dar era greu de ajuns la ea. Banii atata timp cat seiful era pazit si inchis bine, nu exista nici o problema. Oricum pentru moment solutia gasita era buna. Ma linistisem. Frica de aceste locuri se mai tempera. Ma simteam mult mai bine. Mitraliera imi asigura pentru moment viata. In plus nimeni se arata impotriva metodelor mele fata de Tarzan. Aceasta "joaca" daduse bine.Facusem un rol fra voia mea. Un rol care pusese cu botul pe labe pe oricine avea de gand sa mi se impotrivească.

-Vreau paza aici non-stop!-am ordonat luand pachetul cu cocaina deja taiat. Nu vreau sa scapati din ochi nimic. Cheia o iau eu. Eu livrez marfa!

-S-a inteles!-incheie lasand capul in cosul pieptului.Ma ocup de tot.

-Acum hai sa luam banii din seif! Vreau toti verzisorii!

Intorcandu-ma catre usa am iesit din incapere, urmat de intreaga armata de baieti duri. Am tras usa dupa mine incuind-o. Acum cheia era in siguranta. Fara a mai spune ceva, Tarzan imi chici gandurile. A facut semn catre patru bodyguarzi sa raman de paza. Erau niste barbati inalti cu mutrele incruntate care scuipau foc din priviri. Nu spuneau nimic. Executau ordinele intocmai.Mergeam pe mana lor. Legiune ii privi cu coada ochilor ca un profesionist. Stia sa miroase ticalosii. Acestia nu erau baieti rai. Imi inclina din cap ca erau valabili. Cuvantul sau insemna inca o data ceva pentru mine.

Culuarele subsolului, intunecate pe alocuri, murdare si invaluite de un miros greoi au fost strabatute urgent. Voiam sa ies cat mai repede din labirint. Acolo sus ma simteam cel mai bine. Mi se confirmase inca o data ca sunt protejat.Baietii inca se aflau de partea mea. Acolo jos imi puteau face capatul. Un complot m-ar fi trecut in alta lume chiar daca victimele in randurile lor ar fi fost semnificative.

Locuinta lui Peste, transformata de acesta in birou, era cufundata intr-o bezna de nepatruns cu privirea. O raceala sinistra se asternuse peste aceste incaperi jegoase. Nu ramasese decat un seif mare din otel masiv, cateva scaune, un pat si un birou ravasit. In rest nimic care sa amintesca ca in acele locuri a locuit un om pret de ani buni. Incaperea nu imi era de folos . Hotarasem sa mut contabilitatea in apartementul meu. Acolo trebuiau sa fie totalizate intregile venituri de catre mine. Marele conducator!

Primul intra Tarzan. Si acesta se arata precaut . Se temea sa nu fie atras intr-o capcana de proprii sai subalterni. Banul putea fura mintile oricui. Scoase o mitraliera ceva mai mare ca a mea, pasi titptil, sa nu faca zgomot, apoi aprinse lumina becurilor slabe in voltaj, inspectand pret de cateva secunde camera principala, urmata de cealalta incapere. In final se apropie la fel de temator de geamul prafuit si aburit din cauza frigului. ne aflam la partierul blocului, iar un profesionist al crmei putea ochi fara probleme obiectivul.

In ultima instanta descuie seiful, dezvaluind continutul valoros. Acolo totul se schimba. Imaginea batea intr-un verde ciudat, o culoare care iti lua mintile. Teancurile de bani stateau unele peste altele asteptand sa fie numarate, atinse, mirosite ca pe o femeie frumoasa. Hartiele de culoare verde iti excitau simturile.Erai acaparat de ei.

-Minunat!-am marait cu ochii licarind de placere

Avaritia se instala in mine brusc. Erau ai mei. Averea pe care o visasem o viata intreaga. Devenisem bogat. Traiam pe o adevarata mina de bani.

In jur baietii mutisera. Priveau la fel de uluiti seiful care raspandea o vraja ce nu putea fi oprita. Eram cu totii nauciti. Nimeni , pe semne ca nu vazuse atata banet la un loc in viata lui. In acea seara dadusem lovitura vietii noastre.

-Ce facem Don Antonio cu ei? se auzi vocea rece a lui Tarzan care ramasese singurul lucid dintre noi. Stam intreaga noapte si ii privim ca niste...

-Ai grija ce spui!-i-am taiat fraza ce avea sa se termine cu o jignire.

Cuvintelesale ma adusesera la rwalitatea rece din jur. Baietii inca pluteau. M-am incruntat . Nervii ma invadara. Nimeni trebuia sa ravaneasca la aceste hartii. Erau ai mei. Eu eram in fond seful lor si trebuiau sa se limiteze la cat le permiteam.

-Voi ce mama dracului va holbati ca niste obsedati la curve!-am urlat risipind vraja in care cazusera ca niste fraieri. Nu stiti ce aveti de facut?

Mitraliera se indrepta catre ei. Ii amenintam. Le taiam macaroana, asa incat ca nu indrazaneasca cineva sa se impotrivesca. Actionam in punctul critic al situatiei. La fel de instinctiv, adusi cu picioarele pe pamant s-au retras in spate. simteau pericolul.

-Asta nu este un vis! Gloantele mele va fac sita in cateva clipe! Ce spuneti va riscati! Ce se intampla cu voi?

Fiecare incepu a marai enervati.Ii adusesem din lumea viselor.Se simteau parca tradati. Povestea acestor dolarei trebuia curmata . Nimeni nu era mai presus de mine!

-Fiecare isi va primi portia! O portie de bani consistenta! Restul ii vom folosi pentru a deveni lideri de piata! Trebuie sa devenim cei mai tari! Numai cu bani putem sa ne atingem scopurile! Ati fost aproape de mine si v-am aratat mereu bunatatea mea! Ati primit fiecare lovele suficiente cat sa va permiteti orice lux! Acum suntem pe cai mari! Abia acum putem sa contam pe piata! Il vreau pe Seful si pe boarfa aia de Agheu morti! Vreau sa-mi linga picioarele! A tradat principiile noastre dupa ce va tratat ca pe niste sclavi! Vreu sa-i distrugem!

Pledoaria mea ii atinsese in punctul sensibil. Niciunul nu-l inghitise pe Agheu si fiecare dorea sa-l vada mort, dar nu inainte de a-si trage pedeapsa pe pamant, de la ei. In plus mirajul banior ingenunchia pe oricine. Erau flamanzi ca

niste lupi. Trebuiau hraniti. Dolarii le puteau tine de sat o buna perioada de timp. In fond traiau acelasi vis ca si mine. Acela de a fi cei mai puternici de pe piata. Stiau ca a face parte dintr-o organizatie puternica, era o onoare. Se mandreau cu asa ceva. Stiau de asemenea ca aceste vise de preamarire se puteau realiza doar sub conducerea mea. I sinea lor nu voiau nici ei sa strice tot ce au construit. Aveau incredere i instinctele mele si aveau inima impacata ca nu i-am lasat niciodata pe dinafara.

-Hai !Pas alergator! Luati banii si mergeti sus cu ei! Acolo va primiti tainul! Vom cinsti asa cum se cuvine momentul! Hai zmeilor!

Indemnul meu, spus pe un ton ferm ii facu sa se puna in miscare .Intreaga incapere deveni ca un stup de albine ,coordonate perfect, fiecare stiind ce are de facut. Se pastra o ordine demna de invidiat. Disciplina domnea autoritar. Nu-i scapasem din mana chiar daca pentru cateva momente traisem aceasta impresie. Inca erau de partea mea. Rasplata ce urma trabuia sa le fie consistenta. Asa ii multumeam pe deplin. Totusi aceasta adunatura de minti intunecate putea fi controlata si in momentele de tensiune. Cu putina fermitate si cativa dolari in plus ii puteam linisti. Metoda functiona intotdeauna. Caliculiui ii puteai cumpara sufletul doar cu bani si mancare. Si asta foarte usor!

Fiecare isi umplu cate o geanta de bani pe care o lua sus. Seiful era plin. Dupa calculele mele existau pe putin sapte -optsute de mii de dolari. Bani pe care urmau sa-mi asigure o existenta lipsita de griji. Cu ei puteam deschide infinite afaceri. Voiam sa cladesc un imperiu al drogurilor si al tarfelor. Un imperiu ascuns sub fatada unui cazinou. Acolo aveau sa se petraca lucruri de seama. Tranzactiile se vor putea face mult mai usor, iar spalarea baniilor ar fi mult mai usoara!-imi spuneam zambind satisfacut, din pragul usii.

La urma ramasese Tarzan. Seiful se goli imediat. Acesta ma privi asteptand un cuvant de lauda. Merita acest lucru. Era un tip care se pricepea la a aranja treburile in organizatie.Avea in el un profesionalism desavarsit. Numai ca toanele mele impulsive cadeau de fiecare data pe umerii lui. Suporta injuraturile mele si amentarile cu arma. Traia la limita. Probabil ii placea adrenalina.

-Ai facut treaba buna!-i-am spus schitand un zambet larga in remn de pretuire. Ma bucur ca esti alaturi de mine. Esti un tip de incredere.

-Multumesc Don Antonio! Sunteti generos!-se inclina in fata mea usor intorcandu-mi respectul. Prima misiune importanta a iesit perfect.

-Daca trecem cu bine cateva zile suntem salvati! Nu se mai atinge nimeni de noi! Dubleaza paza chiar din noaptea asta! Scoate la aer rece pe toti bosorogii aia care se dau drept slujitorii mei! Acum sa-i vad!

Tarzan zambi. Eram nostim. Bagam la inaintare o mini armata de nenorociti care nu stiau ce inseamna o arma adevarata. Multi au fost si ei in tinerete boschetari, dar pe atunci un simplu cutit era de ajuns ca sa jefuiesti. Acum tehnologia si mafia s-a schimbat. Altfel se desfasoara activitatile de contrabanda. Altfel merg feliile in cadrul unei organizati. Totul se ridica pana la cele mai inalte nivele.

-Iti vei primi premiul mult meritat! Ai minte in bila asta pletoasa! Imi place!

-Multumesc!

-Dar ianinte de a-ti primi portia,mai am de incheiat o socoteala. Una importanta! Ceva ce nu pot tolera niciodata!

Figura lui Tarzan deveni serioasa. Astepta detaliile. Stia ca este ceva important. Nu vorbeam niciodata in von despre o reglare de conturi.

-Despre ce este vorba?-interveni curios.

Mi-am aprins o tigara din acere am tras doua fumuri la rand. L-am privit atent fara a clipi macar o data. Ma gandeam. Nu voiam sa gresesc. Hotaram destinul cuieva. In acea seara eram gata sa mai trimit un suflet in ceruri. Incercam sa ma conving sa fac rabat de la regula ,insa asta nu ar fi fost drept fata de ceilalti prapaditi care au facut greseli asemanatoare. Persoana imi fusese alaturi indubitabil.Insa cazuse intr-o capcana. In propria naivitate. Penntru asta trebuia sa plateasca pretul suprem, chiar daca sufletul nu-mi era impacat cu ideea.

-Este ceva grav Don Antonio ?-continua sa parand preocupat de framantarile mele interioare.

-Este. Un ticalos a tradat! A sifonat cui nu trebuia! Un baiat bun dar naiv! Trebuie sa plateasca chiar daca a fost devotat pana acum! Lichideaza-l!-veni sentinta ca un fulger speriindu-l putin pe Tarzan care lua o pozitie de drepti.

-Il lichidez cu cea mai mare placere! Dar vreau sa stiu cine este cartita!

-Grasul! Soferul meu! Am avut incredere in el si m-a tradat!

-Il aduc la tacere definitiva! Nu-l iert!-veni promt raspunsul neparand sa-i pese de viata amaratului care se afla sus incercand sa spele putina alaturi ce camarazii care nu stiau despre aventura lui.

Toti inafara de mercenarii care erau de fata cand l-am descoperit.

Tarzan se conforma ordinelor mele. Chema prin statie pe doi dintre colegi impreuna cu inculpat. Clipa de groaza se apropia. Cei trei coborau scarile sacadat crezand ca este o cu totul alta problema. Grasul nici nu banuia ce avea sa se intample. Vestea ii vacadea ca un tunet.

In doua minute cei trei se afisasera in fata mea. Asteptau ordinele. Grasul cu figura rosie, abia sufla de la efort. Transpirase intens. Figura ii parea normala. Nu trada niciun gest nelalocul lui. Ceilalti doi il incadrasera cu spatele tinut drept,militareste. Aveau experienta in ale mercenariatului. Niste soldati credinciosi.

Tarzan prelua ofensiva. Avea chipul senin si se citea undeva in ochi o licarire diabolica. Ceva sadic. Ceva care traiam si eu uneori. O senzatie unica.

-Palade si cu Popica aveti de dus un gunoi! -cei doi bodyguarzi s-au uitat la mine nedumeriti, apoi isi indreptara atentia catre Tarzan care statea in barbia lor. Grasule il vei intalni pe ticalosul de Cracana! Nu este departe!

-Cum?!-bajbai fara a reusi sa articuleze un cuvant coerent.

-Cum vrei tu. Ori cu pistolul, ori iti tai bregata cu cutitul! Ori preferi sa-ti pui singur capat zilelelor! Celor apropiati li se da si aceasta sansa!

-Don Antonio!-striga Grasul lacrimand ca un copil. Ai promis ca ma cruti! Am gresit! De ce? Nu,nu se poate! Nu este chiar ata de grav! Indura-te de mine!-continua cazand in genunchi implorand iertare.

Matahala se facu alb la fata, transpiratia i se evapora, aratand ca un om lipsit de sange. Nu mai avea nimic uman pe chip. Corpul ii ceda din cauza

soculuI. Isi aflase condamnarea la moarte. Fara a mai reusi sa indruge alte baliverne, se prabusi peste mozaicul hohlului, la picioarele noastre. Era un munte de grasime si carne amestecate ce nu mai functionau cum trebuie.

Reactia lui ne surprinse pe toti. Tarzan se apleca si ii lua pulsul la gat.

-Traieste! A lesinat ticalosul! Oricul asa o sa-i fie mai usoara moartea! Luati-l si bagati-l in masina! Il duceti la Rai! -un lac din afara orasului unde se pescuieste dumineca- Acolo ii faceti capatul! Il bagati la fund sa nu-l mai gaseasca nici Sf, Ioan Botezatorul! Disparut pentru totdeauna il vreau!

Palade si cu Popica l-au apucat ca pe un sac de cartofi, tarandu-l afara. Namila nu-si reveni. Era in adormire continua. Cazuse rau. Mintea il lasa balta. Nici macar aerul rece de afara nu contribui la revenirea sa. Se man cu un mort. Cu unul cazut in coma. Reflexele erau zero.

Cand masina pleca noi am urcat sus acolo unde ptrecerea incepuse. Baietii se simteau bine. Muzica rasuna in intreg blocul. Nimeni dintre cei care locuiau inauntru nu protesta. Era in fond locatia noastra. Tartorii locului! Ajunsi sus baietii s-au oprit. Muzica continua . Se uitau la mine intrbatori. De remarcar era faptul ca nimeni nu se atinsese de bani. Acestia se aflau pusi pe pat, geanta langa geanta, pachet langa pachet. Ce isi permisesera cu ajutorul Milenei care intelesese imediat care erau spilurile, fusese servitul bauturii. Sticlele mele cu wyssky si cu vodca au fost asaltate de gatlejurile insetate. Fiecare avea paharul plin. Era cam mult pentru niste tipi care trebuiau sa fie mereu cu ochii in patru.

Nervii imi invadara trupul. Mintea mi-o lua razna pe loc. Intelegeam dorinta lor , dar pe de alta parte dezmatul era prea mare si ridicol.

Eram gata sa rabufnesc cand interveni Tarzan si ma stranse de mana. Fusese mai perspicace si mai calculat. Imi daduse de inteles ca era momentul sa tac. Tensiunea inca nu disparuse. Eram cu totii pe un butoi cu pulbere. Asta insemna ca era mimentul sa las lucrurile in voia lor.

-Sa va dau leafa! Cred ca asta asteptati cu totii! Mai intai inchin si eu un pahar pentru reusita!

Milena se conforma imediat. Toastul aduse relaxarea pe fetele obosite care ravneau la bani si la distractie. Asa puteau alunga strsul .Hotarasem sa o las mai moale in acea seara. Cateva clipe de distractie nu puteau strica.

Pe rand si-au primit portia. Fiecare isi luase in primire cate un teanc de dolari. Fiecare primise in jur de o mie. Erau destui pentru fiecare si sa raman destui cat sa-i inmultesc.

Mercenarii isi primisera dublu. Intelegerea cu ei nu putea fi incalcata. La finalul misiunii primeau o prima sulimentara. Erau multumiti. Chipurile alea crancene s-au desretit cu primele pahare baute. Acei oameni duri se transformasera in niste fiinte blande care radeau, care se lasau in voia aburilor de alcool. Ca doi sefi seriosi eu si cu Tarzan nu intreceam masura. Vegheam asupra lor. Priveam cum gloata se transforma. Din om in maimuta!

****

****

Dimineata apartamentul arata dezastruos. Nimic nu mai era la locul sau in afara de gentile cu bani care tronau pe pat. Petrecaretii sparsese bairamul spre ivitul zorilor. Erau matol.Dupa ce s-au delectat copios cu bautura scumpa a intrat in joc si cocaina. Prizatul ei devenise un sport periculos care ii naucise pe o serie dintre ei. Cei mai putin curajosi s-au limitat la cateva tigari de marijoana. Insa niciunul nu intinsese coarda. Pana la urma spre dimineata le-am adus si tarfele din strada. Adusesem prostituatele pe care le aveam pe centura la produs. Fiecare isi luase cate o toarta si au disparut. Acesta fusese cadoul meu pentru ei. Cireasa de pe tort!

Milena chefuise alaturi de ei. Imi dispalcuse ideia, dar nu era cazul sa fac o scena. Nu sarise calul. Isi pastrase decanta. Alcoolul nu pusese stapanire pe mintea ei. Imi placuse atitudinea ei.Dorea o astfel de escapada. In felul acesta destinsesem intreaga atmosfera. O perioada nu mai puteau exista probleme. Asa ii controlam mult mai bine.

Intre timp, Tarzan chemase doua femei de varsta mijlocie, sa faca curatenie in apartament. Gentile pretioase au fost golite in debaraua micuta din hol. De fapt niste rafturi din lemn prinse in perete, un loc stramt, inchis cu doua usi metalice vopsite in alb. Asa gasisem locuinta. Probabil si cel de dinainte folosise locul in acelasi scop. Avea rezistenta ascunzatoarea. Sub ochii mei banii erau in siguranta.

Milena ma privea atenta cum asez pachetele. Ochii ii straluceau de placere. Saliva ca un animal de prada. Erau bani multi. Prea multi ca sa poata sa-i cuprinda cu mintea numarul lor. Amuzat i-am aruncat un teanc subtirel. Il prinsese ca un caine. Din zbor. Ii mirosi cu ochii inchisi. Apoi si-i freca de sanii mari a caror sfarcuri intarite ieseau in evidenta de sub rochia din matase rosie cu flori albe si galbene de dimensiuni mari. Nu avea nimic pe dedesibt la nivelul pieptului. Imi facuse cu ochiul.Era o invitatie speciala catre cealalta camera unde puteam sa ne desfatam in voie atata timp cat femeiele faceau curat. Nu avea cine sa ne intrerupa, mai ales ca eram pazit de doi baieti in fata usii si altii aflati deasupra blocurilor. Zona era scanata in intregime. Orice miscare suspecta ar fi starnit alarma. Zona devenise o fortareata.

Scena de dragoste debuta cu un geamat prelung din partea Milenei, semn ca banii ii provoca o stare de excitatie ciudata si placuta mie. Ma multumea. Sarutarile usoare pe gat imi puse hormonii intr-o miscare haotica. la scurt timp am inceput sa gem si eu de placere. Senzatiile oferite erau cutremuratoare. Amandoi intrasem in valtoarea sentimentelor ce nu aveau nici o legatura cu lumea de dincolo de aceasta incapere. Rochia cazu la scurt timp lasand in voia lor acele fructe galbui cu varfuri rosii, frumos lucrate de natura. Asteptau sa fie sarutati si framantati cu o pofta teribila. Erau placerea mea. Ma atrageau acele minunatii cu care te puteai juca toata ziua fara sa te plictisesti. Reprezentau o atractie continua. Orice barbat normal ar fi reactionat astfel.

Trupul Milenei incepu sa tremure usor de placerea senzatiilor ce o strabateau.Broboane mici de transpiratie i se prelingeau de-a lungul spatelui alb ca laptele. Un trup plinut ,modelat uniform,sexy,cu toate formele proeminente,se zbatea usor in bratele mele incapatoare.

Momentul fusese condimentat ,aproape de unirea suprema,cu cate o linie de cocaina, care ne trimise direct in lumea placerilor netraite pana atunci la acest nivel.Marfa facea ravagii cu mintile noastre.Calitatea ei isi spunea cuvantul. Imaginatia incepu sa ne joace feste. Lucram la o partida toatala. Ne daruiam fara oprelisti. Valurile mintilor noastre se transformau pa masura ce trecea timpul,intr-o furtuna tropicala . Oceanele de senzatii uluitoare se revarsau necontenit peste noi. Pluteam .Eram perfecti!

Momentul se incheie cu sarutari scurte,zambete largi specifice indragostitilor. Eram un alt om in acele clipe. Nimic nu semana cu persoana care eram cu cateva ore in urma. Dragostea facea ravagii!

****

-Care este urmatoarea miscare?-intreba Milena in timp ca ma imbracam. Acum esti pe cai mari! Ai tot ce ti-ai dorit!

-Inca nu ! Trebuie sa fiu capul mafiei! Sunt mai destept ca ei!-veni raspunsul plin de trufie schimbandu-mi atitudinea dupa incheierea momentului intim. Mai trebuie sa lichidez cativa ticalosi! Apoi imi voi bate joc de Agheu!Ii voi rade fata! Il voi chinui ca pe un sobolan. Nu va scapa de razbunarea mea!

Figura mi se schimba. Ochii devenira exagerat de mari.Pielea fetei se albi ciudat, capatam figura unui psihopat care era in stare sa mature tot in cale pentru a-si atinge scopul.Starile interioare alternau una dupa alta fara a sesiza acest lucru. Credeam cu adevarat in gandurile mele!

Figura Milenei se schimba odata cu expunerea grotesca a gandurilor mele. Se cuibari cu genunchii la gura in mijlocul patului ca o fetiscana sfioasa, privindu-ma pe sub gene. O teama launtrica i se citea pe chipul alb. Inspira mila. Dar nu mai aveam timp pentru asa ceva. Momentele de tandrete se sfarsisera. Realitatea trebuia sa primeze!

Imbracat intr-o pereche de pantaloni negri din stofa fina,fara o marca anume, si cu un pulover alb ,mulat pe corp,am iesit din camera placerilor sexuale, direct in holul micut ce adapostea in unul din pereti o comoara ce ma clasa in frunte. Cu coada ochilor am cercetat zona debaralei,sa vad daca este in regula. Semnul lasat special era intact. Intre timp ramasese in camera de zi doar o singura femeie. Ave in jur de saizeci de ani,ten masliniu, parul grizonat si slinos,raspandind un miros de otet. Nu vazuse apa de ceva vreme. Pe ea purta un halat griu cu maneci lungi,la poale iesind in evidenta o fusta zdrentuita, jegoasa. In picioare avea o pereche de slapi din cauciuc de culoare maro,tociti de atata purtat,picioare lipsite de ciorapi scotand la iveala niste calcaie roase cu crapaturi adanci prin care intrase mizeria,continuand cu niste degete lungi, aproape egale,ce se terminau cu niste unghii colturoase,lungi, si inegrite de jeg. Arata oribil. Imaginea ei putea fi asociata cu o ghena de gunoi. Imi displacea

persoana ei. Mizeria se tinea de ea mult prea scarbos. Nu voiam prin preajma o asemenea femeie de la care sa miroase ca de la un tomberon uitat.

-Unde naiba ia stat? Dormi in cotet?-am rabufnit dupa ce am scanat aceasta imagine ce-mi provoca greata. Nu stii ce inseamna apa? Nu te-ai spalat de luni de zile! Mirosi ca o branza stricata! Esti femeie! Asa se poarta tarfele? Barbatu-tau nu te miroase? Cum dracu stati unul langa altul! Esti ca o bomba atomica! Nimicesti orice vietate! Ai imputit locul asta! Mars din ochii mei! Sa nu te mai prind pe aici!

Femeia puse capul in jos si nu se misca. Din cand in cand ma privea printre gene,lacrimand discret, in timp ce mototolea in palme o batista neagra de rapan. Arata ciudat. Era micuta de statura, cu parul slinos lasta in coada pe spate, din cand in cand tresarind de atat plans pe care incerca din rasputeri sa nu-l dea pe fata.

O priveam ca un tampit in acele clipe. Nu stiam ce sa mai cred. Sufletul de caine se transforma in cel a unui samaritean. Acundea o durere acel suflet. Oricat incercam sa raman exigent, afisand imaginea dura a mafiotului lipsit de scrupule, ceva din mijlocul constiintei ma impingea sa aflu mai multe detali despre ea. Pe un ton ceva mai moderat. Ma comportam fara inteles.

-Nu auzi? Ai ceara pentru lumanari in urechi?-am continuat taios dar fara a mai striga.

-Sunt saraca lipita pamantului!

-Si o bucata de sapun nu ai gasit de cumparat? Cine iti este barbat?

Femeia tacu. Puse capul in cosul pieptului si mai mult, iar lacrimile incepura sa-i siroiasca abundent. Erau ca niste rauri in miniatura, fierbinti ce se prelingeau pe obrajii negri si ososi din cauza alimentatiei precare.O framantau niste ganduri. Suferea.Parea ca ii reveneau in minte niste amintiri traite cu mult drag candva, cu ani de zile in urma. Erau legate cu siguranta de sotul ei.

-Unde iti este barbatul? Raspunde!

-Sus!-reusi sa ingane printre dintii stricati,aratand totodata cu degetul aratator spre tavan.

-Este de paza inseamna! Si cum naiba te suporta in halul asta!

Dadu din umeri a neputinta izbucnind in lacrimi. De asta data cu zgomot si sughituri. Suferinta reveni in inima ei. Rasucisem cutitul in rana. O usoara placere sadica se ivi in sufletul meu. O aveam in gheare. Ma jucam cu ea ca un animal de prada. Insa nu ii dadeam lovitura decisiva. Ceva ma oprea.

-Hooo! Ce dracului ai patit? Unde te trezesti? La popa si la cimitir se plange asa! Iar eu nu sunt decat un "doctor" care "vindeca" sufletele pacatoase si mintile bolnave! Scap lumea de unii ticalosi! Ha,ha, ha....-radeam sadic si mandru de vorbele mele idioate.

Dintr-o data femeia maruntica se opri din plans aruncandu-mi priviri otravitoare. Se citea in ochiii ei o ura teribila. Era in stare sa ma omoare daca ii statea in puteri. Practic ma infrunta, si acest lucru nu puteam sa-l suport.Lectia trebuie continuata.O lectie dura pentru ea si barbatului ei. Vor fi dati afara !-mi-am spus incruntat. Ma vor tine minte!

-Indraznesti sa ma infrunti! -m-am repezit urland spre ea. Nu stii cine sunt? Eu dispun de viata voastra! Eu va hranesc serpilor! Va adapostesc si va hranesc iar voi ma muscati de mana?

In iuresul meu, scapat de sub control, sufletul acela marunt ascuns sub un halat murdar, se facu cat o furnica. O furnica aflata in mijlocul unei tornade. Ce sanse avea? Nu reusi sa puna decat mainile la fata,si sa se chirceasca putin, semna de aparare. Degeaba. Un pumn puternic o lovi in stomac. Cazu ca secerata. Nu gemea ,ci doar se tinea cu mainile de burta. Durerile o nauceau. Se zvarcolea in tacere, strambandu-se sinistru, fara a-si lua ochii de la mine. Continua sa ma infrunte. Admiram curajul, dar nu si gestul gestul ei de continua in aceeasi maniera. Ma pregateam sa-i dau cu piciorul in coapse pentru a termina definitiv cu ea. O fractura de muschi ar fi pus capat acestui spectacol desfasurat intre sase ochi.

-Ce faci? Esti cretin? -se auzi vocea Milenei care se repezi la batrana care scoase un zambet usor in coltul gurii.

Cineva ii sarea in ajutor si acest lucru conta pentru ea.Ii arata recunostinta. Intr-un mod aparte ce-i drept, unul omenesc ce nu putea fi inteles de catre mintea mea intunecata, se desfasura in acele momente o relatie cu adevarat interumana.

-Dispari de langa ea! Cine te crezi ? Imi incalci regulile? Te snopesc si pe tine! De cand faci pe-a milostiva! Vrei sa devii si tu vreo sfanta!

-Idiotule! Nu vezi ca este numai piele si os? Nu vezi ca este batuta de soarta? Ce-i cu tine?

-Miroase ca o scroafa! Daca vrei poti sa o pastrezi! Dar nu aici in locuinta mea! Te duci direct la ghena de gunoi! Acolo sa mancati si sa dormiti! Mergeti toti trei! Poate teinfiaza si barbatu-sau! Vad ca hoasca asta este dispusa sa te ia alturi de dansa! Ranjeste ca o dementa nu vezi! Ce naiba suntem in filme?

-Barbatu-sau este mort idiot fara inima! A murit! Este singura! -se rasti Milena facand un ultim efort pentru a ma readuce printre oameni.

-Cum!? Si dracului cauta aici? Cum a intrat? -m-am rastit din nou dupa o mica ezitare din cauza soculuI.

Nu ma asteptam la un asemenea raspuns. Era imposibil dupa parerea mea. Credeam ca am oameni bine instruiti. Cineva o bagase in bloc fara sa-mi ceara parerea. Cineva care imi era apropiat. Tarzan!-mi-am spus sclipindu-mi ledul in tartacuta.Altcineva nu avea cine sa incalce niste reguli. Aveam nevoie de barbati pentru a ma apara. Femeile lor erau doar ca un scut uman. Nu voiam pe langa mine femei de serviciu. Nu aveam incredere in astfel de persoane. Devenisem in subconstient un misogin de cea mai joasa speta. Uram pe oricine. Uram practic si femeile pe care nu voiam sa le seduc. Cine nu intra in patul meu era in dizgratia mea. erau niste sclave ce trbuiau sa-mi sterga rahatul in fiecare zi.

Ajunsesem de nerecunoscut. Puterea ce o detineam ma schimbase radical. Eram cineva. Uitasem saracia si mocirla in care traisem atata vreme.

-Ce naiba este cu tine? Nu ai suflet? -continua Milena ridicand-o pe femeia slaba care se tinea in continuare cu mainile de burta. Fie-ti mila de ea! Fa si tu o pomana! Lasa egoismul asta deoparte!

-Bine. Voi fi foarte bun cu amandoua , nu numai cu ea!

Ochii Milenei licareau ciudat. Nu schita nici macar o grimasa. Eu in schimb zambeam . Zambeam suspect pentru mintea ei care ma cunostea destul de bine.Simtea ca nu era a bine.

-Asta inseamna adevarata bunatate!-m-am repezit cu pistolul asupra femeii ,lipiindu-l de frunte.

Aceasta din culoarea maslinie a pielii se transforma intr-un galben inchis, asemenea unei lumanari de proasta calitate. Ochii ii iesisera din orbite, semanand cu o broasca batrana, subnutrita care asteapta sa fie inhatata de moarte.Batrana lasa mainile blegi pe langa corp , devenind ca o stanca.Nu mai reactiona. Mirajul draconic al armei o hipnotiza. Nu intalnise o astfel de situatie niciodata. Reactie normala pentru ea, motiv de satisfactie pentru mine!

-Lasa pistolul jos! Ai inebunit? Ce vrei sa faci?-interveni iarasi Milena spargand momentul de maxima tensiune.

-Vrei sa te trimit si pe tine in Ceruri? De cand iti este ata de draga aceasta scorpie? O cunosti? Ce legatura ai cu ea?

Tacu. Puse capul in jos.

-Raspunde ticaloas-o! Ma injunghii pe la spate? Va omor pe amandoua! Tu esti cea care a tradat! Tarzan este in regula! Jigodie! Vei plati pentru asta !Si tu schelet ambulant! Miscati!

Sub amenintarea pistolului cele doua incepura a plange, a se vaita, sprijinindu-se de peretele de langa geam. Le prinsesem cu ceva. Erau vinovate. Meritau o pedeapsa exemplara. Ma simteam prostit de catre o tarfa ieftina careia ii dadusem bani, aur, confort regal, plus ca i-am satisfacut toate mofturile si toanele. Se inhaitase cu o alta usuratica, care ii devenise profesoara. Amandoua ma calarisera golindu-ma de parale. Nu puteam suporta o asemena rusine. Baietii mei m-ar fi ras pe la spate.

-Unde esti Tarzane! -am urlat prin statie. Vino imediat sus cu baietii disponibili! Cati sunt!

-Cinsprezece!-veni raspunsul scurt si moracanos de la capatul firului.

-Esti mahmur?

-Da...

-Mars imediat in fata mea! In cel mult doua minute sa fii in apartament!

-Am inteles!

-Ai plecat!

-Acum....

Dupa ce se termina convorbirea cateva injuraturi compuse pe loc iesira printre dinti. Nervii imi erau intinsi la maxim. Stresul situatiei atinsese cotele paroxismului.

Tot cu pistolul intins asupra lor mi-am turnat un pahar de vodca cu doaua cuburi de gheata, golindu-l imediat. Alunca pe gat ca un leac babesc ce ma scapa de tensiune. Era mult mai bine.Muschii se inmuiau,simtind cum licoarea se combina perfect cu sangele, cum terminatiile nervoase nu mai sunt incordate, cum un val placut de caldura ma izbi in plina figura. Organismul se autostimula. Cantaream situatia mult mai bine,cel putin asa aveam impresia.

Pe masuta de langa patul mare ,unde petrecusem clipe minunate alaturi de femeia ce ma tradase, se aflau doua linii mari de cocaina. Praful alb ma chema.Paharul de vodca ce ma infierbanta placut prin stomac cerea o portie de "relaxare". Aveam nevoie. Imi placea efectul ei. Combinata cu bautura devenea ceva special.Prima linie am tras-o cu putere. Am inchis usor ochii, simtind cum ma fac usor ca un fulg. Pluteam! Insa contactul cu realitatea nu disparea. Spre deosebire de alte dati ,nu ma busi sangele pe nas.Apoi ,priveam femeile care plangeau in hohote tinandu-se una de alta. O imagine induiosatoare pentru o seria de oameni. Pentru cei ca mine nu insemna mare lucru. Nu aveai voie sa fii milos! Milostenia se gaseste la biserica!-mi-am spus apropiindu-ma de ele.

Milena ridica capul incet, aratandu-si ochii inrositi. Acei ochi albastri, misteriosi, devenisera intunecati. Suferinta se intipari peste mutra simpatica. Arata schimbata.Ma privea insistent. Nu cu ura,ci mai degraba cerand indurare. Imi cerea o mana de salvare.Stia ca totul depinde de mine. Stia ca viata ei depindea de toanele mele. Iar faptul ca ma drogasem nu prevestea nimic bun. Insa ea tregea sperante. Sperate desarte.

Usa de la intrare se deschise zgomotos aparand in prag Tarzan,cu o mutra botita,impreuna cu baietii care se prezentasera la raport. Toti aveau fetele moracanoase nestiind ce se intampla. Fusesera treziti din somnul refacerii.Petrecerea isi pusese amprenta pe ei.

-Ce sa intamplat sefu'?-marai Tarzan apropiindu-se de mine, tragand cu privirea la cele doua femei care se oprisera pentru moment din plans si stateau cu capetele plecate.

-Am doua tarfe aici care s-au saturat de viata buna ce o duceau! Vor putina actiune! Putina distractie!

-Cum?!-deschise ochii pus intr-o situatie perplexa.

-Vreau sa le oferiti cea mai tare distractie posibila! Este inca un cadou pentru voi! Sunt un sef bun, nu? am grija de subaltenii mei!

Cei din spate se dezmeticira imediat. Intelesesera aluzia. Deja incepeau sa le privesca pe cele doua amarate cu alti ochi. Propunerea mea le pica la inima.

-Sunt ale voastre! Regulatile pe amndoua, apoi scapati de ele!

-Sefule....ce dracu....nu se poate....-baigui tarzan incurcat.

-Poate vrei sa-ti gauresc putin teasta asta patrata ca sa pricepi mai bine! Ce alegi? Te sacrifici pentru ele? Ori tu ,ori ele?

Tarzan se incrunta. Il pusesem pe ganduri. Cantarea posibilitatile de scapare. Cantarea riscul la care se expuse. Isi cantarea propria viata.

-Raspunde sarpe ce esti!-l-am insfacat de par tragandu-l aproape. Iar o faci pe-a smecherul cu mine? De asta data iti imprastii creierii! Mucles sau te trimit la Cel de Sus! Ai inteles?

Seful acestor brute care salivau copios, inclina afirmativ din cap, scapand din stransoare. Intr-adevar nu merita sa moara pentru niste tarfe care nici nu insemnau ceva pentru el. Erau doua anonime. Doua femei usoare care inotase prin mocirla vietii profitand de orice ocazie, vanzandu-si trupul.

-Poftiti zmeilor! Sunt ale voastre!-m-am dat intr-o parte facand o reverenta usoara indemnandu-i sa paseasca cu incredere.

Primii care au facut pasii au fost doua namile tunse chel,cu barbi nerase de cel mult doua saptamani,grasi, inalti de aproape doi metri, care ranjeau parsiv in coltul gurii. Se indreptau ca niste dulai catre prada. Aveau un festin minunat. Seful lor le oferise o portie nesperata de distractie chiar cu una din femeile lui. Nimeni nu mai intreba amanunte. Ordinul era ordin si trebuia executat.

Simtind ca petrecerea se incinge, am mai tras o linie, una mai subtire,care imi irita putin fosele nazale,dar inconvenientul se acoperi cu senzatia traita imediat. Eram in forma!

Cei doi deja o luase pe Milena de maini si de picioare pregatindu-se sa o duca in camera alturata. Femeia se zbatea ca in ghiarele mortii fara rezultat. Striga cat putea de tare. Pentru unii parea infiorator. Pentru altii o distractie parsiva asa cum ne statea in fire. Sentimentele oamenilor nu representau nimic pentru noi, mai ales cand erai tradat de catre cei apropiati. Nu voiam sa fac rabat. Pornisem ofensiva. Imi dadusem cuvantul fate de oamenii mei. In plus cocaina ma relaxa total. Calvarul acestor tarfe ma amuza.

-Unde naiba o duceti? Aici o regulati! Altfel nu primiti nimic! Aici in fata mea! Ce nu sunteti in de ajuns de barbati!

Ranjeam la fel de parsiv ca si cei doi care nu se jenasera deloc de propunere. Ca un sef adevarat, m-am asezat pe fotoliu pregatit sa privesc spectacolul primitiv. Prinzand la curaj se napustira si alti doi hosmalai ,spre femeia care se chirci in colt cu mainile la fata. Soarta ii era deja pecetluita.

Fara menajamente cele doua brute au intins-o ca pe o bucata de sarma, impotrivirea femeiei fiind nesemnificativa. Amandoua tarfele stateau intinse pe pat cu fetele lipite de cersaf plangand in hohote. Nu le vedeam mutrele. Sufereau in surdina mai mult. Inversunati si plini de hormoni, instinctul animalic al celor patru iesi brutal la iveala. Au rupt hainele de le ele, lasandu-le la pielea goala.

-Sa inceapa distractia spuse unul dintre ei care era gata sa sparga gheata.

-Nu!-am intervenit brusc.

Se asternu linistea. O uluiala toatala in randurile lor. Nimeni nu mai clipea ,nimeni nu mai respira. Toti erau atenti la sefu'.

-Tarzane! Unde ma-ta esti?-il cautam insistent cu privirea.

-Aici! -e auzi o voce joasa din spatele baietilor care isi asteptau randul la distractie.

-Vino aici ! Ce este cu tine? Cine este seful lor? Tu idiotule!

-Da.....

-Seful este primul intotdeauna! Sa tii minte cap sec! Mars si reguleaza una din tarfele astea!

-Cum!?-ridica o privire speriata, citindu-i-se refuzul.

-Mars si reguleaza una din tarfe!-i-am lipit pistolul de frunte tregand piedica.

Amenintarea armei il imbarbata. Trebuia sa faca in tocmai daca vroia sa scape cu viata.

Impingandu-l catre pat acesta se conforma ca un robot, dandu-si pantalonii jos gata sa treaca la actiune.

-Voi roiu de acolo! Nu stiti sa respectati un sef? -m-am rastit care gorilele care nu mai intelegeau nimic.

In linistea ce se asternu in camera doar mici icnete de durere se auzeau infundat, de sub cerceaful pe care statea Milena. Ea fusese prima victima. Cealalta femeie isi astepta soarta. Tarzan se invatase cu ideea. Dadea la vasle fara sa-i pese de nimic. Era undeva singur cu o femeie pe care o regula dur, trgand-ode parul cret al capului. Un fel de sado-massochism. Asa imi placea si mie. Suferinta trebuia sa fie cat mai profunda.

-Hai golanilor! Ce asteptati ? La treaba! Mai este o femeie acolo! Are aceleasi accesorii de la natura! Baga mare!

Fara comentarii unul din cei doi care o trasese pe pat pe femeie, trecu la actiune. Sub greutatea lui, femeia rabufni. Durerile o macinau. Era prea batrana si trecuta pentru astfel de partide. Vru sa se ridice , sa scape de chinuri insa mainile slabe si fragile ca doua bete de chibrituri, i-au fost legate una de alta si prinse de capul patului. Nu mai avea scapare. Doar sa strige at mai putea face pentru ea. Insa acest lucru nu o salva de al calvar.

Ca sa se incinga atmosfera am pus o manea la casetofon, servindu-i apoi pe baieti cu cate un pahar de vodca. Unii asteptau sa le vina randul, altii ieseau satisfacuti. Era un sir de barbati infierbantati care inca nu erau gata sa renunte. Cei care o incercasera pe Milena .voiau sa o incerce si pe femeia mai batrana, si invers. Astfel nimeni se supara. Toti prindeau pe saturate.

Tarzan iesi din multime satisfacut. Avea o figura contrar asteptarilor. O figura joviala, care ma intampina.

-Ce ai? Esti drogat? Nu asta este mutra ta!-l-am apostrofat prinzandu-l aparent prieteneste pe dupa gat.

-Nu sefu'! Aveam nevoie de o astfel de distractie.

-Atunci bea!-i-am intins paharul meu pe jumatate plin pe care il dadu peste cap.

Era stresat amaratul! Nu asa se bea un pahar de bautura cu prietenii. Ascundea momentul trait. Nu voia sa se afle ca era slab de inger. Insa gesturile il tradau. Rasul acela prostesc si paharul imi intarise convingerea. Apoi scapand di bratele mele ,iesi afara pe holul rece pentru a-si plange de mila. Nu-mi placea atitudinea lui. Daca nu ar fi fost un bun organizator l-as fi impuscat de la bun inceput. Comportamentul sau imi trezi suspiciuni. Il chemasem alturi de mine pe Legiune care nu se bagase in borsul baietilor,limitandu-se numai la privit.

-Fii cu ochii pe jigodia asta. Joaca teatru. Ceva nu este in regula! Daca este ceva suspect imi spui si apoi luam masuri!

-Nicio problema, boss! Am eu grija de javra asta si de alti baietasi care nu-mi miros a bine!-raspunse mercenarul bucuros ca i se da o importanta mai mare decat camarazilor sai care participau la distratie .

-Pe cele doua le omori!

-Nu sefule! Mai bine le trimiti la produs! Vor scoate bani frumosi pentru tine! Asta este pedeapasa adevarata. In fond nu merita sa irosesti gloantele pe ele. La produs! Ai oameni care au grija de afaceri, spunele sa fie cu ochii pe ele. Lovelele sunt mai importante!

-Imm...immm...-maraiam putin iritat de contra, dar in fond avea dreptate.Gandesti bine Legiune! O pedeapasa exemplara care aduce profit! Este perfect! Dar mai intai bateti-va joc de ele dupa bunul plac! Tu nu servesti?

-Nu sunt pe gustul meu! -se stramba comic in contradictie cu mutra serioasa ce o afisa mereu.

"Poponarule!"-mi-am spus putin iritat de refuz.

Apoi declinand oferta, se afunda in multimea dezlantuita care isi astepta randul la fundurile inrosite ale celor doua curve care devenisera inerte. Semanau cu doua papusi gonflabile puse in pozitii apetisante. Bautura incepu sa curga rauri iarasi. Distractia de asta noapte continua.Manelele rasunau placut, combinate cu sex si vodca de calitate. Cocaina nu mai era prezenta, chiar daca unii faceau valuri sa le dau. Costa bani. Nu putea fi irosita aiurea. In plus mintea lor trebuia sa fie limpede. Dismanii abia asteptau sa gaseasca un punct slab in angrenajul creat. Trebuia sa fim o masinarie perfecta de ucis,de facut bani si trafic cu droguri.

****

Timp de cateva ore baietii s-au distrat pe cinste. Cele doua tarfe stateau lungite pe jos, de o parte si de alta a patului, dezbracate, privind tavanul alb, pierdute intr-o alta lume,o lume interioara mintii lor. Aratau dezastruos. Invinetite pe intrg corpul, figurile desfigurate, parul ravasit , amandoua sangerand usor pe gura. Nu reactionau. Baietii se plictisisera de ele. acum bautura era cea mai importanta ocupatie. Erau ametiti . Nici eu nu eram mai breaz ca ei. Imaginea imi era in valuri. Pluteam. Radeam, vorbeam prostii, ma enervam, apoi deveneam iarasi dispus, treceam de la o stare la alta. Numai sentimentele de mila fata de cele doua amarate nu izvorau din sufletul meu. Ramaneam ca o piatra.

Cand deja situatia incepea sa scape de sub control am incheiat petrecerea. Era momentul ca fiecare sa-si revina pentru a reintra in mesul firesc al lucrurilor. Cu un astfel de comportament as fi pierdut mult teren in fata acestor criminali. Eram totusi seful lor. Unul ce se voia a fi respectat.

-Ajunge derbedeilor!-am strigat oprind casetofonul.

Linistea se asternu dur, ramanand toti cu fetele incremenite. O parte erau nedumeriti,cei mai beti, de comportamentul meu. Altii incepeau sa se instrambe ca niste caini suparati. In fond cu totii ma priveau asteptand o continuare a manifestarii mele.

-Gata cu distractia! De acum la treaba! Avem de dus un plan la bun sfarsit!-am continuat incrancenat, incercand sa stopez orice eventuala vociferare.

Tarzan se alatura mie. Scoase o mitraliera de jumarate de metru lungime, cu teava groasa si cu un incarcator ce ascundea cel putin treizeci de gloante. Era o arma de temut. Glontele era cu cap retezat. Unde lovea distrugea tot. Iar gloante erau destule cat sa omoare intreg grupul. Privirile lor se indreptara catre arma ciudata, o arma confectionata de traficantiice se ocupau cu astfel de afaceri. Vindeau lucruri bune! Puteai cumpara de la ei un intreg arsenal militar, cat sa duci un razboi cateva zile.

-Nu auziti! Roiu! Luati parasutele astea de acolo si ducetile pe centura la Dedeu! Miscati-va! Este ultima data cand va somez!-se rasti Tarzan tragand piedica la arma.

Grupul incepu sa mormaiasca. Semanau cu o adunatura de ursi suparati. Insa nu se puneau in miscare. Se indemnau unii pe altii sa izbucneasca o razmerita. Situatia trebuia calmata imediat. Ceva se intamplase cu ei. Orele de bautura consumata, isi spuneau cuvantul. Vorbea vodca din ei. Devenisera niste brute cu ochii rosii, figuri crancene, si o vointa de fier de a nu se da in laturi. Voiau sa ma domine. Nu aveau sansa. Eram dispus sa fac un adevarat genocid pentru a repune situatia sub control.

Din spatele lor aparu Legionarul cu o mutra rece, gata de atac. Tinea in mana o mitraliera imensa,indreptata catre ticalosii care au uitat pentru mmoment cine le este seful. Usor ni se alatura, toti trei stand ca un pluton de executie. Puterile mele se intarisera. Cu Legiune alaturi nimic nu era de neinvins.

-Voi de parte cui sunteti?-striga enervat catre cei doi camarazi care nu se alaturau. Asta seaman a tradare! Si tradatorii stiti ce patesc? Sunt tratati cu astfel de pastile!-scoase din buzunar un glonte lung, de automat, cu un varf ascutit si lung care putea pentra orice in calea sa.

O astfel de pastila de plumb le-ar fi imprastiat teste pe o raza de zece metri patrati. La vederea lui grupul s-a retras un pas inapoi. Se speriasera. Astfel de pastile avea si Legiune in automatul sau pregatit sa raspandeasca moartea.

Canibalul fricos facu un pas inainte, apoi privi catre ceilalti ticalosi, scuipand scarbit-de fatada-alaturandu-ni-se, scotand din dosul hainei un pistol cu teava lunga, auriu, tragand zgomotos piedica. Era gata de distractie si el. Eram deja patru oameni inrmati contr unui grup neinarmat, care se baza doar pe forta fizica. Insa insuficient ca sa reziste contra arsenalului nostru.

-Tu, Malamut cu cine naiba votezi?-se rasti din nou Legionarul nerbdator sa termine intr-un fel spectacolul . Raspunde ! Vrei sa o termini cu lumea mai devreme?

-Eu!? Nu ma pretez la asa ceva! Am o treaba de rezolvat aici si dispar! Sunt profesionist! -iesi din randuri cu fruntea sus, mandru privind cu sictir smecheresc pe ceilalti care ramasesera in bataia vantului fara sprijinul celor mai tari oameni di organizatie.

Atuurile erau toate de partea noastra. Ramasesera cu fundul gol, in bataia vantului. Postandu-se langa Tarzan,Malamut a scos de la spate o mitraliera micuta, de culoare grie, o ustensile nu mai mare decat un pistol obisnuit. Mergea la foc automat.Era ceva nou si foarte util meseriei sale. Il puteai camufla si cand era nevoie putea lovi in plin. Marfa de marfa!-mi-am spus admirativ.

-Acum sa inceapa adevarata petrecere! -am spus ranjind badjocoritor. Hai cine este primul nemultumit! Poate tu, Marlane! S-au poate tu Galigane!-indreptam arma catre fiecare strigat.

Baietii au pus capul in jos in semn de supunere. Recunosteau ca gresisera. Recunosteau ca nu aveau cum sa ma infranga o gasca de amarati.Eram prea puternic si prea smecher ca sa fiu infrand de proprii oameni. Ei erau mai multi ca numar, insa eu aveam banii si mintea geniala a unui mafiot care stia sa intoarca situatia. Erau doar o adunatura de prosti!

-Daca nu aveti nimic de o biectat dispareti dracului si pregatiti-va pentru o noua excapada diseara! Data viitoare nu mai iert pe nimeni! Il execut pe loc! Am dat bani, mancare, femei, prafuri, bautura, canditii de lupta, am dat tot ce am avut mai bun pentru voi! Nu v-ati multumit! Ati vrut sa-mi faceti felul! Nu voi uita niciodata aceasta ticalosie! Niciodata!-am urlat rasunand in camera vocea mea grava, taioasa, care perfora timpanele lor.

Grupul se puse in miscare spre usa. Nimeni nu mai scotea un sunet. Plecau organizati militareste, doi cate doi, intr-o cadenta instinctiva. Cand vroiau sa fie disciplinati executau ordinul ca o masinarie perfecta.

-Pe astea doua boarfe, cui le lasati! Mie? Nu am nevoie de ele! Luati-le si duceti-le lui Dedeu! Are el grija de dansele! Nu iarta nimic! Pe trupul lor se citeste doar profit! Un profit urias! Milena va aduce o avere! Scorpia cealalta va muri dupa cel mult o saptamana! Marfa!-spuneam aceste vorbe cu o placere sadica, care ma cuprinse obsesiv, simtindu-ma confortabil intr-o astfel de postura.

****

Ramas singur m-am asezat confortabil pe fotoliul din piele,pierdut pe ganduri. O liniste apasatoare domnea peste intreaga locuinta. Trebuia sa gandesc planul pentru diseara cand venea randul altui mafiot sa fie ucis. Puterea trebuia sa fie preluata cat mai repede.Urmatorul pe lista neagra era Rechinul. Un ticalos, mult mai periculos decat Cracana. Era cu o treapta mai sus. Avea afaceri mult mai mari si mai profitabile. Lucra cu cei mai dubiosi mafioti. Seful il avea de baiat bun. Facea afaceri in numele sau. Aducea o gramada de bani. Lucra la nivel national. Legaturile sale se ridicau pana la cel mai inalt nivel.Era acoperit de inalti demnitari care isi primeau tainul gras pentru a inchide ochii.

Pentru reusita imi trebuie un plan mult mai elaborat!-mi-am spus storcandu-mi creierii. Incordarea mi se intipari pe chipul alb ca varul. Nu era usor sa scap de un asemenea personaj. Coordonarea dintre oamenii mei trebuia sa fie mai mult decat exacta. Altfel sfarseam ciuruiti de gloante. Aflat sub mana lui Sefu' beneficia de o paza profesionista. Acum intrau in joc baietii angajati. Ei aveau experianta necesara sa anihileze planurile celorlalti criminali. Se apropia momentul cand trebuiau sa demonstreze cele stiute.

Ca sa ma linistesc si sa pot gandi limpede am prizat doua linii de cocaina si le-am combinat cu un pahar plin de coniac. Era ceva mai dulgeaga o astfel de bautura. Mult mai fina si ami usor de inghitit. Lichidul maroniu aluneca usor pe gatul uscat excitandu-mi glandele gastrige din stomac. O placere unica imi strabatu trupul di crestet si pana-n talpi. Creierul devia. Pluteam placut. Grijile si incordarea disparura ca prin minune. Eram un alt om. Insa planurile nu puteau fi insirate de propria minte. Eram lipsit de idei. In plus cocaina combinata perfect cu paharul de coniac ma lasa cu testa goala. Problemele puteau fi rezolvate ceva mai tarziu. Carpe diem!-mi-am spus zambind si afundandu-ma mai tare in fotoliul ce ma imbratisa calduros ca un parinte grijuliu. Mrejele liniei de cocaina ma atingeau putin cate putin,fara sa-mi dau seama,ca rafalele unui vantecel de vara, ducandu-ma pe alte "meleaguri" ce nu aveau legatura cu realitatea. Ma simteam unic. Asta viata!-imi repetam extaziat, cuprins de un val urias de caldura, placut

insa, o caldura ce nu putea fi descrisa in cuvinte. Senzatiile de acest gen nu pot fi mereu transcrise. Trebuie traite,trebuie sa inoti printr-o astfel de mocirla ca sa poti intelege lumea aceea stranie,unicata,perfecta, o vraja ce te taraste treptat catre moarte. Joci un pariu cu viata in acele momente, fara sa-ti dai seama. Exista o linie subtire,asemenea celei de cocaina,care desparte lumile. Intr-o parte este moartea, pe de alta viata. Amandoua camuflate in fele de fel de lumini colorate ca un carusel,ce te atrag ca un magnet,farmandu-ti constiinta de sine. Nu-mi dadeam seama in acele momente. Tot ce conta era faptul ca eram fericit! Fericit in propriul meu univers ticalos.

****

-Don Antonio! Don Antonio!-se auzi undeva departe in urechile mele o voce stresata.

Insistentele acelei persoane ma enervau. Reveneam din taramurile pe care ma dusese cocaina. Vraja aceea placuta se risipea ca o ceata. Revenirea era dura si deloc placuta. O migrena teribila ma cuprinse. Apoi cand am incercat sa deschid ochii o greata se porni din stomac. Nu eram in stare de nimic. Voiam sa fiu lasat in pace sa dorm. Voiam sa-mi revin. Uitasem de planurile ce le aveam pregatite pentru seara aceea. Lovitura nu trebuia sa intarzie. Informatorii ma anuntasera ca momentul cel mai prielnic era in acea noapte. Atunci Rechinul statea acasa. O zi pe saptamana. In rest era plecat. Nimeni nu-i stia programul. Se fofila si aparea inopinat.

Din pacate cazusem in capcana drogurilor . Nu puteam sa-mi revin prea usor. Greata combinata cu durerea acuta de cap ma faceau sa gem. Iesisem din "tunelul atemporal", iar acum ma taram ca o rama ca sa ies la liman. Din nefericire orice efort era sortit esecului. Nici mintea si nici trupul nu puteau functiona,fiind prea slabit, prea devorat de toxine.Prea imi batusem joc de mine de-a lungul timpului.

-Trezeste-te sefule! Revino-ti! - Este facut varza! Nu are nicio putere!-continua aceeasi voce pe un ton de ingrijorare.

Prin ceata deschizand ochii mai tare am putut zari patru siluete care nu se miscau, probabil ma priveau incercand sa vina cu o solutie salvatoare. Degeaba . Orice efort din partea mea era in continuare sortit esecului. Nu puteam sa ridic o mana. Eram bleg ca un cadavru proaspat.

-Las' pe mine! Il aduc eu la realitate! Ii va trece orice ameteala! Tu pregateste o cafea fierbinte si ceva de mancare! Il scot eu din groapa!-interveni o alta persoana ,ceva mai calma si mai calculata care parea ca stie ce face.

In cateva clipe am fost luat pe sus ca pe un sac de cartofi si pus pe umar. Stomacul incepu sa fiarba. Clocotea cu orice pas. Sistemul se deranja. Greata se amplifica in mine. Bolborosind cateva injuraturi in sinea mea m-am lasat purtat pe brate. Vroiam sa-mi revin.

Un clipocit de apa. Ma aflam in baie.(Dar ce naiba caut eu aici?-imi puneam intrebarea fara raspuns). Intr-o clipa eram fleasca pe haine. Un torent de apa rece ma busi peste crestet.Ma trantise in cada plina cu apa rece. Am urlat ca un animal ranit. Sistemul mi se debloca. Reactia mea cu apa dadu rezultat.

Incercam sa ma smucesc,insa fara efect.Bratele lor erau prea puternice. Nu am mai opus rezistenta. Era in zadar.In fond tratamentul avea efect fiindca acea ceata ticaloasa incepu a se risipi. Distingeam persoana care imi facuse un bine. Mai intai totul era in valuri, peretii imbracati cu faianta, tavanul alb, apoi acel barbat misterios, care inca nu renunta sa ma tina sub jetul puternic de apa, privindu-ma atent.

Transformarea era rapida. Ma vindecam.

Alaturi de cada, cu bratele intinse era Legionarul. Ma privea incrancenat, miscandu-si maxilarele late ce scrasneau enervant. Nu-i placea sa o faca pe-a infirmiera.Atunci nu avusese de ales. Don Antonio trebuia readus la viata!

-Cum te simti?-intreba cu aceeasi figura sictirita. Este mai bine?

-Ma simt ca dracu'! -am raspuns zgribulit de frig din cauza apei reci ca gheata. Scoate-ma de aici mai repede ca dau coltul imediat!

-Esti lucid?-insista la fel de serios, vrand cu adevarat sa se convinga ca totul este in regula cu mine. Daca nu...

-Lasa naibii vrajeala asta ieftina si scoate-ma din congelatorul asta! -am urlat exasperat de taraganarile sale.

-Si omul vrea sa-ti faca un bine! Nu ai toata tabla pe casa! Esti dus la vale rau, sefule!-spuse ca o gluma de doi bani in timp ce ma scotea din cada.

-Inca putin si-mi inghetau mostenitotrii!

Gluma ii amuza si pe ceilalti care stateau adunati in pragul baii. Abia atunci ii zarisem. "Asistenta" stea cu ochii pe mine ca la circ. Erau ca niste tate care nu ratau nimic pentru a avea ce barfi pe la colturi. Ma enervau. Lipsa de respect!-mi-am spus lepadand hainele fleasca.

-Voi ce dracu faceti? Nu aveti nimic de facut? Unde va treziti? Cand voi face niste filme porno atunci va invit sa priviti! Pana atunci dispareti dracului din ochii mei pana nu va gauresc testele alea goale! Plecati adunatura de idioti!-am incheiat fugarindu-l si pe Legionarul care fusese singurul cu mintea lucida si se dovedi a fi un soldat eficace.

Stergandu-ma de apa care mai avea putin si se congela pe mine, lipsit de orice rusine, am iesit din baie asa cum ma lasase mama natura. In camera erau mercenarii si Tarzan care se ridicasera la vederea mea, inlemnind. Reactia lor?-ca si inexistenta.

-Ce va uitati la mine ca la icoana? Dati-mi dracului o haina! Ce se intampla cu voi! Ati trecut gardul de partea cealalta? Sunt inconjurat doar de poponari? Nu va mai plac femeile? Vreau haine tampitilor!

Urletul meu rasuna in urechile lor asurzitor. Ii adusesem inapoi la realitate. Imediat ca un musuroi de furnici s-au pus in miscare prin camera, tinand capul in jos ,jenati ca niste fete mari ca au vazut pentru prima data barbat dezbracat. Erau ciudati. Insa tot ce voiam era sa primesc mai repede hainele uscate.

Mintea mi se mai limpezi intre timp.revenirea a fost rapida fiindca efectul cocainei era spre final. Insa devenisem nevos, iritat de orice lucru. Nu mai toleram nimic. Ma revarsam ca un rau involburat. Ieseam din matca, lovind in toate partile.

In cateva secunde Tarzan imi afisa hainele. O perche de pantaloni crem din stofa grosuta, o camasa alba din matase, un sacou negru cu nasturi aurii, si o

pereche de pantofi albi cu varful ascutit.Imbracat astfel, aratam ca un bogatan veritabil. Eram Don Antonio!Viitorul sef al mafiei!-mi-am spus privindu-ma ca un narcisist in oglinda, incantat de ceea ce vedeam.

Figura inca ascundea impactul avut de cocaina asupra mea. Aveam ochii rosii ca dupa sudura,eram tras la figura, palid, insa cu parul geluit puternic, asa ca adevaratii mafioti din filme. Era o combinatie de oribil cu frumos. O mutra botita cu o imbracaminte shic. O neconcordanta vizibila, dar prea marunta pentru a ma mai framanta. Semanam cu un motor de masina rablagit,intr-o caroserie de Mercedes .

Nimeni nu vocifera nimic pana cand nu mi-am baut cafeaua si am golit farfuria cu sandwiciuri. Abia atunci cand am simtit ca organismul isi revine, cum masinaria din interior incepe a toarce ca o pisica fericita, cum angrenajele mintii incep sa se puna in miscare fara trepidatii, abia atunci asezandu-ma confortabil pe fotoliul preferat am deschis subiectul zilei:lichidarea lui Rechinul!

-Vreau sa aud un plan din partea voastra!-m-am intors catre cei trei mercenari Legionarul, Malamut si Canibalul. Sunteti profesionisti ai crimei! Trebuie sa actionam dupa spusele voastre! Acum voi intrati in joc!

Cei trei s-au uitat trasniti unul la altul, ca o gramada de tampiti ce nu intelegeau romaneste. Nu maraiau o iota. Mutisera brusc. Ciudata si enervanta reactie!

-Unde dracului va este mintea, la curve! Ati avut perte de sex pe saturate! Acum trecem la lucruri mai serioase! Avem de dus un plan pana la capat! sunteti platiti pentru serviciile voastre! Asa ca ascult! Aveti doua minute sa-mi debitati un plan amplu de actiune! Nu vreau rateuri! Nu avem voie sa ratam tinta! Daca ratam suntem morti! Suntem hrana pentru caini! Si voi!-am accentuat momentul tintind catre cei trei cu degetul aratator.

Au inceput sa se foiasca de parca stateau pe o cutie cu pioneze imprastiate. Apoi cu figurile incruntate in semn ca-si storceau mintile incepura a marai, a tusi, ideile nu veneau asa cum trebuiau. pana si Legionarul pe care il credeam cerebral, statea cu sprancenele impreunate, afisand o moaca de idiot care imi starni amuzamentul in interior.

Trazan ii privea uluit si cu o unda de ironie in priviri. Era parsiv. Se bucura fiindca baietii nu stiau cum sa scoata maneca. La planuri de actiune,ori nu se pricepeau ori o faceau pe-a prostii pentru a nu-si lua belele asupra lor.

Seful retelei mele, zambea satisfacut. Secundele treceau in favoarea lui. Il vedeam cum astepta momentul cand va expira timpul si voi rabufni ca o furtuna tropicala. Il vedeam cum era gata sa-mi sara in ajutor cu un plan. Avea idei intotdeauna. Il ducea mintea. Lucra ceas. Un om de incredere pe care il frecam din placere. Suferea cel mai mult de pe urma toanelor mele. Dar increderea in ele era enorma . Semana cu un caine credincios. Primea "suturi in fund" fara sa se debaraseze de mine. Ca un masochist care lucra sub presiune mereu,si nu facea treaba decat daca era sictirit. Asta parea sa-l motiveze si mai mult in a-si desfasura activitatea. In plus era ieftin. Lucra pe bani putini. Imi placea devotamentul. Aveam mereu grija sa aiba buzunarele pline. Primele erau mari pentru el. Vedeam cum banii il fac sa tresalte de bucurie. Banii erau slabiciunea sa. Orice pentru ei.

Pe de alta parte ,pentru el cale de intoarcere nu exista. Daca renunta la functie sau la organizatie era lichidat pe loc, in cel mai crud mod cu putinta. Primea o pedeapsa exemplara sub ochii tururor, inainte sa fie lichidat. Asemena persoane erau considerate tradatoare. Odata intrati in acest joc periculos, care ascunde multe secrete, nu mai puteai iesi decat mort.

Timpul de gandire expira.Cei trei nu spuneau nimic.Ma priveau cu ochii larg deschisi,cu irisii dilatati ca la animalele de noapte,figuri lipsite de orice mimica, ce acundeau orice traire interioara. Evident erau niste masti aplicate in momentele tensionate. De aici reiesea ca nu voiau sa-si asume vreo resposabilitate. Ma enerva acest gest. Ma simteam injunghiat pe la spate. Sangele incepu a-mi fierbe prin tot corpul. Temperametul latin iesi la iveala din nou.

-Legionarule astept un plan! Spune!-am tipat cat am putut de tare ridicandu-ma in picioare. De ce taci ticalosule! Ma tradezi? Te credeam un adevarat lider! Un tip destept! Refuzi sa colaborezi cu mine? Ce esti? Un papagal care executa ceea ce dicteaza altii, sau un criminal ce-si face meseria perfect! Ce esti?

Ma invarteam prin camera gesticuland la orice cuvant pronuntat. Tensiunea crestea. Ii vedeam pe cei trei cum se abtin de la orice comentariu. Banii erau prea importanti. Ii plateam peste pretul pietii. Aici era adevarata lor pomana. Daca se purtau necuviincios ratau orice sansa de a mai primi un ban. La prima crima si-au bagat nasul si au iesit in castig. Acum refuzau colaborarea. (Asta este ticalosilor! Serpilor ce sunteti!)-mi-am spus ghicind unde vor sa ajunga baietii. Ma lucrau. Nu ma duceti voi pe mine! Eu sunt seful tuturor!-am continuat zambind ironic in coltul gurii.

Din lateral Tarzan ma ghici. Cand zambeam in timpul unei discutii furibunde, trecand de la o extrema la alta, stia ca planuiesc ceva. Stia ca am prins o smecherie si se putea astepta la orice. Imi raspunse prin acelasi zambet. Era pregatit sa intervina in caz ca lucrurile ar fi scapat de sub control.

-Canibalule ,tu ce ai de spus? Ai si tu teasta asta tuguiata plina de tarate? Ti-au disparut si tie ideile?-coborasem tonul, vorbeam domol, in neconcordanta cu starea mea interioara.

Tacere. Nici o reactie.

-Dar tu, Malamutule? Si tu ai mutit! Latra ceva! Aseara erai in centrul atentiei! Acum ti-ai inghitit cuvintele! Nici tu nu ai nimic in bostanul ala de pe umeri? -ma apropiasem de urechea lui vorbind aproape soptit.

Amenintarile indirecte nu le pusesera pe ganduri pe aceste brute care scrasneau din dinti in timp ce fixasera un punct de pe peretele din fata lor. Asta semana cu, comportamentul unui militar adevarat care era mustruluit de catre superior. Numai ca ei raspundeau afirmativ sau negativ. Astia taceau afisand niste mutre de retardati mintal.Mai aveau putin si maraiau ca niste caini turbati.

-Asta se cheama lipsa de respect naparcilor! Nu-mi plac ticalosii care imi ling mana si apoi o musca ca un caine! Nu, nu-mi plac astfel de oameni! Legionarule, ma asteptam cel mai putin de la tin sa faci o asemenea ticalosie!-am continuat simtind ca este momentul prielnic sa ma dau putin in spectacol in fata acestor brute. Va platesc bine, nu? De ce Canibalule? De ce Malamutule? Raspundeti macar unul dintre voi la aceasta intrebare!

Tacerea persista. Ma infruntau tacit in continuare. Lipsa de respect nu putea fi tolerata. Insa pe de alta parte aveam nevoie de ei. Erau buni in meseria lor si alti oameni bazati nu gaseam intr-un timp atat de scurt. Pentru moment, cu greu hotarasem sa las lucrurile asa.

-Tarzan din aceasta clipa ,tu preiei fraiele operatiunii. Voi-catre mercenari-veti asculta de el. Este omul meu de incredere! Orice plan pus la cale il veti executa fara vociferari! pentru asta sunteti platiti! Nu vreau figuri de mare smecher! Cine nu vrea sa se supuna ordinelor este liber sa plece! Acum il platesc! Pentru mine, fata de altii, intelegerea este intelegere!

Aceste cuvinte starnira interesul brutelor care pe loc prinsesera la viata. Figurile li se schimbasera, aveau curajul sa ma priveasca in ochi, se foiau dand din picioare, ceva se schimbase.

-Vreau un raspuns! Daca vreti sa duceti intelegerea pana la capat,mucles amigos! Daca nu, valea con Dios ! Vreau raspunsul acum!

Fara ezitare ezitare Canibalul iesi in fata. Intinse mana pentru a-si primi raspalta. Era incruntat, sperand ca ma doboara psihic. Se insela. Nu era primul lachos care ma infrunta. Nu era primul ticalos care se dadea rotund in fata mea.

-Ce, nu ai gura? Spune ce doresti?-l-am luat in balon taindu-i macaroana.

Lasa ochii in jos oana la nivelul pieptului meu. Refuza din nou o confruntare direta. Daca loveam cand trebuia aceste brute puteau fi terminate inainte de a incepe spectacolul. Nu stiau decat sa omoare. Lipsa de relatii cu oamenii afecta temperamentul lor. Erau ciudati.

Am scos din buzunar un tenc de dolarei, pe care am inceput sa-i flutur ademenitor prin fata lui. Mirosul lor, de hartie valoroasa imi intra in nari umplandu-mi plamanii cu o aroma ciudata greu de intalnit.Parfumul unic al banilor! Banii au miros! Mirosul puterii! Aveam banet cat sa cumpar pe cine voiam. Acest nenorocit era unul dintre ei. Era mai slab decat crezusem sau ii placea sa dea teapa "fraierilor ca mine"!

-Este de ajuns ? Cred ca ai si in plus!-am spus scrasnind din dinti.

Tipul ridica ochii spre bani mai intai, apoi scurt spre figura mea, dupa care lua bancnotele verzi cel ademeneau ca o vraja. Era in stare sa le sarute dupa cum arata figura si ochii cascati mari ca a unui nebun. Mirajul unui castig rapid il facu sa se comporte ca un idiot. Se controla cu greu, dar nu in totalitate. Se abtinea parca sa nu sara in sus. Pusesem acest comportament in special pe seama alcoolului consumat si pe seama cocainei care inca i se mai plimba prin vene tampindu-i creierul minuscul si neted ca becul.

-Acum mars javra de aici!-m-am apropiat de el si mai mult, pana sa-i atig urechea cu buzele-Asculta imputitu-le! Stii cu cine stai de vorba? -barbatul nu spuse nimic parand ca se blocase-Eu sunt Dumnezeul tutror celor care ma inconjoara! Intelegi?

-....nnu...nu...-marai speriat de intorsatura lucrurilor. Tradatorii nu sunt iubiti de cei ca mine. Cand intri intr-o hora dansezi pana la capat, fie ca-ti place, fie ca nu-ti place. Daca vrei sa iesi ce se intampla?

-Ce?

-Iti spun o lege a mafiei pe care trebuia sa o stii deja. Esti curios sa o afli mai intai?

-....da...da...

Ii auzeam inima pulsand zgomotos ca o toba sparta undeva pe un fundal intunecat. Simteam cum transpira instantaneu, cum respiratia ii este opturata de undeva de la nivelul plamaninilor, cum o usoara ameteala il cuprinde de la picioare in sus. Abia mai putea sa stea drept. Imaginea durului arogant si increzut disparu. Nu semana mai mult decat cu o gaina sfrijita. O imagine jalnica care imi provoca intr-o egala masura, atat greata cat si amuzament.

-Intra cine vrea, dar de iesit o poti face doar in coscig! Eu sunt seful aici, si tot eu decid cand iti dau liber! Nimeni nu ma infrunta !

L-am cuprins in brate parinteste. Il strangeam cu putere. Simteam cum carnea se misca in spasme pe oasele care se inmuiasera si ele. Semana acel trrup mai degraba cu o masa gelatinoasa pe care o tineam in picioare sa nu cada. Era "imbratisasrea tatalui"!

-Ce-i cu tine ? Nu mai ai curaj?-i-am spotit usor in ureche simtind cu se pierde usor,cum apropae dadea capul pe spate in semn de lesin. Unde iti este barbatia? Curaj!

Scitand un zambet acru m-am departat de el facandu-i cu ochuil lui Tarzan. Atunci au intrat in camera ceilalti baieti ai mei punand automatele pe Legionarul si pe Malamut care abandona orice gand de importrivire. Legionarul pusese capul in jos si stranse din ochi, ghicind ce avea sa urmeze. Susese o rugaciune scurta. Pentru o clipa se intoarse catre Dumnezeu. Dar degeaba.

-Dumnezeu nu este in aceste locuri, Legionarule!-i-am spus ghicindu-i reactia. Degeaba incerci! Lui Dumnezeu nu-i plac curvele! Ai uitat cine este Dumnezeu aici? Spune-i tu Canibalule!

Acesta din urma cazu in genunchi cu fata spre restul asistentei. Privea banii, mototolindu-i intre palme, apoi incepu sa lacrimeze. Stia ca gresise. Stia ca nimic din acest spectacol nu duce la ceva bun. stia ca este o mascarada, o cle de a descuraja tradatorii. Cazuse la mijloc prosteste. Stia care ii va fi sfarsitul. In fata mortii oamenii se schimba. Au intotdeauna reactii diferite. Regretul este cuvantul cheie in astfel de momente. Frica se instaleaza in sanul oricui. Frica te face sa te comporti ca un nebun.

-Spune-i Canibale! Spune-i cine este aici Dumnezeu!-am urlat rasunand incaperea.

-El! El este!-arata cu degetul spre mine.

-Perfect!-am facut grupului semn cu capul catre amaratul care se pierdu-se cu firea ca un copil mic.

Patru namile l-au insfacat fara drept de apel. Nu a mai avut timp sa se impotriveasca.Colegii sai priveau neputiinciosi la spectacol. Nu voiau sa riste. Viata lor valora mai mult decat a lui.Nu merita sa o piarda pentru un idiot care "a fluierat in biserica".Mafia nu iarta niciodata!-mi-am spus satisfacut de deznodamant.

-Acum domnilor este timpul sa discutam afaceri. Sunteti invitatii mei!-asezandu-ma din nou pe fotoliu, eram pregatit sa aud detalii despre planul pentru diseara.

Ii aveam in fata pe Tarzan, Malamut si Legionarul. Trei oameni care puteau duce un razboi singuri.

-Asult. -am spus grabind momentul.

-Am un plan...-spuse incet Legionarul vrand sa intre iarasi in gratiile mele.

-Are un plan! -am curmat iarasi discutia.Si cum ti-a venit? Asa pe loc? Gandesti repede! I-a aminte Tarzane! Asa se gandeste! Tu Malamutule, nu ai o idee?

-Ba da am o idee!-spuse sperand ca are mai mult noroc decat colegul sau.

-Auzi Tarzane! Are si el o idee! Ia spune Malamutule, ideea aia nu se plictiseste singura in tartacuta dumitale?

-De fapt am mai multe idei! Un plan! -continua incercand sa depaseasca momentul de criza schitand si un zambet prostesc.

-Ideile si planurile voastre nu ma mai interseaza. Doar Tarzan mai are dreptul sa vina cu planuri noi. El va fi seful intregii operatiuni. Ascultati de el!

Cei doi stateau ca niste mielusei. Nu mai aveau chef sa se tina de gainarii. In gand se rugau sa treaca misiunile mai repede pentru a-si lua banii si sa dispara. Nu mai voiau sa aiba de aface cu mine. Nu le mersesra figura. Inca nu itelesesra ca sunt mult mai smecher decat lasasem sa vada. Sperasera ca increderea prinsa in ei ma va face sa devin o marioneta in mainile lor. Se inselasera. Eram mereu omul spontan, omul surprizelor neplacute! Eram mai intai de toate un golan de cartier, uns cu vrajeala din cap si pana-n talpi, apoi eram un bisnitar lipsit de scrupule care era in stare sa faca orice pentru bani, eram un distribuitor de droguri care ajuns la ultima letcaie din buzunar isi castiga existenta ca o capusa ce se tinea de om sugandu-i intreaga viata, si in sfarsit eram un mafiot care devenise destul de repede un pion important in angrenajul ilegalitatii din oras.Toate acestea printr-o conjunctura. De fiecare data exista cate o persoana care ma tragea inapoi pe mal pentru a-mi arunca o bucata de paine. O paine fie ea si murdara, castigata calcand pe altii in picioare. Inotasem prin mocirla vietii mereu la Imita. Ori muream ,ori traiam,indiferent cum!

-Baga mare Tarzane! Vreau un plan fara cusur1 Vreau sa reusim din prima! Nu vreau galagie! Lucram in liniste. Asta nu-i orice mafiot. Miroase pericolul de la distanta.-l-am indemnat pe un ton domol pentru a nu mai agita lucrurile.

Tarzan tusi de doua ori pentru a-si drege vocea, un tic mai mult decat o necesitate, dupa care ne privi pe toti putin agitat in interior, stiind ca are o misiune greu de indeplinit. Toata povara era pe umerii sai. Acum era momentul oportun pentru a-si arata valoarea, momentul sa-mi castige increderea deplina. Cu mine trebuia mereu sa dea dovada ca este bun. Incederea se castiga mereu in fata mea. Acest lucru il stiau toti in afara de amaratii astia trei care credeau ca aruncandu-mi trei vorbe ma dadeau pe spate.

Cateva broboane de transpiratie i se ivisera pe fruntea lata,isi freca putin mainile incontrolabil apoi incepu sa-si expuna planul.Era explicabil comportamentul sau fiindca zeci de vieti, inclusiv a lui, depindeau de reusita planului sau.

-Din contactele mele, antenele pe care le am in oras, Rechinul va fi asta seara in Club Favorit. Are o afacere de pus la punct. Nimic interesant. Ceva cu niste tarfe....

-Esenta ma intereseaza !-am intervenit din instinct curmand expunerea inceputa bine.

-Dupa ce pleaca de acolo,in jur de ora unu noaptea se va duce la Cabana Stejarul. Acolo se va intalni cu un mahar ce face cuntrabanda cu alcool si tutun. Se castiga bine si de aici!

-Prea putin, cantitate mare, depozitare greoaie, transport periculos...Nu.

-O.K, Dupa ce se va intalni cu persoana respectiva, se va intoarce in oras. Asta se va intamla catre dimineata. Atunci este prea periculos. Umbla gaborii! Trebuie actionat ori inainte de a ajunge la cabana, ori dupa ce pleaca.

-Tu cum spui?

-Eu spun ca, cel mai bine ar fi sa-l lichidam inainte de a ajunge. Avem cadrul perfect!

-Corect.-am punctat uimit de multitudinea de informatii pe care le detinea acest om, de care devenisem mandru, fara insa a-i arata acest lucru.

Rechinul trebuia lichidat intr-adevar pe treseul catre cabana. Drumul care ducea catre locatie era slab luminat, destul de pustiu, un drum care facea legatura cu orasul Suceava. Un drum interjudetean. Acest treseu era acoperit in mare parte de o padure deasa ce se intindea pe o suprafata enorma. Se putea actiona in voia cea buna. De altfel si cabana era situata la cativa zeci de metri in padure. Politia nu ar fi putut ajunge prea degraba. Aveam asadar toate atuurile.

-Operatiunea se va desfasura astfel: cinci oameni vor fila zona de iesire de la club. Nu trebuie sa starnim atentia. Apoi alta echipa formata din alti cinci oameni va fi plasata la jumatatea drumului care va ramane pe pozitie pentru a culege informatii despre prezenta gaborilor sau altor smenari. O alta echipa formata din alti cinci oameni vor astepta la cabana.Ei impreuna cu noi vor ataca. Suntem zece care vor duce planul la bun sfarsit.

-Nu este bine. Vom ataca la jumatatea traseului in momentul cand incepe padurea. Vom ataca la Baisa. Acolo ii vom bloca traseul. Masina care se afla in asteptarea noastra va bloca drumul astfel incat vom actiona rapid si fara sa fim vazuti.

-Perfect Don Antonio! imi raspunse bucuros ca ne potrivim in sfarsit la o idee. Apoi o alta masina va fi va astepta in fata casei sale. Acolo vor fi alti baieti de-ai sai care pazesc intreaga zona. Lucram cu arme silentioase fiindca puslamaua asta nu locuieste intr-o zona pustie. Este inconjurata de oameni care locuiesc alaturi de el, oameni cu functii inalte. Stie licheaua cum sa traisca. Nu-i prost deloc!

-Asta denota ca are puncte slabe. Ii este frica de moarte. Foloseste pe altii ca un scut, se protejeaza pentru a nu bate la ochi cu afacerile sale. Bine gandit!

-Masina care se afla la supraveghere dupa ce va preda obiectivul masinii de la jumatatea drumului se va duce direct la el acasa. Va matura tot ce misca pana la venirea noastra.

-Excelent! -am exclamat entuziasmat de planul acesta amanuntit.

Cei doi mercenari priveau lipsiti de reactie figura lui Tarzan care le radea in nas. Le daduse ceata. Un om care nu parea fioros se arata mult mai inteligent decat aceste brute care traite in mediul crimei nu reusisera sa puna un plan pe

hartie mai bun decat acesta. Prima misiune fusese floare la ureche. Asta insemna o adevarata ofensiva asupra unui mahar ,ce traia in umbra Sefului.

-Ce spuneti? Are minte in cap baiatul asta? Va facut praf idiotilor! -am spus razand badjocoritor catre Legionar si Malamut care fierbeau in interior.

-Este bun. -raspunsera aproape la unison.

-Ne luam dupa acest plan! S-a inteles? Da prin statie sa plece prima echipa la Clubul Favorit. Vreau orice detaliu sa-mi fie cominicat. Am inceput operatiunea. Voi puneti-va dotarea la punct!

Cei doi s-au ridicat trecand in apropierea lui Tarzan sfidandu-l. Era o amenintare. Stiam ca il vor toca prin dos. Puslamalele astea erau razbunatoare. Nu le placeau de cei care incercau sa le dea lectii. Se credeau profesionisti desavarsiti. Maraiau unii la altii ca niste caini ce-si apara teritoriul. O imagine comica. De asta data Tarzan simtind din plin sprijinul meu , nu se dadu in laturi. Ii infrunta cu tupeu. Nu ceda presiunii. Dadea dovada ca era seful echipei mele de mercenari. Ei erau straini. Prietenia lor se stricase brusc. Bucuria de a aduce oameni pregatiti in sanul nostru se transforma intr-un regret amarnic din partea bietului Tarzan care mai avea putin si-i musca beregata Legionarului. Asa va vreau! Minunata imagine! Prietenia in acest domeniu nu exista! -mi-am spus satisfacut. In acest mod desfiintasem o eventuala coalitie ce se putea naste intre aceste brute. Ma puteau lichida in caz ca ar fi facut front comun.In situatia de fata puteam sa stau linistit.

Fara cuvinte cei doi au iesit din apartament. Lasasera momentul decisiv pentru alta data. Un gol imens se asternu pret de cateva secunde. Amandoi priveam usa ca niste idioti, incerand sa intelegem mai multe din acest moment. Eram ca doi idioti lipsiti de neuroni.

Tarzan ma privea asteptand o reactie din partea mea. Nu mai avea dreptul sa comenteze nimic pana nu deschideam eu discutia. Respecta rangul. El nu se afla in masura de a spune ceva despre cei din jur atata timp ca nu stia parerea mea.

-Diseara scapam de ei.-am spus curmand tacerea apasatoare. Nu mai sunt de incredere.

-Diseara!?

-Diseara. Ce ti sa facut mila de ei? Ne trag pe sfoara.Mereu in astfel de momente se trece de partea adversarului. Rechinul ne va astepta cu un arsenal intreg de soldati. Vom veni si noi. Baga in actiune inca trei masini la steptare si doua acasa. Sa lichideze tot ce apare suspect in zona lor. Le dejucam planul.Cu noi vor fi inca alte trei masini. Ceva mai in spate. Legionarul si cu Malamult vor fi in fata. Cand scot testele la iveala, le-am gaurit! Scoatem vidul din ele!

-Crezi...

- Ticalosii vor organiza o ambuscada.Nu putem da inapoi. Baietii vor ochi pe Rechinul, cei mai buni soldati ai nostri, iar noi ne vom ocupa de aceste doua taraturi.Vom actiona din prima fara sa le dam ocazia sa deschida focul asupra noastra. Diseara va fi o lupta decisiva. Un punct de referinta.

-De ce nu scapam de ei aici?-puse punctul pe "i" fara veste.

-Nu vreau cadavre in zona. De acum lucram curat. Acolo vom scapa de parazitii astia. Aici este cartierul nostru general. Daca reuseste lovitura asta ne consolidam pozitia cu adevarat. Intram la masa tratativelor.

-Nu ne vor accepta. Vor cauta razbunare! Nu accepta alti ....

-Atunci vom lichida si pe Tatarul. Apoi vom vedea cine este mai tare! Ii fac hrana pentru viermi pe toti! Stii bine ca sunt in stare!

Cuprins de euforie, am umplut doua pahare cu coniac, pentru a cinsti momentul. Imi trebuia putina tarie. O incurajare. Aveam chef de tras si o linie pentru a fi mai liber. Stresul momentului premergator acestor operatiuni era mare, chiar daca nu-l afisam. Undeva in suflet iti macinai fiecare traire, fiecare gand, traiai la maxim fiecare clipa pana la explozia finala. Deznodamantul risipea orice forma de stres. Cocaina mai atenua starea aceasta. Luata in cantitati mari cadeai in extrema neputintei. Deveneai inert, asa cum o patisem ceva mai devreme.

Tremurand putin, sub ochii lui Tarzan, am intins o linie subtire, asa cat sa nu depasesc limita, pe care am prizato cu o pofta teribila. O gura de coniac spala instalatia, dupa care relaxarea incepu sa se simta. Deveneam alt om. Mult mai stapan pe sine, mai inversunat, mai nepasator, cu o sete de razbunare zdrobitoare. Curajul razboinicului din mine iesi la iveala.

-Ia-o inainte si pregateste masinile. Doi baieti ma vor escorta pana la masina. Organizeaza treaba urgent. Nu vreau sa intarziem la spectacol. Poate fi o ocazie unica!

-Ne vedem jos Don Antonio.

Disparu imediat de pe faleza lasandu-ma singur. Mi-am pregatit doua mitraliere, practic niste pistoale automate, cu dublu incarcator, ce raspandeau moartea instantaneu. Gloantele erau vidia. Nimic nu putea scapa in calea lor. Orice respiratie devenea amintire si lacrimi pentru cei dragi. La tecile interioare de la subsoara, aveam pregatite doua pistoale artizanale cu amortizor, pe care voiam sa le folosesc in caz de urgenta acasa la Rechinul . Acolo trebuia sa lucram silentios. Orice zgomot putea alerta intreg cartierul rezidential situat spre marginea orasului pe o straduta cu multe case respectabile. Era o strada veche, pavata cu piatra cubica , pe care odinioara treceau trasuri cu domni si doamne stilate. Era o strada a nobilimii. O strada de la care se putea fura masiv si in prezent. Toate aceste rebuturi imi vor plati taxa de protectie ! Este zona mea!-mi-am spus sigur pe sine, inainte de partea finala a confruntarii.

****

Vietnamul se scufundase in liniste. Un vant rece adia afara, scotand la iveala mirosul de gunoi fermentat. Cativa stalpi de iluminat raspandeau o lumina parca la fel de murdara pe caldaramurile amortite de frig. O imagine dezolanta a unui cartier sarac sub limita putintei, cu niste blocuri ce se transformasera in adevarate ruine de pe urma unui razboi. Era lupta cu viata. O lupta inegala din care ieseau mereu invinsi. Totul in jur capata nuante de negru. Nu mai exista acel griu dadator de speranta. Cartierul suferintelor ascunse de lume. Instantaneu cateva lacrimi imi aparura in ochii rosii de la cocaina. O reactie a

spiritului inexplicabila. Ce puteam face? Am oftat adanc dupa care m-am suit in masina alaturi de Tarzan.Escorta era formata din alte tri masini ticsite cu baieti gata sa secere cativa ticalosi. Voiu actiune. De aici veneau si lovelele mai multe. Stiau ca orice reusita era rasplatita regeste. Nu ma zgarceam la bani cand se rezolvau problemele importante.

Pe cei doi tradatori ii lasasem sa plece inainte. Momeala erau ei. Nu stiau ce-i asteapta. se credeau invincibili. Ii voi bate chiar cu armele lor!-mi-am spus zambind.

In cateva minute am iesit din cartierul groazei. Patrundeam dintr-o zona in alta, avansand catre civilizatie si catre partea frumoasa a orasului. Aici sperantele nu erau curmate inca de la nastere.

Clubul Favorit era situat in centru vechi al orasului, inconjurat de cladiri vechi ,darapanate, pe unde traiau conationalii nostri de culoare. Jegul se impletea cu luxul. O combinatie greu de descris in cuvinte, o stare de spirit greu de imaginat.

Clubul era unul destul de select, situat la subsolul unui magazin imens de electrocasnice si mobila. Aici veneau doar cei care aveau bani si rezervari. Combinatiile mergeau si aici. In special tinerii naivi incercau drogurile care le dadeau energie.Pentru unii era un loc al imbogatirii,iar pentru altii un loc al pierzaniei. Se formau doua lumi decadente, doua lumi din carton.

Masinile de lux ,intrasera in parcarea imensa a magazinului si al clubului. O alta sumedenie de masini de lux erau deja parcate una langa alta, masini care ascundeau sub capota multi cai putere, masini care costau zeci de mii de bistari. Aici veneau in general odraslele celor care aveau afaceri banoase in oras, sau a celor care plecasera in afara tarii si trimiteau banet familiei. Luxul era la el acasa. Aici se simtea din plin mirosul de bani multi, de tarfe aflate in cautarea de tipi cu lovele, de oportunitati care se iveau intotdeauna. Iti trebuia tupeu si ceva banuti. In rest treaba mergea de la sine.Combinatiile curgeau necontenit.

Escortat de de zece bodyguarzi am iesit din masina pregatit sa intru in club.Efectul cocainei ma impingea la lucruri nebunesti. Ma simteam in forma. Muzica antrenanta de la subsolul cladirii ma ungea la suflet. Simturile relaxate puneau presiune pe neuronii dezlantuiti. Din urma Tarzan striga necontenit la mine. Degeaba eram ca un caine turbat. Aveam o directie fixa. Nimeni nu statea in calea mea.Eram periculos. Aveam un arsenal intreg de arme la mine.

Aproape de intrare aghiotantul gredincios, lasa balta orice insistenta. Ma scapase din maini. Operatiunea atarna de un fir de par. Se putea rata ocazia de a lichida unul din cei mai importanti mafioti. Ratam sansa de a prelua afacerile sale si teritoriul prosper in care se invartea.

La intrare se aflau trei gorile barboase, care imi ranjeau badjocoritor. Inca de la coboratul scarilor se pregateau sa ma intampine postandu-se ca niste ziduri in pragul usii. Nu au dat importanta ca eram urmat de baietii mei care ii puteau face tocanita de urgenta.

Cel mai inalt care parea a fi seful lor, intinse mana amenintator, vrand sa mi-o posteze in piept. Pentru ei nu eram mai greu decat un fulg.Credeau ca sunt victima perfecta. Gresit! Fiindca agilitatea nu-mi disparu m-am ferit de bratul gros si tare ca otelul scotand din teaca interioara un pistol lung cu amortizor pe care i

l-am plasa sub barbie. Ceilalti colegi ai sai s-au tras in laturi. O arma incarcata descurajeaza pe oricine-i slab de inger. Era numai impresia de ei. In esenta erau niste soareci. Fruntea chelului se umezi imediat. Sufla cu greu, se albise, si privea insistent teava pistolului rece care il putea trimite in Ceruri.Viata sa depindea de toanele mele. Insa nu eram atat de cretin sa fac o balta de sange chiar in mijlocul orasului, in fata unui local plin de oameni. As fi cazut prada gaborilor imediat. Imi placea sa amenint. Asa ma faceam cunosut. Trebuia sa fiu in centrul atentiei. Loviturile mortale le dadeam doar atunci cand aveam alaturi numai oamenii mei si sa ma aflu intr-un loc ferit de lume. Nu riscam cu asa ceva! Orice se putea musamaliza fara martori!

-Don Antonio ar fi mai bine sa plecam de aici! Avem alte treburi de rezolvat!-imi sopti Tarzan la ureche vrand sa rezolve situatia fara taraboi fiindca se punea in pericol operatiunea.

-Nu. Imi omor pe nemernicii astia! Le dau cate un glonte in cap! -am raspuns impingand si mai mult teava pistolului in gatul grasanului care incepea sa miroase a transpiratie.

-Lasa-i pe baieti sa le ofere o lectie! Nu-ti murdari mainile! Aici stii cine este? Nu vrem sa ratam obiectivul,nu?-continua pe un ton si mai domol linistindu-ma.

Dupa astfel de vorbe mintea mi se limpezi. Acea perdea de ceata densa care se asternuse peste creierul meu se risipi in cateva clipe. Eram din nou lucid. Aveam o traire ciudata. Alternam prea des ,prea viiolent, prea dintr-o data. Aveam temperamentul sangvin al unui adevarat latin. Fierbea in mine sangele! Tanjeam mereu dupa actiune!

-Ce facem Don Antonio?-interveni iarasi Tarzan spulberand orice rabufnire violenta.

Intr-adevar avea dreptate. Orice lucru facut gresit ar fi dus la ratarea operatiunii de asasinare a Rechinului. Lucrasem mult pentru a ajunge la momentul acesta. Nu merita sa gresesc din cauza unor teste goale.Trebuia sa disparem de pe faleza imediat si fara scandal. Nu trebuia sa fim vazuti prin zona pentru a nu ajunge informatiile intregi la oamenii mafiotului.

-Sa disparem! Urgent!-am strigat catre intreaga trupa care era pregatita de ofensiva asupra gorileleor si a clubului ticsit de lume.

In cateva secunde am facut cale intoarsa si fatada cladirii se goli de baietii mei. Cele trei personaje aveau fetele prostite. Erau nedumeriti, aveau frica in san, nu faceau nici un pas. Erau tepeni. Teama de a nu muri ii paraliza. Priveau golul lasat in urma de noi fara sa clipeasca. Stateau ca la fotograf. Se asternu un fel de hipnoza.

Un gol imens si multe intrebari fara raspuns lasam in urma. Indirect mi-am atins inca un scop, acela de a face destule valuri printre mafiotii mai mari sau mai mici ai orasului. Cele trei brute vor da in vileag acest eveniment!-mi-am spus ingrijorat in timp ce ma apropiam de masina. Acum mizam pe faptul ca pana se vor dezmetici cu privire la persoana mea ,eu ii voi face capatul Rechinului.

O masina plina cu baieti mei stateau in fata localului filand zona. Pentru moment nimic nu se anunta interesant. Tensiunea atingea cote alarmante. Se fuma tigara dupa tigara, se beia cafea cu borcanul, se injura copios, o atmosfera

tipic golaneasca se asternuse in masina noastra. Trebuia sa destindem intr-un fel atmosfera incrancenata care nu aducea nimic bun. O gandire clara!-imi repetam undeva in adancul sufletului.

****

Putin dupa miezul noptii ,Rechinul a iesit din localul ce rabufnea de atata muzica zgomotoasa,insotit de patru bodyguarzi care l-au flancat de ambele parti ca un scut protector. Era greu de ochit intr-o astfel de pozitie. Mafiotul acesta era diferit de Cracana. Avea stil in el. Imbracat mereu la patru ace, un costum griu cu reflexe lucioase, o camasa alba cu guler mare lipsita de cravata, in picioare o pereche de pantofi maro inchis cu varful ascutit, toata aceasta imagine de gangster concluziona cu o figura rece, o piele usor bronzata peste vara,parul brunet dat din abundenta cu ulei pieptanat peste cap, iar pe ochi purtand mereu o pereche de ochelari de soare fini, cu lentile fumurii. Rechinul era un tip inalt, legat bine, pasind apasat, dezvaluind in permanenta o siguranta de sine ce te descuraja daca nu erai tare psihic. Avea un sarm aparte specifica mafiotilor se soi.

Cele patru garzi de corp erau mereu cu privirile aruncate in toate partile.Supravegheau zona atent. Seful lor trebuia aparat!

Intr-un gang din fata localului astepta masina luxoasa sa-l transporte spre o noua destinatie. Pentru cateva clipe nu l-am mai vazut. Era situat la dosul cladirilor si al intunecimii raspandita pe cativa metri patrati. Masina era ascunsa acolo strategic. Un loc gasit bine pentru a fi ferit de orice glonte.

In cateva secunde masina marca Mercedes de culoare neagra iesi din dreptul cladirilor jerpelite, mergand usor catre strada principala a orasului. Nu se putea vedea nimic inauntrul ei fiindca avea geamuri inchise, ce-ti oglindea chipul. Probabil erau si blindate. Echipa mea care supraveghea zona mai de aproape nu vazuse aproape nimic inainte de plecare. Fusesera pacaliti de acelasi con de umbra.

-Pornim sefu'? intreba Tarzan pregatit de actiune.

-Nu. Mai asteptam.Nu...Trimite pe Legionarul impreuna cu baietii primii, iar tu te duci singur...

-Ce se intampla sefule? Renunti...

-Taca-ti meclita! Ceva nu este in regula! Este mult prea simplu...

-Ce anume?

-Rechinul a fost anuntat de catre cartitele astea angajate de noi. Ne-au tradat, dupa cum am jurat. Le dejucam planul. Mizam pe doua carti! Nu are scapare!

-Ce facem?

-Eu merg cu baietii acasa la el. Acolo il lichidez! In liniste! Ca sa nu se prinda de faza ticalosii aia, mergi tu cu masina asta, si anunti lichidarea mercenarilor imediat ce ajungi la punctul de intalnire de pe traseu. Putem prinde doi iepuri dintr-un foc!

-Splendid! -axclama tarzan plin de admiratie.

-Acum cheama masina de supraveghere si vira de aici! Sa faci treaba buna! Altfel...-i-am arata degetul aratator la gat.(semn ca-l omoram)

Masina din fata localului veni in parcare alturi de cealalta. Schimbul de locuri l-am facut imediat. Inauntru, in noua masina se aflau cinci baieti cu mutrele crancene, mestecandu-si maxilarele late, incruntati ca niste tauri furiosi, o atmosfera incordata, o concentrare asupra misiunii care ma lasa masca. Se comportau ca niste adevarati profesionisti, ce-si luau munca in serios. Toti imi raspunsera mai mult printr-un marait fioros, nu cu ura si mai mult pentru a nu-si pierte concentrarea asupra situatiei.

-Mergem acasa la Rechinul. Il ucidem! -am ordonat rece, sec, cu o figura la fel de serioasa ca a tuturor.

-Pe Rechinul!?-spuse soferul tamp.

-Nu pe ma-sa idiotule sau pe tarfa de nevasta-sa!Normal ca pe el! S-a facut o diversiune! Ticalosii aia angajati m-au tradat! M-au dat in gat! Rechinul se indreapta spre casa! Pun pariu! Il omoram, luam tot ce este de valoare si plecam! Vechiul plan! Ucide fura si tunde-o!

-Sefule, tu stii mai bine! Baieti pregatiti-va! Incarcati armele si faceti-va o cruce mare, fiindca numai Cel de Sus cu voia lui ne poate scapa!

-Amin!-am incheiat a lehamite.

Masina ceva mai neconfortabila decat cea pe care o foloseam eu, porni in tromba pe sosele orasului, ignorand orice semn de circulatie. Politia nu se afla la datorie. isi beia cafeaua prin diferite bodegi inca deschise. Oasul era aproape pustiu.Doar prin unele locuri se mai puteau gasi cateva cupluri de indragostiti ce se intorceau de la dicoteca.Pareau fericiti plimbandu-se prin noaptea friguroasa, ce anunta o iarna devreme, seaca, lipsita de zapada. O iarna care va fi crancena!

Iarna schimbarilor!-imi spuneam din cand in cand cu un ranjet diabolic pe figura.

Masina intra in zona rezidentiala.Casele vechi si cu stil se insirau pe ambele parti ale strazii pavate cu piatra cubica. Era o zona veche a orasului, pastrata bine si ferita de ororile distrigerilor de catre comunisti. Aici locuiau persoanele cu functii inalte din oras, alaturi de alte figuri ale bissniss-ului local, toti plini de bani, cu masini luxoase la poarta o zona ideala pentru furat. Era o zona virgina hotilor. Nimeni nu indraznea sa actioneze aici. Riscul ca sa fii prins era prea mare pentru gainarii de rand.

-Aici poti sa te imbogatesti!-exclama soferul, un tip gras, cu parul blond tuns scurt, avand o fizionomie nostima, singurul ce parea a nu lua operatiunea in serios suta la suta chiar daca mutra nu exprima o astfel de atitudine.

La o prima impresie nu se distingea ce ceilalti. Dar fiind singurul care vorbise se dadu de gol. Poate asa era el! Ma gandisem incercand sa ignor orice gand ce ma putea distrage de la actiunea ce se desfaura.Simteam momentul culminat aproape. Simteam cum sufletul se chirceste in gat,asemenea unui nod, opturand respiratia,apoi o transpiratie ciudata a palmelor, preceda un tremurat controlabil al mainilor si picioarelor. Era o frica. O frica de moarte, o frica ca as putea sa cad intr-o capcana daca nu deschideam bine mintea si ochii. Senzatia asta era ciudata pentru un mafiot care vazuse multe la viata sa.Orice incercare de imbarbatare era zadarnica. Ce puteam face era sa ascund cat mai bine

aceasta traire pentru a nu ma arata slab in fata acestor brute pe care le conduceam cu o mana de fier.

-Mergi o suta de metri mai inainte. Apoi opresti masina imediat ce intri pe o alta artera mai ingusta. Parchezi langa gardul de beton.

-Am inteles Don Antonio!-raspunse de asta data mult mai serios, concentrandu-se asupra situatiei.

Intr-adevar dupa o suta de metri casa Rechinului aparu in fata noastra. Era una cu etaj,nu una obisnuita de tilicar,ci o vila mare, spatioasa, plina cu pereti de sticla si fereste largi, o constructie moderna, asemenea celor din filme. Un zgaraie -nori in miniatura!Asa arata avaritia, asa arata grandoarea parvenitilor.Cine a priectat constructia si-a pus mintea la contributie!

In curtea din spate se intindea o piscina luminata puternic plina cu apa pe care pluteau frunzele cazute ale copacilor. Spatiul aceastei asezari era imens in comparatie cu celelalte case.Gustul bun al designerului,modelase acest loc facand-ul sa arate ca in fotografiele din revistele de profil. Aici se bateau in cap doua stiluri. Unul de bun gust insemnand gradina si altul de prost gust, insemnand casa. O constructie seaca, fara sens,fara un stil anume,o constructie ce-ti atagea doar privirea ,nu si admiratia.Era o lucrare facuta sa se distinga intr-un fel de celelalte case.Vanitatea iesea la iveala lovind dur!

Casa ca si intreaga curte erau cufundate in liniste.O liniste mortuara. Nu-mi placea situatia.Dintr-o data afara se asternuse o tacere a naturii insuportabila. Nu mai adia nici macar un firicel de vant. Natura se linisti.Linistea de dinaintea furtunii!-mi-am spus cu o teama adanca in suflet. Baietii asteptau semnalul meu. Atacul trebuia efectuat cat mai rapid. Dar cum?

-Serghei, du-te si fa un tur al curtii! Vezi pe unde putem sa intram, vezi ce se intampla in interior, vezi cati oameni are....stii tu ce trebuie facut! Aduna informatii si vino imediat aici!-i-am ordonat incercand sa aflu punctele slabe ale dusmanului mai intai.

Tipul pleca inclinand din cap scurt, militareste. Serghei era un om de baza al organizatiei. Fusese in trecut luptator in transnistria. Luptase pentru tara! Asa credea el. Insa degeaba! Acolo si-a distrus tineretea impreuna cu alti colegi, naivi, care credeau ca este razboiul lor cu adevarat! Gresit! Fusese o manarie a Rusiei! Asta au inteles-o abia cand ramasesera doar o mana de oameni, si nimeni din partea statului nu le-a aratat un pic de recunostinta.

Acest razboi fara un final anume, il dezgustase. Il ingretosa pana si proria lui tara. Republica Moldova nu mai era pentru el casa sa, nu mai insemna dragostea de patrie, nu mai insemna nimic. Se simtea tradat de proria mama. Ne mai suportand starile de depresie in care cazuse, a plecat catre Romania in speranta ca aici lucrurile vor sta mai bine. Luase si de asta data teapa. Nici aici nu erau gaini cu oua de aur. Viata era mult mai dura.Democratia sucise mintile tuturor. Fiecare voia sa se imbogateasca peste noapte,calcand in picioare si pe prietenul cel mai bun. Intrase intr-o alta jungla. Nu era pregatit.

Lefter in buzunare, s-a apucat de furat. Foamea nu la iertat. La impins la gesturi extreme. Pentru un colt de paine si cativa banuti era in stare sa omoare. Din fericire pentru el nu ajunsese la asa ceva. A fost prins in scurt timp de catre politie.

Tribunalul l-a condamnat la trei ani de inchisoare cu posibilitatea de eliberare conditinata pentru buna purtare. Acolo invatase scoala hotiei adevarate! Profesorii fiind buni l-au ajutat sa-si insuseasca noile cunostinte din domeniu, pentru a deveni un adevarat talhar.Acolo,la facultate, ajunsese la maturitatea meseriei de hot. Nu se schimbase decat in aparenta pentru a putea fi eliberat conditionat. Pacalise sistemul. Dupa un an si jumatate era liber sa incerce o noua viata. Prostii! Sa incerce o noua treapta a vietii de jos. De asta data intrase pe acest fagas, mult mai hotarat, mult mai dur, mult mai destept, un hot care nu mai voia sa se ocupe cu furturi marunte,ci sa ciordeasca lucruri importante, valoroase, din care sa castige bani grei. Daca este sa ma duc pe topogan,ma duc pentru ceva mare!-isi spunea mereu ca o deviza.

Dupa eliberare ,primul lucru care la facut a fost acela sa-si gaseasca o ascunzatoare,un barlog,si sa-si constituiasca o banda de gainari. El sa fie seful.Reusise acest lucru. Treaba mersese ca pe roate pana in momentul cand a dat un tun in casa unui mare stab din politie. A spart casa colonelului Panzaru, seful anchetarilor pe judet si unul dintre cei mai titrati oameni din domeniul internelor. Daduse de dracul gol! A pus pe urmele sale toata politia din judet. Era vanat impreuna cu banda sa ca pe un animal salbatic.

Intr-un final cand mare parte dintre oamenii sai au fost prinsi si au dat in gat intreaga increngatura, s-a oplosit prin partile astea. Aici in cartierul saraciei si al sperantelor desarte!Se ascundea in locul unde niciodata nu a crezut ca va ajunge. Vietnamul primea pe oricine se afla la capatul de drum si al deznadejdei.Toti cei care se lamentasera o buna parte din viata ca vor izbuti sa se imbogateasca. Era cartierul unei mari deziluzii!

Raidurile politiei il facuse sa se ascunda in tavernele de la subsolul blocului. Traise alaturi de sobolani, de apa mizerabila, de gunoaiele in care cauta resturi de mancare cand ramanea fara provizii. O ducea mai rau decat multi altii care traiau in aceste ghetouri. Luni de zile a zabovit in aceste locuri fara sa aiba contact prea mult cu suprafata. Traia la mila celor care isi aminteau de el. Luat altfel aici nimeni nu avea mancare destula cat sa se sature. Asa ca pomana era cea care il salva. Viata printre aceste cotloane il slabise. Dintr-un om plin de putere, dur ca otelul, necrutator,devenise o umbra. Era umbra unui copac inalt si subtire, bolnav prin interior.Era putred! Chipul candva luminos, alb ca varul, curat, falcos, devenise slab, iesindu-i in evidenta maxilarele patratoase.Acum acel chip avea culoarea maslinie, ochii albastri si mari se afundasera in orbitele enorme ce semanau cu doua gauri negre, iar acest tablou al pierzaniei se incheia cu o podoaba capilara slinoasa si o barba roscata la fel de mare si nespalata. Arata mai rau caun gunoier.

Dupa aproape un an de zile a iesit la suprafata, atunci cand raidurile politiei s-au rarit,atunci cand pericolul sa fie reperat trecuse.

Serghei s-a lipit de Soptica imediat ce a iesit, acesta hranindu-l si ingrijindu-l o buna perioada de timp,pana ce s-a pus pe picioare. Intr-o luna de zile rezultatele au devenit evidente. Omul care odata era cat un munte, incepea sa revina la forma fizica avuta inainte. Iesit la lumina,mai mult pentru a se camufla,si pentru a nu uita momentele prin care a trecut, si-a lasat barba. Una

ingrijita, destul de mare, facandu-l sa para si mai fioros. Pleata slinoasa si-a taiat-o, aparand tuns zero. Un rus veritabil,roscovan,ochi albastri patrunzatori,aranjat mereu imbracat cu haine curate. Era diferit fata de restul gloatei din jurul sau.

Cand a prins iarasi la putere, si vazand ca sunt putini cei care-i sufla in fata in acest loc, a scos la iveala comoara ce o tinuse ascunsa atata timp. Avea o cutie de marimea uneia de pantofi, plina cu bani.Comoara salvatoare se afla in parcul central al orasului subt foisorul aflat langa lac.Acolo se aflau resturile unei averi pe care le-a strans special pentru a stfel de zile. Totul se dusese pe apa sambetei,odata cu punerea pe urmele sale a politiei, dar mai putin aceasta cutie s-a dus, care astfel il propulsa in fruntea acestor sarantoci.

In acele clipe a iesit pentru prima data din cartier dupa o periapda indepungata. Iesi noaptea,singur fara sa ia cu el escorta. Nu voia sa stie nimeni de banii ascunsi. Asta l-ar fi costat viata. Inca nu era momentul sa se dea prea mult in spectacol. Trebuia sa fie discret.Pericolul de a fi dat in vileag nu trecuse. Gaborii inca sperau sa-l prinda.

Precaut,se furisa prin oras,ajungand la locul unde banii erau dositi.Cutia plina cu dolari fusese mana cereasca pe care o steptase atata timp. Probabil gandul ca are ascunsa o avere il facuse sa reziste atatea luni fara cele mai elementare lucruri. Odata ce a avut banii in mana a vrut sa decoleze de pe firmament, insa pericolul era prea mare.Considerase ca nu era inca momentul sa apara. Isi cumpara o locuinta in bloc de la un depravat,pe o suma de nimic,creandu-si acum un loc numai al sau. Incepea fara sa vrea, o alta viata,aici in mocirla vietii. Alta solutie nu avea. Spera ca timpul va pune lucrurile in ordine si va pleca. Nu fusese asa. Ghetoul atragea sufletele ca un demon.Traia cu aceleasi ganduri marete cere nu se puteau realiza niciodata. Traia cu iluzii la fel ca multi altii.

Oportunitatea de a face iarasi ce-i placea se ivi odata cu constituirea de catre mine a acestei organizatii. Devenise unul din oamenii de baza. Era credincios planurilor mele. Intra si in foc pentru a ma salva daca era nevoie.Imi placea de el.

Serghei reveni la fel de pasiv,chiar surazand. Ma enerva atitudinea asta insa nu aveam timp de reprosuri.

-Ce ai aflat?-m-am repezit aproape luandu-l de gat fiindca parea drogat betondupa felul cum ranjea.

Mutra serioasa cu nu cunostea concesii se transforma intr-o mascota care enerva. Ceilalti baieti il priveau uluiti. Dupa tensiunea care se instala o astfel de scena era tot ce ne doream.

-Te-ai drogat idiotule! Ce dracului ai in teasta aia patrata?-m-am rastit articulandu-i doua palme concomitente.

-Scuze sefule am confundat tigarile! Reusi sa ingane in timp ce abia tracea aer in piept.

-Esti varza idiotule! Ce ai aflat?

-In hol la etaj sunt doi oameni inarmati care joaca pocker. La parter ,spre piscina este un alt tip care sta de paza.In fata nu este nimeni.

-Esti sigur?Nevasta-sa, copii ce dracu o mai avea...

-Nimic. Ia fugarit!

-Sigur!Sunt iradiat....

-Esti un ratat! Daca informatiile sunt eronate iti indes capul pe fund si te agat in poarta la Rechinul. Nu glumesc. Oricum lucrurile nu vor ramane asa. O mica lectie de viata te va lecui de prafuri sau marijoana. Tampitule!

Lasandu-l pe Serghei pe bancheta din spate sa-si revina, impreuna cu baietii care din fericire nu se deconectasera de la seriozitatea misiunii,am iesit in frigul aspru de afara. Din priviri fara sa deschidem gura ne-am impartit. Doi intrau cu mine pri fata,iar ceilalti doi atacau prin spate. Nu avea scapare nimeni din casa. Rechinul era prins la mijloc astfel lucrat.

Usa de la intrare era deschisa. Nu era o usa in stil extravagant cu sculpturi si lucratura in metal dur.Era doar o intrare normala cu geamuri mici si abundente, avand sticla mata, incadrate de sipci din lemn fin de mahon.Ciudata intampinare. Nu-mi placea. Miroseam o capcana. L-am bagat la inaintare pe Parjol. Un adevarat dulap mergator dupa care nu ma vedeam. Era scutul meu.

Holul casei era slab luminat. Era o incapere de dimensiuni mari,cu peretii imbracati in catifea visinie,peste care tronau cateva tablouri vechi ce pareau a fi o mostenire de familie. O imitatie scarboasa a vechilor case boieresti cu treditie. Totu era un chici. Si viata sa era un chici. Insa nu avea nimeni tupeul sa-i spuna asta in fata.

-Este floare la ureche Don Antonio!-marai Parjol intorcandu-se catre mine. Hai sus....

In urmatoarea fractiune de secunda un rapait scurt de mitraliera ii curma cuvintele facand loc unei horcaieli stranii, urmate de siroaie de sange rosu,fierbinte,ce mirosea ingozitor a fier. Din fericire namila nu cazuse imediat. A cascat ochii mici si albastri catre mine,apoi s-a pus in genunchi dupa care scotand un zambet plapand catre mine,s-a prabusit. Sangele din abdomen se scurgea in cantitati mari. Parjol decolase de pe aceasta lume.

Eram practic singur in acea zona a casei. Imi venea greu. Imi dadusem seama ca nu mai aveam cale de intoarcere. Nu puteam fugi. Intoarcerea spatelui ar fi insemnat moarte sigura.

Cel care il omorase pe omul meu,fugi la etaj. Nu apucasem sa-l vad bine. Aceasta era capcana ce ne astepta. O ambuscada. Imi vroia capul Rechinul. Asta insemna ca eram destul de important in lumea aceasta. Reprezentam un pericol.In loc sa-mi fie frica la asa ganduri, sentimentul trufiei se manifesta din plin. Ma umflam ca un curcan, prgatir de asalt. Sunt un dur!-mi-am spus luand-o la fuga dupa cel care a tras in omul meu.

La etaj un alt val de gloante se atintira asupra mea, insa in ultima secunda am reusit sa ma bag la adapostul unui zid care se sfarma aproape in totalitate dupa ciocnirea gloantelor de el. Fuga celui care ma avea inca in vizor se auzi zgomotos. Incepu a tusi, apoi intra intr-o camera. Atunci mi-am amintit ca la etaj se aflau doi tipi care jucau pocker. Asta insemna ca tipul de jos trasese asupra mea si urcase sus. Deci aici la etaj se aflau trei tipi inarmati pana in dinti.
Dar unde era Rechinul. Nu putea fi unul din acesti tipi.

-Teapa!-am spus muscandu-mi pumnul de ciuda. M-a fraierit! Nu!

In urma mea urcasera intre timp si ceilalti doi baieti ai mei cu mutrele speriate, atenti la orice posibila miscare. Erau putin speriati.

-De ce ati venit asa de greu? Trebuia sa va trimit un taxiu?

-Usa era incuiata! Ne-au simtit ticalosii ca venim.

-Sau cineva ne-a turnat iarasi!-am replicat privindu-le reactiile.

Nu se aratasera vinovati. Nu ei erau posibilii tradatori.

-Voi doi bagati fitil aici. Eu ma duc jos dupa Rechinul. A disparut. Voi intrati peste ticalosii aia si lichidatii imediat. Politia trebuie sa para. Este o zona rezidentiala. Valea!-am urlat scotandu-i din starea emotiva pe care-i stapanea.

Fara alte cuvinte, fiindca timpul trecea iar misiunea trebuia rezolvata intr-un fel am disparut jos. La scurt timp incepu un schimb de focuri condimentate copios de strigate, injuraturi, amentari...Un circ in toata regula. Sunetul mitralierelor era deosebit.

Pe Rechinul l-am zarit in curtea din spate pe margine piscinei cautand portita de scapare. Avea in mana un pistol mitraliera plin cu gloante.Incarcatorul imi era destinat. Insa si eu aveam aceeasi surpriza pentru el.Precaut nu am iesit afara in bataia focului. M-am postat dupa o coloana din marmura incercand sa-l localizez ca pe o tinta. Il vedeam pe marele bandit speriat. Nu avea prea multe oportunitati de scapare. In mai putin de un minut il aveam in varful glontelui. Teasta era vizata. Acolo nu mai avea scapare. Cartusele vidia nu iertau. Ii spulbera mutra aroganta intr-o fractiune de secunda.

Numai ca in momentul imediat urmator cand sa apas tragaciul Rechinul se prabusi direct in piscina colorand apa in rosu. Altcineva ii spulberase capul. Altcineva cu un glonte de calibru mare, fiindca sangele ajunsese pana pe gemurile casei. Acel cineva facuse mizerie mare dar eficinta. Dar cine? Cine mi-o luase inainte? Oare trebuia sa-i multumesc!?

Instinctiv nu am iesit afara sa vad grozavia. Am ramas inmarmurit in spatele coloanei,asteptand sa apara lunetistul care ucisese pe unul din cei mai mari banditi. Intr-un fel eram gelos pe situatie. Ma pregatisem indelung pentru acest moment, dar degeaba. Oricum era bine si asa.Minunat!-mi-am spus intr-un final stergandu-mi broboanele de sudoare de pe frunte. Emotia momentului isi spunea cuvantul.

Dupa catea secunde aparu din dosul caseiSerghei tinand in mana o pusca cu luneta de aproape un metru lungime, cu o mimica a fetei satisfacuta. Era destul de sadic momentul. Imaginea Rechinului il fericea.

-Dracie!-am exclamat surprins de autorul crimei pe care l lasasem intr-o stare deplorabila, pe dreapta.

Am iesit imedit din dreptul coloanei protectoare precaut, fiind cu ochii mereu pe pusca care tocmai trimisese un colet catre Ceruri. Mintea unui drogat este mereu imprevizibila. Ma putea avea la inima pentru ca nu l-am luat in misiune. Un foc! Atat era de ajuns sa ma spulbere de pe fata pamantului.

-Hei, sefule, uite un rechin mort! Nu poate sa inoate!-apoi porni intr-un ras straniu, la o gluma numai de el inteleasa.

Umorul de doi bani nu ma incanta. Nici situatia nu permitea sa stam ca doi tonti si sa ranjim macabru la un cadavru lipsit de cap. Ramasese doar trupul

masiv, si o bucata de gat. Sangele era pretutindeni. Cadavrul se scufundase ca o piatra. Acolo avea sa stea pana ce-l va pescui politia.

-Iti place boss?-radea ca un idiot asteptand laudele mele.Sunt bun, nu?

-Esti. Iti vei primi portia babana de bani pentru isprava asta.-am replicat scurt intorcandu-ma catre casa.

Serghei continua sa ma priveasca tamp. Nu voisem sa-i dau prea multa atentie. Si-o putea lua in cap. Ar fi insemnat sa actioneze si alta data fara acordul meu. O singura greseala si te-am curatat cretinule!Eu sunt seful! Don Antonio!-mi-am spus intrand in casa in care mirosea a sange si a moarte . Dar si mirosul diabolic al banilor persista la fel de puternic. Ascunzatoarea trebuia gasita imediat.Acum timpul era cel mai mare dusman al nostru. Daca nu gaseam nimic, insemna ca misiunea fusese indeplinita nimai pe jumatate.Prea putin pentru un mafiot.

La etaj in camera unde si-a avut barlogul Rechinul, am dat peste baietii mei care scotoceau prin sifonierul alb,mare si incrustat cu aur pe mijoc. Niste frunze de stejar aveau pretentia de model!O idiotenie sa cheltui aurul si banii pe o asemenea catastrofa de mobila.Cealata incapere era plina de sange si creier imprastiat pe pereti. Acolo era camera groazei.Isi dormeau somnul de veci baietii Rechinului. Nu aveam ce cauta acolo.

-N-am gasit nimic. -spuse unul din baieti si el iritat de felul in care decurgeau lucrurile.

Situatia devenea tot mai critica pe masura ce timpul trecea. Puteam cadea practic in propria noastra capcana. Riscul de a fi prinsi crestea.

Toti aveam fetele albe ca varul, transpirate, aproape tremurand de nervi. Mergea mai greu decat crezusem. Ticalosul isi dosise averea bine. Tot ce ne trebuia era putin calm. Putina gandire la rece. Fara sentimente.

Aprinzandu-mi o tigara am examinat incaperea, apoi holul lung cufundat in bezna,dupa care am revenit. Imi sclipise o ideie. Ultima sansa fiindca altfel trebuia sa renuntam. Politia nu astepta sa terminam de jefuit dupa care sa plecam. Oricat i-am fi mituit, pentru ei reprezentam o prada buna. Plus ca publicitatea de care se puteau bucura le-ar fi spalat imaginea de corupti.

-Ridicati patul!-le-am ordonat sec. Apoi dati covorul la o parte!

Baietii s-au conformat. Au saltat patul imens, pe cat de lung pe atat de lat. Semna cu un pat medieval. Un alt lucru de prost gust. Un kitchi nereusit.

Acolo surpriza mult asteptata nu se produse. Podeaua din lemn gros si lacuit fin, era intacta. Ma inselasem. Filmele vazute nu ma ajutasera. Tensiunea interveni din nou. Nu mai era timp de pierdut.Trebuia sa decolam din zona daca mai voiam sa simtim libertatea. Sticletii ne puteau infunda pe viata. Ne bagau in carca toate rahaturile intamplate prin oras. Deveneam tapi ispasitori. Niste fraieri, mai bine zis.

-Ce facem Don Antonio ? -intreba acelasi barbat de asta data mult mai speriat.

-Abandonam misiunea. Ne-am atins scopul principal.

Nici eu nu credeam cele spuse dar nu aveam incotro. Baietii s-au indreptat care usa in pas alergator bucurosi ca pot scapa din aceasta cursa contra cronometru. Eu,am ramas in urma examinand inca o data camera. Ceva

nu se lega in mintea mea. Mirosul banilor persista. Ii simteam ca o felina cand adulmeca mirosul de prada.

Din instinct, ca o ultima incercare,am scos din buzunar un pumnal auriu,si m-am napustit asupra patului. Am taiat materialul gros din catifea scumpa.Abia atunci marea surpriza aparu. In lada sa se aflau teancuri cu bani si pachete micute de jumatate de kilogram cu cocaina. Ochii imi sticlisera instananeu ca doua faruri. Dadusem de o interaga comoara.

-Veniti inapoi!-am urlat rasunand intreaga casa. Am descoperit comoara! Veniti imediat!

Cei doi baieti revenisera uimiti. Credeau ca este o vrajeala. Cand au dat cu ochii de teancurile cu bani si de pachetele cu cocaina au ramas muti. Se uitau la pat ca la o minune. Intr-un fel asta se intamplase. O minune!

-Cautati genti, valize, orice! Nu avem mult timp la dispozitie. Gaborii cred ca sunt deja pe drum.Luam tot pana la ultima centima! Ati inteles?

Bucurosi ca norocul s-a intors au scotocit prin dulapul imens,aducand doua valize mari si o geanta de voyaj in care putea sa incapea fara probleme un om de dimensiuni normale.

Toti trei ca niste adevarati hoti am dosit marfa si banii in mai putin de trei minute. Record! Fiecare si-a luat in primire cate o valiza. Geanta in care se aflau banii si o parte din marfa ramasese la mine. Increderea in ei nu era suta la suta. Banii erau mai importanti decat marfa.

Drumul pana jos fusese anevoios.Parca duceam niste caramizi. Dar niste caramizi valoroase. Cu atata banet ma puteam pune in capul mafiei. Puteam sa gestionez o parte din piata fara probleme. Indirect deveneam partener de afaceri cu Tatarul si cu Seful. Curand speram sa primesc o invitatie la masa tratativelor. Odata cu aceasta captura luam si teritoriile Rechinului. Asa se intamplase si cu Cracana. Incepeam sa lucrez la nivel inalt. Imi facusem un loc pe piata chiar daca nu comvenea nimanui.

La parter, in holul intunecat, ma astepta Serghei, la fel de vesel impleticindu-se in proprii pasi. Nu mai avea pusca cu el. Statea cu ochii pironiti asupra gentii. Nu-mi placea atitudinea sa.

-Vreau sa te ajut sefu'!-spuse incet facandu-mi cu ochiul.

Mirosea a bautura. Droguri cu bautura!-mi-am spus scrasnind din dinti. Combinatia care dadea gata pe oricine. O luase la vale rau.Bun moment si-a ales sa se distreze. Nervii imi erau incordati la maxim. Gandul ca puteam fi prins sau abandonat aici ma infiora. Nu puteam sa risc mai mult de atat.

-Vrei sa ma ajuti?

-Da. Da-mi mie geanta. O duc eu!-dadu sa o ia.

Nu mai apuca. Pumnalul auriu se infipse adanc in pieptul sau ca de biviol. Miscarea il lua prin surprindere. Casca ochii mari, un firicel subtire de sange incepu sa i se scurga in coltul gurii, tinandu-se cu mana de rana din care aburii se ridicau ca din oala sub presiune.

-Te-ai prins...-marai inainte de a cadea jos.

Ochii aceia mari se schimbau rapid. Deveneau inexpresivi,se incetosau, cu fiecare secunda scursa. Serghei se transforma!-mi-a strafulgerat ca o gluma

macabra prin minte.Apoi i-am inchis ochii bulbucati dupa ce mi-am sters cutitul de pantalonii sai.

-Poti fi sigur ca m-am prins!-i-am raspuns stramband din gura dezgustat de balta rosie de sange in care zacea.De aia sunt sef iar cei ca tine sunt sclavii mei!

Grabindu-ma am ajuns intr-un final la masina care statea cu motorul pornit. Geanta incapu in portbagaj fara probleme. Bolidul pleca in tromba.Trebuia sa parasim zona imediat. Strazile micute si intortocheate ale cartierului nu ne puteau oferi portite de scapare. In acele momente masina luxoasa isi dovedi adevaratul potential. Cu pedala acceleratiei calcata la maxim am reusi sa parasim cartierul, facand mult zgomot, dar fara sa avem surprize neplacute. Ca sa scapam mai usor am intrat pe strada Calea Nationala, dupa care am taiat-o pe strada Savenilor,apoi pe cea a Rozelor(o alta mahala jegoasa,plina de hoti, betivi, drogati, acesta fiind unul din teritoriile Rechinului,unul care nu prea profitabil,tinut mai mult ca sa nu uite de unde a plecat in viata).

-Maine veti da de stire ca s-a schimbat boss-ul!Vreau reforma in toate teritoriile sale.Aici vor fi probleme.Pe jegosii astia ii vreau la degetul cel mic . Nu ma intereseaza metodele de educare, dar vreau sa bagati apoi tarfe, marfa,si sa preluati localurile. Bagam ceva bani in mocirla asta.Sper sa merite!-le-am ordonat spargand linistea tensionata.Vreau sa am teritorii prifitabile!

Raspunsul lor a fost doar cateva maraieli aprobatoare si cate o inclinare din cap. Nu aveau incotro. Moartea lui Serghei ii afectase. Era colegul lor.Dar putin imi pasa de ticalosul ala. Avusesem incredere in el, si a incercat sa ma omoare. Asa ceva nu puteam permite. Aceeasi soarta o puteau avea si ei daca faceau nazuri. O stiau. Cu greu suportau regimul impus de mine,dar mergeau inainte. Stiau ca nimeni nu mai putea iesi din aceasta caracatita decat mort.

****

In fata blocului ma astepta ca un caine credincios, Tarzan, cu pletele in vant,cu o figura incruntata, zgariat adanc pe falca dreapta,aratand de parca l-ar fi calcat tancul. Alaturi de el, la intrarea in cladire mai erau alti doi bodyguarzi.Pe de o parte ma amuza aceasta imagine,pe de alta imi faceam griji pentru reusita misiunii lor. Daca nu indeplinisera planul, acei criminali profesionisti nu ar fi ezitat sa se razbune. Cu siguranta nu puteam scapa prea multi din asaltul lor.Ma rugam sa nu se fi ajuns la o asemenea grozavie.

-Ce naiba este cu voi asa de botiti?-m-am rastit mai mult de fatada fiindca imaginea lor jalnica ma misca in adancul sufletului. Ati rezolvat probleme?

-Am rezolvat-o. -a raspuns Tarzan privindu-ma fix in ochi fara,dandu-mi de inteles ca nu are de gand sa suporte ironiile mele deplasate fiindca fusese afectat serios de conflictul in care intrase.

-Sunt lichidati?

-Sunt deja in alta dimensiune. A fost greu fiindca si lichelele astea ne-au pregatit o surpriza de proportii. La jumatatea drumului,la cateva sute de metri dupa intrarea in padure, ne asteptau trei masini ticsite cu baieti gata sa ne faca capatul. Noroc ca am fost pe pozitii. Altfel sfarseam mai rau ca un ciur stricat.A

fost o lupta .....-ofta,cunoscandu-se ca deapana in minte momentele de groaza prin care a trecut.

Nu l-am mai intrerupt. Suferinta era mult prea evidenta.

-Mai intai ne-am pus muschii la treaba in masina. A fost o incaierare pe un metru patrat. A dat fiecare cum a putut....Mai intai a cazut Canibalul rapus de sisul meu. Direct in gat.

-Cu ghearele infipte in falca ta si-a dat duhul!-m-am trezit facand o remarca inconstient de dura.

Tarzan isi duse mana la falca distrusa, puse capul in jos, stranse din ochi, apoi trase din nou aer in piept si ma privi la fel de aprig ca la inceputul discutiei. Cateva lacrimi subtiri incepura a i se ivi de sub pleoape, prelingandu-se pe obrajii zgaraiati, vineti, umflati,ce-i stateau pe figura ca o masca de carnaval.

-Legiune si cu Malamut au reusit sa iasa afara din masina....Noroc ca nu mai aveau la ei arsenalul de asalt cu care plecasera ! Au nimerit direct in bataia gloantelor. Trageam amandoua taberele.A fost mai ceva ca in linia frontului...

-De parca ai fost vreodata in razboi...Acolo...

Tarzan nu ma mai baga in seama. Reamacile mele idioate le lasa sa treaca pe langa el. Stia ca nu ma poate stapani.Asa ca povesti momentul dramatic fara sa se mai opreasca.Ceilalati baieti din echipa care fusese cu Tarzan abia se mai tineau pe picioare. Din unul mai mic de inaltime dar indesat ca un taur pus la ingrasat, curgea sange ca la robinet. In scurt timp se facu o balta rosie din care iesea aburi urat mirositori. Alaturi celalt privea fara reactie cum colegul sau se chinuia sa iasa din ghearele mortii.

-Tontule! Nu vezi ca moare! Te uiti la el ca la cometa! Ajuta-l! Du-l sus si cheama-l pe Voodu! El il va face bine! Daca mai are ce salva...

Tarzan ii privi cu o compasiune parintesca. Trecusera prin sita mortii. Inca mai aveau de tras pana sa-si revina. De departe fusese pentru ei cea mai apriga confruntare. Asa aveau sa fie de acum reglarile de conturi. Lucram cu cei mai duri oameni . Nu exista loc de sentimente crestine. Acestea le gaseai la biserica. Aici gloantele si banii vorbeau. Nimic nu este mai presus de ele in aceasta lume sbterana societatii.

-Mergeti si voi! -le-am ordonat si celor care au venit cu mine din cealalta misiune.Ajutatii pana apare medicul. Voodu il va vindeca oricum. El este si popa si doctor.!

Voodu era de fapt un preot care slujea la o biserica aflata la iesirea din cartierul nostru. Era tanar, dar din pacate ducea o viata asemanatoare noua celor de aici. Ce castiga baga la carti si la femei. Avea o nevasta care se intindea cu altii pe unde apuca.O prostituata!

Voodu fusese om cu minte multa la viata sa. Insa parangheliele l-au tras pe dreapta. Cand terminase liceul se inscrisese mai intai la medicina.Intrase printre primii. A frgventat-o trei ani de zile ,pana ce destrabalarea l-a afectat psihic.A fost prins sub influiecta morfinei furata din spital.Avea acolo dilerul sau care alimenta piata doritorilor. Fiindca a dat in vileag persoanele implicate a scapat de puscarie. Il scosese basma curata.

Apoi fara sa le spuna parintilor sai s-a apucat de teologie. Intrase printre ultimii datorita unor completari de locuri. Fusese omul potrivit la locul potrivit.

Pacaleala a mers pana in anul trei cand normal trebuia sa termine facultatea de medicina. Socul pentru parintii sai a fost imens. Ma-sa a facut un infart si a murit la doua saptamani. Suparearea a fost mult peste puterea de rezistenta a organismului. Magariile sale curmase viata celei care la nascut. Insa tristetea pentru el nu a durat mult. Pana toamna cand aplecat la Iasi, inapoi la viata de student. Mai avea un an. Tata-sau un betivan notoriu a fost bucuros ca biatul sau poate intra in viata cu o diploma intr-un domeniu si ca va castiga proprii bani.

"-Nu esti doctor cu halat alb, dar esti un altfel de doctor! Esti doctor de suflete! -i-a spus in incercarea de-al incuraja.

-Bla, bla, bla....lasa batrane vrajeala! -i-a raspuns prinzandu-l smechereste pe dupa gat.Sunt doctorul cu halat negru! Eu dau biletul catre taramul vesnic! Ha, ha,ha...Ce prostie!

Taica-sau il privea inmarmurit. Clipea incet din ochii aia mici si incetosati de bautura neantelegand mare lucru de propriul fiu. Credea, dupa spusele sale ca viata de preot i se potriveste cel mai bine. Simtise chemarea ingerilor!-dupa spusele sale.

Acum totul parea sa se naruie. Fiul sau devenise un srlatan. Incerca sa fenteze viata. Putini reusisera sa faca eceast lucru pana la sfarsit.

-Fiule nu-i bine! Te vede Cel de Sus!-isi facu o cruce mare si sciupa in san de frica.

-De Sefu', de Sf. Petru, de .....

-Taci Diavole!-ii aplica o palma zdravana peste mutra pentru a-l linisti.

Voodu il privi cu lacrimi in ochi scrasnind zgomotos din dinti. Se abtinea sa nu riposteze. Atunci fusese pentru prima data in viata cand a dat in el.Atunci fusese pentru prima data cand a stat de vorba cu el mai serios. In rest nu la interesat soarta sa niciodata.

Relatiile dintre ei nu au avut niciodata nici macar o bruma de sentiment parintesc. Se comportasera ca doi straini. Singura care la tinut pe brate a fost maica-sa. Ea a trudit de dimineata si pana noaptea pentru a-i asigura odraslei tot ce are nevoie. Nu i-a lipsit nimic. A renuntat la multe pentru a satisface poftele progeniturii. Insa Voodu a reusit prin tampeniile sale sa o bage in mormant. El fusese pentru ea intruchparea visului sau. Traia practic prin el. Se bucura ca mai are putin si va fi un doctor desavarsit care va face bani multi, care spera ca o data ii va fi recunoscatoare si o lua cu el in viata. Spera ca ii va face existenta frumoasa macar pentru cativa ani cat credea ca mai are de trait. Degeaba. Idiotul reusise sa o bage in mormant inainte de termen.

Cand a terminat Teologia s-a casatorit cu o fatuca mai mica cu cinci ani ca el. O casatorie de convenienta. Trebuia sa prinda o parohie. Asta era ideia. In plus pentru ea era un aranjament bun. Din calica putea ajunge o femeie de soi.

Prima data a fost repartizat intr-un sat langa oras. Acolo a stat un an de zile.Nici aici nu sa dezmintit. A continuat sa se distreze fara rusine, fata de lume si de nevasta-sa. Cand lucrurile au degenerat, femeia a inceput sa caute compasiune in alte brate. Si a gasit. S-a intins cu cine a apucat. Se faceau de ras unul pe altul.Se razbunau ca doi prosti.

Despre viata lor de desfrau au aflat si cei din frunte bisericii. Oamenii se saturasera de aventurile lor si au inceput sa iasa in strada. Au fost alungati din

sat. Ialtii Prelati pentru a mai spala putina si a nu raspandi zvonurile despre isparvile celor doi,au musamalizat cazul mai mult fiindca si el ii avea la mana cu niste afaceri dubioase. In cele din urma i-au dat de ales intre parohia asta ,si excluderea definitiva din preotie. A ales fara sa stea pe ganduri prima varianta.A doua varianta l-ar fi lasat pe drumuri.

Preotii din fruntea bisericii i-au dat aceasta parohie saraca, pe care au refuzat-o multi. Picase la fiz pentru ei fiindca locasul de cult nu putea ramane inchis mult timp.

Din pacate relatiile dintre cei doi insuratei nu au evoluat pozitiv. Din contra. Prapastia dintre ei s-a adancit si mai mult. Ea a dat de alti ticalosi din oras, unde distractia era mai "beton", iar el si-a continuat viata fara scrupule. Erau casatoriti doar pe hartie. Era un pact intre ei. el cotiza cu bani si cu locul de dormit, ea nu divorta. Astfel fiecare era fericit cu calea pe care si-a ales-o.

****

-Care a fost deznodamantul actiunii?-l-am intrebat pe Tarzan cand am ramas doar noi doi.

-Legionarul si cu Malamut au murit in schimbul de focuri, iar apoi ne-am ciuruit ca niste tonti care pe care. Dintre toti doar noi trei am scapat. Atat! Restul...

-Cei doi sunt sigur morti?

-Sigur! Iti aduceam o poza, daca aveam aparatul si timpul necesar.

-Buna gluma idiotule!

-Oamenii rechinului nu mai exista nici ei. Sunt morti.

-Ai sters urmele?

-Am sters tot. Au ramas doar cadvrele si masinile. Nu au amprente sau alte dovezi care sa ne implice. Politia va inchide ochii si de data asta!

-Sper! Ai facut treba buna! Iti vei primi portia de rasplata! Hai sus pana apare Voodu!

-Multumesc sefule!

-Don Antonio!

-Mi scuse! Don Antonio!

-Grazie!

Impreuna am urcat scarile pana la etajul unde stateam eu. aveam chef sa beau un pahar plin cu coniac. Nu obisnuiam sa beau asa ceva, insa atunci reactiile organismului erau ciudate. Momentul trebuia cinstit.Reusisem la limita sa mai scapam de un mafiot important.Asta era bine penru noi.

Incaperea era cufundata in bezna. Era rece ca intr-un congelator. Locuinta era lipsia de viata. Domnea tristetea in acest loc. Ni-mi placea .

Tarzan se aseza pe patul moale,asteptand sa fie servit cu lichidul minune. Dorea o relaxare. Incordarea si trecerea razanta pe langa moarte l-au stors de puteri.

-Pe langa paharul asta merge si o muzica buna, combinata cu o tigara "speciala". Ce zici?

-Merge orice care ma poate readuce cu mintea inapoi . Sunt terminat!-recunoscu dupa ce a baut cateva guri de coniac.

Fara graba ne-am aprins cate o tigara relaxanta, pe care a savurato din plin. Alcoolul infirbanta sangele prin vene, iar drogul relaxa neuronii stresati. Ne simteam bine. Perfect. Greutatile devenisera o cantitate nglijabila, in sens figurat.

In jumatate de ora eram ca noi. Am mai baut un pahar pana la venirea lui Voodu, dupa care usurati de poverile adunate intr-un timp atat de scurt, ne-am indreptat pasii si atentia catre cel care era ranit. Numele nu il cunosteam. Fusese adus in organizatie de catre alti baieti . Se adunasera fiecare pe fiecare. De la prieteni si cunostinte pana la dusmani care ulterior s-au unit intr-un tot unitar pentru a functiona ca o adevarata masinarie de ucis.

Voodu veni imbracat in sutana, ca de obicei, insa o haina a Domnului sosioasa, care mirosea ingrozitor a jeg, tutun, alcool si parfum de tarfe. O combinatie ciudata intre religie si desfrau.Voodu nu se ferea de felul cum se comporta sau se aranja. avea un stol de gaze la cap!

-Ce faci doctore?-l-am intampinat cu bratele deschise imbratisandu-ne.(vechiul nostru salut)

-Domnul fie cu tine Don Antonio!-a raspuns zambind .

Fata de data trecuta preotul se schimba. Dar nu in bine. Isi lasa o barba blond-roscata, plete, se schimba ciudat si inexplicabil. Daca ar fi fost aranjat i-ar fi stat bine. Dar asa cu o mutra buhaita de bautura si cu itele nespalate de cel putin doua saptamani, nu arata deloc bine. Chiar dezgustator.

-Vad o schimbare la tine!-am continuat batandu-l pe umar prieteneste.

-Iti place? Este un nou luck!

-Este...benga! Imi place! Bei o tarie?-am curmat discutia fiindca nu voiam sa-l fac sa se simta prost prin remarcile pe care le aveam in minte.

In plus el era singurul meu vraci la care puteam apela fara stirea politiei.Nu aveam alt doctor. Imi placea sa-l numesc:doctorul mafiei! Asta parafrazand titlul unui film celebru.

-Mai intai vedem ce are domnul...apoi...-a raspuns la fel ca de fiecare data lasand distractia la urma, luandu-si in serios rolul de doctor.

Impreuna cu Voodu si cu Tarzan care se cam impletucea in mers, am coborat la etajul unu ,acolo unde baietii isi aveau dormitoarele. In camera barbatul ranit statea intins pe pat,tinant un prosop la rana care sangera abundent. Era destul grava situatia. Tipul incepea sa-si schimbe culoarea pielii. Devenea galben ca un mort. Avea tremuraturi, scapa ochii peste cap,avea o transpiratie abundenta si baigua niste tampenii numai de el intelese.

Voodu isi facu o cruce mare si spuse o rugaciune printre buze, dupa care isi sufleca manecele sutanei si se aseza langa bolbav. Ii indeparta prosopul rosu de sange, apoi ii lua pusul si-l palpa pe frunte si pe piept.

Situatia nu-l incuraja. Se incrunta, statu putin pe ganduri, apoi ii deschise ochii, dupa care palpa inca o data rana care sangera abundent.

Primise un glonte de calibru mare. Avea o gaura cat un deget aratator. Nu erau prea roz perspectivele. Daca lucrurile nu ar fi stat asa l-as fi dus de urgenta la spital. Insa din pacate nu puteam risca. Era in joc viitorul organizatiei.

-Trebuie operat!-veni verdictul "medicului". Are inca glontele in interior. Daca il scot este posibil sa fie salvat. Apoi cu ajutorul Domnului, poate scapa.

-In baza Lui...-marai schimonosindu-se Tarzan care nu mai parea afectat de suferinta subalternului sau.

Cu figuerile incrancenate l-am scrutat abtinandu-ne sa nu-l pocnim. Daca nu ar fi fost sub influienta drogurilor si al alcoolului ar fi patit-o rau. Nu l-am fi iertat.

-Dupa operatie ii vom face o transfuzie de sange. Gasiti un donator. A pierdut mult sange. Pana il reface ar putea dura ceva timp. Astatea sunt solutiile de scapare.-conchise fara drept de replica.

-Scoate-l din moarte si te voi rasplati....-am raspuns fara a mai sta pe ganduri.

Omul trebuia salvat. Trebuia incercat daca avea o sansa. Aveam practic o datorie morala fata de el. Isi daduse practic viata pentru mine. Eu trebuia sa am grija de sanatatea lui cand aveam ocazia. Ma apucase fara veste spiritul caritabil. Inca de la vederea sa, cum se chinuia sa nu cada,cum strangea din dinti si din ochi sa reziste, cum hainele ii erau rosii,cum sangele curgea ca un izvor pe langa el,toate aste imi picase cu tronc. Aveam chef sa fac un bine. De ce? Nu stiu.

-Incalziti apa, fierbeti bisturilu asta, vreau iod, rivanol, si niste penicilina. Probabil va face ceva infectie. Daca rezista il rezolv imediat. Daca nu tot la mine ajunge!

-Daca nu-l vindeca doctorul, il vindeca popa!-scoase iarasi o gluma idioata Tarzan care incepu a rade zgomotos enervand pe toata lumea.

Fara sa treaca mai mult de o secunda, un pumn dat cu toata forta ateriza direct in mutra sa pocita. Il busi sangele instantaneu. Lovitura il ameti de tot. Cazu cu cracii in sus pe hol, inganand niste injuraturi, dupa care adormi. Sangele ii curgea din gura in continuare. Un dinte ii iesi in evidenta de sub buze. Era rupt. Il lasasem stirb! Spre marea mea satisfactie.

Din camera, Voodu statea lemn cu ochii larg dschisi, privindu-l pe Tarzan cum doarme fara sa simta nimic.

-De acum il va trage curentul la gura! Idiotule!-am spus in sictir si intorcandu-ma inapoi langa patul barbatului care lesina.

Voodu se ridica incepand sa se plimbe prin camera nervos. Tragea din cand in cand cu privirea la Tarzan care dormea pe hol fara probleme.

-Lasa-l dracului! Ti-e mila de el? De asta trebuie sa-ti fie mila! Ala nu are nimic! La cap are o defectiune! Atat! Pe asta salveaza-l!-l-am intepat taios enervat de atitudinea lui.

-Daca continui asa ramai fara oameni!

-De fraieri nu am nevoie pe langa mine. Are noroc ca stie sa se descurce. Rezolva alte smecherii pe care nimeni altcineva nu le poate rezolva. A baut si sa drogat ca un cretin! Oricum pumnul asta il va tine minte toata viata. De cate ori se va uita in oglinda! De cate ori va rade isi va aminti de mine!

-Nu este momentul sa facem infirmerie aici!

-Daca nu incetezi schimbam foaia. Uitam de prietenie. Tu esti platit sa executi ce-ti cer. Si inca esti platit o data cu cat castiga un papa si un doctor in sase luni. Plus ca ai protectie mereu din partea mea.

-Si eu te servesc....

-Tara nu sta intr-un singur soldat! Acum taci si fa-ti treaba !-intre timp aparu si apa calda, penicilina, iodul, rivanolul.

Fara sa se mai dea la barfa, Voodu isi incepu operatia, direct la capul pacientului, care incepu sa tremure iarasi, fara a deschide ochii. Doi baieti l-au tinut de maini si de picioare pentru a nu dauna interventiei.

Dupa cinci minute de cautat a scos un glonte cat jumatate de deget. Era imens pentru a fi folosit in orice situatie. Era de calibru mae. O mitraliera imensa poate avea astfel de gloante.Aceste "bucati de plumb" erau confectionate manual de catre fractiunile criminale. Baietii venisera cu gandul declarat sa ne lichideze.La un asa arsenal acesta a fost scopul declarat:de a ne lichida pe toti! Rechinul se aprovizionase doldora. Spre marea noastra bucurie el si adunatura de bodyguarzi primisera o lectie capitala.Am fost peste nivelul lor.

Voodu isi termina treaba de vraci ambulant. Pacientul supravetuise. Lucrase bine. La final ii aplica o doza consistenta de penicilina pentru a inlatura infectia.

-De acum este in grija Celui de Sus!-spuse in soapta doctorul apropiindu-se de mine.Noi am facut ce am putut. Cine va fi donatorul de sange?

-Tarzane adu-l pe Vioara! El va fi donatorul.

-Bine.Mai bine trimite pe altcineva,fiindca tampitul ala doarme ca un mort.Nu si-a revenit!

Intr-adevar Tarzan continua sa doarma fara sa miste. Cimentul rece ii pria. Ca nd se va trezi durerile de cap il vor face sa nu mai bea sau sa se drogheze o perioada buna. Astea sunt riscurile "meseriei". Nu oricine rezista la un asemenea sport!

-De unde stii ca se potrivesc la grupa sangvina...

-Nu stiu. Asta este o alta enigma pe care o vom lasa la indemnana Domnului!-isi facu o cruce.

-Vorbesti ca un idiot! Mai lasal pe Domnul deoparte! Nu are nici un amestec in aceasta ecuatie. Vreau sa rezolvi problema imediat! Vreau sa lucrezi ca un profesionist. Domnului ii vom multumi la sfarsit! Ai inteles?-l-am prins de gulerul sutanei ridicandu-l.

-Am inteles Don Antonio! Voi face tot posibilul.....

-Asa sa faci! Mai multa treaba si mai putina vorba. Iti primesti portia pentru treaba asta.

-Suntei generos.-se apleca facand o reverenta, apoi se aseza iarasi langa pat verificandu-i pulsul si nivelul temperaturii.

Operatia si injectia il linistira pe barbatul care parea ca doarme adanc. Rana il impinse la un pas de moarte. Doar prin bunavointa mea inca traia si avea sanse sa scape. Asa eram eu. Pe unii ii trimeteam direct in lumea de dincolo, pe altii ii salvam din ghearele mortii. Totul depindea de toanele mele.

La cateva minute aparu Vioara imreuna cu unul din baietii mei. Voodu il privi atent pe donatorul misterios, apoi il pufni rasul. Reactia sa ma bulversa.

Vioara era un tip scund, slab ca o scobitoare, negru la mutra ca funingenea, doar albul ochilor si dintii i se cunosteau in mutra excesiv de inchisa. Vioara era unul din cei care s-au intors in bloc dupa ce au fost alungati. Era

destul de batran, undeva pe la cincizeci de ani. Insa sprinten ca un iepure. Avea energie in el. Desi parentele inselau, tipul ave plaman in el.

-Razai de mine doctore? -se burica Vioara la gatul lui Voodu care ii articula o palma zdravana pe ste figura linistindu-l.

Gestul preotului ne inmarmuri pe toti. Un popa care loveste un enorias. Ciudate mai sunt caile Domnului! -mi-am spus ramas cu ochii larg deschisi si cu gura cascata ca la o.z.n-uri.

-Sa arzi in flacarile Iadului! -blestema Vioara dand sa plece.

Mana mea il opri ferm. Nu era momentul sa faca prea mult circ pentru o palma. Avea de rezolvat o problema. De el putea depinde viata pacientului, data totul mergea bine.

-Unde pleci? Pentru o palma dai bir cu fugitii? Ce dracului esti, barbat sau muiere? Ce daca te-a lovit?

-Un popa...un popa....-baigui Vioara incurcat.

-Dincolo de haine, este un om oarecare. Daca te loveam eu ce ai fi facut?

-Palmele dumneavoastra sunt altfel! La dumneavoastra accept!

-Sunt mai dulci, mai parintesti....-interveni iarasi Voodu razand.

Vioara strangea din pumni abtinandu-se. Isi misca maxilarelel nervos. Era ca o bomba gata sa explodeze. Mai intai trebuia sa treaca de mine.

-Iar tu popa fara Dumnezeu,daca nu iti inghiti limba, te trimit la ingerasi de urgenta.

-Ai nevoie de mine...

-Vrei sa incercam?-am scos pistolul de subt pulover tintindu-i fruntea transpirata.

Preotul viteaz se inmuie. Nu mai vocifera nimic. Vioara zambea satisfacut. Seful ii luase pararea. Era bine pentru el.

-Faci treaba si pleci, sau te trimit de pe acum!- ia-am aratat cu degetul catre cer.

-Sa incepem transfuzia.Dar nu garantez ca ai destul sange in tine!

Un pumn zdravan lovi ochiul stang al preotului. Vioara era turbat. Se dezlantui ura din el. Se agata cu mainile de gatul lui strangand cu putere. Nu am intervenit pret de cateva zeci de secunde. Priveam spectacolul amuzat. Unul strangea iar celalalt se chinuia sa respire. Ochii preotului ieseau din orbite cala sarpe. Se inrosi, semn ca nu mai avea aer suficient. Il omora!

-Gata Vioara! Lasa-l in pace ! Te-ai descarcat! Ajunge! Te superi ca o fata mare!

Vorbele mele nu percutasera in mintea intunecata a lui Vioara. Strangea incontinuare, injurand de mama focului si amenintand ca-l omoara. Gluma se ingrosa. Nu aveam chef sa piara cineva pe aici. Si mai ales Voodu de care mai aveam nevoie si alta data, chiar daca il luam la rost. Era priceput in ale doctoriei si trebuia pastrat.

Vazand ca mainile nu se desclesteaza din jurul gatului, i-am trosnit un pumn zdravan in mutra lui Vioara, proiectandu-l langa patul bolnavului care dormea fara sa stie ce lupte se dau la capataiul sau. O situati tragica comica. O nebunie totala.O scena de rasu-plansu!

-Acum treceti dracului la treaba! Daca nu incetati va omor pe amandoi! -am indreptat pistolul catre ei.

Eram pregatit sa-i lichidez. Nervii ma cuprinsera instantaneu. Ma schimbam. Deveneam agitat, mila imi disparu, "efectul Domnului"(asa numisem starea ciudata in care ma balacisem o perioada) se termina. Nu mai eram blandetea intruchipata. Redeveneam adevaratul mafiot lipsit de scrupule, redeveneam Don Antonio !

Privirea imi era rece ca gheata, figura crancena, mi-am aprins o tigara din care trageam cu sete. Mai rau imi facea. Nu era o modalitate intotdeauna sa te calmezi. De cele mai multe ori era mult mai rau. Insa in acele clipe efectul negativ al ei nu-l distingeam.

Cei doi vazand ca nu glumesc s-au pus pe treaba. Vioara se lasa intepat de Voodu. Ma saturasem de prostiele lor. Voiam sa ma odihnesc dupa ce rezolvam eceasta problema.

-Gata. Vioara vei ramane asa jumatate de ora. Apoi te duci sa mananci carne, oua, tot ce are multa proteina. Te refaci, apoi maine dupa-amiaza vin si te intep iarasi.-incheie luandu-ma afara de brat prieteneste.

-Ce vrei? Ce ma iei asa de brat? Suntem pe invers?-m-am smuncit enervar de manifestarea familiala in care voia sa ma atraga.

Ma enervau astfel de gesturi. Niciodata nu le-am putu suporta.

-Daca vrei bani, tine!-i-am intins doua sute de dolari.Asta este jumatate din plata. Maine iti primesti cealalta jumatate. Sa vii, caci altfel iti imprastii creirii!

-Sunt parolist!

-Asa cum te-am rugat candva sa-mi dai un antidot cand luasem.....

-Atunci nu am putut...

-De ce? Erai la pocker?-l-am prins de gulerul sutanei tragandu-l aproape de gura mea (asa eram mult mai convingator in amenintare). Asculta Diavole cu sutana! Daca imi mai faci o data asa ceva te omor! Te omor cu mana mea! Inca nu am omorat niciodata un preot! Vrei sa fii primul pe lista?

-Imi pare rau...-ingana vadit speriat.

-Sin nu ma voi opri aici. Iti voi cauta intreaga familie si ti-o voi face bucatele! Iar cireasa de pe tort va fi nevasta-ta! O vom incerca cu totii, apoi o voi duce la produs, dupa care cand randamentul va fi slab o voi ciurui ca pe o bucata de carpa pudreda! Nu veti scapa unul de razbunarea mea! Clar?

-Clar!-marai aproape sufocat de stransoarea mea.

Voodu se tinu cu mana de gat incepand sa tuseasca. Asfixierea momentana nu-i prii. Trecuse intr-un timp atat de scurt de doua ori pe langa moarte. A treia oarau se stia ce va fi.

-Acum hai sa bem un pahar si sa fumam o tigara buna! Ce zici parinte?

-O.k. Merg.

Tinandu-se la fel cu mana de gat, fara sa mai turseasca am pornit inapoi catre apartamentul meu. Din cand in cand ma orivea uluit. Nu intelegea atitudinea mea atat de schimbatoare. Ma transformam prea usor dintr-o personalitate intr-alta. Ma credea cu siguranta nebun.Era pentru mine o onoare. insemna ca imi sunt recunoscute toate drepturile de mafiot.

-Stai jos si trege-ti sufletul parinte! Domnul tea pus la grea incercare!-i-am spus cu o ironie ce nu-i pica deloc bine.

-Foarte nostim!

-Hai bea si uita toate incidentele.

-Asa voi face.-jumatate de pahar il goli dintr-o inghititura.

-Mai putin amenintarile!-am completat smechereste facandu-l sa tresara din nou spre amuzamentul meu.

Paharul de vodca il goli imediat. Nu mai voia sa intinda coarda cu mine. Se temea de reactiile mele inprevizibile. Voia sa iasa din aceasta situatie. Spera ca a doua zi lucrurile vor sta altfel.

-Eu plec. Am treaba....

-Nu pleci nicaieri. Mai bea un pahar cu mine.

-Nu...am o intalnire...nu....

-Prostii! Uiti cu cine stai de vorba! Ma crezi idiot!Ramai si bei inca un pahar cu mine! Fara comentarii!

-Bine....

Duritatea replicelor mele l-au facut sa renunte la a mai spune minciuni. Nu mai incerca sa ma duca cu presul. Intelesese ca nu el decide in acest loc. In plus nu voia sa ma mai enerveze fiindca promisiunea facuta prin amenintare se putea pune in practica fara probleme. Indiferent cat de depravat puteai fi, totusi viata insemna ceva. Mai ales ca se putea distruge si a celorlati din jur.A propriei familii!

Inca un pahar de vodca plin aparu in fa fata sa. Mirosul ei il ademeni pe preot. Incerca sa se destinda. I-am dat o tigara de marijuana. Una nu prea tare, dar de calitate. O trase incet, asa cat sa se simta bine. Se cunostea ca nu era pentru prima data cand fuma asa ceva.

-Poate doresti sa tragi o linie! Vad ca astea sunt mizilicuri la tine! -am remarcat surprins.

-Ai ceva bun?

-Calitatea intai! Nu am rahaturi! Ce este rau se vinde calicilor din vagaunele astea blestemate. Pentru mine si musafiri am cea mai fina marfa!

Voodu se dadu aproape de mine. Pe masa am portionat rapid praful alb, in linii subtiri,cate trei pentru fiecare. Suficient cat sa facem sa ne simtim bine.

Preotul vesel de la tigara fumata, lua un pai micut prin care a tras cu putere. Isi freca putin narile dupa care lua o gura mare de vodca. Era mult mai bine pentru el.Acum era randul meu. Aceeasi operatiune, insa pe mine ca de fiecare data ma busi sangele. Nu tare, insa atat cat sa-mi provoace discomfort.

-Mai ai de invatat! Ai bagat mult la vena!-spuse vrand a se da mare expert.

-Destul! Cand aveam bani luam cocaina! Cand bugetul era la limita intra in joc heroina. Mult mai scarboasa!

-Provoaca dependenta....

-Nu vinde castraveti gradinarului! Am fost dependent, acum sunt fresh! Consum ocazional si de placere!

-Asta...e bine...

Raspunse mai mult sa-mi faca pe plac. Eram dependent. Consumam in fiecare zi droguri. Fusese o periaoada cand ma lasasem. Aceea cand Agheu ma inchisese la subsol. Atunci senzatiile prin care am trecut fusesera asemanatoare

chinurilor de dinaintea mortii. Dupa eliberarea din infern am stat baiat cuminte o perioada. Pana cand am preluat controlul organizatiei. De atunci am fost stapan pe mine si pe vietile altora. Dumnezeul tuturor amaratilor!

Voodu mai trase o linie si mai lua inca o inghititura de vodca golind paharul.Ma lasa in urma. O ameteala placuta si o destindere totala ma cuprinse incet. Se relaxau nervii din mine. Parca gandeam mai limpede. Discerneam mai bine. Intotdeauna cand organismul este relaxat mintea functioneaza mai bine. Este o lege a naturii umane.

Fara sa mai vocifereze Voodu mai accepta un pahar. Era mult mai vesel si mai cu chef de distractie. Se simtea bine. Eu insa evitam contactul cu praful. Ma voiam ceva mai lucid. Inca aveam destula treaba. In plus poate aveam sa mai aflu cate ceva de la el fiindca contactele cu enoriasii sai il puteau pune in postura unui informator. Aveam nevoie sa aflu pulsul locului. El era cea mai indicata persoana.Il puteam umple de bani daca era baiat destept.

-I-a zi popa pagan ce esti! Nevasta-ta ce face?-am taiat atmosfera ca o furtuna starnita instantaneu.

Voodu se incrunta, sorbi o inghititura din paharul de cristal,inchise ochii pentru doua secunde,apoi ma privi cu o mutra de catel abandonat. Evident nu credeam in aceste figuri. Stiam relatia lor. Stiam cum se inteleg.

-Nu fa cu mine mutre! Nu tine! Stiu care sunt conventiile voastre. Mai bine spune ce te-am intrebat!-i-am taiat macaroana fara drept de apel.

-Bine...

-Cu cine se tine tarfa asta! Tot valerica esti? Te prosteste!

-Poate. Dar eu imi pastrez serviciul, am bani, ea ma lasa in pace, eu o las pe ea,si astfel toata lumea este fericita! Un parteneriat perfect!

-Esti idiot! Nu cred ca ai prea multa materie cenusie in cap! Un om normal nu ar face asa ceva! Mai ales popa!

-Cine spune ca sunt normal? Daca eram normal eram un doctor cu acte in regula, un doctor de succes! Asa....

-Asa esti doctorul lui Dumnezeu!

-Da. Frumos spus! Insa unul care va ajunge direct in Iad!

-Fiecare isi are locul rezervat acolo!

Amandoi ne-am afundat intr-o tacere seaca, sorbind din pahare inghitituri mici, si meditand la viata npastra. Un moment in care ne faceam procese de constiinta.Ceva rar! Dar si aceste stari vor trece repede. Nu ne interesa prea mult ce spune sufletul. Cei ca noi gandesc cu mintea,nu cu sufletul! Cine gandeste altfel este pierdut!

-Imi spui pana la urma ce face rapandula de nevasta-ta!-am intervenit iarasi spargand meditatia.

-Gandesc...-incerca sa se fofileze, dar fara efect.

-Lasa vrajeala! Yoga faci acasa la tine! Acum stai de vorba cu Don Antonio! Don Antonio a pus o intrebare! Vrei sa scot raspunsul cu forta?-imi mangaiam pieptul cu subanteles.

Amenintarea il facu sa caste ochii mari, bau intreg paharul dintr-o inchititura, apoi se foi in loc, tusi ca un mosneag, isi drese vocea, a tras aer in piept,bineinteles enervandu-ma la culme, insa fara sa intervin. Voiam sa vad cat

se mai tegiverseaza. Intr-un fel ma amuza. Era prins in menghina. Il presam. Il stresam si acest lucru il chinuia in interior. Continuam sa mangai pieptul. Incepu sa tremure usor. Devenea nesigur ca un alcoolic care tebuie sa-si bea portia de bautura pentru a reintra in normal.

-Mai toarna un pahar!-spuse intinzand recipientul,trepitand.

-Pe naiba! Vezi sticla?

Inclina afirmativ.

-Daca raspunzi o primesti toata. In plus primesti si una cu wisky!

-Si banii pentru operatie....

-Cuvantul este cuvant la mine! Te-am prostit vreodata?

-Nu.

-Atunci!

Voodu se ridica ,isi inclesta mainile in poala,incepu apoi a se plimba prin fata mea ca o tarfa ce face parada modei. Ma exaspera acest comportament. Nu mai era nimic amuzant. Deja simteam ca sunt prostit. Dus cu presul! Tensiunea din mine crestea. Incepeam sa strang pumnii pentru a ma abtine sa nu tabarasc pe el. Il luasem pe acest clown in tot felul. Vorbisem frumos asa cum nu facusem cu nimeni altcineva.

-Nora este implicata in traficul cu...

Tacere.Parca eram la teatru. Se juca ori o piesa proasta, ori nu intelegeam eu scena.

Din senin, surprinzandu-ma si pe mine reactia, m-am ridicat de pe fotoliul norocos,aterizandu-i un pumn in gura si unul in stomac. Il facusem varza. Cazu jos, langa pat, secerat, abia respirand. Nu-mi era mila de acest pacatos. De acest Iuda.

-Credeai ca sunt venit pe lume cu pluta! Paduchi de genul tau am mai vazut! Si stii ce am facut cu ei? I-am strivit! I-am calcat in picioare! Le-am stalcit mutrele ca nici ma-sa nu-i mai pot recunoaste. Intelegi Diavole?

Preotul marai ceva. Speram sa fie pe langa injuraturile de rigoare si raspunsul afirmativ. Iuresul se napusti asupra lui. Nu avea scapare daca nu colabora cu mine. Imi pierise cheful sa fac pe-a caritabilul. Nu eram genul si nici nu-mi placea. Faceam gesturi umane uneori si asta in mod inexplicabil. Din fericire treceau repede aceste momente. Cine voia sa profite, o putea face, dar imediat. Altfel....nu mai raspundeam de faptele mele.

Timp de un minut l-am lasat sa se zvarcoleasca in prorpiile dureri.Merita din plin un asa tratament. Apoi cand durerile l-au mai lasat, l-am apucat de guler si l-am ridicat in sus, trantindu-l pe pat. Avea gura umflata.Sangele ii siroia abundent din beze. Primise o spovedanie pe cinste!

-Acum baga mare ! Scuipa intreaga poveste! Repede! M-am saturat de vrajeala ta! Si curand ma voi satura de mutra ta pe acest pamant, daca nu ciripesti!-l-am tras sa stea pe fund, pentru a purta o discutie normala.

Isi sterse sangele cu maneca sutanei. Tremura. Ma privea speriat. Nu era teatru. Voodu arata ca dupa bombardament. In acele clipe se temea si de propria umbra.

Intr-un tarziu i-am intins un pahar cu vodca cu trei cuburi de gheata. Raceala lichidului avea sa-i prinda bine hemoragiei, plus ca va atenua din

durerile ce inca mai persistau. Trebuia sa suporte intregile urmari ale nesabuintei. Nu glumeam cu ticalosii!

-Acum .....

-Gata !Spun! Dar nu ma dai in gat ! Daca afla cineva ca eu sunt cel care a ciripit, sunt condamnat la moarte! Razbunarea lor nu este ....-incepu a vorbi, intre timp isi facu o cruce mare.

Avea in primul rand de protectia lui Dumnezeu. Undeva in sufletul sau inca credea in Cel de Sus. Nu era slujitorul smerit al bisericii,dar dupa cum se comporta o bruma de credinta era pastrata. Mai degraba o bruma de respect! Din pacate viata sa de desfrau umbrea orice raza de credinta din sufletul sau. In fata oamenilor era un nimeni.

-Nora, este implicata intr-un grup de traficanti cu carne vie. Are doi tipi din Spania cu care este asociata. O retea....

-Cine este capul retelei?

-Ea.

-Pe naiba!Nu are loc in lumea asta!Femeile sunt intotdeauna intermediare. Nu conduc nimic.

-Asa spune ea...

-Nu umbla cu baliverne! Nu discuta ea cu tine asemenea amanunte. Iti toarna cateva prostii si atat. Tu ai cercetat treaba si ai aflat mai multe. Asa ca scuipa tot!

Mi-am tras un scaun chiar in fata lui. Eram pregatit de o ancheta dura. Eram hotarat sa aflu intreg adevarul.Eram hotarat sa-l pocnesc de cate ori era nevoie pentru a afla mai multe amanunte.Prin manifestarea asta mergeam la intimidare. Apropierea mea de el, il puse intr-o situatie limita. Vru sa se ridice, dar isi dadu seama ca este riscant. Mizam practic pe un impact psihologic. Intotdeauna avea efect cand aveai dismanul in mana.

-Sa spunem ca am aflat niste lucruri de la o pasarica!-continua vrand sa para ca nu este stresat.

Asta era o alta metoda de intimidare a advrasarului. Sa ataci cu propriile lui arme. Degeaba. Asa ceva era imposibil de realizat cu mine. era prea trecut prin viata si situatii limita.Raspunsul meu a fost o palma zdravana peste obraz. Il busi lacrimile. Ochii aceia albastri deschis, se umezisera. Figura ii era destul de botita. Inca mai era loc de ajustari. Privirea i se incetosa. Nu-mi pasa. Vroiam sa aflu deznodamantul povestii.

-Este in parteneriat cu Agheu! Ei doi fac treba asta!-spuse rapid ca o usurare.

Eu am ramas uluit. Statea lipsit de reactie ca la fotograf. Parca era ireal ce auzeam. Tembelul ala se apucase serios de afaceri. Cu siguranta nu era singur. Nu era el lasat in grupul lor sa ia decizii.Era bagat la inaintare.Mereu scutul lor.

-Nu asa stau lucrurile.-am spart linistea plin de nerv. Agheu este un fel de partener al Sefului. Un locotenent mai precis. El se ocupa de tarfe. De lucrurile serioase se ocupa altii. Este un fel de carpa cu grad de conducere. Insa creierul este altcineva .Treaba murdara o face el, iar Seful si Tatarul in special, lucreaza aparent curat.

Voodu ma privi fara reactie. Nu credea ca mecanismul este atat de complicat. In plus asta era la suprafata. Pe din dos interveneau alti protectori.In felul acesta se pierdea urma,sau se musamalizau faptele prin stergerea probelor.

-De cand sunt parteneri?

-Dupa ce te-ai despartit de Agheu. Nora era implicata in multe combinatii cu diferiti tipi dubiosi. Cand ai inceput sa faci valuri prin oras, omorand in stanga si in dreapta, multi si-au vandut tarfele. I le-au vandut lor. Apoi tot la tine au ajuns in mare parte. Don Antonio, ai omorat doi din cei mai mari capi ai lumii interlope!

Ultima fraza semana cu o atentionare. Credea ca nu stiu in ce rahat ma bagasem. Eu am vrut sa starnesc oroare prin oras. Eu am vrut sa preiau toate afacerile.

-Asadar, sunt un om cunoscut?-am intrebat vrand sa aflu de mult timp raspunsul la aceasta intrebare.

-Mult prea cunoscut. Asta este o cursa. Nimeni nu vrea sa ti se supuna, aparent. Nu vor sa te faca sa te simti important! Adica seful lor! Te lasa sa crezi ca inca traiesti in anonomat! Esti cunoscut ca fiind un crminal cu sange rece. Un adevarat mafiot neandurator! Le este frica tuturor de tine!

-Nu cred asa ceva!

-Crede. Imi spui si mie de ce nu te ataca nimeni si de ce nu esti cautat de gabori? Ca-i mituiesti? Prostii. Ei infunda pe cine le plateste mai putin. Ei o inchid si pe ma-sa daca tata-sau le da mai mult. Le este frica tuturor.

-Dar nu am puterea deplina! Nu pot conduce asa....

-Odata ce esti lasat in pace, ce poate insemna acest lucru? Odata ce ai la picioare aproape trei sferturi din oras, ce inseamna?

-Intr-adevar.Dar trebuie sa iau si partea lor.Eu vreau sa fiu in locul Sefului!

-Prostii! Seful este ca un fel de mit. Nu-ti poate face nimic. Ai influienta mult mai mare decat el.

-Dar nu sunt la masa celor bastani. El este.

-Asteapta si ti se va face o oferta curand. Inca nu sa aflat exact cm stau lucrurile pe aici. Cele mai multe teritorii le ai tu. El are o piata tot mai subtiere. Castiga din alte afaceri.

-Minti!-m-am ridicat enervat, punandu-mi un pahar mare de coniac pe care l-am inghitit odata.

-Logica ta nu este cea a unui mafiot adevarat! Nu,nu este!

M-am facut ca nu am auzit ultima fraza. L-am lasat in pace. Merita o palma zdravana sa vada cat de mafiot pot fi. Voodu intinse iarasi paharul pentru a-l umple.Era cherchelit bine.Fata ii era rosie ca barba ce o purta mereu neingrijita. Daca nu ar fi avut sutana pe el ,ai fi jurat ca este un vagabond, la felul cum arata. Nu era placut vederii. Insa aici in cartier luxul era taxat. Probabil niciodata nu i-a pasat de felul cum arat, si in plus baietii l-ar fi deposesdat de toale si de bunurile de valoare imediat. Ei nu credeau in popi, sau in morala crestina. Cu atat mai mult cu cat nici slujitorul bisericii nu o respecta.

-Tu ce legatura ai in aceasta afacere?-i-am taiat eleanul scurt, lovind la tinta.

-Ce...afacere....Care legatura...

Cazuse in capcana. De atat am avut nevoie. De o ezitare ca sa-mi dau seama de amestecul sau in aceast triunghi mafiot.

-Raspunde!-am scos arma si i-am lipit-o de frunte, pregatit sa-i imprastii creierii pe jos.

Nu-l mai toleram nici o clipa. Ori imi spunea intreg adevarul, ori "pleca" la cea mai mica minciuna spusa.

-Eu sunt un intermediar. Eu..

-Tu, ce naiba faci? Zi pacatosule! Zi Diavole cu chip de om! Zi, caci te imprastii peste tot in camera! Nu ramane nimic din tine!

Amenintarile erau cat de reale se puteau. Voodu vazu acest lucru. Nu mai incerca nici un siretlic. Intelesese ca la cea mai mica greseala il spulber de pe fata pamantului. Dintr-o data, dupa ce mai sorbi o inghititura din noul pahar de voodca, isi dadu drumul la gura fara inhibitii, fara teama, fara sa-i maipese pe cine tradeaza. Pe undeva si alcoolul interveni din plin. Era aproape beat.

-Eu sunt cel care racoleaza tarfele si le plasez neveste-mii. ea le duce mai departe. Restul este treaba lor. Stii, saracia te impinge la multe pacate. Fetele astea merg sa castige un ban. Nimic mai mult.

-Sigur. Tu esti curat ca lacrima! Te cunosc!

-Nimeni nu este curat. Dar treaba murdara nu eu o fac!

-Le prostesti ca vor lucra in conditii bune, ca vor face cu totul altceva, apoi le plasezi, si Nora le vinde mai departe. apoi le preia Agheu si asta le vinde mai departe. Se castiga bine! Stiu mersul!

-Atunci?

-Atunci tu ar trebui sa lucrezi pentru mine. Imi faci mie jocurile si te platesc dublu. Imi intermediezi si mie fetele, sau imi racolezi tarfe si le vinzi in numele meu. Iti iese si tie un procent bun!

-Si cu Nora ce fac? Nu pot trada asa pe fata! As fi un vierme! Un parazit in fata lor!

-Esti deja un parazit in fata tuturor! Nu te gandi sa ai alta parere despre tine. Te stiu multi!

-Multumesc pentru compliment!-incerca sa fie ironic.

-Uiti ca teava pistolului este lipita de fruntea ta. Mai incerca vrajeala si caput ragazzi!

-Fereasca Dumnezeu!-isi facu o alta cruce mare si scuipa in san.

-Cum ramane? Ai o singura verianta de raspuns. Stii care este!

-Bine. Accept. Dar nu vreau sa fiu dat in gat. Fiindca ....-isi mai facu o cruce.

-Termina cu depanatul de cruci fiindca chiar iti fac una numai din gloante. Te "pictez" din cap si pana-n picioare. Te ciuruiesc, ca nici sufletul nu-ti mai ramane intreg!

-Imi fac griji!

-Daca tradezi, esti mort in urmatoarea secunda. Am oameni peste tot infiltrati. Ajungi la Sf. Petru urgent si inainte de termen! Ai inteles, parinte?

-Am inteles.

-Alte afaceri vom discuta dupa ce vad ca merge treaba bine. Am de dat un tun mare. Peste ceva vreme. O sa am nevoie de amandoi.

-Amandoi!?

-Acum gata cu afacerile. Vei fi contactat de oamenii mei si vei face afaceri direct cu ei. Chiar de maine!

-Afaceri...amandoi...

Preotul cazu pe ganduri. Repeta intr-una aceleasi cuvinte. Era blocat. O palma il dezmetici. Reveni din caderea psihica in care intrase. Casca ochii mari, albastri si incetosati, privindu-ma intrebator. Inca o inghititura mare si mai dadu gata un pahar. Ultimul a pus capac. Se ridica , abia putand sa se miste. Era turmentat rau. Incepu sa vorbeasca singur. Doar cateva injuraturi am reusit sa deslusesc. In rest totul era de neanteles. De la prea mult alcool consumat se tacnise. Mintea sa nu i se mai limpezea.Neuronii inotau mereu in bautura.

-Ciudate sunt caile Domnului! Multi slujitori de doua parale Ai in gradina Ta Doamne!-am exclamat scarbit de ceea ce vad.

Preotul se indrepta spre usa. O lua repede la pas, dar nu nimeri cadrul usii din prima. Plonja direct in toc. Nasul si-l belise serios .Un siroi de sange i se prelingea pana spre gura, pirzandu-se undeva un barba deasa. Nu baga de seama. Abia la a doua incercare reusi sa iasa din locuinta. Aici, pe hol, racoarea ce se infiltrase de afara il zapaci si mai mult. Se opri parand dezorientat. Nu mai stia pe unde sa mearga. In loc sa urmeze culuarul, o lua in sens invers oprindu-se in peretele care facea terminatia palierului si a blocului. Injura de cateva ori, rasunand intreg blocul, apoi cazu in genunchi lipit de peretele brumat.Nu mai era in stare sa mearga de unul singur.

Datorita zgomotului au aparut trei baieti gata sa intervina. Imaginea jalnica a preotului ii facu sa schiteze un zambet amar.

-Duceti-l acasa! Nu va atingeti de el. Inca mai am de incheiat niste socoteli cu dansul. Dar asta cand va fi treaz. Oricum si-a primit portia!

Baietii au inceput a zambi de asta data satisfacuti. Erau bucurosi ca ii daduse de petrecanie cineva.

Doi dintre ei l-au luat ca pe un fulg. Erau doua gorile, inalte, ce faceau din trupele mele de elita. Aveam baza in ei. In urma lor se asternu o linste deplina. Ceasul indica aproape cinci.Era dimineata. Somnul sari din mine. Mergeam inainte ca un robot. Desi bausem cateva pahare inca nu ma simteam ametit. Ma simteam doar in curaj. La mine aerul rece de pe hol avu efect invers. Ma inviora. Aveam nevoie de o ceasca mare cu cafea neagra. Acesta era tratamentul meu care dadea intotdeauna roade. Aveam inca ficatul bun. Rezistam la astfel de tratamente.

Alaturi de o tigara Marlboro si de o cana generoasa cu cafea m-am apucat de despachetat geanta cu bani. Ma aflam singur in apartament, impreuna cu o adevarata comoara. Erau bani mult mai multi decat as fi sperat sa am vreodata. Norocul imi surase cu adevarat.Ma aflam in varful erarhiei, chiar daca unii nu o recunosteau pe fata!Aveam teritoriu vast, tarfe,bani, combinatii cu droguri. O adevarata increngatura ce a mers pana in acea clipa ca un ceas elvetian. Viitorul parea si mai palpitant, dar si mult mai periculos. Excesul de adrenalina imi placea sa-l simt in corp.Asa ma simteam fericit. Implinit! Totul dus la extrem.

****

Dolarii si marcile se contopeau in fata mea intr-o mare verde.Asemenea unei insule virgine,salbatica, ce intruchipa pentru mine Paradisul.Bancnotele raspandeau un miros de cerneala trecuta si de hartie veche, care-mi invada excitant plamanii.

Teancurile erau deja numerotate. Aveau hatie barata. Nu trebuia decat sa numar aceste teancuri si sa fac o simpla adunare.

Procesul de stocare si numarare a banior dura mai mult de o ora. La final, mintea imi statu in loc. In geanta se aflau patru sute cincizeci de mii de dolari si doua sute de mii de marci. Transformati in bani ramanesti....era deja ceva de domeniul fantasticului pentru o minte obisnuita. Era prea mult si pentru mine care luasem contact la viata mea cu sume importante de bani.

Acum puteam spune ca stateam pe un adevarat munte de bani! Ma aflam in varful acelui munte!

Grijuliu sa nu se afle cati bani aveam in locuinta am dosit geanta in dulapul folosit pe post de seif. Deja acolo se adapostisera sume importante de bani. Era prea periculos sa raman cu atatia bani in casa. Trebuiau rulati sau bagati la adapost in banca. Banul trebuia sa produca.

Cu mintea departe de locul unde ma aflam, mi-am mai aprins o tigara, de asta data un trabuc cubanez, "primit cadou" de la Cracana,cand i-am facut ultima vizita. Avusese stil ticalosul!-miam spus savurand aroma unica a tigarii de foi.

Ma gandeam la o afacere in stil mare. Vroiam sa investesc bani multi pentru a putea sa scot bani si mai multi. Acesti banuti trebuiau spalati intr-un fel. Macar o parte din ei. Vroiam o afacere prin care sa castig bine, dar si sa deschid un nou drum celorlalte afaceri pe care le derulam. O afacere in care sa stabilesc contacte cu mafioti influienti,mai ales din strainatate. Cu strainii se castiga intotdeauna bine.

Asezat in fotoliu,imi strafulgera prin minte o idee. Una geniala. Unica in acest oras. O idee din care puteau iesi vagoane de bani.

-Un cazinou! -am exclamat sarind in picioare. Pocker, ruleta, black jack,aparate electronice, restaurant, tarfe, hotel, de toate! Un fel de Las Vegas! O adevarata intreprindere legala de produs bani negri! Afacere perfecta pentru mine!

Deja in minte mi se intipari si locatia. Un cinematograf, vechi, dezafectat, o cladire mare si inca ingrijita, ramasa goala dupa caderea lui Ceausescu, situata langa strada principala a orasului, alaturi de o banca si de o benzinarie. Locul ideal. Acolo se putea face un adevarat casino.

-Se va numi chiar Las Vegas ! Un omagiu adus orasului cel mai cunoscut din lume!-continuam sa vorbesc de unul singur cu voce tare.

Ma aflam in plin avant euforic. Viata mi se putea schimba radical daca imi reusea afacerea. Casinoul era o rampa de lansare. Astfel statutul meu avea sa se contureze.Deveneam cunoscut. Planul perfect!

Marfa din genti a fost cantarita , fiind gata sa plece la depozitul de la subsol. Acolo se afla o alta bucata din averea ce o detineam. Marfa de acolo valora de cel putin zece ori mai mult decat banii lichizi ce-i aveam in casa. Daca

reuseam sa vand marfa de acolo eram printre primii mafioti la avere din aceasta parte a tarii.Banii insemnau si putere!

****

Pe la ora noua, aparu in usa apartamentului Tarzan cu o mutra botita rau. Arata de parca i-a explodat un obuz in gura. Nu l-am bagat in seama. Desi imi era mila de el, refuzam sa discut ceva. Trebuia sa-l pun la zid. Incurcase borcanele de prea multe ori. Nu o luase atat de rau niciodata. Lovisem cu putere. Incontrolabil.

Pe semne ca nici el nu indraznea sa spuna ceva. Ma privea atent,lipsit de rectie. Ii era jena, ii era teama, cert era ca scena pe care o facuse aseara nu era demna de un sef de organizatie. Se facuse de ras in fata subalternilor.

Abia dupa vreo zece minute de tacere a inceput sa ingane o fraza. Era prudent. Isi facuse mult curaj sa deschida gura. El trebuia sa faca primul pas. eu trebuia sa primesc niste scuze si niste explicatii.

- Sefule...

-Deja ai calcat stramb!-i-am taiat fraza brutal punandu-l pentru moment iarasi in dificultate.

-Imm...imm...Don Antonio as vrea sa primesti scuzele mele pentru tampeniile pe care le-am facut asta-noapte. Am fost un idiot fara margini! Imi pare rau!

Taceam . Nu era de ajuns. Mai trebuia ceva. Nu stiam exact ce, dar simteam ca inca mai trebuia sa se milogeasca. In fond eram seful. Puteam sa-l lichidez foarte usor. Dar nu numai competenta sa ma oprea sa fac acest lucru. Exista ceva ,undeva in suflet,o farama de sentiment de slabiciune pentru acest om. Dincolo de aspectul sau jalnic, firav, era un incasator de pumni,palme si picioare, redutabil. Un adevarat barbat, care nu mi s-a plans niciodata,si care a primit tretamentele mele cu stoicism." Mereu alaturi de tine!"- parea sa-i fie deviza. Era ca un scai, ca un purice care se ataseaza de om . In final, era o persoana demna de apreciat. Sinceritatea era punctul sau forte.Nu furase o centime de la mine.Intr-o astfel de lume greu gaseai un asemenea individ.

-Am gresit. -a continuat sovaielnic, aproape plangand. Voi incerca sa-mi indrept greseala. Porunceste orice!

-Gata termina cu trancanelile astea de muiere lesinata! Esti un mafioso! Mana dreapta a lui Don Antonio! Daca vroiam sa te ucid o faceam demult. Capisci?

-Sigur.

Figura i se lumina, atat cat i se putea permite din cauza leziunilor. Vocea i se schimba brusc. Era gata de o noua actiune.Se bucura ca il iertasem. Imi placea ca stia sa pleca capul cand gresea. Era un tip pe cinste!

-Mai trebuie sa-ti spun ceva.

-Ce?-m-am intors cu o mutra incruntata crezand ca vrea sa profite de momentul favorabil pe care il creiasem.

-Nu, nimic personal. O veste trista. Vioara a murit!

-Cum!?

-Este teapan. L-au gasit baietii dimineata alb ca varul. Era stors ca o lamaie.

-Ce vrei sa spui?

-Aseara am inteles ca trebuia sa stea la donare de sange...o perioada...

-Jumatate de ora.

-A stat toata noaptea. L-au gasit la ora opt, teapan pe scaun. Nu mai respira. S-a stors de sange....

-Pe naiba. I-a cedat inima. Nu trebuia sa doneze.

-A adormit si stat prea mult cu acul in vena. Nu a mai rezistat presiunii. Prea putin sange.

-Idiotul! Cum a fost posibil. Si celalalt si-a revenit? Alalat este rosu la fata ca un ou de Paste. Rade, este dispus. Isi revine.

-Scapati de vioara urgent.Du-te impreuna cu baietii responsabili de treburile astea.

-Am inteles. Am plecat.

-Sa vii inapoi sus, pentru ca avem de discutat niste probleme importante. Esti numarul doi in organizatie si ma sfatuiesc cu ala in care am incredere mai mare!

Vorble il atinsesera la inima. Vibra de bucurie. I se aprinse un zambet larg pe figura umflata si vanata, facandu-l sa arate comic.Ca un soare iesit pe dupa norii negri de furtuna. Se umfla putin in pene pentru ca seful avea incredere in el. Era deasupra tuturor in acele clipe rare. Mai avea putin si-si lua zborul de atata mandrie.

-Usor! Nu te agita prea tare fiindca ma pot intoarce ca o furtuna! O greseala este de ajuns!

-Stiu sefu'! Dar vorbele astea....

-Vorbele astea nu o sa le mai auzi degraba la mine! Bucura-te de ele si dispari! Sa vii imediat! Su nu dureze mult transportul! Lucrati curat. Hai, executarea!

Tarzan disparu urgent. Nu mai comenta nimic. Bucuria oferita de vorble frumoase ereu pentru el mai valoroase decat orice reconpensa.

****

In timpul cat Tarzan a fost plecat, am facut un dus fierbinte, extrem de relaxant, care-mi alunga toate gandurile negre. Imaginile clipelor de cosmar prin care am trecut cu o noapte in urma se evaporara. Cand am iesit din baie eram ca nou, proaspat si gata de a da din nou piept cu viata. Aveam planuri mari in minte. Incepea o alta etapa in evolutia mea catre varful piramidei.

Cu mandria citindu-mi-se pe mutra m-am imbracat ca un adevarat capo. Imitam imaginea gangsterilor din filme. Ma simteam exact ca ei.

Am scos din dulap un costum negru sidefat marca Armani, pescuit din garderopa unui bogatas care-mi cazuse la mana in timpul jafurilor, O pereche de pantofi lacuiti, din piele fina, niste pantofi lucrati la arta care se turnau pe picior. Nu erau de firma cunoscuta, insa lucratura intrecea orice marca de renume. Parul prospat spalat si mirosind a parfum, l-am dat cu ulei adus din India, o combinatie delicata de parfumuri care te facea sa plutesti. Imi mai trebuia o palarie ,insa nu-mi placea sa prot asa ceva. Parul dat peste cap, era de ajuns sa intregeasca imaginea fioroasa de mafiot, care impune respect.

Ma priveam in oglinda ca un narcisist,examinandu-ma din toate pozitiile. Cu o tigara Kent tinuta in coltul gurii, putin incruntat eram gata sa ies in lume. Sa discut de la egal la egal cu Seful si cu Tatarul. Ei imi stateau in cale. Existau doua posibilitati: ori imi cedau locul de buna voie si se puteau alege cu ceva din castiguri, ori ii lichidam si acaparam toate afacerile. Nu aveau incotro. Se aflau prinsi in menghina mea. Insa pentru moment asteptam ca lucrurile sa se mai listeasca in oras. Facusem prea multa zarva. Incercam si o metoda mai amiabile. Imi puneam sperante putine in ea fiindca in lumea crimei nu exista concesii si pomenii. Daca te lasai cuprins de asa ceva, erai mort in cateva secunde. Intotdeauna este cineva care vrea sa-ti ia locul sau sa te indeparteze cand ii devii dusman declarat. Situatia dintre noi trei asa era. Acum nimeni nu ataca. Se facuse pentru o perioada un armistitiu tacit.

****

La usa se auzira cateva bocanituri scurte. Nu le recunoscusem. Nu era unul din semnalele noastre. asta insemna sa fie cineva necunoscut, aparut fara veste. Nu ma anuntase nimeni.Baietii imi intisesera o cursa?. Unde se aflau? De ce nu condusesera persoana unul din, sau sa ma anunte in prealabil? Ciudat! Inima incepu sa ma galopeze ca un cal salbatic. Ma albisem la mutra ca un bolnav de Hiv. Precaut mi-am scos pistolul din teaca, apoi am luat pistolul-mitraliera de pe masa, incarcandu-le. eram pregatir de atac. asa ma simteam mai sigur. Oricine ar fi fost si ar fi vrut sa ma omoare se alegea cu urmari. Sansele de a scapa de furia gloantelor mele erau slabe.

M-am postat langa peretele de la intrare, pentru a duce dusmanul in deruta. Mintea imi functiona ceas in acele clipe. Nu ma pierdusem cu fierea. Eram in vana.Puternic psihic, cel putin, mai mult ca niciodata.

-Cine este? am strigat tare pentru intimidare.

Tacere.

-Raspunde gustere! Raspunde!-am continuat pe acelasi ton.

Tensiunea crestea. Transpiram abundent. Incertitudinile sau joaca asta idioata ma exasperau intotdeauna.

-Atunci, ori dispari, ori ti-o trag in freza de nu te mai aduna nici legistul!

-Serios!? As vrea sa o vad si pe asta!-se auzi o voce calma, de femeie, care apoi chicoti enervant.

Glasul ei ma deruta. O femeie!? Aici!? Cum naiba? Cine este? Cum a ajuns sus fara sa fie oprita? Ce vra de la mine?

-Cine esti?-am continuat la fel de precaut fara a cobori garda.

-Deschide sa vezi? Iti este frica de o femeie? Ce fem de mafiot esti?-continua la fel de calma, de provocator, de ironica.

-Mai intai spune cine esti si ce doresti?

-Iti spun doar atunci cand ne vedem ochi in ochi. Am auzit ca esti unul din cei mai fiorosi gangsteri! Dar vad ca te proti ca o fata mare, speriata si rusinata sa dea ochii cu lumea!

-Ma doare-n cot de parerea ta! Daca vrei sa scapi cu viata masoara-ti cuvintele tarfa jegoasa!

-Esti un adevarat gentelion! Esti marfa! Frumos! Atunci voi pleca. Nu stii ce pierzi! Dar alta data sa nu trimiti dupa mine! Cand vei bate la usa mea te vei alege cu un sut in poponet si cateva injuraturi cu adresa fixa!

Tocurile tipei se auzeau pe holul linistit. Pleca. Mergea apasat, cadent, sigura pe sine. Nu era orice tarfa de pe centura. Dupa mers avea stil. Si cand vorbea de apelat la ea vorbea serios. Avea ceva important sa spuna. Nimeni nu ar fi indraznit sa-mi spuna astfel de cuvinte, mai ales in barlogul meu, daca nu avea ceva de oferit care sa ma intereseze.

Tensiunea momentului se stinsese ca un chibrit.Nu parea sa fie periculoasa. Iar teama de o femeie era ....ceva de ras , daca privim la oribilele crime pe care le savarsisem.In fond aveam in mana doua arme pline cu gloante care puteau omora un inte batalion. Ma purtam ca o tarfa ce o facea pe-a virgina. Eram penibil. Trebuia sa salvez situatia si sa spal rusinea. Daca nu mandria imi era calcata in picioare. Nu puteam permite sa se vorbeasca despre marele si sangerosul Don Antonio, ca este "in realitate un fricos".

In plus eram curios sa vad cine este femeia atat de misterioasa si cu o voce atat de senzuala, care parea sa joace barbatii pe degete.

La fel de precaut, am deschis usor usa, fara a ma da din dosul peretelui. Asa ma simteam protejat.

Pret de cateva clipe nu se intampal nimic. Nu se mai auzea nici un zgomot. Tacere deplina si suspecta. Inima incepu sa galopeze din nou. Ma asteptam la orice. Deja era prea tarziu pentru orice s-ar fi intamplat. Deschisesem usa.

Dintr-o data aceasta se izbi brusc de peretele interior. Aparu in prag mai intai teava aurie a unui pistol micut, de dama, apoi o mana bronzata uniform,ce raspandea un miros de parfum scump.

Atunci am actionat. Brutal, decis sa contracarez orice posibil atac si sa anihilez dusmanul. Am prins mana cu putere, tragand-o inauntru si zdrobind incheietura de tocul usii. Pistolul cazu jos, impingandu-l mai departe cu piciorul. Femeia tipa speriata, lipindu-se de peretele unde am stat ascuns. In fata mea aparu un chip uluitor de femeie care ma nauci pentru cateva clipe. Observa deruta mea si vambi fericita. Isi stia puterile de seductie. Pe asta se baza mereu. Intr-adevar era irezistibila. Dar imaginea pistolului imi aparu din nou in minte, alungand toata savoarea momentului. Astfel ma facu sa nu ma pierd cu cumpatul in totalitate. Incercam sa-mi revin. Cu greu!

-Cine esti?-am indreptat mitraliera catre fruntea mare incadrata intr-o bogatie de par negru ce batea intr-o nuanta albastra, putin bucalat pe umerii rorunzi destul de carnosi. Ce vrei?

-Mai intai da la o parte arma asta si sa vorbim linistiti! Lasa teatrul!

Femeia ignora cu totul amenintarile mele. Asta insemna lipsa de respect. Nu eram obisnuit cu asa ceva. O femeie nu avea dreptul sa ma insulte sau sa-mi calce cuvantul in picioare.

Drept urmare am aruncat mitraliera, dar scos inapoi din teca pistolul si i l-am postat sub barbie. Metalul rece o deranja. Mirosul de pucoasa inca iesea din el invandandu-ne plamanii. "Sex si pucioasa!"-asa se putea traduce momentul pe care il traiam periculos.

O atractie irezistibila se instala intr noi. In aer plutea o dorinta ciudata de a face sex. Momentele tensionate pot face psihicul omului sa reactioneze altfel decat normal. Amandoi eram transpirati, privindu-ne sfasietor, gata sa sarim unul pe altul ca doua feline la gatul prazii. Pentru moment ne abtineam. Tatonam terenul fiecare.

Din pacate ma dovedeam slab in fata acestei frumuseti angelice. Nu puteam sa-mi rvin. Eram derutat, dar inca stapan pe mintea mea si pe sentimentele anormale unui astfel de moment, altfel tensionat. Ai fi spus daca te uitai la noi, ca intalnirea noastra a fost ca o dragoste la prima vedere. Ne purtam ca niste adolescenti aflati la prima dragoste, neexperimentati, brutali, mandri, gata sa se sfasie nebuneste. Se combinau o serie de trairi,de sentimente calde, reci, ganduri criminale, ironii, si o intrepatrundere hipnotizanta de priviri ce asteptau prin ele sa se dea frau liber gandurilor.

-Spune cine esti!-am continuat pe un ton domol, prostit, apasand de asta data usor pistolul in barbia fina, perfect rotunjita.

-Sunt provocarea ta!-spuse soptit, senzual, simtindu-ma cum sunt topit dupa ea.

Femeia se juca cu mine. Cazusem in capcana ei pentru moment. Ceea ce nu stia era ca puteam sa ma redresez urgent. Imi schimbam starile ca vremea. Putea obine ce dorea de la mine, dar in acelasi timp se putea arde. Jocul cu mine era riscant. O stia si ea daca ar fi dat crezare tuturor zvonurilor!

-Asta vad! Dar cine te-a trimis? Cum ai trecut de intrare?

-Sa spunem ca.....arat bine, nu? Cu un corp asa de trasnit faci multe intr-o lume a barbatilor!

-Mai ales cele ca tine!

-Multumesc pentru compliment, mitocanule! Este adevarat ce se vorbeste dspre tine!

-Ma simt flatat scumpo! Orice compliment negativ, este pentru mine unul pozitiv! Imi face placere sa fiu baiatul cel rau!

Vorbele mele o iritau. Nu mai detinea controlul asupra mea. In schimb, desi eram inca topit dupa frumusetea ei, crestea doza de ironie. Asa imi construiam ,inconstient un scut. Ma ascundeam de manifestarile omenesti,ce m-ar fi putut pune intr-o lumina jenanta. Cea mai buna aparare este intotdeauna atacul!

-Acum ciripeste tot papusa! -o apostrofam pe un ton parsiv, coborand pistolul catre sanii voluptosi si tari ca doi pepeni copti, apetisanti,ce cresteau si descresteau ritmic, odata cu respiratia.

Teava pistotolului parea sa o excite. Ii placea sa traiasca periculos. La fel ca si pe mine pericolului o excita. Acestea erau momentele cele mai interesante de trait. Mereu extremele!

-Iti plac formele mele? Daca vrei le poti atinge!-continua zambind seducator.

-Ce spui daca ti le-ar atinge toti baietii mei! Sunt sigur ca le-ar face o mare placere! Fiindca asta o sa se intample daca continui sa te joci cu mine!

De asta data nu mai raspunse. Isi pleca privirea cate arma ca statea confortabil intre sani, tuguie buzele carnoase, stramba ironic din mutra, apoi ma privi serioasa,dand de inteles ca nu are incotro. Daduse chics cu mine. Tacticile ei ma pusesera pe jar ,insa nu-i cazusem la picioare. Mai trebuia o miscare. Nu o stia pentru a ma seduce de tot.Tupeul! Mult tupeu pentru a ma mangaia, pentru a ma saruta, pentru a spune vorbe suave la ureche. Era unul din secretele mele. Nu aveam de gand sa le spun niciunei femei. Trebuiau sa le descopere. Consideram ca trebuia sa fiu provocat, trebuia sa fiu convins, trebuia sa ma merite.

-Nu ti-a mers trucul babby! A meritat incercarea!-i-am tras-o inchizandu-i gura si orice alta reactie.

Era in mana mea. Momentul de excitare dintre noi se risipi. Nu mai exista nimic. Eram iarasi doi straini. Cel putin eu de persoana ei.

-Acum spune ce vrei si cine esti! Cine te-a trimis la mine?-am intrebat-o dur, tragand-o de mana si punand-o pe marginea patului.

Nu a scos nici un icnet. Desi am prins-o cu putere inrosindu-i incheietura nu a vociferat nimic. Parea pirduta. Tupeul ii disparu. Nu mai voia sa ma santajeze sexual. Statea ca un copil certat de parinti. Ori o facea pe-a victima pentru a ma impresiona, ori intr-adevar daca era desteapta lasa vrajeala deoparte si incerca sa vorbeasca serios. Mila nu o cunosteam, decat in unele momente si cu anumite persoane. Cu ea nu era nici cazul si nici momentul. Deci ramanea prima varianta. Asteptam deznodamantul.

Fara sa dureze prea mmult, femeia isi ridica privirea spre mine.Era rece ca un sloi de gheata. Nu mai avea chef de jocuri erotice.

-Eu sunt Nora. Nora, nevasta lui Voodu. Preotul...

-Stiu cine este Voodu!

-Am venit sa discutam afaceri. Am inteles ca ai o oferta pentru mine.

-Repede mai circaula vestea. Te-a pus in tema urgent. Nu a astepta!

-Banul trebuie sa circule. Afacerile bune nu asteapta. Ti-o ia altul inainte.

-Bine gandit.

Pentru alte cateva momente se asternu o liniste desavarsita. Ne priveam. De asta data contemplandu-ne. Incercam sa pun lucrurile cap la cap pentru a incepe. Dar frumusetea acelui chip se interpunea intre ideile mele. Nu puteam sa fiu coerent si acest lucru ma enerva. Privirea imi cobora mereu spre sanii aceia care ieseau in evidenta, acele forme rotund perfecte care se vedeau mai mult de trei sferturi gratie decolteului generos. Iar cand vroiam sa urc inapoi spre chipul

masliniu, uniform bronzat, privirea imi cobora mai fos catre picioarele la fel de colorate, drepte, acoperite doar de o pereche de ciorapi sidefati din matase,bej, atat cat sa nu ascunda frumusetea lor demonica.

Nora observa cat de mult o admiram, dar isi pastra cumpatul. Nu mai zambea seducator, nu mai comenta nimic, doar ma privea si se simtea mandra. Ii placea sa fie apreciata. Era constienta de fizicul ei unic. stia ca poate face ravagii prin mintea barbatilor oricand. Cu putina perseverenta m-ar fi prostit pe fata. Avusesem noroc. scapasem din clinciul ei. Asa mai aveam o sansa de a indrepta situatia si sa tin fraiele discutiei in mana.

-Continuam?-taie linistea glasul ei, pe un ton hotarat pentru a ma aduce cu picioarele pe pamant. Poti sa te gandesti la mine dupa ce terminam discutia si ramai singur. Poti sa ma ai atunci cum vrei!-ranji badjocoritor.

-Sigur.

Am turnat doua pahare cu scotch, intinzandu-i unul, apoi dicutia incepu. Destul de ezitant, dar totul se regla pe parcurs. Ne intelegeam la fiecare detaliu. Nu era nimic de ascuns. Castigam amandoi bani multi din afacerea cu tarfele. Aveam destule ca sa fac trafic cu ele. In plus o mie cinci sute de dolari pe bucata era o suma foarte atractiva.

-Dar Agheu ce va spune?-am curmat discutia spre final, vrand sa aflu reactia ei. Ce va spune Seful si Tatarul? Le stric afacerile!

-Ce sa spuna? Nimic. Eu nu ciripesc o vorba. Este afacerea mea.Eu te platesc pe tine si mai departe ma intereseaza pe mine ca fac. Corect?

-Corect. Nu am nimic impotriva atat cat primesc banul....Jos!-am accentuat ultimul cuvant pentru a-i pentra creierul.

-Altfel nu lucrez.

-Daca ma tragi pe sfoara, ajungi hrana la viermi.

Nu paru interesata de amenintare. Se comporta normal ca si in celelalte cazuri de amenintare.

-Te ingrop de vie! Alaturi de cadavrul lui Voodu! Plecati amndoi urgent de pe lumea asta!

Cuvinteleo atinsesera in sfarsit. Casca ochii mari, se albi putin la fata, imagonandu-si probabil scena grotesca in care putea ajunge. Nu era imbucurator.

-Daca ai de gand sa faci vreo miscare gresita, mai bine renunti acum cat mai ai timp. Nu patesti nimic. Te iert pentru imprudenta. Dar mai intai imi alini suferinta....stii tu....

-Doar in visele tale!-raspunse sec, vrand sa para dura.

-Mai vedem noi! Daca merge bine treaba, vom colabora in multe ocazii...

-Noroc!-ridica paharaul semn ca vroia sa incheiem discutia despre afaceri.

-Noroc!

Amandoi am golit paharele dupa care Nora dadu sa plece. Era prea frumos momentul la care ajunsesem ca sa fie curmat atat de usor. O excitatie puternica ma cuprinse, devenind aproape incontrolabil . Cu greu ma abtineam sa nu sar pe dansa, sa-i rup hainele scumpe si sa o pentrez ca un barbat adevarat, sa o fac sa geama de placere sub trupul meu plin de dorinta carnala. Daca nu ar fi fost afacerile la mijloc nu as fi ezitat. Era pe teritoriul meu si nu putea scapa.

Daca mai facea figuri dupa aceea o puteam sechestra si profita de dansa pana cand ma plictiseam. Apoi as fi trimis-o in strada. As fi vanduto proxenetilor de mana a doua. Nu ar mai fi avut vreo sansa la viata.

-Mai ramai! -am spus prinzad-o de aceeasi inceheietura a mainii. Mai bem un pahar de vin....

-....mai facem putin sex....stiu scenariul!-completa cu un ras ironic pe figura, dar nu ferm convinsa ca nu si-ar dori o asemenea experienta.

-Si asta. Nu neg ca te doresc! Si tu ma doresti!

-Poate! Asta ramane de aflat!

-Vei cadea....

-In visele tale!Ai pierdut momentul! Daca te comportai ca un domn la inceput...Erai castigat scumpule!

-Va fi si in realitate! Chiar daca va fi nevoie si de forta!Sunt Don Antonio! Vei afla curand cine sunt! Te voi avea la pat si o voi face atat de pasional incat nu ma vei uita intreaga viata!

-Nu te flata singur!Asa spun toti barbatii!Am trait sa vad multi amorezi si niciunul nu a fost mai presus de celalalt.Un verdict:submediocru!Nu sunteti in stare sa satisfaceti o femeie! Nu stiti cum!

-Eu stiu! Vei vedea! Eu sunt cel....

-Stiu cine esti!Nu conteaza ce rang ai! Toti aveti aceeasi unealta! Nu stiti sa o folositi! Dar mai ai o treapta pana acolo sus! Si ghici cine este cel care te poate ajuta sa o urci? Pot spune ca daca te comporti bine te voi ajuta sa ajungi seful mafiei cu recunoastere deplina! Sau daca nu, tot eu te pot trimite direct in Iadul din care ai iesit! A rivederci,ragazo!-imi trimise un sarut cu ajutorul palmei sufland in ea, apoi razand dispusa, asa cum venise, pleca, miscandu-si soldurile perfecte, in cadenta melodioasa a tocurilor de la pantofi.

In urma lasa un val de parfum scump, care ma invada in toate ungherele trupului, facandu-ma sa inchid ochii de placere. O aveam in fata ochilor. Era femeia perfecta. Era desteapta, frumoasa, stilata, tupeista, stia sa faca afaceri, o femeie adevarata plina de succes. Mare prost este Voodu!-mi-am spus nevenindu-mi sa cred ca o femeie ca ea s-a uitat la un amarat ca el.

-Eu sunt potrivit pentru ea! Am face un cuplu mininat!-am continuat cu voce tare, deschizand ochii. Cine stie....

Inchizand usa, m-am asezat pe patul moale, acolo unde a stat ea. Locuinta parca devenise mult mai placuta. Atmosfera anosta a camerei parea a se fi transformat intruna vesela,animata, plina de viata, pesimismul macabru disparu. Ceva era altfel. Mintea lucra altfel! Nora era femeia periculoasa, pasionala, plina de temperament, femeia care traia viata cu adevarat. Nu te puteai plictisi alaturi de ea. La felul cum trecuse prin viata o puteam numi fara exagerare "Vaduva Neagra". Profita de orice si oricine dupa care lovea mortal. Asta o facea misterioasa si totodata atractiva. Nu-i putea rezista oricine. Decat daca erai homosexual mai aveai o sansa!Insa si atunci prin sarmul ei irezistibil te-ar fi convins sa-ti schimbi orientarea.

Bucuria de a colabora cu ea ma cuprinse acerb. Ma bucuram ca puteam sa o revad si sa o simt aproape de mine.speram multe de la ea. O doream. Pentru moment imi pierdusem capul. Eram vrajit de ea. Fascinat! Ce era

bine,era faptul ca nu aratasem acest lucru in totalitate. Reuseam sa afisez mutra de gangster acru, lipsit de scrupule, care nu cade la picioarele unei femei. O pacaleala fata de ea. In sufletul meu sentimentele se amestecau ca o furtuna tropicala.Trairile si tensiunea tinuta inchisa in mine semanau cu un vulcan gata sa erupa.

Am ramas pe coltul patului cu privirea atintita cate fereastra,adulmecand parfumul fin care plutea in aer.Nu vroiam sa curm acest miraj atat de repede.

****

Usa se deschise larg, cu zgomot, apoi trantid-o fara pic de respect. Am tresarit. Eram tolanit pe patul spatios, dormind ca un prunc. Intrevederea cu Nora ma consumase intens. In plus noaptea alba petrecuta cu atatea probleme pe cap ma secatuisera si ele de puteri.

Din instinct am scos pistolul si m-am ridicat ca ars. Din doi pasi, bazat pe instinctul animalic,fara sa vad exact cine este si ce are de gand, ma aflam cu arma la tampla tembelului care intra fara sa ceara permisiunea.

Cel din fata mea nu spunea nimic. Era doar cu ochii mari si albi ca la mort, privindu-ma fara sa clipesca. Se speriase. Il luasem prin surprindere. Cand m-am dezmeticit am observat ca in fata mea statea Tarzan. Ceea ce se voise a fi o gluma era sa se transforme intr-o tragedie. Avusese noroc.

Somnul imi sarise cu greu. Mintea inca se invaluia intr-o ceata ciudata, greu se risipit. Imi mai trabuia o cana cu cafea tare. Doar asa imi puteam reveni pentru a putea sa trasez niste linii mari pentru urmatoarel afacere pe care vroiam sa le intreprind.

-Idiotule! Ce glume sunt astea? -i-am reprosat articulandu-i o palma peste ceafa.Te puteam omora intr-o clipa! Nu gandesti? Unde te crezi la circ?

-Imi pare rau sefu! Am vrut sa fac o gluma! Am vrut sa vad reactia ta fata de bruneta aia irezistibila care ti-a calcat pragul! Este buna tipa, nu?

-Este.

Am lasat arma jos, indreptandu-ma catre fotoliul preferat pe care m-am asezat la fel de ostenit si de bulversat. Imaginea Norei imi dainuia obsesiv in minte. Nu era bine pentru un mafiot sa se comporte astfel. Nu era bine in lumea mea sa gandesti cu inima. Tipa se putea dovedi a fi o tradatoare si putea sa-mi faca capatul. Nu era bine sa ma implic emitional atat de intens.

Cu fata afundata in palmele transpirate incercam sa-mi fac o autosugestie. Incercam imposibilul. Degeaba. Femeiam imi intrase la suflet. Ce puteam face era sa incerc sa nu ma las condus de ea. Va incerca sa speculeze aceasta slabiciune. Dincolo de toate este o scorpie.Nu este in primul rand femeia de care sa te indragostesti si sa-ti ofere placerile unei relatii normale fiindca asa este bine. Mereu urmarea intai sa-si atinga interesul si abia apoi iti oferea trupul. Nora iesea cu siguranta din tiparul obisnuit.

-Lasa Don Antonio ca vor mai fi femei! Daca nu pui mana pe ea! Iti cade la picioare!-spuse Tarzan intinzandu-mi o cana de cafea calda.

-Este femeia perfecta!

-Pentru tine! Pentru cei ca noi din lumea asta! Pentru cei de dincolo, ea este otrava curata! Ar fi omorata cu pietre!

-Frumos spus! Tocmai asta o face atractiva. Este plina de mister! Are in ea o combinatie letala de sentimente de ura, de razbunare, de dragoste, toate dozate putin cate putin, atat cat sa te atraga. Apoi iti baga tot veninul cand nu-i convine ceva.

-Imm da...Ciudata fiinta! Eu zic sa ai grija! Mare grija ca altfel ne ducem toti pe topogan!

-Stiu. Singurul lucru care m-ar putea face sa ignor aceste nuante, ar fi sa ma tradeze, sa incerce vreo smecherie grosolana. Stii ca nu pot suporta tradatorii!

-Inteleg. Pana una alta...Sa lasam deoparte tarfele! Daca simt ca iti pierzi mintile te voi ajuta! Sa asculti si de vorbele mele!

-Vom vedea cum evoluiaza situatia!

Nu-mi placea sa mi se dea sfaturi. Asa ca era putin probabil sa ajung sa cer ajutorul unui subaltern in materie de dragoste.Nu eram femeie sa cer sfatrui. Eram barbat in primul rand, tupeist, dur, un mafiot in plina ascensiune. Ar fi fost penibil acest lucru. Niciodata fraiere! Niciodata!-mi-am zis ca drept raspuns, la oferta facuta de Tarzan.

-Vroiai sa ma vezi! -completa luand o alta discutie.Ce vrei sa-mi spui?

-De azi inainte situatia se va schimba. Vom aborda altfel lucrurile.

-Cum adica?

-Taci si asculta! Nu ma mai intrerupe ca o baba proasta si surda!

-O.K.

-Vezi sa nu fie K.O!

-Scuza-ma!

-Mai intai imi bagi in banca o suma frumusica de bani, apoi cu alta parte investesti in barurile din teritoriu. Jocuri de noroc! Bagi in ele tot ce inseamna jocuri din care sa castigi bani. O parte legal, iar restul de unde iese grosul lovelelor, mergem ilegal. Amenajam camere speciale, la subsolol, in dosul barurilor, vom face asemenea localuri in care vor fi femei, bautura, bani,jocuri, droguri... Tot ceea ce insemna atractie pentru clienti.Tu te ocupi de teritorii. Ai o treaba importanta. Un rol definit in angrenajul organizatiei.Asta visai! Acum a sosit momentul sa demostrezi cu adevarat ce poti!Iti vei alege oamenii...Mie imi aduci banul.

Oferta il lasa cu fata alungita, inxpresiva, ramasese mut de uimire. Facuse o mutra tampita care ma enerva.

-Ce te uiti ca vita la poarta?Ai auzit bine! Esti responsabil de teritorii! Clar? Daca mai continui cu mutra asta de sclerozat te snopesc in bataie! Te trimit pe centura la produs! Am auzit ca au cautare si barbatii!

Vorbele il adusesera in simtiri. Ma privi cu alti ochi, mult mai vii.Bucuria de a primi un astfel de rol era tot ce visase. Era cu adevarat vioara a doua in sanul retelei.O recunoastere a muncii depuse pentru binele si reusita mea. In plus pe altcineva de incredere nu aveam.

-Multumesc. Nu o sa te dezamagesc!-incerca sa-mi multumeasca fara prea mult efect asupra mea.

-Ai face bine sa te tii de promisiune. Altfel ajungi alaturi de nenorocitii aia pe care i-ai "scaldat" in iaz. O miscare dubioasa si caput! Capisci?

-Da. Da...da...

-De acum suntem sus! Nu am nevoie de greseli si de hoti! Stii de ce te-am ales!

-Nu te voi dezamagi!

-Ai face bine sa te tii de cuvant. In plus mai avem de pus la cale o afacere de proportii! Una meseriasa!

-Ascult.

-Vom face un casinou in incinta cinematorgrafului dezafectat. Se va numi Las Vegas! Un casinou mare cu ruleta, pocker,blach jack,orice din care sa iasa bani multi. Acolo voi face afacerile cele mai mari. Ce zici?

Tarzan nu a raspuns. Tacea ascultand fascinat de cele spuse. Ideea era perfecta.O adevara mina de bani.

-Sefule,este o idee minunata! Super tare!-raspunse cu ochii mari, admirativ.

-De acest loc ma ocup eu.Am niste idei marete. Le voi pune in practica imediat ce voi rezolva problema spatiului. Afla ce este cu el!

-Ma voi ocupa personal de treaba asta. Diseara vei avea niste raspunsuri.

-Acum misca. Incepe treaba.

Tarzan decola in urmatoarea clipa. Avea un imbold fantastic. Vestea buna pe care o primise ii dadu putere. Pleca lasandu-ma pentru inca cateva minute sa visez la maretul plan. Imi imaginam ca un copil grandoarea acestui proiect. Aveam in minte tot ce insemna sala de jocuri, baruri, restaurante, bossi care erau in stare sa cheltuiasca intr-o seara un munte de bani. Totul era pregatit pana in cele mai mici detalii. Mai trebuia doar sa se dea startul. Acest casinou alaturi de cele din teritorii aveau sa ma propulsese sus de tot. O ideie ca aceasta nu avusese nimeni.Eu eram singurulcare gandise ca un adevarat mafiot. Aceste localuri erau acoperirea perfecta pentru nenumarate tranzactii ilegale.

****

Imbracat la patru ace, afisand o mutra acra,un mers teapan si apasat, am plecatat cu scopul de a vizita acel loc lasat in paragina. Acolo aveam sa ma edific asupra locatiei si sa pun cap la cap ideile ce le aveam in minte.

Blocul era cufundat in aceasi liniste si mizerie specifica saraciei. Eram aproape singur intr-un "castel" al deznadejdei.Aici era fortareata mea care trebuia sa arate altfel. Un mafiot adevarat trebuia sa traiasa si in lux. Hotarasem sa nu parasesc aceasta zona. Aici era casa mea. Voiam sa transform locul. Voiam sa ofer acestei zone o alta fatada. Nu prea luxoasa ,fiindca ar fi batut la ochi si nu voiam sa ma trezesc pe cap cu fel de fel de curiosi carora sa fiu nevoit sa le dau mereu cate un sut in fund. Totul facut cu moderatie.Macar sa para din

afara asa. Inauntru eu,aveam de gand sa traiesc ca un rege. Voiam sa ma simt bine in acst loc. Voiam sa ofer celor ramasi aici, o noua panorama. Eram dator, cel putin moral sa imbunatatesc viata acestui loc.

Ma veti intreba si ce primeam in schimb, fiindca nimic nu era gratis la mine? Raspunsul este simplu: protectie. Acele finte trebuiau sa devina un scut uman pentru mine. Ii plateam sa faca unele servicii pentru mine. Imi construiam dincolo de aceasta fatada ,o intreaga armata. Cine refuza trocul era trimis din acest loc. Acest cartier jegos voiam sa fie fortareata mea. Voiam sa pun paznici in toate colturile, voiam sa am informatori pretutindeni,voiam sa detin controlul acesti mici lumi marginase, in care sa existe un lider de fier. Voiam sa conduc orasul din umbra. Doua persoane trebuiau lichidate si ma inscaunam "rege"peste acest oras.

Afara suflul iernii se instala. O iarna devreme, ce ne va da multe batai de cap. Muntii de gunoaie erau inghetati de sus pana jos. Mirosul de putreziciune disparu din aceasta cauza. Era mult mai bine. Sobolanii aveau sa stea ascunsi in subsolurile intunecoase. In fata blocului stateau in asteptarea mea doua masini,strajuite de niste bodyguarzi care filau mereu zona. Eram sub protectia lor directa. Observasem ca Tarzan se ocupase de tinuta lor. Aveau costume la fel,negre, croite perfect pe trupurile lor musculoase,camasi albe cu gulere late, pantofi negri in picioare lustruiti ca la carte,aratau ca scosi din cutie. Erau in acelasi ton cu mine. Curatenia lua lucul jegului care ne caracterizase nu cu mult timp in urma. Transformarea si evolutia se cunosteau.

Fara sa zabovesc prea mult cu privirea prin jur, am urcat in BMW-ul de culoare neagra parcat chiar langa scarile blocului,plecand imediat. Cartierul arata a pustiu. Doar ici colo cateva suflete amarate se plimbau inghetate, cautand ceva de mancare sau niste bani pentru a-si lua o paine si un pahar de vodca. Aveau senzatia ca se mai incalzeau iar aburii alcoolului le alunga problemele vietii. O iluzie. O lamentare de moment!

La iesirea din Vietnam, pe marginea strazii doua fetite de cel mult sase ani mi-au atras atentia. Erau murdare din cap si pana-n picioare. Nu aveau pe ele decat cate doua pulovere zdrentuite, rupte pe la coate si la gat, o pereche de blugi de pe care puteai lua jegul cu cutitul, iar in picioare cate o pereche de cizmulite di cauciuc, sparete pe la calcaie si inghtate de la ger. Suflau nestingherit in pumnii lor mici pentru a se incalzi, dupa care isi frecau urechile rosii,aproape inghetate. In stilul acesta nu aveau scapare in fata mortii. era pacat de ele. Sufletul mi se stranse la vederea lor. Mi se facuse mila instantaneu. Era o imagine care iti rupe sufletul. Cei mari sunt mereu de vina si trebuie tratati ca atare. Dar cei mici ce vina au in aceasta ecuatie parsiva a vietii?-mi-am spus facand semn sa opreasca masina.

Cele doua fetite cu parul blond incadrand doua fete rosii, au pus capul in jos parca jenate. S-au prins de mana, tinandu-se strans,nevrand sa se piarda una de cealalta.Asa capatau putere. Erau unite sufleteste.

-Cine sunteti voi?-le-am intrebat deschizand portiera masinii.

Fetele taceau, privindu-ma pe sub pleaoape. Se jenau sau se temeau. Asa erau copii. Nu aveam de gand sa renunt.

-Parintii unde sunt? De ce stati singure pe frigul asta?

Tacerea se adanci. Era greu cu ele. La un moment dat cele doua au inceput sa planga in hohte. Nu se miscau. Doar plangeau cu lacrimi fierbinti de copii chinuiti de soarta. Era prea devreme pentru a primi un pumn de la viata.Dumnezeu , ca tator suflete amarate nu le daduse in viata nici o sansa. Ii tinuse lipiti de pamant,sa se tarasca ca rama, fara sa poata realiza ceva in viata.

Aceeasi soarta pareau sa o aiba si acele fete, asta in caz ca reuseau sa supravetuiasca iernii care venise deja mult mai devreme si mai apriga ca in ceilalti ani.

-De ce plangeti?

Instinctiv m-am dat jos din masina. Nu puteam suporta plansul lor. Ceva se schimba in sufletul meu. Suferinta copiilor ma miscase mereu. ei trebuiau sa traiasca mult mai bine ca parintii lor. Asa consideram. Dar cum viata nu este dreapata cu cei slabi,si progeniturile lor deveneau niste parazitii ai societatii sfarsind prin muntii de gunoaie, alaturi de sobolani.

-Nu mai plangeti! Linistiti-va!

Degeaba ele parca luasera un avant si mai mare in a varsa lacrimi. Cativa trecatori la fel de zdrentuiti, s-au apropiat de noi, mai mult curiosi si poate capata o letcaie de la mine. I-am privit pe fiecare, mai mult pentru propria siguranta, baietii mei se postasera langa mine imediat protejandu-ma. Ei erau pitt-bulii mei.

-De ce plangeti? Nu patiti nimic!-am continuat incercand sa le linistesc.

Toate eforturile erau zadarnice. Nimic nu le putea facea sa inceteze "serenada durerii".

-Degeaba "dom-le"-interveni o barana mica de inaltime, aolecata de spate care taraia un carut pentru cumparaturi, pe care avea doar o paine si o bucata de parizer, ascunse intr-o punguta murdara ca sa nu bata la ochi eventualilor hoti. Fetele astea sunt amarate! Dumnezeu le-a uitat!

-Pe toti ne-a uitat!-interveni un brbat inalt dar slab, aratand ca o drestie in bataia vantului.

-Ce este cu ele?-am continuat interogarea curios sa aflu ceva concret despre acele fiinte care incercau sa-si sterga lacrimile de pe fele ce devenisera intre timp mai curate.

-Parintii lor au murit! Sunt singure! Singure in jungla asta!-continua batrana facandu-si o cruce mica . Mama-sa a murit la noastere. Ele sunt gemene! Frumoasele lu' bunica!-le zambi mangaindu-le pe crestet. Tata-sau a fost calcat de tramvai acum trei saptamani.Un criminal de sofer a dat peste ele!

-Vatman! Vatman se cheama cel care conduce tramvaiul, mamaie!-interveni lunganul facand pe-a desteptul.

- Ce dracului o fi, tot un crminal este! A scapat liber! Este liber!-se infirbanta femeia indreptandu-se de sale in elanul sau dezlantuit spre dreptate.

-Usor! am intervenit temprand-o. Si cine are grija de ele?

-Nimeni. Traiesc pe la subsoluri. Cersec toata ziua. Le mai arunca unul altul cate o bucata de paine cu ceva unsuros sau...

-Si traiesc asa?-m-am trezit intreband ca un idiot.

- Pai cum altfel!Dar stai asa...dumneata nu esti...tica...

-Tine-ti gura mamaie ca mori inainte de termen!-interveni din nou lunganul punandu-i mana la gura.

Batrana isi inghiti cuvintele. A pus capul in jos si s-a cocosat la loc, lua carutul plecand in treaba ei fara a mai spune ceva, ca si cum nimic nu s-ar fi intamplat.

La fel facu si lunganul care mai clipi de catva ori din ochi, isi aprinse un chostoc de tigara, privi inca o data pe cele doua copile care se oprisera din plans, apoi pleca pasiv intr-o directie numai de el stiuta. Ceilalti gur-casca facura la fel. Nu au mai zabivit si nici nu au incercat sa cerseasca un sfant. Cele doua fiinte blonde cu pielea alba, ochii verzi deschis, care incepusera sa tremure fe frig, ma priveau asteptand o reactie din partea mea.

Am chemat soferul celeilalte masini langa mine. Fetitele il priveau curioase, fara sa se teama data fiind talia exagerata care ar fi descurajat pe orice om obisnuit.

-Le duci la tine in apartament. Ai grija de ele pana ma intorc. Raspunzi de ele cu capul! Le dai de mancare. le spelei, le dai haine curate si vezi ce poti afla de la ele!

Namila se uita la mine ca un tampit cazut din cer.

-Ce mai vrei?-m-am rastit enervat.

-De unde sa iau haine pentru copii mici?

-Cauta idiotule! Cauta! De asta ai cap pe umeri! Sa gandesti!

-Am inteles!

-Daca se intampla ceva cu ele va iau" h-ul"!

Barbatul inghiti in sec. Se albi la mutra, stia ca avea o misiune dificila. Cu adultii era mai usor. Il loveai in mutra sau daca nu se linistea , ori asa era ordinul, il impuscai. Treaba se rezolva urgent. Asa cu aceste fiinte iti prebuia talent si rabdare. Ceea ce nu se gasea printre randurile noastre. Criminalii nu au rabdare!

Fara sa aiba incotro soferul lua pe cele doua fete in brate, le urca in masina alturi de el, pe scaunul din fata, dupa care intoarse si pleca, pierzandu-s eprintre blocurile murdare.

Eu impreuna cu ceilalti baieti am urcat in masina cealalta, plecand catre cladirea viitorului casinou.

Orasul era ticsit de lume. Mai multa ca niciodata pe o astfel de vreme. Fiecare mergea in legea sa, cu capul plecat, inghesuit in gulerul hainei,scotand aburi pe nari si pe gura. Frigul domnea taios si in aceasta zona. Geamurile fumurii ale masini erau un paravan perfect pentru a observa orice detaliu al acestu oras de provincie , situat la granita tarii, oras prin care se putea tranzactiona o sumedenie de produse de contrabanda.

Spiritul Craciunului incepea sa-si faca simtita prezena de la zi la zi. Magazinele isi impodobeu vitrinele cu globuri si ghirlande, cu brazi artificioali si Mosi Craciuni din ghips. Erau niste accesorii care se vroiau a mai inveseli atmosfera imbacsita a acestui loc.Erau doua elemente intr-o deplina discordanta. Cand buzunarele si burta sunt goale nimanui nu-i arde de distractie.

Privind orasul si cuprins de ganduri,am intrat in curtea din spate a cinematografului. Cateva mormane de gunoi si de moloz ne intampinara ostil. Am coborat ceva mai vesel din masina. Imginea acestui loc si ce grandoare ii puteam oferi ma facura sa exalt. Baietii au asigurat zona de urgenta.

Impreuna cu unul din ei am intrat in cladire. Inauntru doar cateva scaune rupte stateau rezemate de perete, plus panza alba a ecranului care se dovedi a fi intacta. Sala era mare . Puteau fi amplasate mese de joc la care sa cheltuie banii o sumedenie de oameni. Alaturi de sala principala se afla o alta mai mica dar ceva mai stilata,cu un mic balcon intr-o parte, pereti incatrati de rame din ipsos, spoite in aur, in mijlocul tavanuluii se afla un candelabru ce parea a fi cristal, cu beculete multe ce ar fi dat o culoare deosebita acestui loc.

Din sala aceasta am intrat in alta patrata lipsita de geamuri, o sala ceva mai dosita, folosita de vechiul proprietar pe timpuri pentru a incheiea diferite afaceri. Fusese o casa boiereasca pe care comunistii au confiscat-o dar au si modificat-o in cateva camere si in exterior. Se afla intr-o stare buna. Cu putine retusuri locul ar fi devenit un punct de atractie pentru oricine.

La etaj se afla o alta sala lunga de trei sferturi cat cea de la partier, strajuita de pereti albi, pastrati intacti.Aici,in mijlocul tavanului aflandu-se o lustra uriasa din aluminiu, prafuita, lipsita de stil si atractie. Din aceasta camera spatioasa am intrat in alta mai mica in care se aflau cateva mese vechi, cu lemnul putred, umed, pe jos varul de pe pereti adunandu-se ca un covor alb, destul de gros, dezvaluind tencuiala grie a cimentului ce se macina continu din cauza unei umezeli a infiltratiei de apa de pe acoperisul fisurat.

Din aceasta incapere ieseai afara pe un balcon mare, ce avea panorama catre centru orasului. Aceasta structura era rezistenta. Avea o margine de beton groasa, strajuita la capete de doi lei mici, inegriti de trecerea timpului, care bineinteles trebuiau si ei restaurati.

Per ansamblu eram multumit de aceasta cladire veche stilata intr-un fel, o constructie care statea in picioare, o locatie care trebuia sa devina centrul meu de afaceri. Mina de bani pe care o visasem.

Afara bodyguarzii ma asteptau cuprinsi de frigul aprig. Suflau in palme si bateau din picioare pentru a nu le ingheta degetele. Insa nu isi distrageau atentia de la tot ce se afla in jur. Scanau zona fiecare in directia sa.

-Sa megem!-am spus luand o figura sobra, urcand in masina.

Nu lasam sa se vada pe chipul meu exaltarea .Imi pastram cumpatul. Voiam mai intai sa aflu si raspunsurile de la investigatiile lui Tarzan. Oricum cladirea trebuia sa fie a mea.

****

In cartier viata isi urma cursul lipsit de speranta,ceva mai multi oameni iesisera pe aleele mizerabile sperand sa capete de undeva o bucata de paine sau un ban. Slabe sanse. Viata in oras se adancea in saracie si mai mult. Doar o serie de "baieti destepti" reusisera sa acapareze o piata benefica pentru afaceri. Acestia castigau bani multi. Restul lucrau pentru ei, pe bani putini, fara sa se imbogateasca sau sa duca un trai decent. Oricum pe mine nu ma interesa prea mult lumea de dincolo. Doar celor de aici voiam sa le ofer ceva, dar nu imediat ci mai tarziu se putea ajunge la o finalitate,cand imi puneam pe picioare afacerile proiectate.Toate acestea se puteau face din mers.

Tarzan nu aflase nimic timp de o saptamana despre spatiul pe care voiam sa-l cumpar. Erau niste interese la mijloc pe care trebuia sa le afle. Se parea ca multi pusesera ochii pe acel spatiu si niciunul nu voia sa cedeze. Era prea bine situat, prea bun pentru a fi lasat din mana. Era o adefarata fabrica de bani. Un spatiu generos situat in buricul targului.

Abia dupa ce isi pusese in aplicare toate sursele de informatie a aflat cine este adevaratul detinator.

-Don Antonio, am resusit sa aflu ceva despre locatie!-spuse cu o figura fericita .

Eu eram insa trist. Nu aveam chef sa vorbesc prea mult. In plus eram sub influienta unei doze de cocaina. Eram aproape la pamant. Insa puteam discerne ceea ce vorbeam. Mintea functiona.

-Spatiul este al unui evreu care a plecat in Israel pe timpul lui nea' Ceasca, unde a si murit. Baiatul sau a mostenit intreaga constructie. Este in tara venit de un an si jumatate. Se pare ca aceasta locatie este singura sa avere.Este falit!

Interesul pentru aceasta discutie incepu sa creasca. Era o situatie favorabila. Trebuia actionat.

-Tipul sta in oras. Undeva la periferie. Singur. Intr-o garsoniera, in Capatul lui 1.

-Atunci adu-l la o discutie. Ce mai astepti?

-Problema este-trase adanc aer in piept-ca aceasta puslama nu este deloc prost. Pe fir mai sunt si alti ticalosi care vaneaza spatiul. Tipul asteapta sa creasca oferta. Vrea sa se imbogateasca!

-Adu-l aici! Il conving!-am mangaiat pistolul lucios pe care-l tineam pe picioare, sugestiv ca nu are de ales.

Tarzan zambi.Era pe placul sau. Situatia ii comvenea de minune. Dupa felul cum exalta ,avea chef de actiune. Ce-i drept in ultimul timp ne linistisem. Nu mai faceam valuri. Trebuia sa linistim apele o perioada,macar aparent.

-Iau baietii si plec in cautarea escrocului. Nu-i va pica bine tratamentul meu! -ranji sadic.

-Nu faci prea multe figuri prin zona fiindca avem de rezolvat anumite probleme. Il aduci aici in cea mai deplina liniste. Nu vreau probleme. Aici rezolvam toate problemele!-i-am scrutat gandurile negre ce-l napadisera.

-Da sefu'! Stiu ce trebuie safac!-marai enervat, fara sa ma infrunte.

Cu barbia lipita de piept, Tarzan se indeparta lasandu-ma singur cu liniile de cocaina care ma asteptau. Voiam sa fiu lasat in pace cu propriile mele ganduri. Nu aveam chef de asistenta. Treceam fara sa-mi dau seama in acele clipe printr-o depresie. Drogurile, alcoolul, oboseala, mariniamia dusa la extrem, toate aceste ingrediente contribuiau din plin la formarmarea acestei stari in care cazusem. Imi placea. "Un moment de liniste deplina!"-imi spuneam sorbind din paharul mare cu vodca.

****

Camera se afunda intr-o bezna greu de patruns. Stateam ascuns int-un colt al camerei, rezemat de perete, direct pe covor, parca vrand sa evedez din aceasta lume. Eram doar eu si propriile-mi ganduri care alternau intre pozitiv si negativ.Traiam stari ciudate, care imi laceau. Ma simteam undeva in aer. Pluteam lipsit de orice grija. Nimic nu se ridica la dimensiunea adevarata a realitatii. Ma pierdeam usor printre norii emanari de alcool si droguri.

Tarzan plecase de ceva vreme. Tot ce stiam era ca atunci cand plecase era ziua afara. Nu stiam ora exacta sau momentul zilei. Nici nu indraznisem sa ma uit pe geam.

Fara veste,in minte imi aparu imaginea Norei. Femeia care ma vizitase nu cu mult timp in urma. Uitasem pentru o perioada de ea. Ma confruntasem cu alte probleme. Nu mai aveam nici o veste de la ea. Ma lasase cu fata in vant. Aparuse pe nepregatite sucindu-mi mintile, dupa care a disparut subit. Ma simteam pe de-o parte fraierit, pe de alta parte norocos ca sunt partener de afaceri cu ea si as putea sa o cuceresc mult mai usor. Insa nimic din parea a doua a gandurilor nu pusesem in aplicare. Aveam tupeu, putere, nimic nu ma putea impiedica sa o am. Si totusi ezitam. Ma comportam copilareste. Ma limitam doar la a ma gandi la ea. Imaginea trupului perfect lipsit de orice forma in plus , acea figura ce ascundea o siretenie dusa la desavarsire, acel parfum scump care imi invada plamanii in toate ugherile, toate aceste ingrediente ce puteau fi o combinatie letala ma atrageau ca un magnet. Iubeam pericolul,iar ea se incadra perfect in acest tipar ucigatior.

Trebuia sa o am alaturi. Aveam chef sa vorbesc cu ea. Imi trebuia un pretext. Si singurul pretext era acela de a vedea cum merg afacerile noastre. Hotarasem ca a doua zi sa o chem la mine si incerc o apropiere mai mare de ea. Era genul de femeie care nu-ti cadea la picioare imediat. Ii placeau jocurile. In special acelea in care ea trebuia sa detina controlul. Din punctul acesta de vedere imi venea greu.Trebuia sa o las sa creada acest lucru. Doar asa o puteam avea la pat cel putin. De dragoste nu putea fi vorba. Serviciu contra serviciu.

Acest aflux de imagini dura un timp indelungat. Pana ce efectul cocainei se diminua. Atunci am inceput sa realizez ca sunt singur intr-o camera intunecata. Acest lucru incepu sa ma deranjeze. Trebuia sa aprind lumina. Trebuia sa ma intorc la viata mea si la problemele pe care le aveam de rezolvat. Strangandu-mi puterile am vrut sa ma ridic. Insa degeaba. Eram rupt.Eram asemenea unei carpe putrede. Nu puteam decat sa intind cu greu bratele. Muschii nu reactionau. Simteam cum picioarele devenisera niste lingouri imense de plumb, simteam cum bretele la fel de greoaie abia daca se ridicau. Nu eram bun de nimic. Ma aflam intr-o stare inerta. Acest lucru ma enerva, fiindca desi mintea incepea sa discearna informatiile, restul trupului se afla sub efectul "anesteziei".

In cele din urma dupa eforturi considerabile ,sortite esecului, am renuntat la gandul de a ma ridica. M-am lasat pe o parte, lungit pe covorul de lana, un persan scump ciordit de la un bogatan. Caldura acestuia ma inmuie de tot. Am

adormit. Aveam nevoie de odihna, dupa atatea zile de nesomn si de macinat fel de fel de probleme. As putea spune ca era un somn bine meritat chiar daca venise fara voia mea.

****

Un zgomot asurzitor, combinat cu multe injuraturi, veneau navalnic de pe hol. M-am trezit instantaneu. O migrna puternica pusese imediat stapanire pe mine. Ma simteam mahmur. Stomacul imi era varza. O greata puternica ma ghemui inapoi pe covor. Gemeam. Ficatul nu mai putea duce chimicalul si alcoolul baut in cantitati mari o perioada atat de indelungata. Incepeam sa resimt si reversul medaliei.

Cu greu am redeschis ochii umflati, zarind fereastra. Incepea sa se ingane ziua cu noaptea. Era dimineata. O dimineata de iarna. Anotimpul gerului isi intra in drepturi devreme in acel an. Nu contenea cu raceala. In apartament era racoare. Caloriferele nu faceau fata acestui val de frig. Curand am inceput sa temur din doua motive. Unul era acela ca organismul isi revenea si probabil mai avea nevoie de o doza pentru a fi din nou in forma. Asa se comportau si alcoolicii. Pana nu-si luau doza de inceput de zi nu erau buni de nimic. Asa eram si eu. Numai ca din cauza drogurilor. Practic ma adanceam in prapastia care ma ucidea cu incetul.

Convoiul de pe hol se opri in fata usii mele. Se asternu de asemena si o liniste de mormant. Aceste elemente imi atrasera atentia. Cu greu am reusit sa ma asez pe fotoliul preferat, mai mult pentru a nu ma face de ras in fata subalternilor. Un sef trebuia sa fie mereu un exemplu.

Dupa cateva secunde se auzi in usa un bocanit scurt. Nu am raspuns. Instinctiv am pus mana pe pistol si pe automatul micut care scuipa moartea cu repeziciune.

O alta bocanitura mult mai insistenta se auzi din nou. Nici de aceasta data nu am raspuns. Lasam sa vad ce se intmapla. Putea fi o capcana. Postat in intuneric si cu aceste "bijuterii" in mana puteam tine piept unei armate.

-Don Antonio! Eu sunt, Tarzan! De ce nu raspunzi?-se auzi vocea sa inconfundabila,plina de ingrijorare.

Baietii se intorsesera din misiune. Imi amintisem ca plecaserdupa individul care detinea in proprietate locatia unde vroiam sa amplasez casinoul.Uitasem complet. Ameteala din minte ma bulversa. Nu inregistrasem aproape nimic pe moment din ce a spus Tarzan. Ca sa pot sti despre ce este vorba, am rememorat ultimele momente de intalnire.

-Raspunde Don Antonio! Sunt eu....impreuna cu baietii!-continua Tarzan de asta data profund ingrijorat.Daca nu deschizi usa intru cu forta! Ai patit ceva?

Era fara indoiala momentul cand trebuia sa raspund. Derbedeul era in stare sa sparga usa. Nu era mult la mintea lui. In plus daca nu aveam nimic ma puteam face de rusine in fata subalternilor. Dadeam dovada de frica. Ceea ce

insemna ca scadea respectul lor fata de mine. Cel care ii formase era de fapt o gaina oparita!-ar fi spus fiecare in mintea sa.

-Intra! Nu am nimic! Meditam putin! Afaceri! Afaceri....-am raspuns cu un efort considerabil.

In clipa urmatoare Tarzan dadu buzana in incapere impreuna cu brutele pe care le avea imprejur.Unul dintre ei a aprins lumina. Intensitatea ei era prea puternica pentru ochii mei obisnuoti cu intunericul. Ma orbi. Pentru moment am avazut in fata ochilor doar culori care se miscau continu ca o ploaie de artificii. Eram ametit. Mintea se buversase total. Nu am putut sa ma stapanesc. Am injurat instinctiv, fluturand armele in directia celor prezenti. Inmarmurisera. Armele erau gata sa scuipe gloante la foc automat. O simpla apasare pe tragaci, si cadeau cu totii ca niste muste stropite cu insecticid. Se putea lasa cu o baie de sange ingrozitoare.

Momentul se termina imediat ce imaginea incaperii si a fetelor speriate incepu sa se distinga in ochii mei. Reveneam. Era bine. Efectul cocainei se mai semtea, dar puteam sa ma controlez. Gandeam relativ limpede.

-Ati adus ticalosul?-am intrebat taios curmand orice indoiala. Unde este sbolanul?

-L-am adus.-a raspuns Tarzan incad derutat. Este pe hol. A durat ceva pana ce l-am gasit. Plecase de la cuibul sau. Se mutase intr-o zona mai buna! Traieste ca un belfer! L-am gasit si i-a iesit confortul pe ochi!

Pocni o data din degete catre cei care stateau in pragul usii, dupa care aparu si mult asteptatul personaj care a fost cautat prin tot orasul.

Avea mutra stalcita. Baietii l-au casapit bine. Nu i se mai cunostea adevarata mutra. Nu putea fi recunoscut nici cu buletinul in fata.

-Intr-adevar, confortul i-a iesit pe ochi!-am exclamat zambind satisfacut de rezultat. Aduceti-l aici! In fata mea sa stea!

Doi dintre baieti l-au flancat ca pe o carpa aducandu-l la un metru de mine. A cazut in genunchi. Putea considera ca este o onoare sa stea de vorba cu un adevarat mafiot. Nu oricine ajungea in fata mea ca partener de discutii.

Proprietarul locatiei era un fost coate goale care a facut rost de bani prin unele mijloace si acum vroia sa se lafaie in lux. Un parvenit cu mintea cam ingusta. Nu se orientase prea bine. Facuse niste miscari prea bruste pentru puterea lui. Tipul era inalt cat un plop si slab ca o scobitoare. Un fel de barba scurta ii strajuia maxilarele late, vroia sa fie ceva mai distins. Dar nu-l prindea noua infatisare. Camasa de pe el era in mod normal de culoare alba, dar in acele momente se colorase in rosu aprins. O colorase natural. Cu propriul sau sange. La fel de rosii erau si pantalonii din stofa gri, care inca mai pastrau din fericire pentru el pe suprafete intisnse culoarea de fabrica. Insa nu era prea tarziu sa fie umplute si golurile ramase.Asta depindea de mintea sa.

-Trecem direct la subiect!-am spus apasand pe fiecare silaba pentru a parea mult mai ferm.

-Nu vand nimic! Nimic!-imi taie propozitia cu o vehementa greu de crezut dat fiind felul in care arata.

Nu puteam tolera nimanui lipsa de respect. Cand vorbeam eu, toata lumea trebuia sa taca. O palma data cu alonja,peste mutra botita il proiecta pe

spate. Acum statea intins, cu fata in sus, ostenit, sufland din greu, gandindu-se ce sa faca. Isi dadu seama oare ca nu are scapare daca se incapataneaza?

-Nu stii ce-i ala respect? Nu dormi fraiere! Discutam afaceri!

Am facut semn la doi baieti sa-l repuna in pozitia pe care era . De asta data cand reveni era ametit bine. Se clatina pe genunchii ce trebuia sa-i folosesca drept sprijin.Nu parea sa mai reziste mult. Era terminat. Incerca cu ultimele resurse ale unui temperament coleric, mandru sa nu cedeze decat atunci cand este terminat definitiv. Nu stiu daca isi dadea seama de situatia grava in care se afla. Vazusem destui ticalosi la viata mea care si-au dat duhul. Din experienta puteam sa spun ca nu mai avea decat cel mult doua ore. Depindea de"tratamentul" aplicat. Nu avea sanse de scapare. Sangele ii curgea pe nas, pe gura, din urechi,incepea sa capete o culoare galben-vanata. Ochii de altfel ii scapa peste cap. Era in ultimiul hal.

-Vinzi sau nu vinzi?-l-am intrebat taios, pentru a termina dicutia urgent.

-Nu.-a raspuns dand negativ din cap.

-De ce? Iti ofer o gramada de lovele!

-Am luat deja un acont! Urmeaza sa primesc restul de bani maine cand semnez actele! Notarul.....

-Cine ma-sa este jegul care s-a bagat pe fir!

-The big boss! Stii engleza, nu?-ranji badjocoritor crezad ca mi-a tras-o!

-Teapa! –interveni Tarzan intinzandu-mi cateva hartii scrise marunt.

Interventia sa inopinat ma enerva, insa curiozitatea sa aflu ce este cu aceste hartii ma impinse sa tac. Am luat foile incepand sa citesc. Acele hartii erau actul de proprietate asupra locatiei. Cu ele puteam face ce vroiam. Aveam un notar care imi putea aranja cateava acte pentru a intra in posesia cladirii. Tarzan gandise bine. Cautase hartiile cu atentie. Tipul nu mai insemna nimic. Era terminat din toate [unctele de vedere.

Cand m-am uitat la el,statea cu ochii inchisi. Nu observase ce tineam in mana. Aveam chef sa ma joc cu el putin. Ca o felina cu prada.

-Seful a intrat pe fir? Cat ti-a oferit?

-Destul cat sa duc o viata buna restul vietii! Este un adevarat domn!

-Spui ca maine vei semna .....Iti ofer dublu ca sa semnezi cu mine!-baietii imprejur ranjeau satisfacuti de spectacol.

-Nu. Cuvantul meu este litera de lege!

-Sunt convins! Dar daca iti ofer triplu si doua tarfe care sa-ti tina de urat! Un barbat singur cu atatea bani s-ar plictisi imediat. Ce spui?

Omul reusi sa deschida ochii si mai tare, stramband din gura din cauza durerii, cantari in minte situatia apoi expira adanc,lipi pleoapele umflate, continuand sa se clatine comic ca un retardat.

-Stii sa negociezi! Imi plac tipii care stiu ce vor!-am continuat smechereste, vazand cum victima isi umfla pieptul slab, simtindu-se din nou pe val.

Era o iluzie. Mintea nu-i mai functiona prea bine.Dar il lasam sa se zbata in plasa mea ca un peste pe uscat. Nu mai avea mult. Culoarea pielii se schimbase intr-o combinatie mult mai ciudata fata de un sfert de ora in urma.Arata ca un om stors de sange ona la ultima picatura. Functiile organismuli

se opreau pe rand. Imi dadusem seama ca in curand va face un infart. Alta solutie nu era.

-Iti ofer si un procent din afacere pe care vreau sa o deschid. Vor fi multi bani! Vezi sunt un tip care stie ce vrea. Te iau partener! Este lucru mare! Vei avea ce-ti doreste muschiul! Ce spui? Batem palma?-zambeam parsiv, asteptand ca tipul sa deschda ochii si sa aud un raspuns.

Dupa cateva secunde, incet, simtind cum trupul i se face de plumb,cum nu se mai poate controla, a raspuns afirmativ, printr-o miscare a capului, urmata de un marait scurt.

-Esti un tip meserias! De astfel de oameni am nevoie! Negociatori cu sange in vene!

-Da....se auzi infundat din gura sa.

Se simtea bine cand era laudat. Ii placea.Vorbele mele ii gadileau neuronii puti pe care ii avea in cap. Imi bateam joc de un muribund. Situatia era comica. Daca nu stiam ca tipul era terminat existential, as fi jurat ca este beat. Era comic in felul cum se comporta, cum reactiona la vorbe. Ma durea in cot. Problema localului era rezolvata. Era deja al meu.

-Spui ca semnezi actele?

-Da.

-Aduceti hartiile baieti. Am incheiat o afacere mare. Neagocierile au fost dure insa a meritat efortul.-am spus facand cu ochiul unuia dintre bodyguarzi sa-mi dea o hartie.

Barbatul nu a deschis ochii. Stetea in genunchi parca intr-o meditatie profunda. Baiguia ceva de neintele. Isi pierdea constiinta. Nu mai avea control asupra mintii sale aproape deloc.

-Uite aici! Semnaza!-am intins un petec de hartie botit si un pix.

Acesta a deschis cu greu ochii care se lipisera din cauza sangelui inchegat, a luat pixul si a semnat intr-un colt , zambind triumfator.

-Am semnat.....Te-am tepuit bine! Nu face cladirea aia atat. Nu esti la fel de perspicace ca Seful! Ti-am spus ca este un adevarat domn! Prestanta....

-Sigur fraiere! Sunt sigur ca este un domn! Dar nu la fel de inteligent ca mine! L-am luat tura asta! Teapa idiotilor, v-am dat!

-Cum!?-spuse incercand schimonosit sa deschida ochii mai tare.

-Ce este asta!Vrei sa stii ce reprezinta hartiile astea?Le recunosti?-fluturam certificatele de proprietate razand zgomotos spre disperarea idiotului care se crezuse pe cai mari.

-De acum eu sunt proprietarul! Tu.....un zero barat! Ai ramas fara nimic! De fapt ce iti mai trebuie! Pe lumea cealalta nu-ti trebuie averi! Trebuie sa fii pios!-am inceput a rade parsiv, facandu-l pe fraier sa se tina cu mana de piept.

-Nu se poate! Este singura mea mostenire.....Tata....nu se poate.....-cu greu reusi sa ingane.

Socul a fost prea mare. Aceasta fusese lovitura finala.Fara violenta din partea mea. Il lucrasem perfect. Seful luase inca o teapa de la mine.Latul incepea sa i se ingusteze, sa-l stranga de gat.Nenorocitul cazu dupa cateva secunde jos, rapus de un infart.Nu avea cum sa reziste. Predictiile mele se adeverisera. Nu rezistase mai mult de o ora. Nu fusese pregatit pentru o astfel

de confruntare. Intrase in jocul nostru al mafiotilor. Nu iertam pe nimeni. Oricum nu aveam de gand sa-i dau bani pentru cladire. Ar fi avut aceasi soarta. Savarsisem doar o jumatate de pacat.

Caderea omului inmarmuri pentru o perioada pe toata lumea prezenta. Nimeni inafara de mine nu se astepta sa „plece" atat de subit.O liniste ciudata se asternu. Il priveau pe nenorocit cum statea intins pe covorul prafuit, cu ochii deschisi, intr-o pozitie stramba, cu ochii incetosati, plin de sange.

O imagine greu de digerat, dar facea parte din viata noastra. Nu puteam pune sentiment. In fond era un nimeni. Nu reprezenta ceva pentru noi.

-Luati putregaiul asta de aici!-am spart linistea cu voce tare trezindu-i pe toti din amortire. Ce asteptati sa putrezeasca aici? Scapati de cadavrul lui! Nu vreau urme!

Fara vociferari intr-o deplina liniste baietii l-au luat scotandu-l pe hol, de unde nu l-am mai vazut. Ramasese Tarzan si cu mine care ranjea satisfacut de rezultat. De acum cladirea era a noastra. Isi facuse treaba fara greseala. Astepta un bonus gras.

-Tine partea ta!-i-am intins o mie de dolari din buzunar, pe care i-a luat fericit. Maine te ocupi de acte. Apoi incepem sa investim in locatie. Vreau sa fie gata in cel mai scurt timp.La Anul Nou vreau sa fac receptia! Ceva fastuos!

-Va fi cum vrei! In noaptea dintre ani vom sarbatori!-raspunse cu ochii sticlindu-i de mandrie.

****

A doua zi a plecat sa rezolve problemele cu actele privind proprietatea asupra cladirii.

In acea noapte un frig aprig s-a abatut asupra orasului saracacios.Blocul nostru inghetase. Semana cu un imens cub din gheata. Peretii fusesera plini cu apa si mucegai,aceasta solidificandu-se a capatat o culoare alb-sticloasa.

Ce era imbucurator era faptul ca frigul starpi mirosul de gunoi fermentat. In cartier se simtea un aer proaspat si rece. Respiram un aer sanatos perceput de organism ca pe o cura de purificare a organismului.

Desi in apartament nu era cald, bucuros ca un copilas am deschis geamurile, tragand in piept acel aer curat, cu o pofta teribila.

Pentru moment viata mea si tot ceea ce era in jur capatase o alta valoare. Se deschidea o alta lume.Aceste clipe nu au durat decat jumatate de ora, fiindca un ma aduse cu gandurile si trairile , la viata de dinainte. La celalt capat al firului era Nora. Apelul ei ma lasa cu gura cascata, la propriu. Era ultima persoana la care ma asteptam sa sune. O emotie de nestapanit ma strabatu violent prin tot corpul.

Glasul ei era naucitor. Putea pune in genunchi si pe cel mai dur mafiot. Cred ca putea imblanzi si o cobra. Vorbea incet,soptit, clar, calculat, respirand adanc, un glas ce-ti ajungea direct in suflet. Nu spuneam nimic. Ascultam atent cuprins de aceasta vraja ciudata.

Simteam pe parcurs ce discutia se adancea cum trupul mi se usureaza, cum sunt usor ca un fulg, plutind nepasator. O ameteala placuta imi invada, apoi creierul facut varza de aceasta femeie.La un moment dat nu mai stiam firul discutiei. Ascultam absent si pluteam fara sa spun nimic.Era ca un drog luat in cantitati moderate ce-ti starnea o placere deosebita. Un drog denumit Nora.

La un moment dat am inchis ochii imaginandu-mi-o, incercand sa-i simt parfumil scump care ma invalui de la prima intalnire.Era o femeie fascinanta!

-Mai esti pe fir?Ce faci? Dormi?-se auzi apoi dintr-o data aceeasi voce, grava, taioasa, risipind vraja.

Acel demon frumos se transforma. Trecea de la o extrema la alta foarte usor si abil.

-Raspunde! Vorbesc singura ca televizorul? Ce, ma crezi proasta? Daca nu raspunzi ,inchid!

-Nu...nu...-am inganat instantaneu dintr-un reflex neconditionat.

-Ce anume „nu”? Ce-i cu tine? Esti drogat? Daca esti incoerent, o lasam balta!

-Nu...Nu...

-Alte cuvinte mai cunosti? Esti cu picioarele pe pamant?Alo! Alo!

-Sunt cu gandul la tine!-am spus scapand vorbele.

Paradoxal dupa aceste cuvinte imi luasem o piatra de pe suflet. Era bucuros ca i-am impartasit sentimentele. Desi astfel de gesturi in lumea mea erau periculoase, am preferat sa risc inconstient. Nu mi-am retras vorbele . Incercam sa o cuceresc cumva.

Din pacate mintea tot nu era limpede. Eram destul de bulversat.Toate se petrecusera mult prea repede. Instantaneu!

-Ce?! –se auzi vocea de la celalt capat al firului, putin confuza, sau asa vroia sa para.

-Nimic...am...nimic...am spus ca ma gandesc la tine!

- Am auzit bine! Un alt amorez! Numai peste fustangii dau! Ce naiba aveti cu mine? Ce am eu? Hello, face afaceri sau ne culcam impreuna!

Vorbeledin urma spuse pe un ton mult mai ridicat, ma dezmeticira. Imi revenisem cu greu. Deveneam acelasi tip pragmatic si direct. Trebuia sa privesc in viitor. Tipa sunase pentru ceva important nu pentru a auzi balivernele mele romantice.Dar nici situatia nu putea ramane in coada de peste. Avea de dat un raspuns coerent.

-Nu mai fa teatru! Oricarei femei ii plac complimentele.

-Eu nu sunt orice femeie!

-In fond, este interzis sa ma gandesc la tine?

Acum era randul ei sa nu mai zica nimic. O incuiasem. Nora se pierdu.Era pentru prima data cand o simteam tintita la zid.

-Acum ce faci? Imi iei locul? –am continuat triumfator.

-Nu te ambala prea tare amorezule! Ce-ti cad chilotii!

-Esti din platic! Esti masinala? Nu simti iubirea unui barbat?

-Candva... Mai bine trecem la subiect! Te-am sunat....

-Candva, ce? –am intors iarasi vorba pentru a afla mai multe amanunte.

-Nu te priveste! O tinem asa pna diseara?

-Nu mi-ar parea rau.

-Doar in vise! Uite care-i spilul! Peste trei zile vreau douazeci de femei. Am un contract cu un peste mare. Platesc ceva in plus fata de pretul initial. Dar vreau douazeci. Nici macar una in minus sau in plus! Altfel afacerea cade!

Discutia noastra intima se curma. Avea experienta negocierilor si stia cand sa atace. Facea parte din tactica. Am lasat-o sa se lafaie in ideile ei. Eu castigam bine de pe urma acestei afaceri.

-Are preferinte la culoare, par, inaltime, talie, sani...

-Vrea tarfe! Nu top-modele! Tarfe care sa arate bine.

-Numai tarfe?-o luam la misto.

-Iti poti aduce si neamurile ca sa nu fie toate tarfe!

-Ce-ar fi sa fii tu prima!

-Douazeci peste trei zile! Le tii in cartier. Vin si le iau seara. Nu da gres ca se duce dracului intreaga afacere. Este un client important! Un adevarat rechin! Nu un peste ordinar!

Fara a mai reusi sa raspund tot printr-o gluma, a inchis telefonul. Fusese expeditiva.Terminase discutia cu mine.

Odata cu punerea receptorului inapoi in furca am respirat usurat. Tensiunea in care traisem acele clipe fusese imensa. O tensiune placuta care te incita pe mai departe. Nora nu era tipa care sa cada la pat imediat. Ii placea sa fie curtata. Traia in lumea noastra si nu o impresionau personajele ca mine. Era o femeie adevarata careia ii placea viata de calitate si barbatii care se lupta pentru a-i castiga inima. Prinsesem ideia. Este o chestiune de timp!-mi-am spus zambind plin de speranta.

Pentru moment imaginea de dur, de criminal cu sange rece, de om instabil psihic, era inlaturata. Paream un om normal care simte gustul dulce al vietii normale. Cel putin penetru cateva minute.

Nu mai simtisem cu adevarat astfel de clipe calde de mult timp. Pusesem ceva sentiment si in alte relatii, dar acum Nora era femeia de care nu puteai fugi, de care nu te puteai dezlipi, odata ce ai avut contact cu ea. Puteai fi in stare sa mergi in urma ei ca un caine insetat,cu limba scoasa de un metru,doar, doar,sa-ti dea putina atentie.

„Peste trei zile!”-mi-am spus ganditor. Atunci aveam sa o intalnesc iarasi pe femeia care m-a fascinat.Nerabdarea incepu din acele clipe sa se instaleze. Deocamdata reuseam sa ma stapanesc.Nu trebuia sa dau de banuit prea mult ca eram amorezat lulea de Nora.

Cu o bucurie imensa in suflet, plin de viata, zambitor, am chemat garzile de corp,pentru a ma insoti la o plimbare prin oras. Aveam chef sa ies. Sa iau contact cu oamenii simpli, sa intru in magazinele de haine, sa intru intr-un bar unde sa nu fiu recunoscut. Vroiam sa ma amestec pentru cateva ore cu oamenii simpli. Vroiam sa fiu unul de al lor pentru moment. Discutia cu Nora ma dadu peste cap. Eram altul. Ciudat! Imprvizibil!Desi imi dadeam seama ca sunt asemena unui clown, continuam acest spectacol prostesc. „O dambla!”-cred ca isi spuneau garzile de corp.Citeam amuzamentul lor din priviri. Hotarasem sa-i iert. Pentru moment. Oricum pornirile criminale nu se diminuasera in mintea mea.

Oricine era suspect,devenea automat dusman.Iar dusmanii aveau de obicei un singur final catastrofal.

La mai putin de doua minute au aparut in pragul usii patru barbati inalti, nu prea legati la trup, dar care aveau niste figuri incrancenate,ce dezarmau pe oricine.Pareau niste baieti de incredere. Nu-i cunosteam. Probabil Tarzan i-a angajat. Avea fler in a recunoaste oamenii buni. Ma bazam pe instinctul sau.

-Cum va numiti? Nu v-am vazut prin zona!-am pus scurt, serios, impunandu-mi autoritatea asupra lor.

-Suntem...noi....-ingana unul cu o fata ovala, falcos, chiar daca era in discordanta cu restul trupului.

-De cat timp sunteti aici?

-De doua saptamani.

-Si unde ati stat? Nu v-am vazut in acest timp!

-Am avut misiuni mai putin importante...recuperare de bani,racolari de tarfe, punerea la punct a unor ticalosi prin teritoriu....am auzit ca se investeste mult si...

-Si nu este treaba voastra! Voi executati ce vi se ordona. Nu aveti voie sa comentati combinatiile noastre.

-Imi pare rau.

-Ma pis pe parerile tale. Acesta este singurul si ultimul avertisment.

-Nu se va mai intampla.-ceilalti au pus capetele in jos, supusi, framantandu-se ca au dat-o-n bara inca de la prima intalnire.

-Cei care isi baga nasul unde nu trebuie sau gandeste mai mult decat le este permis, sunt lichidati! Omorati! Le pun scalpurile pe sare!-am urlat accentuand momentul tragic.

-Nu se va mai intampla Don Antonio.Ne pare rau.

-Am mai auzit variantele astea si din alte guri sparte!Hai roi si pregatiti masina. Nu vreau greseli! Este o situatie grea! Am dusmani multi! Prea multi!

Cei patru au intors spatele plecand in treaba ce le-am dat-o de facut. Insa greseala fatala din partea lor. Nu stiau mersul lucrurilor. Nu stiau regulile unei garzi de corp.Erau incepatori si ingursti la minte. Nu pareau ceea ce infatisau.

-Unde plecati ticalosilor? Sunteti cretini? Aveti testele goale? Va scot vidul urgent!-am urlat isteric,incepand sa tremur de nervi.

Am scos de la spate pistolul indreptandu-l catre usa. Asteptam sa revina idiotii.

Au aparut stingheriti, citindu-li-se pe mutre teama ce imensa ce o aveau in suflet. Auzisera ca nu era de gluma cu mine cand ma suparam.Imi pierdeam orice ratiune.Si asta cu atat mai mult cu cat in fata mea se aflau niste incepatori carora le incredintam propria viata.Tarzan calcase stramb.Ma bucurasem pentru scurt timp ca a reusit sa se ridice la standardele mele de calitate a serviciilor dorite. Insa facea niste greseli de incepator. Nu-mi placea delasarea ce o afisase in acest caz.”Sau poate vrea sa lucreze!”-mi-am spus incruntat, vazand negru in fata ochilor de furie.

Acelasi personaj care vorbise in numele tuturor facu un pas in fata pentru a veni iarasi cu barbologie ieftina.Mutra sa ma apasa pe ceier.De asta data nu puteam sa ma mai calmez.

-Don....

Cuvintele i se risipira in aerul rece al camerei.Cazu secerat. Glontele ii zbura jumatate de teasta, improscand cu sange peretii din holul locuintei, pe ceilalti trei redusi mental care tremurau ca un caine rapciugos si infometat.Mai aveau putin si plangeau. Erau slabi de inger. Prea slabi.

-Asta se intampla cu idiotii care gandesc cu fundul. Le zbor testele. Cel mai bun exemplu!Voi?

La unison au ridicat privirile albe catre mine cerand indurare.Se temeau pentru viata lor. Niste copiisperiati.

Celui din mijloc i se facu rau. Avea spasme la stomac.Mirosul de sange fierbinte se raspandi imediat, invadandu-ne plamnii. Nu i se mai cunostea mutra. Doar celalat ochi mai era intreg, dar nu la locul,ci iesit din orbita atarnand pe jos prins de o bucata de muschi.O balta de sange se facu in jurulsau, aburind abundent.Mirosul mortii plutea greoi in jurul nostru. Pentru mine era ceva normal. Nu eram impresionat. Zambeam satisfacut. Rezultatul era cel scontat.

Tipul din mijloc ceda.Voma direct peste cadavrul colegului sau.Ceilalti au inchis ochii, incercand sa nu faca la fel. Erau si ei pe punctul de a ceda.Se schimonoseau ciudat,abtinandu-se din rasputeri.

-L-ai asortat! Ai pus glazura pe tort!-am replicat razand in hohote.

Ceilalti nu scoteau nici un sunet. Cred ca se abtineau sa si respire . Spectacolul era grotesc. Grotesc si nostim din punctul meu de vedere.

-Bravo! Ai castigat o calatorie in Iad!

Inca un glonte iesi de pe teava lucioasa a pistolului,spulberand pieptul celui din mijloc.Asortarea glazurata nu fusese pe placul meu cu adevarat.In piept ii aparu o gaura mare ca de proiectil de tun. Erau gloante care explodau in interiorul corpului,deflorand tot.Nu aveai scapare daca te ptindea in raza.O unealta periculoasa si eficienta care facea mereu spectacol.Trupul lipsit de viata cazu peste celalalt, marind balta de sange.Mirosul de pucioasa si de sange combinate cu putoarea de fecale ma irita pana si pemine de asta data.Era de ajuns pentru acea dimineata.Ma scarbise imaginea ce am provocat-o sadic.

Ceilalti doi priveau pe sub ochi imaginea dezolanta a camarazilor care zaceau lipsiti de viata, chiar la picioarele lor. Sangele racit imediat incepu a se coagula in jurul pantofilor lustruiti militareste.

-Deschideti ochii fetitelor! Ce dracu aveti! Bucurati-va ca inca mai traiti! Chiar si pentru o secunda!

Amentarea ii facu sa caste ochii mari, incetosati, plini de teama, o mutra ce inspira indurare.Nu mai aveau glas.Mutisera pe loc.”O minune!”-mi-am spus satisfacut de rezultat.

-Asa castravetilor! Ce naiba v-ati pleostit ca o balega!Idiotilor! Credeti ca aici suntem in filme si ne impuscam la smecherie?Aici gloantele dor si rapesc vieti pentru totdeauna.Daca ati cazut ajungeti hrana pentru viermi.Aici nu se glumeste cu moartea!

Cei doi ma priveau fix fara sa clipesca.Ascultau smirna fiecare cuvintel articulat.Nu voiau sa moara.Acum luptau pentru supravetuire.

-Daca nu muriti in schimburile de focuri, aveti sanse mari sa muriti de gloantele mele!Nu iert pe nimeni! Odata intrati in jocul nostru nu mai puteti iesi! Aveti asupra voastra prea multe secrete!

-Nu este adevarat! Nu stim nimic despre nimic! Suntem curati! Nu am mai lucrat cu mafioti! Am mintit cand am fost recrutati!-au sarit la unison aparandu-se cu disperare,agatandu-se de viata cu ultimele eforturi conjugate.

-Nu la asta ma refer tolomacilor! Stiu ca nu ati lucrat...Nu ati vazut nici macar un cadavru omorat in viata voastra! Se vede dupa mutrele voastre speriate! Feteleilor! Care nu poate rezista sa plece! Acum! Care ramane invata din mers pe pielea lui.Acum alegeti! Stati sau plecati? Aici,in lumea noastra viata voastra nu valoreaza nimic. Sunteti zero!

Pentru moment se asternu linistea in camera. Un gandac de casa aparu de sub presul peste care zaceau cei doi.Urca incet pe o mana alba, brazdata de cateva firicele de sange uscate,examina zona dupa care urca mai departe catre umar, coborand catre pieptul si abdomenul gaurit.Ajunsese la locul dorit. Intra printre matele contorsionate,apoi se pierdu prin plamanii facuti flenduri,iesi si de acolo, urcand catre cap, pe gatul murdar abundent de sange,continuandu-si drumul pe fata, pe frunte, unde s-a oprit rotindu-si antenele subtiri.

Fara veste un alt glonte pleca pe teava tintind gandacul.Capul mortului crapa ca un pepene copt.Nu se mai intelegea nimic din mutra sa. Era desfigurat total. Nu mai putea fi cunosc nici pri asamblarea mutrii pe calculator.Bucati de creier sarira pe fetele celor doi care incepura sa urle isteric.Sareau in sus scuturandu-se de mizerie.Inca un glonte tras in teasta defunctului ii opri. Se calmasera urgent. Luara pozitie de drepti incercand sa umbreasca momentul stanjenitor.

-Vreau un raspuns! Imediat! Plecati sau ramaneti?

-Raman.-raspunse prompt unul care inca mai avea urme de creier pe falci.

-Si eu!-completa al doilea care reusi sa indeparteze mizeria de pe haine si fata.

-Sigur?

-Sigur!-raspunsera la unison.

-Daca refuzati unul din voi, erati morti in clipa asta.Ati fost destepti la momentul acesta!Un inceput bun! Dar asta nu inseamna ca ati scapat de probleme!

-Vom invata din mers rostul treburilor. Vrem sa facem parte din organizatie!

-Care este motivul pentru care vreti sa apucati pe acest drum fara intoarcere?

-Bani! Nimic mai mult!

-Imi place ca sunteti sinceri. Directi.Asa trebuie sa fiti mereu.Cine umbla cu...

-Moare de gloantele tale! Am inteles mesajul! Dar nu va fi cazul!-maraiau bucurosi ca au scapat cu viata, cand unul cand celalalt.

-Gata! Ajunge cu pupatura in fund ca o sa ma usture! Acum voi ramaneti cu Gillete sa faceti curatenie aici, chiar cu manutele voastre fine.Este proba de foc! Cine nu o trece, nu mai are ce cauta pe lumea asta.

Misiunea o primira stramband din nas.Nu le comvenea dar nu aveau alta cale de a trece peste acest moment.Era un moment delicat.O proba de foc! Trebuiau sa se caleasca.Numai asa isi puteau intari psihicul.Prin injosire catre lucrurile morbide ce-ti provocau greata.Doar asa puteau deveni imuni la jegul si viata din Vietnam.Doar asa puteau sa urce in erarhia organizatiei.Asa imi castigau increderea.

Cu un scurt apel telefonic am comandat venirea lui Gillete sus la apartament.El avea sa aiba grija sa iasa o curatenie exemplara pana cand ma voi intoarce.Tot trebuiau sa scape si de cadvre.Metoda le-o va explica chiar cel in care-i vor intra in grija.erau pe maini bune.”Le va iesi untul!”-mi-am spus razand in sinea mea.

In mai putin de un minut a aparut si Gillete, sufland cu greu.A alergat urgent la comanda mea.Asa ii placea sa se prezinte:ca un soldat credincios. La vederea sufletele le-au inghetat instantaneu. Nu mai clipeau, nu se mai miscau, stateu ca doua statui comice.Gillete era un barbat inalt, peste doi metri care a facut in tinerete baschet si culturism de performanta.Avea in jur de cincizeci de ani.La fel ca majoritatea a avut un trecut tumultos.A facut puscarie, a furat, a injunghiat, a violat, a fost „un razvratit”,dupa cum ii placea sa spuna.Acum puterile l-au cam lasat. Nu mai putea tine pasul cu noile vremuri.Lasa noua generetatie de infractori sa-si faca treaba.Era randul lor.Considera ca vreamea sa a trecut.Locul de munca oferit de mine fusese o adevarata mana ceresca.Aici era protejat, avea bani,mancare,lipsit de orice grija a traiului de maine.In plus facea unele treburi care erau folositoare mie.Aveam respect pentru el.Toti aveau respect pentru el.Reprezenta intr-un fel o legenda vie.Ispravile sale erau de pomina.

Numai simpla sa prezenta te baga in sperieti.Pna te invatai cu el dura ceva timp.Erai prieten cu el, numai daca te accepta.Intai treceai prin filtrul sau, apoi te accepta sau nu.Era foarte sceptic in privinta oamenilor.Nu avea incredere in nimeni.Era un”calaretr singuratic”.

-Spune Don Antonio! Cu ce-ti pot fi de folos?

Nu vazu lesurile celor doi. Din cauza inaltimii rareori era atent la ce se afla la picioare.In fata mea, statea mereu cu privirea atintita spre mine sorbind orice cuvant.

Trebuie sa instruiesti pe acesti doi copilasi.Invata-i ce inseamna viata de mafiot.Viata de ghetou.Viata dura din Vietnam.

-Ce draculi miroase asa.A hoit! A sange! A mate imputite!-remarca cu intarziere, stramband din varful nasului agvilin.

-Ai intuit bine.Miroase....

-Isuse! Ce naiba s-a intamplat aici? A trecut o racheta prin trupul astuia?Cu ce ai tras? Ai vreun agheu prin zona?I-a uite mai este unul! Nu mai are minte in taratacuta! Nici inainte nu avea! Sec ca o nuca de cocos uscata!-incheie fraza scuipand dezgustat,peste cele doua cadavre.

Invataceii nu-si dezlipeau ochii de la el.Erau hipnotizati de namila care le statea in fata si pe care aveau sa-l aiba ca profesor.

-Pe toti sfintii si pe toate curvele din lume! M-am murdarit de jegul lor! Puneti mana si curatati trantorilor! Rapid!Nu va mai uitati la mine ca la cometa!Redepe!Unu,doi...unu,doi...Pas alergator!

Le dadu cate o palma dupa cap, nu prea tare,stimulandu-i.Baietii nici nu au deschis gura sa protesteze.Tratamentul era dur dar eficace.Stia Gillete cum sa-i ia.La instructie se pricepea mai bine ca nimeni altul.Desi a fost o puslama o viata intreaga, disciplina de sportiv de performanta si-a pus amprenta peste el, pentru totdeauna.

Fiecare a luat cate o carpa si cate o galeata incepand sa smotruiasca peretii stropiti.Frecau cu sarg fara sa mai strambe din mutre.Teama rezolva multe. Intre timp Gillete a facut rost de doi saci din plastic,negri,pentru a pune cele doua trupuri,ajutat bineinteles de novici.

Stiind ca totul este de acum in regula am plecat la plimbarea programata,desi nu mai aveam asa mare chef.Eram incordat,ingrtosat de acei ticalosi care se credeau desteptii pamantului,satul de lumea care ma inconjura.Gandul ca trebuia sa trec in lumea celor normali ma irita.Hotararea luata nu o puteam contramanda.Voiam sa merg pana la capat.Speram la o relaxare intr-un final.

Jos la partier,stateu de paza trei dintre baietii in care aveam incredere.Ii cunosteam de mult timp.Erau baieti valabili.Cu ei ma puteam avanta oriunde.

-Buna ziua sefule!-spuse respectuos Cornutu',vrand sa-mi sara in ajutor,intuind gandurile mele.

-Buna baietii! Esti perspicace Cornutule! Esti baiat destept! Nu stiu de ce ai apucat drumul asta! Puteai avea lumea la picioare in alt mod.Pacat! Pacat!-am incheiar ganditor.

-Adrenalina! Adrenalina!-raspunse zambind ca si cum nimic nu as fi spus.

-Te tampesti pe zi ce trece! Nu mai discerni!In curand numai capul o sa-l ai! Atat! Apoi daca nu-l vei folosi, ti se va umple cu balastru! Asculta la mine! Cu balastru!

Ceilalti doi au inceput a rade copios si zgomotos.Se amuzau pe seama Cornutului care a pus capul in jos incercand un scurt proces de constiinta.Tipul fusese baiat destept la viata sa.Intrase la doua facultati simultan.La Drept International si la Filosofie.Mancase carte pe paine. Numai ca teribilismul prostesc al adolescentei la facut sa calce stramb.Beat, impreuna cu alti doi amici a dat doua spargeri la doua magazine pentru a face rost de bautura si bani.La prima spargere le-a mers tira.La a doua idiotii au adormit intre rafturi.S-au apucat de baut chir in mijlocul magazinului,facandu-se crita.Iau saltat jandarmii cutot cu fulgi.Au primit cate cinci ani de puscarie, din care au facut doi.Fusesera la prima abatere si justitia a tinut cont de aceste aspecte. Acolo, la bulau,a avut viata amara.Regretele erau imense.Insa timpul nu mai putuse sa-l dea inapoi.Abia dupa un an de zile de chinuri s-a pus bine pe langa cativa borfasi care faceau legea acolo.Dupa aceasta lipeala i-a venit mai usor.A invatat meserie de la profesionisti.Cand a iesit a mai dat cateva Ivituri, de asta dat mult mai profitabile.A fost prins si de aceasta data.Avand prejudiciul mai mic asupra s-a,si nerecunoscand o alta fapta,a scapat ieftin.Cu un an si jumatate, pe care i-a petrecut tot cu vechi camarazi.Viata in puscarie i se parea accesibila.Afara se

simtea ca intr-o colivie.Acolo era libertatea de care avea nevoie.Acolo se umplea de putere.

-Lasa-l sefule ca incepe sa aiba regrete si nu mai este bun de nimic.-interveni subtil Ham,intorcand cutitul in rana si mai tare.

-Ce stiti voi incultilor! –replica Cornutu plin de sine, ca un ganditor.

-A inceput! Gata l-am pierdut pentru o bucata de vreme.

-Am atata scoala!

-Sunt sigur! Doua la stat facute cu frgventa redusa si alte doua! tot la stat dar cu fregventa continue cu mic dejun,pranz si cina inclusa.Ca sa nu mai vorbim de program educational!Esti tare! Daca continui in ritmul asta ai sansa sa mai faci una rapid! Pana mori poate te face statul docent! Atatea facultati facute in orase diferite!

-Ham, iti rup gatul! Nu ma provoca!

-Musca! Musca caine rau!

-Terminati cu prostiile astea.-am intervenit scrutand cearta iscata intre cei doi.Mergeti cu mine in oras.Vreau sa fiti inarmati pana in dinti.Aduce-ti masina! Du-te tu Macaroana! Vad ca tu nu ai spus aproape nimic.Nu de alta dar mai adormi pe aici! Pana la pensie mai este!

-Daca prinde anul celalalt, este mult! Dar sa treaca inca treizeci de ani! Exclus!-se baga iarasi in seama Ham, pus pe glume.

-Termina cu idioteniile astea si sa mergem.Ave ceva treaba.

-Cafteala sefu'? Am chef sa dau o paleta unuia.Poate reusesc.Stii...ma mananca uneori plamele!

Mergem la o plimbare prin oras.Facem cateva cumparaturi, ne relaxam, mancam ceva...Suntem si noi oameni!

-Cumparaturi!?-gandi iarasi Ham cu voce tare.Ca tarfele!?

Ultimele cuvinte m-au scos din pepeni.I-am sters un pumn peste nas,aducandu-l la realitate.Contrar asteptarilor nu-l busi sangele.Vazuse cateva stelute colorate in fata ochilor,dar isi reveni.Lasa glumele pentru alta data.Intelesese ca a intrecut masura si trebuia sa se potoleasca. Era un advertisment dur din partea mea.Pana la glonte ii mai trebuia o abatere.Nu-mi pasa ca era prieten cu mine si ne cunoste de dinainte de a crea aceasta organizatie.

-Imi pare rau!-sopti aproape de urechea mea,tinanand mana la locul lezat.

-Hai sa mergem!-am ordonat dur pentru a potoli spiritele.

Am iesit din bloc, flancat de catre Ham si Cornutu.Un val de aer rece ma izbi in mutra botita de la atata imbacseala.Simteam cum raceala de afara imi intinde ridurile, cum imi clateste ochii,cum plamanii se umplu de vigoare.Ma simteam ceva mai puternic.Parca luasem o doza de energizant.

Ianainte de a urca in masina am dat roata cu ochii prin imprejurimi.Era dezolant.Blocurile arata ca niste riune parasite.Afara doar cativa batrani si cativa copii se plimbau pe aleele inguste, pline cu un strat subtire de zapada.Aici nu avea cine sa faca curatenie.

-Don Antonio! Don Antonio!-se auzi o voce ragusita venita de undeva de la coltul blocului.Stati! Stati!

M-am intors catre acea zona.Era un batran cu o barba alba, lunga, ingalbenita in jurul gurii de la tigarile proaste,slab la trup, abia reusind sa se miste.Tine in mana o plasa din canepa plina cu resturi de la gunoaiele din oras.Acelea erau pline cu bunatataturi.Astea de aici....Purta pe cap o sapca neacra care lucea de jeg,pe umeri avea o haine veche de la un costum,Iar in picioare o pereche de pantofi scorojiti cu doua numere mai mari abia taraindu-i.Se apropia incet.Incerca un zambet de sub barba deasa si mizerabila.Venea cu intentii bune! –vroia sa spuna.

-Mars de aici mosule!-sari Cornutu sa-l impinga. Misca-ti jegul in Aalta parte.Hai matura locul ca te spanzur de barba aia ca de popa.

Batranul se opri instinctiv.Era periculos sa se apropie de mine.I se putea intampla orice.Un simplu pumn dat cu putere intr-o zona vitala l-ar fi trimis la cimitir.Nimeni nu ezita sa riposteze cand era vorba de viata mea, sau de a lor.Instinctul de suprvetuire se declanseaza automat.

-Lasa-l sa se apropie!-am poruncit.Nu este periculos.Este vai de steaua lui!

Batranul se apropie cu multa bagare de seama, scotandu-si sapca de pe cap,isi facu o cruce mare,apoi ingenunchie la un metru de mine. Gesturile sale ma lasasera cu gura cascata. Nimeni nu se opinti in fata mea cu atata smerenie.

Alaturi de masina se adunasera deja inca vreo cinci persoane, cateva femei impreuna cu progeniturile ce tuseau ingrozitor.Iarna venise prea repede si ii prinsese descoperiti.Aveau fetele rosii, parul murdar fluturand in vantecelul ce adia intepator,iar trupurile acoperite ce catre o flanea rupta si o pereche de blugi subtiri, murdari, rupti in genunchi.Mi se facuse o mila teribila.Nu erau vinovati ca parintii gresisera fata de viata si i-au adus pe lume.Privirea imi zbura alternativ.

-Ce vreti oameni buni? Ce cautati afara pe frigul asta! Nu vedeti ca va sunt copii bolnavi! Ce dracului aveti in cap! Tarate?-am strigat facand o scena specifica, dramatizand momentul.

-Pomana,pomana vrem!-raspunse batranul prompt.

-Da,ceva de mancare!-interveni si femeile prinzand la curaj.

Cei trei bodyguarzi erau uimiti.Nu mai vociferau.Asteptau o reactie din partea mea.Li se facuse mila si lor.Era o situatie crunta de viata. Sentimentele umane au izvorat din adancul sufletului ca un rau involburat.Nu puteam trece cu vederea aceste personaje napastuite.

-Bani vreti?-am intrebat mai mult formal.

-Da.-au raspuns la unison bucurosi ca au o sansa sa capete ceva.

Fara a ezita am scos din bunzunar un tenc de bani, impartindu-le in mod echitabil cate un milion de lei.Pentru mine nu reprezentau mare lucru, dar pentru ei era o mana cereasca.Iau luat rapid, sarutandu-mi mana respectuos.

Apoi au disparut cu lacrimi in ochi, bolborosind si ultumind Cerului pentru ca au capatat atatia bani.Pentru o perioada erau lipsiti de griji.Aveau ce manca, aveau cu ce sa-si ia ceva de imbracat, aveau si pentru o sticla de bautura cu care sa se incalzeasca.Facusem o pomana.Ma simteam bine, usurat de niste pacate. Acesti oameni meritau acele parale.Erau saraci lipiti pamantului.

-Hai sa mergem!-am ordonat garzilor de corp, intrand in masina la cald.

****

In oras am oprit pe Pietonalul Unirii, acolo unde se aflau majoritatea magazinelor de lux.Aici gaseai orice fel de marfa de calitate, orice de la restaurante pana la magazine alimentare.Din aceasta zona te puteai aproviziona cu de toate. Numai daca aveai bani multi la dispozitie.

In fata hotelului Rapsodia, situat in fata Consiliului Judetean si a Teatrului Mihai Eminescu, am oprit masina.Nu am iesit decat atunci cand baietii au fost siguri ca zona este curata.

Un nou val de aer rece imi cotropi plamanii, purificand trupul.Aici ,in aceasta zona, pana si aerul respirat era altfel.Nimic nu se putea compara cu zona noastra unde domnea mizeria, haosul si faradelegile.In aceasta lume traisem si o data!

Imbracat cu un palton negru,lung,croit perfect pentru trupul meu, un sal alb, scos afara, lasat liber peste revere.Pe cap purtam o palarie de culoare neagra cu bor lat si drept, tinuta putin pe frunte pentru a starni misterul asupra mea. Imaginea de gangster era completata de o pereche de pantaloni tot de culoare neagra marca Versace, si o pereche de pantofi din piele de camila, grosi, turnati pe picior impecabil. Aveam o prestanta deosebita.

Flancat de catre baieti atrageam privirile curioase ale celor din jur.Imi placea acest lucru.Lasasem gandul modetiei la o parte.Nu mai voiam sa fiu amestecat cu multimea din jur.Era viitorul sef al mafiei din aceasta zona.Nu ma puteam compara cu oamenii obisnuiti.Eram o forta in oras.Deci oricine trebuia sa-mi stie de frica.

-Unde intram!-intreba Macaroana, aflat inaintea mea ca un scut bine plasat.

-La Aida.Vreau sa vad ce marfa au adus parlitii astia.In plus sunt si niste tipe meseriase care vand!

-Acolo este de noi!-completa Ham ranjind bucuros ca va fi alaturi de o femeie frumoasa pe care va incerca sa o vrajeasca.

Cu mutrele acre, increzute,plini de noi, am intrat in magazinul de haine si incaltaminte, care era ticsit lume.Fiecare vroia sa cumpere cate ceva pentru sarbatorile de iarna.Lumea se inoieste la Pasti si la Craciun.De doua ori pe an.In rest rupe la purtat ce a cumparat la aceste sarbatori.

Cand am intarat doua domnisoare inalte,slabe cu forme proeminente,una blonda cu ochi albastri, alta roscata cu ochii caprui, amandoua cu parul lasat liber peste umeri, imbracate cu fusta scurta pana sub fesele rotunde si apetisante,continuand cu o camasa rosie mulata pe trup scotand in evitenta sanii mari ,pastrati bine, ne-au intampinat zambarete, gata sa ne conduca prin magazinul ticsit de lume si marfa.

-Buna ziua! Numele meu este Alice.-spuse cea cu parul blond.

-Buna ziua! Numele meu este Gabriela.spuse si cealalta la fel de vesela.

Pret de un minut nu am spus nimic.Le-am privit pe amandoua cu o pofta teribila.Erau doi ingeri nevinovati.In fond nu erau decat doua pustoaice de cel

mult douazeci de ani, care inca mai aveau multe de invatat de la viata. Privirea mea patrunzatoarea le-a pus in dificultate.Se uitau cand una la alta cand la mine, incercand sa inteleaga ceva.In spate Macaroana,Ham si Cornutu, faceau legea.Nimeni nu mai intra in magazin.Doar se iesea.Lumea vocifera, dar nimeni nu se punea cu cei trei care se postasera ca niste ziduri in fata usii.

-Sa va conducem prin magazin? Va rog sa lasati clientii sa intre!-comenta cea cu parul roscat.

-Ce se intampla?-interveni o alta domnisoara, brunete cu parul lung si ondulat pana la jumatatea spatelui, imbracata la fel ca si colegele ei, numai ca arata mult mai bine, mai versata, fiind si cu vreo zece ani mai in varsta decat celelalte.

Avea o figura de femeie care trise viata in adevaratul ei sens, o femeie care intorcea mintile oricarui barbat.”O femeie odraznica!” Cum se spune intre barbati.

Privirea mi se lipi de chipul alb ca laptele, aflat intr-un contrast perfect cu parul vopsit in negru cu reflectii albastre.Avea buze creionate ca intr-un tablou, o linie lipsita de greseala.

Ochii ei albastri ramasera fixati pe imaginea mea cand se apropie mai mult.Pupilele i se marira brusc, figura i se facu serioasa, pentru moment muti.In spatele meu galgia se accentua.Lumea facea galagie sa fie lasata sa intre.Masa prindea la curaj.Pana la urma Macaroana a incuiat usa scriind pe o bucata de hartie ca este „inventar”.Isi batea joc de ei.Lumea incepu a injura, dar degeaba.Nu mai aveau cum sa intre in magazin decat dupa plecarea noastra. Aveau de asteptat.Cateva femei mai batrane care mai erau in magazin au lasat marfa si au iesit imediat.Frica le stapanise.Acum am ramas doar noi, cele trei fete si cu colega lor de la casa de marcat.

-Ce naiba se intampla aici?-interveni iarasi roscata cascand ochii mari, intr-o stare de panica.

-Mai bine taci idioat-o!-ii taie vorba tipa bruneta.Stii cine este domnul?

-Nu.

-Este Don Antonio! Seful mafiei din oras! El este tata tuturor.Fara el nu se misca un deget! Nu-l cunosti?N-ai auzit de el?

-Nu.

-Inseamna ca esti o mare proasta!

-Multumesc pentru compliment.

-Este meritul tau.Te-ai straduit mult sa ajungi la nivelul asta.Nu-mi multumi!

-Daca nu taci te trag de par pana ce-ti ramane podoaba la mine in mana.

-Du-te dracului in spate.Avem de servit un domn important.

Bruneta plina de tupeu, ma lua de sub brat, incepand sa-mi arate magazinul.Cand trecu pe langa tipa de la casa de marcat ii porunci sa aduca o sticla cu vin din frigider.

-De ce?-se trezi vorbind.

-De proasta ce esti! Nu aveti nimic in teasta! Ati trait pe luna?-se urla bruneta isterica.

O priveam vambind in coltul gurii, parsiv, mandru in sinea mea ca sunt cunoscut in oras si ca mi se afiseaza o nota de respect aparte.

-Cum te numesti, brunetico!

-Carmen.-raspunse zambind.

Eram fascinat de chipul ei.Privirea mi se cobora numai la gura ei.La buzele carnoase rujate inchis, la buzele pe care as fi vrut sa le sarut indelung.

-Ai talent la a vraji barbatii!Poti castiga bani frumosi! Ai stil! Esti trecuta prin multe....

-Nu sunt o tarfa!

-Nu la asta m-am referit.Am vrut sa spun ca ai tregut prin multe greutati.Ai dat de pamant cu viata.Colegele tale sunt niste pustoaice speriate.

-Nu sunt speriate.Putin vrajeala si sunt la pat....

-Interesant.Dar tu...

-Eu, ce?

-Tu cum ...

-Vrei sa ma culc cu tine?

-Ai accepta propunerea? Te platesc bine! Imi plac buzele tale!

-Sunt sigura ca poti avea orice femeie din lume, la orice ora.De ce tocmai eu?

-Sa spunem ca mi-ai cazut cu tronc! O expresie...

-Cred ca ar fi mai bine sa servim un pahar de vin.Apoi iti poti alege ceva din magazin.

-Frumoasa iesire din gheara!

-Experienta.-imi intinse un pahar cu vin roziu,care raspandea un buchet fin,greu de refuzat gustului.

La intrare Ham o lua pe blonda de dupa gat propunandu-i sa il duca la o plimbare printre stenderile cu haine.O mica vrajeala.aceasta accepta pe loc.Avea in fata un tip inalt, cu bani, cu o functie bine determinata in cadrul organizatiei.

Macaroana facu la fel cu roscata dar aceasta ii dadu mana la o parte, injurandu-l.Acesta se amuza.Ii placeau aceste jocuri.Nu era prima femeie care il refuza.Dar el nu renunta.Stia ca pana la urma cedeaza.

-Hai roscatico, unde te duci? Vino la tata! Hai sa ne distram putin!

-In visele tale ticalosule!

-O,iti place sa joci dur! Lasa ca te imblanzesc eu! Putina rabdare frumoaso!

-Dispari din fata mea!

Macaroana se afisa impunator in fata ei,blocandu-i calea.Vru sa o cuprinda de mijloc,dar aceasta ii articula o palma puternica mutandu-i capul. Fusese o lovitura pe neveu.Pentru moment Macaroana vazu stele verzi.Era debusolat. Roscata sa retras un metru in spate, pufnind in ras.Figura lui era rosie ca sangele.O umilire!

Tot fara veste acesta i-a raspuns cu un pumn zdravan direct intre nas si ochi.Asa ca sa prinda doua zone dintr-o lovitura. Fata cazu in fund.Era ametita bine.Scutura din cap dar nu-si revenea.Sangele o busi imediat pe nas,care din pacate sari din loc:fractura de piramida nazala.Lovise exact la tinta.Ii lasa o amintire dureroasa.Camasa rosie s-a inchis la culoare urgent.Rosu pe rosu se

combina.Cand se mai dezmetici din soc,reusi sa-si dea seama in ce hal se afla.Incepu a plange in hohote privind la mainile pline de sange.Durerile nazale incepura zdravan.O astfel de lovitura este prea dureroasa pentru o femeie.

-Tupeul gros se plateste,tarfa ordinara!-comenta ridicand-o de jos ca pe un fulg.

Aceasta nu mai riposta. Se lasa in voia barbatului care o injura continu.

Afara multimea s-a strans in soapta langa geam, curioasa si totodata ingrozita. Asa ceva in buricul de lux al orasului nu se mai intamplase.Mai ales ziua!

Cornutu care ramasese in pragul usii s-a intors catre spectatori injurandu-i si facandu-le semn sa plece.Insa acestia nu schitau un gest. Nervos a deschis usa magazinului si s-a facut asupra multimii,lsand sa se zareasca din dosul hainei pistolul.Efectul a venit imediat.In mai putin de zece secunde imprejurimile magazinului se curata de oameni.Treaba era groasa. Nu voiau sa aiba de aface cu astfel de personaje.Fiecare vroia sa prinda Anul Nou.

Macaroana o taraia mai mult de parul lung,dezordonat,vrand sa o duca in cabina de proba pentru a o viola.Asta era meteahna sa.Cand cineva il refuza,se infierbanta ca un taur.Nu mai judeca lucid.

Carmen pricepu intreg taraboiul spre ce deznodamant se indrepta.Biata fata era sub efectul violent al loviturii.Nu pricepea mare lucru din ce avea sa i se intample. Eu eram impasibil la ce se intampla in jur.Eram fascinat de chipul femeii care statea in fata mea oferindu-mi o pereche de pantofi,scumpi, de firma.

-Nu intervii? Permiti sa se intample asa ceva?Vrea sa o violeze pe biata fata! Nu are mai mult de optisprezece ani....-o tranti Carmen pe nepregatite, simtind ca este timpul sa intervina pentru colega ei.

-De ce sa intervin? Ce este fica mea? O tarfa ordinara! Daca fece figuri o incaseaza rau! Nu-i face nimic altceva,decat o partida scurta de amor si a scapat! Linisteste-te! I-a sa vad....

-Nu ai inima!

-Duduie, in lumea mea daca ai prea multa inima dai de dracul imediat! Aici trebuie sa fii calit si lipsit de orice morala!Daca ti se pune pata pe ceva, nu renunti!

-Intervina! Te rog!

-Nu pot sa stric placerea baiatului! A gsit si el o pasarica tanara! Nu-i pacat?Ce-ti pasa tie de tarfa asta?

-Nu este tarfa! Este virgina! O cunosc de cand avea zece ani! Este cea mai cuminte fata din lume!

-De unde stii? I-ai pus contor la pasarica ca sa vezi ce a facut intre timp?

-Iti jur!

-Daca nu pica ea atunci pici tu la zar! Mergi cu mine in cabina si ne sexam ca doi porumbei! Ce zici?

-Nu....

-Atunci nu fac alta invoiala.

Carmen stramba din buze ganditoare privind cu groaza la colega ei, apoi catre mine care zambeam ca eram gata sa pun laba pe o tipa super tare.

-Timpul trece. Iar daca ajung in cabina nu mai pot intrerupe joaca lor.

-Nu este o joaca! Este un viol in toata regula!

-Inca nu.Dar daca te mai gandesti mult s-ar putea sa o ai pe constiinta intreaga viata!

Mai zabovi vreo cateva secunde dupa care se invoi.

-Bine.Dar aici este ultima data cand calcati.Sa nu va mai prind.

-Sunt perfect de acord!-am conchis razand miseleste.

Macaroana nu contenea cu injuraturile la adresa fetei care devenise o carpa de sters pe jos intre timp.Nu mai avea vlaga in ea.Era asemenea unui condamnat sedat sa fie dus la ghilotina fara a opune rezistenta.

-Ajunge cu tara boiul acesta! Esti cretin?Vrei sa o violezi sub ochii nostri?-am strigat catre el, scotand pistolul din teaca pentru a fi mai convingator.

Acesta s-a uitat la mine ca un tampit neintelegand nimic.Cheful i se taie imediat. Fierbinteala din minte i se duse.Scrasnea din dinti ca un caine turbat,dar nu avea incotro. Ordinul meu nu trebuia incalcat.Stia ca il pot impusca daca nu inceteaza.

-Treci la locul tau la usa.Tine de sase.Hai repejor!-am urlat tresarindu-i inima din piept.

Lasa imediat mainile din parul tineri, scapand printr dinti cateva injuraturi si se indrepta catre usa. Tpa se sprijini de margine peretelui ce ducea catre magazie. Rasula din greu.Traise o experienta traumatizanta.

Carmen ii sari in ajutor, dandu-i o cana cu apa si o batista sa se stearga. Vru sa o ridice si sa o puna pe un scaun, dar mana mea o indeparta brusc.

-Parca aveam o intelegere jigodie! Crezi ca ma duci cu vrajeala? Gresesti? La mine cine promite ceva si nu face sfarseste sa moara in chinuri de neimaginat si sa zaca undeva uitat de lume pentru totdeuna. Nu te mai gaseste nici cel mai mare parapsiholog!

-O clipa!

-Am zis sa o lasi draculi, ca doar atat poate sa faca. Nu moare! Iar daca se intampla asa ma doare in cot de persoana ei!

Fara sa mai comenteze ceva am tras-o de mana in cabina incepand sa o dezbrac imediat.Mai mult ii rupeam hainele, decat sa o debarasez de ele normal. Ea nu vocifera nimic.Ma privea atenta asteptand sa ia sfarsit spectacolul.Acesta abia incepuse.

Intr-un minut o aveam goala in fata mea asa cum o lasase natura.Sanii erau proeminenti, albi, cu sfarcuri interite si aproape negre.Nu aveau nici un cusur acele forme Dumnezeesti. Parul negru lasat liber peste umerii subtiri, cu o talie de invidiat si niste picioare drepte de top-model, cu niste fese conturate la fel de bine si armonios cu intregul trup, o faceau sa arate ca o zeita din Olimp, ce putea fi divinizata fara probleme.

Excitat de aceasta imagine, m-am dezbracat cu aceeeasi graba, incepand partida de sex. Carmen era asemenea unei statui, rece, distanta, lipsita de orice reactie la vreun stimul. Ma enerva atitudine ei.Am scos pistolul, si i l-am pis la tampla.

-Danseaza!-i-am soptit in ureche in timp ce o penetram brutal, inciuda, poate avea de gand sa colaboreze.

-Poti sa ma omori.Dar nu voi face cum vrei. Reguleaza-ma in orice mod, dar nimic altceva nu fac! Fa-ti treba si sa incheiem targul!

-O.K.Tu ai vut-o!

Fara sa o avertizez intr-un fel pentrarea a fost si mai adanca si intr-o pozitie incomoda.O durea. A scancit dandu-i lacrimi.Pe mine ma intarata mai tare suferinta ei. O aveam si ma simteam extraordinar in interiorul ei.

-Accepta!

-Niciodata!-a raspuns printe dinti abia sufland de durere.

-Foarte bine!

Aceeasi tactica ca mai inainte am aplicat-o.De asta data rabufni.Nu am dat importanta.Mainile ei au vrut sa ma indeparteze,dar eu eram atat de bine inclestat de trul ei, incat orice tentativa de a scapa era sortita esecului. Partida dura ceva vreme. Am tinut-o in aceste chinuri pentru a-i arata ca eu sunt seful sio pot face sa sufere de sa-si dorească moarte imediat.

La final cazu intr-un colt, plangand mocnit, cu mainile pe fata.Zambeam satisfacut din toate punctele de vedere. Cu o mutra plina de sine, m-am imbrcat inapoi cu hainele de mafiot, iesind din cabina, dar nu ianinte de a-i arunca o suta de dolari.

-Daca colaborai castigai de cinci ori mai mult! Tarfa idioata!-si am scuipat langa ea lasand-o sa-si planga de mila.

In magazina era liniste. Toti se uitau la mine ca la un extraterestru.Ma irita privirea lor.

-Ce aveti? Vreti si voi curvelor?

-Nu...-a baiguit cea de la casa de marcat care a pus ccapul in jos supusa.

Macaroana si cu Cornutu stateau la usa privindu-ma la fel de ciudat. Ham inca nu aparu, dar se auzeau rasete din dosul unei perdele. Blonda a colaborat. A scapat simplu. Si in plus se va alege si cu o suma mare de bani.In drumul meu catre masuta pe care erau asezate paharele cu vin, am zarit-o pe roscata care isi lingea ranile ca un caine, tolanita langa tejghea.Ingrtosat am scos cinci sute de dolari pentru a face uitat incidentul cu Macaroana care ii facu o operatie estetica fara voia ei.

Cele cinci hartii poposira peste pieptul plin de sangele scurs din abundenta peste haine, peste pilea alba care capata o culoare rosietica, foarte scarboasa.

-Veti plati!-se auzi comentand in urma.Va dau in judecata! Credeti ca ma cumparati cu banii astia?Taica-meu este avocat!

-Taica-tau este un betivan si un ratat care scurma prin gunoaie! Asta este taica-tau! O fata de avocat lucreaza in alta parte! Are tarlaua ei! Tu...Un imens nimeni printre alti necunoscuti!

-Veti vedea!

-Asculta pustoaica fara minte! Daca nu incetezi cu galagia Te iau pe tine si ma-ta si pe taica-tau si va fac pachet! Va arunc in Iad! Dar mai intai va dau cate un suvenir! Cate o „cravata columbiana”! Stii ce este aia?

Aplecandu-ma asupra ei, fata isi stranse picioarele,se ghemui mai mult, casca ochii,se albi si mai tare,inima batandu-i in pas alergator.Teama sipanica o cuprinsera.

-Raspunde tarfa cu plicul mare!-am urlat tragand-o de par cu putere.

Abia atunci am zarit efectele operatiei estetice.Nasul era strambat in parte dreapta, plin de sange inchegat, invinetit, umflat cat o cartofa.

-Macaroana!-m-am intors catre el.Esti bun de chirurg!

Imi raspunse cu un zambet larg.

-Meriti un premiu! Ce zici?

-Depinde ce premiu!

-Ai un trofeu in cabina de proba! Este o tipa de clasa intai! La zdreanta asta nici nu ai ce regula! Du-te acolo! Vrea satisfacuta! Eu nu am reusit!

Ca un animal,urmandu-si prorpiile instincte neconditionate,din cativa pasi intra in cabina.Urma un strigat de ajutor venit din partea femeii, dupa care se auzi zgomotul unei palme si tacere.Macaroana intra in actiune.Doar cateva gemete infundate mai spargea liniste de mormant care se asternuse.

Cornutu isi freca manile si isi musca buzele de ciuda. Vroia si el o portie din tarfa care era lucrata animalic.Astepta un semn din partea mea.

Intre timp m-am asezat din nou pe scaun savurand paharul cu vin de calitate care aluneca pe gat usor raspandind arome unice de struguri copti.

-Tu –catre cea de la casa de marcat-prezinta-mi niste haine si cateva perechi de pantofi! Nu sta ca o meduza! Serveste un client important!

Fata muti.Era paralizata emotional.Nu putea sa se miste un centimetru.Duritatea noastra o facu sa fie in pragul lesinului.Se gandea ca urmeaza ea la rand.Nu aveam de gand asa ceva.Dar putina sperietura nu strica.

-Esti muta! Cine dracului te-a angajat? Ce fel de personal aveti aici! Nu-mi place servirea. Va voi reclama la Protectia Consumatorului!

Cornutu incepu a rade copios.la fel si eu.Faceam bascalie dintr-o domnisoara care mai avea putin si facea pe ea de frica.

-Formidabil!-am scos pistolul si tintindu-i fruntea lata de om destept.

Cu greu reusi sa iasa de dupa tejghea, tremurandu-i picioarele zdravan.Incepu a plange.Isi misca degetele nervoasa.Asta chiar ca avea o mutra care sa-ti provoace mila!

-Apropie-te! Nu-ti fac nimic! Adu ce te-am rugat! –pe un ton domol. Repede curva ordinara!-pe un ton grav care o facu sa se miste ca teleghidata.

Clipind din ochi fara incetare, un tic in momentele de panica, cu pasii marunti din cauza ca nu-i permitea fusta stramta ,se afisa in fata mea.Lacrimile ii siroiau ca o ploaie de vara,torentiala, calda, iesind aburi de pe figura alba.

-Vreau o perche de pantofi! Nu intelegi? Macar atat adu si tu!-m-am rastit enervat de atitudinea acestei domnisoare.

Pistolul statea tintit spre miflocul fruntii. Un glonte si ii zbura teasta. Ramanea cu beregata in aer ca o gaina.

-Mai astept mult! Unde naiba te gandesti?Mars si adu ceva sa probez!

-I...imediat....A..acum!-reusi sa ingane parand ca si-a revenit din soc.

Cornutu nu mai contenea cu rasul. Se prapadea de ras in dreptul usii. Dincolo in cabina de proba spiritele erau incinse. Macaroana pompa la funduletul lui Carmen care incepu sa geama de placere. Ii disparuse teama. Se complacea in acest joc pervers. Meseria avuta candva o ajuta in aceste momente. Nu mai avea trac. Il facea pe Macaroana sa exalte de placere.

-Mai incet porumbeilor! Nu sunteti singuri! Mai sunt persoane in jur! In plus aici sunt doua domnisoare carora poate li se face pofta! Nu putem satisface atatea femei!-am spus razand cu pofta, sprea uimirea celor doua tinere cere inca tremurau.

Cea de la tejghea mi-a adus o camasa alba, urata, simpla, facuta pe undeva printr-un atelier la vreun subsol de bloc.In plus era si ieftina. Nu-mi placeau astfel de lucruri. Aveam gust acum, aveam stil, eram seful mafiei locale. Inca neincoronat ca un rege, dar multa lume auzise de ispravile mele facute intr-un timp scurt.

-Ce-i asta! Imi aduci carpe de sters geamurile, sau de spalat pe jos! Eu am fata de boarfele astea? Raspunde!-am prins-o de par si am tras-o apropae de mine.

-Nu. Ce anume?

-Nu aveti fata de asemenea lucruri! Imi pare rau.

-Atat?

-Nu.

-Continua! Imi pare rau...

-Imi pare rau.....

-Don Antonio!

-Don Antonio!

-Repeta tot! Cu glas tare!

-Imi pare rau Don Antonio!

-Meriti un premiu!

Fata casca ochii mari vazand ca scot din buzunar doua bancnote de o suta de dolari. Banul era slabiciunea ei. De altfel a intregii umanitati. Banul dicteaza oriunde in lume. Aceasta fatuca era genul de om care trecea cu vederea orice daca ii ofereai bani. Imi placea. Dincolo de aprente, era si putin parsiva. Stia ce vrea de la viata. Se orienta bine.

Cu banii intr-o mana si cu cealalta tinand parul ei frumos parfumat,o priveam fix in ochii aia intunecati ca noaptea. Incercam sa descifrez misterul ei. Ochii spun mereu totul despre un om. Ochii tradeaza mereu.

Eram atent la irisii negri, care se mareau pe masura ce intensitatea privirii mele crestea. Erau ca doua flori care se deschideau luminii. Tipa nu mai clipea. Era hipnotizata de adancimea privirii mele. Nu-mi placea ce vad.

-Tarfa!-am strigat ca un diavol afumat cu tamaie. M-ai pacalit! Te omor! Te dau pe mana baietilor! Te crezi mai smechera ca mine! –o palma porni fara sa-mi dau seama, direct spre fata ei.

Amandoi obrajii s-au inrosit ca fierul incalzit. Lacrimile incepura a siroi ca un fluviu iesit din matca.Lovitura fusese primita din plin. Spaima cea mai mare era ca instinctiv,mana mi se inclesta pe gatul ei subtire si lung. O strangeam cu putere. O sugrumam.Ochii ii ieseau din orbite ca la sarpe. Avea o figura comica pentru mintea unui sadic. Aveam in acele clipe o placere deosebita sa o chinuiesc. Vroiam sa ma implore sa o las.Era victima perfecta. Un ins neimportant din decorul nebunesc al lumii, otanara care nu opunea rezistenta, care se lasa omorata foarte usor. Era ca o guma de mestecat pe care o modelezi, o framanti, o intinzi, o strangi cu dintii si apoi faci un balon urias care

se sparge. Atunci vine sfarsitul. Se curma viata unui anonim. Moartea nu iarta pe nimeni. Indiferent daca esti prunc,adolescent, batran, femeie sau barbat. Cad prada haosului etern toti, de-a valma. Intra ca intr-un malaxor de suflete. Acolo....

-Don Antonio! Don Antonio!-striga Cornutu din dreptul usii. O sugrumi!

Atunci, vocea lui imi rasuna in minte ca o lovitura de baros. S-a produs declicul, facandu-ma sa revin. M-am calmat .Am fost pe cale sa fac o prostie.”O crima in buricul targului!”-ar fi tunat ziarele a doua zi.

Am slabit stransoarea dar nu i-am dat drumul. Am prins-o din nou de parul ravasit, care inca raspandea o aroma de fructe exotice, tragand-o langa gura mea. O priveam iarasi atent, de asta data zambint sarcastic. O aveam la degetul cel mic. Incercase sa ma prostesca. Citisem in ochii ei intreg sufletul. Era o scursura ca si celelalte colege, ca si prostituatele pe care le aveam pe centura la produs.

Cu cei doua sute de dolari in mana, puteam face orice. I-am rupt camasa bleumarin cu sdef pe ea, scotand la iveala doi sani de marime moderata, cu sfarcuri mari, doua tate perfect rotunde, albe ca varul, doua tate care se zbenguiau libere sub ochii mei mari, pirduti pe imaginea lor. Nu ma asteptam la un asa tablou. De obicei femeile poarta sutien pe dedesubt. Asta nu avea nimic. Era...trasnet de apetisanta. Pe din-afara nu se vedea mare lucru, din cauza bluzei largi. Dar cand aceasta era inlaturata dadeai de o frumusete aparte a naturii umane.

Infirbantat, am inceput sa-i masez, incet, apoi apasat, strangandu-i pofticios in maini. Tanara scancea intr-un fel de plans ciudat care ma lasa rece. Nu mai tinea figura. Eram pe „baricade” cu amandoua mainile. Pielea o avea moale ca o matase scumpa, rece ca o apa de izvor, culoarea sfarcurilor si forma usor tuguiata, le faceau sa semene cu doua stafide mari, coapte si uscate. Fara oprelisti le-am sarutat muscandu-le facand-o pe femeie sa tipe de durere.

In clipa urmatoare a iesit si Macaroana de la „interviu”, cu o figura luminoasa, zambind larg, satisfacut pe deplin, degajat de toate problemele vietii. Imi intrerupse momentul suav pe care-l traiam. O delicatete de femeie pe care ai fi platit-o oricat sa o ai la pat. Un demon cu chip de inger! Cazuse in capcana mea si nu a mai avut scapare.

Cornutu tusi incercand sa-mi capteze atentia. Reusi. Isi freca mainile si imi facea de zori semne cu ochii. Apoi continua cu mana gesticuland neanteles.

-Ce faci ba, gustere? Dirijezi avioane? Ai inebunit? Ce dracului ai?-l-am obstructinat iritat.

-Nu sefu, vrea si el sa participe la un „interviu” cu directoarea Carmen! –se baga Macaroana, tragandu-si pantalonii mai sus.

-Ai platit pentru servicii?-i-am intors vorba lasandu-l cu gura cascata, semanand cu un dobitoc notoriu.

-Nu...

-De ce? Cine esti tu sa nu platesti? Fiecare plateste cretinule! Scoate parale groase si plateste! Nu fi idiot ca te iau gaborii iarasi la parnaie!

-Am gresit sefu’!

-Bineinteles ca ai gresit. Mars si plateste jigodie in calduri!

Scotocindu-se prin pantaloni Macaroana gasi niste bani intorcandu-se catre cabina unde era Carmen, tarfa stilata care ne cazuse in cale din trosneala.

-Scobeste-te bine si-n chiloti! Scoate lovelele si plateste! Te-ai simtit bine! Nu vreau sa umble vorba prin targ ca oamenii lui Don Antonio „muncesc" si nu platesc. Nu-i asa scupete!-mi-am indreptat atentia catre femeia din fata mea care plangea fara sa mai scanceasca, siroindu-i lacrimile pe sub barbia fina, pe gat, apoi pe sanii deliciosi udandu-i din plin.De ce plangi?

Tipa nu spunea nimic. Tacea si ma privea fix incercand sa ma descurajeze.

-Este o miscare proasta baby! Nu incerca trucuri de fata mare! Nu tine cu mine! Sunt prea trecut prin viata asta de rahat ca sa ma descurajezi sau sa am remuscari.

Ca un parinte ocrotitor i-am sters lacrimile de pe obraji, apoi de pe sanii ce stateau fixi, asteptand ca un barbat,un Fat-Frumos,sa o faca sa vibreze de placere, sa-i framante intre palme aceste fructe,sa le descopere senzatiile de excitare.

Scotand din buzunare alte doua sute de dolari, si impreuna cu ceilalti de dinainte, i-am strans sul bagandu-i in gura. Tipa casca pliscul ca un pui flamand fara sa vocifereze. Acest dar veni incununat de un sarut lung, in toata regula, simtindu-i buzele reci, deloc primitoare, pline de ruj. Nici de aceasta data nu riposta. A inchis doar ochii si a acceptat avansul meu grosolan. Nu avea ce sa faca impotriva mea.

-Vezi ca nu a fost chiar atat de rau! Ai o gura pe cinste! Saruti ca o fata mare!

-Sunt....

-Ce esti? Fata mare? Unde in urechi? In rest nu te cred!

Fetiscana pleca capul, fara a mai continua discutia. Semana cu o timida. Nu era asa. Continua fara sa-si dea seama, din instinct, jocul ei parsiv de a duce in eroare. De asta data nu m-am mai complicat.

-Acum intinde-o tarfa ieftina ! Ai facut vreo doua parale...da fuga la alt magazin si cheltuiei pe nimicuri!

Tipa scoase banii din gura in timp ce se departa, disparand apoi dupa o perdea mare din catifea semanand cu o cortina de scena la teatru. Acolo se aflau ceilalti doi amorezi, Ham si cu tarfa blonda. De o bucata buna de vreme nu mai spuneau nimic. Nu se mai auzea niciun zgomot.

-Ajutor! Ajutor!- se auzi o voce de femeie in plina isterie de dincolo de cortina, aproape instantaneu.

Valva se starni imediat. M-am ridicat ca ars. Nimeni nu striga dupa ajutor degeaba. Impreuna cu Cornutu si cu Macaroana, ne-am nnapustit in magazie. Acilo grozavie. Ce sa vezi? O imagine de toata groaza sau de tot rasul!

Ham era legat la gura cu o bucata de esarfa,si cu mainile tinute in sus prinse cu o pereche de catuse de o teava prin care trecea apa fierbinte. Se parlise binisor. Alaturi de el in picioare se aflau cele doua puicute. Una era cea care abia scapase de mine, iar cealalta era blonda care radea dezbracata fara jena, fara inhibitii. Dupa comportament o luase razana.

Ham scancea din gura cat ii permitea legatura. Lacrimile ii siroiau peste falcile paroase. Arata jalnic.

Ceea ce era cu mult mai grav era faptul ca se afla intr-o balta de sange, dezbrcat si cu o jumatate din penis,plus un testicol, taiate de tot. Adio barbatie!-mi-am spus privindu-l cum se chinuie ca un caine prins in lat.

Vedeam cum cerea indurare prin gesturi, mimica degetelor umflate de la fierbinteala, prin scancetele surde. Nu mai putea procrea pentru totdeauna. O asemena scena nu vedeai zilnic.

Macaroana si cu Cornutu au sarit in ajutor fara sa mai stea pe ganduri. Un coleg de-al lor se afla intre viata si moarte. Nu putea fi lasat sa moara chinit de ranile grave provocate de tarfa ce radea cu pofta.

-Stati! Cine va dat voi sa interveniti!-am intins mainile oprindu-i din elanul luat prosteste.

-Cum?!-au rasuns pe rand.

Ma priveau tampiti de interventia mea. Cum puteam spune asa ceva. Era vorba de un subaltern care se afla la ananghie.Trebuia sa fim o echipa, insa acum in cele mai dureroase clipe scpiritul caramaderesc se termina brusc. Nu puteu intelege mare lucru din gandurile mele.

-Asa merita! Credea ca se afla la bordel cu madame Veronica! Asa ii trebuie! Invatatura de minte pentru toti care au scula mare si minte in cap zero! Sunteti animale sau oameni?

Morala asta nu se potrivea cu momentul si nici cu cel care o facea dar simtem momentul sa ma dau in spectacol.

-Ati luat droguri?-strigand catre blonda care radea fara incetare. Cocaina? Raspunde crminal-o! Il ai de acum pe constiinta!

Ea nu sesiza nimic gresit in ceea ce spuneam. Continua sa stea in lumea ei, sa plutesca, sa se simta cea mai libera femeie din lume. Insa revenirea avea sa-i fie ca o prabusire din avion fara parasuta. Nu avea sanse de scapare. Legea nu o va ierta. Cu asta viata sa avea sa ia sfarsit. Nu se mai putea alege nimic de ea. Puscaria avea sa o manance pe restul vietii. Indiferent cat ti-ai dori sa pleci cand esti la inchisoare, tot inapoi ti-e drumul, casa, masa, adevaratii prieteni care te invata noi smecherii pentru a le intrebuinta la eliberare.

Cand apogeul efectului drogurilor l-a atins incepu sa arate cu degetul spre organul lui Ham ,lasat langa el, incepand a canta niste melodii porcoase, greu de imaginat ca pot iesi din gura unei femei oricat de suburbana ar fi.

-Cocoselul nu mai canta! Nu mai....canta...Deloc... –concluziona oprindu-se brusc din ras.

Apoi incepu a plange ca un copil bestelit.Izvorau in valuri remuscarile. Isi revenea halucinogena.Asta era partea cea mai dureroasa. Revenirea printre cei „vii”.Abia atunci puteai sesiza ce ai facut, dar niciodata la adevarata gravitate. Procentajul perceptiei era undeva la 70-80%. Restul de procentaj erau erorile mintii care nu puteau fi inlaturate. Pentru a nu simti privirile ucigatoare ale celor din jur, injuraturile lor,ura si dispretul evocat pe fata, fara pic de mila,toti judecandu-te instantaneu fara a mai cerceta imprejurarile faptei,iti mai trebuia o doza! O doza pe care din pacate aceasta fiinta scapata de sub control, nu o avea. Incepu a tremura mai mult din cauza socului decat de frig,ghemuindu-se

langa picioarele mele ca o pisica flamanda, incepand a baigui lucruri neantelese. Imi era mila de dansa. O priveam atent la cat de delicata era, la cat de frumoasa era, la cat de minunata putea sa-i fie viata daca nu facea prostia de a lua droguri. De mila i-am aruncat o doza, pentru a evada cat mai repede din porcaria asta de viata.

-Baga rapid pe nas si iti vei „reveni” pentru o perioada. Apoi te descurci. Ai pasarica prospata, bine pusa la punct,nefolosita aproape deloc, o sa faci bani sa te intretii la parnaie! Si gaborii care pazesc sunt oameni care au si ei nevoile lor. Nu vor rezista in fata unei asemenea ispite blonde.

Cu parul ravasit, in costumul Evei, tremurand, avea infatisarea unui inger ranit, izgonit din Rai.

-Si ingerii gresec!-am spus printre dinti in incercarea de a parea cat mai profund.

Apoi am plecat lasandu-l in urma pe Ham cu barbatiile taiate, pe ingerul drogat, pe roscata care inca se afla in stare de soc, pe incasatoarea care isi strangea banii la sanii mari si albi ca varul, si nu in ultimul rand pe Carmen care statea intinsa pe fotoliul de un rosu aprins sorbind impasibila dintr-un pahar mare cu vin.

La vederea noastra incepu sa scuipe venin pe ochi, pufnind ca o cobra cand este in pragul atacului final. Nu indraznea mai mult. Ii era frica. In fond era obisnuita cu astfel de clienti. In vechime cu siguranta asistase la momente si mai nasoale.

Ca sa inchei socotelile cu acest loc si cu femeile care ne-au facut sa ne simtim bine, am scos din buzunar cate o mie de dolari pentru fiecare tarfa lasandu-i pe tejghea.

-Pana la urma , m-am razgandit! Nu mai iau nimic. Dar fiindca deranjul a fost mare, primiti aceasta rasplata pentru eforturile facute!-m-a pufnit un ras isteric, sacaitor, badjocoritor ce provoca greata in jur.

Radeam de unul singur.Baietii erau prea marcati de suferinta colegului lor care ramanea in urma. Stiam cu totii ca nu mai avea sanse de scapare. Cursese prea mult sange. In plus ne trebuia si un tap ispasitor. Se ivise mortul perfect!

Satisfacut ma indreptam spre usa. Afara nu mai era niciun gura-casca. Puteam iesi linistit. Nu aveam pericole in jur.

-Don Antonio ce facem cu...-se auzi vocea celor doi aproape planganda.

-Lasa-l acolo. Va muri din cauza hemoragiei!

-Dar este....

-In lumea noastra nu exista prietenie! Ci doar o nevoie acuta unul de altul, in interesul comun al banului. Atat si nimic mai mult idiotilor! Credeam ca aceasta prima regula ati invatat-o inca de la bun inceput!

-Nu-l putem lasa asa...-continuau vociferarile pe un ton pisalog care ma enerva la culmea.

Nu imi placeau baietii duri care se plangeau aiurea, care nu stiau sa treaca peste astfel de momente, care se comportau ca niste maicute pline de pios Dumnezeiesc.

-Daca nu va miscati mai repede hoiturile alea infecte, va omor cu mana mea chiar acum! Va omor pe toti din acest magazin! Veti pleca in lumea de

dincolo impreuna cu „sula taiata”! Acolo veti fi fericiti! Ce alegeti?-m-am oprit scotand la iveala un pistol mitraliera, artizanal confectionat, micut , cu teava subtire, ce scuipa glonte dupa glonte fara mila.

In mai putin de cinci secunde i-as fi despicat ca pe niste animale. Aveam gloante cu capul tesit. Acestea rupeau practic tot ce atingeau. Faceau ravagii. Nu ramanea din om decat o bucata de carne hacuita. Nimeni nu i-am mai recunoscut. Nici autopsia nu i-ar fi refacut complet.

Cu greu Macaroana si Cornutu s-au dezlipit de colegul lor care agoniza. Isi pierduse partial constiinta.Nu mai era cu noi. Langa el blonda isi portiona plicul pe podul palmei, tragand cu putere o linie groasa si stramba, portionata in graba.O busi sangele instantaneu, dar praful deja luase alta cale. Se indrepta catre sistemul nervos central.Curand va baga in ceata intreaga retea de terminatii nervoase ale corpului.Va fi lipsita de orice judecata.

-La revedere domnisoarelor!-am spus iesind din magazin afara la aerul rece si curat.

-Sa mori in aceleasi chinuri! Sa mori diavol cu chip de om!-se auzira din spate, urarile de „bine” ale lui Carmen.

-Multumesc tarfa! Ne vom intalni in Iad!-i-am intors complimentul cu glas scazut fara a ma mai intoarce.

Spectacolul lua sfarsit.Era momentul sa disparem de pe faleza.Politia urma sa vina in cel mai scurt timp.Nu aveam chef sa fim prinsi la locul faptei. Cele patru femei nu ar fi dezvaluit nimic. Ham nici atat. Astfel scapam basma curata.Insemna inca un triumf pentru mine.

Lasand in urma toata tarasenia creata, am pornit catre masina noastra parcata in fata hotelului Rapsodia. Pietonalul Unirii era ticsit de oameni care veneau de la cumparaturi. Ne-am amestecat printre aceste suflete unele amarate, altele vesele,toate simtind intr-un fel anime spiritul sarbatorilor ce se apropiau. Deopotriva aveau ganduri de mai bine pentru anul ce urma sa inceapa. Deopotriva se rugau sa le mearga mult mai bine si sa aiba de toate.

Aprinzandu-mi o tigara si urmat in tacere de Macaroana si de Cornutu, mergeam grabit fara sa mai poposesc in veun magazin situat in cale. Trebuia sa parasesc zona.

Dupa cinci minute de mers ne aflam in masina noastra demarand in tromba. Am intors catre Calea Nationala, iesind in fata Biserici Sf.Ilie. Acolo un alt puhoi de lume lua parte la o inmormantare. Era ultimul drum al unui muritor de rand sarac lipit pamantului. Nu avea decat doua coroane din partea familiei, o nasalie saraca, un preot plictisit caruia nu i-a iesit destui bani si a fost nevoit sa iasa din casa,si un dric vechi cu doi cai slabi ce abia se mai tineau pe picioare . Saracimea se adunase pentru a cinsti memoria celui disparut. Toti erau cu frica de Dumnezeu. Il inmormantau crestineste.Doar cei saraci mai tineau traditia.

La vederea convoiului mortuar sufletul mi se inclesta. Priveam cu ochii impaienjaniti la desfasurarea evenimentelor nefericite.In acele vremuri nu-ti permiteai nici sa mori. Era o cheltuiala enorma pentru o famile simpla.

Masina inainta cu greu pe langa multimea ce ocupa intreaga strada. Desi eram invatat cu moartea, aceasta manifestare tragica ma misca sufleteste.O intreaga multime jelea cu lacrimi mari si fierbinti pe defunct.O mare de oameni se

auzeau cum boceau zumzaind ca un roi de albine suparate.Era pata imensa de culoare neagra din care se ridicau aburi si plansete ce-ti sfasiau sentimentele indiferent de duritatea avuta.

Oprind langa dricul coscovit si murdar, langa care plangeau doua suflete, o fetita de cel mult zece ani si femeie slaba, obosita, imbrobodita cu un batic prea mare pentru capul ei, am scos din buzunare cinci sute de dolari pe care i-am inmanat lui Macaroana sa-i dea nesvestesii mortului,care nu mai contenea cu durerea.

Intreaga lume s-a oprit din zumzait pentru vreo zece secunde privind uimita cand la masina,cand la ea. Nimeni nu intelegea nimic.Asa ceva era o noutate pentru ei.

-Din partea sefului!-a spus Macaroana aratand cu capul catre mine, in spate.Un mic ajutor!-apoi a inchis geamul pentru a ne continua drumul.

Femeia cu lacrimi in ochi privea banii din palme fara sa se miste.Incerca apoi sa distinga chipul meu prin gemurile fumurii ale masinii. Nu reusi fiindca acestea erau special concepute pentru a bloca privirea celui de afara.

Cand masina nu se mai afla in dreptul lor, sotia celui decedat ridica mainile catre Cer in semn de multumire, apoi ii stranse la pieptul slab, si isi facu o cruce mare. Era o pomana adevarat, primita chiar intr-un moment dezastruos. Cu banii aceia isi acoperea cheltuielile de inmormantare si ii mai ramanea ceva. Nu avea sa fie nevoita sa umble din poarta in poarta pentru o bucata de paine sau mai rau sa se culce pentru doi franci ca sa dea de mancare copilului. Asa putea sa-si continue viata linistita si sa nu se avante in datorii interminabile. O salvasem de la un desfrau grotesc si nemeritat.

Sunt destule femei pe lumea asta care sa practice aceasta meserie! Sunt unele facute pentru asa ceva. Altele trebuie sa-si vada de viata lor linistita, fara sa fie nevoite sa apeleze la pesti si la alte tarfe pentru diverse combinatii.

O usurare ciudata mi se instala in suflet. Un bagaj imens de pacate imi fusesera iertate. Simteam acest lucru.Era bine.O senzatie unica,ne mai intalnita. Macaroana vira masina catre strada Grivitei, apoi calca pedala acceleratiei la maxim, indrepandu-se catre Parcul Tineretului, si de acolo in Vietnamul nostru. Acolo eram fericiti si in deplina siguranta. Cornutu statea nemiscat langa mine. Privea inainte, intr-un punct fix, avand in fata ochilor imaginea rusinoasa a lui Ham. Prostia il costase propria viata.

-Sa nu aveti niciodata incredere in tarfe! –am spus raspicat spargand linistea enervanta ce se asternuse.

Cornutu marai ca un dulau infometat.Scapa o injuratura printre dinti.Ma enerva atitudinea lui. Macaroana isi vedea nestingherit de drum. Chiar daca nu-i convenea situatia, nu se arata suparat. Incerca sa se obisnuiasca cu iedeea.

-Ce-ai spus?-am ripostat scotand pistolul,un Beretta M9, tinut ascuns mereu in buzunarul de la piept.Surpriza fraiere!

Cornutu se sperie. Teava pistolului se infipse in carotida. Un mic gest necugetat si ii dadeam drumul la sange. Acesta se albi ca varul. Deschise larg ochii impaienjeniti, privindu-ma fix. Nu clipea, nu respura, nu indrazanea sa mai maraie nimic. Viata ii era in pericol. L-as fi spulberat intr-o secunda fara regrete.

-Ce zici idiotule? Facem pactul? Te porti ca un amorez care ....

Macaroana pufni in ras. Il amuza situatia.

-Tu de ce razi? Veza-ti de drum! Esti mare sofer?

-Nu sefu' dar l-ai atins intr-o coarda sensibila!-inapoie raspunsul chicotind ca un copiul.

Raspunsul lui ma lasa mut de uimire. Nu-mi credeam urechilor ce am auzit. Niciodata nu as fi suspectat pe cineva din organizatie ca are astfel de inclinatii. Comportamentul uneori deplasat il puneam pe seama tempbelismului sau a unei pofte excesive de a-si bate joc de cineva. Dar eu sa stau langa un poponar? Nu puteam crede asa ceva! Mintea mea refuza sa se deschida unei asemenea practici din partea unora.

-Cum!? Nu cred ca am auzit bine! Cum!?-ma impletuceam in cuvinte.

-Ai auzit bine sefule! Idiotul asta are inclinatii....-continua Macaroana razand nepasator.

-Cretinule!-veni si replica lui Cornutu dandu-i o palma dupa ceafa.

-Mosule! Aici sunt! Si am un pistol lipit de carotida ta poponar imputit!-am urlat exasperat restabilind linistea.

-Da...dar eu nu sunt din aia.....-baigui Cornutu curgandu-i pe fata broboane de transpiratie.

-Nu? Tu esti din aia pupa atat pasarica cat si cuculetul! Esti bisexual! –un pumn plesni mutra idiotului, busindu-l sangele pe gura si pe nas.

-Nu! Nu sunt poponar! Sunt cat se poate de normal!

-De fata cu noi! Dar cand esti impreuna cu amorezii tai faceti un desfrau monstruos! Iti place sa fii pe invers! Recunoaste!

-Nu!-continua sa nege vehement privind cu coada ochilor la pistolul care putea sa-l trimita in fata Tatalui!

-Ce-i cornutule ti-e frica sa decolezi? Ai rau de inaltime? Lasa ca te inveti tu! –continuam sa fac presiuni asupra lui.

-Mai sunt si altii ca tine?

-Nu....

-Nu esti prea sigur! Deci mai sunt si altii care sunt pe invers! Cine?-am bagat teava pistolului si mai adanc in vena.

-Imm....

-Iadul va manaca pe toti! Eu sunt judecatorul vostru pe pamant! Dar tu te poti salva! Imi faci o listuta si daca consider ca este in regula....Nu ajungi la SF.Petru. Altfel....

-Nu mai sunt!-raspunse sigur pe el.

-Ai timp de gandire pana ce ajungem acasa. Acolo imi dai raspunsul. Nu glumesc cu tine! Acum iti mai ofer o sansa fiindca nu vreau sa-mi murdaresc masina cu mamaliga ce o ai in bila! Ai inteles, amorezule?

-Ihi!-ingana usurat pentru moment.

-Ihi sa-i spui lui ma-ta care te-a facut pe invers. Cred ca te-a conceput pe cur de ai astfel de inclinatii! Este pacatul de moarte! De moarte!

Macaroana continua sa se distreze conducand. Ii placea discutia. Se amuza copios pe seama situatiei create. Nu-i pasa ca prietenul sau se afla la ananghie. Isi vedea de viata mai departe.

-Ce-i Macaroana? Ce-i asa de amuzant? Poate ai situ astfel de inclinatii! Poate ma trezesc cu surprize si din partea ta! Nu cumva esti si tu pe invers? Poate iti place si tie puta de barbat!

-Cum!?-se fastaci surprins de vorbele mele. Ce!?

-Nu cumva ...

-E!? Nu sefule! Ce dracu! Mie imi plac pasarelele! Fetitele alea cu sanii marii si fund bombat!

-Esti sigur?

-Normal! Hai ce naiba sefule! Iti bati joc de mine?

-Asa crezi? Ti se pare ca glumesc? Arat a clown? Mai degraba cred ca va bateti voi joc de mine!

-Nu sefu'! Nu....cel putin eu....Eu te respect!

-Bine. Mai vedem noi!

Discutia se curma. Eram prea enervat si puteam sa-i ucid pe amandoi daca mai continuam discutia. Ma simteam tradat. Umilit. Lovit pe la spate de catre oamenii in care aveam incredere. Ma simteam ca un fraier care credea ca stie tot ce se intampla imprejurul sau. De asta data flerul de a descoperi orice neregula si de a citi oamenii, nu functiona. Eram cu nevii la pamant.

-O adunatura de poponari! Asta sunteti! Da, niste retardati!

-Unii dintre noi! –completa Macaroana cu o mutra serioasa.

- Mai vedem! Nu vreau pe langa mine fetite!Vreau barbati!Barbati adevarati care sa ucida.Mascaricilor! Iar tie cine ti-a dat voie sa vorbesti? Cam mult tupeu pe tine! O sa-ti scutez macaroana!

Linistea se asternu din nou. O liniste glaciara, greu de suportat, o liniste care nu prevestea nimic bun. Furia din mine se accentua pe masura ce ma apropiam de casa. Vietnamul incepea sa se zareasca la fel de gri, la fel de mizerabil, la fel de sarac, in care muntii de gunoaie izolau partierele blocurilor ce aratau ca dupa un bombardament.

Masina se opri in fata blocului, din care au iesit trei barbati scunzi, indesati, imbracati in costume negre si camasi albe. Aveau aliura de judocani, cu mutrele incruntate, fiecare avand cate o cicatrice pe fata de la lama unui cutit. Parca erau gemeni.

-Durii!-am exclamat coborand din masina inainte de a mi se deschide usa. Poponari de doi bani! Va platesc cu lovele grase ca sa vo trageti pe la spate! Porcilor!

-Buna Don Antonio!-spuse unul din ei schitand un zambet.

-Mai vedem noi pentru cine este buna! Mars si anunta-l pe Tarzan sa coboare in fata blocului! Acum!

-Da sefu!

-Ai venit?

Duritatea vorbelor transforma mutrele celorlalti doi judocani intr-o infatisare de oameni tampiti care nu intelegeau mare lucru. In asteptarea lui Tarzan mi-am aprins o tigara, privind apoi catre masina in care stateau nemiscati Macaroana si Cornutu. Erau doua cuburi de granit, albe, lipsite de reactie. Se intepenisera in scaunele masinii.

-Voi nu coborati! Hai cu curaj domnisoarelor!-am lovit cu pumnul in tavanul masinii, aducandu-i in simtiri. Unde va este tupeul? Macaroana, parca radeai mai devreme! Tu, Cornutule, erai inversunat si ofensat ca te acuz pe degeaba! Acum...am dreptate? Sunteti o turma de poponari! Voi doi cred ca sunteti cei mai mari poponari di zona!

Cei doi judoca' nu intelegeau asolut nimic. Priveau circul si mai tampiti. Nu intelgeau ce mi se nazarise de fac atata scandal siarunc asemenea vorbe. Isi storceau creierele de gaina sa prind aideea discutiei insa nu reuseau.

-Nu va mai obositi sa intelegeti acum. Curand se va lamuri intreaga situatie! Scoteti afara din masina zdrentele astea. Scursurile astea! Laturile aste imputite!

Roboteii s-au conformat ordinelor tragandu- i afara din masina pe cei doi care refuzau colaborarea. Macaroana isi scoase la iveala tupeul articuland un pumn zdrazvan unuia dintre cei doi. Insa surpriza. Buturuga nici nu clinti capul. Era teapan . Mutra lui Macaroana se schimba brusc. Nu era cu putinta ca un pumn dat cu atata forta sa nu miste din loc capul cuieva. Cazuse de fraier in fata tuturor. Judocanul ranji in bataie de joc. Se incorda, apoi scoase un strigat salbatec si in urmatoarea secunda o dubla scurta de lovituri cu pumnul se abatu catre figura lui Macaroana. Acesta cazu ca secerat. Un parait de oase scruta aerul rece al iernii si din nou liniste. Am ramas mut de uimire. Macaroana statea intins langa masina lipsit de reactie.

Abia dupa cateva secunde m-am apropiat sovaelnic de trupul care statea lungit pe gheata. Langa el judocanul sufla ca un taur injurand printre buze.

-Traieste?-am inganat in timp ce-l miscam cu piciorul.

-Este dus! A plecat!

-Cum?!

-La cazan! Caput! In Iad il mai intalnim!-spuse satisfacut.

-Meserie! Scurt si la obiect! Imi place! Vezi Conutule cum se face treaba? Nu tebuie sa afle intreg orasul cand omori pe cineva! Asta inseamna sa fii profesionist! Dar voi sunteti asi in alte privinte! Poponarilor!

Tipul zambi satisfacut de laudele mele. Avea o bila alba din partea mea. Un om de care aveam nevoie. Decat zece prosti mai bine doi dintre acestia care sa faca treaba usor, fara zgomot si curat.

-Cornutule, tu ai fi in stare sa faci asa ceva? Nu cred!

Din bloc aparu Tarzan care avea un zambet larg si luminos ca o zi de vara. Ma enervau astfel de figuri. Criminalii nu trebuie sa rada prea mult. Criminalii si mafiotii sunt niste persoane cu mutre sobre care inspaimanta pe oricine. Prea mult zambet duce la prostire, asa cum s-a intamplat si cu aceste doua lichele care s-au convertit la homosexuali.

-Ascunde-ti mutra zambitoare ca altfel ti-o schimb cu asta!-am scos la iveala iarasi Beretta. Ma vezi razand? De ce te porti ca un idiot? Mascaricii sunt la circ, nu aici!

-Scuza-ma Don Antonio!-spuse risipind lumina de pe chip.

Intelese ca situatia nu este atat de roza precum o credea. Insa surprizele adevarate abia acum incepeau sa apara. Acesta era preludiul.

-Vino aici! Cu curaj!

Tarzan se conforma, din doi pasi fiind langa mine. Privirea ii cazu peste cadavrul lui Macaroana. Se ingrozi. Era luat prin surprindere.